

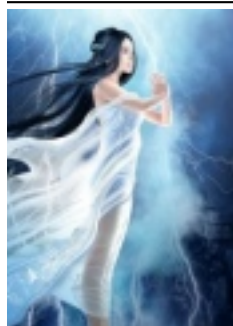
Lưu Nguyệt Hàn Tinh

Contents

Lưu Nguyệt Hàn Tinh	2
1. Chương 1: Pk Bắt Đầu Một Câu Chuyện	3
2. Chương 2: Kênh Thế Giới Quả Thực Náo Nhiệt	6
3. Chương 3: Họa Là Từ Miệng Mà Ra	8
4. Chương 4: Đại Thần Trong Truyền Thuyết	10
5. Chương 5: Tháp Thoáng Có Mư Đồ	12
6. Chương 6: Âm Đàm Rời Khỏi Bang Phái	15
7. Chương 7: Biến Cố Bất Ngờ	17
8. Chương 8: Gia Nhập Thị Huyết Đường	19
9. Chương 9: Chiến Minh Khiêu Chiến	22
10. Chương 10: Vô Tình Phát Hiện Được Cơ Hội Kinh Doanh	24
11. Chương 11: Càng Ngày Càng Đê Tiện	26
12. Chương 12: Đánh Thắng Lợi Trong Gian Khổ	28
13. Chương 13: Hồi Thế Gian, Ai Mới Là Anh Hùng!!!	30
14. Chương 14: Diễn Đàn Nổi Trận Phong Ba	33
15. Chương 15: Hệ Thống Tân Hôn Lễ	36
16. Chương 16: Offline Gặp Mặt	38
17. Chương 17: Chạy Trối Chết	40
18. Chương 18: Hồi Ức Về Nụ Hôn Đầu Tiên	43
19. Chương 19: Khúc Đạo Đầu Cho Hôn Lễ	45
20. Chương 20: Hôn Lễ Đầy Giống Tố	48
21. Chương 21: Quyết Đấu Sinh Tử	50
22. Chương 22: Y Phục Cưới Của Lưu Nguyệt	53
23. Chương 23: Lại Nổi Trận Phong Ba	55
24. Chương 24: Từng Là Chuyện Cũ	58
25. Chương 25: Lén Vào Miếu Nguyệt Lão	60
26. Chương 26: Rót Cục Cũng Kết Hôn	63
27. Chương 27: Gặp Lại Sau Bao Ngày Xa Cách	65
28. Chương 28: Ngày Đầu Tiên Ở Chung	67
29. Chương 29: Dấu Diêm Mư Đồ Bí Mật	69
30. Chương 30: Thị Huyết Đường Phản Kích	71
31. Chương 31: Bức Chiến Thư Khó Hiểu	73
32. Chương 32: Thập Tử Nhất Sinh	75
33. Chương 33: Chuẩn Bị Trước Trận Đấu	77
34. Chương 34: Lưu Nguyệt Vs Yên Vũ Mê Tình	80
35. Chương 35: Một Chút Âm Hiểm	83
36. Chương 36: Đom Đóm Mùa Hè	85
37. Chương 37: Cận Quân Tình Kiếp	88
38. Chương 38: Cặp Tình Nhân Âm Muội Trong Rạp Chiếu Phim	90
39. Chương 39: Một Đêm Trong Khách Sạn	93
40. Chương 40: Khách Sạn Suối Nước Nóng	96
41. Chương 41: Ngả Bài	99

42. Chương 42: Chuyện Ly Hôn	102
43. Chương 43: Chuyện Hôn Lễ	106
44. Chương 44: Hôn Lễ Đắm Máu	109
45. Chương 45: Kết Quả Trận Cướp Dâu	112
46. Chương 46: Thiết Lập Lại ‘chiến Minh’	114
47. Chương 47: Yên Vũ Cố Chấp	116
48. Chương 48: Âm Bộ Bị Giải Tán	119
49. Chương 49: Tam Thiên Trở Lại	122
50. Chương 50: Thu Một Lần 3 Người	125
51. Chương 51: Chiến Boss	127
52. Chương 52: Tam Thiên Hạ Chiến Thư	129
53. Chương 53: Tam Thiên Vs Vô Địch	132
54. Chương 54: Cái Giá Của Sự Thất Bại	135
55. Chương 55: Lần Tụ Hội Mới Nhất	138
56. Chương 56: Kế Hoạch Sắc Dụ	145
57. Chương 57: Lý Do Cự Tuyệt	147
58. Chương 58: Sự Hòa Hòa Trong Truyền Thuyết	150
59. Chương 59: Có Lần Một Sẽ Có Lần Hai	153
60. Chương 60: Gặp Được Hi Hữu Tinh Anh	156
61. Chương 61: Boss Gấu Biển Dị	159
62. Chương 62: Boss Cuồng Bạo	162
63. Chương 63: Lệnh Bài Kiến Thành	165
64. Chương 64: Xây Dựng Hàn Nguyệt Thành	167
65. Chương 65: Thuần Thục Bắt Dây Xây Thành?	170
66. Chương 66: Công Thành Chiến Khai Hỏa	172
67. Chương 67: Đợt Công Kích Cuối Cùng	175
68. Chương 68: Thần Thoại Bất Bại	178
69. Chương 69: “bát Quái” Phát Sinh Tranh Cãi	180
70. Chương 70: Thiên Hạ Hội Quật Khởi	183
71. Chương 71: Thiên Hạ Thành Chi Chiến	185
72. Chương 72: Hội Trưởng Tân Nhiệm	190
73. Chương 73: Hung Nô Xâm Nhập	194
74. Chương 74: Thương Lượng Kết Minh	196
75. Chương 75: Nghi Hoặc Của Tam Thiên	199
76. Chương 76: Liên Hoàn Kế Hoàn Mỹ	201
77. Chương 77: Đại Kết Cục	204

Lưu Nguyệt Hàn Tinh

Giới thiệu

Trong Game online chỉ muốn làm một thầy thuốc cứu nhân tế thế Vẫn là bị vị đường tử cuồng PK kia

1. Chương 1: Pk Bắt Đầu Một Câu Chuyện

Các trang bị trong game:

Trang bị thông thường là bạch sắc, trang bị lục sắc thuộc phần tử ưu tú, trang bị lam sắc thì vô cùng tinh tế, trang bị tử sắc là dạng dữ kiện, trang bị hoàng sắc lại thuộc nhóm nghịch thiên.

Cúi cùng là Thất thải thần khí.

Trang bị tồn tại trên người, có thể tính theo độ phát quang cùng độ hư hại mà chia thành.

Bạch quang — lục quang — lam quang — tử quang — kim quang — thất thải.

[trò chơi hiện tại chỉ có 1 thần khí, do siêu cấp Đại Thần nắm giữ]

[tạm thời trước giới thiệu như vậy thôi, về sau cần gì sẽ tái bổ sung]

@ Chú thix cho những ai không rành về game: Trong Trường kiếm giang hồ. 22 cao thủ tinh anh trong Thị Huyết Đường đều nằm đủ trong 3 bảng: PK, Tiền, và Cấp bậc *cái nì coi những cái trước hẳn là biết rồi hi?* Cái cần chú thix là: Thường mọi người sẽ hiểu lầm những ai nằm trong top 10 bảng cấp bậc thì sẽ giỏi quánh nhau but mà sai rồi.. Trong này bảng PK riêng bảng cấp bậc riêng nhá.

Với PK: Để có kỹ năng PK, thường game thủ phải đập ngọc or sài tài liệu cao cấp khó tìm gì đó để tập kỹ năng PK, đối kháng từng môn phái thì sẽ có cách đánh khác nhau, khá là rườm rà, ta cũng chả rõ. Tóm lại là đám trâu bò này là 1 lũ chuyên đầu tư thời gian tiền bạc vào con đường học nghề đánh lộn.

Với tiền tài: Mí em này level thấp, PK chả ra sao, đc mỗi tội có cái đầu – biết kiếm tiền. Thành thử rất giàu.

Với cấp bậc: Chỉ có những kỹ năng quần thể, công kích, phòng thủ...ở mức tầm tầm, chủ yếu đi giết quái, làm nhiệm vụ cây điểm kinh nghiệm để lên cấp, đồng thời qua đó bán đồ rớt ra mà lấy chút tiền (giàu hơn đám PK nhieu but kím ko nhieu bằng đám chuyên kinh thương) – > Sức chiến PK thì vô cùng í ới. Vì vậy được tác giả phong hiệu là đám thư sinh. ^^!

*****888

Lưu Nguyệt như thường lệ, vừa tắm tấp xong liền mở máy tính, thuận thực đăng nhập vào trò chơi “Trường kiếm giang hồ”. Đây là Trò chơi do bà chị họ Thiển Thiển cố sức kéo nàng vào chơi, Trò chơi “Trường kiếm giang hồ” này trước khi Open Beta, đã được quảng cáo rất rầm rộ, khiến Lưu Nguyệt có phần xem thường, bởi vì trước đây đã có rất nhiều game online khi mới công bố Open Beta đều không ngừng khoa trương này nọ, chờ đến thời điểm mọi người biết bị lừa, thì mới thật sự tá hỏa.

Nhưng “Trường kiếm giang hồ” lại chỉ đơn giản đưa ra một câu quảng cáo chính là: ‘chân chính làm một người trong giang hồ’. Nhưng lại do đó bị các phương tiện truyền thông đồn thổi đến tận trời xanh. Open beta vừa bắt đầu được vài hôm, Lưu Nguyệt liền cùng Thiển Thiển lập tức download về máy, đăng kí xong xuôi, cứ thế chuẩn bị đầy đủ, chỉ còn chờ nó chính thức mở cửa. Ngày trò chơi chính thức đưa vào thị trường chính là buổi tối hôm đó, Lưu Nguyệt bị Thiển Thiển gọi điện thoại đánh thức, tuy không cam lòng rời khỏi đồng chăn gối ấm áp nhưng vẫn miễn cưỡng đứng lên đăng nhập vào Game. Vừa mới vào trò chơi, Lưu Nguyệt đã bị game này làm cho chấn động, hình ảnh cực kì tinh xảo, nhạc nền du dương ngọt ngào, tựa như ảo mộng tràn ngập những hình ảnh tuyệt mỹ. Trong nháy mắt nàng liền tự nhủ, vốn đã từng chơi qua rất nhiều Game Online. Nhưng nàng bắt đầu cảm thấy trò chơi này tuyệt đối có thể xưng bá thị trường Game Online hiện nay.

Tại game này Lưu Nguyệt lấy danh là Lưu Nguyệt, âm đồng nhưng tự bất đồng, vừa đơn giản vừa dễ nhớ. Thời điểm nàng vừa tiến vào game, liền chọn phái Nga Mi vì chức nghiệp thầy thuốc, lúc ấy ý tưởng của nàng rất đơn giản, nàng chỉ cần ở trò chơi này làm thầy thuốc cứu thế tế nhân là tốt rồi, cũng không định

tham dự vào mớ giang hồ phân tranh bát nháo ấy. Đáng tiếc nàng lại xem nhẹ cái tai ương xấu số nhất, chính là kẻ đã lôi nàng vào game – Thiển Thiển.

Danh của Thiển Thiển trong game, vừa nghe liền có cảm tình, mới nhìn tên liền cảm thấy đây là một nữ nhân dịu dàng, Nàng ta lấy tên là Thiển Thiển u sầu.

Trên màn hình máy tính hiện lên “Đang tiến vào trò chơi”. Chỉ chốc lát sau, một nữ tử xinh đẹp mặc một bộ trang phục lụa màu hồng nhạt đứng ở cửa khách sạn thành Hàng Châu, tên gọi Lưu Nguyệt Nga Mi nữ tử, tay cầm một thanh trường kiếm phát hào quang tím nhàn nhàn, quần áo theo gió khẽ bay, tóc dài phất phơ, mặt như tranh mây như họa, cứ thế đứng đó giữa khung cảnh xinh đẹp.

Ngồi trước máy tính Lưu Nguyệt nhin không được đối với chính nhân vật của mình bắt đầu YY đứng lên, trò chơi này thiết kế thật sự xinh đẹp động lòng người nha! A! Không đợi nàng cảm thán xong, bảng tin nhắn riêng bắt đầu nhấp nháy, nàng mở ra liền thấy.

[Mật Ngữ] [Thiển Thiển ưu sầu]: Tiểu Nguyệt, đến Thương Sơn đi, tỷ tỷ ta chịu không nổi rồi.

[Mật Ngữ] [Lưu Nguyệt]: Làm sao vậy?

[Mật Ngữ] [Thiển Thiển ưu sầu]: Đừng hỏi, mau tới giúp ta!

[Mật Ngữ] [Lưu Nguyệt]: Ta lập tức đến.....

Lưu Nguyệt về mặt bất đắc dĩ, nàng vừa vào game như thế nào lại cùng Thiển Thiển bán mạng a, nói đến vị Thiển Thiển này. Nàng ta chơi game hứng thú lớn nhất chính là PK, lúc trước nàng ta khăng khăng đòi chơi “Trường kiếm giang hồ”, chính là hướng đến các kỹ năng vô cùng cường đại và hiệu ứng tuyệt đẹp trong hệ thống PK này.

Lưu Nguyệt lập tức mở trong bao lấy ra một truyền tống phù, nháy mắt liền truyền tống đến Điểm Thương sơn, vừa đúng lúc Thiển Thiển gửi một lời mời gia nhập tổ đội, Lưu Nguyệt liền đồng ý. Sau đó nhìn trên bản đồ lập tức hiện ra vị trí của Thiển Thiển.

Nhân vật Nga Mi tiên tử lập tức cười bạch mã, hướng tới vị trí của Thiển Thiển chạy đi. Được một lúc xa xa liền thấy bên kia một mảnh kỹ năng xanh xanh đỏ đỏ đến hoa lệ, Vị đường tỷ Thiển Thiển này của Lưu Nguyệt môn phái trong game này chính là Ngũ Độc giáo, rất am hiểu hạ độc cùng cổ thuật. Đương nhiên quan trọng nhất chính là với chức nghiệp PK càng đặc biệt thích hợp, nhưng đối với thao tác yêu cầu tương đối nghiêm khắc.

Thiển Thiển ưu sầu thân mặc thanh y, một bên bị sáu người thay nhau oanh tạc, một bên tinh tế lợi dụng cây cỏ cùng ghềnh đá vây quanh mà phân tán đối thủ. Cách này tựa hồ hiệu quả. Thiển Thiển vừa thấy Nga Mi tiên tử đứng ở thêm đá, nàng ta liền linh hoạt sử dụng khinh công phóng qua thêm đá đến trước mặt Lưu Nguyệt, Lưu Nguyệt ngay lập tức thêm các kỹ năng công thủ cho cả hai, còn không quên tăng thêm một cái tăng tốc cho Thiển Thiển, giúp nàng ta đi đứng càng thêm tự nhiên thoải mái.

Có thêm sức mạnh của Nga Mi gia nhập, Thiển Thiển không còn bị đối phương truy đuổi chặt vật như trước. Nàng ta quyết định phản kích, thân ảnh Thanh y phiêu phiêu trong gió, nếu trừ bỏ bàn tay phải đang phát độc chiếu lục quang, kỳ thật cũng có thể xem là một loại mỹ cảm xuất trần thoát tục. Thiển Thiển ưu sầu xoay người liền tặng một khối độc về phía game thủ phái Thủy Yên. Một mớ độc chồng chất một chỗ, dẫn đến thương tổn không ngờ. Tên thủy yên kia vốn dĩ không nghĩ tới người đuổi giết là bọn họ giờ bất chợt lại bị phản kích ngược lại, liền sửng sốt một chút, cột máu đã muốn hạ mất một nửa. Tới khi bọn họ kịp thời lấy lại tinh thần thì đã không kịp, tốc độ uống được không bằng tốc độ rút máu, hét được một tiếng thê lương hân liền cứ thế nằm xuống.

Nhưng, Thiển Thiển ưu sầu vừa dùng hết giới hạn thời gian của kỹ năng, vừa vặn lại bị một tên phái Thiên Vương chặn được, bốn đội hữu phía sau hân cũng nhanh chóng theo tới. Lập tức bắt lấy cơ hội, bốn người dùng kỹ năng cùng nhau hướng tới Thiển Thiển, Cột máu của Thiển Thiển lập tức tụt không ngừng, lúc này chỉ cần tùy tiện mỗi người bổ nhẹ một nhát, Thiển Thiển cũng đủ chết chắc. Nhưng chỉ trong chớp mắt, thời điểm cột máu của Thiển Thiển sắp cạn, phái Nga Mi liền dùng kỹ năng thêm máu tạo một vầng hào quang từ trên đầu Thiển Thiển hạ xuống. Ngay lập tức cột máu sắp cạn liền được cấp đầy.

Nếu không phải chính mình xác định bản thân đã xuất kỹ năng, thì bọn họ đã nghĩ cột huyết của Thiển Thiển vốn dĩ là không hề tụt, bốn người liên thủ hợp lực công kích, trong nháy mắt liền xóa đi mấy vạn máu. Một Nga Mi nho nhỏ thế nào lại có thể trong nháy mắt cấp đầy được cơ chứ, game thủ phái Thiên vương dường như là đội trưởng, hấn nhanh chóng quyết định chuyển mục tiêu. Trước tiên phải đối phó với tên Nga Mi kia trước, nếu không dẹp cái loại kỹ năng thêm máu khủng bố đó, hôm nay ai cũng đừng nghĩ đến chuyện giết Thiển Thiển ưu sầu.

“Giết tên Nga Mi kia!” Hấn lập tức phát lệnh ở kênh đội ngũ. Bởi vì phát lệnh ở kênh phụ cận, nên Thiển Thiển cùng Lưu Nguyệt đều thấy. Lưu Nguyệt liền lập tức xuống ngựa, thêm cho chính mình kỹ năng gia tốc, bắt đầu chạy qua lại giữa các lùm cây cối. Đối phương còn năm người, lại có một nữ game thủ Thúy Yên, người kia cũng lập tức tự cấp bản thân thêm gia tốc, rất nhanh liền đuổi theo Lưu Nguyệt. Trong giây phút liền ném ra một đồng sát chiêu, nhưng Lưu Nguyệt rút không đến một phần tư máu, trái lại chính game thủ kia máu lại tuột quá nữa. Thiển Thiển cùng Lưu Nguyệt vốn là bạn nổi khổ chơi game nhiều năm, là người cuồng nhiệt PK. Kỹ năng PK của Thiển Thiển cũng có thể xem là đứng hàng nhất nhì. Hiện tại tuy mục tiêu của bọn họ đều hướng về Lưu Nguyệt, nhưng Thiển Thiển cũng không được nhàn rỗi mấy, đều hướng đến từng người mà hạ độc. Tại thời điểm game thủ phái Thúy Yên máu còn một nữa, liền một bên bị Thiển Thiển hạ một độc chương trong nháy mắt liền chết ngắc.

Game thủ đối phương lại thêm một người nữa ngã xuống, hơn nữa là chết một cách không cam lòng, nằm trên mặt đất mắng: “TMD, cô ta mặc trang bị phản thương vật lý.”

Lời phát ra nhằm nhắc nhở bốn người còn lại, bọn họ chỉ còn lại một thiên vương, một Ngũ Độc giáo, một Võ đang cùng một Đoàn Thị. Nếu Nga Mi đối phương mặc phản thương tổn vật lý, đối với phái Thiên Vương chức nghiệp cận chiến thật sự rất bất lợi. Nên tên Thiên Vương kia thực lý trí mà lùi ra sau, liền hướng tới chỗ Thiển Thiển đang vừa trốn vừa quăng độc mà đánh. Lưu Nguyệt lại cùng ba kẻ kia chơi trò chạy vòng vòng. Thiển Thiển một bên trốn tránh kỹ năng công kích của Thiên Vương, một bên tiếp tục đầu độc. Bắt đầu chỉ là trên dưới 100 loại độc tuột máu nho nhỏ, tuy rằng đáng ghét nhưng không nguy hại gì nhiều, cũng sẽ không làm nhóm bọn họ để ý. Nào có biết trên người dẫn theo bao nhiêu là độc, vừa độc vừa thương. Mỗi 3,4 giây liền bị tuột máu, có muốn uống được cũng không còn kịp. Nga Mi cứ như vậy đang trốn chạy phía trước liền đột nhiên xoay người đánh một kỹ năng quần công Băng thiên tuyết. Không chỉ bị đóng băng bất di bất dịch, mà lập tức máu của ba người họ liền tụt tới đáy, hơn nữa trên người toàn độc. Trong nháy mắt, ba đối phương lại cứ thế ngã xuống.

Cuối cùng cũng chỉ còn mỗi tên Thiên Vương đang đuổi đánh Thiển Thiển, hấn nhìn đám đồng đội ngã rạp bên cạnh. Chính mình cũng biết lấy một đánh hai là chuyện không tưởng, đành dừng tay đứng chờ chết.

Thiển Thiển ưu sầu mặc bộ váy thanh y, tí ta tí tởn đi về phía hấn, Thiên Vương phái vốn chức nghiệp thuần hệ vật lý, máu cao phòng thủ mạnh, ước chừng lúc này nam game thủ Thiên Vương kia cột máu hấn vẫn còn tới vài vạn. Thiển Thiển mỉm cười quăng cho hấn một ít độc, mỗi 50 giây, liền thông thả giảm một điểm máu.

[Phụ Cận] [Thiển Thiển ưu sầu]: Thiên vương ca ca, độc này có đủ cho ngươi không...

[Phụ Cận] [Lưu Nguyệt]: Thiển Thiển, đừng quá phận nga.

[Phụ Cận] [Thiển Thiển ưu sầu]: Ta quá phận? 6 cấp 100 đuổi giết ta mà không quá phận sao?

[Phụ Cận] [Lưu Nguyệt]: ...! Ta nghĩ chính ngươi mới là người chọc ghẹo họ a.

[Phụ Cận] [Thiển Thiển ưu sầu]: Người ta một người cầm cự hơn hai mươi phút, người ta dễ dàng sao.....

[Phụ Cận] [Vương giả vô địch]: Kỹ không bằng nhân, cam bái hạ phong, cho ta một cái thống khoái đi!

[Phụ Cận] [Thiển Thiển ưu sầu]: Thiên vương ca ca, người ta sẽ tra tấn ngươi từng chút một, cho ngươi đau đớn cùng khoái cảm chậm rãi mà chết nha.....

Lưu Nguyệt thật sự nhìn không được, tính Thiển Thiển trước giờ vẫn rất ghét những kẻ ỷ đồng hiệp yếu. Nhưng nếu là PK, giết người là xong rồi, nếu cứ như vậy mà đùa bốn người ta, sao cảm giác giống ngược đãi tù binh quá. Nàng đành chạy đến trước mặt cái tên kêu vương giả vô địch phái Thiên Vương kia, ra vài chiêu đem hấn đánh ngã, Thiển Thiển ở bên tức khí kêu to. Cái tên Vương giả vô địch kia cũng không tệ,

hướng Lưu Nguyệt chấp tay cảm tạ, liền cứ thế chuyển sinh. Những đội hữu cũng theo hần chuyển sinh, chỉ còn mỗi game thủ Yên Vũ mê tình phái Thúy Yên không phục, lưu lại một câu: “Món nợ này ta sẽ trở lại tính sổ với các người.”

2. Chương 2: Kênh Thế Giới Quả Thục Náo Nhiệt

Thiểm Thiển đang chuẩn bị mắng trả, kết quả người ta cứ thế mà chuyển sinh, Cục tức của Thiểm Thiển vì thế đành nuốt lại vào bụng. Tới thời điểm Lưu Nguyệt cùng Thiểm Thiển hồi thành, kênh Giao Dịch trong thành đã muốn nổ tung.

[Giao Dịch] [Yên Vũ mê tình]: Từ hôm nay trở đi Liên minh Tự do tuyên bố truy nã Thị Huyết Đường Thiểm Thiển ưu sầu cùng Chiến minh Lưu Nguyệt, giết một lần 100 kim. Chụp ảnh lại để nhận thưởng. Dám chọc vào liên minh tự do, ta cho các người rớt cấp thê thảm.

[Giao Dịch] [Yên Vũ mê tình]: Từ hôm nay trở đi Liên minh Tự do tuyên bố truy nã Thị Huyết Đường Thiểm Thiển ưu sầu cùng Chiến minh Lưu Nguyệt, giết một lần 100 kim. Chụp ảnh lại để nhận thưởng. Dám chọc vào liên minh tự do, ta cho các người rớt cấp thê thảm.

[Giao Dịch] [Yên Vũ mê tình]: Từ hôm nay trở đi Liên minh Tự do tuyên bố truy nã Thị Huyết Đường Thiểm Thiển ưu sầu cùng Chiến minh Lưu Nguyệt, giết một lần 100 kim. Chụp ảnh lại để nhận thưởng. Dám chọc vào liên minh tự do, ta cho các người rớt cấp thê thảm.

[Giao Dịch] [Không nên]: Không nên bị người ta giết rồi đi cắn càn như thế, có bản lĩnh chính mình tự đi mà giết ấy.

[Giao Dịch] [Thiểm Thiển ưu sầu]: Yên Vũ mê tình là đồ hèn, đánh không lại, liền đi cắn càn a.

[Giao Dịch] [Độc lai độc vãng]: Ông pà nội nó, Thiểm Thiển ưu sầu người cũng quá kiêu ngạo mà. Nếu không phải có người giúp người thêm máu, người sớm đã ngủm rồi.

[Giao Dịch] [Phong linh tím]: Đừng ở Giao Dịch kênh cắn càn, quấy rầy việc buôn bán của bọn ta nha, bán thanh Sương kiếm Nga Mi cấp 80, đồng ý giá M ta.

[Giao Dịch] [Địa cầu nho nhỏ]: Có giỏi thì ra kênh Thế Giớimà làm ầm ỹ! Thu mua Thương Thiên Vương cấp 70. Cục phẩm mới M ta!

[Giao Dịch] [Yên Vũ mê tình]: Thị Huyết Đường cầu có bản lĩnh thì ra kênh Thế Giớichứ tiếp!

Lưu Nguyệt vừa thấy bộ dạng càng cãi càng hung của cô ta, liền chạy đi khuyên Thiểm Thiển. Cái nữ nhân tên Yên Vũ mê tình này vừa nhìn đã biết là kẻ không hiểu chuyện, không đáng lãng phí nhân dân tệ cùng cô ta trên kênh Thế Giớicãi vả làm gì. Ở game này ai nói gì trên kênh Thế Giớimọi người đều thấy, nhưng phát một cái loa tin tức liền mất tiền. Tốn 10 đồng nhân dân tệ mới mua được 50 cái loa, dùng loa cùng người khác trên kênh Thế Giớicãi nhau, nghĩ như thế nào cũng là lãng phí a. Nhưng xem chừng Thiểm Thiển đã tức tới mất hết lý trí rồi, Lưu Nguyệt khuyên thế nào cũng không nghe.

[Thế Giới] [Yên Vũ mê tình]: Thị Huyết Đường cầu có bản lĩnh ra kênh Thế Giớicãi đi!

[Thế Giới] [Thiểm Thiển ưu sầu]: Cái đồ không biết xấu hổ, đánh không lại liền cắn, đúng là đồ con cầu!

[Thế Giới] [Độc lai độc vãng]: Thị Huyết Đường Thiểm Thiển ưu sầu người mới là cầu, gặp người liền cắn. Gia Tộc Thị Huyết Đường là một lũ rác rưởi cắn bả.

[Thế Giới] [Không nên]: Nói lại lần nữa xem, bị giết thì chính mình tự đi mà báo thù. Đừng có cắn bậy, cũng đừng ở đó nhục mạ Gia Tộc cùng Bang Phái người ta.

[Thế Giới] [Thiểm Thiển ưu sầu]: Họ chỉ kiếm lý do để giết tôi thôi, nhìn cái tổ chất của bọn họ là biết rồi.

[Thế Giới] [Độc lai độc vãng]: Ngậm miệng chó của người lại, gia gia ta ngày mai sẽ kêu người đến giết người 100 lần!

[Thế Giới] [Yên Vũ mê tình]: Thị Huyết Đường cầu các người trâu thật a, một Gia Tộc chỉ có 20 mấy mạng, là cái thá gì chứ.

[Thế Giới] [Vương giả vô địch]: Yên Vũ, độc vãng, đừng cãi nữa, để đó cho ta giải quyết tiếp!!!

[Thế Giới] [Thiển Thiển ưu sầu]: Hai người liền có thể giết 6 mạng các người, quả thật so với các người trâu hơn một chút ha. Mà lại là hai nữ nhân nữa chứ. Ai da..... Người ta thực ngưỡng nha.

[Thế Giới] [Vô độc bất trượng phu]: Độc nương tử, chuyện gì vậy? sao lại cãi nhau kinh dị như thế.

[Thế Giới] [Độc lai độc vãng]: Thị Huyết Đường cầu nghe, từ hôm nay trở đi, Ta chuyên giết Thị Huyết Đường tay sai các người!

[Thế Giới] [Độc lai độc vãng]: Thị Huyết Đường cầu nghe, từ hôm nay trở đi, Ta chuyên giết Thị Huyết Đường tay sai các người!

[Thế Giới] [Thiển Thiển ưu sầu]: Không có việc gì, chính là có con cầu ở Thế Giớicẩn loạn người.

[Thế Giới] [Không nên]: Ta đã cảnh cáo nhiều lần là không được nhục mạ Gia Tộc người khác, Thị Huyết Đường chúng ta cũng không phải dễ chọc nha.

[Thế Giới] [Thiển Thiển ưu sầu]: Giết ta ư, đừng để ý đến chúng, đánh không lại ở đó mắng mỗ, chẳng sao!

[Thế Giới] [Yên Vũ mê tình]: Thị Huyết Đường cầu đều ra mà sửa một tiếng đi, để gia ta xem ai sửa tốt nhất nào!

[Thế Giới] [Cô Dạ Hàn Tinh]: Nội quy thứ nhất của Thị Huyết Đường tộc: Công nhiên khiêu khích cùng nhục mạ Gia Tộc cùng bang hội, giết không tha.

[Thế Giới] [Chanh chua quá]: trời ơi!! Thần tượng cũng lên nói chuyện rồi a!! Cho em xin chữ kí đi.

[Thế Giới] [Tiên hà quyển]: Đại Thần..... Người cũng xuất đầu lộ diện rồi a, cho chụp ảnh chung đi!!

[Thế Giới] [Vô độc bất trượng phu]: Lão đại..... Người thế mà cũng ra kênh Thế Giớirồi nha.

[Thế Giới] [Thống nhất băng hồng trà]: Đại Thần! Ta muốn cùng người chụp chung một tấm! (Yoo: quá sức chịu sức chịu đựng của ta, tên hết sức _ _ _ _ _!!!)

.....

.....

Kênh Thế Giới bởi vì Cô Dạ Hàn Tinhnói một câu, lập tức bùng nổ, hơn nữa không ngừng âm ỉ, nào là chụp hình chung, nào là cùng ra đổi gió, rồi là xin chữ kí, rồi tình rồi mù kiếu gì cũng có. Nhưng liền ngay lúc đó Lưu Nguyệt nhìn đến câu nói kia thì tim không ngừng đập lên một chút.

Cô Dạ Hàn Tinhlà ai? Vì cái gì mà có sức ảnh hưởng lớn như vậy? Bởi vì hần chính là người chơi đứng đầu game này a. Trường kiếm giang hồ tổng cộng có ba người đứng hàng bảng xếp hạng. Chia làm Bảng cấp bậc, Bảng PK, Bảng tài phú. Cô Dạ Hàn Tinhnày trong mắt các game thủ khác tựa hồ như chúa trời. Thời điểm hần trở thành người đầu tiên mãn cấp trong game, người thứ hai vẫn còn kém hần những 4 cấp. Hần từng ở Được vương cốc một mình đối đầu hơn hai mươi địch nhân tạo thành truyền thuyết. Kỹ thuật PK của hần quả thực là siêu việt vô cùng, hần thậm chí còn độc quyền sở hữu tài liệu cao cấp cùng được phẩm, thị trường vũ khí. Bởi vậy, ba cái nhất bảng trong Trường kiếm giang hồ đều cùng một danh, Là Cô Dạ Hàn Tinh, Siêu cấp Đại Thần trong mắt toàn thể game thủ.

Kênh Thế Giớivì hần hiện thân, mà càng thêm nhao nhao ồn ào. Ngay cả cuộc cãi vã cùng cơn tức giận cao tận trời của Yên Vũ mê tình cũng chẳng còn thấy bóng dáng. Không biết là có phải bị câu nói kia của Cô Dạ Hàn Tinhdọa cho phát hoảng, hay bởi vì kênh Thế Giớivẫn còn rối loạn, cần bản là không phát loa được. Lưu Nguyệt cũng không hơi đâu mà đoán, nàng phát tin nhắn riêng cho Thiển Thiển, muốn hỏi nàng ta một chút về tình huống bên đó.

Thiển Thiển rất nhanh trả lời, nói Lưu Nguyệt đợi một lát rồi nàng ta sẽ cùng nàng nói chuyện. Nàng ta đang cùng người trong Gia Tộc giải thích sự việc. Lúc này Lưu Nguyệt mới nghĩ chính mình cũng nên cùng bang hội giải thích qua. Cãi nhau lớn như vậy, phỏng chừng mọi người đều đã thấy. Mở kênh bang hội ra, quả nhiên trong bang rất nhiều người đều đang hỏi chuyện gì đã xảy ra.

[Bang Phái] [Lưu Nguyệt]: Thật xấu hổ quá, vì ta mà liên lụy thanh danh của Bang Phái.

[Bang Phái] [Một đời kiêu ngạo]: Tiểu Nguyệt, chúng ta đều biết người không phải ác ý PK bọn họ.

[Bang Phái] [Tuyệt đại song kiều]: Lão công ta nói rất đúng, Thái độ làm người của Tiểu Nguyệt nhà người làm sao bọn ta có thể không rõ.

[Bang Phái] [Lưu Nguyệt]: Cảm ơn Kiều ngạo ca, song kiều tỷ, Thiển Thiển ưu sầu là tỷ tỷ của ta, nàng ở Điểm thương sơn bị 6 cấp 100 vây đánh, bảo ta đi hỗ trợ, kết quả lại cãi nhau thế này.

[Bang Phái] [Tuyệt đại song kiều]: Đến nữ nhân còn đánh không lại, vậy mà không biết xấu hổ còn ra Thế Giới cãi loạn. Nam nhân thời nay sao càng ngày càng đáng sỉ nhục vậy.

[Bang Phái] [Một đời kiêu ngạo]: Bà xã..... Đây.....

[Bang Phái] [Tuyệt đại song kiều]: Ông xã ngoan, ta nói những nam nhân còn lại kia không có nói người nhà.

[Bang Phái] [Linh lung]: Nguyệt tỷ tỷ, các người thật là 2VS6 a?

[Bang Phái] [Một đời kiêu ngạo]: Bà xã _

[Bang Phái] [Lưu Nguyệt]: Đúng vậy, hơn nữa đối phương đều là 6 cấp 100 thật yếu a.

[Bang Phái] [Linh lung]: Nguyệt tỷ tỷ không hổ là đệ nhất Nga Mi của chúng ta a!

[Bang Phái] [Tuyệt đại song kiều]: Tiểu Nguyệt, làm vậy không sai, đối phó với bọn cặn bã đều phải dùng phi thường thủ đoạn.

[Bang Phái] [Lời thì thầm trong mơ]: Nguyệt tỷ, người khiến Bang Phái chúng ta thật tự hào a!o[_]o...
Ha ha

3. Chương 3: Họa Là Từ Miệng Mà Ra

Lưu Nguyệt cứ vậy ngây ngốc nghĩ rằng mọi chuyện đều đã kết thúc, nhưng lại không biết tất cả những gì xảy ra ngày hôm đó chỉ mới là mồi lửa cho sự cô sau này mà thôi. Thị Huyết Đường quả thật nói được làm được, sau ngày Cô Dạ Hàn Tinh nói ra lời ấy, khiến đám bang chúng Liên minh tự do không ngừng lo sợ trong suốt một khoảng thời gian dài. Đi làm nhiệm vụ thì không dám rời thành, muốn thăng cấp cũng không dám đến những nơi hoang vắng. Bởi vì chỉ cần vừa ra thành không cẩn thận một cái liền bị người của Thị Huyết Đường nhìn trúng, đá văng về nhà. Bọn họ có nghĩ thế nào cũng nghĩ không thông, Thị Huyết Đường bắt quả chỉ là một tiểu Gia Tộc với 20 nhân mạng, tuy rằng đã nổi tiếng xa gần, nhưng là tới thời điểm chân chính gặp gỡ mới biết được bọn họ như thế nào khủng bố.

Lúc đầu, nhóm bang chúng Liên minh tự do cũng không phải không nghĩ tới đối sách. Thị Huyết Đường cùng lắm cũng chỉ vài người, một đại Bang Phái như bọn họ, đánh quái cũng như làm nhiệm vụ, chỉ cần tổ đội đi ra ngoài sẽ không có chuyện gì. Vậy nên liền lập mấy tiểu đội nho nhỏ ra ngoài đánh quái. Đang cảm thấy vô cùng hài lòng với chiến lược này thì lại bị một kẻ đứng chắn trước mặt. Tên đó đích thị là người của Thị Huyết Đường, chỉ cần hiểu biết một chút liền nhận ra ngay, hẳn chính là Thị Huyết Đường Phó đường chủ “Không nên”. Lúc ấy bọn họ một tổ sáu người, hẳn chỉ có một người. Trong lòng đám Liên minh tự do tựa hồ rất chắc thắng. Kết quả Không nên cưới kỳ mã đi đến trước mặt bọn họ. Ngồi trên lưng ngựa thực hiện một kỹ năng quần thể, hạ gục bốn người ngay tại chỗ. Còn lại hai người phái Thiên Vương cũng chỉ giữ được một tầng máu mỏng, một đao liền giải quyết xong.

Liên minh Tự do tựa hồ rất tức, nhưng lại không nghĩ ra biện pháp gì, liền quyết định lập một nhóm nhiều người hơn để đi đánh quái. Bọn họ chẳng phải hơn người ta ở chỗ có nhiều nhân lực sao. Vì vậy thời điểm đi ra ngoài đánh quái liền mang theo hai tiểu đội cùng đi. Hai tiểu đội ở cách nhau không xa, sẽ dễ dàng ứng phó cho nhau. Mới bắt đầu đánh lập tức liền thấy người của Thị Huyết Đường cưới tiểu kỳ mã lác lư

đi tới. Lần này là hai người đến, một Ngũ độc giáo “Vô độc bất trượng phu” Còn có một “Tay phải thần thánh”, hai tiểu đội liền tập hợp lại một chỗ, chuẩn bị khai chiến. Kết quả “Tay phải thần thánh” Cách một khoảng liền ngừng lại, “Vô độc bất trượng phu” chính mình cười ngửa đi tới. Người của Liên minh Tự do trong lòng khẽ cười, xem nhẹ đối phương, xem bọn ta có hay không xử chết người.

Tới một Khoảng cách không sai biệt lắm, “Vô độc bất trượng phu” Đột nhiên nói: “Lần trước sáu người các người đánh một Độc nương tử, hôm nay biểu diễn tiếp màn mười hai người đánh một cho ta xem nào!”

Đám liên minh tự do này vốn thông minh, không đợi “Vô độc bất trượng phu” xuất thủ, liền giành thế công kích trước, nào có biết tên kia máu trâu. Đám người trong tổ đội nhện không được nói “Mẹ nó! Thằng cha Ngũ độc này đem trang phục Thiên Vương phái tinh luyện lại a, máu như thế nào mà nhiều thế! Căn bản đánh không xong!”

“Vô độc bất trượng phu” gần như chọn loại đấu pháp tự sát, hấn một bên tập hợp các đối thủ lại cùng một chỗ rồi phóng thích phương thức cổ độc quần thể, một bên quăng trên mình mỗi người một ít độc. Sau đó dần dần tới gần bọn họ, đến thời điểm hấn chỉ còn một tầng máu mỏng, thân thể đột nhiên trào lên một tầng khối độc lớn, toàn thể bọn người kia trong nháy mắt liền ngã rạp xuống. Ngũ độc trước khi chết, thân thể sẽ phóng thích một tầng độc khí hộ thân, thương tổn gây ra chẳng những rất lớn, mà còn có thể đem giá trị thương tổn khôi phục trở lại. Cho nên cuối cùng vẫn là hình ảnh hấn cùng dây máu đầy đập trên một đồng thi thể, còn cười hi hi đánh ra một mớ chữ “Nhất định phải chụp hình lại đem cho Độc nương tử xem a!”

Toàn thể Liên minh Tự do đã hoàn toàn phần nộ rồi, có thể nhện ai chứ đám Thị Huyết Đường thì tuyệt đối không thể nhện. Bọn họ quyết định chủ động công kích, lập ngay năm tiểu đội làm một phân đội. Chủ động đi tìm đám Thị Huyết Đường, bọn họ muốn tiên hạ thủ vi cường! Ba phân đội game thủ một lòng tự tin xuất phát, bọn họ muốn đem nỗi khúat hận chịu đựng suốt mấy ngày nay ra phát tiết. Kết quả phân đội thứ nhất đi ra ngoài không đến năm phút, chúng nhân trong bang liền phát hiện toàn thể bọn họ đều bị hồi về thành.

Người phụ trách tiểu phân đội kia loay hoay nhăn nhó một hồi mới giải thích: “Bọn ta vừa ra khỏi thành liền gặp được Cô Dạ Hàn Tinh mang theo hai trợ thủ đứng trước cửa chờ sẵn. Còn chưa kịp nhìn thấy hấn dùng kỹ năng gì, các anh em cứ thế mà ngã xuống. Lão đại, Cô Dạ Hàn Tinh bảo ta truyền lời cho các anh em trong bang, không cần tiếp tục lo lắng đề phòng bị chết uống mạng nữa, chỉ cần tự động rời khỏi Liên minh Tự do, Thị Huyết Đường sẽ không truy cứu nữa. Nếu không Liên minh tự do phải hoàn toàn chịu trách nhiệm vì những lời nói hôm đó!”

Những lời này càng nói ra, càng làm toàn thể Liên minh Tự do trầm mặc. Liên minh tự do trong Trường kiếm giang hồ cũng được xem là một đại Bang Phái, thậm chí còn có thể xem là một trong năm bang lớn nhất. những anh em gắn danh tự Liên minh Tự do trên đầu, ít nhiều cũng cảm thấy tự hào. Thậm chí khi cùng đám người Thị Huyết Đường trong truyền thuyết kia tuyên chiến. Trong lòng mọi người đều rất tự tin. Một tiểu Gia Tộc với hai mươi người, như thế nào có thể tự mình chống lại mấy trăm anh em Liên minh Tự do. Nhưng liền tiếp nửa tháng trời, sự tự tin ấy đã không còn một chút.

Trầm mặc một lúc, người đội trưởng phụ trách tiểu phân đội vừa truyền lời kia yên lặng một lát rồi nói: “Lão đại cùng các anh em, ta thật sự không muốn vì một kẻ nhanh mồm nhanh miệng mà gánh vác trách nhiệm. Ta đã rút liền hai cấp rồi.... Ta..... Thực xin lỗi!” Sau đó hấn là người đầu tiên rời khỏi Liên minh Tự do.

Sau đó những game thủ còn lại trong phân đội cũng yên lặng ly khai Liên minh Tự do. Nhìn bọn họ từng đám rời đi, các bang chúng thường bị Thị Huyết Đường ức hiếp cũng nhất nhất rời khỏi Bang Phái. Sau một giờ ngắn ngủn, Liên minh tự do từ một đại bang hội năm trăm người nhanh chóng giải thể. Cuối cùng chỉ còn lại bang chủ cùng nhóm nguyên lão.

[Bang Phái] [Độc lai độc vãng]: Lão đại, là bọn ta khiêu khích Thị Huyết Đường trước. Đáng ra người rời khỏi bang phải là ta, để anh em trong bang có thể trở về. Bọn ta tự mình làm thì tự mình chịu vậy!

[Bang Phái] [Vương giả vô địch]: Quên đi, ngày đó ta khuyên các người đừng nháo, cũng chẳng ai chịu nghe ta lấy một câu. Hôm nay ra có sự này, ta cũng có trách nhiệm, các người là anh em của ta. Quần giáo không nghiêm chính ta cũng phải gánh vác hậu quả.

[Bang Phái] [Yên Vũ mê tình]: Vương giả ca ca, đều là lỗi của bọn cặn bã Thị Huyết Đường, vì cái gì toàn thể anh em trong Liên minh Tự do phải gánh vác.

[Bang Phái] [Vương giả vô địch]: Yên Vũ, ta xem ngươi là muối muối nên ta không chấp nhất cái tính khí đó của ngươi, nhưng ngươi cũng nên sửa lại tính tình đi. Tại đây trò chơi này có thể kiếm thêm vài người bạn tốt, cùng họ hoạn nạn có nhau, ta thật sự rất vui. Nhưng nếu đùa giỡn thái quá, thì không gọi là chơi nữa. Ta nghĩ ta cần phải hảo hảo nghỉ ngơi một thời gian.

[Bang Phái] [Đâu đâu cầu]: Lão đại, tuy Liên minh Tự do không còn, nhưng chúng ta vẫn có thể kiến tạo một Liên minh Tự do thứ hai a. Ngươi sao có thể mất nhuệ khí như vậy!

[Bang Phái] [Độc lai độc vãng]: Lão đại, đều là ta sai, ta đứng ra giải thích là được mà. Nếu không ta đi tìm Cô Dạ Hàn Tinh để hấn giết ta đến khi hả giận mới thôi. Lão đại ngươi không thể bỏ chúng ta lại a.

[Bang Phái] [Vương giả vô địch]: Mọi người đừng khuyên ta nữa, lòng ta đã quyết. Ta sẽ dành thời gian vào thăm mọi người mà.

.....

Sau ngày hôm đó, Trường kiếm giang hồ thiếu đi một Bang Phái mang tên Liên minh Tự do. Đương nhiên chuyện này lại cấp thêm cho vị Đại Thần Cô Dạ Hàn Tinh trong truyền thuyết của Thị Huyết Đường thêm một thiêng anh hùng sử.

4. Chương 4: Đại Thần Trong Truyền Thuyết

Thị Huyết Đường cùng Cô Dạ Hàn Tinh rốt cuộc là cái gì vậy? Kỳ thật nói đến cũng rất đơn giản, Thị Huyết Đường bất quá là do Cô Dạ Hàn Tinh nhằm chán thành lập nên, với mục đích cùng vài người bạn thân có nơi vui đùa. Đương nhiên, cái gì cũng vậy chỉ cần có mác của đệ nhất game thủ Cô Dạ Hàn Tinh dính vào. Thì ít nhiều gì cũng không bình thường, dù có quan hệ hay không, cấp bậc cao thấp, đều muốn gia nhập Thị Huyết Đường. Cô Dạ Hàn Tinh đành phải tuyên bố điều kiện tuyển người của Thị Huyết Đường. Quả nhiên hà khắc đến mức người thường có nghĩ cũng nghĩ không ra, cho nên Thị Huyết Đường mới có thể từ đó đến nay chỉ hiện diện hai mươi bang nhân mà thôi.

Bởi vì điều kiện Cô Dạ Hàn Tinh tuyên bố chính là, muốn gia nhập Thị Huyết Đường. Hoặc là phải có tên trong ba bảng xếp hạng, hoặc là phải đánh bại người của Thị Huyết Đường tiền nhiệm từng có tên trên bảng PK trước đây.

Cho nên lời nói của Thị Huyết Đường tại Trường kiếm giang hồ vô cùng có trọng lượng. Đương nhiên không phải toàn thể đại Danh trong bảng xếp hạng đều vào Thị Huyết Đường, nhưng chỉ cần là thành viên 100% của Thị Huyết Đường thì tuyệt đối đều là game thủ nằm trong bảng xếp hạng.

Lưu Nguyệt cứ ôm khư khư thái độ dè dặt mà chơi game, người không hại nàng, nàng sẽ không động vào người. Thậm chí cho dù người ta có phạm vào nàng, nàng cũng sẽ dùng quan điểm nhiều một chuyện không bằng ít một chuyện mà xử thế. Nếu có thời điểm nàng cùng người khác xung đột, cũng đều không phải vì chính nàng, chỉ có thể đổ hết cho vị đường tử cứ mỗi ngày lại gây chuyện thị phi này nọ. Thậm chí thời điểm Thị Huyết Đường cùng Liên minh Tự do tuyên chiến, nàng cũng như bọn dè dặt cứ thế tránh sang một bên. Dù rằng sự tình trở nên như vậy cũng bởi vì các nàng mà ra cả.

Sau chuyện Liên minh Tự do giải tán, Lưu Nguyệt dường như khó thở hơn. Cứ tưởng mọi chuyện sẽ như một hạt bụi nhỏ bay đi. Nhưng trăm triệu lần cũng không ngờ, một Bang Phái lớn như Liên minh Tự do, một khi giải tán, đám bang nhân kia sẽ thế nào đây. Kết quả rất nhiều người của Liên minh Tự do gia nhập Chiến minh, mà còn là những gương mặt mà Lưu Nguyệt vô cùng quen thuộc. Tỷ như hai người Yên Vũ mê tình cùng Độc lai độc vãng.

Bang chủ Chiến minh là “Thiên hạ vô tặc”, Trong mắt Lưu Nguyệt, vô tặc là là một bang chủ trách nhiệm và rất có năng lực, quan hệ giữa hắn và Lưu Nguyệt cũng không có mâu thuẫn gì. Nhưng từ khi bọn Yên

Vũ mê tình gia nhập Chiến minh, Lưu Nguyệt cảm thấy dường như vô tặc bắt đầu có ý bất hòa với nàng. Giữ vững nguyên tắc nhiều một chuyện không bằng ít một chuyện mà xử thế. Nàng cũng đâu thể quản hết mấy chuyện vặt vãnh đó được.

Kết quả nàng nhận được tin tức nói, hôm nay 8 giờ tối, toàn thể nguyên lão Chiến minh tập hợp, tập trung ở đấu trường PK khiêu chiến Cô Dạ Hàn Tinh. Bất hạnh thay vì Lưu Nguyệt chính là một trong số những nguyên lão đó, nhưng mà Lưu Nguyệt vẫn thật sự hưng phấn mong chờ a. Bởi vì nàng chơi game lâu như vậy, còn chưa từng trực tiếp gặp qua Cô Dạ Hàn Tinh. Y giống như chỉ tồn tại trong truyền thuyết. duy nhất đúng một lần có thể xem là từng tiếp xúc, đó là sự việc ở kênh Thể Giớinói một câu mà thôi.

Là một trong những trưởng lão Chiến minh có mặt ở chiến trường PK, Lưu Nguyệt âm thầm đếm đếm. Bao gồm có 16 người, còn có vị trưởng lão mới được nâng cấp, trước kia chưa từng gặp qua. Nhiều người như vậy mà một tổ đội lại chỉ có ba người, Lưu Nguyệt cho tới bây giờ chưa từng lên đài PK, cũng không biết Trưởng kiếm giang hồ thiết kế đài PK như thế nào, trong lòng ẩn ẩn còn có chút mong chờ. Điểm đúng 8 giờ, đám người Chiến minh liền bị truyền tống đến một căn phòng tối. Phòng không lớn lắm, bất quá dùng để chạy nhảy đánh đấm như vậy là đủ rồi. Trên bốn vách tường đều được gắn đuốt, những ánh lửa này chính là nguồn sáng duy nhất trong phòng.

Sau đó Lưu Nguyệt đánh bạo hướng tới gian phòng nghỉ mà đi, đám người Chiến người tụ lại ở góc phía tây nam, nghe vô tặc an bài chiến thuật. Lưu Nguyệt một mình thoát ly đại đội, hướng giữa căn phòng mà tiến. Lúc này phòng bên kia đột nhiên nháy lên, truyền tống một người bước vào. Thời điểm Lưu Nguyệt xoay người lại nhìn, toàn thân liền ngáy ra.

Một Võ Đang kiếm khách thân mặc bạch bào đứng ở trước mặt nàng, thân thể như cắt gọt phi thường lịch lãm tao nhã, đạo bào không gió mà phát phơ, tấm áo khoát trắng tựa hồ được thêu những họa tiết màu xanh nhạt tinh tế, một mái tóc đen được chải cẩn thận chỉ chừa hai dải tóc mai đơn giản, còn lại đều được một cây bạch trâm cố định trên đỉnh đầu. Phía sau y là một thành trường kiếm tản ra hào quang bảy sắc, đẹp mắt đến không nói nên lời. Lưu Nguyệt trong lòng kích động đến rồi tỉnh rồi mù. Hào quang bảy sắc chính là thần khí a, toàn bộ trò chơi duy nhất chỉ có một. Hiện tại đệ nhất game thủ của trò chơi đang đứng trước mặt, Lưu Nguyệt phát hiện chính mình kích động đến gần như không thở nổi.

Hiển nhiên Cô Dạ Hàn Tinh cũng phát hiện bộ dạng ngây ngốc của Lưu Nguyệt, y ngừng lại một chút, sau đó từng bước tiêu sái mà tới. Tim Lưu Nguyệt vốn vừa chậm lại một ít nay một lần nữa lại run rẩy, đập loạn cả lên. Đại Thần từng bước tiêu sái tiến tới, tới gần, giao nhau, rồi đi qua, xa dần. Nguyên lai..... Đại Thần hoàn toàn không nhìn nàng a, Lưu Nguyệt có chút thương cảm.

Ngay lúc Lưu Nguyệt còn đang ngây ngốc nghĩ ngợi, Đại Thần đã cùng đại đội Chiến minh giao chiến, các kỹ năng hoa lệ đẹp mắt không ngừng lóe ra. Trong căn phòng này, các kỹ năng mê người này thậm chí còn có chút chói mắt. Lúc này Lưu Nguyệt mới nhớ ra, chính mình tới nơi này là cùng các anh em Chiến minh khiêu chiến Đại Thần. Kết quả không đợi nàng động chân, đại đội Chiến minh gần như bị giết hết, những game thủ tử trận trên đài PK đều bị trực tiếp truyền tống ra khỏi gian phòng. Khi tất cả hào quang mỹ lệ lắng xuống, Lưu Nguyệt mới hoảng sợ phát hiện, toàn bộ căn phòng chỉ còn lại nàng cùng Đại Thần. Nàng phát hoảng, liền chạy nhanh trốn vào một góc sáng sủa, nhưng mà Đại Thần sớm đã phát hiện ra nàng. Lưu Nguyệt hết sức khẩn trương nhìn Đại Thần hướng chỗ nàng đứng mà đi tới, đi tới.

Lúc này ở trước máy tính, Lưu Nguyệt cũng nhin không được nhắm mắt lại chờ chết. Nhưng là đợi lâu như vậy sao vẫn chưa nghe tiếng kêu thảm thiết báo tử của mình? Lưu Nguyệt lặng lẽ mở to mắt. Trên màn hình, một thân trường kiếm, một thân tiên tử Nga Mi hồng nhạt vẫn đứng tại chỗ cũ, trái lại Đại Thần..... hoàn toàn không nhìn tới nàng, đang ngồi chơi giữa căn phòng.

Lưu Nguyệt không biết phải cười hay khóc đây, Đại Thần liền như vậy mà khinh thường nàng sao. Cái mạng của nàng một chút cũng không có giá trị sao? Đấu PK một khi vào liền không có lối ra, trừ phi phải đem đối thủ giết sạch, khi đó hệ thống sẽ tự động truyền tống ra ngoài. Hoặc là chờ cho hết giờ, phòng tự động đóng cửa. Lưu Nguyệt có chút muốn làm rõ ý nghĩ của Đại Thần. Chẳng phải giết nàng sẽ được ra ngoài ngay sao, chẳng lẽ y định ngồi đây cho đến khi hết giờ? Có trời biết, Đại Thần đem toàn bộ Chiến minh chém sạch chỉ trong một phút.

Lưu Nguyệt đối diện Đại Thần, cũng bắt đầu ngồi chơi. Ánh mắt vẫn không nhúc nhích nhìn về phía kiếm

sĩ Vô Đang. Sau đó bắt đầu nhin không được YY đứng lên, lần đầu tiên nàng phát hiện nguyên lai kiếm sĩ Vô Đang cùng Nga Mi tiên tử, ở cùng một chỗ hình ảnh này phối hợp cùng đẹp a. Đang tự cao hứng vì suy nghĩ đó, nàng đột nhiên phát hiện Đại Thần đang đánh chữ gì đó. Nơi này chỉ có hai người bọn họ, chẳng lẽ Đại Thần ở cùng nàng nói chuyện! Vội vàng nhòm người ngồi chồm hổm gõ gõ đáp lại. Đáng tiếc Đại Thần cách nàng một cái máy tính nhìn không thấy bộ dạng chó con này a.

[Phụ Cận] [Cô Dạ Hàn Tinh]: Uy

[Phụ Cận] [Lưu Nguyệt]: Có đây ^__^

[Phụ Cận] [Cô Dạ Hàn Tinh]: Lão công ngươi bị ta giết rồi

[Phụ Cận] [Lưu Nguyệt]:..... Ai là lão công ta?

Lưu Nguyệt khó hiểu nhìn trên màn hình, lão công? Từ khi nào nàng có lão công mà nàng không biết nhỉ?

[Phụ Cận] [Cô Dạ Hàn Tinh]: Lưu Tinh

Thấy cái tên kia, Lưu Nguyệt nhin không được khoe miệng cơ hồ co rút, không biết tên chết tiết nào, cổ tình lấy tên trong game là Lưu Tinh, làm hại không biết bao nhiêu người đoán bọn họ là một cặp tình nhân. Trước kia bắt đồng Bang Phái thì cũng không nói làm gì, nhưng là sau cái tên Lưu Tinh kia theo Liên minh Tự do chuyển tới Chiến minh, làm người đem hai người bọn họ ra giỡn càng ngày càng nhiều. Mà cái tên Lưu Tinh này đến không được một tuần liền như thế được thăng chức trưởng lão. Hiện tại ngay cả danh hiệu cũng giống nhau. Lưu Nguyệt lại càng thêm bực bội vạn phần.

[Phụ Cận] [Lưu Nguyệt]: Cũng chỉ là tên giống tên thôi mà.

[Phụ Cận] [Cô Dạ Hàn Tinh]: Ta không thể giết ngươi

[Phụ Cận] [Lưu Nguyệt]: Cám ơn Đại Thần, bắt quá vì lí do gì vậy?

[Phụ Cận] [Cô Dạ Hàn Tinh]: Chờ đi

Lưu Nguyệt hỏi Đại Thần vì sao không giết nàng, Đại Thần không trả lời. Sau đó mặc kệ Lưu Nguyệt hỏi đi hỏi lại nhiều lần, Đại Thần cũng không quan tâm nàng nữa. Lúc đầu còn cảm thấy thời gian sao dài quá, nhưng cuối cùng 9giờ cũng tới, cả hai đều bị ánh sáng truyền tống đẩy ra khỏi phòng. Lưu Nguyệt lúc đi ra còn muốn nhìn mặt Đại Thần một lần nữa. kết quả phát hiện nơi truyền tống của nàng và y không cùng một chỗ.(yoo: anh Hàm ngộ sắc lên hok giết nàng Nguyệt ah ^^ !!!)

Đành phải thất vọng mà trở lại Hàng Châu, chuẩn bị logout đi ngủ.

Sau khi kết thúc trò chơi, Lưu Nguyệt mới bắt tri bắt giác nghĩ ra một việc, nàng nàng nàng, nàng như thế nào lại không cùng Đại Thần chụp hình. Trời ơi, khó mà có cơ hội cùng Đại Thần chụp hình một lần, nàng thế nào lại quên chụp cơ chứ, nàng rất hối hận a.....

Cuối cùng chỉ đành nghiêng răng nghiêng lợi, vô cùng tức giận mà leo lên giường ngủ.

5. Chương 5: Thấp Thoáng Có Mươi Đờ

Sáng sớm hôm sau, Lưu Nguyệt đã bị tiếng chuông cửa phiền nhiễu đánh thức Nàng phấn nộ lê đôi dép lê ra mở cửa, nếu là ai đó gõ lộn nhà, nàng nhất định sẽ khiến cho hắn phải đẹp mặt. Kết quả cửa vừa mở ra, nàng liền thất thần, Lưu Thiển đứng đang đứng ở trước cửa nhìn nàng cười ngọt ngào. Lưu Nguyệt đột nhiên có cảm giác sống lưng bắt đầu chảy mồ hôi lạnh, bởi vì mỗi lần Thiển Thiển cười ôn nhu như vậy, nhất định là lại có việc gì đó muốn nàng làm vật tế thần thay cho nàng ta.

Quả nhiên trong nháy mắt nàng nhìn trúng đồng hành lý to đùng phía sau Thiển Thiển. Thiển Thiển tỏ vẻ ôn nhu tiến lại phía nàng, bộ dạng lấy lòng: “Tiểu Nguyệt a, giao tình của chúng ta là gì nào, người khẳng định sẽ không thấy chết mà không cứu đâu nhỉ, hiện tại cũng chỉ có ngươi mới giúp được người ta

thôi.” Nghe xong những lời đó, Lưu Nguyệt không khỏi cảm thấy rung mình, đành phải bắt đắc dĩ thỏa hiệp.“Người tốt cuộc là muốn làm gì? Còn nữa, nói chuyện như bình thường đi!”

Quả nhiên Thiển Thiển lập tức khôi phục bản tính ma nữ, xoa tay nghiêng răng nghiêng lợi. Nhân vật Thiển Thiển này tuy rằng tính cách có chút ác liệt, nhưng là tuyệt đối tìm khắp vạn dặm mới ra được một đại mỹ nhân như nàng ta, bộ dạng càng trưởng thành càng thêm yêu mị. Lưu Nguyệt lớn lên cũng không phải xấu, kỳ thật mà nói cũng có thể xem là một tiểu giai nhân thanh thuần như ngọc. Nhưng nếu ở cùng một chỗ với Thiển Thiển, thì nàng chỉ có thể là đồng cỏ xanh làm nền cho nàng ta mà thôi. Tướng mạo của Thiển Thiển quả thật là một vấn đề lớn, có thể nói là rất biết dày vò người khác, dù tra cứu bao nhiêu sử sách, ai ai nhìn đến nàng, đều cảm thấy nàng thuộc tuýp bình hoa rỗng não. Bọn nam nhân thì không nói làm gì. Thậm chí đến các nữ sinh, giáo viên nữ trong trường cũng không muốn ngó đến nàng ta, còn ở sau lưng còn vụng trộm mắng Thiển Thiển một câu “Hồ ly tinh”. Nhưng Thiển Thiển vốn cực kỳ bài xích những kẻ nông cạn, bản thân nàng ta cũng không ngừng nỗ lực để lấy được bằng Thạc sĩ tài chính loại A. Chỉ số IQ của Thiển Thiển nhờ đó mà nhận được một chút công đạo.

Sau khi tốt nghiệp, Thiển Thiển tràn ngập nhuệ khí nhảy vào giới tài chính múa may quyền cước. Kết quả từng đợt từng đợt gặp phải trắc trở. Đầu là vì mọi người thấy dung mạo của nàng ta xinh đẹp, đa phần đều nổi tà niệm, thậm chí còn có thời điểm Thiển Thiển nhận được mấy lời mời mọc, hay sự ám chỉ công khai này nọ của mấy ông sếp lớn. Rằng bộ dạng xinh đẹp ấy chính là vốn, thay vì phải nhận công tác cực nhọc sao chẳng bằng ngồi đó cho các đại gia bao dưỡng a. Lúc ấy Thiển Thiển chỉ còn biết diên tiết mà rời đi. Sau vất vả lắm Thiển Thiển mới xin được vào một công ty, Tổng tài tuy là nam nhân, nhưng đối dung mạo của Thiển Thiển tựa hồ không mấy hứng thú. Thiển Thiển kích động hô hoán rằng cuối cùng cũng có được một ông chủ biết phân biệt tốt xấu. Kết quả thì ra vị tổng tài đó tuyển dụng nàng ta, mục đích chủ yếu là để Thiển Thiển cùng hắn tham gia các buổi tiệc rượu, nhằm kéo những khoản đầu tư cùng tài trợ về cho công ty. Thiển Thiển một lần nữa tức khí nộp đơn từ chức rồi trốn đi. Nhưng mà, không biết làm gì hơn, đành phải vác mớ hành lý đến nhà đường muội nương tựa.

Lưu Nguyệt nghe Thiển Thiển kể xong, đối với đồng chí Thiển Thiển ít nhiều có cảm giác thân thiết đồng tình. Thiển Thiển khoe mắt phiến lệ kể: “Lưu Thiển ta nhìn thế nào cũng là một thanh niên có tiền đồ rộng mở, nhưng thế nào lại lưu lạc trở thành loại nữ nhân tam bồi trong mấy buổi giao tiếp đó cơ chứ, còn phải thường xuyên tránh bọn chuyên quấy rối tình dục nữa chứ. Ông trời thiệt đối đãi ta không tệ mà!” Lưu Nguyệt bắt đắc dĩ thở dài, cảm thấy thì ra làm mỹ nữ lại phiền não như vậy.

Bởi vì, Lưu Thiển vừa bị mất việc lại không muốn về nhà, liền tìm tới Lưu Nguyệt xin ở nhờ. Cũng may cha mẹ Lưu Nguyệt phần lớn đều ở nước ngoài. Vừa vặn liền cấp cho Lưu Thiển một môi trường rất đối tiện nghi.

Mà Lưu Thiển là loại người nào? Dân cuồng PK! Việc đầu tiên nàng ta làm khi bước vào nhà Lưu Nguyệt, chính là lập tức nối ngay một đường dây mạng, sau đó tại bàn học của Lưu Nguyệt đọc chiếm một nửa giang sơn. Sau khi chuẩn bị xong mọi việc, Lưu Thiển đột nhiên nghĩ ngợi cái gì đó, vỗ vỗ Lưu Nguyệt đang ngồi bên cạnh nói: “Tiểu Nguyệt, có chuyện này ta quên nói với người.”

Lưu Nguyệt không hiểu, nghiêng đầu nhìn về phía nàng ta. Lưu Thiển nghĩ ngợi rồi bắt đầu nói: “Người còn nhớ cái tên Vương giả vô địch không, ngay buổi tối Liên minh Tự do giải tán đó, hắn đã phát Từ mặt cho ta. Lúc ấy ta còn nghĩ hắn đến là để cãi nhau, kết quả hắn đã nói với ta một chút việc.”

“Chuyện gì a?” Nghe đến đây Lưu Nguyệt cũng cảm thấy có chút hứng thú, “Hắn nói ngày đó đuổi giết ta, là vì muội muội Yên Vũ mê tình nói với hắn, ta thừa dịp cô ả đang làm nhiệm vụ mà vô cớ đánh giết mấy lượt, làm rớt ra một trang bị cực phẩm trong túi của cô ta, nhưng căn bản từ trước tới giờ ta chưa từng nghe qua nữ nhân mang tên Yên Vũ mê tình này a.”

Lưu Thiển uống miếng nước lại tiếp tục nói: “Vương giả vô địch nói hắn ngày đó dẫn người đi Điểm Thương sơn chặn đường ta, chính là muốn báo thù rửa hận cho Yên Vũ mê tình và tìm trang bị trở về. Kết quả không những bị thua mà trở về thành cãi nhau một trận. Sự tình phát triển càng lúc càng rối. Khi đó hắn mới bắt đầu cảm thấy tất cả có chút gì đó không đúng.”

“Bởi vì trong một lần vô tình hắn thấy được kiện trang bị mà Yên Vũ mê tình nói đến đang nằm trong tay một người trong bang.Sau đó hắn đi hỏi những người hiểu rõ sự tình. Mới biết ngày đó Yên Vũ mê tình thật

sự có chết vài lần, nhưng không phải do ta giết, mà là chính cô ta tự tìm người giết mình, làm bộ dạng bị hại đi lừa Vương giả vô địch. Ta nghĩ cô ta chính là muốn cố ý khơi mào cho Thị Huyết Đường chiến tranh với Liên minh Tự do.” Lưu Thiển vừa nói xong, Lưu Nguyệt nhin không được liền hỏi, “Cô ta làm như vậy có lợi gì chứ? Ai lại muốn Bang Phái của mình bị giải tán cơ chứ, nữ nhân này có bệnh à.”

“Lúc đầu Ta cũng không hiểu, nhưng giờ thì bắt đầu thông suốt rồi. Ngày đó sau khi 6 người bọn họ hồi thành, lúc phát lệnh truy nã còn cố ý mang cả danh hiệu Thị Huyết Đường ra, thời điểm cãi nhau cũng không ngừng mang tên Thị Huyết Đường ra nói, kỳ thật mục đích cô ta muốn không phải là ta, Cô ta chỉ muốn chọc giận toàn nhân Thị Huyết Đường mà thôi.” Lưu Nguyệt càng nghe càng hồ đồ, ngây ngốc hỏi “Ý người là cô ta cố ý tìm Thị Huyết Đường gây hấn?”

“Chẳng lẽ người không biết bang chủ của Thị Huyết Đường là nhân vật truyền thuyết được vạn người chú ý sao?” Lưu Thiển đắc ý vuốt vuốt mày, Lưu Nguyệt đột nhiên hiểu ra, “Nguyên lai cô ta bới một mớ lông gà như vậy, là vì muốn hấp dẫn sự chú ý của Đại Thần a, nhưng cái giá phải trả như thế không phải quá lớn sao.”

“Xem bộ dạng người đứng là cái gì cũng chẳng biết, chưa từng dạo qua diễn đàn hả. Người không biết Yên Vũ mê tình từng nói nhất định phải truy đuổi Cô Dạ Hàn Tinh sao? Còn post cả ảnh cô ta trên diễn đàn, nói thật thì cũng là một đại mỹ nhân đó, Còn được ban quản trị diễn đàn tuyển làm người phát ngôn của Trường kiếm giang hồ. Bất quá Cô Dạ Hàn Tinh thấy, chỉ cấp cho cô ta đúng một câu, chính là: Người thực nhảm chán. Người không biết lúc ta xem bài post đó, ta thiếu điều muốn chết vì cười a.” Lưu Thiển vừa cười vừa nói, Lưu Nguyệt ở bên cạnh nghiêm túc lắng nghe. Chỉ cần là chuyện gì có liên quan đến vị Đại Thần mà nàng thần tượng, nàng đều có tới 200% hứng thú. Nghe xong liền nhin không được mà vào diễn đàn xem comment đó. Bởi vì là lần đầu tiên tiến vào diễn đàn, liền phải đăng kí một cái tài khoản.

Vất vả lắm mới vào được diễn đàn, Theo lời Thiển Thiển nói thì bài post đó đã được mọi người đỉnh ở phía trên đầu. Lưu Nguyệt click chuột nhanh chóng đi vào. Người post bài chính là Yên Vũ mê tình, nội dung chỉ có một câu, “Cô Dạ Hàn Tinh nghe đây, bốn tiểu thư coi trọng người, ta nhất định sẽ truy đuổi người tới cùng!” Sau đó phía dưới đỉnh kèm hai tấm hình ngoài đời của cô ta, Lưu Nguyệt cẩn thận nhìn nhìn. Quả nhiên y như lời Thiển Thiển nói, một dung mạo xinh đẹp cùng dáng vẻ ngọt ngào, thật đúng là một đại mỹ nữ nha. Kế tiếp chính là một rừng comment, nào là khen cô ta xinh đẹp thuận tiện hỏi cách thức liên lạc, thật là nhiều không đếm xuể. Lưu Nguyệt cẩn thận xem từng cái từng cái một, bởi vì cái nàng muốn tìm chính là comment của Đại Thần a, Kết quả ngoài ý muốn lại phát hiện một comment của một người rất quen thuộc. Ở trang thứ 3, lại có comment của Thiên hạ vô tặc, trên đó cũng chỉ có một câu “Yên Vũ, nếu người nguyện ý vì ta mà nói những lời đó, ta nhất định sẽ đối tốt với người.”

Lưu Nguyệt như thế vừa phát hiện ra một bí mật phi thường lớn, liền chạy lại kéo áo Thiển Thiển. Đang đánh quái thăng cấp mất Thiển Thiển chỉ kịp liếc qua một cái. Bộ dạng không mấy ngạc nhiên nói “Bang chủ các người cũng chỉ là một thằng đàn ông bình thường, nhìn thấy mỹ nữ đương nhiên là động tâm rồi, Cô ả Yên Vũ mê tình không phải đã gia nhập Bang Phái các người rồi đó sao, Có khi hai người bọn họ có gian tình gì đó cũng nên!” Nói xong lại tiếp tục chuyển tâm đi đánh quái.

Rốt cục phải tới trang thứ 7 mới thấy comment của Đại Thần. Lưu Nguyệt lập tức tập trung toàn bộ tinh thần, xem từng chữ từng chữ một những gì Đại Thần viết, kỳ thật nhìn kiểu gì cũng chỉ ra có 4 chữ: “Người thực nhảm chán”. Lưu Nguyệt đột nhiên có cảm giác thời điểm Đại Thần nói lời này, vẻ mặt dường như vừa ngạo mạn lạnh lùng vừa không kiên nhẫn. Nghĩ nghĩ một lúc nàng liền nhin không được cười rộ lên. Sau đó lao vào công cuộc nghiên cứu hình ảnh chữ ký của Đại Thần trên diễn đàn. Một mảnh trời đêm màu lam u ám, cùng những điểm sao trải khắp bầu trời. Nhìn tấm ảnh đó, Lưu Nguyệt đột nhiên có cảm giác Đại Thần cũng thật tịch mịch a. Sau đó nhanh chóng đem suy nghĩ đó đè xuống, Đại Thần là ai chứ, chính là vì không giống với người bình thường, cho nên người như nàng làm sao có thể hiểu được sự độc đáo của hắn. vì thế, trong suốt ba giờ đồng hồ Lưu Nguyệt vẫn không ngừng niệm, Đại Thần người đừng trách ta.....[đứa nhỏ này quả thực là đã đem người ta ra làm thần mà cung phụng thật rồi]

6. Chương 6: Âm Dạm Rời Khỏi Bang Phái

Thời điểm Lưu Nguyệt vừa đăng nhập vào game, liền có mấy Mật Ngữ nhảy vào, Tuyệt Đại Song Kiều nói “Tiểu Nguyệt, cuối cùng thì người cũng đã xuất hiện, trong bang đang loạn hết lên kìa, rất nhiều người nói người là phản đồ, người mau tới giải thích đi.” Xem ra rất gấp a, tất cả nội dung đều na ná nhau, Tuyệt Đại Song Kiều lại gửi cho nàng thêm vài tin nhắn. Lưu Nguyệt tỏ vẻ khó hiểu, vì cái gì lại vội vã như vậy, nàng sao lại trở thành phản đồ của Bang Phái?

Lưu Nguyệt liền mở kênh Bang Phái ra, một đồng tranh luận không đầu không đuôi nhìn rối tung rối mù khiến nàng choáng cả đầu.

[Bang Phái] [Tuyệt Đại Song Kiều]: Mọi người im lặng đi, Tiểu Nguyệt onl rồi, trước hết nghe nàng ấy giải thích đã, đừng ở đó chỉ trích vội!

[Bang Phái] [Một Đời Kiều Ngạo]: Mọi người trước hết bình tĩnh bình tĩnh!

[Bang Phái] [Yêu Tiền Hơn Mạng]: Còn muốn giải thích, thời điểm PK hôm qua, Tên Cô Dạ Hàn Tinh kia gặp ai cũng giết chỉ có mỗi cô ta là không giết. Khẳng định cô ta chính là gian tế Thị Huyết Đường phái tới rồi!

[Bang Phái] [Linh lung]: Các người đừng nói bậy, Nguyệt tỷ tỷ ở Chiến minh lâu như vậy, vẫn luôn ra sức vì Bang Phái!

[Bang Phái] [Thiên hạ vô tặc]: Mọi người đừng cãi nữa, để ta hỏi Lưu Nguyệt mấy vấn đề đã.

[Bang Phái] [Thiên hạ vô tặc]: Mọi người đừng cãi nữa, để ta hỏi Lưu Nguyệt mấy vấn đề đã.

[Bang Phái] [Thiên hạ vô tặc]: Mọi người đừng cãi nữa, để ta hỏi Lưu Nguyệt mấy vấn đề đã.

Một khi bang chủ đã mở lời, tất cả mọi người đều ngừng tranh luận, lẳng lặng chờ Lưu Nguyệt giải thích. Lưu Nguyệt đột nhiên cảm thấy phía sau gáy có một tầng mồ hôi lạnh, như thế nào lại giống một cuộc phán quyết thể này?

[Bang Phái] [Lưu Nguyệt]: Ta đây, vô tặc người hỏi đi.....

[Bang Phái] [Thiên hạ vô tặc]: Ngày hôm qua cả Gia Tộc chúng ta PK người cũng tham gia, thời điểm các anh em đều chết người đã ở đâu?

[Bang Phái] [Lưu Nguyệt]: Ta vẫn ở trong phòng PK, khi ấy ta còn chưa kịp thêm máu, thì mọi người đều đã chết hết.

[Bang Phái] [Thiên hạ vô tặc]: Thế vì cái gì người ở mãi trong đó tới khi phòng đóng lại mới đi ra?

[Bang Phái] [Lưu Nguyệt]: Bởi vì hắn không có giết ta.

[Bang Phái] [Thiên hạ vô tặc]: Vì cái gì hắn giết hết tất cả mọi người, nhưng lại buông tha người?

[Bang Phái] [Lưu Nguyệt]: Cái này..... có khả năng vì ta là nữ, nên.....

Vừa nghĩ tới đây lồng ngực Lưu Nguyệt liền nhói lên cảm giác buồn bã, đây là thế nào chứ! Vô tặc và nàng vốn cùng tham gia từ thời điểm trò chơi mới phát hành. Nhờ luyện cấp chung là từ đó nhận thức bằng hữu, như thế nào lại có thể không tin nàng. Thậm chí trong lời hắn nói còn có ý muốn chèn ép nàng. Lưu Nguyệt tức đến run người. Đến cả Thiển Thiển đang ngồi đánh quái bên cạnh cũng cảm thấy được Lưu Nguyệt có gì đó không bình thường, lại hỏi “Tiểu Nguyệt, làm sao vậy?” Lưu Nguyệt có điểm tức giận chỉ vào màn hình bảo nàng ta tự nhìn lấy!

[Bang Phái] [Thiên hạ vô tặc]: Ngày hôm qua có tới 16 người, Yên Vũ mê tình cùng Khuynh thành chi luyện đều là nữ hài tử, lấy cái đó làm cơ không chấp nhận được.

[Bang Phái] [Yên Vũ mê tình]: Người cho là nói một câu người là nữ thì có thể giải thích được mọi chuyện sao? Trong mắt Cô Dạ Hàn Tinh trước giờ có để tâm ai trai ai gái sao? Chỉ cần không tuân theo hắn liền giết!

[Bang Phái] [Thiên hạ vô tặc]: Tiểu Vũ, người ngoan ngoan mà xem thôi, đừng nói chen vào.

Mắt Thiển Thiển híp lại xem qua một lượt, khinh thường cười: “Còn nhìn không ra sao, cô ả Yên Vũ kia đang muốn đối phó với người a, coi bộ mục đích của cô ta chính là đuổi người ra khỏi Chiến minh. Người có giải thích thế nào cũng vô dụng. còn có người xem xem cách đối thoại của bọn họ vô cùng ám muội nha, quả nhiên là đã phát triển gian tình rồi!” Thiển Thiển ngồi một bên mổ sẻ sự việc. Lưu Nguyệt trong lòng cũng hiểu được, Yên Vũ mê tình vẫn chưa quên chuyện báo thù, nữ nhân này đúng là lỳ lợm hết sức mà.

[Bang Phái] [Thiên hạ vô tặc]: Lưu Nguyệt? Người đâu rồi? Đừng nói là không dám ra đối chất với bọn ta chứ?

[Bang Phái] [Tuyệt đại thiên kiêu]: Vô tặc, người nói vậy là có ý gì hả? Nói như thế người đang khẳng định Lưu Nguyệt thật sự là nội gian sao?

[Bang Phái] [Thiên hạ vô tặc]: Ta là ăn ngay nói thẳng, Đừng nói gì nữa! Ta muốn nghe Lưu Nguyệt giải thích.

Xem đến đây trong lòng Lưu Nguyệt như kéo một tảng băng. Trước giờ vẫn xem vô tặc là người anh em tốt. cùng toàn thể bang chúng trở hết tài năng giúp Chiến minh trở thành một đệ nhất Bang Phái, Lưu Nguyệt đã tốn rất nhiều sức lực. Lúc ấy mọi người kiên trì vượt khó cùng nhau, còn nói cho dù thoát ly game, thì cả đời này bọn họ vẫn hảo huynh đệ. Như thế nào trong nháy mắt cái gì cũng đều thay đổi, trong mắt Lưu Nguyệt có chút ướn át.

Thiển Thiển nhìn nàng đau lòng, ôn nhu vỗ vỗ bả vai, sau đó kéo bàn phím về phía mình, hung hăng mắng chửi!

[Bang Phái] [Lưu Nguyệt]: Ta thao! Cái tên bang chủ rác rưởi nhà người, đến chính trưởng lão nhà mình cũng không tính nhiệm. Với mớ óc tí ti đó của người sao có thể khiến mọi người trong bang tin phục được nhỉ? Ta cười chết người!

[Bang Phái] [Thiên hạ vô tặc]: Lưu Nguyệt! Người đừng tưởng là Nguyên lão, thì ta không dám mời người ra khỏi bang nhé, nói chuyện đằng hoàng một chút cho ta, người còn nợ mọi người một lời giải thích!

[Bang Phái] [Lưu Nguyệt]: Ta là tỷ tỷ của Lưu Nguyệt, Thiển Thiển ưu sầu. Có cái gì thì trực tiếp nói với lão nương ta này, không cần phải quanh co làm gì. Một Bang Phái lớn như vậy liên kết lại để khi dễ một tiểu cô nương? Các người vẫn còn mặt mũi để nói sao?

[Bang Phái] [Yên Vũ mê tình]: Mọi người xem! Đều nhìn xem! Thị Huyết Đường Thiển Thiển ưu sầu cũng xuất hiện rồi, còn cần nàng ta giải thích nữa Ừ? Đoán không được hóa ra bọn họ trong ứng ngoài hợp a?

[Bang Phái] [Lưu Nguyệt]: Người cầm miệng cho ta! Ta là nhìn không quen cái trò ti tiện đó của bọn người nên mới ra đây nói một câu công đạo. Nói cái gì khó nghe như vậy hả, cái gì mà nội ứng ngoại hợp!

[Bang Phái] [Thiên hạ vô tặc]: Thiển Thiển ưu sầu, chuyện trong bang chúng ta không tới phiên người xen vào! Nói cho Lưu Nguyệt biết, nếu nàng tiếp tục im lặng, đừng trách ta vì sao lại trực xuất nàng khỏi Bang Phái, Cái này cũng xem như là trả lại ọi người một sự công bằng!

Thấy chính mình càng giải thích càng loạn, Thiển Thiển vô cùng khó xử nhìn về phía Lưu Nguyệt. Lưu Nguyệt đối với Bang Phái đã hoàn toàn thất vọng, biểu tình thương tâm trước đó giờ đã muốn thay bằng dáng vẻ lạnh lùng. Nàng vừa rồi ngồi một bên nhìn Thiển Thiển thay nàng ra mặt giải hòa, nhưng là tất cả mọi người cùng một thời điểm đều khẳng định như thế rồi, vô vị giải thích thì chỉ càng tô đen thêm thôi. Đặc biệt là còn có người mang tâm muốn lợi dụng thời điểm này mà vu oan cho nàng.

Lưu Nguyệt nghiêng đầu dựa vào vai Thiển Thiển, nhẹ nhàng nói: “Thiển Thiển, đừng để ý đến hần, thay vì chờ người ta đuổi. Không bằng tự mình rời Bang Phái đi!”

Bởi vì cái câu nội ứng ngoại hợp của Yên Vũ mê tình, mà đám người trong bang nháo nhào một đám hùa theo, càng nhìn càng thấy hỗn loạn. Thiển Thiển tức khí nghiêng rằng nghiêng lợi: “Cái tên Yên Vũ mê tình kia ti tiện, sớm muộn gì cũng sẽ có một ngày ta đem tất cả chuyện này trả lại cho người!” Sau đó nàng mở khung thông tin Bang Phái, không chút do dự liên click vào “Rời khỏi Bang Phái”.

Nhìn dòng tên Chiến minh trên đầu nhân vật Nga Mi tiên tử biến mất, Lưu Nguyệt nhin không được tỏ phào một cái. Sau đó nàng hướng Thiển Thiển nói “Thiển Thiển, Chơi game quả nhiên phải mạnh dạng một chút, giống như ta dùng thái độ thêm một chuyện không bằng bớt đi một chuyện thế này, quả thật là tự tạo nghiệt cho chính mình mà!”

Thiển Thiển vỗ vỗ tán dương nàng, “Chịu khó học tỷ tỷ nhiều một chút, xem ta chẳng phải đang sống rất thoải mái khoái hoạt đó sao!” Lưu Nguyệt bất đắc dĩ nở nụ cười, tuy rằng rời khỏi Chiến minh, nhưng là trong lòng lại đột nhiên nhẹ nhàng thở ra.

7. Chương 7: Biến Cố Bất Ngờ

Không đợi Lưu Nguyệt hảo hảo hưởng thụ cảm giác tự do, liền thấy thần sắc Thiển Thiển vô cùng kém nhìn về phía nàng. Lưu Nguyệt dường như cảm thấy có gì đó không đúng liền hướng màn hình máy tính của mình nhìn xem. Trên kênh Thế Giới tự khi nào đã ồn ào một trận.

[Thế Giới] [Thiên hạ vô tặc]: Từ hôm nay trở đi Chiến Minh tuyên bố truy nã phản đồ của bốn bang Lưu Nguyệt. Thỉnh các Bang Phái Gia Tộc chú ý, ai tự thu lưu sẽ tự gánh lấy hậu quả. Nếu có gây phiền toái thỉnh thứ lỗi.

[Thế Giới] [Thiên hạ vô tặc]: Từ hôm nay trở đi Chiến Minh tuyên bố truy nã phản đồ của bốn bang Lưu Nguyệt. Thỉnh các Bang Phái Gia Tộc chú ý, ai tự thu lưu sẽ tự gánh lấy hậu quả. Nếu có gây phiền toái thỉnh thứ lỗi.

[Thế Giới] [Thiên hạ vô tặc]: Từ hôm nay trở đi Chiến Minh tuyên bố truy nã phản đồ của bốn bang Lưu Nguyệt. Thỉnh các Bang Phái Gia Tộc chú ý, ai tự thu lưu sẽ tự gánh lấy hậu quả. Nếu có gây phiền toái thỉnh thứ lỗi.

[Thế Giới] [Thống nhất băng hồng trà]: Chiến Minh các người có chiến tranh nội bộ à? Lưu Nguyệt không phải trưởng lão nhà các người sao. Chớp mắt một cái liền bị truy nã là sao?

[Thế Giới] [Vô độc bất trượng phu]: Đi ngang qua đi ngang qua.....

[Thế Giới] [Thiên hạ vô tặc]: Từ hôm nay trở đi Chiến Minh tuyên bố truy nã phản đồ của bốn bang Lưu Nguyệt. Thỉnh các Bang Phái Gia Tộc chú ý, ai tự thu lưu sẽ tự gánh lấy hậu quả. Nếu có làm phiền thỉnh thứ lỗi.

Nhìn Thiên hạ vô tặc không ngừng phát lệnh truy nã, tâm Lưu Nguyệt đã muốn lạnh đi. Vốn dĩ nàng tưởng bọn họ chỉ không tin lời nàng, nàng rời khỏi Bang Phái, cùng lắm chỉ là mất không thấy tâm sẽ không phiền. Cuối cùng bọn họ đến một chút tình nghĩa cũng không nói tới. Kiên quyết áp đặt tội danh đó cho nàng, còn phát loa truy nã nàng trên kênh thế giới. Lưu Nguyệt từ trước tới giờ chưa từng phát loa trên kênh, nhưng hôm nay xem như ngoại lệ. Lần đầu tiên nàng phát tin trong trò chơi này, dù rằng tất cả cũng chỉ có bốn chữ.

[Thế Giới] [Thiên hạ vô tặc]: Từ hôm nay trở đi Chiến minh tuyên bố truy nã phản đồ của bốn bang Lưu Nguyệt. Thỉnh các Bang Phái Gia Tộc chú ý, ai tự thu lưu sẽ tự gánh lấy hậu quả. Nếu có làm phiền thỉnh thứ lỗi.

[Thế Giới] [Lưu Nguyệt]: Thanh giả tự thanh

[Thế Giới] [Thiển Thiển ưu sầu]: Muốn truy nã Tiểu Nguyệt nhà ta, Còn chưa hỏi qua tỷ tỷ ta đây có đồng ý chưa đã!

[Thế Giới] [Thiển Thiển ưu sầu]: Muốn truy nã Tiểu Nguyệt nhà ta, Còn chưa hỏi qua tỷ tỷ ta đây có đồng ý chưa đã!

[Thế Giới] [Vô độc bất trượng phu]: Nếu là muội muội của Độc nương tử, thì cũng phải hỏi xem ta có đồng ý không đã.....

[Thế Giới] [Thiển Thiển ưu sầu]: Muốn truy nã Tiểu Nguyệt nhà ta, Còn chưa hỏi qua tỷ tỷ ta đây có đồng ý chưa đã!

[Thế Giới] [MC số 1]: Ta là phóng viên trực tuyến trong game, Lưu Nguyệt! Người cho ta phỏng vấn đi!

[Thế Giới] [Vô độc bất trượng phu]: Không rảnh không rảnh, không thấy người ta đang bận rộn sao!

[Thế Giới] [Darkmoon]: Ta nói các người muốn gặp mặt hay muốn phỏng vấn, mắt ta đều nhìn Thế Giớinày, muốn truy nã hay như thế nào đều được, đều tại Thế Giớigiải quyết hết đi.

.....

Lưu Thiển là bởi vì chuyện của Tiểu Nguyệt mà ôm một bụng hỏa khí. Muội muội này của nàng ta cái gì cũng tốt, chỉ là tính tình có chút lạnh đậm, đối với mọi chuyện đều không tranh không đoạt. Cho dù có chuyện, cũng lùi một bước trời cao biển rộng. Hôm nay xem cảnh nàng bị toàn thể Bang Phái châm chích. Nàng ta tức đến nôn ra máu! Muội muội bảo bối của nàng ta, sao có thể như vậy để ngoại nhân khi dễ chứ, như vậy chẳng phải tỷ tỷ nàng đây thực sự rất vô dụng sao! Hơn nữa, phát lệnh truy nã trên toàn kênh chẳng phải chuyện đùa. Chẳng lẽ để nàng ta trở mặt nhìn Tiểu Nguyệt mỗi ngày đều lo sợ không biết sẽ bị ai đuổi giết? Nàng ta quả thật không làm được. Trước hết phải nghĩ ra biện pháp cái đã.

Thời điểm kênh Thế Giớiphát loa truy nã Lưu Nguyệt, Thiển Thiển nhin không được cũng ra ngoài phát loa đáp lại. Cái tên Vô độc bất trượng phu tai họa kia, bình thường sẽ tìm nàng ta mà chất vấn ngay, giờ không nói lời nào liền cùng nàng công kích tên kia. Đây thật sự là lần đầu tiên hắn cùng nàng ở chung một trận tuyến, làm cho trong lòng Thiển Thiển không khỏi có chút giật mình. Tự hỏi, có phải hay không tên đó đã uống lộn thuốc.

Đang lúc Thiển Thiển ở Thế Giớicùng Chiến minh phát loa. Thì trong kênh bang hội của Thị Huyết Đường cũng bắt đầu náo nhiệt.

[Gia Tộc] [Bóng đêm]: Thiển Thiển, lại lên kênh Thế Giớicãi và gì vậy?

[Gia Tộc] [Thiển Thiển ưu sầu]: Bọn Chiến minh thật quá đáng, dám như thế vu hãm muội muội của ta!

[Gia Tộc] [Bóng đêm]: Sao có thể như vậy được, một đại Bang Phái như bọn họ mà đi khi dễ một nữ hài tử sao. Thiển Thiển, ta còn có hai ngàn cái loa đây. Người lấy phát chết đám bọn họ đi!

[Gia Tộc] [Thiển Thiển ưu sầu]: Ta ngắt, người như thế nào mà có nhiều loa thế!

[Gia Tộc] [Không nên]: Nàng ấy đem tiền ta tham ô cầm đi mua sắm, mà toàn mua loa là loa, nghe đâu ở Hàng Châu chỉ bán sỉ chứ không bán lẻ.

[Gia Tộc] [Vô độc bất trượng phu]: Độc nương tử, ca ca giúp người đỉnh hơn nữa ngày trên kênh thế giới, như thế nào lại không cảm ơn ta một tiếng?

[Gia Tộc] [Thiển Thiển ưu sầu]: Là người uống lộn thuốc hay là có dây thần kinh nào đặt không đúng chỗ vậy.

[Gia Tộc] [Vô độc bất trượng phu]:o[>

[Gia Tộc] [Bóng đêm]:O[_]O không độc, ai kêu lão yêu người bình thường cùng Thiển Thiển đối nghịch làm chi.

[Gia Tộc] [Thiển Thiển ưu sầu]: Lão đại người có đó không?

[Gia Tộc] [Vô độc bất trượng phu]: Không phải người muốn cùng lão đại cáo trạng chứ? Lòng dạ nữ nhân thật nhỏ như kim châm a!

[Gia Tộc] [Thiển Thiển ưu sầu]: Muốn chết hả! Gọi lão đại! Gọi lão đại!

[Gia Tộc] [Cô Dạ Hàn Tinh]: Ân?

[Gia Tộc] [Vô độc bất trượng phu]: Yêu, lão đại thật đúng là ở a.....

Trên màn hình Thiển Thiển vừa nhìn thấy mấy dòng chữ ngây ngô của Vô độc bất trượng phu, liền nhin không được trợn trắng mắt. Từ khi tham gia game này có thể xem như nàng đã đụng phải oan gia. Cái

tên Vô độc bất trượng phu này, nàng càng nhìn càng không thuận mắt. Hai người bọn họ cùng môn, đều là game thủ phái Ngũ Độc. Mỗi cuối tháng, các môn phái đều cử hành một buổi bàn luận võ nghệ. Người chiến thắng có thể đạt được danh hiệu đại sư huynh hoặc đại sư tỷ. Kết quả mỗi lần Thiển Thiển lên võ đài, gặp Vô độc bất trượng phu mười lần thì có hết chín lần đều thua, lần còn lại còn chính là quên mất mà không tham gia. Mỗi lần đều vì danh hiệu “Ngũ độc phái đại sư tỷ” này mà đụng độ một lần. Mà cái con heo kia mỗi khi đạt được danh hiệu “Ngũ độc phái đại sư huynh” đều phải chạy đến trước mặt nàng khoe ra. Thiển Thiển thật chỉ muốn nhéo chết cái bộ mặt tươi cười giả dối của hắn.

[Gia Tộc] [Thiển Thiển ưu sầu]: Lão đại, ra Thế Gióixem đi.

[Gia Tộc] [Cô Dạ Hàn Tinh]: Ân

[Gia Tộc] [Thiển Thiển ưu sầu]: bởi vì người chính là nguyên nhân khiến mọi chuyện không thể cứu chữa. người tính giải quyết như thế nào đây?

[Gia Tộc] [Cô Dạ Hàn Tinh]: Người nói quá rồi.

[Gia Tộc] [Thiển Thiển ưu sầu]: Bực rồi nha! Nếu không phải người đối với nàng thủ hạ lưu tình, thì sao nàng có thể bị nghi là phản đồ chứ? Người không thấy nàng đang bị toàn bang truy sát không ai hỗ trợ sao!

[Gia Tộc] [Cô Dạ Hàn Tinh]: Vậy người muốn thế nào?

Ôi trời! Lót đường từ này tới giờ, rốt cục cũng tới được vấn đề chính. Thiển Thiển cười tà ác. Làm cho vận mệnh Tiểu Nguyệt trở nên bi thảm như vậy, bọn họ ai cũng có phần, vậy thì cứ đem tất cả mọi người tha hết xuống nước! Hắc hắc..... Hắc hắc.....

[Gia Tộc] [Thiển Thiển ưu sầu]: Thu nàng vào Gia Tộc chúng ta đi, đính tên Thị Huyết Đường trên đầu, cho dù có bị truy nã, cũng không có người bình thường nào dám xuống tay.

[Gia Tộc] [Cô Dạ Hàn Tinh]: Người có biết điều kiện để thu người không?

[Gia Tộc] [Thiển Thiển ưu sầu]: Lão đại, người cũng biết nàng hiện tại không thể dựa dẫm vào ai, đơn độc một mình. Người có thể bố thí một chút lòng thương hại được không? Hơn nữa chính người là thủ phạm nha!

[Gia Tộc] [Bóng đêm]: Lão đại, ta cảm thấy Thiển Thiển nói đúng đó, nếu người ta vì người mà liên lụy. Người như thế nào nhẫn tâm.....

[Gia Tộc] [Thiển Thiển ưu sầu]: Người mở cho nàng một con đường sống đi ~~>__

8. Chương 8: Gia Nhập Thị Huyết Đường

Ngày hôm sau, Lưu Nguyệt đang mơ mơ màng màng trên giường, liền nhìn thấy Thiển Thiển ngồi ngay ngắn trước máy tính. Trời ạ! Người này tinh lực thật sự quá sung mãn, Lưu Nguyệt bắt đầu dĩ nghĩ ngợi.

Thiển Thiển vừa nhìn thấy nàng, liền gọi: “Tiểu Nguyệt, dậy đi, lại đây cùng ta đánh quái nào!”

Lưu Nguyệt ăn thái dương bắt đầu dĩ nói “Bộ người quên ta đang bị truy nã sao, Người mà đi đánh quái cùng ta thì đừng có than vì sao chết thảm nhé.....”

Kết quả Thiển Thiển cười đến tà ác nói: “Hắc hắc..... Hiện tại không ai dám truy nã người đâu. Hôm qua bọn ta đã thuyết phục lão đại rồi, lát nữa hắn login sẽ nhập người vào Thị Huyết Đường!” Kết quả Lưu Nguyệt vừa nghe tin tức này liền có chút choáng váng.....

“Uy! Người không sao chứ?” Thiển Thiển cau mày kêu nàng vài tiếng, Lưu Nguyệt có phần phản ứng thái quá, ngây ngốc nói: “Ta có thể gia nhập Thị Huyết Đường thật sao? Vậy không phải có thể được gặp Đại Thần rồi ư..... Trời ạ! Người không gạt ta chứ!”

Có thể gia nhập Thị Huyết Đường, có thể được ở gần vị Đại Thần đầy cảm dỗ đó làm Lưu Nguyệt phát sinh động lực, bằng tốc độ nhanh nhất vọt đi rửa mặt, nhanh chóng đăng nhập vào trò chơi.

Vừa lên tuyến, liền nhìn thấy Thiển Thiển u sầu mặc bộ thanh y đứng bên cạnh nhân vật Nga Mi của nàng. Thiển Thiển cũng thì thầm: “Chắc! Không hổ là tỷ muội nha, không nghĩ hình ảnh hai chúng ta ở cùng một chỗ nhiều trông lại cao cấp như vậy!”

Lưu Nguyệt cũng nhìn hình ảnh hai nữ tử yếu điệu lẳng lẳng đứng chung một chỗ, mỉm cười. Sau đó Thiển Thiển phát ra một lời mời tổ đội. Vào đội ngũ Lưu Nguyệt mới chú ý còn có vài người trong đó, đều là người của Thị Huyết Đường. Trong đó người nàng thường xuyên thấy trên kênh Thế Giới nhất chính là Vô độc bất trượng phu, còn có một người nữa tên là Bóng đêm nữ tử phái Côn Luân.

Lưu Nguyệt lễ phép hướng mọi người chào hỏi: “Mọi người hảo _”

Nữ nhân Bóng đêm phái Côn Luân kia đáp lời rất nhanh “Lưu Nguyệt muội muội, hoan nghênh người gia nhập Thị Huyết Đường, toàn bộ Gia Tộc chỉ có ta cùng Thiển Thiển là nữ hài thôi, tịch mịch vô cùng a!”

“Bà xã..... cái từ tịch mịch vô cùng này không được dùng loạn.” Không nên bắt chẹt đáp trả một câu.

Lưu Nguyệt xem nhin không được ngồi trước máy tính cười rộ lên, Thiển Thiển cũng cười, còn nói với nàng: “Trong Gia Tộc của bọn ta có rất nhiều người thú vị, cũng không ai kiêu ngạo, đều là người một nhà cả.”

“Nguyệt muội muội, ta chính là người vẫn tranh chức ‘Ngũ Độc giáo đại sư tỷ’ với tỷ tỷ người. Đồng thời trong bảng PK cũng luôn xếp trên nàng ta một bậc – Vô độc bất trượng phu nga. Người có thể gọi ta là Không độc ca ca _!” Vô độc bất trượng phu đột nhiên hướng nàng tự giới thiệu.

Vừa xem những lời này, Lưu Nguyệt nhìn về hướng Thiển Thiển, bộ dạng trông như muốn dọa chết người. Cái nhân vật này lại nhắc đến chỗ đau của Thiển Thiển..... Thiển Thiển nghiêng răng nghiêng lợi nói với Lưu Nguyệt “Trong toàn thể Gia Tộc ta ghét hấn nhất! Về sau không được cùng hấn tiếp cận!”

Một lúc sau bọn họ lại nhảy sang nói về chuyện khác, bắt quá chủ yếu đều là Thiển Thiển cùng Vô độc không ngừng gây hấn. Lưu Nguyệt xem bọn họ cãi nhau âm ỉ, những gì không vui trong lòng cũng từ từ tan biến. Chuyện của Chiến minh ngày hôm qua cứ như vậy mà quên mất, Về sau ở trong ngôi nhà mới này cũng thực vui vẻ a.

Cùng một chỗ với người của Thị Huyết Đường, Lưu Nguyệt hoàn toàn không cần lo lắng chuyện mình đang bị truy nã. Xa xa có bang nhân của Chiến minh thấy nàng, vừa định kéo tới, liền nhìn thấy bên cạnh nàng có bốn game thủ Thị Huyết Đường đành phải leo nhanh lên ngựa rời đi. Lưu Nguyệt không khỏi trước mặt bọn người trong tiểu đội cảm thán một câu., “ Bốn người các người vừa xuất hiện, quả thực so với BOSS chẳng khác gì nhau, bốn bề xung quanh đều bị các người càn hết!” Nghe lời này bọn người Bóng đêm cười ha ha. Sau đó Bóng đêm nói với nàng, người có thể làm cho xung quanh thật sự bị sang bằng vẫn là lão đại Cô Dạ Hàn Tinh của bọn họ cơ. Y chỉ cần muốn đến địa phương nào đánh quái hoặc đi kiếm nguyên liệu. Vừa đặt chân đến nơi nào, người ta liền ba chân bốn cẳng leo lên ngựa mà chạy, sợ hấn sẽ đuổi giết. Còn người nào chạy không kịp, thì nhanh tay lên tiếng thanh minh chính mình cũng sẽ lập tức rời đi, mong y đừng động thủ.

Lưu Nguyệt xem xong liền sững sốt, nguyên lai lực uy hiếp của Đại Thần kinh người như vậy a.....

Đánh hơn một giờ, Không nên đột nhiên nói “Hàn tinh đến rồi, Thiển Thiển thêm hấn vào đội đi.” Tim Lưu Nguyệt thỉnh linh nhảy dựng lên, quả nhiên trong đội ngũ liền có thêm một thành viên. Nhìn đội ngũ có thêm sự hiện diện một người là Cô Dạ Hàn Tinh, Lưu Nguyệt lập tức tự giác nghĩ đến — Chụp hình! Có thể cùng Đại Thần ở chung một đội, trước kia có nghĩ nàng cũng không dám nghĩ.

Cô Dạ Hàn Tinh thản nhiên hỏi “Các người đang ở đâu?”

Không nên trả lời “Bắt lão phong, mang ba cô nàng này đi thăng cấp. Đến sao?”

Lưu Nguyệt cảm thấy người như Đại Thần, khẳng định là với chuyện thăng cấp vô cùng xem thường, tốt nhất là sớm sớm chụp lại hình đã. Ai biết.....

Cô Dạ Hàn Tinh trả lời: “Hảo.”

Nếu không phải nàng đã đeo kính rồi thì nàng vẫn tưởng mắt mình là có vấn đề a.

Một lát sau, Võ đang kiếm khách mặc đạo bào tuyết trắng nhanh nhẹn đi tới. Hình ảnh này khắc sâu trong mắt Lưu Nguyệt, thần khí xung quanh như mông lung mờ ảo, thậm chí khắp người Đại Thần đều là hào quang sáng lóa. Nhìn trong mắt Lưu Nguyệt không ngừng toát ra vẻ sùng bái, Thiển Thiển khinh thường phun ra, “Sùng bái, sùng bái đi, ở chung lâu một chút rồi người sẽ thấy cách đối nhân xử thế của y thế nào!” Fan cuồng Lưu Nguyệt nào có tâm nghe Thiển Thiển oán hận, thiếu điều đang muốn phủ phục dưới chân Đại Thần mà quỳ lạy.

Cô Dạ Hàn Tinhtrái lại không hề để vào mắt, nhìn chung quanh một chút rồi cùng mọi người đánh quái, ôn hoà nói một câu “Sao không vào động?”

Vào động? Con tôm? Lưu Nguyệt cảm thấy có chút mờ mịt, chỉ biết tốt nhất không nên trả lời: “Người cho chúng ta cũng vô địch giống người, đem BOSS làm tiểu quái mà đánh?” Thiển Thiển cũng nói “Ta từng vào một lần, một nhát liền tụt nửa cột máu, vậy thì làm sao đánh!” Nguyên lai địa phương này cũng có BOSS để đánh. Lưu Nguyệt lại cảm thấy chính mình quả thật rất tiểu bạch..... (Đần a!)

“Ta mang bọn người đi” Nói xong liền chính mình lên ngựa hướng góc trên bên phải bản đồ mà tiến.

Mấy người kia thấy thế cũng nhanh lên ngựa chạy theo. Không tưởng, lão đại tự mình mang đi đánh BOSS, đây chính là chuyện tốt khó thấy nha! Người hỏi vì sao ư? Bởi vì đám cổ động viên bọn họ tồn tại, chỉ đơn thuần là ở bên cạnh hò hét cổ vũ, đợi BOSS chết thì lê lét đến lượm đồ. Bởi vì Cô Dạ Hàn Tinhtrước giờ không cần người hỗ trợ.

Đáng tiếc vì là lần đầu nhập đội nên đương nhiên Tiểu Bạch Lưu Nguyệt không biết được. Vào từ này đến giờ vẫn không phát hiện được bí ẩn của sơn động này, Lưu Nguyệt nhìn trái nhìn phải, một chút cũng không dám tin. Tham gia trò chơi này lâu như vậy, như thế nào lại chưa từng đi qua địa phương này.

BOSS rất nhanh liền phát hiện bọn họ, một con gấu biển dị cực lớn hung hăng tiến lại. Lưu Nguyệt lập tức theo quán tính bắn ra một thuật trị liệu quần thể Thiên Hàng Cam Lộ. Nào ngờ Đại Thần ngay lập tức liền phi thường anh dũng tiến tới, thực nhẹ nhàng đem một đòn của đại BOSS cản lại. Đạo bào tuyết trắng nhẹ nhàng tung bay làm cho y tựa như thiên tiên hạ phàm. Thanh thất thải trường kiếm rạng rỡ lóa sáng. Sợ Đại Thần chịu không nổi, Lưu Nguyệt nhanh chóng tăng công kích cùng phòng ngự cho y. Nhưng thấy mỗi đòn BOSS ra Đại Thần chẳng mất bao nhiêu máu. Xem như cái thuật trị liệu phục hồi của nàng bị cũng chả có tác dụng gì.

Khi nàng làm xong xuôi mọi việc, nhìn kênh đội ngũ, có điểm tròn tròn mắt.....

[Tiểu đội] [Vô độc bất trượng phu]: Tiểu Nguyệt, không cần quan tâm, đứng bên cạnh xem biểu diễn thì được rồi.

[Tiểu đội] [Bóng đêm]: Tiểu Nguyệt đừng chuyên nghiệp như vậy chứ, lại đây làm đội cổ động viên đi.

[Tiểu đội] [Thiển Thiển ưu sầu]: Nàng là fan số một của lão đại mà, cứ để cho nàng tận lực vì thần tượng đi.

[Tiểu đội] [Vô độc bất trượng phu]: Nguyên lai Tiểu Nguyệt thích lão đại a

[Tiểu đội] [Thiển Thiển ưu sầu]: Ta hoài nghi có phải người chỉ học đến tiểu học cũng không tốt nghiệp nổi, đến từ sùng bái cũng không hiểu?

[Tiểu đội] [Vô độc bất trượng phu]: Hắc hắc, ta không cần thận nghĩ bấy thôi mà.

[Tiểu đội] [Thiển Thiển ưu sầu]: Cái thứ thần kinh có vấn đề nhà người, không nghĩ loạn mới là lạ.

Thấy bọn họ nói chuyện, Lưu Nguyệt có chút ngượng ngùng, đành phải ở trong kênh viết vài dòng.

[Tiểu đội] [Lưu Nguyệt]: Ta lần đầu đi cùng, không biết thói quen của các người. Làm Nga Mi, trị liệu đội hữu vốn là bản năng a, ha ha, thực xin lỗi.....

[Tiểu đội] [Không nên]: Ấy náy cái gì chứ, người có làm sai gì đâu.

[Tiểu đội] [Bóng đêm]: Tiểu Nguyệt, Trong hội chúng ta không có Nga Mi, bình thường đánh BOSS giết quái đều quen tự mình đem theo máu. Giờ đột nhiên có người, ta cảm giác như mùa xuân vừa đến ấy!

[Tiểu đội] [Không nên]: Người cao hứng là vì có thể tiết kiệm được tiền mua được thủy sao.....

[Tiểu đội] [Bóng đêm]: Ông xã..... Người sao có thể nói ta như vậy, tuy rằng đúng là như vậy thật.

[Tiểu đội] [Thiển Thiển ưu sầu]: Hắc hắc, bình thường Tiểu Nguyệt đều là ngự dụng thầy thuốc mỗi khi ta PK a.

[Tiểu đội] [Lưu Nguyệt]: Về sau mọi người có cần trị liệu gì cứ nhờ ta là được.

[Tiểu đội] [Vô độc bất trượng phu]: Tốt, tốt, sau này có đi PK sẽ nhờ người thêm máu nha.

[Tiểu đội] [Thiển Thiển ưu sầu]: Có thêm cho ai cũng không thêm cho hần! cho hần đi chết đi!

Kết quả kia hai người lại tiếp tục âm ỉ một trận.....

Mọi người bắt đầu đi đứng giữa nhìn.....

9. Chương 9: Chiến Minh Khiêu Chiến

Mọi người trong kênh cứ thế cãi nhau không ngừng, ngoại trừ Lưu Nguyệt vẫn ở bên chú ý cột máu của Đại Thần. Thỉnh thoảng ra một kỹ năng hồi máu cho y. Những người khác bộ dạng như thể đang đi du ngoạn, kiếm được một khối đá thì kéo nhau lại ngồi nhiều chuyện. Đợi đến khi Đại Thần ở trong kênh phát ra một câu, gọi ra lấy đồ này nọ. Thì bọn họ mới ngộ ra rằng quái đã đánh xong a, sao mà nhanh như vậy.....

Trừ bỏ vài món trang bị bên ngoài, còn lại đều là một đồng tài liệu cao cấp. Bóng đêm cười mỉa mắt, vô cùng hài lòng cùng mọi người trong kênh tính xem mấy cái tranh phục, tài liệu đó bán được bao nhiêu tiền.

Đúng lúc này, đột nhiên một tin nhắn phát ra trước màn hình. Lưu Nguyệt hoảng sợ vô cùng, Tim đập càng nhanh hơn. Dĩ nhiên tin nhắn đó là từ Đại Thần phát ra, “Cô Dạ Hân Tinhmời bạn gia nhập Thị Huyết Đường”, liền không ngừng ngại click đồng ý. Ánh mắt Lưu Nguyệt bắt giắc hướng bạch đạo bảo Võ đang đang đứng giữa màn hình, không thể rời mắt.

Thành viên Thị Huyết Đường đều phi thường thân thiết. Thấy Lưu Nguyệt nhập hội, liền mặc kệ việc đánh quái, buôn bán, thậm chí đang PK, cũng đều bớt chút thời gian ở trong kênh Gia Tộc đối với Lưu Nguyệt tỏ vẻ vô cùng hoan nghênh. Lưu Nguyệt trong lòng không ngừng cảm động. Một tiểu Gia Tộc như vậy, người tuy không nhiều lắm, nhưng là tình cảm nồng hậu. Ở trong trò chơi này vẫn còn một chỗ như vậy, thực có cảm giác gia đình. Lưu Nguyệt đột nhiên hiểu được cảm giác của Đại Thần vì sao lại đưa ra điều kiện gia nhập hà khắc như vậy. Bởi vì Thị Huyết Đường trong lòng hần là nhà. Cả nhóm bọn họ xấp xỉ nhau đều là những người thuộc hàng đỉnh cao của trò chơi, cũng không có tham vọng gì hơn nữa. Cho nên để bảo trì coi bồng lai này, mới dùng biện pháp như vậy loại ra những game thủ có dã tâm tham gia. Thị Huyết Đường chỉ là một Gia Tộc, cũng sẽ không dự định gia nhập một Bang Phái nào. Nó hoàn toàn độc lập. Lưu Nguyệt đột nhiên cảm thấy chính mình may mắn vô cùng, có thể cùng những người này ở bên nhau.

Lưu Nguyệt đang không ngừng xúc động, thì vị kiếm hiệp Võ đang tay cầm thanh thất thải trường kiếm đã đứng ngay trước mặt nàng, hơn nữa còn gửi ra một yêu cầu Giao Dịch. Lưu Nguyệt có chút khó hiểu. Kết quả liền thấy Đại Thần đưa ra một dây cột tóc cực phẩm phát hào quang màu tím. Thiển Thiển cũng thấy, ở bên cạnh Lưu Nguyệt hô to gọi nhỏ “Oa! Đây là thứ tốt nha, chống định thân cùng hôn mê, còn gia tăng tốc độ công kích nữa. Thật là cực phẩm a!” Lưu Nguyệt cũng hiểu được trang bị này thật sự rất quý. Dây cột tóc đó cực phẩm như vậy, nếu đem đi bán, có thể kiếm được một mớ tiền chứ chả chơi. Liền hủy Giao Dịch hướng Đại Thần nói “Quý giá quá, ta nhận không nổi, cảm ơn!”

Bóng đêm tựa hồ cũng biết Đại Thần cấp nàng trang bị, ở bên thẳng thắn khuyên nàng: “Người khách khí cái gì, đều là người một nhà cả, đây là từ con gấu kia mà ra. Người ở bên cạnh lão đại thêm máu cả buổi, vất vả như vậy công lao cũng không nhỏ. Cái công trạng này, cũng xem như của hần một nửa người một nửa a!”

Lưu Nguyệt xem mà dở khóc dở cười, Bóng đêm đôi lúc nói chuyện cứ rối tinh rối mù cả lên. Rồi đột nhiên thấy Cô Dạ Hàn Tinh không ít không nhiều đánh ra một câu “Xem như lễ gặp mặt” Sau đó lại gửi ra một yêu cầu Giao Dịch. Dù sao cũng không thể tiếp tục cự tuyệt lần 2, hơn nữa đối phương là Đại Thần a. Đại Thần cho đồ, chỉ mới nghĩ thôi Lưu Nguyệt đã muốn phát sốt. Nàng tựa hồ cũng giống như những fan hâm mộ nhỏ bé nhận được chữ ký của thần tượng mình sùng bái mà vô cùng kích động. Lưu Nguyệt cẩn thận tiếp nhận dây cột tóc. Sau đó, thần nhiên đem dây cột tóc gắn vào, đồng dạng cùng thanh trường kiếm của nàng phát ra ánh hào quang màu tím. Quả thật là vô cùng hài hòa vô cùng hài hòa nha. Rất là hợp a.

BOSS cũng giết, chiến lợi phẩm cũng đã chia, Cả đám đang chuẩn bị đổi bản đồ tiếp tục đi đánh quái, đi được vài bước, liền phát hiện Đại Thần đứng bất động tại chỗ. Tất thấy đều không biết xảy ra chuyện gì, cũng chỉ biết đứng lại chờ hân. Một lát sau, Đại Thần mới đuổi theo. Tại kênh Gia Tộc bỏ bom một câu: “Tám giờ tối nay chiến minh mời Gia Tộc chúng ta đấu” Sau đó mọi người trong Gia Tộc nhanh chóng nổi lên một trận thảo luận.

Lưu Nguyệt thấy những lời này liền ngây người, vì cái gì bọn người Chiến minh yếu như vậy mà khí thế sao hùng hồn dữ. Nàng thật sự không muốn cùng bọn họ tiếp tục dây dưa, đã nhường tới nhường lui mấy lượt, bọn họ vẫn không chịu buông tha cho nàng sao. thậm chí còn làm phiền bằng hữu của nàng. Lưu Nguyệt tức đến nghẹn lời, nàng hướng mọi người trong Gia Tộc giải thích: “Thực xin lỗi, bởi vì chuyện của ta mà liên lụy mọi người, ta sẽ chủ động rời khỏi Gia Tộc, thật phi thường có lỗi với mọi người.” Kết quả những lời này vừa ra khỏi miệng, mọi người lại càng không thoải mái, thậm chí có người còn nói nàng không đem bọn họ là người một nhà, không phải chỉ là Gia Tộc chiến thôi sao. Bọn họ đã rất lâu không được động thủ. Bởi vì danh tiếng của Thị Huyết Đường bên ngoài người bình thường cũng không dám đến khiêu khích. Vất vả lắm Chiến minh mới chủ động ột cơ hội, những phần tử hiếu chiến trong Gia Tộc đều có vẻ xoa xoa tay, nóng lòng muốn thử.

Lưu Nguyệt vốn có chút áy náy liền bị bọn họ làm cho thoải mái rất nhiều, nhưng là trong lòng nàng vẫn có điểm bất an. Ngây ngốc ngồi nhìn mọi người trong Gia Tộc thảo luận xem buổi tối có cần giết hết bọn Chiến minh không chờ một mống không.

Đột nhiên kênh Mật Ngữ của Lưu Nguyệt hiện lên, nàng click mở ra xem. Thì ra là Đại Thần gửi tới, nói không nhiều lắm, nhưng lại làm cho Lưu Nguyệt trong lòng cảm thấy ấm áp: “Nếu đã đến đây, liền trở thành người một nhà”. Đại Thần nói như vậy, là muốn nàng cảm thấy yên tâm hơn. Lưu Nguyệt đột nhiên cảm thấy kỳ thật Đại Thần thật là một người rất đối ôn nhu a.

Theo sau, Đại Thần ở kênh tiểu đội nói: “Có việc out trước”, rồi liền logout ly khai đội ngũ. Hiện tại tâm tình Lưu Nguyệt đã gần như không còn rầu rĩ nữa. Nếu mọi người đều đem nàng trở thành người một nhà, đến cả Đại Thần cũng tự mình khuyên bảo nàng. Nàng còn khách khí cái gì cơ chứ, nàng cũng sẽ vì đại gia đình này mà góp một phần sức lực. Đại Thần vừa out, Bóng đêm liền nhện không được hỏi “Các người nói, vì sao Chiến minh lại đột nhiên sẽ xin Gia Tộc chiến nhỉ. Bình thường dù có thấy chúng ta không vừa mắt chỗ nào, cũng chỉ dám mời chúng ta lên đài PK. Bộ bọn họ không sợ thua sẽ bị giáng cấp sao?”

Thiến Thiến nhìn ra sự kỳ quái trên mặt Lưu Nguyệt, liền giải thích: “Kỳ thật Thị Huyết Đường không phải không có người đến khiêu khích, mà là bọn họ không dám trực tiếp xin Gia Tộc chiến một cách chính quy, bởi vì đánh thua sẽ rất cấp. Cấp bậc Bang Phái cùng Gia Tộc rất khó thắng, không phải ai cũng có thể đối mặt với áp lực nặng nề đó.” Lưu Nguyệt đột nhiên nhớ tới cái lần Gia Tộc chiến lúc trước, liền hỏi Thiến Thiến “Không phải lần trước Chiến minh cũng đã xin Gia Tộc chiến rồi sao?”

Thiến Thiến phi thường khinh bỉ nói “Đó không phải Gia Tộc chiến a, hân là lấy danh nghĩa Gia Tộc Chiến minh xin đánh với một mình lão đại. Nếu hệ thống cho phép, ta đoán chừng hân còn muốn xin đem cả Bang Phái ra đánh cùng lão đại a!”

Nghe xong lời này, Lưu Nguyệt không khỏi giật mình. Thiên hạ vô tặc như thế nào đề tiện như vậy. Nàng vẫn tưởng ngày đó là thi đấu giữa các Gia Tộc, Vì Thị Huyết Đường quá tự phụ nên mới đề duy nhất một người ra ứng chiến. Nguyên lai lúc đó chính là đem cả Gia Tộc ra đánh với mỗi một người! Thật sự là quá sức đề tiện. Nàng thế nào mà lúc ấy không nhìn ra điều đó: “Bình thường hân là có rất nhiều Gia Tộc cũng như vậy xin cùng Thị Huyết Đường PK sao?” Lưu Nguyệt hỏi Thiến Thiến.

Thiến Thiến gật gật đầu nói “Rất nhiều a, người không biết trò chơi này có nhiều kẻ đề tiện thế nào đâu.

Thường thường có rất nhiều Gia Tộc chủ động khiêu chiến với người trong Gia Tộc chúng ta, bắt quá dám trực tiếp gây hấn với lão đại thì cũng không nhiều lắm.”

Lưu Nguyệt còn muốn hỏi thêm gì đó, liền nhìn thấy Không nên trong kênh gỗ gỗ.

Không nên: “Ta hỏi qua Hàn tinh, vừa rồi có khả năng người của Chiến minh nhìn thấy Lưu Nguyệt đi cùng chúng ta đánh quái. Sau đó liền về nói cho bang chủ bọn họ nghe. Thiên hạ vô tặc liền lấy danh nghĩa bang chủ cùng hàn tinh nói chuyện. Muốn chúng ta cùng Lưu Nguyệt bảo trì khoảng cách, không được nhúng tay vào việc nhà của bọn chúng.”

Vừa đánh ra một đoạn, Bóng đêm nhin không được xen mồm hỏi “Lão đại từ chối? Cho nên mới cùng chúng ta Gia Tộc chiến?”

Không nên trả lời: “Đúng vậy, lão đại nói Lưu Nguyệt đã là người trong Gia Tộc. Thiên hạ vô tặc liền uy hiếp lão đại nói, không cần bởi vì một người mà làm ảnh hưởng đến sự hòa hảo giữa hai bên. Nếu y vẫn cố giữ ý kiến đó, thì 8 giờ tối nay Chiến minh sẽ hướng Thị Huyết Đường xin Gia Tộc chiến, Người suy nghĩ đi. Kết quả lão đại liền nói với hắn: Tùy người.....”

“O[_]O ha ha ~! Thiên hạ vô tặc khẳng định là tức tới phát điên luôn!” Bóng đêm nghe xong liền đánh ra một khuôn mặt tươi cười. Vô độc bất trượng phu cũng ghở ra một chữ “Đỉnh”. Thiển Thiển nhin không được theo một câu “Quả nhiên là phong cách của lão đại, nói đánh liền đánh, xem ai sợ ai a!”

Không nên cuối cùng tổng kết một câu: “Thiên hạ vô tặc sau đó liền out mắt, phỏng chừng tức giận cũng không nhẹ.”

Mọi người nghe xong liền vui vẻ hơn, càng nói càng không kiêng nể gì nữa. Lưu Nguyệt vì cảm giác thoải mái mà bọn họ mang lại, bất giác cũng mỉm cười theo!

10. Chương 10: Vô Tình Phát Hiện Được Cơ Hội Kinh Doanh

Ăn cơm xong sau, Lưu Nguyệt cùng Thiển Thiển liền đăng nhập game. Tuy Thiển Thiển vẫn nói với Lưu Nguyệt rằng, trận Gia Tộc chiến này Thị Huyết Đường nhất định sẽ chiến thắng. Nhưng trong lòng ít nhiều cũng lo lắng, Lưu Nguyệt* vẫn muốn chuẩn bị cái gì đó cho Gia Tộc. Trong Trường kiếm giang hồ phân ra rất nhiều loại kỹ năng cuộc sống, mặc dù có những người cảm thấy việc nâng cấp mấy thứ này thật quá đổi phiền toái. Dạng như Thiển Thiển chính là một game thủ chuyên thắng cấp thuần túy, chưa bao giờ dụng chạp với mấy kỹ năng cuộc sống. Nhưng Lưu Nguyệt lại đối với kỹ năng sống đó có chút hứng thú. Bởi vì trong cuộc sống bình thường năng đối với việc nấu nướng rất thích, vậy nên trong game này cũng chọn nấu nướng, thậm chí còn đi đánh quái khắp nơi làm nhiệm vụ để tìm tài liệu nấu ăn.

Mà trong trò chơi này kỹ năng cuộc sống đều phi thường khó luyện, bởi vì tài liệu rất khó kiếm. Cho nên bình thường đều chỉ hướng những kỹ năng chính yếu nhất, luyện nhiều nhất đều là rèn vũ khí. Có lẽ vì mọi người đều hy vọng có thể chính tay mình tạo ra ra một món thần binh lợi khí nào đó. Tiếp theo thì là may mặc cùng trang sức, được sư cũng có không ít người luyện, nhưng là cao cấp được sư thì thiếu đến đáng thương. Bởi vì cao cấp thảo dược đều phi thường khó tìm, phi thường quý hiếm. Còn kỹ năng cuộc sống khác cơ hồ đều rất ít người hỏi thăm. Kỹ năng nấu nướng lại càng không được chú ý tới, có luyện thì cũng được một nửa rồi bỏ, bởi vì nấu nướng hoàn toàn không có đất dụng, hơn nữa tài liệu cũng phi thường hiếm thấy, chỉ có một mình Lưu Nguyệt ngốc nghếch kiên trì không bỏ.

Nhưng thường trong game có một điểm chung là kỹ năng càng khó luyện, khi luyện đến cấp cuối cùng thì sẽ càng hữu dụng. Kỹ năng đầu bếp của Lưu Nguyệt đã luyện gần đến mãn cấp. Hiện tại cho dù dùng một ít nguyên liệu nấu ăn bình thường nhất, cũng có thể làm gia tăng thuộc tính thực vật. Kỹ năng đặc biệt này đã từng khiến Thiển Thiển trầm trồ. Cứ nghĩ thử xem, đem hai game thủ cấp không chênh lệch nhau bao nhiêu ra PK, trang bị cùng phòng ngự cũng giống nhau. Nhưng trong đó có một người đã ăn đồ ăn của một đầu bếp mãn cấp có thể gia tăng 30% khí huyết. Đem ra so với kẻ đối địch liền nhiều hơn một phần ba máu. Có đánh kiểu gì cũng là chính mình chiếm phần ưu thế.

Liền vì nguyên nhân này, tại Trường An Lưu Nguyệt đã sớm lập một cái tạp hoá để thu thập nguyên liệu nấu ăn. Thiển Thiển cũng không nhàn rỗi, chạy đông chạy tây khắp các sạp hàng phụ năng tìm kiếm.

Đợi một lúc lâu, cũng chỉ mua được một chút, xem ra mọi người đối nấu nướng thật sự thực không có hứng thú. Bình thường đánh quái rơi ra nguyên liệu nấu ăn, đừng nói lười đi lấy phỏng chừng ngay cả xem cũng chẳng buồn xem. Đang lúc Lưu Nguyệt sầu khổ, mắt Thiển Thiển thoáng nhìn “Bóng đêm” Login, còn tại kênh Gia Tộc cùng mọi người nói chuyện phiếm, liền có sáng kiến.

Thiển Thiển lập tức gửi một Mật Ngữ cho Bóng đêm, “Tiểu đêm, trong cửa hàng của ngươi có bán nguyên liệu nấu ăn không?” Nguyên lai Bóng đêm chính là game thủ thiên về buôn bán. Cấp bậc tuy rằng không cao, nhưng cửa hàng của Bóng đêm trải khắp Trường kiếm giang hồ vô cùng nổi tiếng. Ngoại trừ Cô Dạ Hàn Tinh độc quyền tài liệu cao cấp. phần lớn những nhu cầu về tài liệu, hàng hoá khác, Bóng đêm đều có hết.

Thiển Thiển chính là nghĩ tới điều này, mới đi hỏi bóng đêm. Quả nhiên, người khác chẳng ai dư hơi đi nhặt mớ nguyên liệu nấu ăn, nhưng trong kho Bóng đêm lại có một đồng. Bóng đêm một bên hướng Thiển Thiển Giao Dịch, một bên tiếp tục lải nhải: “Ta cũng không biết chúng có ích lợi gì, bình thường bằng hữu đánh quái rớt ra ta đều thu thập, đoán chừng một ngày nào đó có thể kiếm được một khoản lời lớn!” Thiển Thiển không khỏi buồn cười, Cô nàng Bóng đêm này mỗi ngày đều nghĩ cách trong trò chơi kiếm tiền sao.

Chờ Bóng đêm cho Thiển Thiển một đồng lớn nguyên liệu nấu ăn cao cấp xong, mới nhớ tới liền hỏi: “Mà nè, các ngươi lấy mấy thứ này để làm chi a? Nấu nướng sao?” Cũng đoán được Bóng đêm chỉ lo kiếm tiền, hoàn toàn không thấy người luyện kỹ năng nấu ăn cho điểm nào tốt. Lưu Nguyệt liền kiên nhẫn hướng Bóng đêm giải thích một lần!

Vừa nói xong, Bóng đêm gửi ngay một biểu tượng hai mắt sáng lóa. Sau đó bùm bùm đánh ra một đồng chữ, “Tiểu Nguyệt! Ta vừa nghĩ ra một cách kiếm tiền! Hiện tại ngươi là người duy nhất luyện tới mãn cấp đầu bếp, những thứ người nấu đều được gia tăng thuộc tính. Người khác có cầu cũng cầu không được. Hay là chúng ta liên thủ, ta thay ngươi thu thập nguyên liệu, người gia công rồi giao cho ta đem bán. Đến lúc có lời, chúng ta cùng chia hoa hồng! Ngươi thấy thế nào?”

Lưu Nguyệt nhìn không khỏi có chút trì trệ, trước kia có nghĩ thế nào cũng không nghĩ tới nấu nướng kỳ thật cũng có thể kiếm tiền. Lúc trước chỉ những khi sắp đi giết BOSS, nàng mới lấy ra phân cho đội hữu ăn. Bình thường bởi vì nguyên liệu nấu ăn quá ít, sau khi luyện mãn cấp, kỹ năng này đều bị nàng để đó đóng bụi.

Thiển Thiển cũng nghĩ tới đây là một cơ hội kiếm tiền lớn, vô cùng kích động, liền thay Lưu Nguyệt đáp ứng.

Tám giờ tối hôm đó, hai mươi hai người của Thị Huyết Đường đều tập hợp trước đài PK thành Trường An. Các chủ sạp trên khắp con đường xa gần đều thấy, lần đầu tiên mới được gặp một cảnh tượng hùng vĩ như vậy. Toàn thể các cao thủ của Thị Huyết Đường đều tập hợp đủ! Đây chính là so với việc thấy UFO chẳng khác biệt mấy. Khả ngộ bất khả cầu a! Lập tức, toàn bộ kênh Giao Dịch cùng kênh Thế Giới hào nhào. Nào là khen ngợi Thị Huyết Đường uy phong lẫm liệt, cũng có người bởi vì vào không được Thị Huyết Đường mà bắn ra Axit Pantothenic, không chịu được tác phong kiêu ngạo của Thị Huyết Đường mà la ó ầm trời. Tóm lại, lúc này đây, toàn bộ Trường kiếm giang hồ đều sôi sục. Các phóng viên hiện trường trong game cũng mau chóng bay tới đài PK Trường An, chuẩn bị vì mọi người đứng ra trực tiếp toàn bộ trận quyết chiến thế kỷ này!

Thiển Thiển và Lưu Nguyệt cũng không nhàn rỗi gì, đem thực vật lấy ra nấu nướng thật tốt, liền cấp cho từng anh em trong Thị Huyết Đường. Các anh em trong Thị Huyết Đường đều là những người đức cao vọng trọng trên mạng, nhưng là hơn một nửa bọn họ lần đầu tiên được gặp một mãn cấp đầu bếp có thể gia tăng thuộc tính của thực vật. Đều không khỏi kinh hô một tiếng.

Lưu Nguyệt trong kênh Gia Tộc nói với mọi người, về sau có đi đánh quái thấy nguyên liệu nấu ăn, đều đừng bỏ, lấy về cho nàng. Nàng sẽ giúp mọi người trong bang gia tăng thuộc tính của thực phẩm. Làm cho các anh em Thị Huyết Đường lại một phen cao hứng.

Nhìn đến đây, Thiển Thiển không khỏi có chút đắc ý gửi Mật Ngữ cho Cô Dạ Hàn Tinh, “Xem đi lão đại,

nhờ ta mà người mới tìm được một bảo bối nha ^__^” Cô Dạ Hàn Tinh gửi trả lại nàng ta một biểu tượng trầm mặc. Thiển Thiển nhất thời không rõ biểu tượng đó của lão đại là cao hứng hay đang mất hứng nữa. Suy nghĩ của người này quả là đoán không ra.

Cũng gần 8 giờ, bộ dạng Thị Huyết Đường phi thường thoải mái vui vẻ. Trước đã thập phần tin tưởng, nay lại được Lưu Nguyệt phát ột đồng thực vật gia tăng thuộc tính. càng thêm tin tưởng hơn.

Chung quanh đài PK tụ tập rất đông game thủ tập trung xem náo nhiệt, dày đặc, Lưu Nguyệt nhìn đến choáng váng đầu óc. Thật không hiểu nổi, đợt PK bắt đầu, mọi người đều bị chuyển đến phòng PK. Người bên ngoài không thể thấy được tình hình bên trong, vậy thì vậy ngoài này để làm gì cơ chứ. Thiển Thiển ghò vào đầu nàng mắng: “Người đàn à! Bên trong đánh nhau nhìn không thấy, nhưng bị giết liền sẽ truyền tổng ra ngoài. Chỉ cần xem bên nào bị truyền tổng ra trước là biết thắng thua chứ gì.”

Đột nhiên, mọi người trong màn hình đều bị ầm một tiếng làm cho hoảng hồn, Thiển Thiển cùng Lưu Nguyệt đều rất ngạc nhiên? Lại xảy ra chuyện gì sao? Toàn bộ mọi người trong game chen chúc dồn lại một chỗ, Danh này chồng lên danh kia, căn bản không nhận ra ai là ai. Kết quả đám người ở góc đông nam bắt đầu tản ra, Thiển Thiển cảm thấy khó hiểu. Ai mà có thể ở trong đám người đó tạo ra một con đường. Nhanh nhẩu chạy ra đó xem thử, nguyên lai là Chiến minh đã tới. Cách rất xa liền thấy kẻ Thiển Thiển khinh bỉ nhất Thiên hạ vô tặc cười ngựa đi lại, còn mang theo Yên Vũ mê tình, mà bên cạnh là một đám Chiến minh phụ trách mở đường. Bộ dạng cùng hoàng đế thân lâm phô trương giống nhau. Thiển Thiển nhin không được khoe miệng co rút, đám người này diễn tuồng à.....

11. Chương 11: Càng Ngày Càng Đê Tiện

Bọn người Chiến minh quả thật phô trương thái quá, ngoại trừ những game thủ tinh anh tham gia Gia Tộc chiến ra, những game thủ không tham gia đấu tựa hồ đều đến đủ, còn phi thường kiêu ngạo phát ra khẩu hiệu, “Chiến minh tất thắng! Chà đạp Thị Huyết Đường!” Vì để đồng bộ, toàn thể bọn chúng đều mặc loại y phục chuyên dùng khi có lễ hội vô cùng rực rỡ, màu sắc cực kì chói mắt. Kêu một câu khẩu hiệu liền đồng thanh dặm chân* một cái, có thể nói thanh thế lớn mạnh! Thiển Thiển thật sự chịu không nổi càng thêm kích thích. Chạy nhanh trở về, bắt đắ dĩ trong kênh Gia Tộc thảo luận một câu: “Vỡ tuồng này, thật sự rất chuyên nghiệp!”

Những lời này vừa ra, liền bắt động thanh sắc nhìn về phía Chiến minh, đều nhin không được ha hả cười, Bóng đêm phi thường sùng bái Thiển Thiển nói “Nhân lực Thiển Thiển tốt thật nha, đúng là rất giống đóng tuồng!” Lưu Nguyệt ngồi trước máy tính cũng ha hả cười. Thiển Thiển trợn trắng liếc nàng một cái: “Ta có nói sai sao? Thật sự rất giống một đám tạp kĩ.....”

Đúng tám giờ, toàn bộ những người tham gia Gia Tộc chiến trước đài PK, bị một trận bạch quang lóe sáng. Đều bị truyền tổng đến phòng PK. PK Gia Tộc chia làm hai loại: Một loại là lấy danh nghĩa Gia Tộc cùng game thủ quyết đấu, nhưng là hạn chế đối phương không thể vượt quá con số 15 người. Cho nên mới có chuyện lúc trước Chiến minh 16 mạng khiêu chiến một mình Cô Dạ Hàn Tinh. Kỳ thật với loại lời mời này cũng có thể chọn phương thức từ chối, tuy nhiên giá trị uy vọng sẽ bị khấu trừ. Tiếp theo chính là như bây giờ, Gia Tộc khiêu chiến Gia Tộc. Trong game một Gia Tộc có thể nhận tối đa sáu mươi người, nếu hai Gia Tộc đều đủ người tham gia quyết đấu có thể tự do xin quyền lựa chọn địa điểm đấu. Một loại là 120 người cùng nhau đấu trên một quảng trường lớn, còn lại chính là có thể chia nhỏ game thủ phân đến một căn phòng bất kì nào đó để tiến hành chiến đấu.

Nhưng là anh em của Thị Huyết Đường hiển nhiên xem nhẹ trình độ âm hiểm của Thiên hạ vô tặc. Bọn họ nghĩ đến đối phương đã đem đủ người ra quyết đấu, tất nhiên sẽ lựa chọn quảng trường để đánh. Nhưng lại đem số lượng và chiến thuật phát huy tối đa, Thiên hạ vô tặc càng âm hiểm hơn lựa chọn địa điểm bố trí này. Thị Huyết Đường tổng cộng có hai mươi hai người, trong đó tuy rằng một nửa đều là game thủ am hiểu PK chiến. Nhưng cũng có một nửa đều là game thủ thiên về kinh doanh, tỷ như cô nàng Bóng đêm kia chẳng hạn. Chỉ đành phải tùy cơ ứng biến, rất có khả năng những tay PK gà mờ này sẽ bị bọn PK trâu bò

kia đánh cho tan tành, mà dân số Chiến minh gấp ba lần Thị Huyết Đường, như vậy quả thật rất chiếm ưu thế. Chỉ cần hy sinh một bộ phận nhỏ, Chiến minh cứ thế thoải mái mà chiến đấu.

Làm các game thủ Thị Huyết Đường sau khi bị truyền tống vào phòng PK, mới hậu tri hậu giác phát hiện ra âm mưu của Chiến minh. Thiển Thiển tức khí trong kênh Gia Tộc mắng ra Tam Tự kinh. Mọi người trong Gia Tộc thảo luận ý kiến những người khác về tình hình sự việc, tạm thời thăm dò chút tình thế hiện tại. Game thủ Thị Huyết Đường liền chia làm 4 tổ, trên cơ bản chính là lấy 5 người trái phải làm một tiểu tổ. Mà chiến minh có sáu mươi người, nghĩa là một nhóm có thể sẽ phải đối phó với 15 người. So với bên ta nhân số muốn nhiều hơn 3 lần. Đây quả thật là lần khiêu chiến từ trước tới giờ chưa từng có của Thị Huyết Đường.

Sau đó Cô Dạ Hàn Tinh trong kênh Gia Tộc nói: “Thực xin lỗi, ta khiến mọi người phải khó nhọc rồi.” Một câu kia, tựa hồ bao hàm rất nhiều sự tự trách, cũng như hàm chứa nỗi xót xa. Lưu Nguyệt cảm thấy trong lòng ê ẩm, nàng chưa từng thấy Đại Thần như vậy. Đại Thần cho tới nay đều là không gì làm không được, khiến mọi người luôn phải ngược nhìn. Nhưng vì các anh em huynh đệ, hấn thế nào lại bày ra bộ dạng rầu rĩ đó.

Kênh Gia Tộc yên tĩnh một hồi, mọi người cũng không nghĩ Đại Thần sẽ như vậy tự trách, kỳ thật trong trò chơi này cho dù chết, cũng không xem là to tát gì. Thậm chí một ngày có chết mấy lượt, vẫn dư sức được mọi người tăng bốc lên tận trời. Cảm giác một Đại Thần ai cũng đuổi không kịp, giờ sao lại vì một chuyện không đáng, mà bày cái bộ dạng biết lỗi như thế. Nói không cảm động là gạt người a. Ngay đến một kẻ vẫn tùy tiện như Thiển Thiển cũng nhịn không được cắn môi dưới, tựa hồ thực không quen nhìn Đại Thần như vậy. Trong một khắc, toàn thể anh em Thị Huyết Đường đã hiểu. Vị đệ nhất game thủ này, bình thường lạnh lùng thần nhiên, tựa hồ với cái gì cũng không để bụng, thật sự đã đem bọn họ xem như anh em một nhà rồi. Cái gì là vì bằng hữu mà sống chết, ở trong game này cũng giống nhau cả thôi, huống chi đây là một đám trọng tình trọng nghĩa nữa chứ.

Vô độc bất trượng phu phát một câu đầu tiên trong kênh Gia Tộc: biểu tượng “Đỉnh” Hấn cũng là không biết nên nói cái gì, cho nên mới dùng biểu tượng đó để tỏ ý chính mình vĩnh viễn luôn khâm phục lão đại. Tuy rằng rất đơn giản, nhưng ý tứ thực minh bạch.

Sau đó, anh em Thị Huyết Đường, từng bước từng bước, liên tiếp, tất cả mọi người đều phát ra một biểu tượng “Đỉnh”. Ngay cả Lưu Nguyệt cũng phát. Nàng vẫn cảm thấy đem mình cùng Thiển Thiển ra so sánh, quả thật là vô cùng nhột nhạt, Thiển Thiển trong game chơi rất nhiệt huyết, toàn tâm toàn ý. Mà chính nàng, vẫn luôn cảm thấy trò chơi là trò chơi, không thể hòa nhập. Nhưng hôm nay nàng cũng nhịn không được nhiệt huyết tuôn trào, có một đám anh em như vậy nguyện ý ở trong game sinh tử cùng nhau, không phải rất động lòng người sao. Nàng cảm thấy tại thời khắc này dường như đã hoàn toàn hòa nhập cùng game.

Gia Tộc chiến chính thức bắt đầu, sau khi tiến vào phòng PK, sẽ có ba phút để chuẩn bị. Người của Thị Huyết Đường sau sự việc vừa rồi tâm linh như liền nhất, một sự đoàn kết chưa từng có từ trước tới giờ dâng trào. Lập tức phân tán chia ra bốn tiểu đội, nghiêm túc cùng tiểu đội của mình thương lượng chiến thuật. Bởi vì có một số game thủ lấy kinh thương làm chức nghiệp nên không rành công kích PK. Vì thế các game thủ am hiểu PK chủ động đi đầu, dự định sẽ phá hư chiến thuật dàn trận của đối phương. Mọi người đều khẩn cấp thương lượng biện pháp đối phó, bí quyết khắc chế chức nghiệp đối phương.

Thiển Thiển cùng Lưu Nguyệt được phân cùng một phòng, còn không kịp cao hứng, Thiển Thiển liền bày bộ mặt đau khổ hướng Lưu Nguyệt nói, tổ chúng ta có khả năng trở thành vật hi sinh nha. Lưu Nguyệt khó hiểu, Thiển Thiển chỉ vào những người trong đội nói: “Chắc..... Trừ bỏ ta cùng Vô độc bất trượng phu là game thủ chuyên PK. Ba người còn lại đều thiên về cuộc sống, kiếm tiền là sở trường bọn họ, bất quá PK thì bọn họ đành bó tay a, lại thêm một người trị liệu. Ta nghĩ tổ chúng ta là tổ có sức chiến đấu yếu nhất đó, rầu a!”

Nghe Thiển Thiển phân tích như vậy, Lưu Nguyệt cũng bắt đầu rầu. Thiển Thiển cùng Vô độc bất trượng phu lần đầu tiên trong lời nói không có ý châm chọc, cảm thương cảm gầy mà đấu đá nhau. Thật sự cùng nhau thân thiết thế nguyên sinh tử..... A! Không! Là bọn họ cảm thấy có thua cũng không thể thua nhục khí. Có chết cũng phải tha thêm một mớ đệm lưng! Bọn họ cùng là game thủ phái ngũ độc, mà sát chiêu Ngũ độc cực kỳ tà ác chí mạng, mọi người hấn là không xa lạ gì. Vô độc bất trượng phu mỗi lần lên sàn đều

dùng một chiêu, một lần duy nhất là có thể hạ 12 em các kè (đối với họ mà nói ai không đủ cấp đều gọi là các kè hết). Thực ra đánh bại kẻ có cấp thấp hơn mình trong game rất dễ bị người khác coi thường, vì thế việc Vô độc giết chết mấy em các kè cấp trên 80 của Liên minh tự do, vẫn bị Thiển Thiển tỏ vẻ coi thường chán ghét.

Hiện tại, nhóm của Lưu Nguyệt có thể xem là một nhóm liều chết, bởi vì mọi người quyết định dùng một chiêu “sống mái” cùng đối phương liều mạng.

Trước giờ đánh không tới 1 phút, kênh Mật Ngữ của Lưu Nguyệt đột nhiên có tin tới. Lưu Nguyệt rất là tò mò, lúc này còn có ai đến tìm nàng chứ. Click mở liền thấy ngây ngẩn cả người. Dĩ nhiên là bằng hữu Chiến minh Tuyệt đại song kiêu trước kia gửi đến. Lúc trước bởi vì bị oan uổng rời khỏi Chiến minh, sau lại bị Chiến minh cấp lệnh truy nã. Thiển Thiển liền bắt nàng tránh xa các bằng hữu Chiến minh lúc trước. Một là vì cảm thấy đối với Chiến minh đã quá thất vọng, hai là chính mình đã mang trên lưng danh hiệu phản đồ. Tái cùng bọn họ lui tới, nếu làm không tốt sẽ liên lụy người khác.

Nhưng là ngay đêm quyết chiến, Song kiêu gửi Mật Ngữ cho nàng là ý gì? Thiển Thiển lập tức quay về phía nàng. Tuyệt đại song kiêu đánh chữ rất nhanh, rất nhanh liền đánh ra một đồng lớn, thấy được nàng rất vội, phỏng chừng là muốn trước khi cuộc chiến bắt đầu nói cho xong. Lưu Nguyệt kéo kéo máy tính ngồi gần Thiển Thiển. Thiển Thiển cũng nghiêng người ra nhìn, cả hai đồng thời liền ngây người.....

Tuyệt đại song kiêu nói: “Thời gian cấp bách, ta nói ngắn gọn. Chiến minh sáu mươi người, game thủ Thúy yên ít nhất có tới ba mươi, lập tức phân tán mỗi tổ ít nhất bảy người. Khi khai chiến, lấy những chức nghiệp có máu cùng phòng thủ cao làm lá chắn thịt, pháp hệ ở phía sau công kích pháp thuật, làm nhiễu loạn nghe nhìn, Game thủ Thúy yên sẽ vòng ra sau lưng địch, thực thi công việc ám sát. Kiêu ngạo đã ở trong phòng PK. Hệ thống không cho gửi tin đến game thủ đối phương. Ta cố ý truyền điều này cho người.”

Game thủ trong nghề vừa nhìn qua cách bố trí của Thiên hạ vô tặc, liền biết hẳn là muốn chèn ép đối phương đến chết. Lưu Nguyệt cùng Thiển Thiển sau khi xem xong những gì Tuyệt đại song kiêu nói. Liếc mắt nhìn nhau một cái, trăm miệng một lời mắng: “Đê tiện vô liêm sỉ!”

12. Chương 12: Dành Thắng Lợi Trong Gian Khổ

PK Gia Tộc chính thức khai chiến, lúc ấy thời gian đếm ngược đã bắt đầu điểm. Liền thấy Chiến minh vô cùng hiếu chiến muốn đầu đả đẩy mạnh đội hình, vài hòa thượng phái Thiếu Lâm tiến lên. Mấy cái đầu chuông này thiên về kỹ năng phòng ngự, đã bắt đầu hướng nhóm người Thị Huyết Đường mà tới, phía sau là các pháp hệ chức nghiệp, không ngừng phóng thích kỹ năng quần thể. Nhìn qua tựa hồ người của đối phương có rất nhiều dạng. Khi khoảng cách hai bên càng ngày càng gần, Chiến minh mới bắt đầu cảm thấy kỳ quái, đã gần đến phạm vi công kích, như thế nào Thị Huyết Đường một kỹ năng cũng không phóng ra? Chẳng lẽ bọn họ đã không muốn chống cự sao?

Trong binh thư thường nói “Tập kích, thắng vì đánh bất ngờ!” Nhìn bộ dạng khác thường của Thị Huyết Đường, Chiến minh chỉ còn cách bất động. nghĩ đến đối phương đang có tính toán gì đó, cho nên bọn chúng càng thêm cẩn thận.

Kỳ thật mọi người Thị Huyết Đường trong lòng đều thầm tính toán. Game thủ Thúy Yên ẩn thân phía sau, tốc độ hành tẩu so với bình thường hơi chậm. Cho nên bọn họ đang đợi, chờ đám người kia tiến lại đủ gần.....

Cảm giác được thời gian không sai biệt lắm, Thiển Thiển cùng Không độc lấy tiểu đội làm trung tâm. Nháy mắt liền phóng ra hai quần thể cổ độc. Kết quả Chiến minh vừa sát lại gần, Đám người phái thúy yên còn chưa kịp động thủ trong nháy mắt đã bị kỹ năng đánh trúng, mất đi hiệu quả ẩn thân. Chính vì máu thấp phòng ngự càng thấp bỏ y chức nghiệp. Chỉ được mỗi kỹ năng ẩn thân đánh lén và sức bật cực cao. Giờ mất đi hiệu quả ẩn thân, căn bản không còn gì đáng sợ.

Trên người đồng thời mang theo hai loại cổ độc, game thủ phái Thúy Yên bắt đầu rút máu. Bọn họ căn bản không nghĩ tới, phương pháp không chèn vào đầu được này lại có thể sai lầm. Có một số phản ứng nhanh liền không ngừng tụt máu, biết với khả năng phòng thủ kém như thế ở địa bàn đối phương chỉ tổ gây họa, liền xoay người hướng trận doanh của phe mình mà bỏ chạy. Game thủ Thị Huyết Đường làm sao cho bọn chúng cơ hội, các kỹ năng quần thể ừn ừn kéo tới, vài đạo bạch quang lóe lên. Thế là đám game thủ Chiến Minh quang vinh rời khỏi chiến trường.

Thiến Thiến một bên kịch liệt thao tác trên bàn phím, một bên lớn tiếng hỏi tình hình của Lưu Nguyệt, “Giết mấy người? Vừa này sao rồi!” Lưu Nguyệt vừa miệt mài bơm máu vừa trả lời: “Đếm đại khái thôi, chắc cỡ 5 người.”

Đối phương lập tức vứt bỏ con át chủ bài, rõ ràng chiến thuật đã bị rối loạn. Mấy tên hòa thượng đang đứng chống đỡ ở tuyến giữa, đều không biết nên tiến hay lui. Thiến Thiến cùng Không Độc lập tức bắt lấy chỗ trống, hướng từng người đối phương mà rải độc. Ba người còn lại trong đội bình thường chỉ lo thăng cấp cùng kinh thương. Giờ thấy phương pháp sống mái rất thành công, càng có động lực mà tích cực, bắt đầu lớn mật chạy lên chủ động công kích. Vả lại còn có siêu cấp trị liệu Lưu Nguyệt ở đây, cơ bản là cột máu của tiểu đội bọn họ chưa bao giờ bị tụt. Mà tất cả đội ngũ của Chiến Minh đều thiên về tấn công, vốn không mang theo trị liệu. Trên người lại bê thêm một đồng độc. Vừa phải không ngừng uống dược, lại liên tục phóng kỹ năng công kích, Thật vô cùng vất vả. Nhưng đám bên đó dù sao cũng tốt Thị Huyết Đường ở chỗ nhiều người, hơn nữa mỗi tổ đội ngũ đều có ít nhất 7 game thủ Thúy Yên. Vừa rồi chỉ giải quyết năm, vẫn còn hai người di chuyển hơi chậm. Không thể giết sạch hoàn toàn, vô tình trở thành một khối u nhọt. Bởi vì hai tên game thủ kia nói không chừng sẽ thừa dịp bất ngờ đánh lên.

Trận chiến bây giờ đang tiến vào giai đoạn cao trào, chiến Minh bởi vì không có thầy thuốc, lại mang độc của Thiến Thiến trên người, bản thân vô cùng căng thẳng, cũng không nắm chắc có thể đem người của Thị Huyết Đường giết sạch, chỉ có thể đánh tới đâu hay tới đó. Mà bên Thị Huyết Đường cũng phải vừa phòng bị bọn Thúy Yên đang ẩn nấp đánh lên, vừa không dám tùy tiện chủ động tiến lên.

Đột nhiên Thiến Thiến vỗ đầu, dường như nhớ tới cái gì đó, liền hướng Lưu Nguyệt nói, “Tiểu Nguyệt, cái kế hoạch ban đầu đó! Ta sẽ chui vào nhà bọn chúng phóng độc, người canh thêm máu cho ta, giữ cho ta sống lâu một chút, để ta chết cũng có thể tha thêm vài cái đēm lưng.” Với tình cảnh bây giờ, chỉ còn cách là dùng biện pháp Thiến Thiến vừa nói. Lưu Nguyệt lập tức cấp Thiến Thiến một cái tăng tốc. Thiến Thiến liền nhanh chóng chui vào trận doanh của địch. Biến cố bất ngờ, làm Chiến Minh không kịp chuẩn bị, chỉ thấy Thiến Thiến đã ngồi trong doanh. Quảng cho vài cái cổ độc quần thể cao cấp về phía bọn chúng. Phe Chiến Minh trong nháy mắt trúng độc liền biến thành bộ dạng suy dinh dưỡng. Vô độc bất tượng phu vừa thấy Thiến Thiến chui vào trung tâm giết địch, lập tức thay đổi chiến thuật rời khỏi chiến trường, nhanh chóng theo đi qua. Lại một tên Ngũ Độc cao cấp chui vào lòng địch mà rải độc. Hai game thủ thay nhau phóng độc, tốc độ rút máu của Chiến Minh nhanh như vòi phong-tên, không ngừng đi xuống! Nhưng đám tinh anh Chiến Minh cũng không phải ngồi không, địch đã chạy vào tận trong nhà, đúng là tự tìm cái chết! Mục tiêu bọn chúng đều hướng hai người họ mà chém. Nhất thời Thiến Thiến cùng Không Độc bị vây bởi một đám người không ngừng oanh tạc. Lúc này, tuy rằng có rất nhiều Chiến Minh trúng độc chỉ còn một tầng da máu. Nhưng là tương đối mà nói, thì Thị Huyết Đường càng bị yếu thế hơn. Đặc biệt là khi vị hai vị công kích chủ lực đều thoát ly đại đội, còn lại bốn người, trừ bỏ trị liệu, đều là dân PK nghiệp dư. Lúc này hai tên Thúy Yên của Chiến Minh cảm thấy thời cơ đã tới, lặng lẽ từ nơi ẩn thân đi ra. Vừa mới tới gần, đột nhiên phát hiện chính mình không thể cử động

Nguyên lai là vì Thiến Thiến cùng Lưu Nguyệt đã thiết kế một âm mưu nho nhỏ. Để cải thiện tình trạng nan giải, đem hai tên sát thủ đang ẩn nấp trong tối ra sáng. Từ khi Thiến Thiến chủ động rời đi quấy rầy phe chủ lực của địch, mà Không Độc thấy nàng đi, khẳng định cũng sẽ nhận không được chạy lên hỗ trợ. Cứ như vậy, bọn chúng sẽ cảm thấy Thị Huyết Đường phân tán tinh lực, có thể thực yên tâm lên lên lại gần. Nhưng bọn chúng quá xem thường sự tồn tại của Lưu Nguyệt, tuy rằng Nga Mi chức nghiệp chủ yếu là trị liệu, nhưng cũng có kỹ năng kích công a. Tỷ như Nga Mi vì bảo toàn tánh mạng mà ở thời điểm PK sẽ có thêm kỹ năng công kích Băng thiên tuyết địa. Thương tổn tuy rằng không lớn, nhưng có thể hạn chế tốc độ cùng hành động của đối thủ. Bởi vì bình thường kỹ năng này chỉ dùng để chạy trốn. Ngay khi Thiến Thiến rời đi, Lưu Nguyệt đặt vài cái kỹ năng Băng thiên tuyết trên mặt đất. Tất cả mọi người đều bị dấu pháp tự sát của Thiến Thiến hấp dẫn không thể rời mắt. Đương nhiên sẽ không ai chú ý đến một Nga Mi

ở một bên giấu diếm gì đó.

Băng thiên tuyết địa là kỹ năng phi thường thực dụng giúp Nga Mi đào tẩu. Vì là thầy thuốc, nên việc đánh đấm quả không thích hợp lắm, kỹ năng này có thể làm đóng băng đối thủ tại chỗ trong vài giây, Giúp Nga mi có thể lên ngựa trốn mất! Hai tên Thúy yên đột nhiên bị đóng băng, liền vô cùng sửng sốt! Như thế nào trên mặt đất lại có băng.....

Sau đó Lưu Nguyệt bốn người bọn họ tựa như đánh cộc gỗ, phi thường thoải mái đem hai tên kia giải quyết knockout. Lại nhìn bọn Thiển Thiển, mặc dù có Lưu Nguyệt nhưng máu vẫn rót không ngừng, bị đánh vô cùng thảm. Chỉ cần không chú ý một chút là chết ngắt, nhưng là bọn Chiến minh cũng không tốt đẹp gì. Những kẻ chỉ còn một tầng máu mỏng, đều bị Lưu Nguyệt và nhóm 3 người, đi lên cho vài cái kỹ năng quần thể. Hơn một nửa Chiến minh chống đỡ không nổi, biến thành bạch quang tiêu thất. Mắt thấy thế cục đã hoàn toàn chuyển biến, bốn game thủ cuối cùng của chiến minh toàn lực nhất kích đánh vào tầng huyết mỏng trên người Thiển Thiển cùng Không độc. Tốc độ bơm máu của Lưu Nguyệt, cũng ngăn không được độ rót máu của hai người họ. Đến phút cuối, từ trong đám người Chiến minh đột nhiên giải phóng ra một lượng khói độc lớn, đây chính là dấu hiệu bảo vệ khi sinh mệnh của Ngũ độc bị đe dọa, Đám khói độc kia cũng chặn tầm mắt Lưu Nguyệt. Nhưng theo quán tính nàng vẫn điên cuồng bơm máu. Chờ khói độc phai nhạt, chỉ nhìn thấy một mình Thiển Thiển cô độc đứng ở đó. Lưu Nguyệt bởi vì quán tính tay vẫn không ngừng, mấy cái trị liệu cao cấp đều thêm trên người Thiển Thiển.

Lưu Nguyệt đột nhiên cảm thấy khoang miệng khô khốc, có chút khàn khàn hỏi Thiển Thiển đang ngồi bên cạnh: “Vừa rồi là Không độc đúng không?” Thiển Thiển cũng ngây ngốc nhìn vào màn hình, nửa ngày mới trả về một câu “Là hần, đúng là đồ ngu!” Thanh âm nghe rất to, cũng rất khô.

Lưu Nguyệt đột nhiên cảm thấy áy náy, “Ta vừa rồi không có thêm cho hần sao? Là ta đã hại chết hần.....” Thiển Thiển quay đầu nhìn Lưu Nguyệt, nặn ra một nụ cười méo mó khó coi nói, “Đều không phải, là lúc đẩy cái tên ngu đó đi theo ta vọt vào đám người kia, liền cố ý che phía trước ta, bình thường khoái tỏ vẻ ta đây. Giờ xem như lấy mạng ra trả đi.” Lưu Nguyệt ầm ầm cảm thấy Thiển Thiển nói chuyện thanh âm có chút quái, cũng không ra tiếng, đợi một chút, lại nghe gặp Thiển Thiển tức giận lặp lại câu “Cái đồ ngu kia! Hần nghĩ hần là ai chứ, còn chơi trò anh hùng cứu mỹ nhân, ta tuyệt đối sẽ không cảm tạ hần!”

Đột nhiên gian, Lưu Nguyệt cảm thấy, kỳ thật Thiển Thiển cũng không phải rất chán ghét Không độc, dù rằng hai người bọn họ ở cùng một chỗ thường hay sinh sự. Nếu không chuyện Không độc chết, Thiển Thiển sẽ không để ý như vậy.

13. Chương 13: Hỏi Thế Gian, Ai Mới Là Anh Hùng!!!

Chú thix cho những ai ko rành về game: Trong Trường kím giang hồ. 22 cao thủ tinh anh trong Thị Huyết Đường đều nằm đủ trong 3 bảng: PK, Tiền, và Cấp bậc *cái nì coi những cái trước hần là biết rồi hỉ?* Cái cần chú thix là: Thường mọi người sẽ hiểu lầm những ai nằm trong top 10 bảng cấp bậc thì sẽ giỏi quánh nhau but mà sai rồi.. Trong này bảng PK riêng bảng cấp bậc riêng nhá.

Với PK: Để có kỹ năng PK, thường game thủ phải đập ngọc or sài tài liệu cao cấp khó tìm gì đó để tập kỹ năng PK, đôi kháng từng môn phái thì sẽ có cách đánh khác nhau, khá là rườm rà, ta cũng chả rõ. Tóm lại là đám trâu bò này là 1 lũ chuyên đầu tư thời gian tiền bạc vào con đường học nghề đánh lộn.

Với tiền tài: Mí em này level thấp, PK chả ra sao, dc mỗi tội có cái đầu – biết kiếm tiền. Thành thử rất giàu.

Với cấp bậc: Chỉ có những kỹ năng quần thể, công kích, phòng thủ...ở mức tầm tầm, chủ yếu đi giết quái, làm nhiệm vụ cày điểm kinh nghiệm để lên cấp, đồng thời qua đó bán đồ rớt ra mà lấy chút tiền (giàu hơn đám PK nhieu but kím ko nhieu bằng đám chuyên kinh thương) – > Sức chiến PK thì vô cùng íu ớt. Vì vậy được tác giả phong hiệu là đám thư sinh. ^^!

Tổ đội của Lưu Nguyệt đã chiến đấu xong, tuy rằng tổn thất một gã đội hữu. Nhưng vì năng lực có hạn, không bị diệt toàn bộ là may mắn lắm rồi. Thiển Thiển cùng Lưu Nguyệt bắt đầu ở kênh Gia Tộc hỏi tình hình các tổ khác thế nào. Các tổ đội khác cũng có tổn thất một ít, nhưng tương đối mà nói thì trận chiến này Thị Huyết Đường vẫn là toàn thắng.

Ngay lúc mọi người đang kể lể quá trình chiến đấu dữ dội của mình, Thi Bóng đêm cũng ịch đi ra. Cô nàng giả bộ ho khan vài tiếng yêu cầu mọi người yên lặng. Sau đó bắt đầu phát biểu: “Trong trận chiến này, được làm một đội viên dưới trướng lão đại, ta cảm thấy vô cùng tự hào và kiêu ngạo. Cũng thực vinh hạnh đại diện mọi người đưa ra lời bình luận cho bốn tiểu đội nhà ta. Đây thật sự là một cuộc chiến tuyệt vời. Và cũng bởi vì có được tin tức tình báo từ bằng hữu của Lưu Nguyệt, tất cả chúng ta mới có thể chuẩn bị tốt như vậy. Còn trận bên ta thật vang dội nha! Khi thấy một mình lão đại hiên ngang đi thẳng đến bản doanh của địch, ta cùng các đội hữu sợ chết khiếp, vì không hề được báo trước. Kết quả lão đại thật uy phong một người một kiếm tung hoành ngang dọc chém hết toàn bộ quân thù. Trong nháy mắt đại bản doanh đối phương đã có một nửa hóa thành bạch quang mà đi, chỉ còn lại vài tên may mắn trốn thoát. Trong đó có một tên Danh là ‘Lưu Tinh’, thậm chí còn mở miện nhận thua cầu xin tha thứ, rất đổi buồn cười!”

Nói đến người này, Bóng đêm có chút gút mắc muốn hỏi, bất quá không ít anh em cũng tò mò liền hỏi, “Lưu Tinh cùng Lưu Nguyệt có phải hay không cùng nhau?”

Lưu Nguyệt mặt đầy sương lạnh đi ra giải thích, “Ngượng ngùng, chính là tên giống nhau, ngoài ra không có chút quan hệ nào! Giận!”

Bóng đêm chờ một chút, lại bắt đầu nói tiếp “Sau đó, lão đại đi đến đối diện hấn mặt không đổi sắc chém liên một nhát. Vốn bọn chúng còn vài tên Thúy yên vẫn đang rình mò chờ đợi cơ hội, nhưng thấy bộ dạng dũng mãnh của lão đại, đều chẳng dám làm càn. Đội bọn ta vẫn chưa tổn thất người nào, chúng liền có chút khó xử. Quyết định 8 người cùng liên thủ tiến lên, hi vọng có thể thu phục được lão đại. Lúc ấy có ít nhất năm tên đồng thời đánh lên lão đại, hai trong số đó bị phản đòn bắn ngược trở ra ngum liền tại chỗ, những tên còn sống cũng chỉ còn một tầng máu mỏng. Về phần lão đại? Máu chỉ rút một phần ba a! Lão đại là một mình càn quét cả ngàn quân. Sau đó một mảnh bạch quang xuất hiện, ta liền thấy dòng thông báo: Toàn thắng!”

Gia Tộc nghe xong có chút ngây người, cảm thấy có phải hay không đều do Bóng đêm khuyếch đại, tuy rằng vẫn biết lão đại rất mạnh, nhưng là có thể cường đến vậy sao?

Bóng đêm nhìn ra được mọi người không mấy tin tưởng, lại tiếp theo nói “Kỳ thật ta nói nhiều như vậy, chính là biểu đạt sự ngưỡng mộ của ta đối với lão đại a, không phải cố ý thổi phồng chủ nghĩa anh hùng gì đó. Cả tiểu đội bọn ta khi ấy đều bị lão đại làm cho chấn động. Sau khi khai chiến bọn ta chỉ đánh được tầm hai phút, còn lại ngoài lão đại không ai có cơ hội xuất thủ..... Hổ thẹn a!”

Lúc này, các đội hữu chung tổ với Bóng đêm cũng đi ra thừa nhận nói chính mình căn bản không có xuất thủ. Tất cả đều là một mình lão đại giết, Thiển Thiển ở bên cạnh tức muốn khóc kêu gào, “Vì sao lại không xếp chung chúng ta ở cùng một tổ với lão đại? Trời ạ! Thật quá sung sướng!” Lưu Nguyệt mỉm cười, mặc kệ nàng ta nổi điên.

Những anh em lúc này bị chết giờ đều ở đài PK sống lại, Vô độc bất tượng phu trong kênh Gia Tộc, “Tổ bọn ta mới đáng thương, một cái Nga Mi, còn có 3 tên thư sinh chỉ biết kinh thương, ta cùng Thiển Thiển phải một mình chống đỡ, không đơn giản thật không đơn giản a. Ta còn làm anh hùng cứu mỹ nhân, một nhát xong đời!”

Thiển Thiển vừa thấy hấn lại thổi phồng bản thân, lập tức đi ra chửi ầm ĩ, Lưu Nguyệt xem có chút đau đầu. hai người này khi nào mới có thể yên lặng ở chung một chút a. Vừa rồi Không độc chết, Thiển Thiển còn vì hấn khổ sở, trong nháy mắt hai người lại như kẻ thù a.

Thời điểm bốn tiểu đội Thị Huyết Đường toàn thắng. Màn hình hệ thống liền hiện ra một đoạn chữ đỏ: Gia Tộc Chiến minh xin khiêu chiến Gia Tộc Thị Huyết Đường thất bại, giáng xuống cấp 4, điểm uy vọng giảm 20%, tài chính Gia Tộc giảm 20%. Tin tức đó liên tục phát ba lượt, toàn bộ Trường kiếm giang hồ đều thấy được.

Bên trong Thị Huyết Đường cao hứng ngất trời, rốt cục đem âm mưu Chiến minh phá tan. Không biết vị

bang chủ Chiến minh Thiên hạ vô tặc kia, hiện tại sắc mặt có hay không so với rau xanh còn muốn xanh hơn. Tưởng rằng bày mưu tính kế này nọ, cuối cùng vẫn là thất bại thảm hại.

Chờ Bọn Thị Huyết Đường bị hệ thống truyền tống trở về đài PK Trường An Thành, Những game thủ từ nãy giờ vẫn chờ xem náo nhiệt đang vô cùng sôi trào, rất nhiều người còn cố ý mua pháo hoa tới chúc mừng bọn họ. Nhất thời, toàn bộ bầu trời Trường An đều là pháo hoa sáng lạn, rực rỡ loá mắt.

Đám cổ động viên Chiến minh vốn rất kiêu ngạo giờ ôm vẻ mặt uể oải bắt đầu lui lại. Mớ đồng phục trên người bọn chúng, ở phía sau nhìn ra đều ảm đạm không ít. Chiến minh là Bang Phái có nhiều bang nhân nhất, bình thường đều ỷ bản thân là đệ nhất Bang Phái, thích chèn ép các Bang Phái nhỏ nhỏ đang thăng cấp khác. Lúc này, lại bị những kẻ chúng từng ức hiếp vây lấy toàn thể Chiến minh đành phải rút lui, vừa đi vừa chửi, xem ra oán hận đã chất lên tới trời.

Bên trong Gia Tộc Thị Huyết Đường cũng không nhàn rãi, mọi người đều cảm thấy rất phấn khởi. Nói nhất định phải hảo hảo chúc mừng một chút, kết quả lại vì chuyện đi đâu chúc mừng mà tranh luận. Cuối cùng quyết định đến nơi cao nhất của trò chơi — Hoa Sơn đỉnh.

Những lúc thế này thì các game thủ thiên về cuộc sống trong Thị Huyết Đường mới phát huy tác dụng, đều là những người giàu đứng đầu bảng tài phú, chuyện gì cũng có thể giải quyết được! Trong trò chơi này có rất nhiều loại pháo hoa thập phần xinh đẹp, đều cung cấp cho game thủ dùng để chúc mừng, căn cứ dựa trên hiệu quả từng loại mà tính giá cả. Bình thường cũng không ai dám mua dùng. Chẳng có gì, chỉ là một phát pháo hoa loại xịn nhất giá tới 100 kim. Nhá lên 1 cái rồi biến mất, quả thực là rất biết phá tiền! Hơn nữa tại trò chơi này 100 kim đều có thể mua được một kiện trang bị cấp trung a.

Cả đám người bọn họ hấp tấp chạy tới đỉnh Hoa Sơn, Bóng đêm cười hì hì xuất ra ba mươi cái ‘Khấp chồn mừng vui’ khiến cả đám đều ngây dại. Cái này không phải chỉ 100 kim một cái thôi đâu nha! Trên cơ bản chưa từng có ai tại game này mua nhiều “pháo xịn” như vậy.

Bóng đêm cười giải thích “Đây là đám thương gia chúng ta gom tiền mua, muốn làm ọi người cao hứng một chút, ta bình thường không có bỏ tiền mua mấy thứ đắt đỏ này đâu. Hôm nay mọi người được mở mắt rồi đó.”

Khác những game thủ thiên về kinh thương, nhóm thư sinh cũng tập hợp lại nói: “Ở đây cũng có pháo đủ loại nè, mỗi loại mua 200 cái, ta phân ọi người, đến lúc đó cùng nhau phóng!”

Ngay lúc mọi người vui vẻ phân phát pháo hoa cùng mỗi lửa, Thì Cô Dạ Hàn Tinhcưỡi ngựa khoan thai đi tới, y cuối cùng cũng đến, vừa rồi y nói phải chuẩn bị này nọ, liền một mình đi trước. Hiện tại vừa xuất hiện, Vô độc bất trượng phu nhện không được muốn trêu y: “Lão đại a, ta nói mọi người đều tại đây chờ đợi người, người chậm chạp quá đi, không phải là cùng tình nhân vùng trộm chứ?”

Cô Dạ Hàn Tinhcũng không cùng hấn nói nhiều, trực tiếp ở kênh đánh ra cái biểu tượng “Xem thường”, Lưu Nguyệt nhện không được che miệng cười thầm, Thiển Thiển ở một bên đắc ý nói “Hắc! Tiểu tử này liền bị lão đại khắc chế, xem đi! Ngạc nhiên chưa!”

Kết quả Cô Dạ Hàn Tinhđứng giữa, rút ra hai mươi cái ‘Khấp chồn mừng vui’. Lúc này một đám người đều trầm mặc, tầm mắt toàn bộ đều tập trung trên người y. Cô Dạ Hàn Tinhtựa hồ cảm giác có điểm không đúng, đánh ra một câu “Làm sao vậy?”

Mọi người tiếp tục trầm mặc, cuối cùng Bóng đêm mới viết một câu “Cả đám thương gia nhà ta gom tiền lại mới mua được 30 cái, một mình người liền mua hai mươi cái, người thật có lòng làm bọn ta tức chết mà!”

Đám thư sinh cũng phụ họa nói “Lão đại, người như vậy khiến bọn ta thấy mình thực vô dụng a, bao nhiêu nổi bật đều bị người đoạt mất!

~[>_

Cô Dạ Hàn Tinhtựa hồ không chút xấu hổ, không hề quan tâm đến bọn họ, âm thầm Giao Dịch với từng người, Lưu Nguyệt cũng nhận được một món từ y. Mở ra liền thấy, là một cây nến thơm, loại này nàng chưa từng thấy qua a, chẳng lẽ là vật phẩm hiếm có?

Cuối cùng Thiển Thiển cùng Bóng đêm đưa ra đề nghị, Thành viên Thị Huyết Đường đứng thành một vòng tròn, đem Cô Dạ Hàn Tinh làm trung tâm. Sau đó mỗi người đều đốt ngọn nến do lão đại đưa.

Cứ như vậy, tới đó tại Hoa Sơn đỉnh, toàn thể Thị Huyết Đường tay đều cầm một ngọn nến tạo thành vòng, hình ảnh kia phi thường ấm áp. Sau đó Bóng đêm đếm ngược 1,2,3! Từng người một bắt đầu phóng mớ pháo cùng pháo hoa* trên tay. Trong một lúc thanh âm chấn động trời xanh, pháo hoa đầy trời sáng lạn đến che khuất cả cảnh đêm tối.

Trò chơi này thiết kế phi thường mỹ lệ, nếu ai cảm thấy kỳ quái vì lý do gì một cái pháo hoa lại có giá tới 100 kim. Thì phải chờ tới thời điểm tận mắt thấy, mới có thể biết được giá trị thật sự của nó!

Khi bọn hắn một lượt bắn khắp chốn mừng vui lên bầu trời. trong nháy mắt một biển pháo hoa nổ tung, pháo hoa bảy màu trên cao lóng lánh, rồi từng cái lại phân tán thành những ngôi sao năm cánh nhỏ nhỏ, không ngừng biến đổi màu sắc. cuối cùng từ trên bầu trời bắt đầu phân tán xuống dưới, từng ngôi sao đều lấp lánh trải ra thành bột phấn, từng chuỗi từng chuỗi bột phấn thật nhỏ phát ra ngân quang rải khắp người bọn họ, sau cùng chậm rãi biến mất. mọi người đều bị cảnh tượng duy mỹ kia rung động.

Thiển Thiển có điểm ngây ngốc ở kênh thảo luận, “Quả nhiên tiền nào của nấy! Lần đầu tiên ta thấy pháo hoa đẹp đến vậy a.”

Bóng đêm cũng nói “Ta cảm động quá, muốn khóc a!”

Lưu Nguyệt cười đi ra phá ngang mạch cảm xúc của hai nữ nhân kia, “Được rồi được rồi, còn hơn một nửa vẫn chưa phóng mà. Chúng ta cùng phóng một đợt nữa đi, sau đó thống nhất đánh ra khẩu hiệu nha!o[v]o~~!”

Lúc này, vào thời điểm một rừng pháo hoa mỹ lệ nổ rộ giữa bầu trời, cùng toàn thể Gia Tộc Thị Huyết Đường, thống nhất đánh ra khẩu hiệu của bọn họ: “Hồi thiên hạ, ai mới là anh hùng?!”

14. Chương 14: Diễn Đàn Nổi Trộn Phong Ba

Bầu trời ngập trong ánh pháo hoa cùng hình ảnh mọi người tay cầm nến thơm, thật sự là rất lộng lẫy rung động lòng người! Lưu Nguyệt cảm động, lặng lẽ nắm ống tay áo Thiển Thiển lên nói “Cảm ơn người đã kéo ta tham gia trò chơi này, may mà ta không bỏ qua a!” Thiển Thiển cảm động không thôi, ngây ngô cười với Lưu Nguyệt nói “Chính ta cũng không nghĩ tới, chỉ là một cái game online lại có thể tác động lớn tới ta như vậy! Có thể tham gia trò chơi này, có thể quen biết mọi người, thật tốt!”

Ngày thứ hai, toàn bộ Trường kiếm giang hồ đều trở nên hưng phấn, kích động bởi một bài post trên diễn đàn. Cái gì? Thật không biết sao! Chắc..... Người lạc hậu vừa vừa thôi chứ, chạy nhanh vào diễn đàn xem qua đi! Lưu Nguyệt cùng Thiển Thiển cũng nhanh chóng đăng nhập vào trò chơi, vốn chuẩn bị đi đánh chút nguyên liệu nấu ăn để chế đồ kiếm tiền. Kết quả thấy các kênh đều thảo luận bàn về topic trong diễn đàn. Hai người bọn họ thật nhin không nổi lòng hiếu kỳ, chạy nhanh ra diễn đàn tìm hiểu.

Chờ hai người một trước một sau tiến vào diễn đàn, liền nhìn thấy một cái tiêu đề thật bắt mắt, “Hoa Sơn luận kiếm — Thị Huyết Đường chi chiến”. Hai người liền Click vào xem thử, nguyên lai bài đó là do Vô độc bắt trưng phụ post. Ngày hôm qua mọi người bắn pháo hoa náo loạn cả bầu trời tới tận gần sáng mới giải tán. Ai mà ngờ, hẳn là thừa lúc mọi người đang chúc mừng đã chụp hình lại.

Đầu tiên Vô độc bắt trưng phụ đơn giản giới thiệu rằng lúc 8 giờ ngày hôm qua, Chiến minh chủ động xin cùng Thị Huyết Đường Gia Tộc chiến. Điều cực kỳ khôi hài là bọn chúng mang một đồng cổ động viên theo, đã vậy còn diễn vở tuồng toàn thể dậm chân dùng dùng kêu gào khẩu hiệu.

Tiếp sau đó là tám hình chụp thứ hai khi tiến vào phòng PK, được chụp ngay lúc hệ thống biểu hiện số người tham gia đấu của hai bên, cùng dòng chữ thông báo sự lựa chọn địa điểm của đối phương. Đoán chừng là muốn dùng tám hình này để công bố sự vô sỉ của Chiến minh.

Tới tám thứ ba chính là khi đã bắt đầu chiến đấu. Bởi vì đã ở trong chiến trường, cho nên hình ảnh không rõ ràng lắm, có phần hỗn độn. Bất quá vẫn có thể thấy một đám người trong phòng, còn có một mảnh khói

độc nồng đậm đang tản ra. Vô độc bất trượng phu phía dưới tấm hình có ghi một dòng chú thích nhỏ: “Vì cứu vớt một mỹ thiếu nữ trong Gia Tộc, ta lựa chọn anh dũng hiến thân!”

Lưu Nguyệt không khỏi cảm thấy buồn cười, Cái tên Vô độc bất trượng phu này đúng là hài. Cũng không quên ở trước mặt mọi người thổi phồng chủ nghĩa anh hùng của bản thân.

Tấm thứ tư là hình ảnh phòng PK thông báo Toàn thắng. Sau đó là hình ảnh hệ thống phát dòng chữ đỏ thông cáo Thị Huyết Đường chiến thắng! Phía dưới còn đính kèm những khuôn mặt hoạt hình tỏ vẻ rất đắc ý.

Kế tiếp chính là hình ảnh Thị Huyết Đường ở đỉnh Hoa Sơn chúc mừng, có hé ra là mọi người đồng thời thả ‘Khấp chồn mừng vui’ khi ảnh chụp, một bầu trời đêm sáng lóa bởi pháo hoa, đẹp đến mức làm cho người ta tâm động không thôi. Đặc biệt là tấm hình cả đám người đều cầm một ngọn nến đứng thành vòng, đem Cô Dạ Hàn Tinh đặt ở chính giữa. Trông phi thường đoàn kết cùng ấm áp.

Cuối cùng là tấm chụp lại bộ dạng toàn thể Thị Huyết Đường cùng nhau kêu khẩu hiệu, mỗi người đều đang cầm ngọn nến, trên đầu mang tên Thị Huyết Đường, còn kèm theo khẩu hiệu, “Hồi thiên hạ, ai mới là anh hùng!” Phía sau còn có một biển pháo hoa sáng lạn mỹ lệ làm bối cảnh.

Cuối cùng là Vô độc bất trượng phu tự phát biểu cảm nghĩ: “Từ đó tới giờ vẫn nghĩ game chỉ là thứ để tiêu khiển, cho đến khi tham gia Thị Huyết Đường, gặp Hàn tinh. Y có một loại mị lực vô cùng độc đáo, có thể đem mỗi cá thể tụ lại cùng một chỗ. Tuy rằng bộ dạng y luôn rất cố chấp [Lão đại, người đừng đánh ta nha, ta chỉ ăn ngay nói thật mà thôi]. Nhưng là bởi vì có y, Thị Huyết Đường mới chính thức giống một gia đình ấm áp, y không hay nói nhiều, nhưng nếu anh em gặp nạn, y tuyệt đối là người đầu tiên đứng ra. Hắc hắc, Lão đại, chỉ cần người, chúng ta đều nguyện ý có sống cùng sống có chết cùng chết a!”

Thiến Thiến vừa nhìn vừa mắng “Cái tên này sao lại chụp hình như thế, lại còn nói mấy lời sến rện như thế nữa, đúng là máu chó mà!” tuy nói vậy nhưng vẫn dùng ID của mình comment tiếp một cái. Lưu Nguyệt để tâm ghé mắt nhìn trộm, Thiến Thiến hồi phục lại nói “Tuy rằng ta nhìn không nổi tên Vô độc bất trượng phu này! Nhưng ta nguyện ý vì các anh em Thị Huyết Đường mà không cần tánh mạng, quyết sống chết đi theo lão đại!”

Cái này gọi là đảo ngược thị phi a , vừa mới mắng chửi người ta là cái đồ sến xúa máu chó, nhưng chính nàng ta còn có phần sến súa không kém. Hai người này thật đúng là oan gia a. Tuy rằng trong lòng nghĩ như vậy, nhưng là Lưu Nguyệt cũng lặng lẽ comment theo, “Ta là người mới tham gia vào Gia Tộc, nhưng thân tình nồng hậu của mọi người trong Thị Huyết Đường làm cho ta thực cảm động. Đối với lão đại, ta nguyện ý thế sống chết đi theo.”

Tiếp đó nàng chăm chỉ xem xét comment của những người khác, vừa thấy đó mà đã có nhiều người hồi âm như vậy, thậm chí so với vụ Yên Vũ mê tình post hình còn hot hơn. Mới 1 giờ đồng hồ, comment đã lên tới 10 trang. Lưu Nguyệt từng trang từng trang nhìn qua, có rất nhiều comment của người trong Gia Tộc, cũng có rất nhiều người ở bài post gửi lời xin gia nhập, có hâm mộ có chúc phúc, đương nhiên cũng có đến đả kích, phỏng chừng là của bang nhân Chiến minh.

Lưu Nguyệt cuống cuống phát hiện rất nhiều gương mặt quen thuộc của Thị Huyết Đường có mặt. Ví dụ như Bóng đêm, Không nên bọn họ đều đi ra comment. Ước chừng, có một nửa Thị Huyết Đường đã hồi âm topic. Hắc hắc, xem ra mọi người đối với chuyện của Gia Tộc đều rất để ý nha.

Chờ nàng xem xong topic, khi trở lại game, một màn quen thuộc xuất hiện! Trong đầu Lưu Nguyệt lập tức hiện ra một đề mục rất hợp với tình hình này “A! Kênh Thế Giới lâu rồi không gặp....”

[Thế Giới] [Yên Vũ mê tình]: Thị Huyết Đường ra đây! Các người ở diễn đàn tạo topic đó là có ý tứ gì? Chiến minh chúng ta tuy thua, nhưng cũng không đi ra đó nói xiêng nói sỏ. Các người ở trên diễn đàn nói ra những lời dối trá, đúng là đồ bán thiếu, đây là tổ chức của Gia Tộc các người sao!

[Thế Giới] [Không nên]: Topic trên diễn đàn hẳn mọi người đều đã xem qua, đó là hình do một người trong Gia Tộc chụp lại, mục đích là để bày tỏ những gì Gia Tộc bọn ta đã trải qua ngày hôm qua. Trong đó có bất kì lời nào nhục mạ Chiến minh sao? Xin hỏi nó dối trá chỗ nào? Cái kết luận này từ đâu mà đến?

[Thế Giới] [Bóng đêm]: Chiến minh các người đi ra tìm cho rõ, làm ơn mở to hai mắt. Sao cứ khẳng định là bọn ta cố ý nhằm vào các người hả?

[Thế Giới] [Yên Vũ mê tình]: Dựa vào cái gì ư, cái hình cuối cùng. Các người ghi “Hỏi thiên hạ, ai mới là anh hùng!” Chẳng phải rõ ràng là khinh thường Chiến minh chúng ta, đem chúng ta so với con gấu chó!

[Thế Giới] [Bóng đêm]: I phục you, dựa vào mỗi một câu mà dám khẳng định bọn ta nhục mạ Chiến minh các người. Cũng là chính mồm các người nói, nguyên lai người cảm thấy bản thân là gấu chó ha.....

[Thế Giới] [Yên Vũ mê tình]: Bóng đêm! Người đừng ở đó mà quá phận, đừng tưởng có Thị Huyết Đường làm chỗ dựa, cả đám các người liền không đem ai để trong mắt!

Phía dưới liền có một đám Chiến minh nhảy ra ủng hộ Yên Vũ mê tình.....

Trong kênh Gia Tộc, nếu như không có gì đặc biệt cấp bách, thì mấy loại chuyện bình thường này hay những vấn đề can thiệp ngoài Gia Tộc đều là do vị phó bang chủ hấn phụ trách. Chỉ thấy hấn ở kênh Gia Tộc oán giận nói: “Ai muốn ra ngoài đó giải thích cho kẻ điên đó! Cô ta quả thật không phân biệt được thị phi, không rõ trắng đen!”

Bóng đêm cũng thở dài: “Ông xã..... Em phục cô ta rồi, em căn bản không thể giải thích cho cô ta rõ được!”

Lưu Nguyệt ra an ủi hai người, “Đừng tức giận đừng tức giận, bọn họ vì thua cho nên trong lòng cảm thấy mất cân bằng thôi!”

Kết quả Thiển Thiển tượng nghĩa nói một câu, để ta đi!

[Thế Giới] [Thiển Thiển ưu sầu]: Chiến minh nghe ‘Hỏi thiên hạ, ai mới là anh hùng!’ Đây là khẩu hiệu của Thị Huyết Đường! Chẳng lẽ Chiến minh các người không có khẩu hiệu? Đừng lấy lòng dạ tiểu nhân đo lòng quân tử.....

[Thế Giới] [Lưu Tinh]: Thị Huyết Đường các người nói chuyện, trong lời nói không cần hạ nhục người khác. Chiến minh chúng ta đường đường là nam tử hán, khinh thường cùng các người chơi trò qua lại.

[Thế Giới] [Thiển Thiển ưu sầu]: Vậy ngày hôm qua là ai, đã quỳ dưới chân Cô Dạ Hàn Tinh xin tha mạng, cũng có thể xem là một hán tử sao?

Lời vừa nói ra, trên kênh Thế Giớiliền rộ lên một trận cười. Cái tên Lưu Tinh kia liền cảm thấy không thú vị, xám xịt rời khỏi thế giới.

Cũng may lúc này, nhân vật chính Vô độc bắt trượng phu đăng nhập, thấy Thiển Thiển cùng Chiến minh trên kênh Thế Giớitranh luận không ngớt, cảm thấy kỳ quái. Không nên lập tức trong kênh Gia Tộc giải thích cho hấn. Hấn mới hiểu được là Chiến minh đến đâm thọt.

[Thế Giới] [Vô độc bắt trượng phu]: Ta nói, yên lặng một chút! Topic đó là ta post, câu nào trong đó nhằm vào các người?

[Thế Giới] [Yên Vũ mê tình]: Chính là cái các người gọi khẩu hiệu kia, thật chẳng biết có phải cố ý viết ra nhằm bôi nhọ chúng ta không nữa!

[Thế Giới] [Vô độc bắt trượng phu]: Vị đại tỷ này, xin hỏi người ngữ văn học được tới lớp mấy vậy? Tám chữ này ai nhìn vào cũng nhìn không ra được là có ý tứ muốn nhằm vào các người a.....

[Thế Giới] [Thiển Thiển ưu sầu]: Người nhắm vào khẩu hiệu của bọn ta, vậy tám hình thứ nhất kia, các người rõ ràng ghi “Chiến minh tất thắng, chà đạp Thị Huyết Đường!” Vậy, chúng ta có nên cũng tìm các người nháo không!

[Thế Giới] [Yêu giang sơn nhưng càng thích những người biết chưng diện]: Yên Vũ đại tỷ, tuy có vẻ bất công với người đẹp một chút, nhưng người còn tiếp tục nháo kiểu này, chỉ tổ biến thành trò cười thôi.

[Thế Giới] [Phong Linh Tím]: Yên Vũ mê tình người không phải tới tiểu học cũng chưa tốt nghiệp đó chứ? Người làm mọi người tức cười mà chết mất!

[Thế Giới] [Thiên hạ vô tặc]: Tốt lắm, đừng cãi nhau nữa. Chuyện này có thể là hiểu lầm, Tiểu Vũ cũng chỉ là quá kích động thôi. Mọi người đều nhường một bước đi, việc này cứ như vậy qua nhé!

Thiên hạ vô tặc xuất hiện nói một câu, Chiến minh cũng không còn dám nói gì thêm. Về phần Yên Vũ mê tình, đi ra nháo nhào một trận lớn khiến mọi người chê cười, cũng không còn mặt mũi mà tiếp tục nói. Bất quá cô ta vừa ra, xác thực cũng làm Thị Huyết Đường đau đầu một chút.

Vô độc bất trượng phu trong kênh Gia Tộc tổng kết một câu: “Nữ nhân này nếu cố ý gây chuyện, thật sự sẽ làm cho người ta đau đầu. Cái gì cũng đều có thể bịa đặt, đổi trắng thay đen!”

Nhưng một câu này, lại làm cho Thiển Thiển xem không vừa mắt, thằng nhãi này rõ ràng trong lời nói có hàm chứa sự kỳ thị nữ giới. Lập tức, Thiển Thiển nháy ngay ra ngoài cùng hân hân ỉ. Các thành viên trong Gia Tộc vốn đã quen mắt, đều rất ăn ý lựa chọn không thêm nhìn.....

15. Chương 15: Hệ Thống Tân Hôn Lễ

Từ vụ cãi vã trên diễn đàn đến nay đã hơn một tháng, Chiến minh cũng không dám đến khiêu khích nữa. Thị Huyết Đường khó có được những ngày tháng nhàn hạ đến vậy. Đám thương buôn thì tiếp tục cố gắng kiếm tiền, Những kẻ thăng cấp thì tiếp tục cố gắng đánh quái. Hơn một tháng nay, Lưu Nguyệt cùng mỗi người Thị Huyết Đường đều đã rất quen thuộc. Bởi vì trong Gia Tộc chỉ có nàng là tài liệu, thương nhân đi đánh tài liệu tìm nàng, luyện cấp đánh quái cũng kêu nàng theo. Ngay cả đám PK cũng nhờ nàng cấp cho vài cái gia tăng hiệu quả.

Nhưng điều làm nàng cao hứng nhất vẫn là, nàng bắt đầu có thể cảm nhận được suy nghĩ của Đại Thần. Tuy rằng Đại Thần vẫn nói rất ít, nhưng là qua những dòng chữ ít ỏi đó Lưu Nguyệt đã có thể đoán ra ý tứ của y. Có thể như vậy tiếp xúc gần gũi với thân tượng của mình, điều đó không ngừng khiến nàng âm thầm cao hứng. Kết quả bị Thiển Thiển cấp ột câu “Mê gái không có thuốc chữa cũng.....”.

Gần đây, thực phẩm do Lưu Nguyệt nấu gần như chiếm cứ toàn thị trường, hơn nữa biến thành hàng hóa độc nhất vô nhị trong tiệm Bóng đêm. Việc buôn bán của Bóng đêm theo một quy trình nhất định. Đơn giản là lấy nguyên liệu thô, đem cho Lưu Nguyệt gia công, sau đó Bóng đêm liền trưng giá cho lên hàng. Lúc đầu Lưu Nguyệt còn nghĩ, cái đó làm gì có ai thèm mua a. Kết quả..... lại bán chạy đến không ngờ, rất nhiều Bang Phái vì chiến BOSS, còn gửi không ít đơn đặt hàng cho Bóng đêm. Bóng đêm thừa cơ hung hăng từ bọn họ kìm một mớ, thật sự là không buôn bán thì không gian đối a!

Một hôm Lưu Nguyệt vừa login chuẩn bị gia công nấu nướng. Bình thường vừa thấy nàng login Bóng đêm sẽ không ngừng thức giục, hôm nay sao lại không thấy cô nàng quan tâm hỏi han. Mà bên trong Gia Tộc mọi người đang thảo luận về hoạt động gì đó của game, lại có hoạt động mới sao? Lưu Nguyệt có chút mờ mịt, vì nàng rất ít chú ý tới những tin tức trên trang chủ, tin tức đó ở chỗ nào nhỉ?

Cũng may miệng nàng đủ ngọt, kêu Bóng đêm vài tiếng tỷ tỷ, Bóng đêm liền hận không thể đem tất cả những gì cô nàng biết mà nhả ra ấy chứ! Nguyên lai Trường kiếm giang hồ vừa mới mở ra một tân hoạt động. Ngày mai trong trò chơi sẽ chính thức mở hệ thống hôn lễ, những đôi tình nhân trong game xem như có phúc rồi, có thể chính thức kết thành vợ chồng, lại có thể học tập kỹ năng vợ chồng. Đương nhiên còn có thể đi làm nhiệm vụ Nguyệt lão cùng Hồng nương. Nhiệm vụ Nguyệt lão cần hai vợ chồng đã kết hôn cùng nhau hoàn thành, chẳng những cấp điểm kinh nghiệm à còn thưởng cho tài liệu cao cấp. Nhiệm vụ Hồng nương thì cần nam nữ chưa kết hôn tổ đội đi làm nhiệm vụ, tuy thưởng không ít điểm kinh nghiệm, nhưng không có thưởng cho tài liệu cao cấp.

Bóng đêm chính là nhìn trúng cái vụ thưởng tài liệu cao cấp kia, đang ở kênh Gia Tộc kích động kêu gào không ngớt. Lúc đầu Lưu Nguyệt không hiểu còn bảo, chỉ là tài liệu cao cấp thôi mà. Kết quả Bóng đêm trình trọng giải thích một lượt: Lúc đầu mật độ thân thiết giữa vợ chồng thấp nên chỉ thưởng cho những tài liệu cao cấp mức trung bình, nhưng khi mật độ thân thiết cao dần, nhiệm vụ sẽ càng ngày càng khó, đến lúc đó phần thưởng không đơn giản chỉ là tài liệu cao cấp nữa. Đó là chưa nói trong lúc đánh BOSS còn rớt vài món đồ tốt a!

Lưu Nguyệt lúc này mới ngộ ra, nguyên lai là như vậy a. Nói như vậy, khẳng định sẽ có rất nhiều người vì phần thưởng kia mà đi kết hôn..... Xem ra trò kết hôn này sẽ lập tức trở thành trào lưu. Vừa lúc, Thiển Thiển mở máy online, Lưu Nguyệt cao hứng đem tin tức vừa nghe được từ Bóng đêm nói cho Thiển Thiển. Thiển Thiển khinh bỉ nhìn nàng, “Ta biết lâu rồi, người cho là ai cũng như người chẳng bao giờ xem thông báo của trò chơi à?”

Lưu Nguyệt bị đả kích, quả nhiên chỉ có mình nàng có bộ dạng Tiểu Bạch. Thiển Thiển vừa đăng nhập game vừa nói với nàng: “Cô nàng ấy chỉ mới nói một phần thôi, người có biết hệ thống kết hôn tối BT là gì sao?” Lưu Nguyệt đáng thương cười hề hề trả lời “Người biết rõ ta cái gì cũng không hiểu, còn cố ý hỏi vậy.”

*BT = nhiệm vụ tổ đội

Xong Thiển Thiển mới giải thích nàng nghe, “Nghe nói trong các nhiệm vụ vợ chồng có một nhiệm vụ tối BT, là nhiệm vụ che dấu đó, điều kiện yêu cầu là cả hai vợ chồng đều phải có kỹ năng cuộc sống mãn cấp, rồi đem toàn bộ nhiệm vụ tam sinh của Nguyệt lão làm xong hết, sau đó mới có thể nhận được nhiệm vụ này. Khi hoàn thành, còn có thể thưởng thêm cho game thủ một kỹ năng cuộc sống mới. Tuy rằng không thấy nói đó là loại kỹ năng gì, nhưng nói chung cũng chỉ là lời đồn thôi. Hoàn thành nhiệm vụ khó như vậy phần thưởng khẳng định là rất xịn rồi, điều kiện nghiêm khắc như vậy cơ mà.”

Lưu Nguyệt gật gật đầu, cũng hiểu được ý tứ thật sự của hệ thống hôn lễ này. Càng ngày phần thưởng càng nhiều, càng lên độ khó càng cao, thật khiến người ta mong đợi a.

Kết quả chờ Thiển Thiển vào game, Màn siêu cấp hài kịch liền hiện ra. từ trước đến giờ Thiển Thiển cùng Vô độc bất trượng phu vẫn thường đả kích, đối chọi nhau gay gắt nhưng giờ lại ở trong kênh Gia Tộc chơi trò cầu hôn này nọ! Lưu Nguyệt liền nhìn bộ dạng Thiển Thiển. Ấy! khéo miệng Thiển Thiển co rút, nghiêng rằng nghiêng lợi mắng, “ Hôm nay đầu hấn bị đập vào đầu à?”

Lưu Nguyệt bắt đắc dĩ thở dài, cái đôi tiểu oan gia này, rõ ràng hai bên đều có ý tứ, như thế nào vừa gặp là kiếm chuyện sinh sự. Ngay đến cái ý tưởng cầu hôn này cũng vậy. Chỉ thấy Vô độc bất trượng phu trong kênh Gia Tộc nói không ngừng là: “Độc nương tử, chuyện hệ thống kết hôn người cũng biết đúng không, nếu được thưởng nhiều như vậy, mà trình chúng ta cũng rất cao, dù sao tính tình người như thế, người khác cũng chịu không nổi người, để người ra đó chỉ làm hại đám nam nhân trong thiên hạ mất, thôi thì ta ủy khuất một chút tiếp nhận người. người cũng đừng thẹn thùng, sáng khoái một chút ngày mai chúng ta đi đăng ký đi!”

Thiển Thiển đợi thật lâu mới ra một câu “Thời điểm mẹ người sinh ra người khẳng định quên nhét não vào đầu người, thù của ta và người lớn hơn núi!” Tuy rằng bình thường Thiển Thiển cùng không độc cãi nhau rất hung hăng, nhưng lần này xem chừng là tức giận thật rồi, vừa mắng xong liền trực tiếp logout. Lưu Nguyệt nhìn Thiển Thiển, Thiển Thiển liền vút ột câu: “Tâm tình không tốt, đi ra ngoài chơi!”

Không độc cũng nhận thấy có gì đó bất ổn, liền chạy ra Mật Ngữ hỏi Lưu Nguyệt, “Cô ấy sinh khí à?” Lưu Nguyệt gửi trả một biểu tượng phi thường phẫn nộ, “Lần này nổi điên thật rồi.” Không độc có điểm tròn mắt, đợi hơn nửa ngày mới hỏi Lưu Nguyệt: “Vậy phải làm sao bây giờ? Hấn các người cũng đã nhìn ra, tuy rằng chỉ là game, nhưng là ta thật sự rất thích Thiển Thiển.....” Lưu Nguyệt đồng tình nói với hấn: “Người cứ vài ngày lại cố ý trêu chọc nàng ta, ai có óc một chút cũng nhìn ra được! Thiển Thiển tuy rằng phóng khoáng cầu thả, nhưng người ta vẫn là một nữ hài tử a!”

Không độc có chút nghĩ không ra, “Ta không có đem cô ấy làm nam a.” Lưu Nguyệt .“Tuy rằng ta cảm thấy Thiển Thiển đối với người cũng có chút cảm giác, nhưng mà người cầu hôn như vậy sao? Tranh cãi âm ỉ hay nói giỡn là một chuyện, nhưng cầu hôn lại là một chuyện. Nói chứ trên đời này làm gì có nữ nhân nào không muốn được người khác đối với mình tốt một chút.” Không độc bắt đầu hiểu ra, “Ta hiểu rồi, ta sẽ cùng nàng hảo hảo giải thích. Kỳ thật Thiển Thiển vẫn thích được ôn nhu săn sóc, vừa có người cùng cô ấy đùa giỡn đúng không?” Lưu Nguyệt thấy những gì mình giải thích cuối cùng cũng có hiệu quả, gửi một khuôn mặt tươi cười, “Chính là như vậy, Thiển Thiển a, chỉ cần người đối nàng tốt, nàng sẽ đối với người rất tốt!”

Tới chạng vạng Thiển Thiển mới về, hỏi nàng ta đi đâu chơi, liền nghe trả lời “Đi ra ngoài tìm công việc, nghỉ ngơi hai tháng rồi. Ngày nào cũng vui đầu vào game cũng chẳng hay ho gì, mà vài ngày nữa người cũng

khai giảng lại rồi. Ở nhà một mình cũng nhàm chán.” Lưu Nguyệt nghe thế mới yên lòng, Thiển Thiển quả nhiên không phải kẻ thù dai. Chuyện khi nãy hẳn đã quên mất rồi.

Sau đó Thiển Thiển liền ra sô pha xem mở tài liệu, Lưu Nguyệt thấy có chút kỳ quái. Bình thường không phải sẽ mở máy trước tiên sao, chẳng lẽ vẫn còn giận. Tính đi tới khuyên nàng ta, còn chưa kịp mở miệng, thấy Thiển Thiển cầm một tập giới thiệu công ty sơ bộ, liền hỏi nàng ta. Thiển Thiển giải thích “Đây là tài liệu giới thiệu sơ bộ về công ty mới của ta, ta xem trước để làm quen một chút.”

Thiển Thiển gật đầu, “Là một tập đoàn đa quốc gia, chi nhánh L ở thành phố chúng ta đang tuyển người, bọn họ xem qua hồ sơ xin việc của ta xong, liền trực tiếp phỏng vấn ta, ta vốn cho rằng đây chỉ là đám cặn bã, kết quả công ty họ quả thực không tồi, không chỉ đưa ra rất nhiều vấn đề chuyên môn, còn để ta đưa ra ý kiến với kế hoạch tài chính của họ. Đây đều là sở trường của ta, nên trả lời rất lưu loát, cuối cùng đã được tuyển dụng, ngày mai có thể đi làm rồi.”

Nghe tin này, kỳ thật Lưu Nguyệt thực vì Thiển Thiển mà cao hứng, rốt cục có thể tìm được một công ty tốt để phát huy sở trường chính mình. Bản thân Thiển Thiển cũng thật cao hứng, vốn đang vì sự kiện của Không độc mà tức giận. Hiện tại cũng không để trong lòng nữa, ẩn trong lời nói có ý: “Con người ta sống trong đời thật, sao có thể để những thứ không thật đó làm cho tức giận, không đáng!”

16. Chương 16: Offline Gặp Mặt

Ngay thời điểm Lưu Nguyệt đang nghĩ sao không thấy tên tiểu tử Không độc này có bất kì hành động gì, thì bất thành linh một tin chấn động nổ ra. Thiển Thiển ưu sầu cùng Vô độc bất tương phu chuẩn bị đi gặp nguyệt lão kết hôn. Lưu Nguyệt bị dọa đến sững sốt, chạy đi tìm Thiển Thiển. Thiển Thiển vừa cúi đầu xem báo cáo tài vụ của công ty, vừa trả lời nàng “Đúng vậy, tên nhóc kia đổi tính, đối với ta rất đổi nghe lời. Ta nghĩ trước kia bị hắn chọc tức bao nhiêu lần, nếu không trả đủ lễ cho hắn, ta đây sẽ không là Lưu Thiển. Người chờ xem ta như thế nào tra tấn hắn đi!” Nói xong, còn đắc ý ha hả cười hai tiếng.

Lưu Nguyệt nhịn không được toàn thân rung mình, hai người này, làm gì không biết nữa.....

Kì nghỉ hè của Lưu Nguyệt đã hết, trường đã khai giảng lại. Tuy rằng trường học cách nhà không xa lắm, nhưng là bởi vì buổi tối có khóa tự học, bình thường đều ở lại trong trường, cuối tuần mới về nhà. Nàng có chút không yên lòng, mấy ngày nay, đều là nàng làm cơm thúc giục Thiển Thiển ăn. Trước khi đi còn không ngừng dặn dò nàng ta phải ăn cơm đúng giờ, như thế nàng mới là tỷ tỷ ấy.

Ngày trường Lưu Nguyệt khai giảng cũng là thời điểm Thiển Thiển kết hôn trong game, vốn định sớm online chuẩn bị lễ tân hôn. Kết quả liền nhận được thông báo họp lớp, Lưu Nguyệt đành bất đắc dĩ, nhấn một tin nói Bóng đêm rằng tối nay không lên được. Nhờ cô nàng mua mười cái ‘Khấp chôn mừng vui’ đưa cho Thiển Thiển. Bởi vì Lưu Nguyệt nhớ rõ trong một lần vô ý Thiển Thiển có nhắc tới nếu có kết hôn trong game phải bắn loại phát hoa xịn nhất ‘Khấp chôn mừng vui’. Nếu đi không được, vậy thì thỏa chút yêu cầu nhỏ của Thiển Thiển vậy.

Chờ OK mọi chuyện, hôn lễ Thiển Thiển cũng đã xong, Lưu Nguyệt bất đắc dĩ logout. Quên đi quên đi, còn có thể tham gia hôn lễ của Bóng đêm mà, nói thật, nàng thật sự rất muốn xem kết hôn trên hệ thống là như thế nào.

Ai biết, khai giảng không tới vài ngày, trường học lại đột nhiên ra một cái trắc nghiệm, hơn nữa lần khảo sát này được tính vào điểm thành tích. Lưu Nguyệt lại một lần nữa cảm thán Thế Giới bất công. Bởi vì lần làm trắc nghiệm này, mà đến hôn lễ của Bóng đêm cũng bị lỡ mất. Hiện tại Lưu Nguyệt vừa đăng nhập vào game liền oán giận, ta thực muốn biết kết hôn là như thế nào a! Sao chỉ có mình ta là không biết gì, chẳng công bằng!

Bóng đêm liền trêu ghẹo nàng, “Muốn biết? Tự mình kết hôn đi!”

Lưu Nguyệt đáng thương trả lời “Căn bản là không có người muốn lấy ta.....”

Những game thủ Lưu Nguyệt rất quen mặt đều nhảy ra thừa cơ tranh đoạt, kêu la bảo khi nào Lưu Nguyệt muốn cưới chỉ cần nói, bọn họ đều rất sẵn lòng.

Thiểm Thiểm xem Lưu Nguyệt bị mọi người đem ra đùa đến phát ngượng, liền chạy nhanh ra cứu hoả, “Ai muốn kết hôn, đợi ta đi ly hôn rồi về kết hôn thêm một lần nữa nhé!”

Lời này vừa nói ra, toàn Gia Tộc im lặng, một lát sau, mới thấy Không độc đáng thương nước nỡ đi ra, “Bà xã đại nhân, như thế nào mới kết hôn, nàng đã nghĩ tới chuyện ly hôn a, người ta không muốn đâu!”

Lưu Nguyệt nhin không được rùng mình một cái, sau khi Không độc cùng Thiểm Thiểm kết hôn, trực tiếp đổi cách xưng hô. Không độc trước kia dường như đã không còn tồn tại, bất quá Thiểm Thiểm vẫn còn dùng cách ăn nói cũ với hắn, đây gọi là vô quýt dày có móng tay nhọn.

Lưu Nguyệt chạy nhanh đi ra đáp lời “Không cần đâu, Thiểm Thiểm người đừng có dọa người, người kết hôn một lần ta liền phá sản một lần. tái kết hôn một lần nữa chắc ta phải đi ra đường ăn xin mất!”

Vốn đang thảo luận chuyện Lưu Nguyệt đang tiếc vì chưa được xem qua hôn lễ, không biết thành ra thế nào, đột nhiên có người đề nghị mọi người trong bang offline gặp mặt. Những lời này chính là rất hợp ý Không độc, hắn lập tức như vừa ăn phải thuốc kích thích, cực lực tán thành cùng vận động mọi người. Kỳ thật là lòng dạ Tư Mã chiêu, người qua đường ai ai cũng biết.* Có kẻ ngu mới không biết hắn chính là muốn gặp Thiểm Thiểm mà thôi.

*một câu nói trong tam quốc chí.. đại để là trần trợn quá rồi..ai mà chả biết

Nhưng là bọn họ đều đồng ý, toàn thể Gia Tộc đều tán thành. Dù sao mọi người trong game cũng quen biết lâu rồi. Quen biết bên ngoài một chút cũng chẳng sao.

Mất thấy càng ngày càng nhiều người ủng hộ, ngay lập tức Không độc liền nghĩ tới một người, trong kênh Gia Tộc hỏi, “Lão đại, lão đại, ý người thế nào, chỉ còn một mình người thôi a?”

Cô Dạ Hàn Tinhthần nhiên trả lời “Người cứ an bài đi.”

Không độc thấy lão đại nói vậy, kích động hoan hô không ngừng, Thiểm Thiểm trong kênh phát ra một biểu tượng “Ngu ngốc!” cho hắn.

Kết quả việc Offline gặp mặt liền được quyết định, mọi người ước định địa điểm là thành phố A. Bình thường mọi người trong game thường không nói nhiều về cuộc sống thực, ngoại trừ Bóng đêm. Thiểm Thiểm và vài người trong Gia Tộc cũng có trao đổi số điện thoại di động cho nhau, những người khác hắn cũng có đi, nhưng là lần này khi hỏi qua mọi người, mới biết tất cả đều ở Thành phố A, thật vừa khéo! Trừ bỏ Thiểm Thiểm cùng Lưu Nguyệt, còn có Tay phải thần thánh là ở Thành phố L.

Bất quá giữa L và A chỉ cách một giờ xe là tới, cho nên mọi người quyết định tụ tập ngay Thành phố A. Vì đứng ra lên kế hoạch xem phải đi đâu làm gì, nghĩ mãi vẫn không được, Không độc đành lên kênh Gia Tộc hỏi: “Rất cuộc nên tập trung ở đâu đây?” Hơn nữa chi phí phải trả bao nhiêu thì được, mấy thứ này vẫn chưa xác định được a.

Chỉ thấy Cô Dạ Hàn Tinhnói một câu: “Y Nhân Như Nguyệt hội quán đi, chi phí ta lo hết.”

“A!!! Lão đại vạn tuế!” Bóng đêm là người đầu tiên kêu lên, Không độc cũng cả kinh, nửa ngày mới đánh ra vài chữ “Lão đại, người trả hết sao?”

Cô Dạ Hàn Tinhđánh ra 1 chữ “Ân”. Liền logout mất, gần đây hắn luôn bề bộn nhiều việc, cũng không biết đang làm gì. Người trong Gia Tộc cũng không hỏi nhiều, cuộc sống đời thường, mọi người vẫn là có thói quen không nhúng tay vào.

Mọi người ước định thời gian gặp mặt là cuối tuần, vừa lúc trong trường Lưu Nguyệt cũng không việc gì, khoảng 5 giờ chiều Lưu Nguyệt về tới nhà, mới vào cửa chợt nghe thanh âm Thiểm Thiểm, đi vào vừa thấy, ngay gần cả người!

Thiểm Thiểm đang nằm trên sofa gọi điện thoại? Xem ra Thiểm Thiểm không chú ý tới nàng, nên liền tiến đến phía sau sofa nghe trộm, quả nhiên hai người thảo luận chuyện gặp mặt ngày mai. Quan hệ bọn họ

thì ra đã tốt đến như vậy a, Lưu Nguyệt đột nhiên cảm thấy việc nàng mới đi học có 1 tuần mà đã xảy ra biết bao nhiêu là chuyện.

Mới sáng sớm, Thiển Thiển đã thức giấc, bình thường ngoại trừ lên mạng, chẳng mấy khi thấy nàng ta tích cực như vậy. Một bên trông nàng sửa soạn, đánh phấn trang điểm, Lưu Nguyệt đột nhiên cảm thấy bất đắc dĩ, có phải nữ nhân một khi động tâm, sẽ đặc biệt để ý đến dáng vẻ bên ngoài của mình.

Sau đó nàng đứng dậy theo, đơn giản chỉnh sửa bản thân một chút, an vị chờ bên cạnh Thiển Thiển. Thiển Thiển tà tà nhìn nàng nói “Ta bảo ngươi, nói như thế nào thì hôm nay ngươi cũng có thể được gặp siêu cấp thần tượng Hàn tinh, dù gì cũng ăn mặc cho đảng hoàng một chút chứ.” Lưu Nguyệt cười nói “Chính bởi vì là siêu cấp thần tượng nên mới vậy, đi gặp thần tượng chứ có phải đi hẹn hò đâu.”

Thiển Thiển bất đắc dĩ lắc đầu, “Ta biết ngươi vẫn còn nhớ về mối tình đầu. Nhưng ngươi thực tế chút đi, nhiều năm như vậy không gặp, có lẽ người ta sớm đã kết hôn rồi. hơn nữa, ngươi thăm mền nhiều năm như vậy, người ta cũng đâu có biết, ngươi thật sự là hết hy vọng rồi!”

Lưu Nguyệt cười cười tỏ ý không sao: “Ngươi biết con người ta vốn cố chấp mà” Thiển Thiển liếc mắt xem thường, “Nói thật, ta cũng chỉ là nghe ngươi nói qua. Rốt cuộc người đó như thế nào, ta cũng chưa từng gặp, đáng giá ngươi cuồng dại như vậy sao?” Lưu Nguyệt không muốn tiếp tục đề tài này nữa, cũng chỉ cười cười mà thôi, Thiển Thiển thở dài.....

Đáp tàu điện ngầm, vừa đúng 11 giờ hai nàng đã tới thành phố A, gọi xem hướng ‘Y Nhân Như Nguyệt’ mà tới. Trước cửa có một nam tử cứ nhìn nhó xung quanh, từ xa nhìn lại, mặc một bộ đồ thể thao rất giản dị. Thiển Thiển xuống xe, người kia từ từ đi lại, do dự vài giây mở miệng hỏi “Thiển Thiển sao?” Thiển Thiển tò mò ngẩng đầu đánh giá hắn, cũng có chút do dự hỏi “Không độc?” Người kia nhìn Thiển Thiển rạng rỡ nói “Là ta, bà xã đại nhân!” Nghe hắn quang minh chính đại gọi mình là bà xã đại nhân, mặt Thiển Thiển đỏ lên, tôn lên khuôn mặt tươi tắn rạng ngời, càng có cảm giác kiều mị mê người, Khiến Không độc có chút ngây ngốc.

Một lát sau hắn mở phản ứng nắm tay Thiển Thiển, sau đó ngữ khí ôn nhu giới thiệu “Đã có nhiều người vào trước, ta mang hai người vào, phòng ở tầng 2.” Thiển Thiển quay đầu lại ý bảo Lưu Nguyệt đi theo, liền bị Không độc vô cùng ôn nhu kéo lên lầu.

Lưu Nguyệt bất đắc dĩ đi theo, liền nghĩ quả nhiên mọi người ai cũng như ai, có người yêu liền không nhìn bằng hữu. Y nhân Như Nguyệt là một nhà hàng trang hoàng phi thường cao nhã, vừa nhìn là biết nơi này khẳng định rất sa hoa tốn kém. Thế mà Đại Thần lại mời mọi người tới đây, xem ra trong cuộc sống Đại Thần cũng thuộc dạng có tiền a.

Cứ miên man suy nghĩ đi theo phía sau Thiển Thiển lên lầu, đầu tiên Không độc tiến vào phòng, giới thiệu mọi người với Thiển Thiển, Lưu Nguyệt ở bên ngoài tò mò đánh giá căn phòng, nhìn ra được đây là căn phòng sa hoa nhất của nhà hàng này. Bên trong bài trí tinh xảo phong cách trang hoàng cũng vô cùng độc đáo. Lưu Nguyệt nhin không được chặc lưỡi một cái, xem ra chỉ sợ Đại Thần không phải chỉ đơn giản có tiền mà thôi. Bao nguyên phòng sa hoa như vậy, nếu không có địa vị cùng thân phận khẳng định không thuê nổi chỗ này.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Hạ chương Đại Thần yếu xuất hiện Hắn là ai vậy ~~

17. Chương 17: Chạy Trối Chết

Lưu Nguyệt theo Thiển Thiển đi vào, xa xa thấy Bóng đêm ngồi tận trong cùng, bên cạnh là một nam nhân với phong cách rất chỉnh tề. Cô nàng tựa hồ cũng thấy Lưu Nguyệt cùng Thiển Thiển, lập tức tiến lại gần cả hai, cười hì hì nói “Để ta đoán xem nào, bộ dạng mỹ mạo này hẳn là Thiển Thiển, còn mỹ nhân thanh tú bên cạnh là Lưu Nguyệt đúng không?” Thiển Thiển cũng tiến lại gần đáp “Bóng đêm người đến từ hồi nào vậy? Bọn ta còn tưởng là đã đến sớm lắm rồi chứ.”

Bóng đêm xoay lại chỉ vào người nam nhân theo sau nàng nói: “Chúng ta cũng vừa tới thôi. À, hân là Không nên.” Nói xong, liền đi qua kéo tay áo hân: “Là ông xã của ta!” Quan hệ giữa Không nên cùng Lưu Nguyệt và Thiển Thiển bình thường khá tốt, cùng nhau chào hỏi, tìm chỗ ngồi, rồi cùng bằng hữu chung quanh tán gẫu.

Được một lúc, Không độc đứng lên giới thiệu với mọi người: “Đến đây đến đây, lão đại tới rồi, chuẩn bị tiếp giá y a!” Lời này vừa nói ra, Lưu Nguyệt nhin không được cười hì hì, tiếp giá? Xem bộ dạng Không độc quả thực đã đem Đại Thần so ngang với vua chúa ha.

Nụ cười của nàng còn chưa thu lại, một thân ảnh cao lớn liền chuyển động tới trước mắt nàng, thân mặt một bộ âu phục được cắt may vừa người, một chủ nhân vương giả khí khái ngất trời. Người kia vừa xuất hiện, không khí xung quanh liền tự nhiên yên ắng. Bởi vì sự hiện diện của y, mọi người bất giác liền đứng hình, chỉ dùng ánh mắt nhìn tổng quát y. Nguyên lai trên đời còn có loại người này, chỉ khí thế thôi cũng đủ thể áp đảo bất kì kẻ nào, trời sinh khí khái vương giả có thể dễ dàng chinh phục bất luận ai.

Tất cả mọi người có chút thất thần, mà người phản ứng mạnh mẽ nhất vẫn là Lưu Nguyệt. Thân thể nàng không tự chủ run lên bần bật, không khống chế được lấy tay che miệng, sợ chính mình sẽ hét ra tiếng. Sau khi Cô Dạ Hàn Tinh đi vào, lướt mắt nhìn chung quanh mọi người, hướng mọi người gật đầu chào một tiếng. Nhờ đó không khí xung quanh rốt cục cũng nói lỏng ít nhiều, Lưu Nguyệt thừa dịp y còn chưa chú ý tới góc chỗ nàng ngồi, lặng lẽ đứng dậy, nhẹ nhàng tiến tới cửa. Sau đó nhom nửa người, di chuyển từ từ ra cửa. Ngay lúc Lưu Nguyệt nghĩ bản thân có thể thoát khỏi hiện trường mà thần không biết quỷ không hay, thì Cô Dạ Hàn Tinh vốn đang ngồi tựa vào một bên sofa định nghỉ ngơi, đột nhiên nghiêng đầu thấy một cô gái đang cực lực lẩn trốn. Hơi hơi nhíu mày, cứ như vậy tò mò nhìn người nọ, càng xem mày càng nhăn lại.

Lưu Nguyệt nghĩ hành động của mình đã rất cẩn thận rồi, tuyệt đối sẽ không bị phát hiện. Nhưng là trực giác phụ nữ nói cho nàng biết dường như có ai đang nhìn về phía này, nàng hơi ghé mắt nhìn lại. Là y! Bị y phát hiện, nàng bất chấp mất mặt hay không mất mặt, cầm lấy bóp phóng nhanh ra khỏi phòng, chạy như điên xuống lầu. Rốt cục chạy ra khỏi cửa Y Nhân Như Nguyệt, mới dám hít sâu một ngụm. Trời ạ! Thế nào lại gặp y ở đây, đến một chút chuẩn bị đều không có.

Thời điểm Lưu Nguyệt lao ra khỏi phòng, rất nhiều người đều thấy được, thậm chí có người còn cảm thấy kỳ quái, vì cái gì mà đột ngột chạy đi như vậy. Thiển Thiển cùng Bóng đêm đều nghĩ không ra. Thiển Thiển lại càng hoài nghi hơn, bộ dạng Tiểu Nguyệt lúc chạy đi sao giống đang trốn mệnh thế?

Đáng tiếc vì đã bỏ đi nên Lưu Nguyệt không phát hiện. Sau khi nàng đi, biểu tình Cô Dạ Hàn Tinh có chút đăm chiêu, bên miệng còn có chút thần nhiên cười cười.

Nghĩ đến chính mình vừa tránh được một kiếp Lưu Nguyệt một mình ở thành phố A tản bộ, khôi phục lại tinh thần. Đây là thành phố y đang ở, tựa hồ ngay cả không khí cũng mang theo hương vị của y. Hơi hốt hoảng, nàng bất chợt nhớ về trước đây. Nàng là lớn lên ở nước ngoài. Lúc ấy mới di dân đến California, bởi vì không hiểu tiếng Anh, cùng người bản xứ bất đồng ngôn ngữ, cũng không có ai chơi với nàng, nàng cảm thấy mình cùng Thế Giới này không hợp nhau.

Cha mẹ tựa hồ nhìn ra bộ dáng rầu rĩ không vui của nàng. Sau đó mỉm cười nói: “Cuối tuần này cạnh nhà chúng ta sẽ có hàng xóm mới dọn tới, hơn nữa là Hoa kiều, chắc cả nhà bọn họ cũng nói tiếng hoa đấy.” Tin tức nhỏ nhỏ đó khiến Lưu Nguyệt rất phấn chấn, nàng sẽ sớm có một người bạn đầu tiên! Ý niệm này làm nàng cứ ngó lịch đếm ngược từng ngày hàng xóm dọn tới.

Nàng vĩnh viễn quên không được ngày đó, bầu trời bất chợt u ám, tựa như sắp có một trận mưa lớn, tiết trời oi bức lợi hại. Mọi người cũng không ra khỏi nhà trong cái thời tiết này, cơ hồ ai cũng đều trốn trong phòng, chỉ có mỗi mình nàng bám dính lấy hàng rào gỗ ngoài sân, không ngừng hướng xa xa nhìn xung quanh.

Phía xa bỗng có một chiếc xe vận tải chuyển đồ đến, nàng giống như được cổ vũ, lập tức mở cửa chạy bay tới phía trước vận chuyển, tò mò nghiêng đầu nhìn bọn họ. Từ trên xe bước xuống một gã da đen to cao, bọn họ đối với nàng thân thiện cười cười, bắt đầu khiêng vác mớ đồ đạc trên xe xuống. Cuối cùng từ trên xe là một cậu thiếu niên bước xuống, đầu tiên nàng thấy được mái tóc đen mềm mại của y, sau đó như là cảm ứng được ánh nhìn của nàng. Cậu thiếu niên chậm rãi quay đầu lại, trên gương mặt vẫn còn vẻ ngây ngô, nhưng vẫn có điểm nghiêm nghị. Không cần nghĩ cũng biết tương lai y sẽ tuần dật bất phàm thế nào.

Ánh mắt y và nàng chạm nhau, tim nàng bỗng đập rộn lên, sau đó có chút ngây ngốc cười chào hỏi “Xin chào!” Hơn nữa ngày, y không có đáp lời, chính là tầm mắt lảng lảng dừng lại trên người nàng. Nàng bắt đầu cảm thấy có chút bất an, đúng lúc này, hần thản nhiên hướng nàng gật gật đầu, sau đó xoay người sang những người đang khiên đồ.

Nàng, ngây ngốc đứng ở tại chỗ, trong lòng chỉ có một ý niệm, y nghe hiểu được những gì nàng nói!

Lúc này, lại có một chiếc xe khác dừng lại. Từ trên xe có hai vợ chồng bước xuống, đôi vợ chồng kia liếc mắt một cái liền thấy nàng đang đứng ngây trên đường, mỉm cười tiêu sái bước tới, nhẹ nhàng nói với nàng: “Là Lưu Nguyệt đúng không? Chỉ chớp mắt đã lớn như vậy a!” Nàng có chút không hiểu nhìn bọn họ, lễ phép trả lời “Chào cô chú!” Còn không kịp hỏi bọn họ, hai vị như thế nào biết ta.

Cha mẹ Lưu Nguyệt đã từ trong phòng bước ra, bọn họ phi thường vui vẻ chào đáp lại, thân thiết bắt chuyện. Lưu Nguyệt một lát sau mới hiểu được, thì ra bọn họ đã quen biết từ trước. Hèn chi ba mẹ nàng lại biết thời gian cả nhà họ chuyển tới đây.

Lưu Nguyệt không để ý tới mấy ông bố bà mẹ đang nói chuyện, chỉ tò mò tiến đến những người đang vội vã khiêng đồ vào nhà, cũng giúp đỡ mang vát một ít. Đang đem thứ này thứ kia vào trong phòng, thì may mắn gặp cậu thiếu niên đi ra. Cậu thiếu niên thản nhiên liếc nàng một cái, đối với nàng lễ phép gật gật đầu. Lưu Nguyệt có chút tò mò nghĩ, hần vì sao lại không nói chuyện?

Chờ đồ đạc chuyển vào hết, cha mẹ Lưu Nguyệt cũng tiến lại phụ dọn dẹp. Cha mẹ hai nhà ở chung phi thường hòa hợp, nhìn ra được bọn họ thật sự là bằng hữu lâu năm. Dọn dẹp xong, bọn họ vào nhà bếp bắt tay làm bữa tối.

Lưu Nguyệt còn nhỏ nên không giúp được gì, đành ngồi ở phòng khách xem tivi chờ. Đồng thời còn có y, y vẫn không nói gì, đang nhìn chăm chăm vào tivi. Lưu Nguyệt nhìn trong TV đang chiếu phim mỹ, ngôn ngữ không thông, cũng xem không hiểu họ nói gì, liền ngó khiêng xung quanh. Kết quả nhìn nhìn, lại không tự chủ được dừng ở trên người y. Nàng còn cẩn thận nghiên cứu y, cuối cùng không thể không thừa nhận y lớn lên hần sẽ rất đẹp a.

Tựa hồ chịu không nổi ánh mắt của nàng, hần nghiêng đầu nhìn nàng: “Nhìn cái gì?” Hần thanh âm trầm thấp du dương, Lưu Nguyệt càng thêm choáng váng, không ngờ giọng nói lại hay như vậy! Sau đó mới ý thức được nàng đã ngây ngốc nhìn y từ nãy tới giờ, mặt liền đỏ lên, nàng lắc đầu hỏi hần, “Trông người rất đẹp, ách..... Không phải, ta muốn hỏi tên người là gì?” Người kia vẫn tỏ vẻ lãnh đạm như không quan tâm khiến Lưu Nguyệt tưởng y không có phản ứng. Bất chợt âm thanh truyền tới “Hiệp Hàm, người có thể gọi ta là Hàm.”

Lúc ấy nàng chỉ biết từ hôm đó, cái tên Hiệp Hàm đã khắc sâu trong lòng nàng. Vào năm đó, lần đầu tiên trong đời nàng động tâm.

Âm thanh thắng gấp thãm thiết dọa Lưu Nguyệt nhảy dựng lên. Lúc này mới biết bản thân lo nghĩ ngợi, như thế nào lại đi ra giữa đường. Tài xế lái đầu ra mắng: “Không muốn sống nữa hả!” Lưu Nguyệt cảm thấy có lỗi hướng hần giải thích, sau đó tài xế mới hùng hùng hổ hổ rời đi. Lưu Nguyệt không dám mơ màng nữa, liền đón xe về nhà. Đặt mông xuống chăn, đem mớ suy nghĩ linh tinh trong đầu dần xuống.

Buổi tối Thiển Thiển trở về, việc đầu tiên chính là hỏi Lưu Nguyệt, sao lại từ trong nhà hàng chạy trốn biệt. Lưu Nguyệt đành phải giấu sự hoảng loạn đi, nói trong trường đột nhiên có chuyện, cho nên mới chạy về. Thiển Thiển hoài nghi nhìn nàng: “Trường học có việc người cũng đâu cần chạy trốn chết như vậy?” Lưu Nguyệt đành phải cười nói sang chuyện khác “Sao giờ mới trở về? Hẹn mặt không phải tới trưa là xong sao?” Lần này đến lượt Thiển Thiển nhăn nhó, Lưu Nguyệt đoán ra được chọc ghẹo: “Có phải hay không cùng Không độc ra ngoài hẹn hò?” Thiển Thiển nghe thế liền mặt đỏ, gật gật đầu nói, “Àn, hẹn mặt xong bọn ta liền cùng nhau đi chơi, hần vừa tiễn ta về.”

Lưu Nguyệt lú cả lưỡi, tốc độ của Không độc huynh thật nhanh a. Xem ra không bao lâu nữa phải sửa cách xưng hô kêu hần bằng anh rồi a.

18. Chương 18: Hồi Ức Về Nụ Hôn Đầu Tiên

Buổi tối online, Thiển Thiển lại cùng Không độc đạo chơi, Bóng đêm và Không nên thì đi làm nhiệm vụ vợ chồng. Lưu Nguyệt cảm thấy nhàm chán, đang nghĩ có nên đi đánh quái kiếm nguyên liệu nấu ăn hay không thì Mật Ngữ đột nhiên nhấp nháy.

Click vào, hô hấp của nàng có chút rối loạn, là Cô Dạ Hàn Tinh gửi tin “Tiểu Nguyệt, đến đây.”

Kỳ thật trước khi có buổi họp mặt kia, Cô Dạ Hàn Tinh lâu lâu cũng gọi Lưu Nguyệt đi đánh một số BOSS cấp cao. Nhưng sau khi biết Cô Dạ Hàn Tinh là ai, tâm tình Lưu Nguyệt thật rất hỗn loạn. Nàng không thể giống như trước đem bộ dạng sùng bái thần tượng mà đối mặt với y. Trầm mặc vài giây, không biết phải đáp lại thế nào, rõ ràng trong lòng có chút sợ, định cự tuyệt lời mời của y, nhưng khát vọng lại càng phát sinh, cuối cùng vẫn nhịn không được hồi phục nói “Ở đâu? Ta lập tức đến.”

Cô Dạ Hàn Tinh đáp rất nhanh “Chân núi Côn Luân, chờ người.” Nhìn câu chờ người, lòng nàng nhịn không được sinh ra cảm giác ngọt ngào. Lưu Nguyệt nhanh chóng chạy tới chân núi, bên dưới tàng cây có một kiếm hiệp đạo bào trắng. Y ngồi xếp bằng dưới tàng cây, bên cạnh dường như có một màn sương mờ nhạt. Phía sau lưng lóe lên một thanh thất thải trường kiếm, nhìn qua y tựa như thiên tiên giáng trần.

Lưu Nguyệt lặng lẽ tới gần hần, không đợi Lưu Nguyệt có thời gian lưu luyến hình ảnh mỹ lệ đó, tiên nhân ngồi dưới tàng cây liền đứng lên. Lưu Nguyệt chạy nhanh đến bên cạnh y. Y bắt đầu đi trước dẫn đường, Lưu Nguyệt từng bước đi theo sau. Dẫn đầu hướng đoạn đường ngoằn ngoèo lên Côn luân mà tiến, trên đường còn có không ít yêu quái chặn đánh, nhưng do Đại Thần mở đường, bọn tiểu quái này trên cơ bản là một kiếm liền biến sạch, hoàn toàn không cần đến Lưu Nguyệt hỗ trợ. Mà điều đầu tiên Lưu Nguyệt nghĩ đến là, chính mình đã làm phiền Đại Thần.

Cả đoạn đường hữu kinh vô hiểm*, xem như tương đương thoải mái tới được đỉnh Côn Luân. Ở trong trò chơi này, khắp ngọn núi Côn Luân này cơ hồ đều là quái vật mãn cấp, chỉ có rất ít người có trang bị tốt mới dám tới mảnh đất này đánh quái kiếm tài liệu cao cấp. Game thủ bình thường sẽ không đến những nơi này đánh quái. Đại Thần mang nàng đến đỉnh núi là có dụng ý gì?

Ẩn ẩn giữa lưng chừng núi Côn luân quanh năm đều bị tuyết bao trùm, đỉnh núi lúc nào cũng bị tuyết phủ trắng một màu. Lưu Nguyệt có chút không hiểu, nàng do dự một chút rồi ở kênh tiểu đội hỏi “Đại Thần, chúng ta đến nơi đây làm gì?”

Người đang đi ở phía trước dừng lại, Lưu Nguyệt biết y đang trả lời câu hỏi của nàng, trong lòng bất giác cảm động. Ngay sau đó liền tự mắng mình ngu ngốc, Cô đêm hàn tinh hồi đáp “Phía trước có một sơn động bí mật, BOSS trong đó không có trị liệu không đánh được.” Lưu Nguyệt thấy những lời này, bất giác có chút giật mình. Đây là lần đầu tiên Đại Thần nói nhiều như vậy, lần đầu tiên chịu giải thích cho người khác nghe. Trước đây Đại Thần chỉ biết nói một câu, bên trong có BOSS.....

Đại Thần tựa hồ có chút không giống trước, rốt cuộc là có gì thay đổi, Lưu Nguyệt cũng không nói được. Nàng bất giác hoài nghi chẳng lẽ chuyện mình đào tẩu đã bị Đại Thần nhìn ra? Nhưng y chưa nhìn thấy mặt nàng, hơn nữa nhiều năm như vậy, y sẽ không nhận ra đâu, cho nên một lần nữa nàng lại đem những phỏng đoán gạt đi. Chuyên tâm tiếp tục đi theo Đại Thần.

Quả nhiên đúng như Đại Thần nói có một sơn động, bên trong có một con quái vật lông lá trắng như tuyết, đó là cái gì vậy? Lưu Nguyệt có chút tò mò đem chuột click vào nó, Người tuyết Côn Luân. Quái vật này là người tuyết a.....

Sau đó Đại Thần cầm kiếm xông tới, cũng không thông báo Lưu Nguyệt một tiếng, Lưu Nguyệt nhanh chóng theo sau, lập tức tăng cường công thủ cho y. Đại Thần vừa tới phạm vi tầm nhìn của người tuyết, con quái liền hét to một tiếng đánh tới. Dĩ nhiên tiếng hô của nó nằm trong phạm vi quần thể ma pháp, khiến hai người đều rút 3000 máu, quả nhiên BOSS này không đơn giản.

Lưu Nguyệt bắt đầu chuyên tâm ứng phó nó, Đại Thần ở phía trước công kích chống đỡ BOSS, để Lưu Nguyệt có thể an toàn ở phía sau thêm máu. Trang bị trên người Đại Thần không hổ là tốt nhất trong game, BOSS lợi hại như vậy đánh trúng y, độ rút máu cũng không khủng khiếp lắm, Lưu Nguyệt thêm máu cũng thực nhẹ nhàng, liền bỏ chút thời gian dùng kỹ năng công kích giúp Đại Thần đánh quái. Tuy rằng thân là

một Nga Mi trị liệu, nhưng khả năng công kích của Lưu Nguyệt cũng không thua những chức nghiệp thiên về công kích. Có nàng hỗ trợ, BOSS rút máu nhanh hơn. Chiến đấu cũng thoải mái rất nhiều.

Đang lúc Lưu Nguyệt một lòng muốn rút hết máu của BOSS thì Đại Thần ở kênh đội ngũ đánh một câu: “Độ thương tổn của Nga mi cũng không tệ nhỉ.” Tuy rằng chỉ một câu khen ngợi đơn giản, nhưng là Lưu Nguyệt vô cùng cao hứng.

BOSS vừa ngã xuống, Đại Thần chạy ngay xem xét trang bị rút ra, cẩn thận tìm mấy lần. Đại Thần có chút thất vọng ở đội ngũ nói “Không có thứ hợp với người” Lưu Nguyệt trong lòng xẹt lên một cổ ảm áp, tuy rằng y không biết nàng là ai, tuy rằng y đối mỗi thành viên trong Gia Tộc đều thân mật cùng phụ trách như vậy, nhưng là trong lòng Lưu Nguyệt thật sự vui vẻ.

Cuối cùng Đại Thần đem những trang bị cùng tài liệu đánh được cho nàng. Lưu Nguyệt không dám nhận, click từ chối. Đại Thần kỳ quái trong đội ngũ hỏi “Tài liệu cao cấp người không cần sao?” Lưu Nguyệt giải thích “Không cần, tài liệu này vô dụng với ta, hơn nữa ta không thiếu tiền.” Đại Thần không cưỡng cầu nàng, đem tài liệu thu thập, liền mang theo nàng trở về thành.

Khi đến Hàng Châu, Lưu Nguyệt hướng Đại Thần tạm biệt, không dám cùng Đại Thần ở chung một chỗ. Đã biết Đại Thần là y, hiện tại nàng thật sự rất sợ chính mình không khống chế được tâm tình bản thân, nhưng lại luyến tiếc muốn cùng y có cơ hội ở gần hơn một chút. Nàng hiện tại vừa cảm thấy vui sướng lại có chút sợ hãi.

Ngay khi nàng giải thích rằng ngày mai phải về trường học, chuẩn bị logout, Đại Thần hỏi nàng “Ngày mai có onl không?” Lưu Nguyệt ngây ngốc đáp “Có, tối nào cũng onl.”. Đại Thần nói “Vậy ngày mai tiếp tục.” Nói xong Đại Thần cũng logout. Lưu Nguyệt nhìn câu nói kia, Ý Đại Thần nghĩa là ngày mai tiếp tục đi đánh BOSS? Vậy nghĩa là ngày mai lại có thể gặp, còn chưa tới ngày mai, trong lòng nàng đã có chút ần ần mong chờ.

Buổi tối hôm đó, Lưu Nguyệt nằm mơ, trong mơ thấy y rất thân thiết. Gia đình bọn họ đã chuyển về đây ở được nửa năm, nàng xem nhà y như nhà của chính mình, mỗi ngày đều đã chạy qua nói chuyện vài lần. Y đối với nàng cũng không lạnh nhạt như trước, thậm chí còn dạy nàng tiếng Anh. Được y chỉ dạy, trình độ ngoại ngữ của nàng cũng tiến bộ nhanh chóng, đã có thể đối thoại lưu loát. Cha mẹ cũng đã chuẩn bị tìm trường học cho nàng.

Ngày đó, nàng lại chạy qua nhà y, Chú Hiệp cùng dì Hiệp đã ra ngoài. Nàng chạy một vòng khắp nhà vẫn tìm không được Hiệp Hàm, cau mày có điểm không vui. Không biết từ khi nào, chỉ cần một ngày không được gặp Hiệp Hàm, toàn thân nàng sẽ cảm thấy không thoải mái, làm gì cũng không thấy hứng thú, trong đầu luôn nghĩ tới y.

Nàng thất vọng định về nhà, đột nhiên lại nghĩ, hay là Hiệp Hàm đang ngủ? Sau đó nàng lặng lẽ đi lên phòng y, chậm rãi đẩy cửa ra. Hiệp Hàm đang tựa vào ghế ngủ. Lưu Nguyệt không dám quấy rầy, nhẹ nhàng đi vào. Lúc ngủ say đáng vẻ lạnh lùng thường ngày của Hiệp Hàm biến mất, sự cương nghị cứng rắn cũng nhu hòa không ít, đôi mắt đen lầy luôn khiến tim nàng thổn thức đang khép hờ, hàng lông mi cong vút khiến ột nữ nhi như nàng có chút hâm mộ. Rồi chiếc mũi thẳng tắp, xuống tiếp, là đôi môi phẩn hồng thường bị y day day nhẹ, mang theo mê hoặc. Nàng nhìn trừng trừng, tim cũng đập thành thịch, từ sâu trong thâm tâm tràn lên một nỗi khát vọng.

Nàng nhìn không chớp mắt khuôn mặt đang ngủ say của y, càng ngày càng nhìn không nổi cơn khát khao đó. Cuối cùng nàng thuận theo dục vọng chính mình, chân chậm rãi tiến đến gần khuôn mặt y, rồi ngừng lại thở một chút. Sau đó từng chút một cúi đầu xuống, rốt cục, môi nàng nhẹ nhàng chạm vào môi y. Đôi môi của y so với tưởng tượng của nàng còn mềm hơn, cùng với sự lạnh lùng của y bất đồng. Đôi môi đó vừa mềm mại vừa ảm áp, bất giác nàng có cảm giác toàn thân chấn động.

Sau đó nàng mới kịp phản ứng, sao nàng lại có thể làm chuyện động trời như vậy. Thừa lúc y đang ngủ, hôn trộm y. Lưu Nguyệt bị chính hành vi của mình làm cho phát hoảng. Liền bắt chấp tất cả, vội vội vàng vàng rời đi, chạy thật nhanh xuống lầu, hướng nhà mình mà tiến. Vào tới nhà, nàng nhảy bổ lên giường, tim đập thành thịch, nàng tự hỏi có khi nào nó nhảy ra khỏi lồng ngực nàng không, rồi cổ hít thật sâu để bình ổn lại tâm tình, cứ như thế nằm trên giường nở một nụ cười ngây ngốc.

Kỳ thật nàng không biết, thời khắc nàng vừa rời đi, kẻ tưởng chừng đang ngủ liền mở mắt. Ánh mắt y thẳng nhiên như nước, một chút dấu hiệu mơ màng ngủ cũng không có, y vừa rồi chỉ là đang nhắm mắt định thần mà thôi. Chuyện bị nha đầu ngốc kia hôn trộm, y thế nào lại có khả năng không biết. Nhìn đáng vẻ sợ hãi mà chạy mất đó, tay y bất giác chạm vào môi mình, dăm chiêu nghĩ ngợi điều gì đó.

Ngày hôm sau thức dậy, Thiển Thiển phát hiện Lưu Nguyệt có gì đó không bình thường. Từ sau khi nàng rời giường, không ngăn người ra thì cũng là vuốt vuốt môi cười ngây ngô. Cuối cùng Thiển Thiển nhin nhin được không nữa, đi lại lay tỉnh nàng hỏi: “Người sao thế? Từ sáng tới giờ cứ thất thần hoài vậy? Còn vừa vuốt vuốt môi vừa cười, đừng nói tới qua mơ thấy mộng xuân nhé?” Thiển Thiển vốn chỉ định nói đùa dă kích Lưu Nguyệt một chút, ai ngờ vừa nói xong, mặt Lưu Nguyệt lập tức ửng hồng.

Lúc này tới lượt Thiển Thiển giật mình, “Không phải chứ! Người thật sự mộng xuân sao? Người hôn người trong mơ đáng vẻ thế nào?” Lưu Nguyệt lại càng xấu hổ, không để ý tới Thiển Thiển, liền vụt chạy ra ngoài, “Ta đi học, không thèm nói với người!”

*Có Kinh hãi nhưng không nguy hiểm gì... : “?

19. Chương 19: Khúc Đạo Đầu Cho Hôn Lễ

Đêm đó Lưu Nguyệt không khống chế được bản thân sớm đã online. Quả nhiên nàng vừa login, Cô Dạ Hàn Tinh liền gửi Mật Ngữ tới. Sau đó Lưu Nguyệt lại tiếp tục không khống chế chính mình, chạy vội đến chỗ Đại Thần. Bởi vì đã một lần đi qua Côn Luân, nên không còn ngạc nhiên như lần đầu, nàng bất giác lại đem mắt dời về Cô Dạ Hàn Tinh, đang chém vụn vút không ngừng. Đúng là một hảo quân tử toàn thân trắng như ngọc kiêu nhuộm đầy máu tươi a!

Y mang theo nàng vào trong sơn động, Lưu Nguyệt thuận thực thay thêm công phòng, sau đó hai người phối hợp ăn ý bắt đầu đánh BOSS. Kỳ thật trong lòng Lưu Nguyệt rất ngạc nhiên, BOSS rơi ra đồ tốt chi? Mà phải khiến Đại Thần nhất quyết phải đi đánh bằng được nó. Những thứ tài liệu cao cấp hôm qua con BOSS này rớt ra, đem so với những thứ bọn BOSS bình thường rớt ra cũng đâu có đặc biệt tốt hơn. Con BOSS này một ngày xuất hiện hai lần, Đại Thần mỗi ngày theo đó mà đến đánh, là cần một thứ đặc biệt gì đó rơi ra từ con BOSS này sao?

Nghĩ mãi nhin không được nàng liền hỏi: “Đại Thần, người tới nơi này rốt cuộc là muốn kiếm cái gì?” Chiêu kiếm sắc bén của Cô Dạ Hàn Tinh có chút chậm lại, sau đó ở kênh đội ngũ liền thấy dòng tự “Đánh quái ở đây sẽ rơi ra y phục cấp nghịch thiên.” Câu này vừa ra càng làm Lưu Nguyệt khó hiểu, trên người Đại Thần toàn thân đều là trang bị cấp Nghịch Thiên, ngay cả vũ khí cũng là thần khí độc nhất trong game. Còn có thứ trang bị nào tốt hơn thứ y đang mặc sao?

BOSS ngã xuống, Cô đem hàn tinh lại tỉ mỉ xem qua một lượt, sau đó trong kênh đội ngũ nói “Không ra.” Sau cùng đem tài liệu rớt ra thu về, rồi lại đến bên Lưu Nguyệt mở Giao Dịch, Lưu Nguyệt vội nói, “Tài liệu ta không cần, khỏi đưa cho ta.” Đại Thần thần nhiên nói “Tài liệu ta bán, chia tiền.”

A! Lúc này Lưu Nguyệt cảm thấy khó xử loay hoay nhăn nhó chấp nhận Giao Dịch chuyển tiền của Đại Thần. Mỗi lần đánh BOSS xong, Lưu Nguyệt đều có cảm giác xấu hổ, giống như tìm không ra cách để tán chuyện, trong kênh đội ngũ hai người cứ nhàn hạ không nói gì, làm nàng bất chợt cảm thấy khẩn trương, càng sợ Đại Thần sẽ nhìn ra sự không tự nhiên của nàng.

Kết quả không đợi nàng nghĩ ra chuyện phiếm để nói, Đại Thần mở miệng trước “Chúng ta đến nguyệt lão xin kết hôn đi.” Lưu Nguyệt vì làm dịu lại cảm giác khẩn trương muốn uống một ngụm nước cho trấn tĩnh lại. Thấy lời này, nhin không được mà phun ra toàn bộ. Bọn con gái trong ký túc xá nhìn thấy kì quái hỏi, “Tiểu Nguyệt, Người cùng cái máy tính đó có thâm thù đại hận gì à, sao lại phun nước vào nó.” Lưu Nguyệt còn chưa kịp lau nước trên màn hình đã chậm rãi viết, “Đại Thần, người vừa nói cái gì?”

Sau đó mới nửa mê nửa tỉnh cầm cuộn khăn giấy ở bên cạnh, vừa lau chùi nước, vừa gắt gao nhìn vào màn hình xem đối phương có trả lời không, đợi một chút, bên kia đáp: “Nhiệm vụ Nguyệt lão thường cũng không

tệ, chúng ta kết hôn đi.”

Tim đột nhiên nhảy dựng lên, rồi lại trầm thật sâu xuống, nàng rốt cuộc chờ mong cái gì, tưởng Đại Thần sẽ thích nàng nên mới muốn kết hôn sao. Nguyên lai là vì giải thưởng từ nhiệm vụ nguyệt lão, lòng nàng bắt đầu có điểm ê ẩm. Nhưng là nghĩ tới đối phương là y, nàng lại nhin không được có chút chờ mong. Cuộc sống trong game sẽ không bao giờ trở thành hiện thực ngoài cuộc sống. Ở trong trò chơi này trải nghiệm một lần cũng không sao. Không cần phải tiếp xúc với y, và lại sau này cũng có thể gọi hắn một tiếng ông xã. Có thể xem đây là bồi thường cho sự si mê của nàng đi.

Lưu Nguyệt nhìn màn hình đến phát ngốc, tim nàng đã muốn đập loạn lên, cuối cùng kiên định đánh ra một câu, “Tốt, chúng ta kết hôn thôi.” Cô Dạ Hàn Tinh tựa hồ rất cao hứng, lần đầu tiên phát ra một biểu tượng tươi cười. Lưu Nguyệt nhìn khuôn mặt tươi cười kia, cũng ngây ngốc cười theo. Trong lòng nàng yên lặng nghĩ, cho dù anh không biết em là ai, cho dù anh không biết em yêu anh suốt bao nhiêu năm nay, nhưng chỉ cần em có thể có cơ hội, được cùng anh đứng trước mặt Nguyệt lão, vậy là đủ rồi.

Sau đó Đại Thần lại hỏi nàng, “Thế khi nào người có thời gian?” Lưu Nguyệt nghĩ nghĩ, từ giờ tới cuối tuần đều có buổi tự học vào giấc tối, chỉ cuối tuần là có vẻ nhàn, liền nói với y, “Cuối tuần mới có thời gian.”

Ai biết lời này vừa nói ra, Đại Thần trong kênh Gia Tộc liền tuyên bố, giống như không cho nàng cơ hội đổi ý. Đại Thần trong kênh Gia Tộc viết: “Thứ bảy ta cùng Lưu Nguyệt kết hôn, mọi người có rảnh thì đến tham gia.”

Một quả rơi ra làm chấn động cả kênh Gia Tộc, nhưng Không độc dường như đã quen với việc tùy ý quăng bom của Đại Thần, không giống những người khác bị oanh tạc đến xây xẩm mặt mày, lập tức hỏi “Lão đại, người thu phục em vợ ta từ khi nào thế?”

Những lời Không độc nói tựa hồ nhắc nhở những người khác, Thiển Thiển cũng lập tức truy vấn “Tiểu Nguyệt, người cùng lão đại thân thiết thì khi nào thế?”

Một người còn chưa đủ, Bóng đêm cũng đi ra thêm một câu, “Nói! Hai người gạt bọn ta ngấm ngấm có quan hệ bao lâu rồi?”

Lưu Nguyệt nhìn mọi người trong kênh Gia Tộc trái một câu phải một câu, đột nhiên cảm thấy sau ót chảy mồ hôi hột, Chọn nhầm bạn a! Xem các nàng này đồng bộ cùng khẳng định nàng ở sau lưng họ có gian tình. Lưu Nguyệt chỉ đành bất lực, bất lực a.

Cũng may nam chính trong câu chuyện là Đại Thần, mà Đại Thần là loại người nào, đầu tiên nói một câu đem những người này toàn bộ giải quyết “Còn hỏi nữa hôn lễ khởi đến.” Bóng đêm lập tức a dua nói, “Chúng ta chỉ tò mò thôi mà, hắc hắc. Như thế nào có thể không tham gia hôn lễ, còn phải chờ lão đại cấp tiền lì xì nha.”

Lưu Nguyệt cảm thấy rất kỳ quái, kết hôn vì cái gì còn phải tốn tiền lì xì? Đáng ra người ta phải lì xì ngược lại chứ. Lưu Nguyệt đành phải ở trong đội ngũ hỏi Đại Thần “Vì sao Bóng đêm lại nói chờ tiền lì xì của người?” Đại Thần dường như ở trước mặt Lưu Nguyệt sẽ đặc biệt kiên nhẫn, nguyện ý giải thích cho nàng nghe “Kết hôn trong này, người kết hôn phải phát lì xì cho những người tham gia.” Nguyên lai còn có loại chuyện này, Lưu Nguyệt bắt đầu hối hận chính mình đã bỏ lỡ hai lần hôn lễ, không nhận được hai bao lì xì a! Bây giờ còn phải phát cho người ta nữa chứ.

Lưu Nguyệt lại e dè hỏi “Như vậy không phải sẽ tốn rất nhiều tiền sao?”

Đại Thần hiểu lầm ý của nàng: “Tiền ta sẽ trả hết.”

Lưu Nguyệt lập tức giải thích, “Không phải, là ta cảm thấy hình như mình lại đem phiền toái tới cho người.”

“Loại phiền toái này ta nguyện ý.” Tâm tình Đại Thần nhìn như rất tốt, lời này vừa ra, Lưu Nguyệt mặt đã bắt đầu nóng lên, khuôn mặt ửng hồng tươi cười so với thoa son đánh phấn còn đẹp hơn vài phần. Mấy nữ sinh trong phòng nhìn thấy, đều tụ lại ồn ào “Mặt sao đỏ như thế? Ngồi trước máy tính cũng có thể phát xuân à?”

Hiếu Vận ở giường kế bên Lưu Nguyệt rành mạch nói: “Ta nói, người có phải đang yêu qua mạng không đấy?”

Lưu Nguyệt bị các nàng làm ồn ào, càng thêm ngượng ngùng, không dám tiếp tục, thậm chí còn sợ bị bạn cùng phòng thấy nàng cùng Đại Thần nói chuyện phiếm, liền nhanh hướng Đại Thần phát ra một câu “Ngày mai ta có lớp, out trước.”

Đêm đó Lưu Nguyệt nằm trên giường lăn qua lộn lại, chính là không ngủ được. Nàng ngủ sao được cơ chứ, chỉ cần nghĩ tới có thể cùng Đại Thần lập tức kết hôn, nàng liền mừng rỡ vô cùng, ách, loại tâm tình này hẳn là có thể lý giải.

Kết quả gắng gượng nửa buổi vẫn chẳng thể ngủ được, nàng nhịn không được bắt đầu miên man suy nghĩ. Bất giác, lại nhớ đến thời điểm, nàng từng hỏi qua Hiệp Hàm, nếu về sau y muốn kết hôn, sẽ chọn tuýp phụ nữ nào để lấy.

Tuy rằng lúc ấy nàng làm bộ như đột nhiên nghĩ ra mà hỏi thôi, nhưng kỳ thật trong lòng là khẩn trương khôn tả. Hiệp Hàm vẫn như không, nằm dài trên ghế sofa, mi mắt nhấp nháy tà mị, như thể chẳng thèm để tâm trả lời, “Chắc là một người phụ nữ bấp bực giỏi một chút.”

Lưu Nguyệt bị cái nháy mắt kia của y làm ê hoắc, không không để ý tới lời y nói. Đến khi nàng khôi phục lại tinh thần, mới bày ra bộ dạng khổ não. Ông bà ơi, trời ạ! Đó là nàng từ trước tới giờ chưa nấu qua, hồi trước cũng từng theo mẹ học qua vài ngày. Kết quả đem cái bếp thành ra một mớ hỗn độn, từ sau lần đó mẹ nàng hạ tối hậu thư, không bao giờ cho phép nàng đặt chân vào bếp một bước. Lúc ấy Lưu Nguyệt đang đắm chìm trong nỗi dằn vặt, không có thấy bên cạnh khoe miệng Hiệp Hàm mang theo ý cười xấu xa, đặc biệt nhìn đến bộ dáng ngây ngốc của nàng, ý cười càng sâu.

Những ngày sau đó, Lưu Nguyệt bắt đầu tại nhà bếp phấn đấu không ngừng, rốt cục sau khi phá hư N dụng cụ nấu nướng, khả năng múa chảo cũng khá lên một chút. Nhưng ba mẹ nàng lại nghĩ nữ nhi nhà mình bị điên, mỗi ngày đều chui vào nhà bếp mà quậy phá một phen. Bởi vì, trước kia nơi nàng ghét nhất chính là nhà bếp a.

Kết quả, cứ như vậy nghĩ ngợi đến gần sáng mới ngủ. Đợi đến lúc nàng giật mình tỉnh giấc nhớ ra sáng nay có tiết học, vội vàng đứng dậy, với tay cầm đồng hồ, mới thông suốt! Đã muộn qua 11 giờ, Lưu Nguyệt nhất thời nhụt chí, sao có thể ngủ quên mất, hơn nữa bọn bạn cùng phòng thấy nàng ngủ cũng không thèm gọi dậy, thật không có nghĩa khí!

Ôm tâm tình không vui rời giường rửa mặt. Một lúc sau, mấy đứa chung phòng trở về, còn vừa nói vừa cười, làm nàng càng thêm rầu rĩ. Kết quả không đợi nàng lên cơn trước, Hiểu Vận thấy nàng đứng lên, chuyện đầu tiên chính là bắt hảo hướng nàng cười, sau đó những người còn lại đều tiến gần, bộ dạng bức cung.

Hiểu Vận hỏi trước “Hắc hắc, hồi sáng lúc bọn ta tính gọi người dậy, người không cẩn thận đã lộ ra một chút bí mật. Giờ e rằng không khai báo ra là không được nha.” Lưu Nguyệt nghe xong, mồ hôi lạnh ứa ra, lúc sáng bọn họ có gọi nàng sao? Một chút nàng cũng không nhớ được, nguy hiểm hơn là chính nàng trong mơ hồ đã nói ra những gì không nên nói

Tình cảnh lúc này biến đổi hoàn toàn, vốn tâm tình đang bị dồn nén khó chịu, nháy mắt liền làm bộ dạng lấy lòng hỏi Hiểu Vận, “Vận tỷ, tại gần sáng ta mới ngủ, nên có nói mớ gì đó, các người cũng đừng xem là thật nhé!”

Hiểu vận càng cười tà hơn, “Vấn đề này sao có thể xem là không nghiêm túc a! Quan hệ đến hôn nhân đại sự của người nha.” Vừa nói đến đây, Lưu Nguyệt càng tò mò tự hỏi mình đã nói cái gì, chẳng lẽ nàng đã đem những gì mơ được toàn bộ nói ra một lượt?

Mấy chị em bên cạnh nhịn không được, hướng Lưu Nguyệt hỏi “Người đang yêu đúng không? Lúc sáng gọi người dậy, người đột nhiên đổi với bọn ta nói một câu, “Cuối cùng em đã có được anh!” Dọa chết bọn ta a, còn tưởng người bị trúng tà.”

Lưu Nguyệt nghe xong, Tiêu rồi . Sao..... nàng có thể nói ra lời đó cơ chứ, trời ạ! Ai nói cho nàng biết, lời này không phải do nàng nói đi.

20. Chương 20: Hôn Lễ Đầy Giông Tố

Bởi tiết buổi sáng vì ngủ quên mà lỡ mất, cho nên tiết buổi chiều này Lưu Nguyệt ôm một khối tinh thần tập trung cao độ, chuẩn bị sẽ nghe giảng bài thật kỹ để bù lại một chút. Kết quả dự định là một chuyện, nhưng làm lại là một chuyện khác. Vừa ngồi vào chỗ, nàng đã bắt đầu ngáy ngốc, liền thấy trước mắt đều là hình ảnh trong trò chơi Trường kiếm giang hồ. Thân thể dù ngồi trong lớp học, nhưng trước mắt vẫn không rời được cảnh trí trong game.

Nàng tùy ý rút ra một tập giấy ngược ngược vẽ, kết quả hình ảnh hiện ra rõ ràng nhất, chính là một thân đạo bào trắng của Đại Thần, phong tư lỗi lạc, tuấn dật xuất trần. Lưu Nguyệt chính mình hoảng sợ, không xong rồi! Lại nghĩ đến y, sau đó lắc lắc, đem Đại Thần trong đầu vớt ra khỏi đầu. Sau đó lại bắt đầu vô thức ngẩn người.

Đến tận khi hết tiết, Hiểu Vận lại gọi nàng, nàng mới hốt hoảng đứng bật dậy, thu thập sách giáo khoa trên bàn. Tự nhủ không sao đâu, nhưng khi phát hiện mình vừa rút ra một tờ giấy, bị viết chỉ chít chữ, tất cả đều là tên một người “Hiệp Hàm”.

Buổi tối lại vào game, trong lòng Lưu Nguyệt vừa nhấp nhóm bất an, vừa chờ mong được gặp y, vừa có chút sợ hãi không thể nói thành lời. Kết quả không đợi nội tâm nàng đưa ra kết luận, dân tình trong game lại một lần nữa bị rung động.

[Thế Giới] [Vô độc bất trượng phu]: Chiến minh nghe đây, bịa đặt cũng có giới hạn, Thị Huyết Đường bọn ta từ trước tới giờ chưa từng sợ chuyện gì nha.

[Thế Giới] [Bóng đêm]: Thấy bọn ta không thêm so đo với các người, liền cho rằng bọn ta dễ bị khi dễ?

[Thế Giới] [Lưu Tinh]: Thị Huyết Đường Lưu Nguyệt vốn là bà xã của ta, vì tham trang bị mà lẳng lơ đưa tình với Cô Dạ Hàn Tinh. Kể từ hôm nay ta quyết phải giết chết đôi gian phu dâm phụ đó.

[Thế Giới] [Dao đoạn thủy]: Huynh đệ à, bị cho đội mũ xanh rồi mà còn ra đây đòi chém đòi giết. Người không sợ mất mặt, nhưng chúng ta là sợ người sẽ làm mất mặt toàn thể nam nhân bọn ta a. Mau lặn xuống Thế Giới đi.

[Thế Giới] [Yên Vũ mê tình]: Thị Huyết Đường, đừng tưởng làm dữ thì mọi chuyện sẽ không có gì nha!

Lưu Nguyệt thấy trên kênh Thế Giớidang chửi ầm ỹ, còn chưa hiểu thế nào, Mật Ngữ đã hiện ra, hẳn là bạn bè hướng nàng hỏi chuyện. Click một cái mở ra xem.

Thiên Thiên nói: “Tiểu Nguyệt, Tên Lưu Tinh này đầu óc có vấn đề. Bọn ta trên kênh Thế Giớithông báo thứ bảy này người và lão đại kết hôn, đột nhiên hắn ở đâu đến bảo hắn mới là ông xã người, thực phiền muộn chết!”

Bóng đêm nói: “Tiểu Nguyệt người mới onl a, này giờ ầm ĩ ngắt trời! Khi không nhảy ra một ông chồng trước tới bắt gian. Kịch bản mới của Chiến minh càng viết càng mới mẻ độc đáo nha.”

Vô độc bất trượng phu: “Em vợ, còn chưa báỉ đường, liền nổi tai tiếng? May mà lão đại không onl, nếu không phỏng chừng sẽ tức chết!”

Đám Thiên Kiêu cùng vài bằng hữu khác cũng hỏi, Lưu Nguyệt hồi âm từng cái từng cái một. Cũng đem sự tình ra nói rõ ràng, y như Bóng đêm nói, Chiến minh rảnh rang quá, lại kiếm chuyện không đâu sinh sự. Điểm phát sinh mọi chuyện phỏng chừng là vì việc nàng cùng Đại Thần kết hôn a.

Nhưng Lưu Nguyệt nghĩ mãi cũng không ra, nàng kết hôn với Đại Thần thì liên quan gì tới Chiến minh? Chẳng lẽ là Yên Vũ mê tình vẫn chưa cam tâm? Nhưng cô ta cùng Thiên hạ vô tặc không phải đang cùng một chỗ sao? Đang điên cả đầu, thì Lưu nguyệt chợt thấy kênh Mật Ngữ lại sáng. Click vào, lập tức cảm thấy toàn thân mồ hôi lạnh. Trời ạ! Nam chính trong câu chuyện vừa login.

Đại Thần login khẳng định trước tiên xem trò chém giết ầm ĩ trên kênh thế giới. Quả nhiên Đại Thần gửi Mật Ngữ cho Lưu Nguyệt nói: “Chiến minh lại làm trò điên rồ gì vậy? Có tìm người gây chuyện không?”

Lúc đầu Lưu Nguyệt nghĩ chắc y sẽ tức khí, nghĩ tới y sẽ tức giận dùng dùng truy hỏi này nọ, hoặc giả còn tưởng y sẽ lãnh khốc chẳng thèm quan tâm tới nàng. Chính là không nghĩ tới việc trước tiên y nói là hỏi về

tình cảnh của nàng. Tâm Lưu Nguyệt lại nhin không được mà cảm động, nàng nhanh chóng trả lời: “Không có, ta cũng vừa onl, liền thấy mọi người trong bang thay ta ra mặt, ta cũng không định thanh minh gì cả.”

Một lát sau, Đại Thần phản hồi nàng “Việc này để ta xử lý, ngươi đừng để trong lòng.”

Lưu Nguyệt có chút thất thần, không phải Đại Thần ghét nhất là phiền phức sao? Trước kia có gặp mấy chuyện phiền phức gì, Đại Thần cũng mặc kệ, lần này lại chủ động ra mặt. Lưu Nguyệt bất giác ngẩn đầu nhìn ra ngoài cửa, chẳng lẽ trời đổ mưa máu sao? (Thiên yển hạ hồng vũ)

Không đợi Lưu Nguyệt rút ra kết luận gì, Kênh Thế Giới lại bị dọa ột trận.

[Thế Giới] [Cô Dạ Hàn Tinh]: Lưu Nguyệt là vị hôn thê của ta, có việc gì trực tiếp tìm ta.

[Thế Giới] [Thiển Thiển ưu sầu]: Ầm ỹ cái gì, có bằng chứng thì đem ra, đừng tưởng phát loa rêu rao là có thể đổi trắng thay đen!

[Thế Giới] [Bóng đêm]: Có giỏi thì giáp mặt với bọn ta mà nói, phát loa trên kênh Thế Giớilà sao hả.

[Thế Giới] [Yên Vũ mê tình]: Ày, chúng ta sợ a, Thị Huyết Đường Cô Dạ Hàn Tinh cũng đã ra mặt. Ha ha, cười chết ta. Cô Dạ Hàn Tinh người lại xem một ả lẳng lơ như trân như bảo a.

[Thế Giới] [Che dấu thiện lương]: Ta nói mấy người cũng rảnh ghê ha. Bọn họ muốn lấy ai, các người ầm ỹ to tiếng, thì sẽ cướp được người à!

[Thế Giới] [Ta là diễn viên]: Đừng cãi nữa, Cãi mê say như vậy không phải cũng vì chuyện bọn họ kết hôn thôi sao. Là nam nhân thì tự mình đi cướp về đi.

.....

Một đêm cãi kịch liệt trên kênh thế giới, bởi vì những người chơi bất mãn khác bắt đầu im lặng. Lưu Nguyệt có chút bất an, những lời Yên Vũ mê tình vừa rồi cứ loay hoay trong đầu nàng. Không biết Đại Thần nghe cô ta nói vậy, y sẽ nghĩ gì đây. Người khác nói nàng thế nào, nàng đều không để tâm, nhưng là nàng không thể chịu để người khác cười nhạo châm chọc Đại Thần.

Trong kênh Gia Tộc vẫn nháo nhào một cục, Thị Huyết Đường vốn phi thường bao che khuyết điểm Gia Tộc. Tất cả mọi người thấy Lưu Nguyệt bị bắt công, thậm chí nhiều người kiểm chế không được, đòi kiểm bọn Chiến minh gây sự.

Mọi người thì không ngừng thảo luận sôi nổi, nhưng hai nhân vật chính lại đặc biệt im lặng, một câu cũng không nói, Lưu Nguyệt là ở bên cạnh phiền lòng phải chết, nhưng là Đại Thần đâu? Y đang làm gì a?

Kết quả ai cũng chưa nghĩ đến, hệ thống đột nhiên phát đoạn chữ đỏ: Game thủ Cô Dạ Hàn Tinh xin cùng Game thủ Lưu Tinh tiến hành đấu một trận quyết định sinh tử.

Liên tục phát ba lượt, Lưu Nguyệt xem đến trộn trắng, Đại Thần vừa gửi cái gì vậy? Vốn kênh Thế Giớidang dần dần bình tĩnh lập tức lại náo nhiệt trở lại. Nói này nói nọ cái gì cũng có, đều thảo luận về trận quyết đấu này. Trong Trường kiếm giang hồ quyết đấu chia làm ba cấp. Hình phạt được chia thành: Lập tức rút trang bị. Giáng một cấp cùng rơi một kiện trang bị và cuối cùng là rút ba cấp nhất cấp rơi xuống một kiện trang bị. Mà vừa rồi Đại Thần phát ra chính là hình phạt nặng nhất rút ba cấp cùng một kiện trang bị.

Nói tới PK Đại Thần có thể nói là tuyệt đối, trong game hiện tại không có đối thủ, hẳn y cũng biết một trận đấu thế này hai bên thật quá chênh lệch. Sau khi hệ thống thông báo, chính y trên Thế Giớiphát ra một câu.

[Thế Giới] [Cô Dạ Hàn Tinh]: Vì công bằng, ta sẽ đổi toàn bộ sang Lam trang và dùng thanh sương kiếm cấp 80. Đã là nam nhân thì tiếp nhận chiến thư đi.

[Thế Giới] [Linh hồn]: Oa! Thần tượng người như vậy không phải tự đưa mình vào đường cùng sao, thay toàn bộ thành Lam trang cộng thêm thanh kiếm cùn đó thì đánh lại ai a.

[Thế Giới] [Vô độc bất tượng phu]: Lão đại, như vậy thì lợi cho hắn quá. Tên tiểu tử đó vũ khí cấp nghịch thiên cơ.

.....

Kênh Thế Giới như trước ồn ào một trận, cơ bản mọi người đều đứng về phía Đại Thần. Cho rằng trận chiến đấu thế này thật không công bằng, Đại Thần dùng trang phục kém như vậy sao có thể đánh thắng được trang bị chiến minh tinh anh vô cùng hoàn mỹ kia. Cho dù kỹ thuật PK có tinh xảo tới đâu, nhưng trong trò chơi này là phi thường dựa dẫm vào trang bị a. Không có trang bị tốt căn bản không có biện pháp thắng.

Nhìn thấy những gì Cô Dạ Hàn Tinh cam đoan. Sau khi hệ thống thông báo, Lưu Tinh vẫn im lặng lúc này mới ra mặt, hơn nữa là phi thường kiêu ngạo ở Thế Giới gửi ra tin tức.

[Thế Giới] [Lưu Tinh]: Cô Dạ Hàn Tinh, đây là người tự tìm chết, đến lúc đó giáng cấp đừng trách ta không thủ hạ lưu tinh!

Sau đó hệ thống lại thông báo: Game thủ Lưu Tinh tiếp lời mời đấu một trận sinh tử với Cô Dạ Hàn Tinh.

21. Chương 21: Quyết Đấu Sinh Tử

Sau khi Lưu Tinh tiếp nhận lời mời thách đấu, các game thủ trong trò chơi lại càng sôi nổi hơn, ai cũng khẳng định trận quyết đấu này thật dị thường. Ân oán tình cừu trong trò chơi này vốn không thiếu, chuyện quyết đấu này họ cũng không hiếm thấy. Nhưng là xin hệ thống ra hình phạt tối đa, hơn nữa bản thân lại đem mớ trang bị rác rưởi mặc trên người cùng kẻ khác đánh đấm thì tuyệt đối là lần đầu tiên. Cô Dạ Hàn Tinh có phải hay không quá tự phụ?

Lúc đầu, trong lòng mọi người nghĩ chiến thắng hiển nhiên rơi vào tay Cô Dạ Hàn Tinh rồi, nhưng là toàn thể game thủ kéo nhau đến đài PK Trường An, nhìn Đại Thần bình thường một thân kim quang chói lọi được thay thành một mớ tranh bị rách nát như lời y thỏa thuận trước đó. Trong lòng mọi người đều bất an nội tâm có phần lay động.

Hệ thống định thời gian quyết đấu là 8 giờ 30 tối. Còn 10 phút nữa là tới thời gian quyết đấu thì nhân vật còn lại của trận đánh xuất hiện, đồng thời đi với hắn còn có đám Chiến minh đến cổ vũ. Nhìn Lưu Tinh một thân trang bị cực phẩm xuất hiện, trong lòng những game thủ đến xem bắt đầu tranh đấu cân đo. Đây là, không phải bọn họ không ủng hộ Đại Thần, nhưng mà cấp bậc trang bị chênh lệch nhiều như vậy. Bình thường Đại Thần quả thật rất kiêu ngạo, cho dù đi khắp nơi cũng không có địch thủ, nhưng là trong lòng mọi người đều cảm thấy kỳ thật y lợi hại như vậy cùng với mớ trang bị có một không hai trên người, quả thật thoát không được có sự can hệ, hưởng chi thứ y cảm trên tay vẫn là thần khí a.

Đến cả bản thân Lưu Nguyệt cũng nghĩ như vậy, cho nên so với những người khác nàng càng cảm thấy lo lắng hơn. Nếu bị thua thì phải làm sao, nàng lo lắng lòng tự trọng của Đại Thần sẽ chịu không nổi, Đại Thần là người cao ngạo như vậy, y khẳng định sẽ chịu không được. Sau đó nàng lại lo lỡ thua sẽ bị giáng 3 cấp liền, trò chơi này nổi tiếng là rất khó thăng cấp, sau cấp 90, để lên 1 cấp phải cần tới mấy ngàn vạn điểm kinh nghiệm. Bị giảm 3 cấp trong trò chơi này mà nói là xử phạt tối nghiêm khắc. Lưu Nguyệt càng nghĩ càng bất an, khiến trán không ngừng đổ mồ hôi hột.

Đại Thần sau khi thay một thân trang bị rác rưởi, vẫn im lặng ngồi ở một bên, hoàn toàn không để ý tới những lời bàn tán xung quanh. Đến những anh em bình thường thích tranh cãi ầm ĩ, giờ phút này cũng im lặng vây quanh Đại Thần, yên lặng chờ thời khắc quyết đấu.

Bọn họ càng im lặng như vậy, càng làm cho Lưu Nguyệt cảm thấy nghiêm trọng, đang không biết làm thế nào cho phải, kênh Mật Ngữ của nàng liền sáng, nàng click vào, dĩ nhiên là Đại Thần gửi đến.

Cô Dạ Hàn Tinh nói: “Phải tin tưởng ta.” Chẳng lẽ Đại Thần nhìn ra sự bất an của nàng sao?

Vô lý, Lưu Nguyệt bối rối nhưng tâm đã bắt đầu trầm tĩnh trở lại, nhìn người cạnh bên mình, từ đầu đến cuối Đại Thần vẫn ngồi im lặng. Lưu Nguyệt đột nhiên sinh ra một loại cảm giác nhẹ nhõm, nàng hồi phục trả lời Đại Thần: “Cho dù thua, ta cũng sẽ cùng người làm lại từ đầu.”

Lời vừa gửi đi, mặt Lưu Nguyệt nhin không được mà đỏ lên, nàng như thế nào lại cảm thấy chính nàng nói lời này, bên trong như thông báo ý tứ hàm xúc gì đó.

Một lát sau, Đại Thần đáp lời “Ta như thế nào lại để người chịu khổ.” Những lời này làm cho nai con trong lòng Lưu Nguyệt chạy loạn, Đại Thần nói vậy chẳng lẽ là muốn nói hẳn cũng có điểm để ý tới nàng sao?

Không đợi Lưu Nguyệt bình tâm trở lại, Đại Thần vốn đang an tĩnh ngồi từ nãy giờ đột nhiên đứng dậy, Lưu Nguyệt liền nhìn thời gian trên hệ thống, nguyên lai đã đến 8 giờ 30.

Hệ thống bắt đầu phát ra dòng chữ đỏ: Game thủ Cô Dạ Hàn Tinh cùng Game thủ Lưu Tinh quyết đấu một trận sinh tử bắt đầu.

Sau khi phát ba lần, Đại Thần cùng Lưu Tinh lập tức bị truyền đến đài PK. Khác xa với Gia Tộc chiến, quyết đấu hai người là tiến hành trực tiếp trên đài PK, không dùng tới phòng PK, điều này có nghĩa là trận đấu này toàn thể game thủ có mặt ở PK Trường An đều có thể xem được.

Lên đài xong, Chiến minh Lưu Tinh bộ dạng phi thường kiêu ngạo, còn rất khinh thường ở kênh phụ cận đánh ra “Cô Dạ Hàn Tinh, hôm nay xem gia ta ngược tử* người thế nào!”

Vốn xung quanh có không ít game thủ cảm thấy Cô Dạ Hàn Tinh bị đối xử rất bất công, vừa thấy lời khiêu khích của tên khốn kia, liền nhảy ra chửi bới. Trong một lúc, kênh phụ cận đài PK lại nháo nhào ồn ào một trận, chỉ có vị nhân vật chính đứng trên đài, vẫn trường kiếm thẳng tắp, một thân nhẹ nhàng tiêu sái. Nhìn bộ dáng của y, đột nhiên trong lòng Lưu Nguyệt cũng bắt đầu tin tưởng, Đại Thần là bất bại a, cho dù y như lúc này đây bộ dạng nghèo nàn toàn thân trang bị rác rưởi. Nhưng là y vẫn như trước là tuyệt đối cao ngạo tuyệt đối khí phách.

Thời gian chuẩn bị trước khi bắt đầu PK là 1 phút, thời gian hệ thống đếm ngược vừa hết, Cô Dạ Hàn Tinh vẫn đứng bất động, tự cấp chính mình một cái Thê Vân Tung, gia tăng tốc độ di chuyển. Đối diện là Lưu Tinh phái Côn Luân, lấy pháp hệ công kích vì chủ.

Quyết đấu bắt đầu, sau khi Đại Thần thêm Thê Vân Tung, tốc độ di chuyển rất nhanh, y nhanh chóng chạy đến phía sau Lưu Tinh, một chiêu Thái Cực kiếm, Lưu Tinh rút liền 800 máu, nhưng là đối với trạng bị cực phẩm của Lưu Tinh có tới 1 vạn máu mà nói, một kiếm này chẳng khác nào gãi ngứa. Lưu Tinh xoay người ra một đại chiêu Ngũ lôi oanh đỉnh của Côn Luân phái, một mảnh lôi quang thật lớn lóe ra, kỹ năng hoa mỹ kia rất có hiệu quả, làm những người xem ở ngoài PK đài lo lắng không thôi, chẳng lẽ Đại Thần cứ thế mà ngủm sao?

Lôi quang vừa tan đi, liền thấy Đại Thần không biết từ khi nào đã ở phía sau Lưu Tinh, liền thêm một Uyên kiếm, quăng trên người Lưu Tinh một cái hôn mê. Ngay lúc mọi người nghĩ Đại Thần sẽ điên cuồng chém giết trên người Lưu Tinh, thì Đại Thần liền lui lại, đứng ở xa xa thả ra một cái Phong sinh thủy khởi, một mảnh lốc xoáy thật lớn đột ngột từ mặt đất mọc lên. Sau khi Lưu Tinh bị cuồng phong đảo qua, máu đã rút 3000, hiện tại hẳn còn có 7000 máu. Các khán giả ngoài sân bắt đầu hưng phấn lên, lại bắt đầu có cảm nghĩ, Đại Thần muốn thắng trận này cũng không phải không có khả năng a.

Cuồng phong vừa đi qua, hiệu quả hôn mê trên người Lưu Tinh biến mất, hẳn nhanh chóng phóng ra một thuật trói buộc, tốc độ di chuyển của Đại Thần bắt đầu chậm lại, tim Lưu Nguyệt như muốn vọt khỏi cổ họng, Côn Luân PK khả năng thương tổn không phải cao nhất, nhưng được cái có các loại kỹ năng giảm ích a, hiện tại làm sao bây giờ?!

Lưu Tinh tự thấy tốc độ Đại Thần giảm bớt, liền hướng Đại Thần đánh ra một cái Ngũ lôi oanh đỉnh. Tất cả mọi người đều nghĩ, lần này không xong rồi! Đã không còn ưu thế Thê Vân Tung, hiện tại tuyệt đối trốn không thoát rồi. Nhưng là Đại Thần lại làm ọi người phải ngỡ cả mắt ra, y bắt đầu chạy tới vòng qua bên trái cùng Lưu Tinh đánh. Lưu Tinh là dự định tìm cơ hội ở trước mặt y phóng ra Ngũ lôi oanh đỉnh. Xem chừng, Cô dạ hàn tinh là vì thói quen có vấn đề, không những không chạy mà còn vọt vào phạm vi hoạt động của kỹ năng. Nhưng là Đại Thần ở thời điểm hẳn phóng chiêu đột nhiên xoay người bắt đầu hướng sang phải chạy. Một cái kỹ năng Côn Luân cuối cùng lại bị né được.

Trong số các game thủ đang xem dưới đài, có một số cũng là cao thủ PK, thấy một màn như vậy không khỏi bắt đầu lớn tiếng trầm trồ khen ngợi! Lưu Nguyệt nhìn thấy những lời bọn họ nói, trong lòng cũng vui mừng không ít, so với việc bản thân được khen ngợi còn muốn cao hứng hơn.

Trên đài Lưu Tinh chẳng lẽ cứ thế mà bị vây cho người khác chém sao? Hắn nói như thế nào cũng là thành viên tinh anh của Chiến minh, tuy rằng liên tục ra hai chiêu đều thất bại, có chút ảo não, nhưng lý trí vẫn không mất đi, hắn cùng Đại Thần ở trên đài PK chơi trò mèo vờn chuột. Hai người đều là một bên chạy loạn một bên phóng kỹ năng, khi cả hai vừa gần nhau được một chút, Lưu Tinh liền phóng ra một cái Ngũ lôi oanh đỉnh. Vài lần Đại Thần đều suýt nữa trúng chiêu, khiến một đám khán giả bên dưới không ngừng căng thẳng.

Trong đó có một người nick là ‘Chiến bại’ nhìn bọn họ quyết đấu, liền hướng Bang Phái cùng bằng hữu của mình nói: “Cô Dạ Hàn Tinh quả nhiên không phải đèn càn dầu nha, ta vẫn nghĩ đến y kiêu ngạo toàn là dựa vào những trang bị cao cấp trên người thôi. Nguyên lai thực lực của y quả là rất mạnh, y cần bản chính là thăm dò kỹ năng cùng tâm lý đối phương, đến cả phạm vi kỹ năng đối phương y cũng có thể tính ra chính xác như vậy. Lưu Tinh muốn đánh bại y, khó khăn a!”

Đám bạn bên cạnh hắn cũng bắt đầu đưa ra quan điểm bản thân, những người cho rằng Cô Dạ Hàn Tinh nhất định thua, cũng bắt đầu thay đổi suy nghĩ. Cho dù không dựa vào bộ trang bị cực phẩm kia, kỹ xảo PK của y cũng đủ vượt bậc so với những người khác.

Tại thời điểm Thị Huyết Đường cùng các game thủ xung quanh thở phào. Thì Lưu Tinh vốn đang bị Cô Dạ Hàn Tinh áp, đột nhiên bắt đầu phản kích, tung một cái mê tâm thuật làm cho Cô Dạ Hàn Tinh khựng lại tại chỗ. Mọi người bên ngoài quát to một tiếng “Không tốt”. Sau đó Lưu Tinh lại phóng ra một cái Ngũ lôi oanh đỉnh, lúc này đây Đại Thần không còn chỗ trốn, thậm chí là muốn trốn cũng không động đậy nổi, cứ như vậy chịu trận hứng toàn bộ kỹ năng này, Lưu Nguyệt nhìn y không thể giãi bày ăn trọn một đòn Ngũ lôi oanh đỉnh, so với chính mình bị đánh còn đau hơn, tựa hồ ở hốc mắt bắt đầu có nước chảy ra.

Ngũ lôi oanh đỉnh vừa qua, Đại Thần một thân trang bị rác rưởi chỉ có 6000 máu nhỏ nhoi. Sau khi ăn đại chiêu, còn không đến 2000. Một chiêu Ngũ lôi oanh đỉnh đánh y mất 4000 máu, nhưng là Đại Thần cũng không lo lắng gì. Vẫn như vừa nãy, bắt đầu cùng Lưu Tinh chơi trò mèo vờn chuột, Lưu Tinh mất thấy y chỉ còn một tầng máu mỏng, nghĩ đến chính mình nắm chắc phần thắng rồi, truy đuổi càng hăng say thêm. Vừa đuổi vừa ở phía sau không ngừng phóng kỹ năng.

Đám người ở ngoài chỉ có thể phập phồng chờ đợi, bởi vì biểu hiện khi nãy của Đại Thần rất đỉnh, khiến bọn họ nghĩ rằng Đại Thần sẽ thắng, đến khi thấy Đại Thần ăn một cái Ngũ lôi oanh đỉnh chỉ còn tầng máu mỏng, lại bắt đầu không xem trọng y, cảm thấy y tựa hồ thua chắc rồi. Lại ở trong kênh thảo luận một trận.

Chỉ có cái tên ‘Chiến bại’ không cho là đúng, thậm chí đối với biểu hiện vừa rồi của Đại Thần khen không dứt miệng, “Các người nghiệp dư quá đi à. Không tin được mà, cấp bậc trang bị chênh lệch nhiều như vậy, Cô Dạ Hàn Tinh là dùng kế Tiêu hao chiến, còn Mê tâm thuật phái Côn Luân phải mất 5 phút mới phóng một lần, vừa rồi đã dùng qua, nhưng là tên đó không nắm được cơ hội quét sạch dây máu của Cô Dạ Hàn Tinh. Trận quyết đấu này nhất định là Cô Dạ Hàn Tinh thắng.”

Mấy người bên cạnh không phục, cho rằng chiến bại phát biểu ý kiến lung tung, đối với lời nói của hắn đều thực khinh thường. Lưu Nguyệt có chút không xác định, trong kênh Gia Tộc lặng lẽ hỏi, rốt cuộc ai nói đúng, Không nên trả lời nàng, “Tiểu Nguyệt đừng nóng vội, lão đại thắng chắc rồi. Chiến bại nói không sai, lão đại đánh là dùng Tiêu hao chiến, thắng bại lập tức sẽ rõ ràng ngay.” Không nên là Danh xếp thứ hai trong bảng PK, hắn nói hắn là không có sai. Lưu Nguyệt trong lòng cũng bắt đầu yên tâm.

Vô độc bắt trượng phu sợ Lưu Nguyệt tiếp tục lo lắng, liền giải thích một lần “Là Lão đại dụ hắn dùng đại chiêu đó, người xem hắn còn lại bao nhiêu lam? Đến cả Mê tâm thuật thứ uy hiếp duy nhất của hắn cũng đã dùng qua, Giờ chính là đợi làm thịt sơn dương nữa thôi a.”

Trên đài Lưu Tinh còn không sợ chết đuổi giết Cô Dạ Hàn Tinh, hắn là không nghĩ rằng, Cô Dạ Hàn Tinh đang trốn tránh đột nhiên xoay người, hướng về phía hắn. trong lòng Lưu Tinh liền hí hửng, nghĩ tới khi không lại có người tự động tới tận cửa tìm chết. Sau đó lại phóng ra một cái Ngũ lôi oanh đỉnh, nhưng là ầm ầm vài cái, kỹ năng lại không ra. Hắn sốc, sau đó nhìn biểu tượng nhân vật chỗ cấp bậc ở góc trên màn hình mới phát hiện, hắn đã cạn lam.

Cô Dạ Hàn Tinh đi tới trước mặt hắn, bắn một cái Uyên kiếm, Lưu Tinh lại hôn mê tại chỗ, sau đó Cô Dạ Hàn Tinh lại phóng ra Phong sinh thủy khởi. Lưu Tinh vốn cũng không có nhiều máu, ăn xong một chiêu

liền chỉ còn lại một tầng máu mỏng. Cô Dạ Hàn Tinh trực tiếp vọt tới trước mặt hấn thả ra đại chiêu Vô Đương Hoành tảo thiên quân. Game thủ Lưu Tinh quang vinh hóa thành một quần trắng rồi chết.

Sau đó toàn bộ các game thủ xung quanh đài PK đều thất thần. Kịch vui đã đến kết cục, rất nhiều người chưa kịp tiếp nhận.

Hệ thống lại phát ra đoạn chữ đỏ: Game thủ Lưu Tinh cùng Game thủ Cô Dạ Hàn Tinh quyết đấu một trận sinh tử thất bại. Hệ thống giáng ba cấp, bị rơi một kiện trang bị bất kì.

*Ngược tử: Ai thì xem mí thể loại quảng quai chắc sẽ hiểu. Dạng như hành hạ chết dở sống dở bị nhều túi nhục đau đớn tới chết (Thề Lu tinh này, lực thì ỉu mà giỏi múa mỗ... ẻm là lưu manh chứ Lưu Tinh nổi giề)

22. Chương 22: Y Phục Cưới Của Lưu Nguyệt

Hệ thống thông báo xong, đám game thủ xung quanh đài PK mới bắt đầu hoan hô rầm rộ, bắt đầu cúng bái kỹ năng PK của Đại Thần. Trước kia bọn họ cũng có sau lưng phê bình Đại Thần, thậm chí còn cảm thấy Đại Thần chỉ biết dựa vào trang bị mà ức hiếp người khác. Giờ liền không hèn mà cùng thay đổi cách nhìn về y. Có thể sử dụng một thân trang bị rác rưởi đánh thắng trang bị cực phẩm của Chiến minh tinh anh, cũng không phải chỉ dựa vào vận khí là có thể thắng. Hơn nữa đánh lâu như vậy, Đại Thần còn có thể bình tĩnh phân tích tâm lý đối phương cùng tính toán phạm vi đối phương thì triển kỹ năng, y không hổ là game thủ đứng đầu bảng PK. Thanh danh Đại Thần bắt đầu từ đêm nay, lại đột phá nâng lên một tầm ới.

Lưu Nguyệt có thể cảm giác được, toàn thể mọi người đang dùng ánh mắt cuồng nhiệt của fan hâm mộ nhìn ngắm người trước mặt nàng. Trang bị trên người y chưa đổi trở lại, một thân bình thường, thậm chí còn quá đối bình thường mộc mạc. Nhưng là mặc trên người y, tựa hồ hưởng được chút khí chất của y mà trở nên không giống người thường.

Các anh em Thị Huyết Đường vẫn luôn im lặng trong suốt trận quyết đấu, cho đến khi Đại Thần đạt chiến thắng bị truyền khỏi đài PK, bọn họ mới nổi lên một trận kích động. Trong kênh Gia Tộc cũng bắt đầu sinh động không ngừng, thậm chí ngay cả một kẻ ít nói như Không nên cũng bảo: “Lão đại, ta vẫn biết thực lực đó giờ của ngươi, nhưng trận chiến này quả thật vô cùng phấn khích a!”

Vô độc bất trượng phu lại giống một tiểu hài tử nói: “Lão đại, vừa rồi ngươi khiến bọn ta muốn thốt cả tim, cô em vợ nhà ta thì càng không thể nói, vẫn là ta cùng Không nên trấn an của nàng đó.”

Cô Dạ Hàn Tinh ra dáng bề trên, ngữ khí thản nhiên “Ta có thấy.”

Thấy? Lưu Nguyệt cả kinh, khi đó hấn không phải đang bận quyết đấu ư, vậy mà còn có tâm trí xem trong kênh Gia Tộc nói gì sao, người này rốt cuộc có ở trên võ đài dùng hết toàn lực mà đánh không vậy?

Bọn họ mỗi người một câu, không khí lập tức bắt đầu HIGH lên, Bóng đêm không biết từ nơi này đột nhiên xuất hiện, đứng giữa đám Thị Huyết Đường đang tụ tập chăm cái gì đó, lập tức trên không trung đài PK phát ra một mớ lập lòe nhấp nháy, Lưu Nguyệt đứng bên cạnh Thiển Thiển thiếu điều hét to “Oa! Khấp chồn mừng vui!”

Những người vẫn đang lưu luyến chưa rời khỏi đài PK đều nhìn thấy đám pháo hoa, những bông pháo xinh đẹp nở rộ bên người đám game thủ. Rất nhiều người từ trước tới giờ chưa từng thấy qua loại pháo hoa này đều kích động không ngừng, Bóng đêm đắc ý nói “Vốn mua 10 cái chuẩn bị ở hôn lễ lão đại cùng Tiểu Nguyệt phóng, bắt quá chuyện hôm nay cũng đáng để chúc mừng nga!”

Vô độc bất trượng phu cũng đi lại nói “chuyện đáng kỉ niệm như vậy, như thế nào lại thiếu ta!”

Lúc ấy Lưu Nguyệt không để tâm tới ý tứ trong câu nói của hấn lắm, chỉ lo vì Đại Thần mà cao hứng. Cho ngày thứ hai đăng nhập vào game, mới bị một trận phát hoảng. Server đặc biệt đông đúc, khắp các góc

ngách trong thành đều người là người. Căn bản muốn dịch đi một bước cũng khó, như thế nào trong thành đột nhiên lại có nhiều người mới như vậy? Lưu Nguyệt nghĩ mãi vẫn không có câu trả lời.

‘Có nghi vấn thì tìm Bóng đêm’ đây là kết luận mà Lưu Nguyệt rút ra được, bởi vì mặc kệ là đại sự gì, Bóng đêm cũng đều tường tận, nói trắng ra, chính là chuyện trời ơi đất hỡi gì trong game đều trốn không khỏi lỗ tai Bóng đêm.

“Bóng đêm tỷ, sao hôm nay đột nhiên có nhiều người mới vậy, Ta ở trong thành muốn đi cũng đi không nổi a.” Lưu Nguyệt chạy nhanh ra Mật Ngữ hỏi Bóng đêm. Mà hình như Bóng đêm cũng rất phiền não, một lúc sau mới rầu rĩ nói ra.

“Tiểu Nguyệt tới rồi à, ta đang mắng Không độc đây! Đều là hấn gây ra, hấn đem hình lão đại PK ngày hôm qua post trên diễn đàn, kết quả khiến thiên hạ ngưỡng mộ nổi đuôi nhau tham gia Trường kiếm giang hồ, đúng là hại người mà!”

A? Lại lên diễn đàn ư? Lưu Nguyệt gửi Bóng đêm một câu “Ta cũng đi xem.” Sau đó chạy nhanh lên diễn đàn. Quả nhiên, topic của Đại Thần ở ngay trên đầu, Tên topic đặc biệt rất có phong cách “Ai là thần trong Trường kiếm giang hồ”

Lưu Nguyệt click vào topic, cũng giống mọi khi, đều là hình ảnh đi kèm lời giới thiệu của Không độc, tấm thứ nhất dĩ nhiên là hình Lưu Tinh phát loa trên Thế giới, bên cạnh có giới thiệu của Không độc “Mang theo vui sướng cùng tâm tình chúc phúc phát thông báo cưới cho lão đại, đột nhiên ở đâu nhảy ra một tên Trình Giảo Kim, nhất mực nói đã từng cùng em vợ ta có ‘Qua lại’ ý đồ đổi trắng thay đen phá hư nhân duyên người khác.

Tấm thứ hai là hình hệ thống phát ra lời mời quyết đấu một trận sinh tử. Không độc ở bên cạnh giảng giải thêm “Lão đại không thể nhận được nữa, vì hồng nhan mà giận dữ, phát ra lời mời quyết đấu sinh tử.”

Tấm thứ ba chính là hình chụp lúc Lưu Tinh nhận lời mời quyết đấu, đã vậy còn chụp ngay lúc Lưu Tinh phát ra lời khiêu khích. Không độc kèm theo giới thiệu “Tiểu tử này lúc đầu vẫn không buồn mở miệng, đến khi lão đại vừa nói đổi toàn bộ trang bị thành lam trang bị thanh kiếm cùn cấp 80 cùng hấn quyết đấu, thì hấn lập tức đi ra khiêu khích.”

Tấm thứ tư là thời điểm quyết đấu, Cô Dạ Hàn Tinh đang phóng ra Phong sinh thủy khởi, trong ảnh có thể nhìn thấy Lưu Tinh chỉ còn 7000 máu, Cô Dạ Hàn Tinh một thân rách rưới vẫn còn mãn huyết 6000 máu. Phía sau Không độc viết một câu rất đơn giản “Chiến đấu bắt đầu.”

Tấm thứ năm là Cô Dạ Hàn Tinh bị mê tâm thuật làm bất động tại chỗ, bị bắt ăn một quả Ngũ lôi oanh đỉnh. Không độc ở phía dưới viết “Chẳng lẽ đối phương muốn phản công? Đại chiêu pháp Côn Luân Ngũ lôi oanh đỉnh.”

Tấm kế là lúc Cô Dạ Hàn Tinh dùng Hoành tảo thiên quân đem Lưu Tinh giết trong nháy mắt, vừa lúc có thể nhìn đến trên đầu hấn bay ra 3000+ thương tổn, ngay thời điểm Lưu Tinh ngã xuống. Không độc phi thường đặc ý ở dưới ảnh viết: “Thao tác như Thần, nhận thức như thần.”

Tấm cuối cùng là lúc hệ thống công bố Lưu Tinh bị giáng cấp ba và bị rơi một trang bị bất kì. Còn hình ảnh những game thủ kích động hận không thể đem Cô Dạ Hàn Tinh vây lấy. Cuối cùng ở dưới, Không độc còn thật sự viết “Cho dù không có trang bị đẹp để vẽ vang, cùng thanh thần khí xưng bá giang hồ, y như trước vẫn là y, thực lực của y làm cho người ta sợ hãi, đây là thần của chúng ta trong Trường kiếm giang hồ — Cô Dạ Hàn Tinh. Toàn thể game thủ đều hướng người chào!”

Sau đó là rất nhiều comment, những ai xem xong, liền điên cuồng thank bài viết, đối với biểu hiện của Cô Dạ Hàn Tinh khen không dứt lời, cũng có rất nhiều người lúc ấy không onl, bỏ lỡ lần quyết đấu này kêu thán không ngừng, cũng có rất nhiều người hâm mộ mà sùng bái Đại Thần. Lưu Nguyệt thần nhiên hé miệng cười cười xem qua, chính mình cũng nhận không được muốn nhấn ủng hộ Đại Thần, nàng nghĩ nghĩ mới viết ra “Người chưa từng làm cho gì khiến những người kì vọng nơi người thật vọng.”

Đến khi quay vào game, vẫn cảm thấy có chút xấu hổ. Không biết từ lúc nào, Bóng đêm đã ở kênh Thế Giới nổi lên sinh ý, nhưng là cùng Đại Thần có liên quan, nhìn thông tin Bóng đêm vừa phát, bán ra bộ lam

trang cùng thanh sương kiếm ngày hôm qua Đại Thần đã mặc. Hơn nữa là từng món từng món bán đấu giá.

Lưu Nguyệt cười đến khổ, Bóng đêm lúc nào cũng không quên chính mình là gian thương a. bắt quá mớ trang bị rác rưởi này hẳn là không có người mua mới phải, kết quả là nàng xem nhẹ lực ảnh hưởng của Đại Thần, Bóng đêm vừa phát không tới mấy cái, trên kênh Thế Giới liên kêu gào nhanh chóng ra giá, còn có rất nhiều người mới tạo nick ngày hôm nay, bởi vì không có tiền trong game, thậm chí bọn họ còn nguyện ý dùng tiền mặt Giao Dịch, khiến cho Lưu Nguyệt mở rộng tầm mắt.

Không đợi Bóng đêm bán đấu giá xong. Lưu Nguyệt phát hiện Mật Ngữ của mình sáng, nàng tưởng bọn Thiển Thiển tìm nàng, click mở thấy dĩ nhiên là Đại Thần gửi tới, “Nhìn hòm thư.” Nàng sửng sốt, trong hòm thư có gì?

Bởi vì người trong thành thật sự nhiều lắm, nàng chỉ phải từng bước từng bước đi vào hòm thư trước mặt, click mở liền thấy, là một bộ quần áo cấp bậc nghịch thiên. Trời ạ! Nàng không thể tin được lấy ra, sau đó nàng lập tức Mật Ngữ cho Đại Thần, “Bộ quần áo này như thế nào lại ở trong hòm thư của ta?” Xem đi, đầu óc nàng đều bắt đầu không rõ ràng rồi, như thế nào trong hòm thư nàng? Khẳng định là người ta gửi qua cho nàng rồi.

Đại Thần vẫn là thản nhiên không lo đáp lại “Ta đánh được.” Lưu Nguyệt không hiểu được, “Đánh được?”

Đại Thần lúc này mới giải thích: “Chúng ta cùng đánh quái rất nhiều lần a, ngày hôm qua rốt cục cũng ra.”

Nguyên lai trước kia Đại Thần vẫn kiên trì mỗi ngày đi đánh người tuyệt một lần, là muốn tìm y phục nữ cấp nghịch thiên a. Vậy chẳng phải là từ rất lâu Đại Thần đã có ý nghĩ kiếm bộ y phục nào cho nàng? Nàng bị ý nghĩ của bản thân dọa cho phát sợ.

Cuối cùng Đại Thần lại phát một câu trong Mật Ngữ: “Coi như áo cưới đi, mặc vào cho ta xem.”

23. Chương 23: Lại Nổi Trận Phong Ba

Áo cưới? Mặt Lưu Nguyệt nhin không được bắt đầu nóng lên, tính tình tiểu thiếu nữ bộc phát, lại không biết phải nói gì với Đại Thần, sau đó kênh Mật Ngữ sáng lên, nàng nghĩ Đại Thần còn muốn nhắn gì đó, do dự một lúc mới mở ra xem, nguyên lai là của Thiển Thiển, “Tiểu Nguyệt, nhận được trang phục không?”

Làm sao Thiển Thiển biết vụ trang phục? Lưu Nguyệt kỳ quái hỏi: “Người như thế nào biết trong hòm thư có trang phục?”

“Là ta cùng không độc giúp lão đại đi đánh quái mà.” Thiển Thiển giải thích.

Lưu Nguyệt vốn không bận tâm nữa, nhưng là lại đột nhiên nghĩ đến một vấn đề: “Không phải là mỗi ngày các người đều giúp y đi đánh một lần chứ?” Lời này vừa hỏi xong, tâm Lưu Nguyệt liền thất lại.

Quả nhiên Thiển Thiển hồi âm: “Đúng vậy, mỗi trưa đều đi một lần a, đánh suốt mấy ngày trời.”

Lưu Nguyệt lúc này mới chân chính hiểu được, BOSS kia mỗi ngày xuất hiện hai lần, Đại Thần ngoại trừ mỗi tối cùng nàng đi đánh một lần, về sau mỗi trưa còn đi đánh thêm một lần, y vất vả như vậy vì muốn đánh ra bộ y phục này cho nàng? Lưu Nguyệt đột nhiên cảm thấy chính mình trở thành gánh nặng của Đại Thần, trong lúc vô thức nàng đã khiến Đại Thần gặp nhiều phiền toái.

Đang mãi mê suy nghĩ, màn hình đột nhiên bắn ra một lời mời tổ đội, là Đại Thần gửi đến. Sau khi click chấp nhận, liền thấy Đại Thần ở đội ngũ thảo luận “Đến Điểm Thương Sơn.”

Lưu Nguyệt mở hành trang tìm truyền tống phù, trực tiếp truyền tới Điểm Thương Sơn. Sau đó liền ở điểm truyền tống chờ Đại Thần. Nhìn thấy nàng, Đại Thần chủ động đi tới, đứng bên cạnh nàng, đợi một hồi, ở kênh đội ngũ phát ra một câu “Quần áo, không thích sao?”

Lưu Nguyệt sợ hãi hiểu lầm, nhanh chóng giải thích “Không phải, ta phi thường thích, chính là ta lại gây phiền toái cho người rồi.”

“Mặc vào cho ta xem xem.” Đại Thần nói như vậy, nếu không mặc vào có vẻ chính mình rất khách khí, Lưu Nguyệt mở ra hành trang, click vào kiện quần áo lựa chọn trang bị, sau đó bộ váy dài màu hồng nhạt nguyên bản được thay bằng bộ y phục lụa trắng mềm mại phiêu phiêu. Lưu Nguyệt nhìn nhân vật trong game của mình, nhận không được tán thưởng, trò chơi này thiết kế thật đẹp, bộ váy trắng mặc trên người này, thật sự đem lại cho người ta một loại cảm giác bất phàm thoát tục, tựa như cảnh tượng lần đầu tiên Đoàn Dự gặp Vương Ngữ Yên vậy.

Một hồi sau Đại Thần mới trong kênh đội ngũ thảo luận “Àn, nhìn được lắm.” trong lòng Lưu Nguyệt cũng âm thầm đắc ý, bởi vì Đại Thần mặc cũng là màu trắng, hai người đi cùng một chỗ, xứng đôi vô cùng a.

Nhận lễ vật người khác, Theo lễ phải nói cảm ơn. Lưu Nguyệt trong đội ngũ người Đại Thần nói: “Đại Thần, cảm ơn người đã tặng quần áo, ta thật sự rất thích! ^ _ ^”

Kết quả một hồi sau Đại Thần cũng chưa đáp lời, Lưu Nguyệt suy nghĩ? Chẳng lẽ nàng không nên nói cảm ơn y? Không nên khách khí như vậy? Rốt cục Đại Thần đáp lời, chẳng qua hồi là “Gọi anh là Hàn đi, không cần khách khí như vậy.”

Hàn? Hàm? Lưu Nguyệt đột nhiên cảm thấy mừng như ăn phải mật, nàng đã muốn được gọi y như vậy lâu rồi, rốt cục cũng có cơ hội, nàng vui vẻ rạo rức ở kênh đội ngũ nói: “Àn, Hàn ^ _ ^”

Cuối tuần cũng đến, Lưu Nguyệt có chút tạo rức, ôm đồ về nhà. Mở cửa liền thấy Thiển Thiển nằm trên ghế sofa nói chuyện điện thoại, thấy Lưu Nguyệt tiến vào, nàng ta hướng với nàng gật đầu, liền tiếp tục nấu cháo điện thoại, Lưu Nguyệt bĩu môi, Thiển Thiển chính là điển hình cho những người phụ nữ không giống phụ nữ a.

Chờ Lưu Nguyệt tắm rửa xong chuẩn bị lên mạng, Thiển Thiển cũng nói chuyện điện thoại xong, ngồi ở sofa nhìn nàng. Biết trốn không thoát, Lưu Nguyệt nhận mệnh ngồi đối diện nàng ta, Thiển Thiển chớp chớp mắt nhìn nàng, “Có hợp tác không?” Lưu Nguyệt bất đắc dĩ nói, “Không hợp tác người sẽ bỏ qua cho ta sao?” Thiển Thiển nghe xong phá lên cười rất ư tà ác nói, “Đương nhiên sẽ không tha.”

Lưu Nguyệt ra về thành thật bộ dáng như chờ nàng ta ép hỏi, Thiển Thiển thanh âm rõ ràng: “Người cùng lão đại rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì? Nói rõ ràng cho ta biết.”

Quả nhiên! Biết ngay nàng ta sẽ hỏi chuyện này, Lưu Nguyệt nghĩ ngợi một lúc, mới hướng Thiển Thiển nói “Àn, Từ lần offline đó, về sau biết đó là y, ta căn bản là không có biện pháp cự tuyệt yêu cầu của y, y nói muốn kết hôn, ta đáp ứng, cứ như vậy đó.”

Thiển Thiển xoa xoa thái dương, rồi cốc một cái trên đầu Lưu Nguyệt, “Người giải thích như vậy ai nghe mà hiểu nổi!” Sau đó dừng lại một chút, dường như nhớ tới cái gì đó, hồ nghi nhìn chằm chằm Lưu Nguyệt hỏi “Y?! Người không phải chỉ mới tình đầu của người chứ? Là Lão đại sao?!” Lưu Nguyệt sợ hãi gật đầu.

Thiển Thiển cầm tay nàng càng kích động hơn hỏi, “Cho nên hai người nhận ra nhau? Sau đó y đối với người cũng có tình ý, nên các người liền đi đến kết hôn?”

Lưu Nguyệt rất bội phục sức tưởng tượng của Thiển Thiển, dùng ngữ khí thê thương đáp lại, “Sai lầm rồi, ngày đó ta bỏ chạy, cho nên chỉ có ta biết y, y căn bản là không biết ta, y muốn kết hôn chính là vì nhiệm vụ nguyệt lão thưởng cho. Mà ta, không có biện pháp cự tuyệt yêu cầu của y. Hơn nữa người có biết, ta căn bản là không nghĩ đến chuyện cự tuyệt.”

Lần này Thiển Thiển bất đắc dĩ trợn trắng mắt, “Người là đồ ngốc à, vậy chỉ có một nhìn người thâm thương trộm nhớ người ta thôi sao!” Lưu Nguyệt lại sợ hãi gật đầu nói “Hình như là vậy nga.”

Nhọt Nhọt như hạ quyết tâm hướng Lưu Nguyệt hung hăng nói, “Tỷ tỷ ta quyết định! Vì hạnh phúc của người, ta nhất định phải làm lão đại yêu người!”

“Khả năng đó không lớn lắm a.” Lưu nguyệt mất tự tin nói.

Không có khả năng sao? Thiển Thiển lại không cảm thấy như vậy, nhiệm vụ nguyệt lão thưởng cho cũng không tệ, nhưng là đối với Cô Dạ Hàn Tinh mà nói, loại tài liệu này hẳn sẽ không để vào mắt, làm gì có

chuyện vì nó mà dễ dàng quyết định cùng một nữ nhân kết hôn. Chưa kể sự kiện tên Lưu Tinh kia, lão đại đặc biệt có điểm khác thường nhúng tay vào giải quyết, biết rõ bọn Chiến minh bịa đặt, còn có mỗi ngày vất vả kiếm quần áo tặng Tiểu Nguyệt, đủ loại dấu hiệu cho thấy, lão đại đối với Tiểu Nguyệt cùng những người khác không giống nhau nga.

Sau khi Thiển Thiển suy tính toàn bộ, liền cảm thấy tự tin. Nàng ta quyết cố gắng vì biểu muội nhà mình mà tạo cơ hội.

Lúc Lưu Nguyệt cùng Thiển Thiển vào game, không độc lập tức thân thiết gửi Mật Ngữ nói chuyện qua lại, Lưu Nguyệt cũng không để tâm, nàng thực không phải cố ý muốn nhìn lén Thiển Thiển cùng không độc nói chuyện, chính là có điểm tò mò mà thôi.

Liền thấy hai người không ngừng gọi ông xã bà xã, ngọt ngào vô cùng. Thấy Lưu Nguyệt đang nhìn những dòng qua lại của mình đến gần người, Thiển Thiển cũng không quá để ý, chính là lắc lắc nàng hỏi “Người làm sao vậy? Nghĩ cái gì thế?”

Lưu Nguyệt hơi ghen tuông nói, “Nguyên lai trong game cũng có thể thân mật như vậy, Đại Thần đối ta dường như rất lạnh nhạt, ngẫu nhiên cũng chỉ kêu ta một tiếng Tiểu Nguyệt.” Mặt nàng nhăn nhó lộ ra khuôn mặt nhỏ nhắn đầy oán giận nói.

Thiển Thiển liếc mắt nhìn, “Vô nghĩa, nếu một ngày nào đó lão đại đổi tính, kêu người một tiếng tình yêu bé, chúng ta khẳng định đến lúc đó cái game này đẹp tiệm luôn rồi a.” lời nói Thiển Thiển hảo độc! Khuôn mặt nhỏ nhắn của Lưu Nguyệt càng khổ sở, nàng ngay cả một chút ảo tưởng cũng không được sao.

Lưu Nguyệt đem tâm tư thả vào game, click vào list bạn tốt xem, quả nhiên Đại Thần đang onl, nàng liền gửi Mật Ngữ cho y, “Hàn, anh đang làm cái gì vậy?” Lời vừa nói ra ngoài, lòng liền cảm thấy hưng phấn. Khiến Thiển Thiển nhìn không được cũng phải ngoái đầu xem, “Không phải nói đối với người rất lạnh nhạt sao, đến xưng hô cũng thay đổi, người là đang ở trong phúc mà không biết phúc a!”

Đại Thần lập tức đáp lại Lưu Nguyệt, “Hôm nay bề bộn nhiều việc, em tự chơi đi.” Nhìn những lời này, mặt Lưu Nguyệt lại suy sụp, dạo này nàng vào game, đều là bởi vì muốn gặp y, muốn cùng y nói chuyện. Đột nhiên y nói bề bộn công việc, Tâm Lưu Nguyệt có chút mất mát.

Thiển Thiển an ủi nàng “Đến đây đến đây, không độc đang mang ta đi đánh kiếm tài liệu làm vũ khí, cùng đi đi, có cái Nga Mi thêm máu rất tốt.” Lưu Nguyệt đành phải đi theo bên này. Nhưng tâm vẫn ần ần chút mất mát, ngày mai là thứ bảy rồi, nàng vẫn ảo tưởng mong chờ có thể ở trước mặt nguyệt lão cùng y bãi đường, như thế nào còn chưa kịp bãi đường, mà nàng đã bị lạnh nhạt a. Chẳng lẽ đã xảy ra chuyện gì?

Càng nghĩ như vậy, tâm Lưu Nguyệt càng bất an. Đến cả thêm máu cũng không chuyên tâm, không độc mấy lần thiếu chút nữa là đi tong bởi con BOSS trước mặt. Cuối cùng không độc nhìn không nổi, trực tiếp trong kênh hỏi “Em vợ, chẳng phải ngày mai sẽ xuất giá sao, người khẩn trương cái gì? Như thế nào lại tâm trí bất an như vậy.”

Lưu Nguyệt cũng không biết nên trả lời thế nào, đành phải cùng hẩn giải thích. Thiển Thiển đành phải hướng đầu an ủi Lưu Nguyệt, “Có lẽ Lão đại có việc thật, đừng nghĩ linh tinh, không có gì quan trọng đâu.”

Lưu Nguyệt hướng nàng ta cười cười, trong tâm vẫn cảm thấy thê lương, nàng cũng không có tư cách hay lập trường để nói gì y, dù sao chỉ là vợ chồng trên game, vả lại cũng chưa kết hôn, không giống Thiển Thiển cùng không độc, sự thật là một đôi a. Đại Thần cho dù có chuyện gì cũng không cùng nàng trao đổi, nàng không phải ngay từ đầu đã hạ quyết tâm sao, chỉ cần có thể ở bên cạnh nhìn y, nàng sẽ thỏa mãn. Nhưng là y đối nàng tốt một chút, khiến tâm cùng ham muốn của nàng càng đến càng lớn, thậm chí đã bắt đầu muốn y, yêu y.

Tâm tình còn chưa khôi phục, Thiển Thiển phát hiện Mật Ngữ của nàng sáng từ nãy tới giờ, chính là nãy giờ không để ý xem. Giờ nhìn quả nhiên là đang nhấp nháy thật, chính là Yên Vũ mê tình gửi tới, nữ nhân này sao lại gửi Mật Ngữ cho nàng. Yên Vũ mê tình nói “Lưu Nguyệt, ta muốn nói chuyện với người.”

Lưu Nguyệt rất ngạc nhiên tự hỏi cô ta muốn nói chuyện gì, hồi phục tinh thần nói: “Vừa rồi không phát hiện, người muốn nói cái gì?” Chốc lát sau bên kia đã đáp lời “Chuyện ta thích Cô Dạ Hàn Tinh hẳn người cũng biết, chỉ cần người không kết hôn với y, muốn bao nhiêu tiền chỉ cần người ra giá là được.”

Những lời này dọa chết Lưu Nguyệt, nàng nghĩ thế nào cũng không nghĩ tới Yên Vũ mê tình sẽ nói với nàng những lời này, Lưu Nguyệt giật nhẹ áo Thiển Thiển, Thiển Thiển nhìn lướt qua, sắc mặt liền thay đổi, chửi ầm lên nói “Bằng ả! Ý cô ta là sao hả, lấy tiền mua được người à?”

Lưu Nguyệt coi như lễ phép đáp lại cô ta: “Thực xin lỗi, cảm tình không phải có tiền là mua được, cho dù ta không kết hôn với y, thì người nghĩ y sẽ kết hôn với người sao?”

Kết quả đối phương lập tức mở miệng mắng chửi “Đừng có ở đó mặt dày không biết xấu hổ, người thực sự xem mình là bảo vật sao, người thực nghĩ Cô Dạ Hàn Tinh yêu người sao? Ha ha, chỉ sợ y cũng là vì nhiệm vụ nguyệt lão thưởng cho thôi.” Lưu Nguyệt vừa thấy lời này, nháy mắt sắc mặt đã biến thành xanh. Quả thật, cô ta nói đúng, Đại Thần cùng nàng kết hôn, bất quá chỉ vì nhiệm vụ nguyệt lão mà thôi.

Lưu Nguyệt không muốn cùng nữ nhân kia dây dưa, trực tiếp logout khỏi trò chơi. Sau đó liền chạy vào phòng, khóa trái cửa lại, ngay cả Thiển Thiển gọi thế nào cũng không mở.

24. Chương 24: Từng Là Chuyện Cũ

Trong cuộc sống không phải lúc nào cũng khoái hoạt, ngồi ngấm lại tất cả cũng không phải toàn bộ đều là hạnh phúc. Lưu Nguyệt có một ước muốn, chính là mong cả đời đều giống như bây giờ, có thể mỗi ngày được nhìn thấy Hàm, có thể mỗi ngày đi theo bên người y. Nếu được như vậy, thì tốt biết mấy.

Kỳ thật yêu thầm một người là chuyện thật sự rất vất vả. Bởi vì con người có cảm xúc, cho dù có khó khăn đến long trời lở đất, thì vẫn phải âm thầm chịu đựng giấu kín trong lòng. Mặc dù ban đêm bạn có cố không nghĩ đến, mặc dù ban ngày bạn không muốn đề cập đến. Nhưng một lúc nào đó, bạn phát giác ra dù cố thế nào bạn cũng không thể nào quên được anh ta.

Khi đó Lưu Nguyệt chính là một kẻ yếu đuối thậm chí còn có điểm tự ti. Nàng vốn không nhận thức được bản thân xinh đẹp thế nào, đem những cô gái đầy mỹ lực và chói mắt ở nước ngoài ra so sánh, nàng thật sự là quá mức trầm tĩnh và rụt rè.

Khi đó nàng vẫn đang học trung học, còn Hiệp Hàm đã là sinh viên năm tư đại học. Khí chất Đông Phương thanh tú đẹp trai bất luận ở nơi nào cũng đều hấp dẫn người. Hiệp Hàm ở trường cũng vậy, mới vừa vào học liền hấp dẫn toàn bộ sự chú ý của các bạn nữ, có rất nhiều cô nàng lớn mật theo đuổi Hiệp Hàm, thậm chí còn mặt dày, vào những ngày nghỉ chủ động chạy đến nhà tìm Hiệp Hàm.

Lưu Nguyệt ăn cơm xong, tâm tình vui vẻ thay đổi y phục mùa hè, sau đó chuẩn bị đi tìm Hàm. Bởi vì Hiệp Hàm đã nói chiều nay sẽ dẫn nàng ra biển chơi, nàng đem những thứ cần thiết cho vào túi, rồi chạy ra cửa tìm Hiệp Hàm. Tiến tới nhà Hiệp Hàm, nàng liền thấy hai mỹ nữ tóc vàng vô cùng gợi cảm, hai cô gái đó cũng thấy nàng. Cả hai lịch sự chào hỏi nàng, Lưu Nguyệt cũng ít nhiều ngại ngùng cùng hai người họ đáp lễ.

Sau đó nàng quay đầu chung quanh tìm Hiệp Hàm, tìm một vòng cũng không phát hiện bóng dáng y, đến khi hai cô gái nước ngoài kia chủ động hỏi nàng “Cùng tìm Hàm?” Lưu Nguyệt nhìn cả hai gật gật đầu, “Người có biết hắn ở đâu không?” Hai cô gái kia khanh khách cười, tựa hồ rất vui vẻ, “Hàm đi thay quần áo, Chuẩn bị cùng nhau đi biển.” Lưu Nguyệt mờ mịt nhìn hai người kia, Hàm không phải nói mang nàng đi biển sao? Vì cái gì còn hẹn hai người kia?

Một cô tóc ngắn hỏi nàng: “Cùng là em gái của Hàm?” Lưu Nguyệt không biết trả lời như thế nào, đành gật gật đầu xem như thừa nhận. Chẳng lẽ phải giải thích với họ nàng là con gái của bạn tốt của ba mẹ Hiệp Hàm, ai ngờ nàng vừa gật đầu, hai cô gái kia càng cười vui vẻ hơn, hơn nữa còn nhiệt tình tiến lại, mỹ nữ dài tóc thân thiết kéo cánh tay nàng nói “Một lát cùng đi biển với bọn chị nha, được không?”

Lưu Nguyệt lúc ấy mới di dân qua chưa được hai năm, vẫn không thích ứng được với sự nhiệt tình của người nước ngoài, các nàng dựa gần như vậy, nàng lập tức tỏ vẻ phòng bị, chạy nhanh lên lầu, tìm Hiệp Hàm cầu cứu, vừa lúc Hiệp Hàm đã thay áo xong đang chuẩn bị đi xuống. nàng liền như vậy lao vào lòng y, mặt

không khỏi đỏ lên, thanh âm Hiệp Hàm nhàn nhạt tỏ vẻ không hài lòng “Người có thể đừng thô lỗ như vậy không, gấp cái gì?”

Lưu Nguyệt nâng khuôn mặt nhỏ nhắn có chút ngượng ngùng nói “Ta là tới tìm người.”

Hiệp Hàm buông cánh tay nàng ra, giọng điệu không hài lòng “Tự bản thân phải cẩn thận chứ, ngã bây giờ.” Lưu Nguyệt gật đầu, sau đó chỉ xuống cầu thang, thấy hai người đó đang chăm chăm nhìn mình rồi hỏi Hiệp Hàm “Các nàng là ai?” Bởi vì nói tiếng quốc ngữ, cho nên không sợ hai người họ nghe thấy. Hiệp Hàm nhíu mày, sau đó như trước ngữ khí thản nhiên nói “Bạn học, sẽ đi biển chung.” Lưu Nguyệt lúc ấy cũng không nghĩ nhiều lắm, thầm nghĩ chỉ cần cùng Hàm Hiệp đi biển chung là thỏa mãn rồi.

Đợi khi ra tới biển, nàng mới phát hiện ý nghĩ của mình thật ngây thơ, hai cô gái kia mỗi người thủ một bên tay Hàm Hiệp, nàng căn bản là chen không lọt, đành phải đi theo phía sau bọn họ, còn thay ba người phía trước cầm hành lý. Ba người phía trước đúng là đủ tiêu chuẩn tuấn nam mỹ nữ, ở giữa là một nam tử Đông Phương, bề ngoài phi thường tuấn tú hấp dẫn lòng người, bên cạnh y là hai mỹ nữ, đều là báu vật vô cùng khiêu gợi. so sánh với Lưu Nguyệt đang đi phía sau liền có phần quá sức bình thường, chẳng khác nào một mầm cây chưa trưởng thành.

Vốn tưởng rằng sau khi tới biển, nàng sẽ có nhiều thời gian với Hàm Hiệp hơn một chút, kết quả sau khi nàng đem dù và tắm bạc trải ra xong, hai cô gái kia lập tức kéo Hiệp Hàm đi thay đồ tắm, để mặc Lưu Nguyệt ở đó giữ đồ, Lưu Nguyệt tức tới khí bốc lên đầu, một chút hảo cảm đối với hai người đó đều chẳng còn, trong lòng liền đặt cho hai cô gái đó biệt hiệu, tóc ngắn là ngực bự số 1, tóc dài là ngực bự số 2.

Đợi bọn họ thay áo tắm xong, khiến Lưu Nguyệt nhìn chòng chọc. Hàm thì không phải nói rồi, trước giờ vẫn biết đáng y rất được, nhưng là sau khi thay quần bơi, Lưu Nguyệt mới chân chính phát giác. Thân thể y thon dài cân xứng, cơ thể thật săn chắc, khiến Lưu Nguyệt phải âm thầm nuốt nước bọt. A! Nàng thật là một nữ nhân tội lỗi mà.

Đến khi ánh mắt dời về hai cô gái kia, Lưu Nguyệt lại cảm thấy cao hứng không nổi, Hai người họ đang cố ý dùng ngực ép vào cánh tay Hiệp Hàm a. Dựa vào cái gì! Hiệp Hàm là của một mình nàng, như thế nào có thể như vậy chứ, không phải là ngực khá lớn thôi sao, nàng nàng nàng, nàng về sau trưởng thành cũng sẽ lớn! Lưu Nguyệt nghiêng răng nghiêng lợi nghĩ.

Hiệp Hàm đi đến trước mặt nàng, ngồi xổm xuống hỏi “Như thế nào không thay áo tắm?” Lưu Nguyệt liếc nhìn hai người kia, trong lòng càng thêm uể oải, sau đó nói “Ta không mang quần áo, hơn nữa ta không định bơi.” Kỳ thật áo tắm đã sớm đem theo, nàng đã cố ý đi mua một bộ màu hồng phấn có họa tiết hoa hồng, nhưng nếu đem so sánh với họa tiết trên y phục của hai cô gái kia, đừng nói tới có bao nhiêu khờ dại, đừng nói tới bộ dạng nữ sinh trung học vẫn chưa phát triển này, một chút động lòng người cũng không có, nàng thật sự không có tự tin để mặc nó.

Sau đó Hiệp Hàm muốn nói gì đó, nhưng lại bị hai cô gái kia túm đi, Lưu Nguyệt rầu rĩ không vui ngồi dưới ô che nắng nhìn bọn họ, trong lòng vô cùng chua xót. Một lát sau, Hiệp Hàm trở lại, nằm xuống bên cạnh Lưu Nguyệt, Lưu Nguyệt khó hiểu nhìn y, trong lòng kỳ quái, y không phải cùng mỹ nữ đi biển chơi đùa sao. Như thế nào lại trở về, sau đó lặng lẽ lau lệ ở khóe mắt. Hiệp Hàm không chút để ý nói “Bên kia rất ồn.”

Lưu Nguyệt nhìn Hiệp Hàm đang nằm bên cạnh mình, tâm tình đột nhiên tốt hơn, nhìn dáng người thon dài rắn chắc kia, trong lòng nàng ần ần có chút xúc động. Sau đó nàng không chế không được liền thốt ra “Ta giúp người bôi kem chống nắng.” Hiệp Hàm có điểm kinh ngạc quay đầu nhìn nàng, sau đó trầm mặc một chút, gật gật đầu đáp ứng.

Lưu Nguyệt cố nén tiếng tim đập kịch liệt, nhanh chân nhanh tay tiến tới gần y, bóp kem chống nắng lên tay, sau đó chậm rãi thoa nhẹ trên lưng Hiệp Hàm, vừa chạm vào lưng y, nàng liền cảm thấy giống bị điện giật, toàn thân đều tê dại. Sau đó tay nàng có chút không khống chế nhẹ nhàng run run di chuyển, vuốt ve nhẵn lán da nhụi bóng loáng kia, nàng yên lặng cảm thụ làn da cùng cơ thể rắn chắc kia, tim đập càng ngày càng lợi hại, mặt nhin không được bắt đầu nóng lên.

Đột nhiên, Hiệp Hàm đang nằm xấp kia đột nhiên quay lại, bắt được tay nàng, sau đó đem nàng đẩy ra. Về mặt mặt tự nhiên nói “Đủ rồi.” Lưu Nguyệt chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra, liền thấy hai cô gái kia từ phía sau y đi tới, lập tức hiểu được, nguyên lai y là sợ bị các nàng hiểu lầm.

Ý tưởng này làm tâm Lưu Nguyệt đau. Nhưng là chuyện khiến nàng đau hơn vẫn còn ở phía sau, Hiệp Hàm lại cùng hai cô kia chạy ra ngoài chơi, sau đó cũng không quay lại nữa, Lưu Nguyệt liền như vậy ngây ngốc ngồi đợi. Cho đến khi đi về, Hiệp Hàm cũng không mở miệng nói chuyện với nàng, thái độ so với bình thường còn lạnh nhạt hơn, là vì sợ hai người kia hiểu lầm nên mới không để ý tới nàng sao? Lưu Nguyệt vẫn miên man suy nghĩ.

Về tới nhà, Lưu Nguyệt qua quýt từ biệt xong liền chạy về nhà. Tâm nàng rất đau, nếu vẫn ở đó, chỉ sợ nước mắt của nàng lập tức sẽ chảy xuống, nhìn hai cô gái kia vào nhà Hàm Hiệp, nàng lại quả không được bắt đầu nghĩ lung tung xem bọn họ đang làm gì, Hiệp Hàm là thích người nào trong hai người đó.

Đến khi ý thức nào hồi phục lại, nàng đã tiến gần đến cửa sổ phòng y, núp sau cửa sổ nghe lôm, vừa lúc bên trong đó đang nói chuyện về nàng, nàng càng thêm cẩn thận ép chặt cơ thể mình, vụng trộm nghe bọn họ nói chuyện, một trong hai cô gái hỏi “Cô gái vừa rồi thật là em gái anh sao? Nghĩ thế nào cũng cảm thấy không giống.” Sau đó chính là Hiệp Hàm thản nhiên nói mang theo một chút không kiên nhẫn trả lời, “chỉ là cô bé hàng xóm mà thôi.”

Sau lại nói gì đó, nhưng nàng nghe không vào, nàng cũng không biết hai cô gái kia rời đi lúc nào, càng không biết mình về phòng bằng cách nào, nàng chỉ cảm thấy tim mình vì y mà ngập tràn dũng khí, nhưng đến khi nghe được câu “Chỉ là cô bé hàng xóm mà thôi” Thì, đã bắt đầu héo úa.

Đêm đó nàng trốn trong phòng khóc lóc một đêm, biết được tình cảm cho đi không thể thu hồi, lại phát hiện bản thân không có biện pháp không thương y. Cuối cùng nàng nghiêm túc nói với cha mẹ quyết định trở về nước học tập. Hiện tại nàng không thể mỗi ngày nhìn ngắm bộ dạng khiến mình mê luyến kia, làm bộ như không có gì mà tiếp tục sống. Tuy rằng không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng cha mẹ tôn trọng quyết định của nàng.

Sau đó nàng một người trở về nơi này, nàng cũng từng nghĩ tới, nàng cứ như vậy làm một người thâm lặng yêu y, kỳ thật cũng không sao cả. Lòng nàng rất yếu ớt, chịu không được bị y thương tổn, nhưng là nàng không có khả năng không thương y, cho nên đành phải trốn đi âm thầm yêu y là tốt rồi, như vậy là đủ rồi.

Đến khi trời sáng, Lưu Nguyệt tỉnh lại việc đầu tiên phát hiện chính là gối đầu của nàng ướt đầm nước, sau đó lòng nàng càng thêm ảm đạm, vì sao trôi qua lâu như vậy, mà nàng vẫn mơ thấy giấc mơ đó.

25. Chương 25: Lẻn Vào Miếu Nguyệt Lão

Bởi vì thức dậy quá sớm, thời điểm Lưu Nguyệt xuất môn, Thiển Thiển còn chưa dậy. Kỳ thật nàng cũng không biết ra khỏi nhà rồi sẽ làm gì, nhưng là nàng không muốn lưu lại trong nhà, bởi vì như vậy nàng sẽ không khống chế được mình mà chạy vào game. Kỳ thật lên mạng cũng không có gì để làm, bởi vì gần đây nàng đã tạo thành thói quen, vào game là để chờ y.

Như vậy chính nàng quả thật rất đáng thương, Lưu Nguyệt đột nhiên nảy sinh ý thức phản kháng. Vì thế nàng liền giữa trời lạnh một mình đi dạo mát trên đường. Nhưng mà, đây là phản kháng của nàng sao? Xem chừng giống tự ngược thì đúng hơn. Khi Thiển Thiển tỉnh dậy liền chạy đến trước cửa phòng Lưu Nguyệt, kết quả khi cửa vừa mở ra, nhìn vào, liền không thấy người đâu? Sớm như vậy mà ra khỏi nhà không giống Lưu Nguyệt bình thường a.

Kết quả thoát cái liên hoan đến tối tắm mặt mày. Kỳ thật Lưu Nguyệt cũng không có gì, hiện đang ngồi trên ghế dành cho khách bộ hành, ngẩn ngơ nhìn kẻ qua người lại. Cứ như vậy trôi qua, đến khi chạng vạng, Lưu Nguyệt mới chui vào KFC bê một đồng hồ ăn, lại chạy ra bên đường, tính ngồi ven đường ăn xong sẽ tiếp tục ngăn người, nhưng trong lòng không biết vì sao, luôn lo lắng, cuối cùng vẫn nhịn không được chạy tới một quán cafe internet gần đó, còn an ủi bản thân, chỉ là lên xem báo nhiệt mà thôi, không phải quan tâm đến tiến triển hôn lễ gì đó.

Bởi vì nàng cùng Đại Thần đã định tám giờ tối thứ bảy, hiện tại cũng không sai biệt lắm, Lưu Nguyệt do dự một hồi, cuối cùng vẫn là login. Đương nhiên, nàng có phần xấu hổ tạo một nick mới, trên màn hình

hiện lên một nữ tân thủ, cầm một thanh mộc kiếm, cẩn thận từ tân thủ thôn đi tới, dừng lại trước miếu nguyệt lão của thành Trường An.

Hoàn hảo là con đường này nàng rất quen thuộc, cho nên hoàn toàn có thể tránh được những quái vật cấp cao hơn mình, nàng một đường hữu kinh vô hiểm đến miếu nguyệt lão thành Trường An. Chưa kịp tới cửa, liền phát hiện một đồng người tập nập đứng chờ, chen chúc thành một đồng. Danh chong chất lên nhau, làm cho Lưu Nguyệt vừa nhìn đã choáng hết cả đầu.

Mọi người tập trung đông như vậy làm thế nào vào đây? Hoàn hảo trước kia khi nàng còn cùng Thiển Thiển rảnh rỗi, thường xuyên đến nơi này chơi, tuy rằng khi đó hệ thống kết hôn còn chưa mở, nhưng là Lưu Nguyệt biết để vào miếu nguyệt lão vẫn còn có một biện pháp, bởi vì một lần làm nhiệm vụ vô tình đã phát hiện được, ở trong thành Trường An có một căn phòng bí mật, bên trong có một bà lão mù, nói chuyện cùng bà ta có thể truyền tống thẳng đến bên trong miếu nguyệt lão, Lưu Nguyệt lập tức liền nhanh chân hướng chỗ bà lão ấy mà đi.

Đến khi Lưu Nguyệt vào được trong miếu liền có chút thất thần, ách... Trừ bỏ các game thủ của Thị Huyết Đường, còn có rất nhiều người rất có uy danh trong Trường kiếm giam hồ, những game thủ nổi tiếng đều có mặt ở đây cả, các bang chủ của các Bang Phái lớn cũng có mặt, phần lớn các game thủ khác đều bị chặn ở cửa, tựa hồ những người muốn vào bên trong phải có thiệp mời. Cứ như vậy, giữa một đám game thủ toàn trang bị cực phẩm, bộ tân thủ trang của Lưu Nguyệt đang mặc lại có vẻ đặc biệt chói mắt, Lưu Nguyệt cũng không bận tâm tới tình huống này lắm, thì ra lúc kết hôn nguyên lai là như vậy, nguyên lai chỉ có thân hữu mới có thể tiến vào.

Đã quá tám giờ, chỉ thấy trong đám người có mình không độc vẫn loay hoay tại chỗ còn không ngừng oán giận: “Hết giờ rồi a, em vợ ở đâu rồi?” Thiển Thiển im lặng đến khác thường, đứng trơ trơ ra, bóng đêm không chịu được, đi đến trước mặt Thiển Thiển nói “Thiển Thiển, Tiểu Nguyệt đâu? Đi từ sáng tới giờ vẫn chưa về?” Thiển Thiển bất đắc dĩ nói “Ta nào có biết, sáng sớm đã không thấy mặt, đi động cũng tắt luôn rồi.” Hai người đứng một bên đợi người phát ra đoạn đối thoại hấp dẫn như vậy.

Mọi người cũng bất giác xúm lại, mỗi người một câu thảo luận, có người hoài nghi nàng cố ý đào hôn, có người nói chắc nàng đã cùng Lưu Tinh chạy trốn, trên trời dưới đất kiểu gì cũng có, đương nhiên cái người đoán nàng cùng Lưu Tinh bỏ trốn, liền bị toàn thể Thị Huyết Đường tỏ vẻ khinh bỉ.

Lưu Nguyệt trốn phía sau mọi người, lẳng lặng xem người ta thảo luận, còn chú tâm cẩn thận che dấu bản thân, chỉ sợ bị mọi người phát hiện ra sự tồn tại của một acc mới.

Lưu Nguyệt lượn một vòng xem xét, rốt cục phát hiện Đại Thần đang ở góc tối nhất, y như trước im lặng tọa thiền, xem chừng không có chút bối rối nào. Trong lòng Lưu Nguyệt đột nhiên cảm thấy đau đớn, nguyên lai chính mình có hay không cũng không quan trọng, hôn lễ này nàng có xuất hiện hay không cũng không thành vấn đề, nhìn những bằng hữu một bên đang lo lắng không ngừng, nhìn lại một bên Đại Thần bình thường lãnh đạm, thật sự là hoàn toàn đối lập.

Lưu Nguyệt cũng tìm một góc tối, ngồi xuống tọa thiền. Thời gian chậm chậm trôi qua, không khí náo nhiệt bao trùm trong miếu nguyệt lão, bắt đầu thưa thớt dần. Lúc đầu, những game thủ bên ngoài có phần thất vọng từ từ rời đi, sau đó, tới lượt những người có mặt bên trong miếu. Cuối cùng chỉ còn lại đám Thị Huyết Đường là chưa đi, Cô Dạ Hàn Tinh hướng những người trong Thị Huyết Đường nói “Mọi người đều đi đi, hôm nay dừng ở đây.” Sau đó bọn Thị Huyết Đường cũng không ngại mà rời đi hết, cuối cùng toàn bộ miếu nguyệt lão cũng chỉ có hai người bọn họ. Lưu Nguyệt có điểm chột dạ, lẳng lẽ kiếm một chỗ bí mật hơn ngồi xuống.

Nàng vốn tưởng rằng, mọi người đi rồi y cũng sẽ đi, kết quả y vẫn là tiếp tục ngồi tại kia, bất chợt Lưu Nguyệt tự hỏi có phải y đang ngủ hay không, hiện tại chỉ còn mỗi nàng ở lại nơi này, nhưng là nàng lại không dám đi ra cùng y nói chuyện, kết quả nàng cứ như vậy trốn trong góc phòng cùng y đến khuya.

Đến thời điểm Lưu Nguyệt tự hỏi có hay không phải cùng y ngồi đây tới sáng, mà bản thân Lưu Nguyệt cũng không dám chắc y có ngồi đó thật không, hay chỉ là treo nick ở đó mà thôi. Sau đó nàng chợt hoàn hồn nhìn lại, không thấy Đại Thần đâu! A! Nguyên lai Đại Thần đi rồi sao? Logout rồi sao? Nhưng là bỗng nhiên nàng liền thấy có người ngồi đối diện mình, ách... Đại Thần! Như thế nào Đại Thần lại ngồi đối diện nàng, thất thần này giờ, nên không chú ý đến.

Nàng hoảng sợ, theo thói quen liền muốn bỏ trốn, sau đó trấn tĩnh lại, nàng sợ cái gì chứ, đây chỉ là trò chơi a, hơn nữa nàng đang xài acc mới, nàng chạy đi chỗ khác nào chứng tỏ đang chột dạ, nàng cố trấn định, đối diện Đại Thần, nàng giả bộ đáng vẻ sùng bái nói “Đại Thần, ta là fan của người nha, hôm nay người hôn lễ, chúc mừng hen! ^__^”

Đại Thần vẫn đối diện nàng thản nhiên ngồi xuống, Lưu Nguyệt đang nghĩ chắc y không có ở đây rồi thì bên kia đáp lời, “Em không muốn cùng anh kết hôn sao?”

Lời này dọa chết Lưu Nguyệt, Đại Thần làm sao vậy? Động kinh à? Nàng vội vàng đáp “Đại Thần người có lầm lẫn gì sao, ta như thế nào nghe không hiểu. Ha ha” Kết quả bên kia khẳng định trả lời nàng “Anh biết là em.”

Lưu Nguyệt lập tức ngây người, bị nhận ra sao? Đang không biết nói gì, Đại Thần lại tự mình nói tiếp “Thực chán ghét anh ư? Như vậy sao còn đồng ý” Lưu Nguyệt đột nhiên cảm thấy chua xót, “Kỳ thật không phải. Là em không biết xử lý thế nào, tâm tình thực hỗn loạn.”

Đại Thần dường như thở phào, không biết vì cái gì, Lưu Nguyệt liền khi cảm thấy hình như Đại Thần nhẹ nhàng thở ra, “Vậy hôm nay?” Lưu Nguyệt biết y đang hỏi vì sao không đến tham gia hôn lễ “Thực thật có lỗi, có một chút chuyện sự ảnh hưởng đến tâm tình.”

Nàng tính xem phải giải thích thế nào, nhưng là đối phương lại không hề trách cứ nàng, thậm chí còn dùng ngữ khí trấn an nói “Anh nghe Thiển Thiển nói rồi, có chuyện gì cũng phải cùng anh thương lượng, em có thể tin tưởng anh.” Lưu Nguyệt nhìn Đại Thần đặc biệt ôn nhu như thế, nội tâm bắt đầu cảm động không ít.

Đại Thần không tức giận nàng, khiến nàng cảm thấy mình như một đứa trẻ cáu kỉnh, mà y chẳng những không cùng nàng so đo, lại bao dung cùng an ủi nàng. Nàng làm cho Đại Thần ở trước mặt mọi người bị hủy hôn, mặt mũi Đại Thần còn biết để vào đâu, y cao ngạo như vậy, như thế nào có thể nhịn được?

Nàng nhịn không được hỏi “Anh không tức giận sao?” Đại Thần lập tức hiểu nàng muốn hỏi gì: “Không tức, anh chỉ lo lắng không biết em có xảy ra chuyện gì không.” Lưu Nguyệt nhìn dòng chữ ôn nhu này, rốt cục quyết định bằng bất cứ giá nào, nàng cũng phải lấy hết dũng khí trực tiếp hỏi y: “Kỳ thật anh cùng ai kết hôn, cũng đều có thể làm nhiệm vụ nguyệt lão.” Lời này vừa ra, nàng lập tức hối hận muốn chết.

“Không giống nhau, anh muốn cùng em.” Đại Thần lại như vậy trả lời nàng. Đó không phải là thổ lộ sao? Tim Lưu Nguyệt đập thình thịch, nàng do dự hỏi “Yên Vũ nói, kỳ thật anh chỉ cần bà xã để làm nhiệm vụ mà thôi, ai cũng đều có thể.”

“Anh căn bản là không hứng thú phần thưởng nhiệm vụ lắm, chỉ là muốn kết hôn với em thôi. Hiện tại đã hiểu chưa?” Đại Thần tựa hồ sinh khí, Lưu Nguyệt đều cảm giác được y ẩn ẩn có chút tức giận, y giận cái gì chứ, chẳng lẽ giận vì nàng không tin y? Hơn nữa những lời của y, nói rõ ràng như vậy, hiện tại nàng muốn không hiểu cũng không được. Mặt của nàng đỏ lên, mất tự nhiên mà lãng sang chuyện khác, “Làm sao anh nhận ra em?”

“Không có thiệp mời không vào được, người biết điểm truyền tống đều là game thủ quen thuộc trò chơi, mà mới level 1 làm sao đi vào được? Lại còn lấy tên như vậy.” Nói xong, y còn đánh ra cái mặt tươi cười.

Cái gì mà còn lấy tên như vậy chứ, thời điểm nàng tạo nick căn bản là không suy nghĩ nhiều, chọn đại cái tên Tinh Nguyệt. Hiện tại xem ra quả thật có chút ám muội, hơn nữa trong đám người đó, Đại Thần có thể chú ý đến nàng, còn có thể rõ ràng đoán ra là nàng, là vì Đại Thần rất hiểu rõ nàng sao?

Sau đó Đại Thần đột nhiên đối với nàng nói “Lại đây, anh đưa em đến một nơi.”

26. Chương 26: Rốt Cục Cũng Kết Hôn

Lưu Nguyệt đang chuẩn bị đáp ứng, sau đó nghĩ nghĩ liền nói, muốn đổi acc, hiện tại cấp bậc thấp quá muốn đi đâu cũng khó. Đại Thần còn rất quan tâm dặn nàng “Em nên ẩn kênh Mật Ngữ đi, hiện tại hẳn đang loạn hết cả lên đó.”

Lưu Nguyệt đương nhiên biết sẽ rất loạn, bởi vì hôm nay nàng đã ọi người đi tàu bay giấy, đầu tiên Thiển Thiển nhất định sẽ không tha cho nàng, quả nhiên vừa đổi acc, liền thấy kênh Mật Ngữ điên cuồng sáng lên. Nàng lập tức click ẩn thân, sau đó thanh tĩnh không ít, cuối cùng nàng ở kênh Gia Tộc cũng che chắn nốt, toàn bộ Thế Giới đều đã yên bình.

Nhân vật của nàng một thân lụa trắng mỏng manh thuần khiết, dây cột tóc màu tím nhẹ nhàng thắt một chiếc nơ bướm sau đầu, hơn nữa nàng cầm một thanh tử quang trường kiếm, thật sự là một mỹ nữ kiêu khách xuất trần thoát tục. Nàng lại nhin không được say mê.

Chờ đến khi tới miếu nguyệt lão, đã thấy Đại Thần chờ ở cửa, nàng có chút ngượng ngùng tiến tới, Đại Thần hướng nàng nói “Vốn định nhân dịp tuần trăng mật sẽ mang em đi, đi thôi.” Sau đó Đại Thần bước đi trước, được vài bước lại dừng lại, chỉ thấy Lưu Nguyệt đứng tại chỗ không hề động, y khó hiểu hỏi “Làm sao vậy? không muốn đi sao?”

Lưu Nguyệt ngồi trước màn hình cắn cắn răng, cuối cùng mới thẹn thùng nói “Hôm nay là hôn lễ của chúng ta a.” Vốn nghĩ rằng Đại Thần đã hướng mình thổ lộ, trong lòng nàng ít nhiều cũng tự tin hơn, kết quả y lại nói: “Không phải hôm nay, đã qua 12 giờ rồi.” Lưu Nguyệt vừa thấy, tức muốn khóc, y thế nào có thể như vậy! Nàng bất giác cảm thấy đau lòng không thôi, sẽ không phải vì vậy mà không công nhận hôn lễ này chứ. Sau đó Đại Thần quay lại, đột nhiên quỳ xuống trước mặt nàng, “Em nguyện ý gả cho anh chứ?”

A! Lưu Nguyệt giật mình che miệng, mờ mịt trả lời “Nguyện ý.” Sau đó Cô Dạ Hàn Tinh đứng lên, đối nàng gửi yêu cầu được ôm, trước kia ở trong game Lưu Nguyệt cũng từng gặp qua biểu tình như vậy của mấy cặp tình nhân. Khi thấy game thủ nam ôm game thủ nữ vào trong lòng, lúc ấy nàng hâm mộ vô cùng, kiểu ôm công chúa nha, nàng cũng rất chờ mong.

Kết quả hôm nay Đại Thần thế nhưng lại phát ra yêu cầu này, Lưu Nguyệt click đồng ý, lập tức nhân vật của mình đang được ôm trong ngực Đại Thần, Đại Thần là muốn ôm nàng đến chỗ y vừa nói sao?

Kết quả y ôm nàng vào miếu nguyệt lão, đến trước mặt nguyệt lão, y đem nàng buông xuống. Sau đó hướng NPC nguyệt lão xin kết hôn, sau đó NPC bắn ra một cái khung, đòi phải có lông chim xanh mới có thể kết hôn. Choáng! Lưu Nguyệt căn bản là không rõ trình tự kết hôn lắm, hiện tại mới kêu khổ, nguyên lai kết hôn cũng không dễ dàng a, chim xanh dù gì cũng là quái vật tinh anh cấp 100, hơn nữa lông của nó rất khó rơi ra, giá ở chợ thì rất đắt khó có thể mua được. Xem ra hôn lễ này phải kéo dài tới lần sau rồi, mới nghĩ như vậy, liền thấy Đại Thần lôi lông chim từ túi ra. Sau đó NPC vui vẻ nói, hai vị xác định muốn kết thành vợ chồng sao?

Đại Thần thực nhanh chóng click đồng ý, Lưu Nguyệt còn đang kỳ quái tự hỏi Đại Thần lấy lông chim ở đâu, ngay ra một lúc, Đại Thần nghĩ nàng lại muốn đổi ý, “Tiểu Nguyệt, vẫn không muốn sao?” Lưu Nguyệt lúc này mới hoàn hồn nhanh chóng click đồng ý. Sau đó hệ thống lập tức chạy ra hôn đoạn chữ đỏ: Cô Dạ Hàn Tinh cùng Lưu Nguyệt hỉ kết lương duyên, từ nay về sau tay trong tay, hạnh phúc trọn đời.

Khi đó đã khuya, mặc dù có rất nhiều game thủ đã logout, nhưng mới người còn ở lại cũng đủ làm loạn từng bừng, trên Thế Giới phát đầy những lời chúc phúc. Lưu Nguyệt xem đặc biệt vui vẻ, nguyên lai được người khác chúc phúc cảm giác thật sự rất tốt nha.

Đại Thần lại yêu cầu ôm nàng, nàng lập tức click đồng ý, sau đó nàng phấn khích nhìn Nga Mi tiên tử của mình được Đại Thần ôm trong lòng, Đại Thần mang theo nàng cưỡi bạch mã, khung cảnh này thật sự như họa, nàng nhin không được nhìn đến ngây ngốc.

Dọc đường trái phải đều có quái vật, nàng nhìn đến choáng váng đầu óc, Đại Thần rốt cục mang nàng đến một chỗ, bọn họ xuống ngựa, nàng mới có thể đánh giá chung quanh. Kỳ quái, nơi này là địa phương nào mà nàng không biết, nàng mở bản đồ ra xem, thế nhưng lại không thấy nó trên bản đồ. Lưu Nguyệt rất

ngạc nhiên hỏi “Đây là đâu a?” Đại Thần đến bên cạnh nàng ngồi xuống, bộ dạng lười biếng, “Khi anh đánh chim lông xanh vô ý phát hiện được, hẳn là không có trong bản đồ.”

Nghe y nói như vậy, Lưu Nguyệt lập tức nhớ tới chuyện lông chim, “Đúng rồi, vừa rồi em định hỏi, anh đi đánh chim lông xanh lúc nào? Sao em lại không biết.” Y thản nhiên nói “Đêm qua, rất nhàm chán, nên không cho em theo.” Nguyên lai là như vậy, Lưu Nguyệt nhớ tới ngày hôm qua Đại Thần không để ý tới nàng, nguyên lai là bởi vì đi kiếm lông chim, lúc ấy nàng còn tưởng mình không được coi trọng, nguyên lai, Đại Thần thật sự có để ý nàng sao.

“Vì sao lại không nói, hại em hiểu lầm.” Lưu Nguyệt hoàn toàn không phát giác, hiện tại mình cùng tiểu nữ sinh giống nhau đang ở trước mặt Đại Thần làm nũng. Kết quả Đại Thần lại cùng nàng giải thích “Thực xin lỗi, anh không biết Yên Vũ mê tình sẽ tìm em nói những lời này.” Xem ra hẳn là Thiển Thiển đã nói cho Đại Thần biết hết.

Lưu Nguyệt không muốn tiếp tục đề tài này nữa, cũng không nguyện ý ở đêm tân hôn của mình mà bàn luận về nữ nhân chán ngắt đó, liền đem đề tài đó vứt đi, Đại Thần tựa hồ cũng không muốn nói về chuyện đó, liền cao hứng lấy ra một đồng pháo hoa, đem mớ pháo để một bên, bắt đầu loay hoay cầm mớ nến thơm ra làm trò gì đó, Lưu Nguyệt đi theo bên cạnh nhìn y đùa nghịch, chỉ thấy y dùng huân hương trên mặt đất bày ra một cái hồng tâm, sau đó trái phải tạo thành hình vẽ, đến khi hài lòng, mới bắt đầu thổi nến, Lưu Nguyệt cũng chạy nhanh ở bên cạnh giúp thổi nến. Sau khi đốt xong, y cầm vài cây khấp chôn vui mừng, đốt lên liền tiện tay ôm Lưu Nguyệt vào lòng đi đến ngồi giữa trung tâm những ngọn nến. Lưu Nguyệt rất ngạc nhiên hỏi y “Làm gì vậy?” Y gửi một biểu tượng cười lớn nói “Bà xã ngốc, chụp ảnh cưới a!” Lưu Nguyệt vừa thấy câu bà xã ngốc của y, mặt liền nóng bừng lên. Ân, nói như thế nào nhỉ, Hàm có gì đó không giống trước đây. Nhưng y như vậy, càng khiến tim nàng không ngừng rung động.

Cứ như vậy hai người tại khung cảnh thế ngoại đào viên, vui vẻ bắn pháo hoa. Đến khi pháo hoa cũng đã đốt xong hết, lúc này Cô Dạ Hàn Tinh đột nhiên hỏi “Em đang ở đâu?” Lưu Nguyệt đang vô cùng vui sướng nghe xong tinh thần liền hồi phục, Ày da, Tâm trí nàng toàn bộ đều đặt lên người Đại Thần, đã quên bản thân trời đã gần sáng rồi, mà nàng còn ở quán cafe internet, nàng sợ hãi nói “Em đang ở quán net.” Quả nhiên Đại Thần nổi giận. “Đã trễ thế này còn không về nhà! Đưa anh địa chỉ chỗ em đang ở, anh sẽ chạy qua đó đón em.” Lời vừa thốt ra. Lưu Nguyệt lại bị bắn một phát bay tới tận trời, y nói y muốn đón nàng?! Thần a, muốn giết nàng sao, nàng căn bản là chưa có chuẩn bị tinh thần. Nếu y nhận ra nàng là cô bé hàng xóm trước kia, có hay không sẽ cảm thấy thất vọng.

Chính là nghĩ như vậy, tâm nàng lại bắt đầu rầu rĩ, trong game hồi âm lại “Không cần, em tự đón taxi về được.”

Nào ngờ, Đại Thần kiên quyết không đồng ý, “Một cô bé như em có thể nào tự đón xe về được!”

Nàng sao lại không thể đón taxi về cơ chứ, ai mà nghĩ đến cả đề nghị này cũng bị cấm đoán, Lưu Nguyệt đành bất đắc dĩ nói, cùng lắm thì ngồi ở quán cafe internet này một đêm là được chứ gì. Đại Thần lại càng không đồng ý, nói mấy tiệm net này không khí ngột ngạt, sao có thể để nàng ở đó cả đêm. Lưu Nguyệt hoàn toàn bần loạn rồi, cái gì cũng không được, chẳng lẽ chờ người tới đón?

Thật sự là kết hôn rồi thì cái gì cũng đều thay đổi, hiện tại Đại Thần hoàn toàn coi y là người bảo vệ của nàng. Tuy rằng tâm tình Lưu Nguyệt rất dỗi cao hứng, bởi vì biểu hiện của Đại Thần chứng tỏ y rất coi trọng nàng, nhưng là nghĩ tới việc y muốn gặp mặt nàng thì lại có một chút cảm giác vô vọng.

Nhưng là vấn đề gặp mặt này, nàng có thể trốn y cả đời sao? Thật không có khả năng a. Nhưng là nàng thật sự không dám gặp mặt, nghĩ tới nghĩ lui, vô đầu bức tóc, cuối cùng Đại Thần cấp nàng một tối hậu thư “Nói cho anh biết địa chỉ, anh qua ngay.” Nàng vẫn là sợ hãi nói “Không cần mà, không có gì đâu, cùng lắm thì...” “Em không nghe lời anh sẽ rất bức.” Đại Thần gửi một biểu tượng tức giận. Lưu Nguyệt vốn vẫn luôn sợ y, nay bị dọa liền ngoan ngoãn phun ra địa chỉ.

Chính là nói xong bản thân liền thấy hối hận, nhưng nàng lại không dám chạy, sợ khi y tới không thấy nàng, sẽ càng tức giận hơn. Vừa nhận được địa điểm nơi nàng đang ở, Cô Dạ Hàn Tinh lập tức logout, để Lưu Nguyệt ngồi ngầy ngốc một mình ở đó. Lưu Nguyệt ở quán internet đứng ngồi không yên, mắt không ngừng nhìn ra cửa, Chẳng biết có phải khi ta khấn trương chờ đợi điều gì đó, thời gian trôi qua sẽ đặc biệt chậm, cảm giác cứ như gần một thế kỷ trôi qua.

Lưu Nguyệt đột nhiên thấy trước cửa có người, mặc một bộ tây phục trang nhã, vóc dáng cao ráo. Sau đó người kia chậm rãi đưa mắt tìm kiếm gì đó, tiếp theo Lưu Nguyệt nhìn thấy khuôn mặt người đàn ông mà nàng vẫn hằng mong tưởng bấy lâu nay.

27. Chương 27: Gặp Lại Sau Bao Ngày Xa Cách

Theo thói quen, Thời điểm đối phương còn chưa kịp phát hiện ra mình, Lưu Nguyệt đã muốn dí mắt úp xát vào bàn phím, chẳng lẽ nàng không biết bàn phím kia rất bẩn sao? Được rồi, chúng ta không cần phải bận tâm tới vấn đề đó làm gì. Nàng tâm như nổi trống, lại run như cây sậy, chỉ biết chăm chăm ghé xát vào bàn phím bẩn kia, nếu có thể tránh được một kiếp này thì tốt rồi.

Nàng ở trong lòng cầu nguyện, chỉ mong y tìm không thấy người sẽ rời đi. Thời gian tựa hồ trôi qua thật lâu, mà dường như với nàng chỉ là mới bắt đầu. Nàng tuy rằng dán chặt vào bàn phím, nhưng khóe mắt vẫn như cũ đảo xung quanh xem xét tình hình. Sau đó trong tầm mắt đột nhiên xuất hiện một bàn tay, Lưu Nguyệt không biết phải hình dung cảm xúc này như thế nào, không phải bởi vì bàn tay kia xấu, chính là nó quá đẹp nên không biết hình dung như thế nào.

Ngón tay thon dài, trơn mượt như ngọc, nhưng là bàn tay đó không dừng lại, hướng thẳng đến trước mặt nàng, sau đó những ngón tay cong lại, gõ gõ lên mặt bàn trước mắt nàng. Nàng nhìn đến ngây người, thậm chí còn cảm thấy có chút ghen tị, sao trên đời này lại có người đẹp đến vậy cơ chứ! Hoàn toàn không để tâm đến kẻ đang gõ gõ trên mặt bàn của mình.

Thẳng đến khi y gõ một lần nữa, nàng mới chậm rãi ngẩng đầu lên, tầm mắt dọc theo cánh tay đang chạm trên mặt bàn mà đi lên, bất chợt nhìn đến kẻ đang giương ra bộ mặt tươi cười tuấn tú. Lưu Nguyệt nhất thời cảm giác như mình bị Thượng Đế từ bỏ, khóe miệng giật giật vỡ vụn tạo ra một nụ cười, giả bộ bắt ngờ hô lên “Ồ! Anh về nước khi nào thế?”

Đối phương nhú mày nhìn nàng, khóe miệng như trước có chút cười ẩn ý. Chết tiệt! Chính là biểu tình này của y, hại tuyến phòng thủ mỏng manh của nàng thiếu chút nữa là thảm bại.

Nhìn nàng thất thần, đối phương mới bất đắc dĩ mở miệng “Đừng giả bộ nữa, đi thôi.” Quả nhiên như người vừa tỉnh mộng, Lưu Nguyệt lập tức khôi phục tinh thần, đang tính giả ngu, ngón tay hoàn mỹ của người kia liền trực tiếp chỉ vào màn hình, sau đó Lưu Nguyệt đành phải tắt máy đi cùng y. Trên đường đi Lưu Nguyệt vẫn không ngừng nghĩ ngợi, bàn tay kia thật đẹp a, Lưu Nguyệt tuy rằng rất giận, nhưng là nhìn không được vẫn tán thưởng.

Cuối cùng kết quả Lưu Nguyệt bất đắc dĩ phải đi theo y, đừng nói nàng không phản kháng, nhưng là vì ngón tay xinh đẹp kia khiến nàng phải khuất phục, bởi vì khi bàn tay ấy chỉ vào màn hình, màn hình lúc ấy đang mở trò chơi Trường kiếm giang hồ, hơn nữa nhân vật trong đó là Lưu Nguyệt phái Nga Mi a, còn ngồi ở chỗ không có trên bản đồ mà vừa nãy y dẫn nàng tới, chứng cứ vô cùng xác thực, nàng có thể làm gì đây?

Nàng nhận mệnh đi theo phía sau. Ra khỏi quán internet đột nhiên thấy rất lạnh, bất giác rung mình một cái, ngay sau đó liền có áo khoác ngoài vẫn còn ấm hơi người khoác lên người nàng, nàng bị dọa, chỉ vào y hét lên “Anh làm gì vậy!” Đối phương nhăn mày, sau đó bất đắc dĩ giải thích “Tiểu thư, em nghĩ anh định sàm sỡ muốn cưỡng y phục trên người em ra sao, là anh khoác thêm áo cho em thôi.” Y nói xong liền tiếp tục bước đi, nàng bị những lời nói của y làm cho đỏ mặt, nàng chưa từng nói với y những lời ngu ngốc như vậy, nhưng mà y tự nhiên lại khoác thêm áo cho nàng, nàng thật sự bị y hù a, nếu y đối với nàng ôn nhu sẵn sàng như vậy, tuyến phòng vệ của nàng sẽ bị phá mất.

Tiệm internet này nằm trên đường dành cho người đi bộ, mà bãi đỗ xe dành cho người đi bộ ở phía dưới kia, từ đây tới đó nói xa không xa, nói gần cũng không gần, nàng thành thành thật thật đi theo phía sau y, y đi trước nàng, không thèm quan tâm nàng nữa, trong lòng nàng cảm thấy rầu rĩ, là vì chuyện áo khoác sao? Lòng tốt của mình tự nhiên lại bị biến thành lòng lang dạ thú, ai mà không tức giận cơ chứ.

Ban đêm hơi lạnh, có gió buốt thổi, y lại chỉ mặc một lớp y phục, Lưu Nguyệt đột nhiên cảm thấy đau lòng. Sau đó liền cảm thấy hành động khi này của mình thật biết cách làm tổn thương lòng tự trọng của người ta. Cảm thấy muốn chuộc lỗi, nàng bước nhanh đuổi theo y, lẳng lặng đi bên cạnh, cẩn thận che bớt gió.

Nàng cẩn thận nhưng có người so với nàng còn cẩn thận hơn, người nọ có chút khựng lại, sau đó đổi bên với nàng, thản nhiên nói “Anh không lạnh.” Lưu Nguyệt bất ngờ khi thấy y biết suy nghĩ của mình, lập tức nói không ra lời.

Bãi đỗ xe hiện không còn lại mất chiếc, sau đó Lưu Nguyệt liền thấy y thảng đến chiếc xe màu đen trước mặt. Nàng mở to hai mắt nhìn, trong đầu liền hiện lên một ý niệm. Giống như thật lâu trước kia, khi bọn họ cùng xem một chương trình TV, nàng hay chỉ vào màn hình TV nói giỡn. Oa! Chiếc xe màu đen đó chạy trên đường thật quý phái a. Y lười biếng đáp “Người thích như vậy ư?” Nàng hưng phấn gật đầu, sau đó y nhắm mắt lại bắt đầu ngủ trưa, thản nhiên hừ câu “Nga.” Lúc ấy nàng cảm thấy có chút buồn bực, là nói chuyện với nàng rất nhàm chán ư, sao hắn có thể lãnh đạm như vậy chứ.

Sau khi nhìn đến cái xe, ý niệm trong đầu càng ngày càng rõ ràng, nàng đều có điểm sợ hãi phải thừa nhận. Chẳng lẽ từ trước tới giờ y không phải không có nhìn nàng, những lời nàng thuận miệng nói y liền ghi tạc trong lòng sao? Nhưng là làm sao có thể cơ chứ?

Trong lòng nàng cảm thấy bất an, y nhìn ra bộ dạng bất an của nàng, nhin không được nhíu mày. Nhưng vẫn như trước phong độ mở cửa xe cho nàng. Sau khi ngồi vào xe về, nàng lại phát hiện, bên trong xe có mùi hoa chanh thoang thoảng mà nàng thích. Lưu Nguyệt nhớ rõ y vốn không đặc biệt thích mùi hương này.

Chờ y lên xe, hai người cùng nhau chen chút trong một không gian nhỏ hẹp, nàng đặc biệt khẩn trương cùng mất tự nhiên, không biết phải mở miệng nói gì, mà y cũng không có dấu hiệu muốn mở miệng nói chuyện, vì thế không khí bắt đầu trở nên kì quái. Cuối cùng nhin không được Lưu Nguyệt cất tiếng phá vỡ sự yên tĩnh. Sợ nếu cứ im lặng như vậy, sẽ bị y nghe thấy tiếng tim đập kịch liệt của mình. “Vì sao anh mua chiếc xe này?” Lời vừa ra, nàng lại hối hận, bởi vì y không đáp lời, không khí im lặng so với trước càng kinh người.

Một lúc sau, y mới giống như nhớ ra sự tồn tại của nàng trả lời “Vấn đề này em so với anh phải rõ ràng hơn chứ.” Tuy chỉ trả lời cho có lệ, nhưng là càng làm cho nàng thêm miên mang suy nghĩ. Suốt chặn đường không dám hỏi lung tung gì nữa, hai người liền như vậy yên lặng mà đi, cho đến khi y thuận thực đỗ xe tới bãi.

Nàng mới lấy lại tinh thần đánh giá chung quanh, sau đó kỳ quái hỏi y “Nơi này là đâu?” Y xuống xe mở cửa cho nàng, sau đó nói “Nhà của anh.” Nàng không nói gì, càng đánh giá chung quanh cẩn thận hơn, nàng dường như cảm thấy quen thuộc, cho đến khi vào trong nhà, đi đến ban công lộ thiên trên lầu hai, rốt cục mới biết vì sao bản thân cảm thấy quen thuộc!

Bởi vì ban công tầm nhìn rất tốt, có thể nhìn thấy gần nửa thành phố L. Hơn nữa cách trường nàng rất gần, chỉ tốn khoảng 10 phút.

Lưu Nguyệt bắt đầu nhớ ra chỗ này là chỗ nào. Có một khoảng thời gian bên bất động sản thành phố L đầu tư vào đây, tại sườn núi xây rất nhiều biệt thự xa hoa, lúc ấy nàng cùng đám bạn trong kí túc xá nói đùa, nói người sống trong những ngôi nhà này toàn những kẻ cực phẩm lắm tiền, chị em bọn họ có thể ra đây tản bộ, lỗ như gặp được cơ duyên thì sao. Kết quả y lại chuyển đến đây sống.

Hiệp Hàm vào nhà, đáng vẻ thoải mái hơn rất nhiều, rót cho nàng một ly sữa, rồi tự rót cho y một ly rượu, sau đó ngồi trên sofa chậm rãi uống. Lưu Nguyệt sợ hãi ngồi đối diện, y khẽ nâng cằm ý ly sữa trên bàn là của nàng. Lưu Nguyệt cầm ly sữa lên cho lên miệng uống, tâm tình từ từ cũng thả lỏng, “Anh còn nhớ em thích uống sữa a?”

Hiệp Hàm thưởng thức ly rượu đỏ trong tay, sau đó hướng Lưu Nguyệt gật đầu, “Nhớ rất nhiều thứ, em muốn biết không?” Lưu Nguyệt nhìn nhìn nghiêng người tựa vào ghế sofa. Bộ dạng mỉa mai của Hiệp Hàm, làm tâm nàng vô thức nhảy dựng lên, gần như mê muội. “Vì sao anh nhớ được em thích xe, thích mùi, thích uống sữa.” Y thình lình đem thân mình dựa vào hướng Lưu Nguyệt đang ngồi, vươn tay nghịch đoạn tóc trên vai nàng, sau đó chậm rãi đối nàng nói “Lần này em tự mình đoán đi.”

Thời điểm y nói chuyện, hơi thở phản phát hương thơm của rượu, liền như vậy phân tán lan tỏa sau vành tai nàng, khiến Lưu Nguyệt cảm thấy bản thân tựa hồ cũng uống rượu đến say nồng.

Nàng gần như thở không nổi, nói cũng không ra lực “Kia, anh, anh như thế nào lại tới thành phố L?”

Y lại nuốt một ngụm, sau đó tựa hồ không để ý nói “Công ty khuếch trương đến nơi này.” Lúc ấy nàng liền cảm thấy có y ở bên không khí xung quanh tựa hồ không đủ, cũng không cần thận suy nghĩ, cho dù mở chỉ nhánh mới, một tổng tài như y có cần tự mình đến không?

Không đợi nàng rút ra kết luận gì, y lập tức đứng dậy. Lưu Nguyệt nhân lúc đó đánh giá bốn phía, sau đó trong lòng liền minh bạch. Lưu Nguyệt cảm thấy trên đời này, cho dù nàng có không thực sự thấu hiểu Hiệp Hàm, nhưng cũng không tới nỗi không biết gì, Hiệp Hàm bình thường đều thích đồ nội thất cùng rèm cửa có sự đồng nhất. Mà nơi này, nội thất đều màu trắng, nhưng rèm cửa lại là màu hồng phấn, đến cả đèn chùm treo ở đại sảnh, cũng không phải phong cách của Hiệp Hàm, mà là sở thích của nữ giới. Thế đây không phải nhà y sao? Y làm vậy là có ý gì chứ?

Hiệp Hàm trong phòng đi ra, trên tay cầm khăn mặt mới, còn có đồ ngủ mới. Lưu Nguyệt nhận lấy, Hiệp Hàm mang nàng đi vào trong, dừng lại trước cửa một căn phòng, “Về sau đây là phòng của em.”

Lưu Nguyệt nhu thuận gật đầu đáp ứng, sau đó lập tức cảm giác không đúng, y vừa rồi nói cái gì vậy? “Về sau là của ta phòng?”

Hiệp Hàm tựa hồ dự đoán được nàng sẽ phản ứng như thế, “Anh và cha mẹ em đều đã bàn qua, trong lúc em ở đây học tập, sinh hoạt hằng ngày của em anh sẽ lo hết.”

“Khi nào?” Lưu Nguyệt ngây ngốc hỏi tới. “Ngày mai bắt đầu dọn sang.” Y thản nhiên nói, chính là bắn ra một bản tuyên bố chắc chắn, không cho nàng có cơ hội phản bác.

Thời khắc y quay người rời đi, nhẹ nhàng buông ra một câu “Phòng là dựa vào sở thích của em mà trang hoàng, thích không?” Tuy rằng là hỏi câu, nhưng ngữ khí lại không mang theo nghi vấn. Cũng không đợi nàng trả lời, tựa hồ nhận định nàng sẽ thích.

28. Chương 28: Ngày Đầu Tiên Ở Chung

Bởi vì ngủ quá muộn, với nửa đêm lại kích động, làm gần sáng Lưu Nguyệt mới chợp mắt được. Chờ thời điểm nàng mơ mơ màng màng tỉnh lại, liền nhìn trời mà choáng váng mặt mày! Giờ đã gần 3 giờ chiều rồi sao!

Lưu Nguyệt đột nhiên nhớ đến hôm qua trước khi ngủ y có nói, hình như hôm nay muốn giúp nàng dọn đồ sang. Nhưng nàng ngủ một mạch đến chiều, mà đây lại là lần đầu tiên qua đêm ở nhà y nữa chứ, bộ dạng lười nhát như vậy, trong lòng y sẽ nghĩ như thế nào về nàng a? Nghĩ đến lối sống vô kỷ luật của mình, so với trẻ con có khác gì? Tuy rằng nàng đúng là như vậy thật, nhưng là nàng hy vọng có thể ở trước mặt người mình thích giả vờ một chút.

Lưu Nguyệt do dự nửa ngày, đến khi nào rời phòng, đã muốn tới giờ ăn chiều. Lưu Nguyệt vốn đang tìm lý do biện hộ, giải thích vì sao lại dậy muộn như thế, muốn ở trong lòng y tạo hình tượng tốt. Kết quả vừa đến phòng khách mồm đã há hốc ra. Bên cạnh sofa là một đồng hành lí, tất cả đều là đồ đạc của nàng! Nàng không nhớ là nàng có nói với Hàm nhà mình ở đâu, mấy thứ này là như thế nào?

Đang lúc rầu rĩ, bỗng có tiếng ho khan lôi nàng khỏi giấc mộng. Lưu Nguyệt xoay người liền nhìn thấy, một đại thẩm trông rất thân thiện, đang tủm tỉm cười nhìn nàng, Lưu Nguyệt cảm thấy thực kì quái.

Đại thẩm kia thân thiện hòa nhã tiến lại, lập tức giải thích với nàng “Ha ha, ta được thiếu gia mời về chăm lo cho sinh hoạt của tiểu thư. Gọi ta là Vương thẩm được rồi.” Lưu Nguyệt thấy nàng thân thiện như vậy, tâm tình có chút thả lỏng, “Vương thẩm, mấy thứ này đem tới từ lúc nào thế?”

Đường như Vương thẩm đặc biệt rất thích cười, hai cái khóe mắt cong lên, bà nhìn Lưu Nguyệt chỉ vào đồng hành lý liền nói, “Cái kia à, buổi sáng thiếu gia đem lên lầu. Còn nói chờ tiểu thư xem thử coi có thiếu thứ gì không.”

Lưu Nguyệt nghe vậy gật gật đầu, cùng vương thẩm đem mấy thùng hành lý vào phòng, sau đó bắt tay vào dọn dẹp. Vương thẩm vốn định giúp, nhưng là Lưu Nguyệt vốn quen chuyện của mình thì tự mình làm, không muốn xấu hổ mà gây phiền phức cho người khác. Sau đó vương thẩm cũng không cố giúp nữa, cười tủm tỉm đi xuống chuẩn bị bữa tối.

Khi Lưu Nguyệt mở đồng hành lý, phát hiện đồ đạc này nọ căn bản đều đầy đủ, thậm chí ngay cả băng vệ sinh cũng có. Mà cái đó ấy, lại là hiệu mà nàng thích nữa chứ. Lưu Nguyệt nhin không được mặt đồ, trong đầu hiện lên hình ảnh, tình huống Hiệp Hàm phải đi mua thứ kia, dáng vẻ cố tỏ ra bình thường, hướng bàn thu ngân đặt mấy gói băng vệ sinh lên, sau đó lạnh lùng hỏi “Bao nhiêu tiền?” Nghĩ đến đây, nàng liền nhin không được một người ôm bụng ha ha cười.

Đến khi ăn cơm, Lưu Nguyệt vẫn không thấy Hiệp Hàm, nàng có chút rầu rĩ không vui, đây là đạo đãi khách sao? Y đem nàng giam trong nhà, bản thân là chủ lại không xuất hiện. Chờ nàng chậm chạp nhai hết bữa cơm tối, Hiệp Hàm vẫn chưa trở về, nàng đành phải hỏi vương thẩm “Hiệp Hàm thường không ở đây à?”

Wương thẩm vẫn vui tươi trả lời “Thiếu gia rất bận, bình thường phải tới khuya mới trở về.” Lưu Nguyệt vừa nghe vậy, cũng hiểu được làm tổng tài vất vả thế nào, việc gì trong công ty cũng phải đụng tay vào xử lý. Đột nhiên nàng lại nghĩ, y bận như vậy thì lấy đâu ra thời gian chơi game?

Thời điểm Hiệp Hàm trở về, Lưu Nguyệt đang ở trong thư phòng của y chơi game, kỳ thật một mình Lưu Nguyệt vào game cũng không biết làm gì, bình thường đều cảm thấy game này đặc biệt có ý nghĩa, nhưng là từ khi cùng Hiệp Hàm nâng cấp mối quan hệ, trò chơi này liền biến thành mối dây liên kết của nàng với Hiệp Hàm, chỉ cần không có Hiệp Hàm, nàng liền không biết phải làm gì.

Nhàm chán ở trong thành ngăn người, kết quả Thiển Thiển login, không đợi Lưu Nguyệt suy nghĩ xem phải giải thích với nàng ta thế nào. Thiển Thiển vừa thấy Lưu Nguyệt onl, liền phun trào.

Thiển Thiển nói “Người không phải chê mạng ta quá dài, nên muốn chọc ta tức chết hả! Đầu tiên là không nói một tiếng bỏ ra ngoài, sau đó lại biến mất một đêm không về.” Lưu Nguyệt vừa thấy lời này, biết Thiển Thiển đang rất tức giận, lập tức giải thích “Thực xin lỗi, thực xin lỗi, ta thật sự biết sai rồi, ta không nên cái gì cũng im im chạy biến mất, hại người lo lắng!”

Thiển Thiển thấy nàng nhận sai, cũng không tức giận nữa, chỉ là ngữ khí như trước không tốt lắm “Đầu tiên ta xem coi người giải thích với ta thế nào, sau đó ta còn có vấn đề muốn hỏi người!”

Lưu Nguyệt suy nghĩ một chút, sau đó nghĩ mọi chuyện nếu kể thì thực phức tạp, nên tận lực đơn giản hóa nói cho Thiển Thiển, “Ta vốn tính đào hôn, sau lại lại nhin không được muốn đến xem, kết quả bị y nhận ra, sau đó bọn ta liền kết hôn, cuối cùng y biết ta đang ở tiệm internet, lo ta trở về sẽ không an toàn, liền đưa ta đến nhà y.” Lưu Nguyệt cảm thấy mình giải thích rất rõ ràng, bất quá Thiển Thiển không nghĩ như vậy.

“Vì sao người lại muốn kết hôn? Người không phải muốn đào hôn sao?” vấn đề Thiển Thiển hỏi khiến Lưu Nguyệt cảm thấy không biết trả lời sao cho phải, “Bởi vì y nói y muốn cùng ta kết hôn, không phải vì làm nhiệm vụ.” Thời điểm Lưu Nguyệt trả lời như vậy liền có chút ngượng ngùng. Kết quả Thiển Thiển dường như biết trước nàng vốn không có lập trường, lập tức đem vấn đề thứ 2 ra hỏi, “Ở nhà y một đêm có xảy ra chuyện gì không?”

“Cái kia cái kia, ta ở quán internet quá muộn, y bảo trễ quá không an toàn, không cho ta về, một mực muốn đến đón ta.” Lưu Nguyệt tỏ ra vô tội, ai ngờ Thiển Thiển nói thẳng “Ta thấy người là cầu mà không được a, bằng không chính người đã sớm chạy về đây rồi.” Lưu Nguyệt bị nói tới cứng họng không biết trả lời sao.

Thiển Thiển đợi một hồi mới cùng Lưu Nguyệt nói “Kỳ thật chuyện gì đã xảy ra ta đều biết hết rồi. Sáng nay lão đại đến giúp người dọn đồ, bảo ta giúp thu xếp. Ta hiện tại muốn hỏi người một việc!”

Lưu Nguyệt nhin không được cau mày, nguyên lai Thiển Thiển đã biết. Kết quả Thiển Thiển nói một câu, lập tức quăng bom cho nàng. Thiển Thiển nói “Hiện tại các người đang ở cùng dưới một mái nhà, có

nam quả nữ, đây chính là cơ hội tốt của ngươi, chỉ cần ngươi chủ động lấy sắc dụ y, nhất định không thành vấn đề, ta biết ngươi làm được!”

Lưu Nguyệt vừa thấy lời này liền đơ ra không kịp khôi phục tinh thần, ngay đến miệng đang ngậm một họng trà cũng không kịp nuốt xuống. Bất chợt phía sau liền truyền đến một âm thanh quen thuộc, “Àn, quả là một cơ hội tốt, anh cũng rất trông đợi.”

Âm thanh này sao quen quá, Lưu Nguyệt một khắc sau mới hoàn hồn lại, đây là tiếng của Hiệp Hàm! Chớp mắt đem ngụm trà chưa kịp nuốt sặc sụa một trận, Hiệp Hàm còn nghĩa khí giúp nàng vuốt vuốt vài cái, sau đó xoay người đi ra ngoài. Mặt Lưu Nguyệt lập tức hồng như trái cà chua, bị phát hiện không biết gương còn để sắc nước nữa chứ.

Chờ Hiệp Hàm cầm khăn sạch đi vào, liền thấy Lưu Nguyệt một mình ôm đầu, tựa vào máy tính rên rỉ, còn dùng tay gãi gãi vào đầu, Hiệp Hàm nhìn đến khóa miệng bất giác cong lên, đứa nhỏ này cảm xúc thế nào đều hiện rõ ra mặt, làm cho người ta nhìn vào là biết hết, từ nhỏ đến lớn đều như thế.

Chờ y đem khăn đưa trước mặt nàng, Lưu Nguyệt mới giả vờ bình tĩnh cầm khăn lau mặt, sau đó chuyển đề tài “Anh về lúc nào vậy, đừng bắt ngờ làm em sợ chứ. Em thiếu chút nữa bị sặc chết đó!”

Hiệp Hàm vừa thấy đã biết nàng lại giả ngu, cũng lười vạch trần, mở miệng bói móc “Em cũng thấy Thiển Thiển nói rồi đó, cơ hội rất tốt a, nhưng điều kiện là em biết cách dùng sắc dụ dỗ người ta sao?”

Lưu Nguyệt không biết sao y lại để ý chuyện này đến vậy, lại còn nói những lời ám muội như thế, thậm chí nghĩ y dùng nghĩ nàng sắc nữ nha, làm thế nào cũng phải ở trước mặt y tạo hình tượng mới được. Lập tức liền dùng ngữ khí mạnh mẽ biện bạch “Không phải, đó là Thiển Thiển nói giỡn thôi, em sao có thể làm loại chuyện đó được.”

“À...” Câu nói của Hiệp Hàm có phần kéo dài ra, Lưu Nguyệt còn nghe ra có chút thất vọng, nhưng là cũng có thể thất vọng sao, chẳng lẽ y hi vọng nàng sẽ làm vậy? Lưu Nguyệt cố gắng chấn tĩnh khiến bản thân không nghĩ bậy, xuyên tạc ý tứ người khác.

Hiệp Hàm tựa hồ có chút mệt mỏi, tùy tiện ngồi một lát, sau đó liền đứng dậy, chuẩn bị tắm rửa đi ngủ. Còn dặn Lưu Nguyệt đừng chơi lâu quá, ngày mai còn phải đi học. Lưu Nguyệt nghe y nói vậy, bảo nàng đừng ngủ quá muộn. Xem ra y khẳng định cho rằng nàng là loại người biếng nhác, mỗi buổi sáng đều không thể dậy nổi!

Lưu Nguyệt nhìn Hiệp Hàm đứng dậy, thấy y ra tới cửa quay đầu lại, nàng khó hiểu nhìn, tưởng y muốn nhấn nhủ điều gì. Kết quả y đột nhiên liếc mắt một cái nhìn nàng thật sâu, rồi lưu lại một câu “Kỳ thật anh cũng rất muốn xem em như thế nào dùng sắc dụ người a.”

Sau đó, Lưu Nguyệt hoàn toàn đứng hình.

29. Chương 29: Dấu Điểm Mưu Đồ Bí Mật

Những ngày kế tiếp, không giống như những gì Lưu Nguyệt đã nghĩ. Ngày đó trong lời nói của y đối với nàng có điều gì đầy ám muội, khiến nàng cứ bất an mãi, kỳ thật cũng âm thầm mong chờ lắm, nhưng là Hiệp Hàm thật sự rất bận, căn bản đến cơ hội để nàng phát triển gian tình cũng không có.

Nàng cảm thấy rất chán nản, tại sao khi chưa ở cạnh nhau, thì thấy y còn có thời gian lên mạng, sau đó vương thả cười hì hì giải thích “Cả công ty Hiệp thị lớn như vậy mà muốn đem toàn bộ chuyển đến đây, đương nhiên phải rất bận rộn.” Lưu Nguyệt nghe xong liền choáng váng, Hiệp Hàm nói với nàng là công ty khuếch trương tới nơi này mà, sao Vương thả lại nói chuyển cả công ty tới đây.

Rồi nàng cẩn thận hỏi chuyện của Hiệp Hàm cùng những tin tức về công việc của y, vương thả một bên kiên nhẫn trả lời nàng, còn rất vui vẻ cười cười, mà nụ cười này quá sức nhiệt tình, làm cho Lưu Nguyệt ăn không tiêu.

Hôm nay, Hiệp Hàm về sớm, Lưu Nguyệt đã quen đợi y trở về. Nay Hiệp Hàm đột nhiên xuất hiện, làm cho nàng có chút kinh hỉ trong lòng, một hồi sau Hiệp Hàm liền phân phó Vương thẩm bảo một lát sẽ ăn ở ngoài, vương thẩm cười đến môi không kếp xuống được, sau đó còn nhiệt tình hướng Lưu Nguyệt cười ám muội vô cùng. Lưu Nguyệt bị làm cho thẹn đỏ cả người, vừa lúc Hiệp Hàm hướng nàng nói “Đi thôi, anh mang em ra ngoài ăn.” Lưu Nguyệt nhân cơ hội này rời đi, tránh xa vị vương thẩm nhiệt tình hay cười cười kia.

Hiệp Hàm cũng đi theo xuống lầu, lúc mở cửa xe, nhẹ nhàng nói “Kỳ thật vương thẩm không có ác ý gì đâu.” Đương nhiên Lưu Nguyệt biết vương thẩm rất tốt, nhưng là bà lại vội như vậy đem hai người ghép thành một đôi, nàng liền cảm thấy ý tứ này không được hay lắm. Lưu Nguyệt hướng Hiệp Hàm cười cười, tỏ vẻ bản thân nàng không để ý.

Hiệp Hàm lái xe đưa Lưu Nguyệt đến một nhà hàng. Lưu Nguyệt ở thành phố L lâu như vậy, cũng không biết nhiều nơi sa hoa lắm, cho tới bây giờ đều là từ nhà đến trường học, trong cuộc sống của nàng chỉ có hai nơi đó để đến. Cho nên đối với cách thức ăn uống ở cửa hàng này, nếu không cẩn thận một chút hẳn sẽ bị chê cười mất.

Vừa xuống xe nàng nhìn tới nhà hàng, phát giác cách trang hoàng của nó rất đổi thanh lịch rất đặc biệt, Lưu Nguyệt nhìn không được cảm khái một tiếng “Oa! Không thể tưởng được ở thành phố L lại có một nhà hàng tây tốt đến như vậy.” Hiệp Hàm nghe xong, nhìn không được khoe miệng có chút nhếch lên, sau đó mang theo ác ý nói tiếp “Ta cũng không nghĩ một người đến thành phố này lâu như vậy, lại không biết nhà hàng này.” Lưu Nguyệt ở trước mặt Hiệp Hàm một chút phản ứng đều không có, lần này cũng không ngoại lệ, nàng ngậy ngốc hỏi tiếp “Có ý tứ gì?” Hiệp Hàm vừa đi trước dẫn đường, vừa giễu cợt nàng “Tiểu ngu ngốc, nhà hàng này chính là nhãn hiệu có tiếng ở thành phố L đó.”

Vừa nói vậy, Lưu Nguyệt cũng phát hiện quả thật là nàng không biết, nhưng là đang ở trước mặt y. Mặt nàng da lại mỏng, lập tức giống như nổi lửa, khuôn mặt vốn trắng nõn thanh lệ, trong nháy mắt đã bắt đầu bừng lên thật diễm lệ. Hiệp Hàm nhìn Lưu Nguyệt như vậy, cước bộ bất giác có phần chậm lại.

Chờ hai người đến bàn mà trước đó Hiệp Hàm đã đặt chỗ, phục vụ mới tinh tể đặt hai bản menu tới trước mặt họ, Lưu Nguyệt vừa mở trang thức nhất ra liền cảm thấy choáng đầu, toàn là tiếng pháp, tuy rằng chữ kia rất đẹp, trên trang giấy còn có in hoa trông rất thanh lịch, nhưng là Lưu Nguyệt không rành để thưởng thức điều đó, ý niệm duy nhất trong đầu nàng chính là, “Không xong! Xấu mặt mất rồi!”

Ôt nàng không ngừng tuông mồ hôi lạnh, thế nhưng nàng lại nghe thấy Hiệp Hàm ở đối diện dùng tiếng pháp rất lưu loát, hướng phục vụ gọi món, Lưu Nguyệt đẩy về sừng bái nhìn về phía Hiệp Hàm, Hiệp Hàm có phần khó hiểu, vài giây sau liền ngộ ra cô nàng đang dùng ánh mắt sùng bái cùng hâm mộ cái gì, “Trước kia anh từng ở bên Pháp một thời gian.” Hiệp nhẹ nhàng hướng lưu nguyệt giải thích.

Sau đó Lưu Nguyệt thao thao bất tuyệt nói ra sự ngưỡng mộ của bản thân đối với Hàm Hiệp thế nào. Đây là lần đầu tiên hai người nói chuyện với không khí nhẹ nhàng như thế, trong lòng Lưu Nguyệt nhìn không được hí hửng, đây cũng có thể xem là một bước phát triển a. Không đợi nàng tiếp tục vui mừng, tiếng chuông điện thoại của Hiệp Hàm vang lên phá tan không khí ấm muội đó, Hiệp Hàm ngay thời điểm Lưu Nguyệt không để ý, khẽ nhủ mày, tựa hồ cũng có chút oán thầm cái điện thoại lỗi thời này.

Hiệp Hàm mở điện thoại lên, giọng điệu máy móc “Vâng” một tiếng, bên kia hình như là người quen, bởi vì Lưu Nguyệt thấy y có phần thả lỏng đi, nhưng là y lập tức nhăn mày, Lưu Nguyệt không giác chính nàng bất giác cứ nhìn chăm chú biểu tình của y, còn theo biến tình của y là thay đổi cảm xúc, Hiệp Hàm nhíu mày, nàng cũng nhìn không được nhăn mặt, Hiệp Hàm đang nói chuyện, cũng không quên liếc Lưu Nguyệt một cái, vừa thấy gương mặt nhỏ nhắn kia nhăn nhó, khoe miệng Hiệp Hàm bất giác nở ra một nụ cười.

Chờ Hiệp Hàm cúp máy, Lưu Nguyệt cũng nhìn không được truy hỏi “Là công việc sao? Có cấp lắm không? Hay chúng ta dừng ăn nữa, đi về nhé.” Hiệp Hàm vẫn vuốt mày theo thói quen, mang theo ý cười của Thiển Thiển nhìn Lưu Nguyệt, sau đó dùng giọng điệu thản nhiên giải thích “Tôn mình gọi, ừ, em cũng quen, chính là không độc đó. Trong game có chuyện.”

Một câu đơn giản, lại khơi mào hảo tâm của Lưu Nguyệt, nàng tự nhận bản thân cũng hiểu Hiệp Hàm, nếu như lời y nói, nếu chỉ có chút việc, vừa rồi làm sao có thể khiến y nhíu mày. Điều đó chứng minh đã xảy ra chuyện rồi, hơn nữa không phải là việc nhỏ. Lưu Nguyệt kiên trì muốn Hiệp Hàm nói rõ ràng.

Hiệp Hàm bắt đầu dĩ, liền kiên nhẫn giải thích cho nàng “Tôn minh vừa mới nói, trong khoảng thời gian này chúng ta không lên game, đám tinh anh của Chiến minh trước sau cứ không ngừng gửi lời mời quyết đấu sinh tử cho chúng ta.” Lưu Nguyệt nghe đến đó liền nhin không được cướp lời y, “một trận quyết đấu sinh tử?! Chẳng lẽ họ không sợ thua sẽ bị rớt trang bị sao?” Hiệp Hàm tựa hồ đoán được Lưu Nguyệt sẽ nhin không được mà hỏi lời này, nâng ly vang đỏ trước mặt lên nhấp một ngụm, tiếp tục nói “Vấn đề ở đây, khả năng PK Chiến minh cùng Thị Huyết Đường chênh lệch thế nào, người sáng suốt đều có thể nhìn ra đến, nhưng là cho tới bây giờ, Chiến minh một lần cũng chưa thua, còn Thị Huyết Đường đã có bốn game thủ phải chịu phạt của trò chơi.”

Lưu Nguyệt nhin không được trờng mắt, điều này sao có thể? Chiến minh thế nhưng lại thắng? Hơn nữa là thắng bốn người, đây là ở trong game đã làm gì a? Hiệp Hàm cũng biết như vậy là rất kỳ quái, cho nên lúc nhận được điện thoại của Không độc còn tưởng hấn nói đùa, nhưng là ngữ khí của Không độc có phần rất gấp, hơn nữa tám giờ tối nay, Độc lai độc vãng của Chiến xin khiêu chiến với Không nên, Không độc đoán chừng, trận chiến hôm nay người thắng sẽ lại là Chiến minh. Không độc nghĩ, chiến minh hấn là giỏi trò ám muội gì đó, cho nên để Thị Huyết Đường không bị tổn thất nữa, hấn lập tức gọi điện thoại thông báo cho Hiệp Hàm.

Đầu tiên Hiệp Hàm cũng nghĩ Chiến minh dùng thủ đoạn gì đó, nhưng là không chứng kiến tại trận, y không thể đưa ra kết luận gì được. Lưu Nguyệt lại hỏi Hiệp Hàm “Rốt cuộc là thua như thế nào?” Hiệp Hàm hơi nhíu mày nói “Tôn minh gần đây cũng không login, chúng ta đều bận việc dời công ty, y cũng chưa trực tiếp chứng kiến qua, bắt quá theo không nên cùng mọi người trong tộc nói, tựa hồ xung quanh bọn Chiến minh đều có một màn bảo vệ nhìn được, cũng không thể tới gần, cũng không thể đánh trúng họ.” “Như vậy không phải người của Thị Huyết Đường chỉ bị động đứng im cho người ta đánh sao? Bị đánh mà không đánh trả được thì làm sao không thua cho được.” Lưu Nguyệt rất tức giận, có chút đứng ngồi không yên chỉ muốn lên game ngay lập tức.

Hiệp Hàm an ủi nàng, “Còn lâu mới tới tám giờ, ăn xong hãy trở về.” Phục vụ đem đồ ăn tinh xảo ra bàn, vừa nhìn đã khiến cho người ta có cảm giác thèm ăn, Lưu nguyệt thấy ánh mắt của y nhìn nàng ý bảo ăn đi, nên đành ăn một miếng, ă! Hương vị cũng khá ngon, nhưng là trong lòng cứ nghĩ việc trên game, bữa tiệc này tuy rằng sắc hương vị đều đủ, nhưng Lưu Nguyệt lại không cảm nhận được vị.

Tựa hồ thấy Lưu Nguyệt không có tâm tình ăn uống, Hiệp Hàm cũng không bức nàng ăn hết, tính tiền xong liền mang nàng về nhà.

Đến thư phòng, Lưu Nguyệt mới bắt tri bắt giác nghĩ, thư phòng chỉ có duy nhất một máy, sau khi nàng dọn đến đây, Hiệp Hàm cũng để máy tính lại cho nàng dùng, còn bản thân thì đi tới tận khuya mới về. nhưng là hôm nay hai người đều ở đây, có mỗi một máy làm sao lên đây?

Hiệp Hàm thấy nàng kia ngẩn người, liền biết nàng đang nghĩ cái gì, không chút hoang mang đi tới bàn làm việc lấy ra một cái notebook, đặt ở bàn bên cạnh, sau đó thuận thực gắn net, thản nhiên vênh váo mà khởi động máy. Hoàn toàn không nhìn tới biểu tình kinh ngạc trên mặt nàng.

Lúc ấy Lưu Nguyệt nghĩ, người này làm sao biết nàng nghĩ cái gì chứ. Không phải y biết thuật đọc tâm đó chứ!

30. Chương 30: Thị Huyết Đường Phẫn Kích

Đăng nhập game, tâm tình Lưu Nguyệt trong nháy mắt liền trở nên trầm trọng. Người trong Gia Tộc vừa nhìn thấy Hiệp Hàm sau mấy ngày không onl giờ đã xuất hiện, lập tức sôi nổi hấn lên, những anh em vài ngày trước bị Chiến Minh khiêu chiến, mặc danh kỳ diệu thất bại mất đi trang bị, liền điên cuồng cầu xin lão đại làm chủ, Hiệp Hàm quả là trời sinh ra để làm người lãnh đạo a.

Đầu tiên mở miệng ổn định mọi người, “Trước đừng loạn, ta hỏi ai, người đó đáp.” Sau đó trong kênh Gia Tộc hoàn toàn im lặng, Lưu Nguyệt nhin không được liếc mắt nhìn Hiệp Hàm đang ngồi bên cạnh mình, người kia không biết y đang bị nhìn chăm chăm, nhíu nhíu mày làm cho Lưu Nguyệt dễ dàng nhận ra được,

tâm tình y hiện tại không tốt lắm, nhưng là đôi tay ngọc ngà của y vẫn lướt nhẹ trên bàn phím khiến Lưu Nguyệt hâm mộ vô cùng. Lưu Nguyệt nhanh chóng quay lại nhìn vào màn hình của mình.

Nguyên lai y viết “Ai bị gửi chiến thư đầu tiên?” Sau đó Loan đao từ trong đám người trong tộc đi ra nói, “Là ta.” Lưu Nguyệt cảm thấy vụ quyết đấu lần này có trò quỷ gì thật rồi, Loan Đao bình thường không hay nói chuyện với ai, lê lét trong game này chủ yếu là vì phát cuồng PK mà thôi, trong Gia Tộc ai bị khi dễ, chỉ cần Loan Đao onl, đều chạy tới hỗ trợ đầu tiên, cũng không nghe qua hăm với Chiến minh có thù hằn gì, hơn nữa hấn rất có tiếng trong game. Quan trọng hơn là, Loan đao cũng là game thủ nổi có danh trong bảng PK. Một tên Chiến minh vô danh tiểu tốt lại có thể khiến hấn thất bại, nói ra ai mà tin được cơ chứ.

Hiệp Hàm bên kia tựa hồ dừng lại, sau đó âm thanh gõ bàn phím lại vang lên, chỉ chốc lát Lưu Nguyệt liền nhìn thấy y ở kênh Gia Tộc thảo luận “Đối phương PK có cái gì đặc điểm không?” Mọi người trong Gia Tộc im lặng, những người không liên can liền không dám xen chân vào, đều yên lặng chờ lão đại hỏi hấn cặn kẽ.

Loan đao tiếp tục trả lời “Không có gì đặc biệt, vẫn có thể trao đổi qua lại bình thường, hoàn toàn không phải cao thủ hạng nhất gì, chính là không thể tiếp cận được.” Hiệp Hàm xem xong liền hỏi “Lúc ấy người có thấy gì kì quặc? Có hoài nghi gì hay không?” Loan đao lập tức đáp “Lúc ấy ta nghĩ nhà ta bị kẹt mạng, hoặc BUG gì đó, thua cũng không để trong lòng, nhưng là sau đó bọn chúng không ngừng khiêu chiến những người trong Gia Tộc, đã vậy còn thua nhiều như thế, ta mới cảm thấy việc này có gì không đúng. Kỳ thật câu này của Loan Đao, cũng nói ra suy nghĩ trong lòng mọi người, lần đầu tiên thua có thể là ngoài ý muốn, cũng có thể là sai lầm, nhưng là tứ đại cao thủ trong Gia Tộc đều bị thua bởi đám vô danh tiểu tốt, việc này nhìn kiểu gì cũng thấy có gì đó không đơn giản.

Hiệp Hàm tổng kết nói “Có lẽ bọn chúng dùng Plug-in.” Lời này dường như vượt dự kiến của mọi người, nhưng trong tiềm thức họ cũng dự liệu được chuyện này rồi. Nếu không phải dùng Plug, thì làm sao đám Chiến minh hạng hai kia có thể dễ dàng thắng liền bốn cao thủ PK của Thị Huyết Đường. Nhưng nếu sử dụng plug thì, Trường kiếm giang hồ được xem là game có tường lửa chống plug lợi hại nhất hiện nay, khóa chặt tay không chút lơ đãng, khiến cho các game thủ không dám sử dụng mấy thứ hư hư thực thực plug bí ẩn gì đó trong này. Bởi vì điều đó, nên toàn thể trò chơi đều rất công bằng và ổn định.

Plug-in: có thể xem là 1 chương trình auto, chuyên để hack game, tạo lag cho đối thủ... lùm xà lùm xùm... Ta ko rành lắm.. Nói chung là chương trình hỗ trợ cài thêm cho game thủ chơi xấu á.

Nhưng cũng có nhiều người dùng trò này trong game, dựa vào nó kiếm tiền, kiếm trang bị cùng súng vật, sau đó thông qua phương thức buôn bán trên internet mà cấp cho người cần mua, để đổi lấy tiền thật, thậm chí có rất nhiều người dùng cách này làm kế mưu sinh. Đây cũng được xem là một loại thương nhân, nhưng là không giống dạng thương nhân của Bóng đêm, bóng đêm cũng thích kinh thương, Nhưng đó chỉ là sở thích, không thích đem hàng hóa của mình rao bán trên mạng. Cô nàng là chung thủy với phương thức từ trước tới giờ, chính là ở trong game mở một cửa hàng, hoặc lập một sạp nhỏ từ từ tiêu thụ.

Không khí yên bình trong game giờ lại bị bọn chuyên xài Plug này phá vỡ, rất nhiều người thảo luận kịch liệt. Không bận tâm tới những gì mọi người nói, Hiệp Hàm giữa ngổn ngang tranh cãi nói ra một câu trọng tâm, “Tay phải thần thánh có đây không?” Mọi người liền nghĩ Đại Thần tính hỏi tiếp người thứ hai, bởi vì Tay phải thần thánh cũng một trong số những người bị gửi chiến thư.

Tay phải thần thánh lập tức trả lời “Ta ở đây.” Lưu Nguyệt đang nghĩ hấn là y sẽ hỏi hấn chi tiết cụ thể thế nào, Hiệp Hàm lại nói một câu ngoài dự liệu của mọi người, “Người cùng bảng hữu thử lên 5173 dạo thử xem” Lưu Nguyệt không kịp phản ứng, Tay phải thần thánh vừa nhận được lệnh liền thực hiện ngay, sau đó treo máy rời đi. Không đọc tựa hồ là người đầu tiên hiểu Hiệp Hàm đang nghĩ gì, hấn tại kênh Gia Tộc hỏi: “Lão đại, chẳng lẽ người hoài nghi Chiến minh...” Những lời của Không đọc đầy vẻ chế nhạo, nhưng chỉ mập mập mé mé, khiến mọi người đoán không ra ẩn ý trong đó.

5173: 1 trang web, như 5s của Vn – khác là trang này chuyên mua bán những thứ trong game như: tiền game, trang bị, súng vật – người mua kẻ bán rao giá ai dc thì thầu >_

31. Chương 31: Bức Chiến Thư Khó Hiểu

Đội Cô Dạ Hàn Tinh tại kênh gia tộc phân bố xong, thời gian cũng gần điểm 8 giờ, y ở kênh gia tộc hạ lệnh “Tốt lắm, mọi người đều tập hợp tại đài PK Trường an.” Khi Lưu Nguyệt cùng Cô Dạ Hàn Tinh đến đài PK, mới phát hiện nơi này từ trên xuống dưới đã chật cứng, nhưng là danh hiệu Cô Dạ Hàn Tinh vẫn rất lớn, các game thủ đứng xung quanh chờ xem, xa xa nhìn thấy y, liền chạy bay lên kênh Thế Giới kêu gào.

[Thế Giới] [Thống nhất băng hồng trà]: Phụ trương! Phụ trương! Lão đại của Thị huyết đường cuối cùng cũng hiện thân!

[Thế Giới] [Cứu vớt địa cầu]: Cô Dạ Hàn Tinh xuất hiện! Tọa độ: [Trường An 909.118] muốn chụp hình thì nhanh chân lên!

[Giao Dịch] [Hoa tú cầu]: Bán ra kim sang được Cô Dạ Hàn Tinh đã từng dùng qua, 100 kim một viên, số lượng có hạn, đến trước có trước, hàng trữ rất ít, chỉ còn sót lại 89 viên.....

[Thế Giới] [Độc lai độc vãng]: Chiến minh VS với bốn người của Thị huyết đường đều toàn thắng! Cô Dạ Hàn Tinh người còn dám tới xem sao, bộ không sợ mất mặt à.

[Thế Giới] [Bò đảo quả quả]: Hàn tinh thần tượng, ta là người hâm mộ của người! Ta vĩnh viễn ủng hộ Hàn tinh, ủng hộ Thị huyết đường!

[Giao Dịch] [Hoa tú cầu]: Bán ra kim sang được Cô Dạ Hàn Tinh đã từng dùng qua, 100 kim một viên, số lượng có hạn, đến trước có trước, hàng trữ rất ít, chỉ còn sót lại 82 viên.....

[Giao Dịch] [67955976]: Ta lấy ý chí kiên cường bé nhỏ, cùng tinh thần bất khuất này, quyết phá tan mọi bức tường thịt để đến trước mặt Cô Dạ Hàn Tinh! Do đó phải quây phá một chút để làm kỉ niệm a!

.....

Lưu Nguyệt thấy trên các kênh hình như phát điên cả rồi, bắt đầu dĩ không biết nói gì, sau đó quay đầu nhìn về phía Hiệp Hàm, chỉ thấy y nhìn chăm chăm vào màn hình có chút đắm chiêu, Lưu Nguyệt nghĩ có phải y đã bị đám fan điên cuồng dọa sợ rồi không, liền an ủi y “Đừng nghĩ nhiều như vậy, tuy rằng đám fan đó hơi cuồng, nhưng kỳ thật cũng rất đáng yêu.”

Hiệp Hàm lắc đầu, “Anh đang nhìn mớ kim sang được.....” Bị y nhắc nhở Lưu Nguyệt liền tỉnh người lập tức vào kênh Thế Giớitìm được dòng Giao Dịch bán kim sang được. Lưu Nguyệt nhìn không được trêu chọc “Hắc hắc, lấy anh ra làm thương hiệu ớ kim sang được quả thật rất được a.” Hiệp Hàm gật gật đầu, sau đó tỏ vẻ tiếc nuối nói “Anh bán nàng ta 200 viên mỗi viên 60 kim, xoay người một cái nàng liền bán với giá 100 kim, anh lỗ to rồi!” Lưu Nguyệt vô cùng xấu hổ, nguyên lai đứa nhỏ này bộ dạng trông khổ sở thế là vì chuyện lỗ vốn sao?!

Một lúc lâu sau, Hiệp Hàm hạ một tuyên bố, “Giá được liệu chữa trị còn phải cân nhắc lại, đứng trung gian mua bán kiểu này thật là quá lời mà!” Còn muốn cân nhắc lại á?! Lưu Nguyệt mồ hôi lạnh ứa ra, kim sang được bình thường bán có 50 kim một viên, y bán 60 kim một viên cũng đủ thấy lòng dạ đen tối lắm rồi, kết quả qua tay người kia bán lên 100 kim một viên chứng tỏ lòng dạ người kia càng đen tối hơn! Thương nhân trong trò chơi này, không có đen tối thường mà là cực kì đen tối a!

Ngay lúc mọi người tranh cãi chờ trận quyết đấu bắt đầu, Tay phải thần thánh đột nhiên từ đâu xông ra, sau đó lặng lẽ chen tới đứng kế bên Cô Dạ Hàn Tinh, hai người tựa hồ trao đổi mật ngữ. Một hồi sau, Tay phải thần thánh lại lặng lẽ rời đi. Lưu Nguyệt có chút tò mò, liền hỏi Hiệp Hàm “Tay phải thần thánh đã chuẩn bị xong rồi sao? Hắn vừa nói gì với anh vậy?” Khóe miệng Hiệp Hàm mang theo ý cười đầy tà khí, bộ dạng xem chừng rất tốt, Lưu Nguyệt thấy hắn như vậy, càng thêm tò mò, thường thường nếu Hiệp Hàm để lộ tâm tình như thế, chính là dấu hiệu tai họa sắp ập đến a, không biết lần này ai sẽ gặp chuyện không may đây? “Tay phải thần thánh vừa nói cho anh biết, anh em của hắn lần theo những ghi chép Giao Dịch trên 5173 tra ra người trực tiếp Giao Dịch bán các trang bị đều xuất phát từ một tài khoản cá nhân, bọn họ hoài nghi kẻ đó mới là BOSS cuối cùng.”

Nguyên lai thật là lợi dụng Plug để kiếm lời sao, hiện tại tất cả các sự kiện trên đều bị Hiệp Hàm sở trúng không sai một điểm. Cuối cùng chỉ là chưa có báo cho bên công ty trò chơi mà thôi. Đương nhiên đó chỉ là

suy nghĩ một phía của Lưu Nguyệt, Hiệp Hàm tính tình vốn có thù tất báo, phỏng chừng sẽ không để đối phương sống tốt a. Nhưng là Lưu Nguyệt còn có một vấn đề: “Vì sao anh lại bảo Tay phải thần thánh đi thăm dò? Hơn nữa làm sao bọn họ có thể lấy được nhật lý Giao Dịch của website người ta?” Hiệp Hàm bắt đầu nói “Em biết hẳn lâu như vậy, mà không hỏi qua hẳn làm cái gì sao?” Lưu Nguyệt vẻ mặt mờ mịt nói “Nếu đã là bạn bè trong game, thì ngoài đời làm nghề gì đâu có quan trọng, em sẽ không vì nghề nghiệp người ta thấp kém mà khinh thường họ.”

Hiệp Hàm vừa nghe liền biết Lưu Nguyệt hiểu lầm, “Không phải ý đó, ý anh là sở trường của hẳn cơ. Hơn nữa nghề nghiệp của hẳn, toàn bộ Thị huyết đường, trừ em ra thì đoán chừng ai cũng biết.” Lưu Nguyệt khó tin nhìn chằm chằm Hiệp Hàm, “Kỳ thật Tay phải thần thánh cùng vài bằng hữu của hẳn là chuyên viên hacker a.”

Lưu Nguyệt hoàn toàn không biết nói gì, mỗi lần lên game y như rằng đều thấy Tay phải thần thánh ở đó, vẫn tưởng chắc hẳn không việc làm, nhưng nếu đã là bạn bè tốt, nàng cũng không có ý khinh thường đối phương, chính là toàn lực không nhắc tới chuyện đó, không muốn tạo áp lực cho hẳn. Cho tới bây giờ mới biết được, nguyên lai người ta là hacker nha, một nghề nghiệp đầy hứa hẹn như vậy.....

Hiệp Hàm vừa thấy bộ dạng kinh ngạc của Lưu Nguyệt, nhin không được cười thành tiếng, y có cười cũng đâu cần kích động như vậy, làm cho Lưu Nguyệt vốn đang cảm thấy xấu hổ, nháy mắt bị điện giật đến thất thần, Hiệp Hàm vốn thuộc dạng người sống nội tâm, cho dù cảm xúc có bị dao động, y cũng theo thói quen khống chế tốt được. Đây là lần đầu tiên Lưu Nguyệt thấy Hiệp Hàm cười vui vẻ như thế. Khuôn mặt toát lên vẻ khí thế anh tuấn tươi cười sáng lạng, đôi mắt cong cong khép hờ, khóe miệng nhếch lên, làm cho nhịp tim của Lưu Nguyệt tăng tốc, cảm xúc dâng trào.

Hiệp Hàm đương nhiên cũng phát hiện Lưu Nguyệt đang ngây ngốc nhìn y chằm chằm, hẳn cười tà tà, chậm rãi tiến đến bên cạnh Lưu Nguyệt, cố ý đem mặt y đưa đến trước mặt nàng, hướng lỗ tai nàng thoỉ thoỉ nói “Như thế nào? Bà xã vừa lòng chưa?” Trái tim Lưu Nguyệt thiếu điều muốn nhảy ra khỏi cổ họng, hai mắt trần tình giật mình đáp lại “Àn, phi thường vừa lòng.”

Nghe được câu trả lời, Hiệp Hàm càng đắc ý cười, còn muốn tiếp trêu ghẹo nàng, Lưu Nguyệt giống như bị điện giật bừng tỉnh, sau đó thét đến chói tai rồi nhảy dựng khỏi ghế. Trong nháy mắt đã vọt đi cách Hiệp Hàm thật xa, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng vì xấu hổ. Nghe tiếng thét chói tai của nàng, vương thẩm từ nhà bếp chạy tới, hốt hơ hốt hã hỏi “Sao vậy, sao vậy? Xảy ra chuyện gì à?”

Lưu Nguyệt vội vàng tiến tới cạnh vương thẩm, càng thêm xấu hổ vì không biết giải thích thế nào, trái lại Hiệp Hàm vẫn tỏ ra bình tĩnh, thần nhiên thay Lưu Nguyệt giải thích “Không có việc gì, vừa có con gián bò qua.” Thấy y nói vậy, vương thẩm bỗng nhiên bày ra bộ dạng hiểu chuyện, Lưu Nguyệt nghĩ vương thẩm hẳn sẽ đem nàng biến thành một cô bé nhất gan lại kiêu ngạo tự mãn, nhưng là cô không biết phải giải thích thế nào.

Wương thẩm thấy không có chuyện gì nữa, liền đảo bước ra ngoài, vừa đi vừa thì thầm “Như thế nào lại có gián, không phải mới quét dọn xong sao, xem ra phải quét dọn lại một lượt nữa a.”

Chờ vương thẩm rời khỏi, Lưu Nguyệt càng cảm thấy xấu hổ hơn, nàng đứng tại chỗ muốn tiến không được mà lùi cũng không xong. Hiệp Hàm thấy bộ dạng không biết làm sao cho phải của nàng, không có ý tốt lại trêu nàng “Vừa rồi dọa bà xã sao?” Lưu Nguyệt vừa nghe y gọi nàng như vậy, hai má liền ửng đỏ lên, nàng vừa xấu hổ vừa nói “Đó chỉ là trò chơi thôi mà.” Hiệp Hàm vuốt mày nói “Anh tưởng chúng ta đã ở trước mặt nguyệt lão cưới sinh đường hoàng rồi chứ.” Trong đầu Lưu Nguyệt kêu ong ong cả lên, “Nhưng anh cũng không được tùy tiện gọi em là bà xã!” Hiệp Hàm vô cùng đứng đắn nói “Anh không có tùy tiện gọi vậy a.” Lưu Nguyệt hoàn toàn không biết phải nói gì thêm nữa.

Ngay lúc Lưu Nguyệt đang loay hoay nhớ không biết làm gì, ánh mắt Hiệp Hàm nhìn lướt qua nhân vật trong game của Lưu Nguyệt, sắc mặt đột nhiên tối sầm lại, thanh âm đã lạnh đi không ít, y nghiêm mặt nói “Mau lại đây nhìn xem, có người gửi chiến thư cho em.”

Lưu Nguyệt càng mờ mịt hơn, chiến thư gì cơ? Nàng không nhớ mình từng đắc tội với ai a. Sau đó cũng chạy tới nhìn thử, vừa thấy màn hình lập tức tròn tròn mắt. Trên màn hình máy tính của nàng hiện ra một cái khung, trên đó ghi: “Game thủ Yên Vũ mê tình gửi chiến thư cho người, xin cùng người tiến hành một trận quyết đấu sinh tử, Người đồng ý hay không?” Bên cạnh đó là hai ô Đồng ý và Từ chối. Lưu Nguyệt

xem xong liền quay đầu nhìn về phía Hiệp Hàm, Hiệp Hàm mặt mày nhăn nhó, biểu tình cũng xanh mét, Lưu Nguyệt nhìn có chút sợ, lần này xem ra Hiệp Hàm tức giận thật rồi.

Hiệp Hàm híp híp hai tròng mắt, ngoài cười nhưng trong không cười nói “Nếu muốn nhắm vào ta thì cứ mà tới đây mà.” Lưu Nguyệt vừa thấy y như vậy, biết lần này là đụng chạm thật rồi. Trong lòng mừng thầm, thật may nàng không phải là địch nhân của y a.

32. Chương 32: Thập Tử Nhất Sinh

Theo lời Hiệp Hàm dẫn dò, Lưu Nguyệt tiếp nhận chiến thư của Yên Vũ mê tình, khi đó chỉ cách thời gian quyết đấu của Không nên 10 phút. Đa phần các game thủ đều tụ tập xung quanh đài PK chuẩn bị xem cuộc chiến, thì hệ thống đột nhiên phát ra 3 đoạn chữ đỏ. Tuy rằng thư mời quyết đấu sinh tử, gần đây xem nhiều cũng chẳng còn mới mẻ gì nữa, nhưng là hai nữ chính trong truyền thuyết quyết đấu! Đây chính là tin tức khủng bố kinh thiên động địa a. Kênh Thế Giới lại bùng lên, bọn đầu trâu mặt ngựa loại nào cũng có, có cả người đứng ra nhận cá độ, sau đó một đồng người nhảm chán bắt đầu đặt cược. Lưu Nguyệt trên trên nhìn đến ngây ngốc, những người này thật là....

Mà điều khiến cho Lưu Nguyệt không biết nói sao chính là, cả Hiệp Hàm cũng đi đặt cược a! Mấy ngày nay chỉ cần Chiến minh đấu với Thị huyết đường, không có ngoại lệ nào đều là Chiến minh thắng. Vì vậy đại bộ phận đều đổ xô mua Yên Vũ thắng, Hiệp Hàm chen vào cầm theo 5000 kim, toàn bộ mua cho Lưu Nguyệt. Có kẻ nhìn thấy thế, lập tức lên kênh Thế Giớináo động, cuối cùng một người nói cả nhà loạn, kênh Thế Giớilại ầm ầm một trận.

[Thế Giới] [Đùng bắn ta]: Tin mới đây, Cô Dạ Hàn Tinh bỏ ra 5000 kim mua bà xã y thắng!

[Thế giới] [Tâm tương ấn]: Ta nhìn thấy Cô Dạ Hàn Tinh đặt cược, bỏ 5000 kim mua bà xã y. Các đồng chí à, chúng ta bị biến thành nhân chứng sống cho đoạn tình cảm của họ a!

[Thế giới] [Bò đào quả quả]: Thần tượng! Ta ủng hộ người! Năm ngàn kim trong mắt ta không là gì cả!

[Thế Giới] [Thống nhất băng hồng trà]: Ta ra đây chỉ để nói một câu, Cô Dạ Hàn Tinh người thật là người có tiền, 5000 kim của người giờ trôi bồng bềnh theo nước rồi a.

[Thế Giới] [Đùng bắn ta]: Tin mới đây, Cô Dạ Hàn Tinh bỏ ra 5000 kim mua bà xã y thắng!

[Thế Giới] [Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Chú ý! Chú ý! Yên Vũ mê tình VS Lưu Nguyệt, tỉ lệ 1 ăn 15! Ngay cả Cô Dạ Hàn Tinh cũng mua, các người còn do dự gì nữa?

.....

Mắt thấy kênh Thế Giới càng tranh cãi càng kịch liệt, Lưu Nguyệt bất mãn hỏi Hiệp Hàm “Anh mua mấy cái đó làm gì?” Nàng cứ tưởng y vốn là người chín chắn, đầu ngón cũng thích làm mấy chuyện nhảm chán này. Hiệp Hàm đương nhiên trả lời nàng “Cũng đâu thể để em trông thẩm thương như thế.” Hiệp Hàm vừa nói vậy, trong lòng Lưu Nguyệt vốn không có gì, đột nhiên cũng hiểu ra mình đáng thương thế nào, tỉ lệ cá cược cũng kém xa như vậy. mọi người ai cũng nghĩ lần này nàng thua chắc rồi.

Không đợi Lưu Nguyệt bực tức xong, mặt ngữ của nàng nhấp nháy sáng lên vài cái, nàng click mở, là Thiển Thiển cùng bóng đêm gửi tới. Đều hỏi chiến thư vừa rồi là sao. Ngữ khí của Thiển Thiển có phần không tốt “Cái con nhóc đàn bà chanh chua kia có hay không quá nhàn rồi, cứ phải kiếm cách bơi móc gây sự mới thấy vừa lòng hả dạ, đúng là cái đồ con nít ranh!” ngữ khí Bóng đêm tương đối nhẹ nhàng hơn nhiều, “Tại sao Yên Vũ mê tình kia cứ hay trêu chọc người thế nhỉ, Tiểu Nguyệt người đừng lo, ta nghĩ trong lòng lão đại đã có đối sách rồi. Còn có a, vừa rồi ta cũng bỏ ra 1000 kim mua người thắng nha.” Xem xong câu này, mồ hôi Lưu Nguyệt chảy như thác, quả nhiên bóng đêm cũng nhảy vào a.

Đang lúc Thiển Thiển cùng Lưu Nguyệt bàn bạc giờ giấc quyết đấu ngày mai, thời gian vừa đúng 8 giờ, hệ thống bắt đầu quy trình đếm ngược. Lưu Nguyệt nhấn cho Thiển Thiển một câu “Có gì nói sau đi, trước

xem quyết đấu đã.” Tâm tư Thiển Thiển lúc này đều đặt trên đài, cũng lười đánh chữ, trực tiếp trả lời Lưu Nguyệt một biểu tượng “o”.

Đến giờ, trên người Không nên nhấp nháy một tầng ánh sáng trắng, nháy mắt đã bị kéo lên đài PK, đứng đối diện hẳn là Độc lai độc vãng, trong lòng Lưu Nguyệt có chút khản trương, bất giác bắt lấy ống tay áo Hiệp Hàm, hơi lo lắng hỏi “Làm sao bây giờ? Nếu đối phương thật sự có dùng plug, như vậy chẳng phải sẽ thua sao?”

Hiệp Hàm trấn an vỗ vỗ bàn tay nhỏ nhắn của nàng, “Hiện tại chúng ta không phải vì thắng thua mà đánh, đánh là để bắt được chứng cứ, lật mặt tất cả những kẻ đang đứng đằng sau vụ này.” Y vừa nói, Lưu Nguyệt liền thông suốt. Quả thật tâm tính của nàng vẫn còn là của một cô nhóc, không như bọn Hiệp Hàm có thể suy nghĩ sâu xa a.

Thời gian chuẩn bị đếm ngược xong, Độc lai độc vãng liền hạ thủ quăng vài mảng độc lên người Không nên. Không nên là đệ tử Thiên vương, phòng ấu nhiều, hơn nữa nghe theo đề nghị của Hiệp Hàm, đem toàn bộ trang bị trên người thay bằng trang bị chuyên phòng độc cùng tăng máu. Nếu biết rõ chúng dùng plug, căn bản không thể đánh trúng đối phương, công kích cùng bạo kích đều vô dụng. Lúc này Không nên đang ở trên đài cùng Độc lai độc vãng chơi trò người truy ta chạy. Theo lẽ thường, đều là vật lý chức nghiệp dĩ đánh bổ y chức nghiệp* mới đúng, nhưng trên đài lúc này lại ngược lại, vẫn là Độc lai độc vãng tùy ý tiếp cận, mà Không nên thì thành thạo né tránh phải, trông chẳng khác gì một khán đài trình diễn trò chơi trốn tìm.

*Vật lý chức nghiệp: cận chiến, đại để mí đũa chuyên đánh gần, (máu trâu, sức sát thương cao...) – Bổ y chức nghiệp: mấy e chuyên đứng xa, sài kỹ năng, (máu yếu, sức sát thương ko cao, nhưng có các kỹ năng như chữa thương, dụng độc, hôn mê, tê liệt, này nọ)

Lưu Nguyệt suy nghĩ, Không nên là đang dùng cách này để kéo dài thời gian sao, bên cạnh truyền tới âm thanh chỉ huy của Hiệp hàm, “Trốn khá lắm, người phòng độc cao, độc của hắn vốn không uy hiếp nổi người. Tiếp tục di chuyển xa một chút, sau đó trở ngược lại cho hắn một cái công kích, nhớ chọn góc độ mọi người có thể quan sát rõ nhất.” Y vừa nói xong, Lưu Nguyệt liền thấy Không nên này giờ đang trốn tránh đột nhiên xoay người, hướng tới Độc lai độc vãng công kích tới, mọi người đều thấy rõ Không nên công kích Độc lai độc vãng lại bị bức tường vô hình làm cho văng ra, Độc lai độc vãng xem chừng nhìn thấy Không nên chuẩn bị công kích mình thì bị văng ra, càng không thêm kiên trì vô cùng đắc ý.

Đương nhiên, vừa lòng với kết quả này ngoài Độc lai độc vãng, còn có Lưu Nguyệt ngồi bên cạnh Hiệp Hàm. Hiệp Hàm cũng mỉm cười, khẩu khí nhện không được tán dương “Làm không sai, tương đối rõ ràng. Tiếp tục kéo dài, làm hắn nổi điên đi.” Lúc này, trong trò chơi không nên bắt đầu tùy ý chọc tức Độc lai độc vãng, Độc lai độc vãng vẫn đuổi theo sau Không nên. Khi vừa tiến gần phạm vi công kích, đối phương lập tức linh hoạt né tránh. Qua lại vài lần như vậy, Độc lai độc vãng có chút nộ khí công tâm rồi. Xem chừng như chả thèm để tâm tới sự tấn công của đối phương, sống chết truy đuổi. Đến khi bắt kịp, Độc lai độc vãng liền quăng một trận liên hoàn độc lên người Không nên, nhưng máu Không nên vốn quá nhiều, lại có trang bị phòng độc cao, cho nên sau khi ăn một chuỗi độc lớn của đối thủ cũng chỉ mất một nửa số máu, lúc này trên người không độc còn hơn 1 vạn máu. Độc lai độc vãng nhện không được mắng, đột nhiên phát hiện ra máu của mình đang tuột, bất giác thấy khó hiểu, chẳng lẽ tám chắn không khí bất khả chiến bại chỉ ngăn được tổn thương vật lý thôi sao*? Chết tiệt, Độc lai độc vãng lập tức lùi về sau.

*Tổn thương vật lý là đánh trực tiếp ở cự ly gần

Nguyên lai trên người Không nên còn mang theo trang bị Ma pháp phản thương. Sau một chuỗi công kích ma pháp vừa rồi, có thể đã đem một phần thương tổn bản ngược trở lại người dụng đòn. Ma pháp phản thương được xem là trang bị khó chế tạo nhất, loại trang bị này trong trò chơi có thể nói là có tiền cũng khó mà mua được, dù có hết giá trên trời cũng chưa chắc có người chịu bán. Các anh em Thị huyết đường ngẫu nhiên đánh BOSS vô tình rơi ra vài món, sau đó Hiệp Hàm đưa thêm hai kiện tối cực phẩm của chính y, dùng thử xem có cơ hội gì không. Kết quả vô tình lại tạo ra được, cái tăng không khí kia giống một tấm khiên vô hình, có thể chống được công kích, nhưng là chống không được trang bị phản thương.

Độc lai độc vãng cuống cuống thối lui, nhìn lại lượng máu của chính mình. Bổ y chức nghiệp vốn máu thấp phòng ngự thấp. Vừa rồi chỉ mới có một chút, máu của hắn đã giảm mất một nửa, hẳn không dám tiếp tục

kích động, có chút do dự đứng xa xa lòng vòng nhìn Không nên. Không nên cũng đứng yên nhìn lại xem xét tình hình, hai bên đều không tỏ ý muốn chủ động công kích, khiến người xem bên ngoài có phần không hiểu, bắt đầu kêu gào. Khung cảnh xung quanh đã bắt đầu có chiều hướng không thể khống chế được. Mà không khí lúc này xem chừng rất hợp sở thích của Hiệp Hàm, miệng y gọi lên ít nhiều thâm ý tạo thành một nụ cười yếu ớt. Lưu Nguyệt nhìn không được đoán, Có phải y lại có ý tưởng tâm tối nào đó không?

Chợt nghe Hiệp Hàm tiếp tục phân phó “Mọi chuyện bắt đầu rồi lên rồi, người châm thêm lửa đi, làm cho hẩn mất hết kiên nhẫn.” Không nên bắt đầu chậm rãi tiến tới Độc lai độc vãng, sau đó dừng lại, cả hai gần như mặt đối mặt nhau, kế tiếp, Không nên phán một câu rất đỗi kinh trời động đất, mà còn nói ra trên kênh Phụ Cận, cùng trên đỉnh đầu của hẩn, làm cho tất cả mọi người đều thấy, chính là: “F U C K!”

Lưu Nguyệt thiếu điều nhin không được, Khục! Cười khùng khục trước máy tính, Hiệp Hàm ở bên cạnh cũng nhin không được cười khẽ một cái, một Không nên trầm ổn nội tâm mà lại có thể mắng chửi thô tục như thế, các anh em nhà Thị huyết đường đều nhin không được trừng mắt, bất giác ngậy người. Một kẻ phi thường kiêu ngạo đệ nhất trong thiên hạ như Độc lai độc vãng, vừa thấy đối phương công nhiên vũ nhục cùng khiêu khích mình, liền bắt chấp tất cả, phàm là kỹ năng nào có thể sử dụng được đều hướng Không nên mà quăng tới, hẩn công kích điên cuồng với uy lực kinh người, dù với một người máu nhiều phòng thủ cao như Không nên, cũng bắt đầu bị tuột máu từ từ, đương nhiên Độc lai độc vãng cũng bị giảm máu theo, nhưng xem ra tên kia muốn chọn phương thức tự sát, bởi vì mọi người đều biết, chiêu thức đáng sợ nhất của ngũ độc chính là khi máu tuột xuống mức thấp nhất, cơ thể sẽ bộc phát tỏa ra một phiến khói tím, mắt thấy Độc lai độc vãng cùng Không nên sắp tuột máu tới mức giới hạn rồi, Hiệp Hàm đột nhiên ở bên cạnh nói một câu “Khai thuận!”

Thuần: khiên T__T để vậy cho ngắn nhá

Những người xem phía dưới đều sôi trào cả lên, ai thắng ai thua đều xem ở thời điểm này a. Rốt cuộc là Thiên vương có thể đứng vững trước khói độc của Ngũ độc không, hay là chết dưới làn khói ấy? Quả nhiên đài PK dâng lên một tầng khói độc, một lớp sương mù màu xanh đem hai thân ảnh che đi, nhưng là mọi người vẫn có thể thấy được giữa đám khói độc có một ánh sáng trắng lóe lên, ai thua? Bọn họ không khỏi trừng mắt chờ đợi lớp khói tản bớt.

Sương mù dày đặc quả nhiên dần dần tan ra, sừng sững ở đó dĩ nhiên là Không nên của Thị huyết đường. Mọi người đều không thể tin nổi, nguyên lai Thiên vương còn có kỹ năng bảo hộ, chính là tường khiên a, ở thời điểm cột máu sinh mạng tuột xuống thấp nhất, kỹ năng này có thể hấp thu một mức thương tổn nhất định, bắn ngược về phía đối phương, nhưng kỹ năng cũng không là chắc chắn tuyệt đối, còn phải biết nắm bắt thời cơ nữa. nếu không thể đoán chắc được thời điểm tốt nhất, dùng sớm một chút hoặc trễ một chút, đều chỉ còn đường chết.

Hệ thống phát ra dòng chữ đỏ, chiêu cáo thiên hạ Độc lai độc vãng của Chiến minh bại trận. Mọi người trong Thị huyết đường liền kêu reo hò cổ vũ Không nên, trông hẩn như một vị thần chiến tranh chậm chậm rời khỏi đài PK. Trên đầu máu chỉ còn lại 400. Bất kỳ ai nhìn vào cũng có thể cảm nhận được vừa rồi hung hiểm đến thế nào.

33. Chương 33: Chuẩn Bị Trước Trận Đấu

Vừa xong trận Không độc liền cùng Không nên tập trung cắt ghép mớ phim ảnh quay được. Mọi người trong gia tộc vốn định ăn mừng một trận để chúc mừng chiến thắng bất ngờ vừa rồi, kết quả nhân vật chính không có, đành phải hủy bỏ.

Lưu Nguyệt thừa dịp này, lặng lẽ kéo tay áo Hiệp Hàm hỏi những vấn đề mà nãy giờ nàng vẫn giữ trong lòng, “Vừa rồi là anh chỉ đạo Không nên sao?” Hiệp Hàm nhìn nàng một cách hứng thú nói “Hiện tại trong trò chơi đều có thể dùng giọng nói để chỉ huy, chúng ta cũng phải theo kịp thời đại chứ.” Nói xong còn đưa màn hình máy tính tới trước mặt cho nàng xem. “Đây là UT, Không nên cùng Không độc làm để phục vụ

cho gia tộc ta.” Lưu Nguyệt lập tức hiểu được, cười hì hì nói “Như vậy về sau có đi đánh BOSS hay gia tộc chiến gì đều tiện lợi hơn rất nhiều ha.”

Không đợi nàng hí hửng thêm, Hiệp Hàm ở trong trò chơi gửi nàng một lời mời tổ đội, nàng khó hiểu hỏi người bên cạnh “Anh định Tổ Đội đi đâu?” Kết quả Hiệp Hàm nói “Ngày mai không phải em lên đài PK đấu sao, anh mang em đi tập huấn một chút.” Hả, y không nói tới thì thôi, giờ nhắc tới liền khiến Lưu Nguyệt buồn bực nhớ lại trận chiến ngày mai.

Chờ Hiệp Hàm cười ngựa mang nàng đến Thục Sơn Trúc Hải, nàng mới giật mình một trận. Trước kia thời điểm luyện cấp làm nhiệm vụ chỉ biết không ngừng đánh quái, cho tới bây giờ chưa từng chú ý tới cảnh quang xung quanh, nguyên lai ở sâu trong rừng trúc lại có một chỗ tuyệt vời như vậy, ngay giữa rừng trúc có một dòng suối chảy qua, ẩn ẩn còn có tiếng kêu của côn trùng, thiết kế của trò chơi này rất thực a.

Hiệp Hàm xuống ngựa đầu tiên, sau đó dừng lại ở giữa bãi đất trống trong rừng trúc, trông nhẹ nhàng thoát tục vô cùng, làm cho Lưu Nguyệt nhìn không được choáng váng đầu óc. Nửa ngày trời cũng không thấy Nga Mi có động tĩnh gì, Hiệp Hàm ngẩng đầu nhìn người ngồi bên cạnh, khoe miệng nhìn không được gọi lên. Sau đó dùng tay ghồ nhẹ đầu nàng oán giận nói “Người thật ở ngay bên cạnh, em còn nhìn nhân vật trong game đến gần người, là sao hử?” Vừa nói xong Lưu Nguyệt liền không chút xấu hổ, thì thào giải thích “Đó là bởi vì hắn rất đẹp mặt a!” Hiệp Hàm vượt mây râu rì nói “Ý em là anh nhìn không đẹp bằng hắn?” Lưu Nguyệt liền quay đầu lại liếc y một cái. Chậc, dường như tức giận rồi nha, vội vàng sửa lại “Không phải không phải, anh so với hắn tốt hơn rất nhiều!” Điều nàng vừa nói chính là ý muốn của Hiệp Hàm, vốn đang trưng bộ mặt phụng phịu ra đó, đột nhiên lại tà tà cười “Đây là em nói đó nha, vậy về sau em cũng chỉ nhìn anh là được.”

Quả nhiên lời vừa nói ra, lại bày ra một bộ mặt đỏ bừng, ngoại trừ Lưu Nguyệt thì còn ai vào đây? Da mặt Hiệp Hàm quả thật đã dày vô đối rồi a.

Cái gọi là tập huấn kỳ thật ra cũng rất đơn giản, Hiệp Hàm biết Lưu Nguyệt bình thường rất ít PK cùng người khác, dù có PK phần lớn cũng do bị Thiển Thiển kéo xuống nước, hơn nữa trong mọi tình huống Lưu Nguyệt đều chỉ bị động, không có ý chủ động công kích người khác, có lẽ phần lớn game thủ nữ đều như vậy cả. Nhưng đã quyết đấu thì không như vậy được, người không giết người, thì người cũng sẽ không vì người mà nương tay, huống chi Yên Vũ mê tình lại là một Thích khách Thuyết yên phái, chẳng những xuất quỷ nhập thần, hơn nữa lấy việc đánh lén làm nghiệp chính. Mà điều không thể xem thường chính là khả năng bạo kích cao, không cần thận một cái thì dây máu chức của bố y nghiệp tiêu tùng ngay.

Cho nên Hiệp Hàm mô phỏng trận quyết đấu bày ra những tình huống ngày mai có khả năng sẽ xảy ra nhất, cùng Lưu Nguyệt luyện tập khả năng PK. Trong quá trình tập còn không ngừng chỉ đạo nàng sử dụng kỹ năng cùng các hướng di chuyển.

Mặc dù có Hiệp Hàm chỉ dạy một đêm, nhưng là vào ngày hôm sau, Lưu Nguyệt liền cảm thấy rất khẩn trương. Tuy trước kia nàng cũng không ít lần cùng Thiển Thiển PK, nhưng đúng như Hiệp Hàm nói, nàng không phải là game thủ PK chân chính. Lên đài PK không giống thế, đây là quyết đấu sinh tử a, hơn nữa trên đài hoàn toàn không vật cản gì để trốn tránh, hướng hồ đối phương còn là ẩn thân chức nghiệp, chuyện này làm lòng dạ Lưu Nguyệt đánh loạn cả lên. Lưu Nguyệt tan học về, phát hiện Hiệp Hàm vẫn chưa đi làm về, nàng ăn cơm xong, càng cảm thấy trong lòng bất an vô cùng, liền leo lên khỏi động máy.

Trong kênh gia tộc có vài người đang onl, nhìn thấy Lưu Nguyệt, đều nhiệt tình an ủi nàng, bảo nàng đừng khẩn trương, dù thắng hay thua cũng không quan trọng, nếu bị mất trang bị họ sẽ cùng nàng đi đánh kiếm về, làm trong lòng Lưu Nguyệt không ngừng cảm động. Vừa lúc Tay phải thần thánh đăng nhập, kỳ thật tên nhóc này mỗi ngày đều onl. Hắn đột nhiên gửi mật ngữ cho Lưu Nguyệt, bảo Lưu Nguyệt đợi hắn ở cổng bắc Trường An thành.

Lưu Nguyệt không biết có chuyện gì, đành đi ra cổng bắc chờ hắn, kết quả Tay phải thần thánh kêu nàng ra cổng bắc xong, liền xin cùng nàng quyết đấu, Lưu Nguyệt cảm thấy đặc biệt kỳ quái, đánh ngay vài dấu ????, Tay phải thần thánh mới nhớ ra giải thích: “Ta cũng vậy thuộc phái Thuyết yên, người với ta tỉ thí mấy trận đi, qua đó có thể hiểu hơn về đấu pháp của Yên Vũ mê tình, đến lúc đó người cũng dễ nắm bắt tình huống hơn.”

Lưu Nguyệt nơm nớp lo sợ tiếp nhận lời mời quyết đấu, nhanh chóng tự chấp phòng thủ ỳnh, không đợi

nàng nàng đánh giá hoàn cảnh xung quanh, trong nháy mắt Tay phải thần thánh đã ẩn thân trước mặt nàng. Sau ót Lưu Nguyệt không ngừng đổ mồ hôi lạnh, dịch trong tối ta ngoài sáng, cảm giác này ai mà thoải mái cho được, bất quá nàng lập tức nghĩ tới những kỹ xảo Hiệp Hàm đã hướng dẫn ngày hôm qua, liền thả mấy cái Băng thiên tuyết địa, sau đó hướng xung quanh những chỗ nàng di chuyển bỏ thêm một ít Băng sơn tuyết địa. Quả nhiên Tay phải thần thánh định tiến lại gần đánh lên nàng, đã bị băng đông cứng tại chỗ. Sau đó nàng bắt đầu nhảy vào công kích khi hấn đang trong tình trạng bị băng tuyết đông cứng đang không ngừng tuột máu. Hiển nhiên tốc độ di chuyển của Tay phải thần thánh cũng giảm đi rất nhiều, không thể đuổi kịp nàng. Nhưng bất chợt, Tay phải thần thánh liền ẩn thân, lại biến mất trước mặt Lưu Nguyệt. Nàng còn chưa kịp dùng Băng thiên tuyết địa, hấn đã xuất hiện ở phía sau nàng, đánh lên vài cái liền làm nàng giảm mất một phần ba máu, nàng vội vàng tự thêm máu cho chính mình, kết quả kỹ năng còn chưa kịp dùng, đã bị Tay phải gọn ghẽ phá tan, sau đó liền bị hấn dán ột đòn, trong nháy mắt, Lưu Nguyệt đã muốn chấp tay quỳ trước mặt hấn. Hệ thống thông báo Lưu Nguyệt ở trận đấu vừa rồi đã bị hạ bởi Tay phải thần thánh.

Tay phải thần thánh không thèm khách khí, trực tiếp nói “Mới đầu làm khá tốt, vừa chạy vừa thả kỹ năng quả thực không chê vào đâu được, cỡ ta mà cũng không tránh được ăn phải kỹ năng của người, nhưng mà sau đó thì rồi quá. Phái Thúy yên ngoại trừ kỹ năng ẩn thân, còn thêm cường ẩn, người nhất định phải đề phòng tình hình xung quanh, nhắm chừng thời gian hấn tái ẩn thân lần nữa. Cuối cùng chính là vấn đề thêm máu, kỹ năng của Thúy yên có thể phá tan quá trình làm phép của đối phương, thời điểm người thêm máu, đừng đứng đối diện hấn. Còn lại thì không tệ, hấn không có vấn đề gì lớn lắm.” Lưu Nguyệt có chút ngượng ngùng nói “Chiều đầu tiên kia là hôm qua Hàn tinh dạy ta, phương pháp thêm máu y cũng có nói qua, nhưng căng thẳng quá nên ta quên hết trơn.” Tay phải thần thánh nghe xong cười cười nói “Ha ha, ta còn tự hỏi ngay từ đầu sao phương hướng di chuyển của người lại khá như vậy, nguyên lai là được lão đại chỉ giáo, người chỉ cần nhớ kỹ lời ta cùng lão đại nói, nhất định sẽ không thành vấn đề.” Nghe xong những gì Tay phải chỉ đạo, trong lòng Lưu Nguyệt có phần thoải mái hơn nhiều, Tay phải thần thánh là Thúy yên đại thủ tịch sư huynh, còn đứng thứ 5 trong bảng PK. Những gì hấn nói tuyệt đối sẽ không sai. Vừa nghĩ ngợi, nàng liền nghe dưới lầu có tiếng dừng xe, lập tức chạy ra cửa sổ nhìn, quả nhiên Hiệp Hàm đã về.

Chắc là Hiệp Hàm đã phải chạy vội về đây, xem bộ dạng y vội vàng. Vừa về tới nhà đã đi vào thư phòng xem Lưu Nguyệt, thấy Lưu Nguyệt đang onl, liền trấn an “Đừng khẩn trương, không có việc gì đâu.” Lưu Nguyệt vừa nghe trong lòng liền cảm thấy ngọt ngào làm sao, y vì nàng nên mới vội vàng chạy về sao, “Em không có căng thẳng đâu, vừa rồi Tay phải cùng em quyết đấu, sau đó dạy cho em một ít kinh nghiệm.” Hiệp Hàm vừa nhận khăn lau mặt từ tay Vương thẩm vừa nói “À, Tay phải là đại sư huynh phái Thúy yên, hấn chỉ hấn không có việc gì rồi.”

Hiệp Hàm ăn cơm tối xong, đến khi mỡ máy, thời gian cũng đã gần 7 giờ. Chờ Hiệp Hàm đăng nhập, liền trực tiếp báo Lưu Nguyệt chạy tới thương khổ. Lưu Nguyệt còn đang ngỡ ngàng không biết gì, chậm rãi đi đến thương khổ, liền thấy rất nhiều người quen. Bóng đêm cùng Không nên, Không độc cùng Thiển Thiển, ngay cả Loan Đào cũng có, Lưu Nguyệt cảm thấy khó hiểu, Bóng đêm lập tức cùng nàng Giao Dịch. Nàng ngậy ngậy cả người, khó hiểu nhìn về phía Hiệp Hàm, Hiệp Hàm hướng nàng gật đầu nói “Nhận lấy đi, đều chuẩn bị vì trận quyết đấu này.”

Nàng vừa nhận hai kiện trang bị Bóng đêm gửi tới, Loan Đào lại gửi thêm cho nàng một kiện. Thiển Thiển cũng gửi cho nàng một chiếc vòng cổ, cuối cùng Hiệp Hàm gửi cho nàng một vũ khí cấp bậc thần khí, Lưu Nguyệt đột nhiên cảm thấy trong lòng nổi lên một trận xúc động, mọi người vì quyết đấu này mà cấp cho nàng nhiều trang bị như vậy a.

Trong mắt Lưu Nguyệt có chút ướn ắt, kéo ống tay áo Hiệp Hàm nhẹ nhàng hỏi “Cho em trang bị tốt như vậy, không sợ thua rồi sẽ phải giao ra một kiện trang bị sao.” Hiệp Hàm biết nàng đang rất cảm động, nhẹ nhàng sờ sờ đầu nàng nói “Mọi người đều rất yêu thương em, dù có thua trận cũng không sao, sẽ không có ai trách cứ em đâu.” Nguyên lai ngày hôm qua sau khi Không nên thắng trận đó, đám người Hiệp Hàm đều nhìn ra bọn sài Plug cũng không phải vô địch gì. Bởi vì nó chỉ có thể ngăn cản địch nhân chủ động công kích, nhưng lại không chặn được trang bị phản thương. Cho nên suốt đêm qua Bóng đêm ra giá thu mua trang bị phản đòn cực phẩm phái Nga Mi, Thiển Thiển cùng Loan Đào cũng đem chính trang bị phản thương của mình đánh được cấp cho nàng. Còn phần Hiệp Hàm thì cũng lúng lúng mua cho Lưu Nguyệt một vũ khí cực phẩm, mang vào sẽ làm giảm nhanh quá trình Băng sương. Thanh kiếm này cũng có thể khắc chế

tốc độ công kích cực nhanh của Thúy yên phái.

Lưu Nguyệt đem những kiện trang bị thay vào, trong lòng vô cùng cảm động, lại không biết phải biểu đạt thế nào, chỉ có thể không ngừng hướng mọi người nói: “Cám ơn mọi người, cảm ơn mọi người.” Người trong gia tộc trêu ghẹo nàng: “Người đang tập chép phạt đấy à.” Sau đó cả đám người liền cười vang lên. Những căng thẳng trước trận đấu lúc này giờ đã tan thành mây khói.

Tác giả nói ra suy nghĩ của mình: Tiểu Lưu Nguyệt dù sao cũng là chức nghiệp trị liệu, trước trận đấu mà không chuẩn bị gì hết, cứ tùy tiện tiện lết lên sân khấu, nhất định sẽ chết rất khó coi...

Cho nên chương này được xem là chương chuyển tiếp cho vụ ái tình um xùm của hai nữ PK chính trong truyền thuyết a!

34. Chương 34: Lưu Nguyệt Vs Yên Vũ Mê Tình

Thời gian cứ thế vô tình trôi qua, chờ bọn Lưu Nguyệt cười đùa chạy tới chỗ thi đấu, xung quanh đài PK đã muốn tranh cãi đến ngắt trời, hai bên đều có người ủng hộ, trận chiến còn chưa bắt đầu, trên kênh Thế Giới đã công khai mắng chửi. Cũng có rất nhiều người thích thêm mắm thêm muối, e sợ thiên hạ chưa đủ loạn, khiến một lần nữa, cuộc tranh cãi càng thêm kịch liệt. Đương nhiên thấy nhiều nhất vẫn là những đoạn quảng cáo cá độ a. Lưu Nguyệt âm thầm nhìn trộm người nọ, tâm tình khẽ động, nhắm nhắm xem hiện tại tỉ lệ cá cược của mình là bao nhiêu. Lại si diện nên không dám đường đường chính chính đưa mắt tới ngó. Hiệp Hàm tựa hồ biết trong lòng nàng đang đấu tranh dữ dội, liền phong độ tiến thẳng vào giữa đám đông, cũng không biết y đang làm cái gì, một lát sau y đi đến bên cạnh Lưu Nguyệt, sau đó thập phần tiêu sái ngồi xuống tọa thiền.

Lưu Nguyệt khó hiểu quay đầu nhìn y, sau đó hỏi “Vừa rồi anh đi qua đó làm gì vậy?” Hiệp Hàm cười thần bí “Không phải em tò mò về tỉ lệ cá cược sao, hôm qua sau khi Không nên thắng, tỉ lệ cá cược của em đã bị giảm một ít, hiện tại là 1 ăn 10.” Lưu Nguyệt vừa nghe, trong lòng có chút thất vọng, phải biết rằng ngày hôm qua tỉ lệ cược của nàng là 1 ăn 15 nha. Kết quả vừa hoàn hồn xong thì thấy đoạn thoại trên kênh thể giới, khiến nàng kinh ngạc đến không nói nên lời.

[Thế Giới] [Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Bí mật đệ nhất giang hồ đây! Cô Dạ Hàn Tinh vừa cược thêm 8000 kim, đến nay đã là 1 vạn 3000 kim toàn bộ đều mua phụ nhân y thắng, thời gian không nhiều, nhanh tay nhanh chân đặt cược đi a!

[Thế Giới] [Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Bí mật đệ nhất giang hồ đây! Cô Dạ Hàn Tinh vừa cược thêm 8000 kim, đến nay đã là 1 vạn 3000 kim toàn bộ đều mua phụ nhân y thắng, thời gian không nhiều, nhanh tay nhanh chân đặt cược đi a!

[Thế Giới] [Đại gia chặn dê]: Cô Dạ Hàn Tinh người là đồ ngốc X, tiền nhiều quá không biết làm gì a, lại một tên đáng thương vì đàn bà ra về!

[Thế Giới] [Bồ đào quả quả]: Chặn dê câm miệng cho ta, người chính là kẻ ghen tị điển hình! Thần tượng là muốn thể hiện sự ủng hộ tuyệt đối với bà xã y, ta không hề để tâm đến vấn đề tiền bạc của Đại Thần, thần tượng a, đám fan bọn ta ủng hộ người!

[Thế Giới] [Thiển Thiển ưu sầu]: Lão đại, ta thật sự phục người, cúi lạy...

[Thế Giới] [Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Bí mật đệ nhất giang hồ đây! Cô Dạ Hàn Tinh vừa cược thêm 8000 kim, đến nay đã là 1 vạn 3000 kim toàn bộ đều mua phụ nhân y thắng, thời gian không nhiều, nhanh tay nhanh chân đặt cược đi a!

[Thế Giới] [Vô độc bất trượng phu]: Bà xã đại nhân, anh cũng bỏ hết tiền bạc để mua em thắng mà!

[Thế Giới] [Thiển Thiển ưu sầu]: Tránh xa ra, lão nương không muốn thấy người! Trong túi người mà có tới 100 kim cũng là phước.

[Thế Giới] [Nhận ân huệ của mỹ nhân thật khó]: Chú ý chú ý! Ta cũng thêm 500 kim cương Yên Vũ, tiền của Cô Dạ Hàn Tinh tiền không thể không lấy a! Mọi người nhanh nhanh đặt cược đi!

[Thế Giới] [Đờm bắn ta]: Ta cũng không quan tâm, 150 kim cương Yên Vũ!

.....

Lưu Nguyệt gần như đã mất đi khả năng nói, mờ mịt xoay người nhìn về phía người nọ, chỉ thấy y chẳng có một chút cảm giác nào, bày nguyên về mặt hứng thú nhìn chằm chằm kênh thể giới. Một hồi lâu, Lưu Nguyệt tựa hồ cũng tìm ra tiếng nói của mình, Câu đầu tiên nói ra chính là “Anh điên rồi!” Hiệp Hàm vuốt mày khê liếc mắt, nhìn dáng vẻ ngơ ngác của Lưu Nguyệt, tựa hồ cảm thấy thú vị, tiến đến bên cạnh Lưu Nguyệt, đặt đầu y vào hõm vai Lưu Nguyệt làm nũng “Bà xã, ông xã đem toàn bộ tài sản đặt cược hết rồi, về sau đều phải dựa vào em nuôi anh nha!” Lúc này Lưu Nguyệt còn chưa kịp nhìn ra tư thế này có bao nhiêu ám muội, liền nghe y nói như thế, theo bản năng mà há hốc cả miệng. Nàng cùng Bóng đêm kinh doanh sự nghiệp nấu nướng kiếm cũng không ít tiền, nhưng là so với tài sản của Cô Dạ Hàn Tinh, 2000 kim trên người nàng so ra còn kém hơn rất nhiều a.

Hiệp Hàm đương nhiên biết cô ngốc kia đang thật sự lo lắng về việc nuôi cơm y. Y âm hiểm cười cười, lại ở trên hõm vai của nàng cọ cọ, nhìn qua bộ dáng đặc biệt hưởng thụ nha. Còn Lưu Nguyệt xem ra bộ dạng càng ngày càng nhần nhố, Hiệp Hàm thu hồi những ý nghĩ đen tối của mình, nhẹ nhàng ở bên tai nàng nói “Bà xã đừng vội, ông xã tuổi trẻ cường tráng nên vẫn còn nhiều biện pháp mà.” Y thổi vô tai Lưu Nguyệt, khiến nàng nhin không được run rẩy, sau đó mới ý thức được hiện tại hai người đang rất gần nhau, mặt bắt giác đỏ lên, thấy không được tự nhiên liền hơi lùi lại, mà nghe được câu tuổi trẻ cường tráng, trong đầu hiện ra hình ảnh Hiệp Hàm bán sắc kiếm tiền, lập tức không vui, ngữ khí có phần chua xót “Em nhất định có thể nuôi được anh mà!” Hiệp Hàm nghe nàng nói chắc như đinh đóng cột, bên miệng ý cười càng thêm sâu.

Lúc này, thời gian trong trò chơi đã tám giờ, Lưu Nguyệt nghiêm chỉnh ngồi trước máy tính, tâm tình vô cùng căng thẳng, Hiệp Hàm mỉm cười vỗ vỗ tay nàng, ngữ khí mềm mại nói “Có anh ở đây hết thảy đều sẽ tốt thôi.” Những lời này vô tình đánh tan sự căng thẳng của nàng, Lưu Nguyệt chỉ cảm thấy trong lòng ngọt ngào vô cùng.

Khi hai nữ chính trong truyền thuyết được kéo lên đài, không khí bên ngoài liền dâng trào. Đại đa số mọi người đều chưa từng được thấy hai nàng cùng xuất hiện một chỗ. Lưu Nguyệt phái Nga Mi mặc bộ váy lụa mỏng trắng như tuyết đứng trên đài, tay cầm thanh trường kiếm tỏa ra một lớp hào quang, bởi vì kiếm mang thuộc tính Băng sương, quanh thân còn phát ra một lớp sương mù, khiến Lưu Nguyệt càng thêm siêu phàm thoát tục, không khác gì tiên tử trên trời. Lại nhìn sang nữ chính còn lại, Yên Vũ mê tình mặc một bộ trang phục gọn gàng, áo váy ngắn màu tím đậm, kèm theo một đôi giày trông rất đồng bộ, nhưng thứ xinh đẹp nhất trên người cô ta chính là con bướm đen được tô điểm trên khuôn mặt. Nếu đem Lưu Nguyệt phái Nga Mi so với tiên nữ hạ phàm, thì Yên Vũ mê tình kia cũng có thể so với Âm dạ yêu cơ, mị hoặc đến mê người. Bọn người bên ngoài cứ không ngừng so qua so lại, cuối cùng vẫn không phân thắng bại, vì cả hai đều rất thu hút quả thật khó phân biệt như nhau.

Thời gian chờ trên đài vừa dứt, liền thấy Lưu Nguyệt tự cấp công thủ cho chính mình, hơn nữa nhanh chóng rải một cái băng thiên tuyết địa, sau đó Lưu Nguyệt vừa chạy vừa phóng Băng thiên tuyết địa ra xung quanh. Yên Vũ mê tình động tác cũng không chậm, ẩn thân sau liền ẩn nấp bên người Lưu Nguyệt, nhưng nhìn đến Băng thiên tuyết địa dưới chân Lưu Nguyệt liền có chút do dự, nhưng vẫn quyết định tốc chiến tốc thắng, sau đó cô ta liền tiến tới phía sau đối thủ, ra chiêu sát thủ của phái Thúy Yên nhanh chóng đánh lên tới. Máu Lưu Nguyệt ngay lập tức rót liền 6,7 ngàn. Bồ y chúc nghiệp đa phần máu đều chỉ cỡ một vạn, theo lẽ thường thì dây máu hẳn đã cạn, nhưng là Yên Vũ mê tình vừa thấy cột máu của Lưu Nguyệt, thiếu chút nữa là tức chết, ả Lưu Nguyệt kia đã đem Nga Mi luyện thành Thiên vương sao? sửa thành một tên máu trâu, khi không lại có tới 2 vạn máu. Trái lại cột máu của cô ta, bởi vì hiệu quả phản thương vật lý mà rút mất 2000.

Đứng trong Băng thiên tuyết địa đánh lên Lưu Nguyệt nên Yên Vũ không thể tránh khỏi ăn phải hiệu quả Băng sương, hơn nữa vũ khí Lưu Nguyệt mang theo cũng là Băng sương hiệu quả. Yên Vũ hiện tại có thể nói là nửa bước khó đi, Lưu Nguyệt vừa thấy chiến cuộc có lợi ình, lập tức giống hôm nay cùng Tay phải thần thánh đấu thủ, trực tiếp quảng kỹ năng giảm tốc lên người cô ta, nhưng là băng sương kiếm của nàng đánh ra chẳng những không trúng Yên Vũ mê tình, ngược lại còn bị một bức tường vô hình cản trở bắn trở

về. Lưu Nguyệt trong nháy mắt liền lĩnh ngộ được, đây vốn không phải đánh nhau công bằng, bên người cô ta có một tấm khiên vô hình. Hiệp Hàm đương nhiên chú ý thấy Lưu Nguyệt công kích không thành có chút nản lòng, lập tức ở bên cạnh nàng chỉ dẫn, “Cách cô ta một khoảng, trăm ngàn lần đừng nhụt chí.” Lưu Nguyệt nghe lời liền chạy xa ra, sau đó tự cấp một cái Thiên hàng cam lộ, nháy mắt đem 6,7 ngàn máu vừa mất bồi đầy, xa xa Yên Vũ vẫn đang bị đóng băng không thể động nhìn thấy được, thiếu điều đập nát cả máy tính, quá vô sỉ! Máu ả đã bơm đầy lại rồi!

Mưa bụi mê tình tựa hồ nghĩ thông suốt điều một điều, cùng chúc nghiệp tri liệu PK, phải đánh nàng trở tay không kịp, sau đó đoạt mất cơ hội hồi máu của đối phương. Sau khi Băng thiên tuyết địa biến mất, Yên Vũ bất giác chạy về hướng đối lập của nàng, Lưu Nguyệt còn chưa kịp đoán cô ta có ý gì, liền thấy thân ảnh của cô ta biến mất, lại ẩn thân, cũng đúng, bởi vì đánh không được Yên Vũ, cho nên trên người Yên Vũ không bị dính bất cứ hiệu quả công kích nào, khi Băng thiên tuyết địa hết hiệu lực thì cô ta có thể tiếp tục ẩn thân, đối với Lưu Nguyệt mà nói là tương đối bất lợi a.

Hiệp Hàm cũng nhìn ra điểm này, nhưng y dù sao cũng là cao thủ PK trong số các cao thủ PK, rất bình tĩnh phân tích tình huống hiện tại, y bảo Lưu Nguyệt chạy vòng sang trái, Lưu Nguyệt nghe lời hướng trái mà chạy, đột nhiên Hiệp Hàm ra tiếng “Xoay người chạy ra giữa sân, ném Băng thiên tuyết địa.” Lưu Nguyệt toàn tâm toàn ý tín nhiệm Hiệp Hàm, nghe lời đột nhiên xoay người chạy ra giữa đài, Quảng một cái Băng thiên tuyết địa trong nháy mắt liền đem Yên Vũ mê tình bị dính đòn phải hiện hình. Lưu Nguyệt thấy tình cảnh này, không khỏi mở to hai mắt nhìn, thật đúng là thần a! Hiệp Hàm như thế nào có thể tính ra cô ta đang ở giữa đài? Quả nhiên là cấp bậc Đại Thần, đám tiểu nhân vật như bọn họ cả đời cũng đừng mong đạt tới cảnh giới đó.

Yên Vũ mê tình sau khi tan băng cũng không thêm quân tới kế hoạch đánh lên nữa, lập tức tiến gần Lưu Nguyệt, Thuyết yên sức bật cao lúc này liền hiện ra ngay trước mặt, trên đầu Lưu Nguyệt liền hiện ra mấy thông số mất máu*, mọi người xung quanh cũng muốn đứng tim, những kẻ bên ngoài đều nghĩ, bị Thuyết Yên tiến sát thế, cô nàng Nga Mi này chết chắc rồi.

*Trong game mỗi lần bị chém trên đầu sẽ hiện ra những con số – đó là thông số máu bị mất đi trong mỗi lượt chém. Vì tác giả chỉ ghi hiện ra những con số, nên mọi người ko thể diễn giải dài dòng đc. Đành phụ đề ở đây vậy.

Lưu Nguyệt vừa mới đem Yên Vũ mê tình đóng băng, định chạy thật nhanh. Ai biết Yên Vũ mê tình lại dùng cường ẩn, sau đó vừa lúc Lưu Nguyệt cách cô ta không xa, liền như vậy đánh lên đến. Điều khiến các nàng không nghĩ tới chính là vũ khí của Yên Vũ mạng theo là cực phẩm thần khí có công dụng làm mờ mắt, Lưu Nguyệt miễn cưỡng chạy hai bước, đã bị Yên Vũ mê tình làm cho đông cứng tại chỗ, sau đó đành bị động nhận đòn. Lưu Nguyệt nhện không được bắt đầu rối loạn tay chân, ngược lại Hiệp Hàm có phần hài lòng với kết quả này, khoe miệng mang ý cười tiếp tục phân phó “Dùng một cái Thiên hàng cam lộ thêm máu đi.” Lưu Nguyệt lúc ấy đã nghĩ, dùng một cái chỉ thêm được mấy trăm huyết, có thể dùng được cái gì a, nhưng địa vị Hiệp Hàm là Đại Thần ở trong lòng nàng không hề dao động, tuy rằng lòng tràn đầy nghi vấn nhưng vẫn làm theo. Quả nhiên kỹ năng của nàng còn chưa kịp thực hiện, lập tức đã bị Yên Vũ phá tan. Lúc này Lưu Nguyệt cùng Yên Vũ đã giảm xuống còn sẽ xít 2000 máu, chỉ cần máu tiếp tục giảm dưới 2000, Yên Vũ mê tình có thể sử dụng kỹ năng cuối cùng của phái Thuyết Yên, khi máu của đối phương tuột xuống mức thấp nhất, huyết trăm của Thuyết yên có thể bạo kích thành công là 100%. Nói cách khác, Lưu Nguyệt kiểu gì cũng chết chắc

Ánh mắt Hiệp Hàm nhìn chằm chằm vào màn hình, miệng cũng không ngừng chỉ huy, từ dùng mấy chiêu trị liệu lừa ra mưa bụi kỹ năng phá tan, Hiệp Hàm bảo Lưu Nguyệt chuẩn bị sẵn một cái Thiên hàng cam lộ cao cấp nhất, mất thấy cột máu Lưu Nguyệt hạ đến 1800, Hiệp Hàm lập tức phân phó “Thêm máu!” Lưu Nguyệt hiển nhiên nửa phần chân chừ cũng không có, lập tức bắt đầu buff thêm máu. Bên này Yên Vũ mê tình vừa thấy máu Lưu Nguyệt hạ xuống 2000, cũng lập tức tự dùng kỹ năng Huyết trăm.

Đám người bên ngoài nhất thời há hốc mồm không tin nổi, Thời điểm tưởng chừng Yên Vũ mê tình thắng hẳn rồi liền thấy cô ta hóa thành một đám khói trắng rời đi, rất nhiều người nhìn không rõ, chỉ biết hỏi qua hỏi lại, sao lại thế này sao lại thế này? Kỳ thật vừa rồi nếu Lưu Nguyệt buff máu chậm nữa giây thôi, thì người nằm đó mới chính là nàng, trận chiến này sở dĩ có thể thắng, toàn bộ công lao đều nên quy cho Hiệp Hàm, đều là y nắm bắt thời gian tốt nhất, chỉ huy chính xác, có thể biết chuẩn xác chiến thuật đối phương.

Hiệp Hàm cuộc rằm trong khoảng khắc máu hạ xuống 2000 Yên Vũ sẽ dùng tới kỹ năng cuối cùng, 100% sẽ bạo kích, Lưu Nguyệt nếu có thể ở trước thời điểm cô ta công kích sớm hơn một giây đem máu nâng lên, nói cách khác, lúc đó đòn bạo kích của cô ta sẽ phản thương ngược lại chính mình.

Cuối cùng kết quả là Đại Thần lại kéo dài thần thoại bất bại y, đương nhiên nha đầu ngốc Lưu Nguyệt này cũng có công lao, chính là nàng không chút do dự toàn tâm toàn ý tín nhiệm Hiệp Hàm. Nếu không phải nàng hoàn toàn không do dự để Đại Thần chỉ huy tuyệt đối, trễ sẽ xít nữa giây thôi, thì hiện tại người nằm ngay đó là nàng a.

35. Chương 35: Một Chút Âm Hiểm

Trước kia ở trong trò chơi Lưu Nguyệt cũng thường nhìn thấy hoặc nghe nói tới, mấy chuyện linh tinh kiểu như một người nào nào đó sau một trận chiến liền thành danh, nhưng đột nhiên cái người nào nào đó đó kia lại là nàng, khiến nàng tiếp thu không kịp, mọi người cũng biết tiểu nha đầu Lưu Nguyệt nàng vốn rất khép kín, bình thường ở trong game không loạn không nháo, lần này lại biến thành siêu sao vạn người chú ý, trong lòng nàng có vài phần không tự nhiên lắm.

Kỳ thật trận thắng này của nàng người cao hứng nhất hẳn là Hiệp Hàm, mọi người cũng đừng quên y đã dồn hết gia sản vào cái ổ cờ bạc kia. Kết quả Lưu Nguyệt thắng một trận, một nửa gia sản của các game thủ trong toàn bộ Trường kiếm giang hồ để rơi vào tay y. Cái tên cầm cái Võ lâm tiểu tiểu sinh vừa nhìn thấy Hiệp Hàm liền bày mặt khổ, sau đó nhịn không được oán giận nói “Ta biết ngay là tiền của người không dễ kiếm như vậy mà, giờ thì toàn bộ gia tài của ta đều phải đưa hết cho người rồi.” Cô Dạ Hàn Tinh đứng trước mặt người nọ, bộ dạng khoát trá đánh ra cái mặt tươi cười, sau đó phun ra một câu “Người cũng không phải lần đầu tiên bại trong tay ta, mau chóng trở thành thói quen đi.” Sau đó cái gã Võ lâm tiểu tiểu kia tức tới nửa ngày trời mới đánh ra một câu “Ta nhẫn!”

Lưu Nguyệt này giờ vẫn đứng bên cạnh, nhìn thấy bọn họ đối thoại, tựa hồ hình như là người quen. Nhịn không được hỏi Hiệp Hàm “Vậy ra anh quen người này à?” Hiệp Hàm vuốt mày hướng nàng nói, “Tên này cứ không ngừng muốn dây dưa.” Y vừa nói vậy, Lưu Nguyệt càng cảm thấy hứng thú hơn, chớp ánh mắt chờ đợi câu tiếp theo, vừa thấy nàng như vậy ngóng, Hiệp Hàm bắt đố dĩ giải thích “Đối tác kinh doanh ngoài đời, biết anh chơi game này, liền nhảy vào chơi cùng.” Chính là như vậy sao? Như thế nào vừa rồi bộ dạng bọn họ nói chuyện tựa hồ rất quen thuộc. Bởi vì nàng rất ít khi thấy Hiệp Hàm trực tiếp đả kích người khác như vậy. Y bình thường đều bất động thanh sắc, sau đó mới ở sau lưng người ta đánh một đòn chí mạng, đó mới là thật sự âm hiểm a.

Mà nhắc tới độ âm hiểm của Hiệp Hàm, thì hình như từ bé đã vậy rồi. Lưu Nguyệt bất giác nhớ tới cái hồi bọn họ mới biết nhau, cái lúc mà Lưu Nguyệt vẫn còn bám dính lấy Hiệp Hàm, trên cơ bản mỗi ngày chỉ cần có thời gian là nàng đều chạy đi tìm Hiệp Hàm. Vốn dĩ tính y chính là ghét nhất bị người khác làm phiền, nhưng từ khi đó cho tới bây giờ Hiệp Hàm chưa từng cùng nàng cãi nhau như thế a. Khi đó Lưu Nguyệt thực rất đơn thuần, đơn thuần đến mức nhìn không thấu Hiệp Hàm (Múi:h cô có thể nhìn thấu à =!), nàng vẫn cho rằng Hiệp Hàm tuy rằng có lạnh lùng không ưa nói chuyện, nhưng vẫn là một người rất ôn nhu. Cho đến lần bạn học Hiệp Hàm đến nhà chơi, lúc đó Lưu Nguyệt đang ở trong nhà Hiệp Hàm.

Hiệp Hàm cầm quyển sách ngồi trên ghế sofa, hai chân đan chéo gác hẳn lên bàn trà. Khi ấy đã qua 12 giờ trưa trời không có một chút gió, làm những lọn tóc rơi nhẹ trên trán y, thật sự là một khoảng thời gian sau 12 giờ nhàn nhả. Vậy còn Lưu Nguyệt đâu? Lưu Nguyệt lúc đó đã muốn ngáy người. Lưu Nguyệt thích nhất là được ngồi bên cạnh y đọc sách, giả bộ cầm một cuốn dựa vào ghế đọc, nhưng cái Hiệp Hàm xem là sách, còn Lưu nguyệt là nhìn xuyên qua sách xem người. Bộ dạng xem sách của Hiệp Hàm thật sự rất tuần tú, mỗi lúc như vậy Lưu Nguyệt đều không thể kiềm chế được ánh mắt của mình, tầm mắt của nàng căn bản là không thể nào rời khỏi Hiệp Hàm, thậm chí ngay cả chính nàng cùng ánh mắt của nàng giống nhau, gắt gao bám lấy không rời. Hiệp Hàm cũng không phải đồ ngốc, bên cạnh có một kẻ nhìn mình đến si ngốc, đương nhiên y phải phát hiện ra, đến khi Hiệp Hàm bắt đố dĩ đem sách buông xuống, sau đó gơ tay chống cằm, ánh mắt như lóe sáng hướng về Lưu Nguyệt, phát ra thanh âm khàn khàn hỏi “Người xác

định là đang xem sách đó chứ?” Đương nhiên có đánh chết Lưu Nguyệt cũng không dám thừa nhận từ này giờ nàng chỉ lo nhìn y, liền đem đầu ra gật lia gật lịa, còn ra vẻ rất thành thật trả lời “Ta có đọc sách a!”

Hiệp Hàm cũng không muốn vạch trần nàng, biểu tình lãnh khốc như trước, bắt quá y dùng ánh mắt rất đẹp kia, tà tà liếc cuốn sách trên tay Lưu Nguyệt, giống như vu vơ hỏi “Không phải người đang cầm ngược sách đó chứ?” Lưu Nguyệt giống như bị lời đuôi mèo, liền cúi xuống ngó thử, sau đó xác nhận không có cầm ngược. Chờ đến lúc nàng ngẩng đầu lên, mới phát giác chính mình đã bị Hiệp Hàm đùa giỡn, sau đó nàng mới không cam lòng nói “Người lại chọc ghẹo ta!” Hiệp Hàm không có quay đầu lại nhìn nàng, bắt quá khoe miệng gợn lên một nụ cười nhẹ.

Rồi cái khoảng thời gian sau 12 giờ nhàn nhây ấy, hết lần này đến lần khác đều bị một kẻ không thức thời phá hỏng. Kẻ xuất hiện đó là một gã có thân hình “có vẻ” khôi ngô, mà tên oắc ăc lại có một cái đầu vàng xinh đẹp, chắc hẳn hẳn là bạn học chung đại học của Hiệp Hàm. Hẳn hẳn là không phải lần đầu tiên đến nhà Hiệp Hàm, vì vừa vào phòng liền đánh vai Hiệp Hàm chào hỏi, cũng rất tự nhiên chạy xuống bếp lấy một lon coca, vừa uống vừa nói lải nhải không ngừng, tiếng anh lúc đó của Lưu Nguyệt vẫn chưa đạt tới mức nói chuyện trôi chảy, chỉ loáng thoáng nghe được mấy câu đại khái, hình như muốn Hiệp Hàm đi đánh bóng chày, Hiệp Hàm nhũn mảy, thanh âm có phần lãnh đạm “Ta không đi, người tự đi đi.” Trong lòng Lưu Nguyệt cũng cho rằng trò chơi này phải vận động rất nhiều, Hiệp Hàm hẳn sẽ không thích đâu, nàng là cảm thấy Hiệp Hàm như vậy, lúc nào cũng phải nhẹ nhàng khoan khoái sạch sẽ cùng phong độ, sẽ không có chuyện giữa trưa nắng chạy ra đường ồ hôi bê bết.

Người nọ tựa hồ không vui, bước ra phòng khách. Tưởng hẳn bỏ về, ai ngờ phát hiện ra hắn ngồi lại một bên Lưu Nguyệt, đối với mấy câu nhóc ngoại quốc đang độ trưởng thành mà nói, những cô bé đồng phương rất thanh thuần đáng yêu, rất có lực hấp dẫn. Quả nhiên người nọ cũng không thêm khuyên Hiệp Hàm nữa, lập tức đi đến bên cạnh Lưu Nguyệt, ra vẻ một thân sĩ phong độ vô cùng thân thiện, bắt đầu thao thao bất tuyệt giới thiệu chính mình. Lưu Nguyệt có chút bất lực, đại khái cũng nghe hiểu được, nhưng cùng nói chuyện với hắn thì nàng không có khả năng a, nàng hướng ánh mắt cầu cứu nhìn về phía Hiệp Hàm. Kết quả Hiệp Hàm lạnh lùng vuốt vuốt mày xoay qua tiếp tục đọc sách, không thêm nhìn tới nàng.

Không còn biện pháp nào khác Lưu Nguyệt đành phải dùng vốn anh văn sứt sẹo của mình cùng hắn nói chuyện. Nói dễ nghe thì là cùng nói chuyện, nhưng trên cơ bản đều là đối phương nói hơn mười câu, sau đó Lưu Nguyệt mới phun ra được một câu, bắt quá nhiệt tình của đối phương không hề giảm xuống, tựa hồ đối với biểu hiện ngây ngô của Lưu Nguyệt càng thêm hứng thú. Cuối cùng đối phương tựa hồ nhớ tới mục đích ban đầu của hắn. Nếu Hiệp Hàm đã không muốn đi, toàn bộ nhiệt tình của hắn đều trút lên người Lưu Nguyệt. Không biết có phải muốn trở tài trước mặt Lưu Nguyệt một phen hay không, liền thấy hắn tích cực mời Lưu Nguyệt cùng bọn họ đi xem bóng chày. Lưu Nguyệt vốn không hay cự tuyệt người khác, lại thấy hắn nhiệt tình như vậy, chỉ có thể để hắn nắm mũi dắt đi. Người da trắng vốn không kín đáo như người Trung Quốc, hắn vừa thấy Lưu Nguyệt đồng ý, liền cầm lấy bàn tay nhỏ bé của Lưu Nguyệt, lôi kéo Lưu Nguyệt chuẩn bị rời đi. Đây là lần đầu tiên Lưu Nguyệt bị một người giữ chặt như vậy, quả thật có chút bối rối, sau đó nhin không được quay đầu nhìn về phía Hiệp Hàm. Kết quả phát hiện sắc mặt Hiệp Hàm quá đối âm trầm, nhưng lại hơi cau mày.

Cuối cùng Hiệp Hàm đột nhiên thay đổi chủ ý, quyết định cùng tham gia. Cái tên nhóc người Mỹ tên George kia vừa nghe liền vui vẻ vô cùng, vốn hắn muốn đến là để rủ Hiệp Hàm chơi cùng mà. Khi tới sân bóng chày, đã có không ít người ngồi chờ xem, George an bài cho Lưu Nguyệt một chỗ rất gần sân đấu, sau đó cùng Hiệp Hàm vào thay đồ. Đến thời điểm bắt đầu, Lưu Nguyệt mới nhìn thấy Hiệp Hàm, nguyên lai Hiệp Hàm là pitcher, còn cái tên to con George kia là batter nha. Lưu Nguyệt đối với mấy môn vận động này không biết gì cả, cho nên nàng cũng không hiểu các quy tắc trong bóng chày luôn, nàng đơn thuần chỉ là bên cạnh, cứ thế không nhúc nhích nhìn chăm chăm Hiệp Hàm. Nguyên lai, nguyên lai, Hiệp Hàm mặc y phục bóng chày cũng rất có khí khái anh tuấn, còn có cái mũ lưỡi trai đen đội trên đầu kia, thật sự rất hợp với Hiệp Hàm nga.

(T___T làm tới đoạn nì phải lôi H2 ra đọc lại để bớt mí từ chuyên dụng =)) À pitcher là người ném bóng nhá, batter là người đánh bóng, catcher là người bắt bóng)

Đến thời điểm Hiệp Hàm lên sân khấu, Lưu Nguyệt xem tương đối cẩn thận, nàng trước kia chưa bao giờ biết Hiệp Hàm cũng biết đánh bóng chày. Chỉ thấy động tác ném bóng của Hiệp Hàm rất tự nhiên, sau đó

trái banh kia trông như có sinh mệnh, vẽ ra một loạt đường cong uốn éo, sau đó rơi vào tay catcher, liền khiến một người không thường xem như Lưu Nguyệt cũng không thể không nói một câu, “Thật là lợi hại!” Hiệp Hàm liền tục ném liền ba trái vào tay catcher, Sau đó rốt cục cũng đến phiên George lên sân khấu. Thời điểm hắn lên sân còn rất vui vẻ hướng Lưu Nguyệt vẫy tay, Lưu Nguyệt bắt đắc dĩ, đành phải lễ phép vẫy vẫy đáp lại. Hiệp Hàm vẫn như trước không thèm thủ hạ lưu tình, đã hoàn thành hai trái ném thẳng vào tay catcher, cuối cùng chỉ còn một trái nữa thôi, sẽ hạ knockout George.

Lúc ấy Lưu Nguyệt cũng nghĩ như vậy, nhưng là trái thứ 3 này vượt ngoài dự liệu của mọi người, phong cách Hiệp Hàm vẫn như cũ, tốc độ cực nhanh, lực đạo mười phần, đường cong cũng thực quý dị, bất quá lần này trái bóng không rơi vào tay catcher, mà trực tiếp nện thẳng vào mắt batter, George bị đau tới mức ngồi xồm xuống, sau đó mọi người chung quanh đều chạy đến xem, Hiệp Hàm cũng không nhanh không chậm tiêu sái đi đến, mắt trái George bị bầm một cục, không thể không đưa đi băng bó.

Lưu Nguyệt cũng chạy nhanh tới xem, không biết Hiệp Hàm cùng hắn nói gì đó, nhưng tới lúc Lưu Nguyệt đi qua thì chỉ nghe George an ủi Hiệp Hàm “Ta cường tráng như vậy, chút thương tích như vậy có là gì, người cứ yên tâm đi.” Sau đó thấy Lưu Nguyệt đi tới, hắn liền ôm mắt nhe răng trợn trắng ra nói dừng dừng. Lưu Nguyệt cũng sợ Hiệp Hàm sẽ để sự việc này trong lòng, vốn định an ủi y một chút, vừa vặn Hiệp Hàm xoay người hướng chỗ nàng đi tới, Lưu Nguyệt thề rằng chính nàng đã thấy, trong nháy mắt khóe miệng Hiệp Hàm gợi lên mỉm cười. Không biết vì sao, nàng đột nhiên nghĩ tới nụ cười của ác ma.

Đến khi trán nhói đau một cái, Lưu Nguyệt mới bắt giác tỉnh lại. Sau đó liền thấy Hiệp Hàm cau mày nhìn nàng, bất mãn nói “Ồ đó phát gốc cái gì vậy, đi ra ngoài thôi.” Khóe miệng Lưu Nguyệt đột nhiên nở lên ý cười ngọt ngào. Nàng sẽ không nói cho y biết, nàng vừa rồi lại nhớ đến chuyện trước kia của bọn họ khi còn ở Mỹ.

Vừa đi theo Hiệp Hàm ra ngoài, Lưu Nguyệt vừa khó hiểu hỏi “Ra ngoài? Đi đâu a?” Nàng có chút mờ mịt nhìn Hiệp Hàm đi vào cửa nàng phòng, lấy áo khoác từ trong tủ ra, đưa cho nàng. Nàng nghi hoặc ngẩng đầu nhìn y: “Dẫn em ra ngoài đi dạo a.” Hiệp Hàm vừa nói vừa thuận tay đóng cửa phòng.

Nàng tuy rằng không hiểu, vì cái gì tự nhiên đêm nay lại muốn dắt nàng ra ngoài đi dạo, bất quá vẫn thành thật đuổi theo từng nhịp bước của Hiệp Hàm. Tựa hồ biết nàng trong lòng có nghi vấn, trong lúc thang máy đang đi xuống Hiệp Hàm hướng nàng nói “Vốn sợ em quyết đấu thua tâm tình không tốt, chuẩn bị mang em đi giải sầu, bất quá thắng rồi, chúng ta liền sửa thành đi chúc mừng a.” Nghe xong lời này, Lưu Nguyệt đột nhiên có chút cảm động, y đã sớm chuẩn bị sao? Tuy rằng Hiệp Hàm có chút âm hiểm, có chút tà ác, hay làm hỏng những khoảng khắc then chốt nhất, nhưng là Lưu Nguyệt phát hiện, chính mình càng ngày càng thích y rồi.

36. Chương 36: Đom Đóm Mùa Hè

Đến khi lên xe Hiệp Hàm, Lưu Nguyệt vẫn không hiểu rốt cuộc là đang đi đâu. Hỏi Hiệp Hàm, y lại ra vẻ thần bí nói “Đến đó em sẽ biết.” Không có biện pháp, nàng cũng chỉ đành tiếp tục tò mò, im lặng ngồi ở ghế trước nghe nhạc, sau đó hơi hơi nghiêng đầu thưởng thức bộ dạng lái xe của Hiệp Hàm, Hiệp Hàm rất thích mặc tây trang màu đen, quần áo bình thường của y cũng đều thiên về màu đen cả, nhưng là Lưu Nguyệt quả thật tìm không ra người thứ hai, có thể giống như Hiệp Hàm đem màu đen mặc đến nổi bật như vậy, mặc vào người liền khiến cho người ta cảm thấy một sự cao quý vô cùng.

Trong không gian kín mít nhỏ nhỏ này, chỉ có tiếng nhạc nhẹ nhàng lướt qua, sau đó ở một ngã tư chờ đèn xanh đèn đỏ, Hiệp Hàm đột nhiên lơ đãng xoay qua nhìn nàng một cái, trúng ngay ánh mắt mà từ nãy giờ nàng vẫn nhìn chăm chú vào y, rất ư vừa vặn. Sau đó y không mấy keo kiệt tặng cho nàng một nụ cười nhạt, điều này làm ặt Lưu Nguyệt thoáng chút đỏ bừng lên. May thay hoàn cảnh lúc đó tối đen, cho dù mặt nàng có đỏ bừng lên thì cũng chẳng có ai nhìn ra được.

Rốt cục xe cũng ngừng lại. lúc này nàng mới hoàn hồn trở lại, nhanh chóng thu hồi ánh mắt vẫn đặt trên người Hiệp Hàm, đánh giá khung cảnh bên ngoài xe. Nguyên lai đã đến ngoại ô phía bắc của thành phố

L, nhà Hiệp Hàm cũng nằm ở ngoại ô, nhưng là ngoại ô phía nam. Hiệp Hàm mang nằng từ nam qua bắc xuyên cả thành phố, là để làm gì?

Ngay lúc Lưu Nguyệt đang mơ hồ không rõ, Hiệp Hàm đã sớm đi đến phía cửa xe của nằng, đẩy về thân sĩ thay nằng mở cửa, sau đó vươn tay đưa trước mặt nằng. Hết thấy đều không khác gì những cảnh trong phim ảnh, nhưng là trông rất đối chân thật. Lưu Nguyệt cũng nhẹ nhàng vươn tay, đem bàn tay nhỏ nhắn của mình đặt giữa bàn tay to lớn của Hiệp Hàm. Sau đó đi theo y xuống xe.

Những ánh sao sáng lạng, gió đêm nhẹ lướt qua, cảnh đêm ở đây, khiến cho những bụi cỏ dại xung quanh, tựa hồ cũng thấm đượm ánh sáng của sao trời, mà trở nên mông lung kì lạ. Lưu Nguyệt có chút giật mình nhìn Hiệp Hàm, tò mò tự hỏi làm sao y có thể tìm được một cảnh đêm kì vĩ đến vậy. Hiệp Hàm như trước cười nhạt không nói, chỉ nắm tay nằng, tiếp tục đi về phía trước. Lúc này Lưu Nguyệt mới phát hiện dưới chân nằng là đường núi, sao Hiệp Hàm lại đưa nằng lên núi để làm gì?

Đi được một đoạn, Lưu Nguyệt có phần hứng thú phát hiện. Giữa những bụi cỏ rậm rạp, là những điểm sáng nhỏ, nhẹ nhàng bay lượn. Ra đó là những con đom đóm tạo thành một nhóm phát ra từng chùm ánh sáng khác nhau, ở giữa bụi cỏ không ngừng nhảy múa trong màn đêm. Tại vị trí Lưu Nguyệt nhìn ra, những bụi cỏ dọc hai bên đường núi, nơi nơi đều là đom đóm, vô biên vô hạn, ở hai bên đường cứ bay tới bay lui, lúc sáng lúc tối, giống như những hạt bụi thiên thạch bất cẩn rơi rớt trên những tán cỏ. Nằng kéo tay Hiệp Hàm, kinh ngạc đến nói không nên lời. Hiệp Hàm cứ thế đứng sau lưng nằng, khóe miệng hơi hơi nhếch lên, lẳng lặng cùng nằng ngắm ánh sáng chớp tắt của đom đóm.

Đợi đến khi Lưu Nguyệt hoàn hồn sau vũ điệu đom đóm kì mỹ, Hiệp Hàm mới nắm tay nằng, tiếp tục đưa nằng lên núi. Lưu Nguyệt vốn tưởng Hiệp Hàm mang nằng tới nơi này là để xem đom đóm, chẳng lẽ không đúng sao? Đi qua đoạn đường núi không dài lắm, khung cảnh trước mặt đột nhiên sáng chói, cỏ dại phía trước đều được cắt tỉa cẩn thận, và phía trước có hẳn một chỗ khá rộng rãi để đậu xe hơi, hơn nữa còn có một số chiếc đỗ lại. Lưu Nguyệt càng không giải thích được, lại quay đầu nhìn Hiệp Hàm, không đợi nằng hỏi, Hiệp Hàm chủ động thay nằng giải thích nghi ngờ “Người ta xây quán café ở đây, dùng để ngắm cảnh đêm quả thật không tệ.” Nguyên lai là như vậy, Lưu Nguyệt có phần hiểu được, lí do Hiệp Hàm đậu xe ở dưới kia, là vì muốn đưa nằng đi con đường nhỏ, xem đom đóm ở đó. Bất giác tâm Lưu Nguyệt có chút mềm mại, Hiệp Hàm luôn lo lắng cẩn thận chu đáo, có lẽ đây là sự dịu dàng duy nhất chỉ có y.

Xuyên qua bãi đậu xe, Lưu Nguyệt liền nhìn thấy nơi gọi là quán café trên đỉnh núi. Vốn tưởng rằng đỉnh núi này là một nơi hẻo lánh, nên quy mô hay gì gì đó cũng bình thường thôi. Nhưng là Lưu Nguyệt đã đoán sai, quy mô của quán không nhỏ, hơn nữa lại thuộc kiến trúc châu âu, chủ yếu là dùng đồ sơn mài và ván lát sàn bằng gỗ, làm cho người ta vừa nhìn đã có cảm giác thoải mái, hơn nữa thiết kế bên trong càng thêm lịch sự tao nhã, khắp nơi đều có thể thấy được những khoảng xanh nhẹ nhàng khoáng khoái, còn có cả rèm bằng thủy tinh nữa. Lưu Nguyệt vừa nhìn đã yêu thích nơi này rồi, khiến nằng nhịn không được ngó nghiêng khắp nơi. Hiệp Hàm trông khá quen thuộc với nơi này y tiến tới quầy rượu phân phó quản lý vài tiếng, người nọ liền gọi phục vụ, dẫn Hiệp Hàm đến một không gian kín khá tinh xảo.

Khi Lưu Nguyệt bước vào, mới biết nơi này không kín mít như nằng nghĩ, mà còn có một ban công nhỏ nữa. Lưu Nguyệt liền đi tới đưa đầu ra nhìn. Quả đúng là thiên nhiên ưu đãi, liếc mắt một cái liền thấy toàn bộ khung cảnh về đêm của thành phố L trong mắt. Nhìn dưới núi đèn đuốc sáng lóa, những ngọn nê ông rực rỡ, còn trên những con đường lớn mơ mơ hồ hồ có thể thấy được những ánh đèn xe thấp thoáng. Đây là lần thứ hai trong ngày hôm nay Lưu Nguyệt bị những cảnh đẹp trước mắt làm ê hoặc. Nằng sống ở thành phố L nhiều năm như vậy, nhưng lại không biết một nơi tuyệt vời như thế này là sao. Bất quá nói đi nói lại thì, ngoại trừ trường học với nhà nằng ra, bình thường cũng chẳng tới bất kì nơi nào khác.

Chờ nằng xem xong chạy về ngồi cạnh Hiệp Hàm, thì y đã gọi xong đồ ăn. Nhìn trên bàn nào là trái cây, đồ nguội, kem ly. Lưu Nguyệt lại cảm thán, khung cảnh nơi này không chỉ tao nhã mà nhân viên phục vụ cũng rất nhanh nhẹn nữa. Nhìn nằng vui vẻ ăn ly kem socola, khiến tâm tình Hiệp Hàm trông như rất tốt ngồi đó nhâm nhi tách hồng trà của y, sau đó thuận tay lấy một cuốn tạp chí trên giá sách xuống, bắt đầu chậm rãi lật lật xem thử. Lưu Nguyệt thích nhất là nhìn Hiệp Hàm chú tâm làm một việc gì đó, trông rất nghiêm trang, vì thế bất giác nằng liền ngáy ngốc ngắm nhìn. Hiệp Hàm cũng mặc cho nằng nhìn, chỉ là lâu lâu lật trang tạp chí rồi chậm rãi nhắc nằng “Cô ngốc, ăn xong rồi nhìn, kem tan hết rồi kia.” Y vừa nói xong, Lưu Nguyệt liền ngượng đỏ người. Đành phải nhanh chóng cúi đầu hưởng ly kem xử lý hết.

Vốn bầu không khí trong góc kín này rất hoàn hảo, chỉ là ở đâu đột nhiên có tiếng của một vị khách không mời phát ra, “Yêu! Hiệp đại thiếu gia nhà chúng ta như thế nào lại có thời gian rảnh tới đây?” Hiệp Hàm vừa nghe tiếng, theo bản năng liền nhú mày, tới khi ngẩng mặt lên, đã thay bằng một bộ mặt thiếu kiên nhẫn. “Sao ngươi lại ở đây?” Hiệp Hàm vừa mở miệng giọng điệu nghe như không được tốt lắm. Lưu Nguyệt ở bên cạnh nhìn, cũng không dám tùy tiện chen vào, tựa hồ là người quen của Hiệp Hàm. Nếu không Hiệp Hàm sẽ không biểu hiện cảm xúc trực tiếp đến thế.

Quả nhiên đối phương không thêm khách khí ngồi cạnh y, sau đó quay sang Lưu Nguyệt chào hỏi. Lúc này Lưu Nguyệt mới nhìn mặt đối phương. Đối phương đeo một cặp kính gọng bạc, trên mặt luôn hiển hiện ý cười, vừa nhìn qua đã biết đó là một nam nhân phong độ tri thức. Nhưng là hắn vừa mở miệng, Lưu Nguyệt liền cảm thấy hắn khác hắn. Hắn cười cười nói “Vừa thấy người logout ta còn cảm thấy kì quái, kết quả nhận được điện thoại của tiểu Bân, nói người đến đây, còn mang theo mỹ nữ. Ta liền lập tức tới xem coi cuối cùng là có chuyện gì a.” Nói xong, hắn còn ám muội nhìn về phía Lưu Nguyệt cười cười.

Lưu Nguyệt lập tức liên tưởng đến một câu, sói đội lột cừu. Nhìn qua tựa hồ nhả nhả vô hại, nhưng là bộ dạng đó cùng giọng điệu nói chuyện, thì biết ngay hắn là một tay già đời bất hảo a. Quả nhiên lông mày Hiệp Hàm càng nhăn lại, “VẬY sau khi xem qua rồi, người có thể rời đi.” Đối phương liền bày ra bộ mặt đau khổ hề hề, cùng với giọng điệu lấy lòng Hiệp Hàm nói: “Đừng đuổi người ta đi mà, phải để cho ta cùng mỹ nữ tán gẫu vài câu chứ.” Ách... Như thế nào lại đổ hết lên người nàng, Lưu Nguyệt liền cúi đầu ăn trái cây dĩa.

Âm thanh của Hiệp Hàm càng không bình tĩnh nói, “Cái gì mà hảo hảo nói chuyện, người không đi, chúng ta đi.” Nghe ngữ khí, xem ra Hiệp Hàm bức rồi, Lưu Nguyệt lặng lẽ ngẩng đầu liếc nhìn một cái, quả nhiên sắc mặt không tốt. Ngược lại đối phương còn bày ra bộ dạng hơn hờ không thôi, đây là chuyện gì a? Chợt người đeo kính kia nói “Ha ha! Người tức giận rồi! Nếu ta đoán không sai, thì người chính là Lưu Nguyệt trong truyền thuyết, thật là ngưỡng mộ đã lâu a!” Người đeo kính kia bất chợt đổi hướng, xả hết vào người Lưu Nguyệt, bất quá Lưu Nguyệt cũng không quên choáng bởi câu nói kia của hắn, Lưu Nguyệt trong truyền thuyết? Là có ý gì? Chẳng lẽ hắn biết nàng từ trước.

Lưu Nguyệt tò mò hỏi hắn: “Cái kia, người biết ta sao?” Người nọ vừa nghe Lưu Nguyệt nói, càng đắc ý, cười một cách dễ tiện “Đương nhiên biết, ta ngưỡng mộ người vô cùng a, những người ở cạnh bên y, có người nào là không biết người?” Nói xong, còn cố ý nhìn sang Hiệp Hàm cười to hai tiếng, như thể muốn chọc tức Hiệp Hàm, vốn đang có một bụng vấn đề muốn hỏi, nhưng là nhìn sắc mặt Hiệp Hàm tối xầm, Lưu Nguyệt cũng không có can đảm mở miệng.

Quả nhiên Hiệp Hàm đem sách bỏ xuống bàn, liền đứng dậy. Nắm lấy tay Lưu Nguyệt, nhìn cũng không thêm nhìn người đeo mắt kính, cứ thế bỏ đi thẳng. Lúc này sắc mặt người đeo kính kia đã hóa đen, chạy theo phía sau Hiệp Hàm cùng Lưu Nguyệt la to: “Hiệp Hàm nhà người thật không có nghĩa khí, cùng lắm là lén người đến đây nhìn trộm mỹ nữ một cái thôi mà, có cần nhỏ mọn vậy không.” Hiệp Hàm vốn không định để ý tới hắn, nghe nói thế, rốt cục nhịn không được quay đầu lại, “Người có tin cổ phiếu của người ngày mai sẽ rớt giá thảm hại không?” Sau đó còn tặng thêm một nụ cười rất chi tà ác. Quả nhiên, người kia mở to hai mắt nhìn, càng kêu la thê thảm hơn, “Không phải chứ! Người đừng nhìn tâm như vậy, ta lập tức biến mất ngay, OK?” Nói xong, lập tức biến mất còn nhanh hơn tốc độ sét đánh.

Lưu Nguyệt chớp mắt, hoàn toàn không hiểu chuyện gì đã xảy ra. Hiệp Hàm liền nắm tay nàng đi ra ngoài. Tới cửa Lưu Nguyệt mới nhớ ra nói “Chúng ta còn chưa trả tiền.” Hiệp Hàm bày bộ dạng như thể chuyện không liên quan gì tới y nói: “Để cho tên kia trả.” Lưu Nguyệt gật gật đầu, sau đó đột nhiên lại nhớ ra người kia không phải đã chạy mất tăm rồi sao, “Hắn không phải đã đi rồi sao?” “VẬY đâu trả được.” Lưu Nguyệt cảm thấy tư duy của nàng không theo kịp Hiệp Hàm, ngây ngốc nói “A?!” Hiệp Hàm nhìn bộ dạng ngốc nghếch của nàng, đột nhiên tâm tình tốt lên nhiều, nhịn không được lấy tay vuốt nhẹ tóc nàng, “Anh là chủ ở đây, không cần phải trả tiền cũng được.”

Lưu Nguyệt thiếu điều bị dọa, chỗ này là sản nghiệp của y sao. Y không phải mới chuyển tới thành phố L sao, rốt cuộc Hiệp Hàm còn có bao nhiêu chuyện mà nàng không biết? Cuối cùng nàng chậm chậm mở miệng hướng Hiệp Hàm nói “Anh còn có bao nhiêu chuyện mà em chưa biết không, có gì nói hết một lượt, đem em hù chết một lần luôn đi.”

Hiệp Hàm đang bước ở phía trước nghe nói thế, quay đầu hướng Lưu Nguyệt cười, cặp mắt phượng đen lấp

lóa sáng, cộng thêm một trời sao hỗ trợ, trông y không khác gì sao trời. Y dùng ánh mắt ôn nhu nhìn nàng, khóe miệng mang theo ý cười ngọt ngào, dùng giọng điệu mát rượi như gió đêm thổi tới nói: “Nếu em chết, thì anh biết làm sao đây?”

37. Chương 37: Cận Quân Tình Kiếp

Vì thế, suốt cả đêm, trong đầu Lưu Nguyệt cũng chỉ hiển hiện mỗi câu, “Nếu em chết, thì anh biết làm sao đây?”. Ở trên giường lăn qua lộn lại không tài nào ngủ được. Tới khi trời gần sáng, cổ họng có chút khô khốc, nên mới từ giường bò xuống lê lét ra phòng khách uống nước. Uống xong nhận không được lại nghỉ ngơi, lời nói đó của Hiệp Hàm là có ý gì.

Cúi cùng cũng tỉnh táo lại, nàng quyết định về giường ngủ thì phát hiện đèn phòng Hiệp Hàm sáng. Nàng không khỏi hoang mang lặng lẽ bước tới, tới gần cửa liền nghe tiếng tanh tách của bàn phím. Hiệp Hàm đang một tay đánh chữ, một tay lật lật những văn bản đặt trên bàn, bên cạnh là chiếc gạt tàn với không ít đầu lọc thuốc. Lưu Nguyệt biết Hiệp Hàm không thích hút thuốc, nếu có hút cũng chỉ để giữ cho tư duy tỉnh táo. Vậy, chẳng phải y đã thức trắng cả đêm?

Vốn định khuyên y nghỉ ngơi, nhưng nhìn y tập trung đánh đánh mớ tài liệu như vậy, lại chần chờ. Hẳn là chuyện quan trọng lắm, nếu không y cũng sẽ không thức cả đêm để làm cho xong mấy thứ đó. Nghĩ như vậy, Lưu Nguyệt lại lui về phòng mình. Nằm trên giường suy nghĩ, nghĩ mãi mới thông suốt vấn đề, y bận rộn như vậy, vẫn sắp xếp thời gian đưa nàng đi giải sầu. Hiệp Hàm, Hiệp Hàm, cho đến lúc đi vào giấc ngủ cũng không ngừng than thở tên y.

Đến khi tỉnh lại, trời cũng đã trưa. Lưu Nguyệt đơn giản đứng dậy rửa mặt chải đầu rồi ra bàn cơm, vương phẩm sớm đã chuẩn bị cho nàng một bàn đầy đồ ăn ngon. Lại không thấy Hiệp Hàm, hôm nay không phải thứ bảy sao? “Hiệp Hàm đâu? Còn ngủ ư?” “Hiệp thiếu gia đã đi từ sớm rồi.” Vương phẩm như trước bày vẻ vui tươi hơn hử.

Chẳng lẽ y không hề ngủ một chút nào? Trong lòng Lưu Nguyệt đột nhiên rầu rĩ. Vương phẩm dường như nhớ tới cái gì đó nói, “Hiệp thiếu gia bảo nhắn với tiểu thư, nói buổi chiều có họp mặt, đi làm về sẽ mang người đi.” Họp mặt? Họp mặt gì? Lưu Nguyệt có chút không hiểu.

Đối với Lưu Nguyệt mà nói, ở nhà một mình, chẳng khác nào ngồi ngây ngẩn đến vô tận. Bất luận nàng làm gì, trong đầu luôn hiện ra khuôn mặt của Hiệp Hàm, bên tai cứ không ngừng phát ra âm thanh, lặp đi lặp lại “Nếu em chết, thì anh biết làm sao đây?”. Vì không muốn bản thân hóa điên, nàng lập tức đăng nhập vào game, tự kiểm việc để làm. Vừa login, kênh mật ngữ đã rối tinh rối mù, click mở, tất cả đều là tin của Thiển Thiển cùng Bóng đêm.

Thiển Thiển ưu sầu: “Ta biết người có thể thắng mà! Ha ha ha, lão đại xuất thủ, ai có thể địch lại chứ. Hơn nữa không phải lão đại đang ngồi bên cạnh người chứ? Cảm giác có người ngồi kề bên chỉ huy thế nào? Nga thông suốt thông suốt...”

Bóng đêm: “A! Tiểu Nguyệt thân yêu của ta. Ta rất tự hào về người! Lần này người đã thay ta thắng không ít bạc a!”

Thiển Thiển ưu sầu: “Di? Người đâu rồi? Sao log-out lẹ vậy, không phải có gian tình đó chứ? Nha đầu chết tiệt kia! Có anh yêu rồi không thèm bà chị hả, ta ghi hận a!”

Vô độc bất trượng phu: “Em vợ à, chúc mừng người thắng lớn a! Ân? Không có ở đó sao? Log-out nhanh vậy...”

.....

Xem xong mớ tin nhắn rối rắm đó, ót Lưu Nguyệt thấm đẫm mồ hôi, may mà hôm qua rời đi sớm, bằng không không biết sẽ bị bọn họ ép thành ra bộ dạng gì nữa. Không đợi nàng thở xong, kênh mật ngữ lại sáng, click vào thì thấy đó là tin nhắn của Thiển Thiển.

Thiến Thiến ưu sầu: “Tiểu Nguyệt, nha đầu chết tiệt kia giờ mới lên hả! Đêm qua các người đi đâu? Nói hết sự thật cho ta!”

Nàng đang chuẩn bị đánh chữ đáp lời, đột nhiên một lời mời gửi tới. “Bóng đêm mời bạn gia nhập tổ đội.” Lập tức click đồng ý, vừa vào đội liền thấy Thiến Thiến cũng có mặt trong đó, Lưu Nguyệt cảm thấy đầu đó lập lờ hai chữ “Bức cung”.

[Tổ Đội] [Thiến Thiến ưu sầu]: Chồng cự vô ít, khai báo sẽ được khoan hồng. Hừ hừ

[Tổ Đội] [Lưu Nguyệt]: Các người cầu kết lại khi dễ ta! T.T

[Tổ Đội] [Bóng đêm]: Tiểu Nguyệt người nói đi mà, tỷ tỷ ta nôn nóng muốn chết rồi nè. Rốt cuộc tiến triển đến đâu rồi?

[Tổ Đội] [Lưu Nguyệt]: Nếu ta nói chỉ cầm tay, các người có hay không bóp chết ta? =.=

[Tổ Đội] [Thiến Thiến ưu sầu]:.....

[Tổ Đội] [Bóng đêm]:.....

Không khí bất giác đông cứng lại. Trong một khắc, hai bên đều trầm mặc không nói. Đến một lúc sau.

[Tổ Đội] [Thiến Thiến ưu sầu]: Hai người ở chung nửa tháng trời, vậy mà chỉ mới cầm tay. Thật khiến ta muốn chết mà! Địa vị lão đại trong lòng ta, hiện tại đã có thể từ thần nâng cấp lên phật tổ rồi...

[Tổ Đội] [Lưu Nguyệt]: Haiz... Đừng có khoa trương như vậy

[Tổ Đội] [Bóng đêm]: Nói với ta đó không phải là sự thật đi, giờ là thế kỷ hai mươi mốt rồi mà vẫn còn một đồng chí hiêm hoai như Liễu Hạ Huệ sao! Nắm tay, a! Thế Giới này sao mà êm đềm trong sáng thế!

*Nổi tiếng là 9 nhân quân tử

[Tổ Đội] [Thiến Thiến ưu sầu]: Lão đại không phải có ham mê khác chứ? Bên cạnh y có cô gái nào nữa sao?

[Tổ Đội] [Bóng đêm]: Không lẽ là ăn no xong rồi mới về nhà? Vậy người phải làm sao bây giờ...

[Tổ Đội] [Lưu Nguyệt]: Ta cũng không rõ ràng chuyện của y. Phụ nữ khác... Chắc là không có đâu. Hôm qua bạn của y nhìn thấy ta, bộ dạng rất kinh ngạc.

[Tổ Đội] [Bóng đêm]: Oa! Đã đem người đi gặp bạn bè rồi ư, tiến triển vậy cũng không tệ nha.

[Tổ Đội] [Thiến Thiến ưu sầu]: Chẳng lẽ là mớ đậu hủ nhà người trong mắt y một chút lực hấp dẫn cũng không có...

[Tổ Đội] [Lưu Nguyệt]:.....

Đề tài vốn đang là hoài nghi về khuynh hướng tính dục của đồng chí Hiệp Hàm, giờ đột nhiên lại chuyển sang đồng chí Lưu Nguyệt không có một chút sức hấp dẫn nào.

[Tổ Đội] [Thiến Thiến ưu sầu]: Nói thực nha, không phải ta đã bảo người lấy sắc dụ dỗ y, vậy người đã thử chưa?

[Tổ Đội] [bóng đêm]: Đúng! Đúng! Đúng! Sắc – dụ! Sắc – dụ!

[Tổ Đội] [Lưu Nguyệt]: Ta không có lá gan đó, ta nhìn y là nhũn hết cả ra.

[Tổ Đội] [Thiến Thiến ưu sầu]: Vô dụng quá, người có mềm yếu thì phải mềm yếu ở trên giường ấy!

[Tổ Đội] [Lưu Nguyệt]: 0.0!! Thiến Thiến...

[Tổ Đội] [Thiến Thiến ưu sầu]: Đừng có giả bộ thuần khiết, mấy cuốn tiểu thuyết rating H ai cũng đọc qua cả rồi, người cứng nhắc vừa vừa thôi.

[Tổ Đội] [Lưu Nguyệt]: Ta nhìn thấy y là hoảng, làm sao còn nghĩ được gì.

[Tổ Đội] [Bóng đêm]: Tiểu Nguyệt, tỷ tỷ lấy kinh nghiệm bản thân dạy người. Hồi ta cùng Không nên quen nhau, hấn cũng y như đầu gỗ, đều là ta chủ động nên mới được như bây giờ đó.

[Tổ Đội] [Lưu Nguyệt]: Oa! Người làm sao mà thành công được vậy?

[Tổ Đội] [Bóng đêm]: Hồi học đại học, có rất nhiều nữ sinh thích hấn, nhưng hấn chứ không nói không rằng, riết rồi cũng chả có nữ sinh nào dám theo đuổi hấn nữa. Vậy nên ta mới dùng chút quỷ kế, mỗi lần tới giờ tự học, ta đều ngồi bên cạnh hấn. Riết rồi, tất cả mọi người đều ngầm thừa nhận ta là bạn gái hấn! Nga ha ha.....

[Tổ Đội] [Thiển Thiển ưu sầu]: Nguyên lai người chính là chân nhân bất lộ tướng a, bội phục nha!

[Tổ Đội] [Bóng đêm]: Sau đó mỗi lần ở bên cạnh hấn, ta đều là mặt dày hướng hấn nói chuyện. Lúc đầu thì ta hỏi một câu hấn sẽ trả lời một câu. Y như đầu gỗ! Nhưng sau từ từ quen rồi, hấn cũng chịu chủ động nói chuyện với ta. Nắm tay hấn, ôm hấn, hôn hấn, đều là ta chủ động, cho nên hiện tại hấn chính là người của ta! Aha ha ha!

[Tổ Đội] [Lưu Nguyệt]: Ta cũng muốn, nhưng ta không dám...

[Tổ Đội] [Thiển Thiển ưu sầu]: Lần đầu tiên người cường hôn hấn, bộ không sợ bị hấn đẩy ra sao?

[Tổ Đội] [Bóng đêm]: Ha ha! Hấn nào dám, hấn khấn trương đến toàn thân cứng ngắc, ta đơn giản chỉ là thoải mái thực hiện thôi!

.....

Cả đám cứ ngoi ngoi thảo luận còn chưa tìm được phương án thích hợp bỗng thấy Không độc ở kênh gia tộc thông báo, nói chiều nay có họp mặt ở thành phố A, mọi người ai rảnh thì tới. Sau đó nhiều người liền hỏi “Sao tự nhiên lại tổ chức họp mặt vậy?” Không độc cười gian công bố “Chúng cơ chúng ta tìm được đã gửi đi, công ty điều hành game tỏ ra rất coi trọng vấn đề này, ngày mai sẽ niêm phong những tài khoản sử dụng Plug. Với lại những trang bị mà người trong gia tộc chúng ta bị mất, bọn họ nói sẽ giúp tìm lại, chuyện này không đáng chúc mừng sao?” Quả nhiên cả gia tộc lập tức ầm ĩ lên, vì chuyện họp mặt mà không ngừng huyên náo.

Thiển Thiển nhìn thấy tối nay có họp mặt, đột nhiên trông đầu hiện ra một mưu ma chước quỷ, sau đó liền hướng hai nàng tuyên bố “Đây đúng là cơ hội! Liền đêm nay, vào buổi tối họp mặt này, tiện thể chúng ta bàn bạc một chút, sau đó bày ra một phương án nào đó, trực tiếp đem lão đại xử tử!” Bóng đêm vừa nghe xong, cũng nhin không được đồng ý. Còn phát biểu cao kiến của một người từng trải “Ta thấy thế này, người cứ để gạo nấu thành cơm đi! Với tính tình của lão đại, cho dù đến lúc đó người có không cho y chịu trách nhiệm cũng không được.”

Lưu Nguyệt nhìn những lời này xong, mồ hôi lạnh ứa ra. Nàng thực không biết có nên tin hai vị quân sự quật mo này không nữa. Nhưng lại không cam lòng cả đời cứ âm thầm mến Hiệp Hàm như thế, thật sự là rối rắm a.

38. Chương 38: Cặp Tình Nhân Âm Muội Trong Rạp Chiếu Phim

Lưu Nguyệt ngẩng đầu nhìn đồng hồ treo tường, đã sắp 5 giờ, nhắm chùng Hiệp Hàm đã sắp về. Liền bảo hai người kia chấm dứt đề tài này, đợi họp mặt rồi bàn bạc tiếp. Thiển Thiển vừa thấy thái độ lén lút của nàng, “Ta nói người đó còn chưa gả cho người ta, đã sợ ông xã như vậy, về sau cuộc sống của người sẽ ra sao hử.” Bóng đêm cũng hòa theo đả kích nàng, “Đừng để lão đại ăn sạch như thế, người cũng phải có biện pháp áp đảo y chứ. Như vậy mới là vương đạo!”

Lưu Nguyệt vừa tắt máy, liền nghe thấy tiếng thắng xe. Lưu Nguyệt chạy nhanh ra cửa sổ nhìn thử, quả nhiên Hiệp Hàm đã về, y cũng đẩy cửa xe bước ra, vừa lúc ngẩng đầu nhìn lên lầu. Tầm mắt hai người giao nhau giữa không trung, Hiệp Hàm ngoắc ngoắc tay, ý bảo nàng nhanh xuống dưới.

Thành phố A cách thành phố L rất gần, đi không quá một giờ tàu điện ngầm là tới, nhưng nếu đi bằng xe hơi, thì phải tốn nhiều thời gian hơn. Chờ Hiệp Hàm chở Lưu Nguyệt tới nơi, cũng đã gần 6 giờ rưỡi. Vẫn là nơi gặp gỡ lần đầu kia ‘Y nhân Như Nguyệt’. Nhìn rất thanh lịch nhưng lại không mất đi vẻ thời thượng, trong lòng Lưu Nguyệt chợt lóe lên một ý nghĩ, sau đó kéo Hiệp Hàm hỏi “Đây cũng là sản nghiệp của anh?” Hiệp Hàm không biết tại sao nàng lại nghĩ vậy, bất quá vẫn gật đầu một cái. Trong lòng Lưu Nguyệt bị đả kích mạnh, vốn tưởng khoảng cách giữa nàng và y cũng không xa lắm, nhưng càng tới gần y hiểu biết về y hơn, nàng càng phát hiện giữa bọn họ so với trời và đất không kém nhau bao nhiêu.

Cùng một nhà hàng, cùng một phòng, bất đồng ở chỗ lần trước Lưu Nguyệt chạy trốn chết để trốn y, còn lần này thì được y mang vào. Nàng không khỏi cảm thán, chuyện trên thế gian này quả là biến đổi khôn lường.

Thiến Thiến cùng Bóng đêm đã tới từ trước đang ngồi trong góc phòng thần thì to nhỏ cả buổi, nhìn thấy mọi người đi ra cửa chào hỏi, mới ngẩng đầu lên nhìn. Thiến Thiến thấy Lưu Nguyệt đến, cũng thò đầu ra chào, “Tiểu Nguyệt, ở đây này!” Lưu Nguyệt vội vàng gật đầu, sau đó nhìn Hiệp Hàm một cái, ý bảo nàng muốn qua đó, Thấy Hiệp Hàm gật gật đầu. Nàng mới dám chạy tới chỗ Thiến Thiến cùng Bóng đêm đang ngồi. Hai người đó từ nãy giờ thì thầm qua lại bị Tôn Minh nhìn thấy, hắc cười hi hi vỗ vai Hiệp Hàm, “Lão đại, người định thu phục em vợ ta thế nào đây?” Hiệp Hàm xem chừng cùng hắn rất thân thuộc, Theo thói quen bày ra bộ mặt vô lại. “Hong quân liên xô tranh đấu trường kì.” Lời vừa nói ra, khoe miệng Tôn Minh suy sụp hẳn, không phải chứ, đã lâu như vậy rồi.

*Hong quân liên xô – còn gọi là hồng quân công nông, nổi tiếng với việc bền bỉ chiến đấu ko sợ thất bại cuối cùng đạt được thắng lợi. Tóm lại ý ảnh là mưa dầm thấm đất á.

Lưu Nguyệt đi tới, liền nhìn thấy Thiến Thiến cùng Diệp Hi [Bóng đêm] ngồi ở kia nhìn nàng cười đầy bất hảo. Lưu Nguyệt đi tới mà mặt mày rầu rĩ không ngừng than vãn, “Các người còn giễu cợt ta, ta đã khổ muốn chết rồi.” Diệp Hi cười trộm, “Hắc hắc, vừa rồi thấy lão đại đối với người rất ôn nhu a.” Thiến Thiến cũng bày bộ mặt y như vậy nhìn nàng, “Lúc lão đại nhìn người trong mắt có dục, người có sức hấp dẫn a.” Lời này Thiến Thiến và Diệp Hi vừa nói khiến nàng đỏ mặt hời hợt, “Thiến Thiến, cái gì mà có dục?” Diệp Hi tò mò không hiểu lập tức mở miệng hỏi, Thiến Thiến liếc hai nàng một cái, làm như thể muốn nói hai nàng đúng là hai cô ngốc rồi mới giải thích “Chính là khát dục đó. Ngốc à!”

Nghe xong cả hai mới bừng tỉnh hiểu được, nhưng sau đó khuôn mặt nhỏ nhắn của Lưu Nguyệt có chút đỏ bừng mắng Thiến Thiến “Sao người có thể nói ra những lời đó.” Diệp Hi cũng ngưng ngưng cười, “Người làm ta háo hức tới choáng váng nha.” Thiến Thiến đưa mắt tà tà nhìn hai nàng “Các người đang nghĩ gì trong đầu vậy, mau nói ra hết đi.” Xem ra tới lúc này chỉ còn mỗi nàng là còn giữ được bộ dạng thuần khiết.

Xem chừng Lưu Nguyệt cùng Diệp Hi quả thật rất muốn bóp chết Thiến Thiến. Lưu Nguyệt cũng không quên vấn đề trọng yếu nhất, giật nhẹ tay áo hai người kia, ý bảo đừng loạn nữa. “Hai tỷ tỷ à, ta là thiệt tình là rất cần giúp đỡ đó.” Thiến Thiến liếc nàng một cái, sau đó trở về vấn đề chính, “Chuyện này nói tới nói lui thì vẫn là người phải ra tay trước.” Diệp Hi đã ở một bên phụ họa, “Người đừng cảm lên, nữ nhân theo đuổi nam nhân chỉ cách một tầng vải mỏng, ta chính là ví dụ của sự thành công đó đó.” Lưu Nguyệt mở to hai mắt chăm chú lắng nghe, thiếu điều chưa cầm giấy bút mà ghi rõ ra thôi.

Bỗng nhiên Thiến Thiến nói “Nhìn lại trang phục hôm nay của người coi, người có biết vấn đề ở đâu không hả?” Lưu Nguyệt cúi đầu nhìn chính mình, là đồ mới, đâu có dơ, cũng không có mùi hôi a, Có thấy vấn đề gì đâu. Thiến Thiến bày ra bộ dạng như thể nàng là con oát không còn khả năng dạy dỗ nói. “Tiểu Nguyệt à, điều quan trọng nhất của một cô gái là sự nữ tính. Người mặc nguyên bộ áo thun quần jean, còn thêm đôi giày vải kia nữa, tuy rằng nhẹ nhàng thoải mái thật, nhưng một chút mị lực cũng không có.” Diệp Hi vừa nhìn nàng vừa lắc đầu.

“Vậy làm thế nào mới có mị lực?” Lưu Nguyệt nắm bắt vấn đề rất nhanh, Thiến Thiến lập tức hưng phấn, “Lực hấp dẫn của các cô gái chia làm nhiều loại, còn phải xem tính tình họ thích hợp với dạng hấp dẫn nào. Tỷ nói với người nha, người khác có thể mặc áo thun quần jean mà trông vẫn gợi cảm, người có tin không? Nhìn thế nào cũng đều giống nữ trung học sinh.”

Diệp Hi gật đầu đồng ý, “Tuy chúng ta không biết khẩu vị của lão đại thế nào, bất quá chúng ta thử là được mà?” Diệp Hi dường như vừa nhắc tới vấn đề then chốt, có lẽ đây gọi là trực giác của dân kinh doanh

a. Thiển Thiển cùng Lưu Nguyệt cùng nhau quay đầu qua nhìn, Diệp Hi cười rất đắc ý, “Mặc váy ngắn tập trên sân tennis, dạo biển với áo bikini, chỉ khoát một lớp áo tắm khi đi suối nước nóng ở Nhật, ở nhà thì mặc váy ngủ lụa mỏng, bất luận là loại hình nào, thì cũng sẽ có một cái lão đại thích.” Thiển Thiển vừa nghe ý tưởng này xong, “Đúng đó đúng đó, cuối tuần này chúng ta hẹn ra ngoài chơi đi, đến lúc đó hai đứa ta sẽ giúp người một tay.” Ý tưởng này xem ra không tệ, có hai người họ bên cạnh, chắc sẽ không tới nỗi bị xấu hổ trước mặt Hiệp Hàm.

Kể đó cả ba bắt đầu bàn chi tiết hơn về vấn đề này, tuy rằng Lưu Nguyệt cảm thấy biện pháp của hai vị quân sư quạt mo này tựa hồ không thực lắm, bất quá so với tình trạng bị động như bây giờ, thì có phương pháp nào đó còn hơn không có. Trong phòng tiệc, cả đám nam nhân đang không ngừng chèn chèn, bởi vì lần này gia tộc đã rửa được nhục mà vô cùng hưng phấn.

Sau khi kết thúc ăn nhậu, Thiển Thiển đề nghị mọi người dừng về vội, sau đó nháy mắt với Diệp Hi, nói muốn đi xem phim, Diệp Hi lập tức hiểu ý lời kéo Lưu Nguyệt, “Tiểu Nguyệt à, vất vả lắm 3 chị em chúng ta mới có cơ hội tụ tập, cùng đi xem phim nhé.” Vừa nhẹ nhàng nói vừa bấu Lưu Nguyệt một chút, khiến nàng bất giác hiểu ra. Nguyên lai hai người họ muốn tạo cơ hội cho nàng.

Lưu Nguyệt quay đầu nhìn Hiệp Hàm một cái, Hiệp Hàm thấy nàng muốn đi, liền gật đầu đồng ý. “Tốt, cùng đi đi.” Lời Hiệp Hàm vừa nói ra, Thiển Thiển cùng Diệp Hi với cả Lưu Nguyệt đều kích động reo lên, làm cho ba chàng trai đứng bên cạnh không hiểu gì cả. Chỉ có Hiệp cười nhạt một cái, tựa hồ lơ đãng.

Rạp chiếu phim ở thành phố A vô cùng náo nhiệt, vậy nên khi đến chỗ mua vé liền thấy 1 đồng người đang xếp hàng chờ. Tôn Minh vừa thấy liền nói với mấy người bên cạnh “Chia ra đi, ta đi xếp hàng mua vé, Chu Dật Khải người dẫn ba cô nàng này đi mua bắp rang bơ, còn lão đại người xem như hộ hoa sứ giả đi.” Nói xong, hắn cười ha ha rồi nhào vào hàng bán vé.

Diệp Hi lập tức kéo tay Chu Dật Khải làm nũng nói “Ông xã, ta muốn ăn bắp rang có vị dâu.” Sau đó, một người nghiêm túc như Chu Dật Khải lại có thể bày ra bộ dạng sủng nịnh cùng Diệp Hi nói “Ngoài bắp rang ra còn muốn ăn gì nữa không?” Thiển Thiển cùng Lưu Nguyệt đi sau bọn họ, đưa mắt nhìn nhau, có phần không tin nổi. Đây là người hay nói lý lẽ trong game, nói năng nghiêm nghị, trong đời thực được coi là Chu luật sư thiết diện vô tư đây sao? Thiển Thiển nhin không được tán thưởng nói “Diệp Hi quả nhiên là cao thủ trong cao thủ, đầu gối cũng có mùa xuân a.” Sau đó lại quay đầu nhìn Lưu Nguyệt, “Người cũng phải cổ lên, đem lửa của người làm tan mớ băng kia đi.” Lưu Nguyệt nghe xong, theo bản năng quay đầu nhìn Hiệp Hàm đang đi ở phía sau. Cũng không biết Hiệp Hàm có nghe thấy gì không, mà y cũng đang nhìn Lưu Nguyệt, bộ dạng cười mà không cười, khiến Lưu Nguyệt không hiểu nổi suy nghĩ của y.

Tới khi 3 nàng mỗi người cầm một hộp bắp rang bơ, cùng một đồng lớn đồ ăn, mới từ siêu thị bên cạnh rạp chiếu phim đi ra. Lúc này, Tôn Minh đã mua xong vé đang đứng chờ sẵn, nhìn thấy cả bọn đi tới liền cười hì hì nói “Vé ở khu đại sảnh bán hết rồi, ta chỉ mua được 3 vé cặp dành cho tình nhân, không thành vấn đề chứ?” Diệp Hi lập tức ôm cánh tay Chu Dật Khải, vui vẻ nói “Đương nhiên không thành vấn đề.” Kỳ thật trong lòng nàng đang muốn gào lên, đây đúng là ý trời a.

Rốt cuộc là ý trời hay ý người đây? Tôn Minh chia vé xong, Thiển Thiển nắm tay hắn đi sau cùng, cười gian. Tôn Minh cũng bày một vẻ đắc ý, “Bà xã đại nhân, nhiệm vụ hoàn thành mỹ mãn. Vậy có được thưởng không?” “Thưởng ư? Vậy ta sẽ cho người một nụ hôn nhé.” Tôn Minh hớn hỏ kêu gào. Thiển Thiển lườm hắn một cái, bộ dạng này, quả là rất dễ hài lòng a.

Khi đi tới bàn soát vé, Diệp Hi kéo Chu Dật Khải tiến vào, Diệp Hi ở trong sảnh nháy mắt một cái. Lưu Nguyệt thấy vậy cũng khẽ nháy mắt đáp lại, ám chỉ nàng sẽ nắm bắt cơ hội. Tới khi Thiển Thiển cùng Tôn Minh vào, Thiển Thiển còn trừng mắt nhìn Lưu Nguyệt, cảnh cáo nàng trăm ngàn lần không được luống cuống, đây đều là do nàng ta tử tử bày ra a.

Lưu Nguyệt ngây ngô cười cười làm như không thấy, sau đó đi theo Hiệp Hàm vào trong. Đây là lần đầu tiên Lưu Nguyệt ngồi dây ghế tình nhân, không giống như những dây ghế bình thường khác, trái phải đều có vách ngăn. Khi ngồi xuống, sẽ giống như một căn phòng nhỏ chỉ có mình và đối phương, loại cảm giác này đúng là rất gần bó. Hơn nữa đèn đóm bốn phía đều khá mờ ám, làm cho Lưu Nguyệt có phần xấu hổ. Phim còn chưa chiếu, Lưu Nguyệt đã ngồi một bên nhìn ngắm Hiệp Hàm, y tùy tiện ngồi xuống, dựa lưng vào ghế, bày ra một bộ dạng vô cùng thoải mái, sau đó cầm gói đồ ăn lấy ra, đưa mấy thứ trong đó cho Lưu

Nguyệt. Cuối cùng mới mở lon coca ra uống.

Lưu Nguyệt ngồi tự động viên bản thân, OK! Không khí không tệ, hoàn cảnh không tệ, chỉ còn thiếu thời cơ. Phim bắt đầu chiếu, hai mắt Lưu Nguyệt tuy rằng nhìn chăm chăm vào màn hình, nhưng kỳ thực tâm lại đặt bên người ngồi kế mình, nàng cố tỏ ra không để ý chút gì đến Hiệp Hàm đang ngồi bên cạnh kia. Nghĩ thầm, len lén xích lại gần một chút chắc sẽ không bị phát hiện.

Hít sâu vài lần, nàng dừng cảm quay đầu lại, chuẩn bị tìm một đề tài cùng Hiệp Hàm tạo không khí ấm muối. Vấn đề là vừa đảo mắt qua nhìn liền bị choáng váng, Hiệp Hàm đang tựa vào thành ghế ngủ. Sau đó nàng mới nhớ ra, đúng rồi, tối qua Hiệp Hàm thức làm việc cả đêm, sáng sớm lại phải đi làm, sau đó đi họp mặt, giờ lại phải cùng nàng xem phim, thật sự đúng là làm khó cho y rồi. Nàng thấy Hiệp Hàm đang ngủ, mới dám tiến lại gần nhìn khuôn mặt y, đôi lông mày thẳng tắp, hàng mi dày, cùng đôi môi hơi chếch lên, cho dù là hệ thống đèn ở đây có chút mờ ám, nhưng Lưu Nguyệt vẫn biết được đôi môi đó có màu hồng phấn, khi cười lộ lên khoe miệng hơi cong, và nàng rất thích độ cong đó.

Thời gian cùng không gian cứ thế yên lặng trôi. Nàng nhìn y, không biết từ lúc nào, đã chạm vào đôi môi Hiệp Hàm, cảm giác mềm mại lạnh lạnh kia, giống như hoa quả tươi mát, làm cho lòng nàng dâng lên một cảm giác ngọt ngào. Tới khi hồi phục lại tinh thần, nàng hoảng sợ, lùi ra xa, ngây ngốc mà đưa tay sờ sờ cánh môi mình, sao nàng lại có thể làm như vậy, lại thừa dịp y ngủ mà hôn trộm y. Nếu y mà biết, nhất định sẽ nghĩ nàng thật không biết xấu hổ.

Vì đang mãi trầm tư nên nàng không nhìn thấy được, khoe môi nàng vừa hôn qua, theo quán tính lại gợn lên độ cong nàng yêu thích nhất.

39. Chương 39: Một Đêm Trong Khách Sạn

Từ rạp chiếu phim đi ra, Lưu Nguyệt chẳng thể biết bộ phim đó nói về cái gì. Thiển Thiển cùng Diệp Hi ở một bên không ngừng bàn về tình tiết trong phim, nàng đành phải giả ngu cười cười, chẳng lẽ muốn nàng thành thật khai báo rằng, nàng bận nhìn Hiệp Hàm đến ngẩn người, đã vậy còn hôn trộm y. Trời ạ! Nàng đúng là một nữ nhân đầy tội lỗi a!

Trên cơ bản Hiệp Hàm vừa vào đã bắt đầu ngủ, mãi cho đến gần hết phim mới tỉnh. Cho nên Lưu Nguyệt dám khẳng định, trong sáu người bọn họ, chỉ có nàng và Hiệp là chưa xem, khiến nàng càng nghĩ càng cảm thấy chột dạ. Không biết mấy người phía trước bàn bạc chuyện gì, đột nhiên Thiển Thiển quay người lại kéo kéo nàng, “Tiểu Nguyệt, người thấy sao?” Nàng mở mắt nhìn Thiển Thiển, thấy cái gì? Vừa thấy nàng thất thần không rõ sự tình gì, Thiển Thiển bắt đầu lắp bắp một lần nữa, “Hôm nay mọi người đều uống rất nhiều rượu, mà giờ cũng trễ rồi, lái xe trở về không an toàn lắm, Diệp Hi với bọn ta đang thương lượng, tính ở lại đây một đêm, ngày mai là cuối tuần có gì chúng ta lại đi đâu đó chơi tiếp, chẳng phải tốt sao?”

Nghe xong vô thức Lưu Nguyệt nhìn về phía Hiệp Hàm. Hiệp Hàm ngủ được một hồi, tinh thần cũng tốt hơn nhiều, nhưng thấy trong mắt Lưu Nguyệt có chút mong đợi, y vuốt vuốt mày nói với mọi người “Tốt, cũng hiếm khi có một ngày cuối tuần rảnh rỗi thế này.” Vừa nghe xong trong lòng Lưu Nguyệt bất giác vui vẻ, đột nhiên lại nghĩ đến chắc công việc Hiệp Hàm bề bộn lắm, không phải mới thức suốt một đêm sao? Sắc mặt lại trầm xuống, bước chân càng đi càng chậm, cuối cùng dừng hẳn, nắm tay áo Hiệp Hàm hỏi “Không phải anh rất bận sao?”

Hiệp Hàm nhìn biểu tình của nàng không được tự nhiên, biết nàng lo lắng, “Cũng có một chút.” Lưu Nguyệt không ủng hộ nói, “Anh phải nghĩ tới thân thể một chút chứ.” Hiệp Hàm khó hiểu vuốt mày nhìn nàng, nàng mới do dự nói “Tối qua em thấy anh thức cả đêm.” Hiệp Hàm nghe xong liền cười, dắt tay nàng đi nhanh về phía bốn người kia. Bọn họ tiến đến một khách sạn có tiếng ở thành phố A. Hiệp Hàm tiến tới trước sảnh đặt phòng, Thiển Thiển vừa thấy, có phần đắc ý lôi kéo Diệp Hi nói “Xem ra lão đại đã thông suốt rồi, định đêm nay sẽ đem người ta ăn sạch sẽ a.” Diệp Hi nghe xong cũng cười gian tà.

Lưu Nguyệt đứng một bên, nhìn hai cô nàng kia hướng nàng cười gian. Liên bưng tỉnh, nguyên lai hai người họ lại tạo tình huống, lúc họ nói muốn ngủ lại thành phố A nàng đã thấy lạ rồi, bọn họ tích cực khuyên bảo như vậy thì ra là có mưu đồ a. Hiệp Hàm cầm chìa khóa phòng, đưa cho Tôn Minh cùng Chu Dật Khải mỗi người một chìa, rồi bảo Lưu Nguyệt đi theo y, “Phòng chúng ta ở tầng một.” Y vừa nói xong, Thiển Thiển cùng Diệp Hi lại lén lút nhìn nhau cười, trong ánh mắt cả hai đều nhìn thấy “Cái này cũng thật hấp dẫn a!”

Lưu Nguyệt vừa sợ hãi vừa bất an đi theo sau Hiệp Hàm, không dám ngẩng đầu lên. Trong lòng đầy rối rắm, làm sao bây giờ, làm sao bây giờ, cùng với Hiệp Hàm ngủ chung một phòng, hoặc là chung một giường? Trời ạ, tim nàng muốn nhảy ra khỏi lồng ngực. Đợi khi Hiệp Hàm mở cửa, nàng mới ngượng ngùng đi theo vào. Vừa nhắc đầu, tim của nàng như bị đổ phải một ca nước lạnh, lập tức cứng người. Nàng mở miệng trợn trừng hai mắt hỏi Hiệp Hàm, “Em ngủ ở đâu?” Hiệp Hàm giơ tay ra bộ mặt đứng đắn nói “Em chọn trước a?” Sau đó Lưu Nguyệt mới rầu rĩ lê bước tới mở một cánh cửa, rồi quay đầu nói với Hiệp Hàm “Em ở phòng này, anh ngủ sớm đi nhé. Ngủ ngon.” Đợi đến khi Lưu Nguyệt đóng cửa lại, Hiệp Hàm mới hừm nhẹ một cái, sau đó có chút bất đắc dĩ cau mày, mở căn phòng bên cạnh.

Lưu Nguyệt cũng không biết mình ngủ từ lúc nào, chỉ biết khi thức dậy. Đã gần 10 giờ, trời cũng gần trưa. Nàng nhin không được nhú mày, không xong rồi, không biết Thiển Thiển và Diệp Hi có vì vậy mà bốp chét nàng không nữa. Nàng nhanh chóng rửa mặt chải đầu, vừa mở cửa ra liền nhìn thấy Hiệp Hàm ngồi ở sofa phòng khách xem báo, thấy nàng bước ra thì bảo: “Lại đây ăn tạm chút bữa sáng đi.”

Lưu Nguyệt cắn miếng bánh sandwich hỏi y “Thiển Thiển với Diệp Hi không tới kiểm em sao?” Hiệp Hàm lật trang báo, sau đó nói với nàng “Anh nói em chưa dậy, sau đó xem chừng hai người họ rất vui vẻ bảo đừng đánh thức em.” Lưu Nguyệt nghe xong, lập tức dựa vào những từ ngữ Hiệp Hàm nói mà suy nghĩ, dám chắc là hai người kia đã hiểu lầm gì rồi. Nàng bất đắc dĩ thở dài một cái, ngày hôm qua chính nàng cũng hiểu lầm mà. Một sự hiểu lầm đáng thương không thể đáng thương hơn nữa.

Lưu Nguyệt đành ăn đại hai miếng bánh một chút mùi vị cũng không có, xong là vội vàng muốn đi kiểm Thiển Thiển cùng Diệp Hi. Hiệp Hàm mang nàng rời phòng, gọi điện thoại cho Tôn Minh, mới biết bốn người kia chờ không nổi, đã chạy ra quán net chơi. Rồi hẹn chỗ ăn trưa, Hiệp Hàm chở Lưu Nguyệt tới trước, chỉ lát sau, bọn họ cũng đến. Lưu Nguyệt vừa thấy Thiển Thiển, so với nhìn thấy Mao chủ tịch còn thân thiết hơn, kích động chạy tới lôi kéo nàng ta. Khiến Thiển Thiển nghĩ con bé này cao hứng tới điên rồi, còn cố ý kích động nàng “Sự việc thế nào? Đừng nói suốt cả đêm nhá.” Lời này vừa nói ra, mặt Lưu Nguyệt thê lương thảm hại. Diệp hi nhìn cảm thấy có gì đó không đúng, sau đó không thèm để ý tới ánh mắt tò mò của ba anh trai đứng ở kia, lập tức chuyển địa điểm.

Ở trong toilet nữ, Diệp Hi bày bộ dạng dị thường khó hiểu hỏi Lưu Nguyệt, “Sao vậy? Lão đại không ôn nhu à?” Thiển Thiển cũng hoài nghi nhìn nàng “Lần đầu tiên không thoải mái là bình thường, lão đại cũng thật là, đã dọa người phải không?” Lưu Nguyệt tay trái cầm lấy Thiển Thiển, tay phải cầm lấy Diệp Hi, mở miệng câu đầu tiên nói chính là “Phòng tối qua hai người ở trông thế nào?”

Hai người nhìn nhau, cùng mở miệng nói “Phòng tình nhân vô cùng sa hoa.” Lưu Nguyệt bị đả kích! “Chúng ta ở là phòng đôi. Một người một phòng con.....” Ách..... Trên đầu Thiển Thiển cùng Diệp Hi đồng thời xuất hiện một đồng quạ đen bay qua, cuối cùng Thiển Thiển mới vô vị mở miệng “Không phải chứ! Có cần phải bất hạnh tới vậy không? Làm ta phải tốn công sức suy nghĩ ra cái kế hoạch không chệ vào đâu được này, thất bại quá! Ta bắt đầu hoài nghi giá trị bản thân a.” Thiển Thiển bày ra một bộ mặt bị đả kích. Diệp Hi coi như bình thường, sờ sờ đầu Lưu Nguyệt, mở miệng đồng tình “Thật khổ cho người, nếu sớm biết như thế, chúng ta đã chuẩn bị trước cho người một cây thiết chùy, để người phá tường mà vào.”

Lưu Nguyệt bĩu môi, cũng bắt đầu hoài nghi giá trị chính bản thân mình “Ta cảm thấy căn bản Hiệp Hàm đối với ta không có ý tứ kia, chắc ta nên thành thành thật thật buông tay thôi.” Lời vừa ra, Thiển Thiển lập tức không vui, “Không được! Không thể bởi vì thất bại nhỏ này mà bỏ cuộc. Người cam tâm sao?” Diệp Hi cũng khuyên nhủ “Đúng vậy, chỉ mới bắt đầu thôi mà, năm đó ta theo đuổi ông xã còn khó hơn thế này nhiều á, kiên trì chính là thắng lợi.” Hai nàng ở bên cố gắng khuyên giải cùng an ủi, khiến HP của Lưu Nguyệt đầy trở lại, ba người họ lại một lần nữa tập trung bàn bạc phương án mới.

*HP: cột máu

Chờ đến khi ba người họ trở về phòng, đồ ăn đã mang lên đủ. Mấy chàng tuy rằng thấy kì quái không hiểu

các nàng vì cái gì mà vào trong “kia” lâu như vậy, nhưng là cũng không có ý hỏi, lại tiếp tục bàn về đề tài lúc này đang nói dở. Lưu Nguyệt ngồi ở bên vừa ăn vừa nghe, sau đó kinh ngạc xen vào “Chiến minh giải tán?” Không phải chứ, một bang phái lớn như vậy, như thế nào nói giải tán liền giải tán? Tôn minh biết nàng chưa nghe khúc đầu, liền nói lại một lần cho nàng rõ, “Em vợ à, khi chúng ta giao nộp bằng chứng, bên công ty quản lý trò chơi kiểm tra thấy xác thực, đã đem những tài khoản dùng Plug khóa hết, kết quả là những kẻ bị khóa tài khoản đều là những nhân vật cấp cao của Chiến Minh, làm một hơi hơn hai mươi acc. Hiện tại Chiến Minh như rắn mất đầu, những người khác dù có muốn nhảy vào làm lão đại, nhưng thanh danh không đủ, trấn áp không được những người dưới, nghe nói ngày hôm qua náo loạn suốt một đêm, tiếc là chúng ta không onl. Cuối cùng đành phải giải tán.” Tôn minh vừa nói vừa không ngừng đắc ý, Người của Chiến Minh toàn thích tìm người của Thị Huyết đường gây chuyện, hiện tại giải tán. Khiến cho hân vô cùng hả giận.

Lưu Nguyệt không biết nói sao, dù gì nàng cũng từng ở Chiến Minh một thời gian, với lại cũng không phải ngẩn. Đột nhiên nghe nó giải tán, quả thật cảm thấy sự đời thật mau thay đổi. Nhưng sở dĩ nó có ngày hôm nay, cũng là gieo gió gặt bão, biết quản lý trò chơi nghiêm cấm dùng Plug, vậy mà dám dựa vào nó để kiếm lợi.

Bữa ăn này quả thật rất vui. Chủ yếu là vì đôi tình nhân dở hơi Tôn Minh và Thiển Thiển, cả buổi không ngừng tranh qua tranh lại mấy đĩa đồ ăn, Lưu Nguyệt nhìn mà hâm mộ vô cùng, Hiệp Hàm từ trước tới giờ tựa hồ chưa từng đùa giỡn với nàng như vậy. Nàng tự cổ vũ bản thân, đừng nhụt chí a! Cho dù nàng chỉ là ngọn lửa nhỏ mong manh, cũng có thể làm tan chảy tảng băng bụi đó!

Ăn cơm xong, Thiển Thiển không ngừng rủ rê ra biển đi dạo, Diệp Hi cũng ở một bên xúi giục mọi người. Lưu Nguyệt lặng lẽ liếc mắt nhìn Hiệp Hàm một cái, phát hiện sắc mặt y rất đổi lạnh lùng, có chút nhưu mày, tựa hồ không thích ra biển. Thiển Thiển ở bên nháy mắt với Lưu Nguyệt, nàng mới ấp a ấp úng cùng Hiệp Hàm nói “Em cũng muốn đi.” Hiệp Hàm kinh ngạc nhìn nàng một cái, sau đó gật đầu đồng ý.

Dù sao cũng là cuối tuần, bãi biển khá đông. Các nàng tìm một chỗ vắng người, sau đó bắt Lưu Nguyệt đi thay áo tắm. Mà khi này Thiển Thiển đã đặc biệt đi mua áo tắm trước, cùng Diệp Hi ở trong shop lựa chọn, cuối cùng cũng lựa được cho Lưu Nguyệt một bộ khá trong sáng nhưng lại rất dụ hoặc, còn rất hợp với thân người của nàng. Dự định, vừa đến bờ biển liền bắt nàng đi thay, khiến lão đại phải chấn động một trận.

Lưu Nguyệt bất an đi theo Thiển Thiển cùng Diệp Hi tới phòng thay đồ, rất không tự nhiên cảm môi. Thiển Thiển an ủi nàng “Đừng nóng, bọn đàn ông đều có con mắt của động vật, lão đại nhìn thấy người như vậy, khẳng định sẽ chống đỡ không được.” Diệp Hi cũng cổ vũ nàng! “Người phải tin tưởng con mắt của ta cùng Thiển Thiển!” Sau đó đưa mắt quét một lần trên người nàng, khẳng định gật gật đầu!

Vừa đến bãi biển, Hiệp Hàm cùng Chu Dật Khải đang ngồi dưới tán dù trò chuyện. Nhìn thấy các nàng đi đến, ngoắc ngoắc ra hiệu, Hiệp Hàm cũng quay đầu lại nhìn, tầm mắt dừng ở trên người Lưu Nguyệt, thân thể cứng ngắc có chút không được tự nhiên. Diệp Hi để Lưu Nguyệt lại, rồi kéo ông xã mình đi chụp hình. Thiển Thiển nhìn quanh, không thấy Tôn Minh đâu. Tự hỏi không biết có phải tên chết tiệt đó đã bị mấy cô em quanh đây dụ đi mất rồi không, sau đó có chút khó chịu đối sắc. Lưu Nguyệt còn chưa kịp ngó phụ Thiển Thiển xem Tôn Minh ở đâu, thì bên kia đã có kẻ gào lớn, “Bà xã đại nhân, đi! Anh mang em đi lướt sóng nhé!” Thiển Thiển nhìn lại, Tôn Minh thuê một chiếc moto trượt nước, đột nhiên sắc mặt trở nên vui vẻ rạo rực hẳn ra từ từ chạy lại.

Lưu Nguyệt vừa thấy Thiển Thiển như vậy, nhin không được hâm mộ. Mỗi người đều tìm được hạnh phúc của riêng mình, tựa hồ chỉ còn mỗi nàng là bị thượng đế bắt cần bỏ quên. Nàng đi đến bên cạnh Hiệp Hàm ngồi xuống, Hiệp Hàm cũng không nhìn nàng, quay đầu đi nơi khác, sau đó thanh âm có chút lãnh đạm nói “Để anh đi mua chút đồ ăn.” Sau đó đứng dậy rời đi, còn lại một mình Lưu Nguyệt nhìn bóng y, nước mắt lưng tròng, tại sao có thể như thế chứ! Hoàn toàn khác với những gì nàng mong đợi, 55555..... Nàng đã phải hạ quyết tâm lớn đến như vậy, đem bộ bikini này mặc vào, kết quả là, nam nhân vật chính ngay đến nhìn cũng không thèm nhìn một cái.

Lưu Nguyệt thất vọng cuối đầu, một mình ngồi trên bờ cát vẽ mấy cái vòng tròn. Đột nhiên từ đâu đi đến một đám người, vây quanh nàng hỏi “Biển! Mỹ nữ, em đi một người sao? Chúng ta cùng đi dạo nhé.” Lưu Nguyệt ngẩng đầu nhìn bọn họ, rồi lễ phép lắc đầu. Nhưng là mấy người này không thèm để ý, vẫn không

chịu đi, tiếp tục khuyên “Cùng đi dạo nhé, em ngồi một mình ở đây thì chán lắm.” “Đúng vậy đúng vậy, đi đi mà!” Sau đó một người trong đám đó tiến lại kéo tay nàng, lúc này Lưu Nguyệt mới cảm thấy có chút sợ, đột nhiên phía sau nàng có một cánh tay vươn ra, giúp nàng ngăn bàn tay heo kia lại.

Sau đó chợt nghe thanh âm băng lãnh của Hiệp Hàm, “Cô ấy không đi một mình.” Nói xong, Hiệp Hàm hướng nàng, cẩn thận nắm lấy tay Lưu Nguyệt, kéo nàng rời đi, để lại một đám người chả hiểu chuyện gì đã xảy ra vẫn đứng đực mặt tại đó.

Lưu Nguyệt ngẩng đầu nhìn khuôn mặt xám ngoắc nhưng không kém phần tuấn tú của Hiệp Hàm, vừa định cùng Hiệp Hàm giải thích, nàng căn bản không biết những người đó. Hiệp Hàm lại mở miệng trước, hơn nữa giọng điệu rất phẫn nộ, “Anh vừa đi có một chút, liền có một đám ruồi bọ bu vào, em ăn mặc đẹp như vậy để làm gì cơ chứ!” Lưu Nguyệt khẽ nhếch cái miệng nhỏ nhắn, có chút ngơ ngác nhìn Hiệp Hàm, nguyên lai y có chú ý tới nàng, y còn nói hôm nay nàng ăn mặc rất đẹp, trong lòng nàng lập tức ngọt ngào, sau đó chủ động đi lại kéo tay y, cười phi thường sáng lạn.

40. Chương 40: Khách Sạn Suối Nước Nóng

Tựa hồ sau lần đi biển về, Hiệp Hàm liền có gì đó rất kỳ quái. Thỉnh thoảng y đắm chiều nhìn Lưu Nguyệt, sau đó nhú mày. Lưu Nguyệt mỗi lần bị y nhìn như vậy, toàn thân bất giác không được tự nhiên, nhưng đến khi nàng lấy dùng khí hỏi rõ y, thì Hiệp Hàm lại chạy mất. Đúng vậy! Lưu Nguyệt rõ ràng cảm giác được, mấy ngày nay Hiệp Hàm trốn nàng. Bình thường mỗi lần đi làm về y đều cùng nàng chơi game, gần đây lại rất bận rộn, hoặc là luôn tỏ ra vội vội vàng vàng.

Có khi Lưu Nguyệt login, rõ ràng thấy y đang ở trên tuyến, đang muốn chào hỏi. Hệ thống liền thông báo: Phu quân Cô đêm hàn tinh của bạn logout. Lần đầu còn cho là tình cờ, liền tiếp vài lượt, khiến Lưu Nguyệt tức tối hộc máu. Hơn nữa mỗi tối đều là nàng ngủ mới về, buổi sáng thì nàng chưa dậy đã đi. Rốt cuộc là đã có chuyện gì xảy ra?! Nàng còn tưởng sau lần đi biển về, mối quan hệ giữa hai người sẽ phát triển tốt, kết quả là sao? Không những chẳng tiến mà còn lùi về mấy bậc.

Sự tình là thế này. Ngày đó ở bờ biển, bởi vì người đi biển khá nhiều, nên mấy người họ mới bơi ra dây đá ngầm chơi. Sau Thiển Thiển lại đề nghị chơi bóng chuyền bãi biển, hai người một tổ. Lưu Nguyệt với Hiệp Hàm đối đầu cùng Thiển Thiển và Tôn Minh, thị lực Lưu Nguyệt ở dưới nước không được tốt lắm, hơn nữa nàng vốn vận động rất ít, trận đấu này quả thật không được công bằng, bất quá cũng may chỉ là trò chơi, thắng thua không quan trọng. Nhưng càng về sau, cơ bản đều là một mình Hiệp Hàm đấu hai, Lưu Nguyệt hoàn toàn chỉ dùng làm nền. Hơn nữa chỉ cần nhìn thấy bóng bay đến, một là không nhận bóng, còn không thì sẽ quay đầu bỏ chạy.

Sau đó, liền xảy ra một chuyện không tưởng. Vì Thiển Thiển biết bên nàng chỉ có mỗi Hiệp Hàm đánh bóng, cho nên rất vô sỉ cố ý đem bóng hướng Lưu Nguyệt mà đánh tới, Lưu Nguyệt vừa thấy bóng bay đến, theo bản năng xoay người, Hiệp Hàm chạy lại tiếp cầu. Kết quả biến thành Lưu Nguyệt bổ nhào vào lòng Hiệp Hàm, nháy mắt Hiệp Hàm cứng đờ, kết quả cầu không bắt được, rơi trên mặt nước. Nhọt Nhọt đắc ý kêu to “Ha ha, các người thua, đổi tổ Diệp Hi!”

Ngay lúc Hiệp Hàm chuẩn bị đẩy Lưu Nguyệt ra một chút, định xoay người tới một tảng đá ngầm ngồi xuống thì. Một kẻ da mặt mỏng lúc nào cũng thẹn thù như Lưu Nguyệt lại cố sống cố chết ôm chặt y, không cho y đi. Hiệp Hàm gần như hóa đá, bất quá y nhìn thấy bộ dạng Lưu Nguyệt có gì đó không đúng, sau đó cứng đờ hỏi “Làm sao vậy?” Lưu Nguyệt thiếu điều muốn khóc “Dây áo của em bị tuột rồi.” ánh mắt Hiệp Hàm theo lời nàng nói mà nhìn tới, quả nhiên hai sợi dây mảnh khảnh đang trôi bèo bồng trong nước. Ánh mắt Hiệp Hàm lập tức trở nên tỉnh minh, rồi không thêm nghĩ ngợi nữa, ôm lấy Lưu Nguyệt hướng bên kia tảng đá ngầm đi tới. Mấy người đang đùa giỡn bên kia, chẳng ai phát hiện ra bọn họ có bất thường gì.

Cuối cùng đến bên này tảng đá ngầm, bởi vì có tảng đá che, mấy người bên kia không nhìn thấy họ. Mặt Lưu Nguyệt xấu hổ đỏ bừng lên, lúng túng không biết phải làm gì, chỉ biết cúi đầu cúi chặt vào lòng Hiệp

Hàm. Cho nên không thấy được cảnh, hai má Hiệp Hàm lúc ấy hơi hơi ửng đỏ, còn có biểu tình không được tự nhiên lắm. Nhìn chăm chăm vào Lưu Nguyệt đang ở trong lòng y, Hiệp Hàm thật sự hết cách, đành phải nhẹ nhàng đưa tay vào nước, cầm lấy hai sợi dây kia, thay nàng buộc lại thành một cái nơ bướm. Lưu Nguyệt tuy rằng không nhìn thấy biểu tình lúc ấy của y, nhưng nàng lại cảm thấy tay Hiệp Hàm, không cần thận chạm vào lưng nàng, có chút run rẩy.

Đến khi cột xong, Lưu Nguyệt mới bất tri bất giác phát hiện, chính nàng đã gắt gao ôm chặt Hiệp Hàm lâu đến như vậy, sau đó lập tức đỏ mặt tim đập thành thịch. Hiệp Hàm cũng thấy không được tự nhiên, liền xoay người rời đi. Để lại Lưu Nguyệt ở đó chậm rãi vừa đi vừa nghĩ, lòng ngực Hiệp Hàm thật ấm áp, thân thể y thật rắn chắc, đáng người y rất rất được. Lần đi biển này nàng có lời rồi, tâm tình Lưu Nguyệt tốt hẳn lên, nàng cảm thấy không khí dường như có màu hồng hạnh phúc.

Bất quá, mỗi lần nàng mong đợi điều gì thì nó đều thất bại. Thấy thái độ của Hiệp Hàm từ ngày đó đối với nàng lạnh nhạt như thế, khiến lòng nàng vô cùng băng giá. Nàng thật sự tức giận đăng nhập trò chơi, nghĩ rằng, nếu y lại vừa thấy nàng onl mà logout, thì tối nay nàng sẽ không ngủ chờ y làm cho rõ sự việc!

Login xong, nhân vật của y off. Ngay lúc đó Thiển Thiển thấy nàng onl, lập tức cùng nàng nói chuyện. Lưu Nguyệt vừa lúc tức càng hông không có chỗ xả ra, liền hướng nàng ta kể khổ, “Hiệp Hàm hôm nay có login không?” Thiển Thiển cũng không hiểu gần đây bọn họ xảy ra chuyện gì quái gì, liền thành thật trả lời “Đúng vậy, mới logout không lâu.” Quả nhiên là như thế..... Lưu Nguyệt khóc không ra nước mắt. “Từ lần đi biển về tới giờ, y cứ không ngừng trốn tránh ta 5555...” Thiển Thiển vừa thấy những lời này, cảm giác sự tình có phần quỷ dị, lập tức ra kênh Giao Dịch kêu Diệp Hi đang lo kiếm tiền vào đội. Ba cô nàng lại châu đầu vào thương nghị đại sự.

[Tổ Đội] [Bóng đêm]: Sao vậy? Có gì mà vội vàng kêu ta thế.

[Tổ Đội] [Thiển Thiển ưu sầu]: Kế hoạch Bikini thất bại lão đại né Tiểu Nguyệt mấy ngày nay rồi.

[Tổ Đội] [Bóng đêm]: Không có khả năng a, ngày đó ta rõ ràng thấy lão đại cầm tay Tiểu Nguyệt, lúc chơi bóng còn che chở cho nàng nữa mà.

[Tổ Đội] [Lưu Nguyệt]: Mỗi lần ta login y liền logout, ta ngủ y mới về, ta dậy thì y đã đi...

[Tổ Đội] [Bóng đêm]: Xem ra tình hình này quả thật nghiêm trọng, chẳng lẽ người đã làm điều gì khiến người người oán trách sao?

[Tổ Đội] [Thiển Thiển ưu sầu]: Người ngấm lại thử xem? Không có khả năng vô duyên vô cớ mà lão đại trốn người đâu.

[Tổ Đội] [Lưu Nguyệt]: Có thể là, chuyện khi đó ở bãi biển.....

[Tổ Đội] [Bóng đêm]: Chuyện khi đó? Nói cụ thể xem.

[Tổ Đội] [Lưu Nguyệt]: Chính là lúc chơi bóng, cái... dây áo của ta bị lỏng, y giúp ta cột lại.

[Tổ Đội] [Thiển Thiển ưu sầu]: Chuyện lớn như vậy sao người không nói sớm! Vấn đề mấu chốt cho việc phát triển đó!

[Tổ Đội] [Bóng đêm]: Thiển Thiển tạm thời đừng kích động, sau đó thì sao?

[Tổ Đội] [Lưu Nguyệt]: Sau y liền trốn tránh ta mà ta cũng không biết mình làm sai cái gì.

[Tổ Đội] [Bóng đêm]: theo ta phân tích thì, một là lão đại không thích người, hai là y xấu hổ á.

[Tổ Đội] [Lưu Nguyệt]: Y quả nhiên chán ghét ta.....

[Tổ Đội] [Thiển Thiển ưu sầu]: Đừng nghĩ bậy, làm gì có chuyện đó. Cả đám bọn ta không lẽ nhìn sai sao? Bình thường lão đại đối với người thế nào, chúng ta đều nhìn ra, tám phần là xấu hổ a.

[Tổ Đội] [Bóng đêm]: Ta cũng nghĩ có lẽ là xấu hổ a, Tiểu Nguyệt, ta cảm thấy người đừng đoán một tiếng thẳng thẳng thổ lộ đi, cứ dây dưa nữa vời như vậy, cũng không phải chuyện hay!

[Tổ Đội] [Thiển Thiển ưu sầu]: Đúng đó! Ta thấy không thể tiếp tục bị động như vậy được, nói thẳng ra đi.

Thấy các nàng khuyen bảo, hơn nữa mấy ngày nay Hiệp Hàm không để ý tới nàng, khiến trong lòng Lưu Nguyệt cảm thấy dao động. Cứ nói rõ ra hết đi, nếu, thật sự bị Hiệp Hàm cự tuyệt, cùng lắm là dọn đồ rời đi thôi.

[Tổ Đội] [Lưu Nguyệt]: Được! Cứ như vậy đi.

[Tổ Đội] [Thiển Thiển ưu sầu]: A?! Người thật sự quyết tâm rồi? Không nói đùa với chúng ta đó chứ.

[Tổ Đội] [Lưu Nguyệt]: Ta thật sự quyết tâm, nếu y cự tuyệt, thì ta rời đi là xong mà.

[Tổ Đội] [Bóng đêm]: Đúng vậy đó! Lấy hết dũng khí ra, năm đó ta cũng bất chấp tất cả như thế, mới theo đuổi được ông xã nhà ta.

[Tổ Đội] [Thiển Thiển ưu sầu]: Đừng sợ, dù kết quả thế nào, người vẫn còn có bọn ta mà.

[Tổ Đội] [Bóng đêm]: Ta thấy cứ cuối tuần này đi, chúng ta hẹn lão đại ra, người túm lấy chỗ áo y hỏi “Ta thích người, người có thích ta không.” Như thế là xong rồi.

[Tổ Đội] [Lưu Nguyệt]: Bạo lực quá! Ta tuyệt đối không nói được những lời đó!

[Tổ Đội] [Thiển Thiển ưu sầu]: Vả mồ hôi! Quả nhiên người rất có phong cách.....

.....

Đến cuối tuần, suốt mấy ngày liền Thiển Thiển cùng Diệp Hi cũng an ủi Lưu Nguyệt, làm công tác tư tưởng cho nàng. Bảo nàng trăm ngàn lần không được luống cuống, cả đời người cũng chỉ có một lần. Lưu Nguyệt tuy rằng đã hạ quyết tâm, nhưng đến ngày hôm nay, nàng vẫn khẩn trương đến mức vã hết mồ hôi tay, thậm chí toàn thân đều có cảm giác kỳ quái.

Hiệp Hàm tránh Lưu Nguyệt suốt một tuần, nhưng đến cuối tuần thì chẳng thể tránh được rồi. Ở nhà lại sợ một mình đối mặt Lưu Nguyệt, như vậy sẽ rất xấu hổ. May thay Tôn Minh gọi điện, nói muốn đi khách sạn suối nước nóng. Hiệp Hàm không chút suy nghĩ đáp ứng ngay, Lưu Nguyệt biết y cho rằng chỉ cần có nhiều người sẽ không phải đối mặt với nàng, trong lòng lại buồn rầu hơn.

Bình thường Lưu Nguyệt rất thích nhìn lén Hiệp Hàm lái xe, nhưng hôm nay ngồi trên xe 3 giờ liền, nàng không nói một lời ngoái đầu nhìn phong cảnh, cũng không thèm quay đầu lại. Tâm tình Hiệp Hàm cũng theo đó mà rầu rĩ, chau mày. Đến nơi, xe dừng lại, Lưu Nguyệt lập tức đi xuống, Hiệp Hàm yên lặng nhìn theo bóng Lưu Nguyệt, trong lòng thập phần buồn bực. Đến khi mọi người tụ tập đủ, Lưu Nguyệt cũng không giống bình thường đứng bên cạnh Hiệp Hàm, mà hoàn toàn đứng kề bên Thiển Thiển.

Thiển Thiển cùng Diệp Hi biết nàng sợ, tận lực vì nàng cố vũ. Nhưng là nàng vẫn không có dũng khí nhìn Hiệp Hàm, chỉ sợ vừa thấy mặt y, toàn bộ dũng khí của nàng đều biến mất hết. Không hiểu sao, Hiệp Hàm cảm thấy Lưu Nguyệt hôm nay có chút kì quái, hơn nữa rõ ràng là đang trốn y, bình thường đều là y trốn nàng, hiện tại đối thành Lưu Nguyệt trốn tránh y. Y nhăn mày nhăn mặt càng lợi hại hơn, y thực sự không thích cảm giác này.

Cho đến giờ ăn trưa Lưu Nguyệt mới xuất hiện, kéo ghế ngồi cạnh Hiệp Hàm nhưng không nhìn y lấy một cái, thần sắc Thiển Thiển cùng Diệp Hi đang ngồi bên cạnh cũng kì lạ. Nhìn chăm chăm bọn họ. Ăn được một lúc, Tôn Minh như cũ, đem mấy bình rượu nhỏ ra, sau đó cùng mọi người bày trò ra chơi, ai thua phạt rượu. Bình thường Lưu Nguyệt không tham gia, hôm nay lại ngoan cố đòi chơi, đã vậy còn thua mấy lượt, nhưng là hôm nay Lưu Nguyệt thực sáng khoái, nâng ly ực một phát, cũng không nói lời nào. Thấy nàng sáng khoái như vậy, ngay cả Tôn Minh cũng nhin không được khen ngợi “Nha! Hôm nay em vợ thực sáng khoái a!” Hiệp Hàm ở một bên càng xem càng nhăn mày nhăn mặt, mắt thấy Lưu Nguyệt lại thua, không ngừng uống hết ly này tới ly khác, Hiệp Hàm muốn nhin không nổi nữa, rõ ràng chưa từng uống rượu, vậy mà dám uống điên cuồng như thế, nàng rốt cuộc là muốn thế nào đây!

Lưu Nguyệt cầm một ly khác lên, chuẩn bị uống. Thì thỉnh linh bị tay Hiệp Hàm bắt lấy, nàng quay đầu nhìn Hiệp Hàm, mặt y biến đổi có chút mơ hồ, đầu của nàng cũng có chút choáng váng.

Sắc mặt Hiệp Hàm xám ngoắc hướng nàng nói, nàng lại thất thần, không nghe nổi y nói cái gì, ánh mắt nàng dừng lại trên đôi môi y, nhìn chúng hé ra rồi ngậm lại, tựa hồ thực mềm thực ngọt, nếu cắn một phát hẳn rất khoan khoái. Ý thức Lưu Nguyệt cứ thế trôi tới gần, Hiệp Hàm căn bản không đoán ra được sự tình

sẽ như thế. Lập tức không kịp phản ứng gì, ý thức trống rỗng, mặc cho Lưu Nguyệt ở trên môi y gặm cắn. Mấy người bên cạnh cũng ngây ra, lặng người không biết nói gì. Lưu Nguyệt chỉ cảm thấy nó rất mềm mại, cắn một cái rất ư thoải mái, khi liếm còn có vị giòn ngọt. Thật muốn được cắn như thế mãi, sau đó cũng từ từ mất đi ý thức.

Chờ Hiệp Hàm từ trạng thái hóa thạch trở lại bình thường, người nọ đã muốn ngã vào lòng y, ngủ bất tỉnh nhân sự. Lúc này mấy người kia cũng bình thường trở lại, Tôn minh nhìn Lưu Nguyệt đang ở trong lòng Hiệp Hàm, nhin không được chặc lưỡi “Em vợ thật sự là không lên tiếng thì thôi, một khi mở miệng đều khiến toàn dân kinh hãi a!”

Hiệp Hàm hết cách, đành phải đem Lưu Nguyệt đang bất tỉnh nhân sự ôm về phòng. Đặt nàng lên giường, đắp chăn kỹ lưỡng xong. Hiệp Hàm mới ngồi ở bên giường, ánh mắt đầy phức tạp nhìn khuôn mặt đang ngủ của nàng, nửa ngày trời mới thở dài một tiếng, “Rốt cuộc em muốn anh bắt em phải làm gì đây?” Sau đó, y chậm rãi cúi xuống, tinh tế hôn môi nàng, động tác ôn nhu, tựa hồ sợ khiến nàng thức giấc.

41. Chương 41: Ngả Bài

Sáng sớm thức dậy không hiểu sao Hiệp Hàm lại có cảm giác không yên, tựa hồ sẽ có chuyện gì đó phát sinh. Tâm tình y bất an đi đến cửa phòng Lưu Nguyệt, không thấy có động tĩnh gì, y lại gọi thêm hai tiếng. Bởi vì họ trọ ở khách sạn suối nước nóng phong cách Nhật bản, nên cửa phòng khá mỏng, sẽ không có chuyện nghe không thấy. Cuối cùng bất chấp nam nữ khác biệt, y mở cửa phòng Lưu Nguyệt ra, vừa thấy. Quả nhiên chặn đẽm chính tề, nhưng không thấy người đâu cả.

Trong nháy mắt tâm Hiệp Hàm lạnh run, lập tức chạy ra ngoài tìm người. Bọn Thiển Thiển đang ngủ, cũng bị y đánh thức. Vừa nghe nói không thấy Lưu Nguyệt đâu, liền giật nảy mình, cũng cuống cuồng tìm người. Đột nhiên Hiệp Hàm nghĩ tới cái gì đó, không nói không rằng, trực tiếp mở cửa xe chạy mất.

Trời còn chưa sáng Lưu Nguyệt đã dậy, say rượu xong khiến đầu nàng đau kinh khủng. Nàng ngồi trên tấm chiếu tatami vừa xoa đầu vừa nhớ lại, xem mình như thế nào lại ngủ mất, khi tỉnh dậy đã ở trong phòng ngủ rồi. Khi nhớ ra, thiếu chút nữa nàng đã tự bóp chết mình, sao nàng có thể làm loại chuyện đó, trời ạ, mất mặt quá đi mất. Nàng còn chưa kịp tổ tình, mà đã gây ra chuyện này, đây gọi là “chưa ra trận đã bại, anh hùng ngàn năm rơi lệ” sao? Nàng đã không còn mặt mũi để đối mặt với Hiệp Hàm. Nghĩ vậy, nàng lặng lẽ thu thập đồ đạc rời đi, đón xe trở về thành phố L.

*chiếu Tatami: loại tấm lót sàn của nhật (bện bằng rơm), ai coi trà đạo, cung thuật này nọ sẽ thấy.

Về tới nhà. Vương thẩm có vẻ bất ngờ, không hiểu vì sao tiểu thư nàng lại một mình trở về. Lưu Nguyệt đành phải nói dối, bảo trong người không khỏe nên về nghỉ. Sau đó lôi vali đồ ra, bắt đầu thu gom gói gém. Mới dọn được một nửa, đột nhiên cửa phòng bật mở, nàng hoảng hồn. Xoay người liền nhìn thấy khuôn mặt tuần tú lạnh như băng của Hiệp Hàm, sắc mặt xám ngoắc, trong ánh mắt chứa đầy nỗi bi thương. Nàng không phải hoa mắt chứ?

Hiệp Hàm nhìn nàng, rồi trực tiếp đi tới ấn nàng vào tường, hai người cứ như vậy thân mật dán sát vào nhau. Lưu Nguyệt nhin không được lại đỏ mặt, nàng quay đầu đi, không dám nhìn Hiệp Hàm. Lúc này Hiệp Hàm cũng không kiểm soát nổi chính mình, hoàn toàn không giữ được vẻ bình tĩnh thường ngày, nổi giận dưng dưng mở miệng nói: “Lại muốn trốn? Lần này em tính trốn bao lâu? Thêm năm năm nữa? Rốt cuộc em muốn tổn thương anh tới mức nào mới vừa lòng hả?” Lưu Nguyệt nghe xong bất giác giật mình, y đang nói cái gì vậy, sao nàng nghe mà không hiểu. Hiệp Hàm tựa hồ cũng không trông mong gì câu trả lời của nàng, Tiếp tục độc thoại. “Không ngừng quấy rối mặt hồ phẳng lặng, rồi không thèm chịu trách nhiệm mà chạy mất. Rốt cuộc em đặt anh ở đâu?”

Lưu Nguyệt sợ hãi chọt vào một câu, “Bởi vì anh đâu có thích em.” Hiệp Hàm dường như càng phát điên hơn. “Mất em nhìn chỗ nào ra anh không thích em? Em cho anh cơ hội nói sao? Năm năm trước, anh còn tưởng chúng ta lưỡng tình tương duyệt, nhưng em lại vừa ngốc vừa nhất, nên anh vẫn chờ em lên trung học

hi vọng em sẽ trưởng thành hơn, cuối cùng anh chờ được cái gì? Em không nói một tiếng bỏ đi, bỏ lại một mình anh sống như cái xác không hồn.” Lưu Nguyệt kinh ngạc ngẩn đầu nhìn Hiệp Hàm, y nói là thật sao? Nàng vẫn tưởng y chỉ xem nàng là cô em hàng xóm.

Hiệp Hàm tựa hồ muốn đem toàn bộ bức bối trong lòng nói hết ra, “Anh trăm phương nghìn kế tìm kiếm tin tức của em, biết em chơi game, anh cũng vào chơi. Kết quả đến khi hợp mặt, em vừa thấy anh liền chạy mất. Sợ lại dọa em một lần nữa, anh tự bảo bản thân không được vội, cứ từ từ thôi. Thế mà vất vả lắm mới có chút tiến triển, thì ngày hôn lễ em lại trốn tiếp, em có biết trong lòng anh khó chịu thế nào không? Sau đó anh lại nói với chính mình, phải đặt em vào trong tầm mắt anh, vì vậy mới kiên trì giữ em ở lại đây.” Lưu Nguyệt hoàn toàn choáng váng, giật mình nhìn Hiệp Hàm, trong đầu không còn chút phản ứng nào.

“Mỗi lần nhịn không nổi nữa, anh liền nói với bản thân không được. Anh không muốn phải đợi thêm năm năm nữa, em có biết không? Chủ động hôn anh, nhiều loạn tâm tình anh, hiện tại lại muốn trốn đi không chịu trách nhiệm sao?” Hiệp Hàm dùng cả vai gắt gao đem Lưu Nguyệt ôm vào lòng, sợ chỉ chớp mắt một cái, nàng sẽ lại một lần nữa biến mất khỏi Thế Giới của y.

Lưu Nguyệt ngây ngốc tựa trong lòng y, dường như hiểu cũng dường như mơ hồ không hiểu, nàng không xác định hỏi “Anh thật sự thích em sao?” Hiệp Hàm bất đắc dĩ thở dài, cô ngốc này sao vẫn không hiểu lòng y. “Anh thích em, thích muốn phát điên, mặc kệ em có nguyện ý hay không, tóm lại anh muốn đem em giam ở nơi này cả đời.”

Lưu Nguyệt cảm thấy tảng đá lớn trong lòng suốt bao năm nay, dường như đột nhiên được gỡ bỏ. Vẫn còn một chút tự ti một chút bàng hoàng, nhưng trong nháy mắt liền sáng tỏ, nguyên lai Thượng Đế vẫn là không quên nàng. Nàng cũng có thể hạnh phúc. Nàng đột nhiên vươn tay ôm Hiệp Hàm, dụi đầu vào lòng Hiệp Hàm. Hiệp Hàm thỏa mãn thở dài, cô nàng này cuối cùng cũng hiểu được tâm ý của y. Vừa nghĩ vậy xong, đột nhiên có cảm giác không đúng, y lập tức khẩn trương nâng khuôn mặt nàng lên, quả nhiên khuôn mặt nhỏ nhắn đang giàn dụa nước mắt.

Trên mặt Hiệp Hàm bắt đầu có chút bối rối, vừa lấy tay lau nước mắt, vừa tự trách “Đừng khóc a, anh không cố ý làm dữ với em đâu, là anh giận quá.” Lưu Nguyệt vừa khóc vừa cười, “Không phải, tại em cao hứng quá.” Nói xong, lại chui vào lòng Hiệp Hàm, ôm gắt gao, quyết tâm không chịu buông tay.

Hiệp Hàm bất lực, đành phải thuận theo đem nàng ôm vào lòng, sau đó ngồi bên giường chờ nàng khóc cho xong. Kết quả nhận được điện thoại của Thiển Thiển, bởi vì Lưu Nguyệt cố ý tắt di động, Thiển Thiển đành phải gọi cho y. Hiệp Hàm vừa nhận điện thoại, đối phương liền nhốn nháo ầm ỉ. Hiệp Hàm nhìn ra bên đầu kia điện thoại hẳn đang đại loạn cả lên rồi, hiện tại nàng chẳng khác gì một cô bé đang làm nũng nằm trong lòng y không chịu buông. Bất đắc dĩ hướng Thiển Thiển giải thích “Không có việc gì rồi, nàng ở nhà.” Thiển Thiển vẫn muốn xác thực hỏi, “Nàng thật sự không có gì chứ?” Hiệp Hàm thấy Lưu Nguyệt đang ở trong lòng mình làm mất quý, hướng Thiển Thiển nói “Chắc là không sao đâu, nàng còn làm mất quý với ta được mà.” Nghe vậy, Thiển Thiển mới yên lòng, liền khôi phục bản tính, “Chuyến đi lần này, ngay cả cái suối nước nóng còn chưa kịp tắm, nói cho Tiểu Nguyệt, mọi chuyện sẽ đổ hết lên đầu nàng.” Hiệp Hàm cũng cười cười, sau đó khẳng khái nói “Cuối tuần sau đi tiếp, toàn bộ chi phí ta trả.” Thiển Thiển nghe xong, lập tức hoan hô, cảm thấy mỹ mãn rồi mới cúp điện thoại.

Lưu Nguyệt vừa nãy khóc, ánh mắt có chút hồng, nàng ngẩn đầu hỏi Hiệp Hàm, “Em lại gây phiền toái cho anh sao?” Hiệp Hàm tâm tình đặc biệt tốt nói, “Đúng vậy, không cho phép chạy nữa.” Lưu Nguyệt nhu thuận gật đầu, sau đó lại cúi đầu chui vào lòng y. Y vuốt mảy nhìn nàng, bất hảo hỏi “Thế nào? Muốn ở lì trên người anh không đi sao?” Nghe xong lời này, hai bên Lưu Nguyệt đều đỏ, nhưng là không muốn rời khỏi cái ôm của y, hoảng hồn nói “Cho em ôm thêm một hồi được không?” Nàng như vậy trong mắt Hiệp Hàm đáng yêu vô cùng, Hiệp Hàm nhịn không được buộc chặt tay đem nàng ôm càng sâu, sau đó xấu xa nói “Bà xã muốn ôm bao lâu cũng được, bất quá trước tiên để ông xã hầu hạ bà xã ăn cơm đã.” Nói xong, liền nhẹ nhàng ôm lấy nàng đi ra phòng khách.

Vương thẩm đang ở trước bàn ăn chuẩn bị bữa sáng, vừa thấy Lưu Nguyệt bị Hiệp Hàm ôm đi ra. Lập tức cười tít mắt, tựa hồ chờ mong ngày này rất lâu rồi, bà lui lại vui mừng hơn hờ nói “Thiếu gia cùng tiểu thư từ từ dùng, ta đi xuống.” Nói xong còn nhìn Lưu Nguyệt cười tủm tỉm gật đầu, Lưu Nguyệt xấu hổ giơ tay dụi mắt.

Hiệp Hàm không vui nói, “Không phải mới vừa nói muốn ôm lâu một chút sao?” Lưu Nguyệt cắn môi, bắt mồm nói “Bị người khác nhìn ngượng lắm.” “Hôm qua lúc em hôn anh, bọn Thiển Thiển đều nhìn thấy, anh cũng đâu có ngượng.” Y là cố ý nói cho Lưu Nguyệt nghe, quả nhiên da mặt Lưu Nguyệt mỏng, lại xấu hổ không thôi.

Trước kia Lưu Nguyệt vẫn cho rằng về phương diện tình cảm Hiệp Hàm rất ít lộ ra ngoài, nhưng từ khi bọn họ ở cùng một chỗ. Nàng mới biết mình hoàn toàn sai rồi, Hiệp Hàm như thay đổi thành một con người khác, hoặc đây mới là bản tính thật của y. Nói theo cách nói của Lưu Nguyệt thì là, Hiệp Hàm trở nên rất xấu! Luôn thích khi dễ nàng, nhưng nàng lại càng ngày càng thích Hiệp Hàm, 555555.....

Buổi tối, hai người cùng nhau ở trong thư phòng chơi game. Đã lâu không vào game, giờ vào mới phát hiện, trong trò chơi dường như thay đổi triệt để. Sau khi Chiến minh giải tán, trong trò chơi liên sinh ra rất nhiều bang phái nhỏ, về phần thiên hạ vô tặc, từ vụ làm sáng tỏ việc hãm dìm Plug, tên tuổi xuống dốc không ngừng, những anh em cùng hãm dìm sức dành thiên hạ đều không chấp nhận được hành vi của hắn, không muốn đi theo hắn nữa.

Quên nói, hắn lại một lần nữa tạo tài khoản mới, lấy Danh là Thiên hạ vô địch. Đoán chừng là hắn muốn một lần nữa thành lập Chiến minh, nhưng là nhiều người đối với hành vi của hắn đã chết tâm, nên dù hắn ở kênh Thế Giới phát thông báo mấy ngày liền, bang phái mới vẫn không tạo dựng lại được, chỉ lập được một gia tộc nhỏ, nghe nói không đến hai mươi người. Lúc ấy Tôn minh ở kênh gia tộc không ngừng chê cười bọn hắn, nói cái đám trong gia tộc mới của hắn kỳ thật chính là hai mươi người bị khóa tài khoản a, bởi vì bọn chúng toàn dùng Danh giống nhau, đều lấy Thiên hạ mở đầu. Ngay cả Yên Vũ mê tình cũng đã trở lại, bắt quả nàng hiện tại kêu là Thiên hạ Yên Vũ.

Hiệp Hàm cũng mặc kệ bọn hắn sau này sẽ phát triển thế nào, chỉ cần không chủ động trêu chọc Thị huyết đường, chúng ta cũng sẽ không cố ý đi chèn ép trả thù. Mà trong giang hồ hiện nay mới phát sinh một gia tộc, hấp dẫn được sự chú ý của Hiệp Hàm. Người trong gia tộc này không nhiều, đại khái khoảng ba mươi người, nhưng đều là tinh anh, hình thức quản lý của bọn họ cùng Thị huyết đường giống nhau. Thậm chí có người còn bảo họ là Thị huyết đường thứ 2.

Mà người trong gia tộc này cũng thật biến thái, tuy rằng không rằng tới trình độ Thị huyết đường, nhưng ở trong trò chơi này cũng tạo phong ba không ít. Bọn họ chỉ nhận game thủ phái Thú yện, hơn nữa trước khi gia nhập, còn phải PK với 3 đại cao thủ trong gia tộc. Dường như chủ gia tộc là lấy nghiệp PK làm sở trường. Bởi vì điều kiện có vẻ biến thái của họ, nên người trong gia tộc trái phải chỉ có ba mươi mấy người. Làm toàn thể mọi người nghĩ bọn họ thực vô vị, chỉ đùa cho vui thôi.

Rồi bọn họ gây ra một việc khiến các game thủ phải không ngừng bàn tán. Năm đó Chiến Minh vẫn còn hoành hành, mấy bang phái nhỏ không cùng trình độ đều bị chèn ép khi dễ. Nhưng cũng có một số bang phái nhỏ cố gắng sinh tồn, Liên kết hữu nghị chính là một trong số đó. Lúc ấy bọn họ chỉ là một bang phái nhỏ với cỡ một trăm người, từ sau khi Chiến minh giải tán, bọn họ phát triển lên hai ba trăm người. Tuy rằng quy mô so ra không bằng Chiến minh lúc trước, nhưng hiện tại trong giang hồ, cũng có thể coi là một bang phái lớn. Bang chủ của bọn họ là Nhất kiếm tình thâm, danh tiếng cũng không tệ, bình thường cũng không thích PK, kẻ thù rất ít.

Đột nhiên vô duyên vô cớ bị người ta giết rớt ba cấp. Chuyện này lập tức náo động giang hồ, bạn bè của Nhất kiếm tình thâm thấy vậy liền ra kênh Thế Giới mắng chửi, yêu cầu ai làm thì ra thừa nhận. Mọi người lúc đầu còn nghĩ, người ra kênh Thế Giới hét thề thì làm được gì, đi giết người ai lại chủ động ra nhận tội a. Thế mà cư nhiên lại có người thừa nhận, còn nguyện ý nhận trách nhiệm, kẻ đó chính là người trong gia tộc mới thành lập kia.

Tộc trưởng của bọn họ là “Yếu nhĩ mệnh tam thiên”, Gia tộc tên là “Ám bộ”. Hắn ở kênh Thế Giới nói, người là bọn hắn giết, tôn chỉ của “Ám bộ” là giết người nhận tiền, thay người diệt họa. Chỉ cần bỏ tiền ra, bọn hắn sẽ thay người bán mạng, Ám bộ có ba mươi sát thủ ưu tú, tùy thời mà nghe thủ lĩnh sai phái. Vậy là vụ xưng tội lại biến thành một màn quảng cáo, kết quả là việc kinh doanh của Ám bộ đột nhiên náo nhiệt hẳn lên, trong giang hồ cũng vì vậy mà thường xuyên có nhiều game thủ vô cớ bị giết hơn.

*Yếu nhĩ mệnh tam thiên: Lấy mạng người giá 3000 or vì 3000 mà lấy mạng người... >_< tóm=“” lại=“” để=“” tiếng=“” hán=“” cho=“” nó=“” hay=“”>

42. Chương 42: Chuyện Ly Hôn

Các loại chuyện ân oán trong giang hồ nhiều đến đếm không xuể, từ khi Âm bộ xuất hiện, những ân oán đó tựa hồ càng tuông trào dữ dội, lúc thì bỏ tiền ra mua mạng người khác, rồi tiếp lại sợ bị người khác mua lại mạng mình, trên giang hồ cứ thế mà loạn hết cả lên. Thậm chí còn trở thành một trào lưu, trước kia mọi người ở trong game chạp mặt, phần lớn câu đầu tiên là “Thường ngày làm nhiệm vụ gì?” Hoặc là “Ai, người cấp mấy?” Hiện tại toàn sửa lại, những người quen biết gặp mặt nhau sẽ hỏi, “Người có giá bao nhiêu?”

Về việc xuất hiện giá trị thân phận của mỗi người, là do Âm bộ lên định ra. Âm bộ từng đưa ra bảng gọi là giá trị thân phận của mỗi game thủ. Mười game thủ có mặt trong bảng PK có giá trị thân phận trên năm ngàn kim, bởi vì muốn ám sát bọn họ độ khó rất cao. Giá trị thân phận của Cô Dạ Hàn Tinh thì tới vạn kim. Năm game thủ xếp kế Cô Dạ Hàn Tinh, thì giá trị thân phận thấp hơn, nhưng là đều vượt quá năm ngàn, sau năm người đó tất cả đều từ năm ngàn trở xuống. Như danh hiệu đại sư huynh đại sư tỷ của các môn phái, giá trị thân phận sẽ từ hai ngàn tới ba ngàn, còn lại những Danh nổi tiếng trên các bảng, trưởng lão cấp bậc cao trong bang hội đều cỡ một ngàn. Kết quả khi bọn họ công bố giá cả xong, mọi người đều bắt đầu nghiên cứu xem giá trị của mình, giá trị thân phận thấp sẽ dễ dàng bị người ta mua mạng, ngược lại những kẻ có giá trị thân phận cao thì rất đặc ý.

Trước kia mặc trang bị cực phẩm, đi trên đường, đều chẳng thèm để ai trong mắt. Hiện tại đổi thành chỉ có kẻ có tiền mới được quyền ngạo mạng, trang bị của ta tốt vậy mà ta đánh không lại người, nhưng nếu ta có tiền ta có thể thuê người giết người. Hơn nữa thuật ám sát của Âm bộ quả thật khiến cho người ta khó lòng phòng bị, người ra ngoài làm nhiệm vụ, đến một con đường nhỏ hẻo lánh nào đó, rõ ràng chẳng thấy có ai, kết quả vừa đi qua, lập tức bị đánh lén, thậm chí có khi vài người cùng đi làm nhiệm vụ, chưa đi hết một vòng, đã phải ngã ngựa bỏ mình. Đến khi quay lại kiếm người vừa ám sát người, thì kẻ đó đã sớm ẩn thân mất dạng.

Người của Thị huyết đường đương nhiên cũng bàn luận về gia tộc này không ít. Không độc là người đầu tiên không hài lòng, cảm thấy sự xuất hiện của bọn họ phá hủy thế cân bằng trong trò chơi. Cái nhìn của Không nên khách quan hơn, cho rằng đây là kết quả phát triển hiển nhiên, việc mua mạng người ở cổ đại cũng không thiếu, hiện tại xuất hiện trong trò chơi, cũng không ngạc nhiên gì mấy. Bọn Tay phải thần thánh thì cảm thấy suy nghĩ của ‘Yếu nhĩ mệnh tam thiên’ rất kinh tế, cách thức kinh doanh này quả thực không lỗ. Lưu Nguyệt thấy Hiệp Hàm cười cười nhìn mọi người trong gia tộc nói chuyện phiếm, rất tò mò về suy nghĩ của y. Sau đó y tại kênh gia tộc nói, sự xuất hiện của bọn họ là điều tất nhiên, mà sự biến mất của bọn họ cũng là điều tất nhiên. Lời này vừa nói ra, khiến toàn bộ gia tộc trầm mặc.

Cuối cùng Không độc nhện không được gân cổ hỏi, “Lão đại, đừng giảng triết lý với bọn ta, lời người nói so với thuyết gà đẻ ra trứng, hay trứng nở ra gà cũng cùng một dạng.” Cô Dạ Hàn Tinh vẫn không giải thích, liền lưu lại một câu. “Nói tới đây thôi, chờ xem đi đừng làm gì hết.”

Kết quả không quá vài ngày sau, quả nhiên giang hồ sinh biến. Đương nhiên biến hóa này không nhằm vào Âm bộ, mà là Yên Vũ mê tình lại gây chuyện. Lưu Nguyệt, Thiển Thiển cùng vài người trong bang kinh thương của Bóng đêm đang ở Trường An thành thu mua tài liệu, kết quả đột nhiên trên kênh Thế Giới bắt đầu loạn lên. Vừa thấy, quả nhiên cùng Yên Vũ mê tình có quan hệ. Lúc này Yên Vũ mê tình đã đổi Danh thành Thiên hạ Yên Vũ.

[Thế Giới] [Thiên hạ Yên Vũ]: Mọi người làm chứng, tài khoản Yên Vũ mê tình đã bị khóa, hiện tại Thiên hạ Yên Vũ cùng Thiên hạ vô tặc trước kia, tài khoản mới là Thiên hạ vô địch đã không còn quan hệ gì nữa, nam hôn nữ giả hoàn toàn độc lập.

[Thế Giới] [Thiên hạ Yên Vũ]: Mọi người làm chứng, tài khoản Yên Vũ mê tình đã bị khóa, hiện tại Thiên hạ Yên Vũ cùng Thiên hạ vô tặc trước kia, tài khoản mới là Thiên hạ vô địch đã không còn quan hệ gì nữa, nam hôn nữ giả hoàn toàn độc lập.

[Thế Giới] [Thống nhất băng hồng trà]: Cái bà chị này, người cùng ai ly hôn đâu cần phải lên kênh Thế Giới rêu rao. Vứt bỏ người ta rồi còn lên đây sỉ nhục hả?

[Thế Giới] [Dâm đến ướt cả tay]: Ta thích phụ nữ lăng lợ nha, đến đây! Cùng ta về nhà đi. (T_____T Lay

hồn...ta choáng với cái nick này)

[Thế Giới] [Nhã miệt điệp*(Búm)]: Oa! Anh trai ơi mau nhìn, Yên Vũ mê tình trong truyền thuyết chuẩn bị đổi đàn ông nữa kìa.

[Thế Giới] [Thảo nê mã*(Ngựa)]: Ai, em gái à có điều em chưa biết đó, những thằng đàn ông cô ta lấy, đều sẽ bị cô ta ép phải trùm mũ xanh tới tận cổ cho coi.

[Thế Giới] [Thiên hạ đệ nhất]: Yên Vũ, lão đại đối đãi với người thế nào, anh em bọn ta đều thấy được, vì người mà bang phái cũng tan rã, giờ người lại lấy đá bỏ xuống giếng, người chỉ biết nghĩ cho bản thân người!

*Nhã Miệt Điệp(búm) và Thảo nê mã(ngựa) là 2/10 loại động vật tưởng tượng do cộng đồng mạng Baidu TQ bình chọn, đều lấy toàn những cái tên rất quái nên ko dịch ra được Thành thử giữ nguyên tiếng Hán. Từ sau nếu thêm e nào xhien nữa mui sẽ thêm *(convật) để mngừ hiểu. Muốn bít cụ thể hỏi anh gùgồ.

*Mũ xanh: chắc ai cũng biết rồi hen, mà cấm sừng ở mình á

.....

Thiên Thiên ngồi trước máy tính cười đến chết đi sống lại, sau đó chỉ cho Bóng đêm cùng Lưu Nguyệt xem đoạn hội thoại của hai anh em nhà kia, Lưu Nguyệt cũng cười không ít. Quái nhân trong trò chơi này cũng không ít, cách đây không lâu bỗng nhiên mọc ra một gia tộc ‘10 động vật quý hiếm của Baidu’, sau đó đem những cái tên khôi hài đến nức cười trên mạng làm Danh trong trò chơi này. Bình thường cũng không thấy bọn họ làm gì, nhưng chỉ cần có não nhiệt, bọn họ tuyệt đối là người đầu tiên nhảy vào tham gia cho xôm tụ, hơn nữa trong lời nói còn đặc biệt châm chọc, hoàn toàn đúng với câu giết người không nhả một giọt máu.

[Thế Giới] [Thiên hạ Yên Vũ]: Các người tự vả vào mồm cho sạch sẽ bớt đi, nam hôn nữ gả là dựa vào thực lực, bản thân mình vô dụng giữ không nổi nữ nhân của mình, chẳng lẽ muốn ta đem cả đời này ra đền cho người sao, kết hôn rồi thì cũng có thể ly hôn, huống chi đây chỉ là trò chơi.

[Thế Giới] [Thiên hạ Bất bại]: Xem như chúng ta nhìn lầm! Lão đại người cứ mặc kệ con đàn bà dâm đang đó đi, ai muốn nhặt thì cho nhặt.

[Thế Giới] [Pháp Khắc Vưu*(Mực)]: Em gái nhỏ à! Gần đây dịch H1N1 hoành hành, không được cùng người xa lạ nói chuyện, lỡ bị lây cúm lợn thì biết làm sao.

[Thế Giới] [Thiên hạ vô địch]: Yên Vũ, ta tự nhận ta đối xử với người không tệ, nếu người muốn đi ta sẽ không lưu người, coi như mất ta bị mù. Khuyến bảo các anh em một câu, đừng đi theo vết xe đổ của ta. Đã ti bỉ đến như vậy rồi còn muốn người ta lập đền thờ trình tiết à.

[Thế Giới] [Võ lâm tiểu tiểu sinh]: Tin tức có một không hai: Bang chủ cũ Thiên hạ vô tặc của Chiến mình lúc trước cùng vợ trước Yên Vũ mê tình ly hôn. Hiện đang phát sóng trực tiếp. Tụ tập lại coi đi, trăm ngàn lần không thể bỏ lỡ.

[Thế Giới] [Thiên hạ mưa bụi]: Người nói ai là ti bỉ, người tính đàn ông sao? không phải chỉ là ly hôn thôi sao, có nhất thiết phải làm tổn thương người khác thế không.

.....

Mất thấy cặp vợ chồng cũ Thiên hạ Yên Vũ cùng Thiên hạ vô địch, dự định gây chiến trên kênh thế giới. Thiên Thiên lén cùng Bóng đêm, Lưu Nguyệt tạo tổ đội bắt đầu tám chuyện.

[Tổ đội] [Bóng đêm]: Có phải vì Thiên hạ vô tặc bị mất chức bang chủ, Yên Vũ mê tình mới ghét bỏ hần, nên dẫn đến ly hôn không?

[Tổ đội] [Lưu Nguyệt]: Xem tình hình này, thì chắc là vậy rồi.

[Tổ đội] [Thiên Thiên ưu sầu]: Loại người như Yên Vũ, các người còn không rõ ư? Không phải là chỉ thích làm loạn lên thôi sao, trước kia quần quít lấy lão đại, muốn tơ tưởng làm bà xã của đệ nhất cao thủ. Sau khi bị lão đại đập thẳng cẳng, mới chạy lại dựa dẫm vào Thiên hạ vô tặc.

[Tổ đội] [Bóng đêm]: Mà cô ta cũng thảm thật, bà xã của đệ nhất bang chủ còn chưa được làm, bang phái đã bị giải tán.

[Tổ đội] [Thiển Thiển ưu sầu]: Phỏng chừng cô ta cùng Chương tiểu Huệ giống nhau, mệnh bại gia a. Yêu, càng cãi càng dữ dội, tiếp tục xem đi tiếp tục xem đi! (Chương tiểu Huệ: siu sao TQ, hỏi a gugò để biết thêm)

Quả nhiên trên kênh Thế Giới bởi vì Thiên hạ vô địch xuất hiện, khơi mào hai chữ ti bỉ nhỏ, lại bởi vì Thiên hạ Yên Vũ tiếp tục, nhắc lại hai từ ti bỉ. Mà sau đó hai người cầu xé lấy nhau, hoàn toàn không để ý đến tình hình xung quanh, có chuyện gì đều lôi ra mắng chửi, cứ nhiên một hồi sau bắt đầu đem người thứ ba ra nói.

[Thế Giới] [Thiên hạ Yên Vũ]: Nếu ta đã không muốn ở bên cạnh ngươi, thì mạnh ai nấy đi, mọi người cho nhau một con đường lui, có cần nói chuyện khó nghe vậy không, đều là người văn minh cả, ly hôn thôi mà có cần chuyện nhỏ xé cho to thế không?

[Thế Giới] [Thiên hạ vô địch]: Hôm nay ta đã sẵn sàng để đối mặt với mọi thứ, đem chuyện xấu của ngươi nói ra hết, để ọi người biết ngươi là loại người nào. Sau khi kết hôn, ngươi vẫn không ngừng nhớ đến Cô Dạ Hàn Tinh, mỗi ngày đều gửi mật ngữ cho y, ngươi nghĩ ta không biết gì sao?

[Thế Giới] [Ta đến già đậu phộng]: Chẳng lẽ đây là nguyên nhân dẫn đến ly hôn? Cô Dạ Hàn Tinh là kẻ đầu sỏ cho việc vợ chồng họ xích mích nhau?

[Thế Giới] [Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Vợ chồng ly hôn liên lụy đến giang hồ đệ nhất cao thủ Cô Dạ Hàn Tinh? Chương trình vẫn đang phát sóng trực tiếp, thỉnh tiếp tục tập trung coi.

[Thế Giới] [Thiên hạ Yên Vũ]: Ngươi đừng ngậm máu phun người, ta chỉ chào hỏi y thôi. Căn bản không có gì hết.

[Thế Giới] [Thiên hạ vô địch]: Ngươi cho là người ta để ý tới ngươi sao? những thứ ngươi gửi đi chẳng phải không thấy tăm hơi gì sao, chính là người ta đã cho ngươi vô số đen rồi, còn bày đặt đội lên mình khí thế bà xã người ta, ngươi nghĩ rằng ta không biết lý do vì sao ngươi cùng Lưu Nguyệt đấu một trận sinh tử sao?

[Thế Giới] [Bồ đào quả quả]: Tin tức đề! Bí mật đáng khinh bỉ! Nguyên lai phía sau trận quyết đấu còn có ẩn tình khác, bởi vì ghen ghét?

[Thế Giới] [Dì của tiểu long nữ]: Đàn bà a! Ghen tị làm cho con người ta trở nên thật đáng sợ.....

[Thế Giới] [Thiên hạ vô địch]: Ngươi ở cùng một chỗ chẳng phải vì muốn khiêu khích Cô Dạ Hàn Tinh sao? Cố ý mời người ta đến tham dự hôn lễ, người ta căn bản không thèm để ý tới ngươi. Ngày đó y kết hôn, tâm tình ngươi không tốt liền kiếm ta phát tiết, ngươi nghĩ rằng ta không biết nguyên nhân sao? Hôm nay ta nói ra hết, ta xem sau này ngươi làm sao còn ở trên giang hồ làm loạn.

.....

Ở bên này đám Lưu Nguyệt vừa xem vừa trợn tròn mắt há hốc mồm, tình tiết rối rắm còn hơn trong phim, quả thực so với mấy tin tức giải trí còn muốn nặng nề hơn.

[Tổ đội] [Thiển Thiển ưu sầu]: Nguyên lai lần quyết đấu đó còn chen vào thứ nhạc đệm này, con ả Yên Vũ mê tình này thật không đơn giản

[Tổ đội] [Lưu Nguyệt]: Vậy mà ta nhìn không ra.....

[Tổ đội] [Bóng đêm]: Quả thực là quá đổi dễ tiện mà, ta xem đến xuất thần a!

[Tổ đội] [Thiển Thiển ưu sầu]: Bất quá Thiên hạ vô địch cũng độc ác thật, hắn đem chuyện riêng tư của người ta nói ra hết, sau này Yên Vũ mê tình quả thật không còn mặt mũi lặn lội trên chốn giang hồ nữa rồi.

[Tổ đội] [Bóng đêm]: Tuy rằng ta cũng có chút thông cảm với cô ta, bất quá nếu không phải cô ta quá lẳng lơ, Thiên hạ vô địch cũng sẽ không cùng nàng chơi trò cá chết lưới rách thế này. Ngươi xem theo những gì hắn nói, thì trước kia hắn đã rất bao dung cho Yên Vũ rồi.

.....

Ngay tại lúc vài người còn muốn vì Thiên hạ vô địch cùng Yên Vũ mê tình ly hôn mà thảo luận một chút, thì lại xuất hiện thêm một thông tin chấn động khác.

[Thế Giới] [Thiên hạ Yên Vũ]: Thiên hạ vô tặc! Người cũng thật hèn hạ! Tối hôm nay ta mới nhìn rõ mặt người!

[Thế Giới] [Hoa trôi theo nước]: Thân là nữ nhân, ta đi ra nói một lời công bằng, vợ chồng ly hôn trong game là chuyện bình thường, mà dù có lớn thì cũng không nhất thiết phải đem ra đây tranh luận. Còn Thiên hạ vô tặc, ta biết người vì yêu mà hận, nhưng người vạch trần đời tư người ta như vậy, thật không có đạo đức.

[Thế Giới] [Trái ớt nhỏ]: Cũng đâu có gì lạ, tại người giữ không nổi tâm cô ta, để cô ta đi lăng nhăng.

[Thế Giới] [Thiên hạ vô địch]: Không phải ta đê tiện, ta vẫn cố làm cho người cảm động, kết quả người đem ta lợi dụng xong liền vứt. Ta chỉ muốn để mọi người biết rõ bộ mặt thật của người.

[Thế Giới] [Yếu nhĩ mệnh tam thiên]: Được rồi, nói bớt vài câu đi. Yên Vũ là người của ta, có khó chịu gì, cứ trực tiếp tìm ta.

[Thế Giới] [Diên cuồng phá cửa nhà quả phụ]: Tối giờ cao điểm, lại xuất hiện thêm một người, tiền nhiệm cùng đương nhiệm sao?

[Thế Giới] [Thiên hạ vô địch]: Ha ha ha, Yên Vũ mê tình người thật lợi hại, khó trách người lại vội vàng thanh minh quan hệ với ta, nguyên lai người đã có gian phu.

[Thế Giới] [Yếu nhĩ mệnh tam thiên]: Người sai rồi, Yên Vũ sớm đã là nữ nhân của ta, cùng người kết hôn thì không sao. Vì các người chỉ kết hôn trong trò chơi mà thôi, còn bọn ta là ở trong đời thật.

[Thế Giới] [Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Sự kiện ly hôn từ trong game kéo ra đời thật, tin tức thật quá sức lờ mờ, thỉnh tiếp tục tập trung coi!

.....

Ba cô nàng bên này hiện tại đã bị vỡ kịch rồi rầm kia làm cho sốc toàn tập, Thiển Thiển cùng Bóng đêm như thế nào cũng đều không nghĩ đến, Yên Vũ ở ngoài trò chơi đã có bạn trai. Vậy mà cô ta ở trong game vẫn lẳng lơ cáng dỡ đàn ông, bộ Yếu nhĩ mệnh tam thiên hoàn toàn không ghen sao?

[Tổ đội] [Thiển Thiển ưu sầu]: Tình tiết rối rắm, thông tin bị che giấu, so với lần tổng thống Bill Clinton bị đồn về giới tính này nọ còn rối rắm hơn nhiều.

[Tổ đội] [Lưu Nguyệt]: Yếu nhĩ mệnh tam thiên không phải tộc trưởng của Âm bộ sao, sao lại thành một đôi với Yên Vũ.

[Tổ đội] [Bóng đêm]: Người không nghe thấy người ta nói ư, hiện ở cùng một chỗ, ở ngoài đời thật đó.

[Tổ đội] [Lưu Nguyệt]: Ta cảm thấy có gì đó không được hợp lý lắm.....

.....

Lưu Nguyệt đang tính nói tiếp điều gì đó, thì Hiệp Hàm đã về. Nàng nghe tiếng mở cửa, nhìn lại, Hiệp Hàm đang mặc một bộ sơmi đen, vừa đi tới vừa cởi bớt hai nút áo, động tác kia có mười phần quyến rũ, làm Lưu Nguyệt trơ mắt ra nhìn trừng trừng. Hoàn toàn quên chính nàng đang cùng bọn Thiển Thiển bàn bạc về vấn đề gì.

Đương nhiên Hiệp Hàm cũng nhìn ra biểu tình ngơ ngác của nàng, nụ cười trên môi càng gian tà hơn. Đi đến bên cạnh nàng, duỗi hai tay ra đem nàng ôm vào lòng, Lưu Nguyệt cũng giơ hai tay ôm chặt thắt lưng y. Hiệp Hàm ngồi vào chỗ của nàng, quét mắt nhìn màn hình, tựa hồ ngó đến cảnh Thiên hạ vô địch cùng Thiên hạ Yên Vũ còn đang cãi nhau, quay đầu hỏi Lưu Nguyệt “Lại làm sao vậy?”

Lưu Nguyệt ngoan ngoãn ngồi trong lòng y, chọn một vị trí thoải mái, sau đó nghiêng đầu dựa vào vai y, “Chính là Thiên hạ vô tặc cùng Yên Vũ mê tình ly hôn, sau đó đột nhiên xuất hiện thêm một Yếu nhĩ mệnh tam thiên, nói Yên Vũ mê tình là nữ nhân của hắn trong đời thật.” Hiệp Hàm nghe xong vuốt vuốt mày,

tựa hồ đối với mấy chuyện ba linh tinh này không có hứng thú. Bất quá Lưu Nguyệt đối với chuyện này rất có hào hứng, “Nghe nói Yên Vũ mê tình thường xuyên gửi mật ngữ cho anh?” Lưu Nguyệt bủm môi bắt đầu hỏi.

Hiệp Hàm cúi đầu nhìn nàng, phát hiện biểu tình rầu rĩ của nàng, trong giọng nói có vị chua. Nhịn không được nở nụ cười, “Lúc đầu có gửi, sau lại thấy phiền quá, liền cho vào sổ đen. Sao vậy?” Tiếp theo ghé đầu kề bên tai Lưu Nguyệt thổi khí, “Ghen à?” Lỗ tai Lưu Nguyệt lập tức đỏ lên. Hiệp Hàm cảm thấy thực đáng yêu, còn cố ý cắn một cái, làm cho Lưu Nguyệt giật lùi lại trốn tránh.

Hiệp Hàm nhìn ra trong lòng Lưu Nguyệt vẫn còn rất lo lắng, vẫn chưa tin được hiện tại bọn họ đang quen nhau. Y bất đắc dĩ ôm lấy Lưu Nguyệt, để trán hai người chạm vào nhau rồi nói, “Mặc kệ là đời thật hay trên game, chúng ta vĩnh viễn sẽ không ly hôn.”

43. Chương 43: Chuyện Hôn Lễ

Cuối cùng sự kiện ly hôn đó nháo nhào ra cái gì, Lưu Nguyệt cũng không rõ ràng lắm. Bởi vì chỉ cần có Hiệp Hàm ở bên, lực chú ý của nàng chỉ có thể đặt trên người y mà thôi, tuy rằng sau đó có hồi Thiển Thiển cùng Bóng đêm, hai người họ cũng nói không rõ. Xem chừng tới tận phút cuối mọi việc vẫn chưa ngã ngũ, nhưng qua sự việc này cũng phun ra không ít chuyện riêng tư của hai người đó.

Sau chuyện ly hôn này, Yên Vũ từ giang hồ đệ nhất mỹ nữ, thăng cấp thành giang hồ đệ nhất yêu nữ. Nhớ lại cái thời cô ta up một đồng hình lên mạng, lúc ấy được rất nhiều người theo đuổi, còn được bên công ty trò chơi mời làm người phát ngôn trên diễn đàn. Nhưng từ sau sự kiện ly hôn danh tiếng cô ta bị ảnh hưởng rất nhiều, hình tượng bị xuống dốc không phanh. Thậm chí có người còn nói cô ta là tai tinh, đi tới bang phái nào, là bang phái đấy giải tán. Mà nghĩ kỹ lại thì, lúc trước chính cô ta đã hại Liên minh tự do chứ đâu, giờ lại làm cho Chiến minh tan đàn xẻ nghé. Đúng là chuyện cũ lặp lại.

Đặc biệt có người chứng kiến sự việc, còn chụp lại những đoạn cãi vã trên kênh Thế GiớiHôm đó, lên diễn đàn mở topic, lấy một cái tiêu đề cực kì bắt mắt, không đến một ngày, số lượng người viếng topic lên tới mười vạn. Khiến nhiều người la ó, bảo ngày hôm đó có việc không onl được, nhưng cũng đã nghe phong phanh, vì vụ này có thể xem là scandal lớn nhất trong toàn thể giang hồ rồi.

Trong lúc mọi người đang cho rằng từ nay về sau cô ta sẽ phải rời khỏi chốn giang hồ, thì Yên Vũ lại làm cho toàn thể game thủ lóe mắt lần nữa. Chẳng những không tuột dốc, ngược lại còn ôm một chức vị mới cao vút trời. Ngày hôm sau sau sự kiện kia, cô ta ở kênh Thế Giớitiếp tục phát thông báo.

[Thế Giới] [Thiên hạ Yên Vũ]: Tám giờ tối thứ bảy, Ta cùng Yêu nhĩ mệnh tam thiên kết hôn, chỉ cần là bạn bè thân quen đều có thể tham gia hôn lễ, chỉ nhận lời chúc phúc, những kẻ muốn phá hoại yêu cầu tự trọng.

[Thế Giới] [Thống nhất băng hồng trà]: Thế Giớinày thật hòa nhã nha, ngay cả tốc độ tái giá của mấy cô em cũng lẹ như vậy, quả nhiên là ta phải lui khỏi sân khấu kịch rồi.

[Thế Giới] [Thiên hạ có quỷ]: Con đàn bà hèn hạ Yên Vũ nhà ngươi, thằng nào cưới ngươi thật đúng là tự rước lấy nhục, còn dám công khai phát loa trên kênh thế giới, ta thấy ngươi không biết thế nào là xấu hổ rồi.

[Thế Giới] [Quán lý viên*(vượn)]: Anh trai gì ơi, bình tĩnh a! Thế Giớidang tốt đẹp như thế, ngươi cái nhìn làm gì, như vậy không tốt, không tốt!

[Thế Giới] [Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Tin tức mới nhất giang hồ! Cuộc hôn lễ gây tranh cãi, sẽ hoàn thành tốt đẹp hay máu nhuộm miếu nguyệt lão đề? Thiệt là khiến cho chúng ta trông chờ buổi tối thứ bảy tới a, thỉnh liên tục chú ý bản cập nhật thông tin nha.

[Thế Giới] [Thiên hạ vô mã]: Có quỷ đừng chửi nữa, cái thứ phế phẩm đó ai muốn nhặt thì cho nhặt, dạo gần đây nhiều người thích đội mũ xanh thật.

[Thế Giới] [Yếu nhĩ mệnh tam thiên]: Đúng ha, Thiên hạ vô địch quả thật rất thích đội cái mũ xanh nhà ta a.

.....

Xem đến đây Lưu Nguyệt không thể không đối với những gì ‘Yếu nhĩ mệnh tam thiên’ viết mà khâm phục, một câu nhẹ nhàng nhưng đầy áp lực, liền dễ dàng moi móc được sai sót trong lời nói của người khác, thật biết cách bẻ ý người ta a. À đúng rồi, cũng phải giới thiệu một chút về nhân vật ‘Yếu nhĩ mệnh tam thiên’ này chứ nhỉ, ngoại trừ chương trước có nhắc tới hắn là tộc trưởng của ‘Âm bộ’ ra, những thông tin khác đều quá sức mơ hồ.

Từ trước tới giờ trong giang hồ dường như chưa thấy qua người này, hình như gần đây mới luyện lên. Mà nhân vật này xuất hiện liền hấp dẫn N người trong Thị huyết đường chú ý, Lưu Nguyệt cùng mấy anh em trong tộc cũng có bàn luận đánh giá chút ít về hắn.

Tay phải thần thánh cùng ‘Yếu nhĩ mệnh tam thiên’ là anh em chung môn phái, cuối tuần rồi ở cuộc đấu tranh danh hiệu môn phái có gặp qua hắn. Kiểm tra trang bị phát hiện, đồ hắn sai đều không phải cực phẩm, cùng lắm chỉ là dùng được không trở ngại gì mà thôi. Theo những gì Tay phải thần thánh tường thuật lại thì, ở trận tranh danh hiệu đại sư huynh, Yếu nhĩ mệnh tam thiên lọt vào vòng bốn người, nhưng vào vòng hai người thì bại dưới Tay phải thần thánh. Tay phải thần thánh miêu tả rất thật, bảo trận đánh ấy cũng không dễ dàng gì, thắng được cũng thực gian nan, Yếu nhĩ mệnh tam thiên mặc trang bị cỡ đó mà có thể đánh lâu như vậy, thì ở một khía cạnh nào đấy cũng đủ chứng minh, kỹ thuật PK của hắn không tệ, thậm chí phải nói là rất mạnh.

Sau đó Bóng đêm miêu tả, cô nàng nói từng vài lần buôn bán với Yếu nhĩ mệnh tam thiên. Và cảm thấy hắn rất phóng khoáng cũng rất hiểu biết giá cả thị trường. Bóng đêm trước giờ buôn bán đều ghi rõ giá tiền, Yếu nhĩ mệnh tam thiên khi mua trang bị của cô nàng, nếu cảm thấy giá cả hợp lý, thì tiền trao cháo mút rõ ràng, còn nếu thấy giá cả có hơi cao, hắn sẽ cùng Bóng đêm thương lượng lại giá cho thích hợp. Bóng đêm cảm thấy hắn rất có đầu óc của dân kinh doanh. Bóng đêm cũng âm thầm tiết lộ, khi ấy Yếu nhĩ mệnh tam thiên mua là một bộ trang bị cực phẩm phái Thủy yền cho nữ, cô nàng cũng điều tra qua trang bị của hắn, không hẳn là đồ bỏ, nhưng cũng không thể nói là đồ tốt gì. Nhưng ngày hôm qua lúc mở gian ra bán có nhìn thấy Yên Vũ, kiểm tra thử, phát hiện bộ trang bị kia quả nhiên mặc trên người cô ta. Chuyện này ngoại trừ Yếu nhĩ mệnh tam thiên vừa phóng khoáng vừa có đầu óc kinh doanh kia tặng thì còn ai vào đây nữa. Như vậy chẳng lẽ hắn lại là người tiếp theo bị Yên Vũ mê hoặc?

Cuối cùng là Không độc nói, vào ba ngày trước, trước thời điểm ly hôn một ngày, có nhận được thư khiêu chiến của Yếu nhĩ mệnh tam thiên, cũng không phải là quyết đấu sinh tử sống chết gì hết, mà chỉ là khiêu chiến những người có thứ hạng cao trong bảng PK. Trước giờ Không độc đối với kỹ năng PK chính mình rất tự tin, nên tiếp nhận luôn. Nhưng kết quả nhận được thật đáng thất vọng, hắn như thể lại bại trong tay game thủ mới. Còn làm cho Thiển Thiển không ngừng đả kích hắn, kết quả làm cho điểm vợ chồng của Không độc cùng Thiển bị tuột một ít. Thành ra Tay phải thần thánh phải nhảy vào thay Không độc giải thích, bảo nếu Yếu nhĩ mệnh tam thiên mà đổi sang cực phẩm trang bị, thì có khi kẻ đứng hàng thứ ba như hắn cũng phải bại. Vì ngay cả Tay phải thần thánh cũng không chắc có thể nắm chắc phần thắng.

Tất cả thông tin thu được đều cho thấy hắn không phải là người có thể coi thường. Hơn nữa xem hành động của hắn, tựa hồ có ý muốn cùng Cô Dạ Hàn Tinh phân rõ cao thấp. Cuối cùng tới cuối cùng thì, tất cả mọi người đều chuyển hướng chú ý, nhìn cái người đang trầm mặc xem cả đám bọn họ ngồi phân tích kia. Cô Dạ Hàn Tinh đối với việc này vốn không quá để ý, ai nhất ai nhì với y chẳng quan trọng lắm. Nhưng thấy mọi người trong gia tộc chờ y nói ra điều gì đó, y mới bắt đầu dī ra mặt, bảo ai muốn làm giang hồ đệ nhất, thì cứ làm ai, thứ đó vốn chỉ là hư danh mà thôi.

Y nói vừa xong, Không độc lập tức bị kích động, ồn ào nói: “Lời này rất phóng khoáng, rất anh dũng! Nếu ông trời cho ta cơ hội, ta cũng muốn được ở trước mặt mọi người nói một lần, ‘Danh hiệu Thiên hạ đệ nhất này, ta căn bản khinh thường, ai thích thì cứ lấy!’” Kết quả hắn lập tức bị Thiển Thiển chộp lấy, Thiển Thiển vẫn anh dũng như thế nói, “Ta khinh! Từ hạng năm tuột xuống hạng sáu, người còn có mặt mũi để nói câu này sao?!” Không độc lập tức im re.

Tướng bọn Thị huyết đường bàn tán về Yếu nhĩ mệnh tam thiên xong rồi thôi. Nhưng là trong lòng mọi

người ai nấy đều mong ngóng lấy chuyện đám cưới thứ bảy tới ra tám. Tiếp là lấy chuyện yêu ghét của Yên Vũ cùng Cô Dạ Hàn Tinh ra bàn tiếp. Với mọi người mà nói thì đám người Thị huyết đường tuyệt đối là loại khách không mời mà đến trong hôn lễ này, nhưng nào ngờ vào chiều thứ bảy đó, toàn thể game thủ nhà Thị huyết đường đều được Yếu nhĩ mệnh tam thiên gửi thiệp. Mọi người ai nấy đều bất ngờ, nhưng là có trò hay ai lại không muốn xem a?

Đám người Lưu Nguyệt sớm đã chạy tới miếu nguyệt lão kiểm chỗ tốt, rồi ngồi chờ cô dâu chú rể xuất hiện. Phần lớn Thị huyết đường đều vì lễ nghĩa mà có mặt đủ. Duy chỉ có Thị huyết đường Cô Dạ Hàn Tinh là vắng mặt? Là vì tránh nghi ngờ? Hay bởi vì vẫn cực kì chán ghét Yên Vũ? Đoán đông đoán tây thế nào cũng có đủ, bất quá nội bộ Thị huyết đường lúc đó thực vô cùng thản nhiên, dù sao bọn họ là nhận được thiệp mời mà đến a.

Thấy gần đến giờ, Yếu nhĩ mệnh tam thiên cùng Yên Vũ cười chung một con ngựa xuất hiện, trên người Thiên hạ Yên Vũ lóe sáng kim quang trang bị cực phẩm, Yếu nhĩ mệnh tam thiên kia thì toàn thân một bộ trang bị lam trang rác rưởi, nhìn khó coi vô cùng. Bất quá bản thân hắn tựa hồ không thèm quan tâm, nhìn thấy những người đến tham dự hôn lễ, liền nhiệt tình tiếp đón. Lưu Nguyệt thầm đánh giá trong lòng, xem ra người này thật biết cách đối nhân xử thế, xử sự cũng thật khôn khéo a.

Gần đến tám giờ, rất nhiều game thủ hăm hở đến xem kịch, có phần thất vọng. Tám giờ đúng, hai người ở trước mặt nguyệt lão tuyên thệ, trở thành vợ chồng chân chính. Một lòng kỳ vọng xem cảnh Thiên hạ vô tặc đến quây, giờ thì trong lòng ai nấy đều có chút mất mát. Ngày đó cái tên Thiên hạ vô địch còn nói tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho bọn họ, kết quả đến quây cũng không thèm quây. Bất quá đã đến rồi, thì đành chúc phúc cho cô dâu chú rể vậy.

Vì thể hiện trường chung quanh tràn ngập không khí chúc tụng. Từ xa xuất hiện một nam tử mặc đạo bào trắng, cưới bạch mã, toàn thân tỏa ánh sáng bảy sắc, giống như Trích tiên hạ phàm. Không nói cũng biết, là Cô Dạ Hàn Tinh đến a. Lưu Nguyệt nhìn thấy y đến, vì thế hướng tới cửa, còn tưởng sẽ cùng đứng cạnh y. Ai ngờ, Cô Dạ Hàn Tinh vừa vào cửa miếu nguyệt lão. Hệ thống phát ra một đoạn chữ đỏ: Game thủ Yếu nhĩ mệnh tam thiên cùng Game thủ Thiên hạ Yên Vũ gặp phải ngoại nhân cản trở, đã có người xin cướp dâu.

Sau đó mọi người có mặt ở đó, ánh mắt ‘lóe’ lên đổ dồn vào người Cô Dạ Hàn Tinh. Trong lòng mọi người đều tưởng, Cô Dạ Hàn Tinh muốn cướp hôn lễ? Đến cả Lưu Nguyệt cũng bị dọa cho sợ, lập tức xoay người nhìn Hiệp Hàm đang ngồi bên cạnh. Biểu tình Hiệp Hàm cũng rất kỳ quái, sau đó cười khổ giải thích với Lưu Nguyệt. “Bà xã, việc này thật sự không liên quan tới anh!”

Lưu Nguyệt cũng biết Hiệp Hàm sẽ không làm mấy chuyện nhằm chán đó, nhưng là tình huống vừa khéo a. Nàng bửu môi xoay người tiếp tục xem màn hình, quả nhiên sau khi khinh hoàng được một lúc thì, Hệ thống lại phát đoạn tự thứ hai: Game thủ Thiên hạ vô địch xin cướp cô dâu thành công, chính thức dẫn dắt các anh em tàn sát miếu nguyệt lão, yêu cầu game thủ Yếu nhĩ mệnh tam thiên chuẩn bị sẵn sàng, bảo hộ chính mình cùng tân nương. Lời này vừa phát xong, không khí xung quanh mới bắt đầu lắng xuống, bất quá những người đến xem kịch, lại có phần rục rịch nổi sóng.

Cô Dạ Hàn Tinh vừa rồi bị mớ chữ đỏ của hệ thống dọa cho đông cứng ở cửa, giờ thấy hệ thống phát ra đoạn chữ mình oan ỉn, mới chậm rãi tiêu sái tiến vào. Yếu nhĩ mệnh tam thiên đi tới tổ vệ khách khí hoan nghênh y, “Cảm tạ đến dự lễ.” Cô Dạ Hàn Tinh phải phép đáp lại một câu, “Trăm năm hảo hợp.” Không khí xung quanh hai người họ thật quá kì diệu, làm cho những người xem kịch ở bên âm thầm đoán, liệu sẽ có chuyện gì xảy ra không.

Cửa miếu Nguyệt lão ghít lên một tiếng vỡ ra, Thiên hạ vô địch mang theo một đám người đi tới.

44. Chương 44: Hôn Lễ Đẫm Máu

Tất cả mọi người có mặt đều đổ dồn sự chú ý vào Thiên hạ vô địch đang bốc hỏa kia. Nói ra thì, vẫn cảm thấy quy mô trước kia của Chiến minh khá lớn, mà dạng người nào cũng có, yêu ma quỷ quái đủ kiểu. Có nhiều người tuy rằng bị Thiên hạ vô địch liên lụy làm tài khoản bị khóa, nhưng giờ vẫn thể sống chết theo bên cạnh hắn. Điều đó không khỏi làm cho Lưu Nguyệt cùng Thiển Thiển thần phục.

Bọn họ đều rất đồng lòng, ngay cả chuyện cướp dâu mất mặt như vậy cũng cùng đến. Đếm sơ sơ, cũng thấy được toàn thể đều có mặt đủ, hơn 20 acc, đều ầm ầm ỉ ỉ đứng chặn trước cửa miếu nguyệt lão. Thiên hạ vô địch coi như có điểm phong độ, từ trong đội ngũ đi ra, hướng những game thủ trong miếu nói “Bất luận là tới xem kịch hay xem lễ, chuyện này kỳ thật không có can hệ gì tới mọi người, bọn ta cũng không muốn ngộ thương ai, nếu chỉ xem kịch xin mời đứng vào hai bên trái phải. Nếu vẫn càn ràng không đi lỡ dính chiêu thì đừng trách ta không nói trước.” Hắn vừa nói xong, phần lớn game thủ đến vì xem náo nhiệt, lập tức hướng tới hai bên trái phải trong miếu mà chạy đến. Đã vậy còn rất thức thời chờ cho bọn họ một khoảng đất trống.

Lưu Nguyệt nhìn Hiệp Hàm đang ngồi bên cạnh, Hiệp Hàm hiểu được ý tứ của nàng. Trong gia tộc đánh ra câu, “Chúng ta cũng rút đi.” Dù sao gia tộc Thị huyết đường so với các nhà khác cũng có tinh thần đoàn kết hơn, ngay đến việc rút về một chỗ cũng thể hiện được phong cách quý phái, cứ thế chỉnh tề đứng ở phía bên phải miếu Nguyệt lão. Vây quanh tạo thành một vòng tròn giữa trung tâm trận chiến. Ách..... Kỳ thật cả đám họ hoàn toàn có thói quen này chính là nhờ Cô Dạ Hàn Tinh.

Thiên hạ vô địch nhìn thời gian không sai biệt lắm, mở công cụ trong hệ thống ra. Hướng khoảng trống giữa miếu nguyệt lão lao vào, trên màn hình mọi người liền hiện ra một bảng thời gian đếm ngược, nhắm chừng có khoảng ba mươi phút. Lưu Nguyệt lần đầu tiên được xem cướp dâu, kéo kéo ống tay áo Hiệp Hàm, muốn y giải thích. Hiệp Hàm nhìn bộ dạng nàng, biết nàng hẳn đang khá tò mò. Mới làm cho nhân vật trong game ngồi xuống dạ tọa, sau đó ném con chuột đi, rồi xoay người đem Lưu Nguyệt ôm vào lòng đặt nàng ngồi trên đùi mình, “Lá cờ này là công cụ do hệ thống cấp, dùng để sử dụng ở miếu Nguyệt lão. Đại khái quy tắc là, trong khoảng thời gian ba mươi phút đếm ngược, chỉ cần Thiên hạ vô địch dẫn người đánh vào bên trong miếu nguyệt lão, cùng nguyệt lão đối thoại là xem như thành công.” Lưu Nguyệt có phần hiểu được, gật gù đầu. Chốc lát sau nàng lại nổi lên một vấn đề khác muốn hỏi. Vì mọi người đến xem kịch đều rút vào trong, cho nên tầm nhìn trong miếu Nguyệt lão thật trống trải. Nhưng là, hiện tại trong miếu Nguyệt lão chỉ còn lại có cô dâu chú rể, điều này nhìn nhìn cứ thấy không được tự nhiên cho lắm.

Vậy chẳng phải chú rể phải gian nan chuẩn bị một mình đối địch với bên kia có hai mươi mấy người sao? Hắn nghĩ hẳn là Cô Dạ Hàn Tinh sao. Nói tới trang bị trong trò chơi này, thì trang bị trên người Yếu nhĩ mệnh tam thiên cũng được xem là đầy đủ, nhưng cho dù hắn là thần đi nữa, thì một người có thể phòng thủ nguyên cái miếu Nguyệt lão sao? Điều này xem chừng là không có khả năng đi. Lưu Nguyệt lại trừng mắt, bày ra bộ dạng tò mò cực yêu nhìn nhìn Hiệp Hàm. Hiệp Hàm xem nàng như vậy, nhin không được cười khê một chút. Cố ý lấy tay vuốt vuốt chóp mũi nàng nói, “Cô bé ngốc, Em quên Yếu nhĩ mệnh tam thiên là gia tộc gì sao?”

Lời này vừa ra, Lưu Nguyệt mới bắt giác bừng tỉnh, đúng rồi. Chính nàng sao lại ngốc như vậy nhỉ, Yếu nhĩ mệnh tam thiên chính là dựa vào nghề ám sát mà lập nghiệp, người trong gia tộc hẳn tất cả đều là cao thủ hệ ám sát a. Bởi vậy, bọn Thiên hạ vô địch ngược lại đã ăn một rồi đây. Sau đó Lưu Nguyệt lại đem lực chú ý đặt lại trong trò chơi.

Bọn Thiên hạ vô địch cũng không nhọc, cho dù là acc mới luyện lại, nhưng dù sao cũng là lão game thủ, làm sao để mau thắng cấp, làm sao để đánh được trang bị, bọn họ so với những người khác càng hiểu rõ hơn. Thế này mới chỉ hơn nửa tháng, chẳng những cấp bậc tăng lên, mà trang bị cũng được nâng cấp hẳn, tuy rằng không thể so với bọn họ trước kia, nhưng ở trong game thế này cũng xem là trung cấp sa hoa rồi. Cái này thì ai sẽ thắng đây, quả chẳng ai đoán được.

Kỳ thật từ lúc cờ điểm bắt đầu đếm lùi, đã hai ba phút trôi qua, hai bên cứ giằng co mãi. Nhưng lại không bên nào mạo muội động thủ trước, có lẽ là đang thương lượng chiến thư, cũng có thể là đang đợi bên kia thiếu kiên nhẫn trước. Theo Hiệp Hàm nói, kỳ thật trận chiến này của bọn họ, bên nào động thủ trước, bên đó liền mất ưu thế. Yếu nhĩ mệnh tam thiên thuộc lực lượng ám sát, chuyên dựa vào ẩn thân ẩn ở nơi

bí mật gần đó để xuống tay, nếu bọn họ động thủ trước, chẳng khác nào bại lộ vị trí chính mình. Mà bọn Thiên hạ vô địch nếu động thủ trước, chẳng khác nào đem chính mình đưa ra sáng cấp thời cơ cho đám kia sắp xếp người đánh lên.

Nhưng này lão chẳng động thủ, bọn họ không vội, làm cho những kẻ bàng quan bên ngoài nổi nóng. Có rất nhiều không kiên nhẫn đã muốn bắt đầu rống loạn trên kênh, mắng chửi rất dữ dội khó nghe, có người từng là Chiến minh nhân, hoặc thấy rõ cách dàn trận trong chiến cuộc này, quay ra nói vài câu, kết quả ở ngoài còn chưa bắt đầu đánh, trong kênh Thế Giới đã nổi loạn.

[Thế Giới] [Mạnh tựa trâu bò]: Lão tử nhìn người đến cướp cô dâu, còn nghĩ người là nam tử hán, kết quả người ở ngay trước mặt mà vẫn cứ trơ trơ, ta khinh! Nếu không dám đấu thì nhanh mà chạy về nhà, hảo hảo kêu ca hò hét trước mặt mẹ già nhà mi đi. Chả đáng mặt nam nhân!

[Thế Giới] [Kỳ thật ta nằm vùng]: Câm miệng cho ta, người biết cái P gì! Người xem mà không hiểu thế cục à? Lại đây tên ngốc sửa bậy kia.

[Thế Giới] [Ta là ông nội người]: Ta nói cháu trai nà, nên đánh thì đánh đi, đừng lãng phí thời gian của mọi người, nữa tiếng đồng hồ nói dài cũng không dài, bảo ngắn cũng không ngắn lắm a, ông đây lớn tuổi, xương cốt trong người không được tốt đâu.

[Thế Giới] [Thiên chi ngân]: Người là đồ đầu đất, chạy nhanh ra để chết hay chi! Tưởng xác chết vùng đây à!

[Thế Giới] [Mạnh tựa trâu bò]: Người cho là người nhìn ra thế cục? Người sẽ không phải đồ ngốc sao? Gặp người khác liền bảo người ta ngốc, người giỏi thì ra đánh đi, cái đồ cùi bắp nhất trò chơi!

[Thế Giới] [Ta là ông nội người]: Ta nói ông trời con à, ông của người thừa hơi chưa chết được, sẽ chờ đứa cháu bất hiếu nhà người quỳ trước mộ ta dập đầu, bằng không ta chết cũng không sáng mắt a!

.....

Lúc này đội nhân mã hai bên cứ cẩn trọng nhìn hành động của đối phương, còn nhóm trên Thế Giớithì đang mười phần tranh cãi sắc mùi thuốc súng. Theo bình thường, miếu Nguyệt lão là khu vực an toàn, ở đây không cho phép PK, nhưng khi cướp dâu, chỉ cần chờ vừa cấm xuống thì nơi này liền biến thành chiến trường. Quả nhiên, mấy người trên kênh Thế Giớicứ nhao nhao bà tám ồn ào cả lên, vì lời lẽ không hợp mà bắt đầu động đao đánh thật. Trận chiến của quần chúng ở hai bên cánh gà đã bắt đầu bùng phát.

Ngọn lửa đầu tiên đã khai hỏa, trận chiến quy mô lớn hơn liền bắt đầu. Phần lớn game thủ lấy công kích ma pháp làm chủ, nên phóng ra một trận quần thể ma pháp, vô tình ngộ thương biết bao nhiêu người? Vốn nhiều người đến chỉ để xem kịch vui, vô duyên vô cớ bị đánh, cũng bắt tay vào trả đòn. Hai bên cánh gà cứ thế không ngừng lóe lên hào quang kỹ năng, thỉnh thoảng còn có rất nhiều game thủ hóa bạch quang tử trận. Chuyện này cũng thật hoành tráng a, dù sao cuộc chiến cũng đã nổi lên, chẳng còn ai thèm để tâm xem bên cạnh có cướp dâu nữa hay không, thành ra khoảng đất trống vốn để dành cho người ta đánh cướp dâu, giờ đã bị đám game thủ đánh đánh giết giết chen ngang mất.

Thiên hạ vô địch dù sao cũng từng là bang chủ của Chiến minh, biết rõ bí quyết PK quần thể, cũng rất biết nắm chắc thời cơ. Vừa thấy đám người hỗn loạn, lập tức bắt đầu lao tới tiến công. Bị che giữa một rừng hào quang kỹ năng, bọn họ đã rất nhanh tới gần tới cửa miếu Nguyệt lão. Cuộc chiến trong nháy mắt đã có chuyển biến, vốn dĩ nhóm ám sát có vẻ chiếm ưu thế, nhưng là đụng phải tình trạng bát nháo này, mục tiêu của bọn họ đã hỗn loạn, nói chi tới ưu thế.

Các game thủ xung quanh càng đánh càng hăng, rất game thủ vô tình mà bị giết hại, thậm chí có kẻ không cam lòng, gọi thêm bạn bè tới báo thù. Miếu Nguyệt lão hôm nay đúng là một nơi tàn sát. Tất cả mọi người giết đỏ cả mắt, cũng không thèm để mắt xem là thù hay là bạn, gặp người là xử hết. Tình hình chiến đấu cứ thế lan ra, chẳng mấy chốc đã lan vào tới miếu Nguyệt lão. Vừa mới bắt đầu thì chỉ là vài người không cẩn thận đánh trúng nhau, nhìn một chút thấy đây là địa bàn của Thị huyết đường, còn nhanh nhanh chạy đi. Nhưng sau lại có một chút giống thừa dịp rối loạn mà đánh bậy, trốn ở trong đám người lạng lẹ hướng bên này phóng kỹ năng.

Thị huyết đường cũng không thể làm gì, nhưng hai lần liền bị quấy rầy chẳng lẽ vẫn đứng đó chịu trận? Thế

cực vốn là rồi đến không rồi hơn được rồi, nhưng vẫn ngoan ngoãn trấn định kéo tới một góc ngồi xuống, là bởi vì lão đại còn chưa lên tiếng, tuy rằng Hiệp Hàm không hứng thú tham dự trận hỗn chiến này, bất quá đầu phải ai cũng nhằm chán như thế. Lưu Nguyệt ngồi trên đài y khanh khách cười. Bởi vì nàng nhìn thấy có kẻ dám quăng độc vào Hiệp Hàm, bình thường nếu ai có làm gì y, cũng chỉ ở mấy dịp thế này, những người đó mới dám trốn tránh một phen âm tập.

Mất thấy tình hình càng ngày càng hỗn loạn, Hiệp Hàm cũng không muốn ngồi chờ chết. Vươn tay gỡ thoảng thoắt trên bàn phím “Nhóm chiến đấu chuẩn bị, hỗ trợ những người khác.” Đám game thủ Thị huyết đường tư chất vốn không giống nhau, được Hiệp Hàm chia ra làm nhóm chiến đấu, và nhóm cuộc sống, kiểu như bọn Bóng đêm là dân kinh doanh chuyên nghiệp, hỗ trợ hậu cần cho gia tộc liên thuộc vào nhóm cuộc sống.

Sức chiến đấu của Thị huyết đường tuyệt đối là đệ nhất, vốn bên cạnh, có vài kẻ thừa dịp hỗn loạn mà quấy rối. Liên bị Không nên một trăm chém không còn giọt máu. Tay phải thần thánh thì ẩn thân ở bên cạnh, nhìn xa xa nếu có ai sử dụng kỹ năng qua bên này, thì sẽ phóng qua cho hai đao để hấn trở về chuyển sinh đoàn tụ ông bà. Loạn đao cùng Không độc đứng ở một bên mắng, “Để vài người sống có được không a!” Quả nhiên khi nhìn thấy mấy cao thủ Thị huyết đường chuẩn bị xuất thủ, thì cái cực vốn đang rối nùi liền có ý chuyển chỗ, khiến chỗ Thị huyết đường đang đứng vô tình trở thành nơi bình an cực lạc. Lưu Nguyệt không thể không cảm thán, uy lực của các game thủ Thị huyết đường vẫn là không gì có thể sánh được.

Lúc này nàng càng có nhiều thời gian xem trò cướp đầu, Thiên hạ vô địch cùng Yếu nhĩ mệnh tam thiên sớm đã hợp lại thành một đồng. Bởi vì hiện trường hỗn loạn, đội ám bộ của Yếu nhĩ mệnh tam thiên không phát huy được ưu thế, đành phải hiện thân cùng Thiên hạ vô địch sống mái một trận. Gia tộc Thiên hạ vô địch trang bị dù sao cũng kém hơn Yếu nhĩ mệnh tam thiên khá nhiều, tuy rằng gia tộc Yếu nhĩ mệnh tam thiên thực lực đều có vẻ cường, nhưng Thú yên là bố y chức nghiệp, vốn đánh không được. Chỉ chốc lát, đã có hai người phải hồi thành.

Lưu Nguyệt nhìn có chút nhíu mày, nàng tuy rằng bất mãn Yên Vũ lợi dụng xong Thiên hạ vô địch liền quăng. Nhưng là dù sao cũng là hôn lễ của người khác, nhìn thấy người ta đến quấy rối, trong lòng nàng có chút không thoải mái. Có lẽ là bởi vì nàng từng đã ở nơi này cùng Hiệp Hàm cử hành hôn lễ. Nàng biết đứng trước mặt nguyệt lão, trong lòng hẳn đều hy vọng có được chúc phúc. Cho nên trong nháy mắt nàng thậm chí bắt đầu có chút đồng tình với Yên Vũ mê tình. Thiên hạ vô địch cùng Yếu nhĩ mệnh tam thiên vẫn cứ giằng co, hai bên vẫn chưa phân được thắng bại, nhưng mà Yên Vũ chạy đi đâu rồi? Lưu Nguyệt nhìn một vòng quanh miếu Nguyệt lão, thế nhưng vẫn không thấy cô ta đâu. Chẳng lẽ ở thời điểm tất cả mọi người vì cô ta đánh đến đầu rơi máu chảy, mà cô ta lại trốn đi? Vậy chẳng phải rất không có nghĩa khí sao.

Kết quả không đến một hồi, nàng liền nhìn thấy Yên Vũ, nguyên lai Yên Vũ vẫn ẩn thân ở bên cạnh, đến thời điểm Thiên hạ vô địch cùng Yếu nhĩ mệnh tam thiên ở thời điểm khó phân thắng bại nhất, cô ta liền hiện thân ra, hướng Thiên hạ vô địch hạ một chiêu liên hoàn. Vừa thấy cột máu Thiên hạ vô địch sắp cạn, mấy Nga Mi trong gia tộc liền phản ứng kịp thời, ngay thời điểm quan trọng, liền bơi đầy trở lại.

Lưu Nguyệt đoán chừng, Thiên hạ vô địch xem chừng thật sự phần nộ rồi, tuy rằng ngày đó hấn ở Thế Giới nói rất nhiều chuyện riêng của Yên Vũ, mắng cũng đủ khó nghe, nhưng là dù sao cũng không bỏ Yên Vũ xuống được. Thế mà Yên Vũ lại cố ý ép hấn vào chỗ chết. Quả nhiên, Thiên hạ vô địch nổi điên, không thèm nhìn tới Yếu nhĩ mệnh tam thiên một cái, nhắm hướng Thiên hạ Yên Vũ đánh tới. Trang bị trên người Yên Vũ so ra tuy rằng có cao cấp hơn, nhưng là luận về kỹ xảo PK Thiên hạ vô địch tuyệt đối so không thua Yếu nhĩ mệnh tam thiên, nên chỉ sau vài lần chém, máu của cô ta liền tuột mất 1 nửa. Lúc này Yếu nhĩ mệnh tam thiên cho dù có muốn cứu, căn bản cũng không giúp được gì. Lưu Nguyệt trừng mắt nhìn Thiên hạ vô địch đang điên cuồng chém tới đem Yên Vũ giết chết. Ách.....

Tình hình đột nhiên hóa thành hài kịch, cướp đầu lại thành ra tự tay đem cô đầu chém chết. Đợi đến khi cùng Nguyệt lão đối thoại, rốt cuộc cũng đâu thể tính là thành công? Phàm là bất kỳ ai vừa thấy, phỏng chừng đều bị sét đánh ngang tai.

45. Chương 45: Kết Quả Trận Cướp Dâu

Ngay lúc Lưu Nguyệt còn đang thất thần, Hiệp Hàm vỗ nhẹ vai nàng, ý bảo tiếp tục xem đi. Yếu nhĩ mệnh tam thiên bị cái chết của Yên Vũ kích thích, không biết hấn phân phó cái gì, hay thay đổi chiến thuật gì. Tất cả thành viên ám bộ còn lại, toàn bộ đều ẩn mất, trận chiến vô tình trở nên vô cùng quỷ dị. Lưu Nguyệt khó hiểu hỏi “Đây là ý gì? Bọn họ từ bỏ à?” Hiệp Hàm lắc đầu nói “Yếu nhĩ mệnh tam thiên thật biết cách đùa.”

Lời này càng làm Lưu Nguyệt hồ đồ, thật biết cách đùa? Vậy còn vừa rồi thì sao? Hiệp Hàm thấy bộ dạng nhú mày khổ sở của nàng, nhịn không được cúi tới hôn một cái, thật là rất đáng yêu a. “Hôm nay là hôn lễ của hấn, hấn vốn không tính đánh thật. Chủ yếu là kéo dài thời gian, chỉ cần vượt quá ba mươi phút là xong. Nhưng là Thiên hạ Yên Vũ quá kích động, vốn định giúp, nhưng lại làm hỏng chuyện. Làm cho Yếu nhĩ mệnh tam thiên quyết định đùa thật.” Theo những gì Hiệp Hàm nói ra, Lưu Nguyệt cũng thấy được.

Nguyên bản ám bộ có hơn ba mươi người, tuy rằng đã ngủ vài người, nhưng đại để vẫn còn trên dưới 30 mạng. Đột nhiên toàn thể đều ẩn thân, thành ra xung quanh gia tộc Thiên hạ vô địch liền có vẻ nguy hiểm hơn. Thiên hạ vô địch phản ứng cũng không chậm, ọi người tập hợp, nhưng là bọn họ vẫn chậm hơn đối phương một bước, chờ Yếu nhĩ mệnh tam thiên một lần nữa xuất hiện, bốn Nga Mi của gia tộc Thiên hạ liền chết giấc, nguyên lai bọn họ lấy năm người làm một tổ, bắt đầu phân công đánh lén.

Gia tộc Thiên hạ còn chưa kịp phản ứng lại, trước hết đã tổn thất lớn 4 Nga Mi. Bọn họ định phản kích, thì mấy thân ảnh ủy khuất kia liền ẩn vào đám đông, một chút liền tiêu thất. Nguyên bản tình hình hỗn loạn này đem lại ưu thế cho Thiên hạ vô địch, nhưng bây giờ đột nhiên, tựa hồ Yếu nhĩ mệnh tam thiên đã xoay chuyển căn khôn, đem ưu thế này chuyển lại thành của hấn. Cùng gia tộc Thiên hạ đánh du kích. Nhưng dù sao Thiên hạ vô địch cũng từng trải qua sóng gió, không vì thế mà rối loạn tay chân.

Hấn bảo mọi người quây thành vòng, như vậy sẽ không bị đơn lẻ ai. Sau đó hấn phân tích tình thế. Hiệp Hàm nguyên bản cảm thấy chẳng thú vị gì, nhìn thấy tình huống này, cũng không khỏi nhếch môi. Lưu Nguyệt biết, y bắt đầu đối với Yếu nhĩ mệnh tam thiên có hứng thú.

Thiên hạ vô địch cũng thay đổi chiến thuật, bọn họ bắt đầu làm thành một vòng, cả đoàn hướng nguyệt lão miếu di chuyển. Trận chiến này, thắng hay thua chính hấn cũng không đoán trước có thể tiến vào miếu nguyệt lão cùng Nguyệt lão đối thoại không. Chính là hấn hiểu rõ điều đó, nên cũng không hướng kẻ thù truy đánh, nhưng là Yếu nhĩ mệnh tam thiên dễ dàng cho hấn vào như vậy sao?

Ngay tại lúc bọn họ vừa tiến vào cửa miếu, đột nhiên Thiên hạ có quỷ ở bên phải đến kêu gào cũng không kịp đã hóa bạch quang rời đi. Thành ra mọi người đều dời mắt về hướng đó thì triển kỹ năng, kết quả ngay sau đó bên trái lại thành công đánh lén thêm một người nữa. Mắt thấy số người trong gia tộc càng ngày càng ít, trên cơ bản là đối phương ra tay trộm một cái là lại chết một người, hiện tại tình hình này xem ra bất lợi cho hấn. Thiên hạ vô địch cũng bị cực tới phát nóng.

Tình hình càng hỗn loạn hơn, Vốn thế cục vô cùng rối đó đang diễn ra ở trung tâm, thế nhưng đột nhiên có không ít người hướng miếu nguyệt lão đi lại. Làm cho đám Thị huyết đường ở bên coi diễn có chút giật mình, không độc trong kênh gia tộc hỏi “Lão đại, như vậy là sao?” Hiệp Hàm chưa kịp hồi phục, đám người đi ra xem chừng không ít, phỏng chừng có năm, sáu mươi người, vốn tưởng lại đây sẽ làm rối, kết quả lại phi thường có trật tự có tổ chức, đem miếu nguyệt lão vây thành một vòng. Hiệp Hàm khẽ nhú mày, đang muốn nói cái gì, Lưu Nguyệt liền nhìn thấy Thiên hạ vô địch dẫn người tiếp tục hướng bên trong, quả nhiên người của Yếu nhĩ mệnh tam thiên lại từ phía sau đi ra, chính là trong chớp mắt, lại trộm thêm một người của bọn họ. Nhưng là lúc này đây năm ám bộ đánh lén kia, vận may hấn không tốt hoàn như vậy được.

Những ám bộ đánh lén xong, thường lùi ngay vào đám đông trốn đi. Nhưng là lúc này, thời điểm bọn họ tản ra đã không còn đám đông che chắn nữa. Mà coi bộ đám đông này lại là đồng lõa của Thiên hạ vô địch, không bỏ thời cơ chạy tới phạm vi vòng vây, mấy chục người cứ thế vây đánh, lập tức liền đem năm ám bộ đánh lén giết chết.

Cứ như vậy đám ám bộ cũng không còn chiếm ưu thế hoàn toàn nữa, Yếu nhĩ mệnh tam thiên cũng biết, hiện tại đối hấn vô cùng bất lợi, ám bộ đánh lén đành phải ngừng lại, xem chừng là hấn đang tìm cách phá giải.

Đám Thị huyết đường thấy được màn vừa rồi, Thiển Thiển là người đầu tiên trong gia tộc mắng “Rất hèn hạ, như vậy không phải phá hư quy tắc sao, bọn họ dám nhờ hơn năm mươi acc ngoài hỗ trợ!” Không đọc cũng nhìn không được, “Hắn lấy tên Thiên hạ vô địch quả không sai mà, nhưng mà phải là Thiên hạ vô địch tiện cơ.”

Tay phải thần thánh trước giờ không hay nói nhiều, nhìn thấy cảnh này cũng nhin không được nói, “Lão đại? giúp hay không giúp?” Hiệp Hàm nhíu mày không nói, hẳn là đang lo lắng, dù sao đây là chuyện gia tộc cùng gia tộc, nam nhân cùng nam nhân nói chuyện, ngoại nhân tham gia cũng không hay. Hiệp Hàm mắt nhìn trò chơi thời gian, thời gian còn lại chừng hơn năm phút, nếu cứ thế này, hẳn là Thiên hạ vô địch thắng, tuy rằng không biết hắn giết chết cô dâu thì có tính là thắng không.

Lưu Nguyệt vẫn chăm chăm nhìn màn hình, đột nhiên nàng giật nhẹ tay Hiệp Hàm, chỉ vào phía sau phần hỗ trợ hiển thị nói “Hàm, anh xem! Mấy người này không phải là người khi nãy cãi nhau trên Thế Giới sao? Tất cả đều ở trong này hết nè.” Hiệp Hàm liếc liếc mắt một cái, nháy mắt hiểu được, y trong kênh gia tộc nói. “Chỉ trợ giúp đánh những kẻ quấy rối. Chuyện khác không tham dự.” Lưu Nguyệt biết y muốn giúp Yếu nhĩ mệnh tam thiên thoát vây, cũng thực tự giác tuột xuống khỏi đùi y, ngồi vào trước máy tính của mình, chuẩn bị thêm máu cho người trong gia tộc.

Thị huyết đường sức chiến đấu rất hung ác, phỏng chừng trong trò chơi này có thể xem là hiếm có. Nhóm chiến đấu chỉ có mười mấy người, lập tức vọt tới phạm vi đám đông, phóng ra vài cái kĩ năng ma pháp đẹp mắt, lập tức có một mảng nằm xuống. Hai vợ chồng Thiển Thiển cùng Không đọc, không ngừng luân phiên ở trong đám người phóng quần thể độc, nơi nơi đều là khói độc xanh lè.

Thiên hạ vô địch choáng váng, chính mình an bài tốt như vậy, liền như vậy xong đời, bị đám Thị huyết đường sạch sẽ. Hắn buộc phải vọt tới trước. Yếu nhĩ mệnh tam thiên tuy rằng có bất ngờ vì được Thị huyết đường trợ giúp, nhưng là nhìn thấy Thiên hạ vô địch chạy vào miếu Nguyệt lão, lập tức ra lệnh cho toàn thể ám bộ tiếp tục đánh lên.

Thiên hạ vô địch tựa hồ chuẩn bị huyết chiến đấu tới cùng, làm cho những người trong gia tộc đứng ở ngoài tạo thành một bức tường người, hẳn ở bên trong hướng vị trí nguyệt lão mà tiến, đám thuộc hạ từng người từng ngã xuống, nhưng hẳn vẫn không ngừng bước. Đây là chiêu dùng máu lót đường a, nhìn thì rất gần, nhưng đi thì rất lâu. Cuối cùng Thiên hạ vô địch còn chưa tới mười người. Thời gian cũng còn chưa tới một phút.

Toàn thể ám bộ còn lại đồng thời xuất hiện hết, vây ở bên ngoài gia tộc Thiên hạ đánh, tuy rằng sức chiến đấu phân tán, không giống vừa rồi trộm một cái chết một người, nhưng mà tốc độ rút máu cũng không xem là ít. Thiên hạ vô địch mắt thấy cách nguyệt lão không sao, cũng bất chấp đám người đang làm tường thịt chống đỡ cho hắn, chính mình chạy ra khỏi đám người hướng vị trí Nguyệt lão đánh tới.

Yếu nhĩ mệnh tam thiên này giờ không hiện thân, giờ xuất hiện ngay phía sau hắn, liền đem Thiên hạ vô địch định tại chỗ, cú đánh lên thực thành công, thiên hạ vô địch chỉ còn lại nửa cột máu. Ai nghĩ tới Thiên hạ vô địch quần cũng không thêm quần, mở Thiên vương thuần bỏ chạy, hẳn rất cục vọt tới trước mặt Nguyệt lão, gần như đã muốn click vào Nguyệt lão. Lưu Nguyệt liếc mắt nhìn thời gian, còn có 10 giây.

Như nghe được mệnh lệnh, nguyên bản những ám bộ ở nhiều hướng, đồng loạt vọt lại, Lưu Nguyệt nhìn thấy cùng một lúc có ít nhất có bốn game thủ thúy yên dùng kỹ năng Huyết trảm. Khiến Lưu Nguyệt trong thời khắc máu chốt đó, nhin không được nín cả thở.

Cuối cùng kết cục không thể nghi ngờ chấn động lòng người, Thiên hạ vô địch cuối cùng cũng đối thoại thành công. Nhưng ở thời điểm hắn đối thoại thành công đồng thời cũng bị Yếu nhĩ mệnh tam thiên đánh ngã. Như vậy, rốt cuộc là tính ai thắng? Thời gian đếm ngược cũng xuống 0, miếu Nguyệt lão lại trở về khu vực cấm PK, cuộc chiến nhẹ nhàng vui vẻ bên ngoài sân cũng không thể không ngừng lại.

Hiện tại mọi người đều trừng mắt ngóng chờ thông báo từ hệ thống, thậm chí có người còn đoán, bảo đã click vào Nguyệt lão, khẳng định là Thiên hạ vô địch thắng. Cũng có người nói click xong ngủ luôn, thì không tính là đã click, vậy nên chắc Yếu nhĩ mệnh tam thiên thắng.

Trong lúc mọi người đang bàn tán chờ đợi, hệ thống xuất hiện một đoạn chữ đỏ: Lừa cướp đầu này bởi vì cô dâu bị giết, cho nên coi như không hiệu quả. Lời này vừa thoát ra, mọi người như bị sét đánh ngang tai lần hai.

46. Chương 46: Thiết Lập Lại ‘chiến Minh’

Mắt thấy không còn trò hay gì để xem, các game thủ cũng lần lượt rút lui. Khi Thị huyết đường cũng chuẩn bị đi, thì Yếu nhĩ mệnh tam thiên chạy nhanh lại, rất đổi thành khẩn hướng Hiệp Hàm nói lời cảm tạ. “Vừa rồi cảm ơn các người đã ra tay trợ giúp.” Hiệp Hàm tâm tình xem ra vui vẻ, thế nhưng lại nói với hắn, “Bọn ta chỉ giúp các người dọn sạch chiến trường thôi, cũng không gọi là hỗ trợ.” Kết quả mọi người đột nhiên bị dọa, bởi câu nói của Yếu nhĩ mệnh tam thiên. “Cô đem hàn tinh, ta nghĩ ta muốn làm bạn với người.” Thiển thiển là người đầu tiên không kiềm chế được, phát ra một câu rất hại hoàn cảnh, “Đáng ra các người phải xem nhau như tình địch chứ.”

Không độc vừa thấy bà xã mình nói ra một câu như vậy, tuy rằng đáy lòng hắn cũng cảm thấy đồng tình, nhưng mà để ọi người xung quanh bàn tán cũng không tốt, hắn lập tức sửa lời. “Đừng nói lung tung, nếu là tình địch thì cũng là lúc trước rồi.” Kết quả không khí xung quanh càng trở nên khó xử hơn. Lưu Nguyệt quả thật không thể không bội phục hai vợ chồng chán ngắt này a.

Hiệp Hàm ngược lại tỏ ra rất sáng khoái nói với Yếu nhĩ mệnh tam thiên, “Ta cũng rất muốn cùng người kết giao làm bằng hữu.” Không khí tốt cực cũng nhờ câu nói này mà trở nên hài hòa hơn. Kết quả, Yếu nhĩ mệnh tam thiên đột nhiên lại viết ra một câu, “Yên Vũ là một cô bé tốt, chính là mọi người đối với cô ấy có chút hiểu lầm thôi.” Lời này vừa nói ra, Thiển Thiển bị chết lạnh a, nàng ta yếu ớt hỏi. “Cô em Yên Vũ nhà người mấy tuổi mà nhỏ?” Yếu nhĩ mệnh tam thiên trả lời một câu. “Kỳ thật cô ấy còn chưa trưởng thành.” Toàn thể đám Thị huyết đường bị sét đánh giữa trời.

Ngày nào đó bởi vì cái gọi là sự kiện cướp dâu, hôn lễ đương nhiên là không hoàn thành, tuy rằng không biết hôn lễ của Yếu nhĩ mệnh tam thiên với Yên Vũ là đùa thật hay đùa giả. Nhưng là tất cả mọi người đều bị câu nói của Yếu nhĩ mệnh tam thiên “Yên Vũ là một cô bé, vẫn còn chưa trưởng thành.” Làm chết giấc. Mọi người một bên đoán đoán về mối quan hệ của họ, một bên đoán đoán về tin tức hôn lễ.

Nhưng là ngày hôm sau diễn đàn cũng ầm ĩ không ít, trên diễn đàn bởi vì sự kiện cướp dâu, mà có hơn N comment. Lưu Nguyệt vốn đang nấu nướng trong game, kết quả Thiển Thiển kích động keo réo nàng, bảo nàng vào diễn đàn xem. Dù Lưu Nguyệt đã ngờ vực click vào xem, nhưng vẫn không khỏi có chút choáng ngợp, bởi vài topic hot được tít lên đầu bài.

Nàng từng bước từng bước kéo xuống. Cái thứ nhất tên là “Cướp dâu báo thù? Cô dâu chết thảm dưới đại đao.” Cái thứ hai tên là “Cuộc hỗn chiến kinh nhất giang hồ, Huyết đầm Miếu Nguyệt lão.” Cái thứ ba tên là “” ! Cướp dâu không hiệu quả.” Cái thứ tư tên là “Thị huyết đường – Nơi duy nhất bình yên trong trận chiến.”

Nhìn đến thị huyết đường, Lưu Nguyệt mắt nháy lên sáng ngời, nhịn không được liền click vào. Bên trong chụp lại rất nhiều hình, ngay từ lúc bắt đầu, trước khi mở cờ cướp dâu, hình Thị huyết đường tập hợp lại ngồi xuống. Cùng sau khi mở cờ, hình ảnh bắt đầu hỗn chiến. Xuống lần nữa là hình ảnh Hiệp Hàm phân phó giết hết những ai tiến tới gần, trên hình còn thấy rất rõ những game thủ nhóm cuộc sống vẫn như trước ngồi đó, còn có hình ảnh nói cười vui vẻ. Cuối cùng là hình ảnh toàn thể Thị huyết đường xuất động, giúp Yếu nhĩ mệnh tam thiên rửa sạch chiến trường. Phía dưới tám hình còn được chủ topic viết một dòng nhỏ ‘Gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ, mắt thấy trận cướp dâu, đột nhiên xuất hiện kẻ quấy rối, Thị huyết đường ra mặt rửa sạch.’ Phía dưới là một đồng comment, rất nhiều người lúc ấy cũng có mặt ở hiện trường, đều thấy màn này, không ngừng khen Thị huyết đường đều là những game thủ có tố chất cai, cũng nói Thị huyết đường kỷ luật tốt, cũng có rất nhiều người xin gia nhập Thị huyết đường. Làm thành viên của Thị huyết đường, Lưu Nguyệt đọc những comment này trong lòng không khỏi vui vẻ.

Tới khi Lưu Nguyệt quay ra trang chủ, đột nhiên phát hiện một topic lúc nãy không nhìn thấy. Tên gọi ‘Âm mưu kinh thiên động địa về sự kiện cướp dâu.’ Lưu Nguyệt nhịn không được tò mò, cũng click vào, bên trong đem sự kiện trước sau cuộc cấm cờ cướp dâu nói hết, điều đáng nói là chủ topic còn đem hình chụp đoạn chat trên kênh Thế Giới ra post. Đều đem tên mấy người đó khoanh tròn, sau đó là hình những kẻ xuất hiện quấy rối lúc đó, chủ topic cũng rất cẩn thận phóng to hình những kẻ đó ra, rồi lại khoanh vòng tên trên đầu chúng. Kỳ thật hôm qua Lưu Nguyệt cũng thấy trò này, nhưng là người này chẳng những thấy

được, mà còn xử lý cẩn thận như vậy, có thể đem âm mưu của Thiên hạ vô địch vạch trần. Trong lòng Lưu Nguyệt thật kính phục hẳn, liền kéo chuột xuống dưới, xem thông tin chủ topic, dĩ nhiên chính là kẻ luôn lo sợ thiên hạ chưa đủ loạn Võ lâm tiểu tiểu sinh. Xem ra cũng là người quen của Hiệp hàm.

Dạo diễn đàn được nửa giờ, thì QQ đột nhiên nhấp nháy, Lưu Nguyệt click mở ra xem. Lại là Thiển Thiển, lúc này nàng ta kích động không kém bảo nàng nhanh vào game. Lưu Nguyệt nhất thời phát thẹn, bảo ta ra diễn đàn xem cũng là người, giờ bảo ta vào lại game cũng là người. Nhưng là nàng vẫn nhanh chóng bỏ lại vào trò chơi a.

Mới đi lên, bóng đêm ngay tại kênh gia tộc hô. “Tiểu Nguyệt thật chậm chạp, làm ta phải gọi Thiển Thiển đi kiếm người a.” Lưu Nguyệt vô cùng ủy khuất, “Ta vừa rồi vẫn ở đây, là Thiển Thiển kêu ta ra diễn đàn mà.” Bóng đêm cũng không nói nhiều, lập tức liền nói ra thông tin mới nhất, “Biết gì không? Chiến minh thiết lập lại!” Lưu Nguyệt vừa thấy lời này, choáng váng!

Nàng hơi giật mình hỏi, “Trước kia thiên hạ vô địch thông báo lâu như vậy, cũng đâu có ai chịu trở lại, như thế nào giờ đột nhiên lại?” Bóng đêm cũng kỳ quái không thôi, “Ta cũng không biết nữa, chỉ biết hôm qua sau khi cướp dấu xong, thiên hạ vô địch thông báo trên kênh thế giới, bảo thiết lập lại Thiên hạ. Lúc ấy ta không để ý, kết quả hôm nay login, liền thấy trên đầu rất nhiều người trên đầu ghi bang phái Thiên hạ, vừa rồi ta tìm mấy bằng hữu kinh doanh hỏi chuyện, vì sao Thiên hạ phát triển nhanh vậy, hiện tại đã hơn ba trăm người, phỏng chừng còn muốn tăng thêm nữa.” Lưu Nguyệt hoàn toàn , đây là có chuyện gì? Là bởi vì trận cướp dấu chấn động ngày hôm qua, mà Thiên hạ đã lấy lại được nhân khí? Nghĩ như thế nào cũng đều cảm thấy không có khả năng nha, khẳng định có gì nguyên nhân.

Quả nhiên tới chạng vạng, Thiên hạ vô địch lại trên kênh Thế Giới thông báo, xem có vài phần giống đại hội tổng động viên.

[Thế Giới] [Thiên hạ vô địch]: Các vị từng bị ám sát, sợ bị ám sát, mọi người cùng hành động đi, vì sự hài hòa của trò chơi, để không phải suốt ngày phải hoảng loạn, gia nhập Thiên hạ của bọn ta đi. Để chúng ta cùng nhau chống lại những kẻ ám sát, Không còn là thời đại của ai lăm lăm thì mạnh nữa rồi!

[Thế Giới] [Thiên hạ có quỷ]: Có nhiều kẻ thù nên sợ ám sát? Đã có tên trong danh sách ám sát? Đừng lo chỉ cần gia nhập Thiên hạ, thì không cần phải sợ hãi, đem những kẻ ám sát phá hoại sự cân bằng của trò chơi quét sạch, xem lại sự công bằng cho giang hồ!

[Thế Giới] [Sát]: Ta muốn nhập bang! Ta bị mười tám tên Âm bộ, liên tục đuổi giết ba ngày trời, đuổi giết làm ta tuột mất một cấp mà vẫn không chịu buông tha.

[Thế Giới] [Vừa ngu vừa khờ]: Thiên hạ sẽ là làm gì? Chuyên rửa sạch Âm bộ? Chỉ dựa vào mỗi mấy người ư!

[Thế Giới] [Thiên hạ thiên thượng]: Thiên hạ bọn ta chính là chuyên môn diệt trừ bọn Âm bộ rác rưởi kia, chỉ dám trốn ở góc phòng phụ nữ, thực không phải đàn ông, có bản lĩnh cùng ta đối mặt công khai đánh! Anh em nào muốn gia nhập thì ra Thế Giới báo danh đi!

.....

Lưu Nguyệt nhanh chóng nói với Hiệp Hàm, chuyện Thiên hạ vô địch thiết lập lại Chiến minh. Hiệp Hàm lúc ấy cũng có chút giật mình, bất quá những đoạn thoại trên Thế Giớinày, mọi người cũng hiểu ra được chuyện gì đã xảy ra. Lưu Nguyệt còn tỏ ra rất bức mình vì sự gian trá của Thiên hạ vô địch, Hiệp Hàm ngược lại thần nhiên nở nụ cười, tựa hồ sớm đoán được sẽ có ngày này.

Mấy ngày kế tiếp, trong game còn có nhiều chuyện lý thú hơn. Mỗi ngày có tới mấy trăm game thủ mang danh Thiên hạ ở trên bản đồ trò chơi không ngừng lùng sục tìm kiếm, chỉ cần phát hiện ra game thủ Âm bộ nào, liền gọi lệnh triệu tập, đám thành viên Thiên hạ lập tức tụ hội lại. Một nhát đem mớ Âm bộ đó giết sạch. Âm bộ hiện tại cũng không còn nổi tiếng như trước, Thiên hạ hội hiện tại người rất đông, người bình thường cũng không dám tùy tiện bỏ tiền mua mạng, hơn nữa cho dù có mua. Xác suất thành công cũng không cao, bởi vì bọn họ hiện tại mặc kệ đi đâu, làm nhiệm vụ, đánh trang bị, chỉ cần mang danh mua mạng, liền bị cả hội Thiên Hạ kéo tới đánh giết.

Sau đó, bộ phận Âm bộ bắt đầu có chút hỗn loạn. Kỳ thật Yếu nhĩ mệnh tam thiên cũng không phải không

nghe tới biện pháp đối kháng, tỷ như mọi người cùng nhau hành động, cố không đi riêng lẻ. Nhưng dù sao gia tộc bọn họ người cũng ít, cùng so sánh với 300 mấy người của Thiên hạ, quả thực chính là tự tìm đường chết, chỉ cần bọn họ dám ra khỏi thành, liền sẽ nhận ngay một vé miễn phí về thành a.

Có người nói, Âm bộ không phải toàn game thủ phái Thủy yên thôi sao. Như thế nào lại không dùng ẩn thân đi ra ngoài a. Nhưng là nếu người muốn đi đánh quái, cũng phải ẩn thân thêm một lần, biện pháp này không được. Vả lại Thiên hạ vô địch muốn giết âm bộ muốn phát cuồng rồi. Hắn thiết lập hẳn một tổ đội, tên là xe lu. Tất cả đều là game thủ có công kích ma pháp diện rộng, chỉ cần biết âm bộ xuất hiện ở đâu đó trên bản đồ, các thành viên trong hội sẽ kêu gọi. Sau đó xe lu liền nhảy vào. Bày một trận ma pháp kinh trời động đất, mặc cho người trốn ở đâu, cũng bị bọn chúng đánh văng ra.

Cuối cùng, thật sự chịu không nổi sự dày vò mà đám game thủ Âm bộ bắt đầu rời khỏi, lúc trước gia nhập Âm bộ cũng chỉ vì muốn chơi, muốn kiếm chút tiền nên mới gia nhập, nhưng là hiện tại chẳng những kiếm không được tiền, mà còn phải mất mạng. Rất nhiều game thủ bắt đầu rời gia tộc bỏ của chạy lấy người.

Mất thấy Âm bộ chống đỡ không nổi nữa, đám người nhàm chán rảnh rồi Thị huyết đường, lại bắt đầu thảo luận. Thiên hạ Yên Vũ theo Yếu nhĩ mệnh tam thiên tuy vì có chút quan hệ, nhưng là bởi vì lúc ấy Âm bộ còn rất náo nhiệt. Dựa theo phong cách hành sự của cô ta trước kia, tựa hồ đều là xuôi theo chiều gió, bên nào nổi bật, cô ta sẽ lao về hướng ấy. Thậm chí Thiển Thiển còn công khai phát biểu trong kênh gia tộc, “Ta đoán chừng vài ngày là Thiên hạ Yên Vũ sẽ cùng Yếu nhĩ mệnh tam thiên ly hôn thôi!” Nàng vừa mới dứt lời, bóng đêm nhảy vào nói, “Sai lầm, ly hôn cái gì, bọn họ đã kết hôn đâu, chưa kịp làm lễ đã bị người ta phá, hiện tại lại xảy ra chuyện này, Thiên hạ Yên Vũ dù có đi, cũng không có người làm gì được.” Lưu Nguyệt yếu đuối nói thêm một câu, “Chẳng phải hiện tại bọn họ đang có quan hệ ở ngoài sao?” “Hiện tại là như thế nào, con nhóc Thiên hạ Yên Vũ kia, mọi người còn chưa nhìn rõ sao?” Thiển Thiển thập phần quyết đoán phán quyết kết luận.

Quả nhiên, lại qua mấy ngày, Âm bộ liền biến mất trong mắt mọi người. Yếu nhĩ mệnh tam thiên cũng vài ngày không thấy xuất hiện nữa. Mọi người trong lòng âm thầm đoán, Thiên hạ Yên Vũ lần này có hay không chạy về tìm Thiên hạ vô địch.

47. Chương 47: Yên Vũ Cố Chấp

Thiên hạ Yên Vũ lần này lại khiến ọi người rớt hết cả mắt, cô ta thậm chí không thèm quay đầu lại tìm Thiên hạ vô địch, mà còn một mình tử thủ ở Âm bộ. Việc Thiên hạ hội nhằm vào Âm bộ tiến hành một loạt hủy diệt cùng đả kích, khiến cho các thành viên từ bỏ gia tộc, Âm bộ chỉ còn sót lại hai vị thành viên, trừ Yên Vũ, chỉ còn lại mỗi Yếu nhĩ mệnh tam thiên suốt mắt ngày nay không thấy onl.

Ở âm bộ bây giờ đã gần như tiêu tùng rồi, nhưng không hiểu sao Thiên hạ vô địch vẫn cố chấp. Ở thời điểm Âm bộ bắt đầu tan rã, Thiên hạ hội cũng đình chỉ việc thanh trừ. Nhưng chỉ được nửa ngày, Thiên hạ vô địch đột nhiên tuyên bố, từ giờ trở đi hắn muốn tiếp tục đuổi giết đến khi nào Thiên hạ Yên Vũ rời khỏi giang hồ mới thôi. Khiến toàn thể mọi người khiếp sợ không thôi, cái trò này bọn họ định hát tới khi nào đây, chẳng lẽ hai người bọn họ thật sự do yêu quá hóa hận ư?

Nhưng là Thiên hạ vô địch nói được làm được, hắn còn nói, không muốn kẻ nào nhúng tay vào. Kết quả trong trò chơi liền xuất hiện một màn vô cùng kinh người, Thiên hạ vô địch mỗi ngày cưỡi ngựa đuổi theo sau Thiên hạ Yên Vũ, chỉ cần Thiên hạ Yên Vũ xuất hiện trên bản đồ là một lát sau, Thiên hạ vô địch liền nổi gót theo tới. Sau đó có người biết chuyện liền đi theo bọn họ xem náo nhiệt, vừa xem vừa lên kênh Thế GiớiKể. Đương nhiên, kẻ nhàm chán đó chính là Võ lâm tiểu tiểu sinh, một kẻ chuyên đi tuyên truyền mấy chuyện nhảm nhí.

Đương nhiên, phần lớn game thủ trong trò chơi, rất hy vọng hắn đem mấy chuyện bát nháo đó phát huy thật tốt.

[Thế Giới] [Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Thiên hạ Yên Vũ xuất hiện ở Đào nguyên khê, Thiên hạ vô địch đâu? Thật khiến cho chúng ta chờ mong không biết bao giờ hắn xuất hiện a.

[Thế Giới] [Đào lý vô ngôn]: Nha, giết nguyên ngày hôm qua, hôm nay lại tiếp tục a.....

[Thế Giới] [Hoa rơi nước chảy]: Nói thật, ta bắt đầu đồng tình với Yên Vũ xinh đẹp a, chồng mới mấy ngày không login, liền bị chồng cũ mỗi ngày dí đánh thành ra như thế. Mau tới đây cho ca ca an ủi nào!

[Thế Giới] [Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Tới rồi! Thiên hạ vô địch chỉ trong 2 phút đã tới Đào nguyên khê a, ta đang ở đó quan sát, yêu cầu mọi người tiếp tục chú ý bản báo cáo tình hình trực tiếp, chúng ta tập trung nào!

[Thế Giới] [Đùng nổ súng là ta]: Hôm nay nữa là trọn ba ngày rồi, Thiên hạ vô địch hẳn phát rồ à, không phải chỉ bị đá thôi sao, có cần cùng đàn bà con gái làm tới mức đó? Thật không đáng mặt đàn ông.

[Thế Giới] [Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Thiên hạ Yên Vũ đang làm nhiệm vụ đánh quái. Nhìn thấy Thiên hạ vô địch từ xa, liền ẩn thân bỏ chạy, Thiên hạ vô địch ở trên bản đồ, có thể tìm được Thiên hạ Yên Vũ không? Mong mọi người tiếp tục chờ đợi.

[Thế Giới] [Bồ đào quả quả]: Ta vẫn thấy không ưa được cô em Thiên hạ Yên Vũ này, Thiên hạ vô địch giết thật hả giận! Ta thích!

[Thế Giới] [Thống nhất băng hồng trà]: Nói thật, thay lòng đổi dạ trong game cũng bình thường mà, làm gì phải đuổi tận giết tuyệt như vậy, đã làm giải tán Âm bộ, bây giờ còn muốn bức chết Yên Vũ..... Không phải tâm lý của Thiên hạ vô địch bất thường đó chứ.

[Thế Giới] [Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Thiên hạ Yên Vũ không may chưa về tới nhà, đã bị Thiên hạ vô địch tóm được. Hay lắm, trò mèo vờn chuột kết thúc, Thiên hạ Yên Vũ bị miễn phí đuổi về thành. Chúng ta tiếp tục theo dõi chờ tin, thỉnh mọi người tùy thời chú ý!

.....

Lưu Nguyệt hiện tại cơ hồ mỗi lần login, đều có thể nhìn thấy những tin tức như vậy trên kênh thế giới, nàng vốn cũng bức mình cô nhóc Yên Vũ này, có đôi khi thậm chí nàng còn cảm thấy cô ta là cố tình gây sự, nhưng dù sao cũng là lòng dạ con gái dễ mềm lòng, nhìn thấy cô ta bị thê thảm như hôm nay, vẫn là cảm thấy có chút đồng tình, cũng cho rằng Thiên hạ vô địch có chút quá đáng.

Những người của Thị huyết đường đang onl phần lớn cũng nhìn qua kênh thế giới, cũng bắt đầu thảo luận một trận. Thị huyết đường dù sao cũng hay cảm thông cho người yếu thế, cũng không tự chủ mà cảm thấy kết cục này đối với Thiên hạ Yên Vũ có phần thê lương quá, cũng cho rằng Thiên hạ vô địch một thằng đàn ông mà đi ăn hiếp một cô nhóc, quả thật có chút làm cho người ta phỉ nhổ. Cuối cùng lúc đang ở trước quầy của Bồng đêm, đột nhiên được nàng ta báo tin, Lưu Nguyệt cảm thấy kỳ quái, còn không có tới kịp hỏi, Thiển Thiển so với nàng còn nhanh miệng hơn. “Gì tin tức? Tài liệu giá cao à?”

“Ta nói là tin tức của Thiên hạ Yên Vũ cùng Thiên hạ vô địch! Ta vừa mới nghe được từ người khác.” Bồng đêm vừa thốt ra, mọi người hay hóng chuyện đều bị kéo vào. “Biết gì không, kỳ thật sau khi Âm bộ bị giải tán, hắn đi tìm Thiên hạ Yên Vũ, muốn cô ta hồi tâm chuyển ý, kết quả Thiên hạ Yên Vũ không đồng ý.” Bồng đêm vừa đánh xong một câu, Thiển Thiển liền khẩn cấp hỏi, “Không phải chứ! Hắn biến thái à, người ta không muốn quay về bên hắn, hắn sẽ đuổi giết đập người ta ra khỏi trò chơi?” Không độc bình thường ghét nhất là Thiên hạ Yên Vũ, cũng không thể không nói câu công đạo, “Ta khinh! Cái thằng đó không phải đồng loại với bọn ta, nhưng mà Yên Vũ kia uống lộn thuốc à, đang chơi trò trình tiết liệt nữ?”

Bồng đêm tiếp tục viết, “Nghe nói Thiên hạ mưa bụi lúc ấy nói một câu, kích thích tột đỉnh Thiên hạ vô địch, Thiên hạ Yên Vũ cùng hắn nói, cho dù Âm bộ không còn, cho dù Yếu nhĩ mệnh tam thiên mỗi ngày đều bị người đuổi giết, cô ta cũng nguyện ý ở lại bên người hắn.” Lưu Nguyệt nhìn lời này, cảm thấy có chút không nói được gì. Thiên hạ Yên Vũ không phải thật sự đối với Yếu nhĩ mệnh tam thiên có tình cảm chứ, chẳng lẽ chuyện bọn họ có quan hệ ngoài đời, là sự thật? Thiển Thiển cùng Không độc cũng bị lời này làm chấn động, “Ta khinh, cô ta đột ngột đổi tính trở thành trình tiết liệt nữ, ta chịu không được, ta muốn ói, hi vọng ói cho bằng hết.” Không độc lập tức nói theo, “Bà xã đại nhân chờ ta, ta cũng phải đi ói a.” Phán

ứng của Bóng đêm cũng không khoa trương như vậy, “Đây cũng chỉ là tin tức bên đường thôi, ai biết qua vài ngày nữa, cô ta làm không nổi đối ý, trước hãy chờ xem.”

Kết quả thật đúng là làm cho người khác choáng ngợp. Một tuần trôi qua, Yếu nhĩ mệnh tam thiên vẫn mất tăm, cũng chưa xuất hiện qua. Rất nhiều người đều đoán, hẳn hẳn định là vì ám bộ giải tán, cho nên quyết định không chơi nữa. Nhưng là Thiên hạ Yên Vũ, tình nguyện mỗi ngày bị Thiên hạ vô địch đuổi giết, đều thề sống chết không rời khỏi Ám bộ, một mình tử thủ tại đó. Quả thật khiến cho rất nhiều người nhìn cô ta với ánh mắt khác xưa, vốn tưởng cô ta chỉ giả bộ thể thôi, chống đỡ không được hai ba ngày sẽ chạy, nhưng là đã bị Thiên hạ vô địch giết rớt tới bốn cấp, cô ta nữa điểm cũng không buông ra, lúc ấy Võ lâm tiểu tiểu sinh ở hiện trường trực tiếp, phát lại đoạn đối thoại của bọn họ, thật đúng là chấn động lòng người.

Tình huống lúc đó là như vậy:

Thiên hạ vô địch nói “Yên Vũ, ngươi đã muốn rớt bốn cấp, bỏ gia tộc kia đi, ta để cho ngươi đường lui, bằng không ta sẽ giết tới khi ngươi không còn một cấp. Thiên hạ Yên Vũ nói: “Ta đáp ứng giúp hẩn giữ gia tộc, ngươi dù có giết ta không còn một cấp ta cũng không rút.

.....

Đoạn thoại này vừa được công bố, số người ủng hộ Thiên hạ Yên Vũ liền tăng vọt, không ít người nhảy ra Like nằng, nói nằng lằng nữ biết quay đầu vô cùng quý giá, biết sai có thể sửa chính là nữ nhân tốt. Giúp vị hôn phu giữ gia tộc lâu như vậy, hơn nữa người đó còn biến mất nhiều ngày như thế, cũng không biết có phải bỏ chơi rồi hay không, Yên Vũ vẫn không hết hy vọng ra mặt thay chồng. Thiên hạ vô địch phỏng chừng cũng bị lời nói này kích thích, cường độ đuổi giết càng ghê gớm, hơn nữa thủ pháp càng thêm biến thái.

Thiểm Thiểm cùng Bóng đêm ở trong kênh gia tộc thảo luận, “Yên Vũ kia thật khiến ta nhìn bằng con mắt khác a, ta vẫn nghĩ cô ta sẽ lại lằng nhằng, không ngờ cuối cùng cũng hoàn lương rồi.” Bóng đêm cũng khó tin nói “Cô ta cứ khăng khăng chờ Yếu nhĩ mệnh tam thiên, thật là có chút cảm giác giống Vương bảo xuyên a.” Thiểm Thiểm nhin không được phun trào, “Ngươi cho là Yếu nhĩ mệnh tam thiên là Tiết nhân quý sao, nếu làm không tốt hẳn sẽ không quay về ư.” Lưu Nguyệt xem bọn hẩn tán gẫu sôi nổi, nhin không được xen mồm vào, “Ta cảm thấy Yếu nhĩ mệnh tam thiên không phải người như vậy a.”

Bóng đêm bày giọng điệu từng trải ra nói. “Tiểu Nguyệt! Đây chỉ là trò chơi, Người ta bỏ tiền ra chơi, là để mua niềm vui, nếu chơi không vui, rời đi cũng là bình thường thôi. Ngươi xem Ám bộ đều giải tán, kỳ thật Yếu nhĩ mệnh tam thiên có trở lại hay không cũng vậy thôi.” Thiểm Thiểm cũng phụ họa, “Kỳ thật dù giờ hẩn trở lại, thì cũng bị Thiên hạ vô địch đuổi giết mà thôi, căn bản chẳng thay đổi không được gì.” Thật là như vậy sao, Lưu Nguyệt bắt đầu cảm thấy có chút đồng tình với Thiên hạ Yên Vũ.

Thời gian lại vài ngày trôi qua, Thiên hạ vô địch vẫn tiếp tục đuổi giết, Thiên hạ Yên Vũ cũng không ngừng kiên trì. Nguyên lai những kẻ ham thích chuyện lạ, thích xem náo nhiệt, cũng theo khí thế bùng bùng lúc đầu mà tê liệt đi. Cũng may tiêu điểm trong trò chơi mỗi ngày đều thay đổi, lực chú ý của mọi người hiện tại đều dời qua một sự kiện khác. Chính là gần nhất công ty trò chơi up lên thông tin hình ảnh mới trên web, sắp tới sẽ nâng cấp mở rộng bản đồ, sẽ có thêm nhiều yếu tố mới lạ.

Tiêu điểm của mọi người đang hướng về những hình ảnh mới up trên diễn đàn, thì trong trò chơi lại nổi lên một tin chấn động. Kể biến mất bấy lâu nay không login Yếu nhĩ mệnh tam thiên đã trở lại, khiến nhiều người nghĩ hẩn trở lại là vì vụ nâng cấp này, hay là vì cảm thấy bản thân có lỗi với Yên Vũ.

Hắn đến chính là đem Ám bộ được Yên Vũ tử thủ suốt hai tuần liền giải tán.

Thiểm Thiểm vốn là thực chán ghét Yên Vũ, bắt quá hai tuần nay Yên Vũ đã cố gắng kiên trì, toàn bộ giang hồ đều thấy được, cô ta kiên trì lâu như vậy, bị Thiên hạ vô địch biến thái kia giết rớt bảy cấp, mà bảy cấp cũng không phải là con số nhỏ. Kết quả thì sao? Kiên trì của cô ta chả là cái quái gì cả, chính chủ vừa lên mạng, không nói lời nào, đem gia tộc giải tán, hẳn rớt cuộc là muốn Yên Vũ đi đâu đấy.

Thiểm Thiểm lập tức ngay tại kênh gia tộc kêu gào: “Ta thấy Yếu nhĩ mệnh tam thiên! Hẩn vừa lên mạng đã giải tán gia tộc! Ta tuy rằng vẫn chán ghét con bé Yên Vũ kia, nhưng là cũng không vì vậy mà khi dễ người ta, Cô ta rớt tới bảy cấp a!” Lưu Nguyệt đương nhiên cũng thực vì Yên Vũ mà bất bình, không nghĩ tới

bóng đêm lại. “Hắn chính là căn bã! Yên Vũ kia quả là tạo nghiệt a! Đúng là bị quả báo, cô ta đùa giỡn tình cảm của Thiên hạ vô địch, kết quả giờ lại bị người khác đùa giỡn lại!”

Lưu Nguyệt cũng bức bối, Thiển Thiển cùng Bóng đêm thương lượng định đi tìm Yếu nhĩ mệnh tam thiên lý luận, Lưu Nguyệt cũng nhịn không được phụ họa, nàng cũng nhìn không được, ba cô nàng hè nhau thảo luận thật kịch liệt.

Cô Dạ Hàn Tinh ở bên nhìn thật lâu rồi vào viết một câu: “Các ngươi có chứng cứ không?” Lưu Nguyệt khó hiểu nhìn y, Hiệp Hàm bất đắc dĩ vuốt tóc nàng, “Cả ba người đừng kích động, làm sao em biết vụ giải tán này, chưa được sự đồng ý của Yên Vũ?” Lưu Nguyệt trừng mắt nhìn y “Nếu vậy Yên Vũ kia mắc chi phải tử thủ ở đó suốt hai tuần liền?” Hiệp Hàm nghĩ nghĩ nói: “Mấy em không có chứng cứ a, cho nên cái gì cũng đều có khả năng.” Lưu Nguyệt nhìn Hiệp Hàm thật biết không nói sao.

48. Chương 48: Âm Bộ Bị Giải Tán

Mọi người còn đang vì Yếu nhĩ mệnh tam thiên vừa lên mạng đã giải tán Âm bộ mà tò mò, kết quả chưa kịp thảo luận gì, Yếu nhĩ mệnh tam thiên cũng đột ngột như khi đến, mặc danh kỳ diệu logout. Mọi người khiếp sợ! Chẳng lẽ hắn login chỉ để giải tán gia tộc?! Ngày đó Yên Vũ kiên trì tồn hết hai tuần trả giá giờ như gáo nước đổ đi? Trong lúc nhất thời, vui sướng khi người gặp họa có, đồng tình cổ vũ có, mà vì cô ta bất bình cũng có.

Lưu Nguyệt nhìn trong kênh bình luận loạn lên, xoay qua nhìn Hiệp Hàm, trong mắt đầy nghi ngờ. Hiệp Hàm ho khan một tiếng, có điểm xấu hổ cười cười, “Bà xã a, ta cũng không phải biết trước, chuyện bọn họ lúc đó chưa hẳn là ta đoán đúng mà.” Lưu Nguyệt bắt mắt bay tới nhéo khuôn mặt anh tuấn của Hiệp Hàm một cái, “Vậy sao vừa rồi còn ngăn em, sớm biết như vậy bọn em đã đem tên Yếu nhĩ mệnh tam thiên đó mắng ột trận.” Hiệp Hàm cười khổ không thôi. “Tuy không biết phát sinh chuyện gì, nhưng Yếu nhĩ mệnh tam thiên không phải người như vậy đâu.” Lưu Nguyệt nhìn sự kiên trì của y, đối với y làm mặt quỷ, không để ý tới.

Thiển Thiển cùng Bóng đêm nguyên bản cũng tính thay Yên Vũ đi giành công đạo, kết quả người ta chính chủ login không đến năm phút liền out, các nàng cũng chỉ có thể đứng một bên trừng hai mắt. Tựa hồ về sau Âm bộ thật sự giải tán, Yên Vũ sẽ càng khó sống hơn, nếu nói hai tuần vừa rồi là tra tấn thân thể, thì mấy ngày nay chính là tra tấn về tinh thần. Thiên hạ vô địch quá độc. Không ngừng phát trên kênh Thế Giới truyền muốn mọi người biết Yên Vũ bị Yếu nhĩ mệnh tam thiên vứt bỏ.

[Thế Giới] [Thiên hạ vô địch]: Thiên hạ Yên Vũ, Yếu nhĩ mệnh tam thiên chẳng những không cảm kích người một mảnh thâm tình, còn đem đau khổ suốt hai tuần của người chôn cùng Âm bộ, Một kẻ bạc tình như vậy người còn lưu luyến làm gì, chỉ cần người ở trước mọi người giải thích xin lỗi ta, ta nghĩ tới tình cảm cũ, có thể sẽ lo lắng thu nhận người.

[Thế Giới] [Thảo nê mã]: Chưa gặp ai không biết xấu hổ thế, chưa gặp ai không biết xấu hổ thế, đánh người ta rồi bắt cấp, giờ lại quay đầu làm bộ tốt bụng, chỉ sợ là đã quá muộn! Mỹ nữ không lo không gã được, đi mất một Yếu nhĩ mệnh tam thiên, sẽ có hàng hàng vạn vạn Yếu nhĩ mệnh tam thiên khác xuất hiện.

[Thế Giới] [Nhả miệt điệp]: Anh trai a, người nói chuyện với cảm thú làm gì, hắn không hiểu tiếng người, để cho hắn ở đó tiếp tục tự sửa đi.

[Thế Giới] [Thiên hạ vô địch]: Không dính dáng thì đừng xen mồm vào. Thiên hạ Yên Vũ người ra đi, hiện tại là cơ hội cuối cùng của người, chính người nhìn đi.

[Thế Giới] [Thiên hạ Yên Vũ]: Ta và người không cùng tư duy.

[Thế Giới] [Dao trì thanh liên]: Yên Vũ tỷ tuyệt đỉnh! Người cùng chó nói chuyện không hợp a. Tắt một cái rồi ột cục đường, người cho con gái bọn ta là gì hả!

[Thế Giới] [Thiên hạ vô địch]: Ta xem ngươi mạnh miệng tới khi nào, ngươi khẳng khẳng một mực muốn đi theo Yếu nhĩ mệnh tam thiên? Ngươi nghĩ hấn yêu ngươi sao? Ngươi cũng đừng có ngốc!

[Thế Giới] [Bồ đào quả quả]: Không phải mắt ta nhìn lầm chứ, như thế nào càng nhìn càng giống thỉnh cầu tái hôn thế?

[Thế Giới] [Hỉ dương dương]: Ngươi không có nhìn lầm, ánh mắt của mọi người sáng như tuyết, đây gọi là bức hôn một cách lỏa lồ.....

[Thế Giới] [Thiên hạ vô địch]: Không liên quan thì lặn xuống!

[Thế Giới] [Thiên hạ Yên Vũ]: Muốn giết thì giết, tùy ngươi! Cho dù giải tán, ta vẫn là người của Âm bộ.

.....

Lưu Nguyệt nhin không được bị thâm tình của Yên Vũ làm cho cảm động, lại nhìn Thiển Thiển, nàng càng nhin không được, “Ta khinh! Thiên hạ vô địch này thật không phải là người, gia tộc người ta đã giải tán, hấn còn muốn mượn gió bẻ măng, bắt quả lẩn này Yên Vũ đã làm cho ta có vài phần kính trọng a!” Không độc như cũ đi ra tăng bốc bà xã. “Kẻ lẳng nhăng trước đây trong mắt ta giờ đã biến thành cô nàng đệ nhất thống khổ vì tình a...”

Kết quả trầm mặc thật lâu đột nhiên Tay phải thần thánh đi ra nói, “Yếu nhĩ mệnh tam thiên và Thiên hạ Yên Vũ thật sự quen biết nhau ngoài đời sao?” Bóng đêm cũng không xác định nói, “Yếu nhĩ mệnh tam thiên chính mình nói, có phải hay không chả ai biết được. Làm sao vậy?” Tay phải thần thánh dừng một chút mới tiếp tục nói. “Ta tra địa chỉ IP của Yếu nhĩ mệnh tam thiên, tính thâm nhập máy tính của hấn xem thử, kết quả máy tính của đối phương có cài hệ thống phản truy, ta thiếu chút nữa bị hấp chop được.” Toàn bộ gia tộc bị khiếp sợ.

Hiệp Hàm đầu tiên chính là truy vấn Tay phải thần thánh, “Đối phương cũng là cao thủ máy tính?” Tay phải thần thánh khẳng định nói, “Tuyệt đối là một cao thủ, có khi còn là dân cùng nghề.” Lưu Nguyệt im lặng, như thế nào Yếu nhĩ mệnh tam thiên cũng là hacker? Tay phải thần thánh đột nhiên bổ sung một câu, “IP vừa rồi của hấn là ở Anh quốc.” Lưu Nguyệt vừa nhìn Hiệp Hàm vừa nhìn lời Tay phải vừa nói, nhin không được vuốt mày.

Nàng lập tức chớp mắt xoay người mong chờ nhìn Hiệp Hàm, Hiệp Hàm biết ý tứ của nàng, lại nhảm chán lấy tay vuốt tóc nàng, “Ngay từ đầu anh đã cảm thấy hấn không phải người đơn giản. Nghe được hấn ở nước ngoài, chính là có phần đoán trước được.” Lưu Nguyệt bủ môi, tựa hồ đối với lời giải thích này một chút cũng không cao hứng, ai nha, khẳng định là do nàng chơi game nhiều quá, cũng trở nên càng ngày càng thích mấy chuyện tào lao a!

Vào ngày hôm đó, buổi tối hôm Thiên hạ vô địch khuyên bảo Thiên hạ Yên Vũ không có kết quả, ngừng một ngày thì cuộc đuổi giết lại bắt đầu. Tuy rằng mọi người đều đối với Thiên hạ Yên Vũ thân thiết đồng tình, nhưng là ngoại trừ nói miệng cùng lên án ra, cũng không có ai chân chính giúp cô ta, tựa hồ đều sợ thế lực khổng lồ vừa phát triển chớp nhoáng kia.

Lưu Nguyệt, Thiển Thiển còn có Bóng đêm ba cô tổ đội, đi giúp Lưu Nguyệt kiếm tài liệu, bởi vì tài liệu nấu nướng không đủ, thị trường hiện nay vô cùng thiếu hụt loại tài liệu này, ba người hằng tuần đều phải bỏ chút thời gian giúp nàng đi đánh tài liệu. Ba người đang tại một địa phương xoát hăng say, xa xa thấy một nữ Thúy yên cười ngửa chạy, mặt sau còn có một một thân cực phẩm nam Thiên vương.

Lưu Nguyệt vừa dịch chuột kéo qua liền thấy, dĩ nhiên là Thiên hạ Yên Vũ cùng Thiên hạ vô địch. Tuy rằng bình thường trên kênh Thế Giới nghe mọi người nói Thiên hạ Yên Vũ như thế nào bị đuổi giết, nhưng cũng chưa từng thật sự gặp qua, hôm nay vừa khéo, liền được đụng phải, ba cô nàng đối với Yên Vũ là cực kì chán ghét, lại bởi vì sự si tình cùng dứt khoát của cô ta mà có chút đồng tình.

Hiện tại gặp phải chuyện này, đương nhiên không thể ngồi yên không làm gì. Mắt thấy đỉnh đầu Yên Vũ chỉ còn một vết máu. Lưu Nguyệt lập tức cấp một cái Thiên hàng cam lộ, đem máu của Yên Vũ bơm đầy. Yên Vũ cảm thấy có chút bất ngờ, vốn đang chạy trời chết liền chậm tốc độ lại, kết quả kinh hãi nhìn thấy

ba cô nàng của Thị huyết đường đang đánh quái bên kia. Thời điểm cô ta nhìn thấy có Lưu Nguyệt trong đó, rõ ràng cả kinh. Bởi vì bị cô ta làm lệch hướng, nên con ngựa lao ngay vào một mảng cây cối.

Vốn Thiên hạ vô địch đang đuổi sát phía sau, cũng chậm lại. Hắn tiếp tục đuổi theo, lập tức phóng một cái công kích đem Yên Vũ đánh ngất tại chỗ, sau đó hắn một thân cực phẩm, hạ xuống hai đao, làm máu Yên Vũ tuột mất một nửa. Thiển Thiển sớm đã nhìn không vừa mắt hắn, nhấc tay, hạ vài tầng độc trên người hắn, Lưu Nguyệt nhìn Thiên hạ Yên Vũ bị đóng tại chỗ, lập tức bắt đầu đọc Thiên hàng cam lộ thêm huyết, bổ thêm công phòng cho Yên Vũ, Thiên hạ Yên Vũ tuy rằng là cái game thủ nữ, nhưng thao tác cũng không tệ, nhờ Thiển Thiển công kích Thiên hạ vô địch mà lộ ra sơ hở, cô ta liền lập tức dùng một cái cường ẩn thoát ly sự khống chế của Thiên hạ vô địch.

Bóng đêm cũng vọt lại, dùng kỹ năng khống chế của phái Côn Luân thuật trói buộc, làm Thiên hạ vô địch trở thành thế bị động, chỉ có thể ở tại chỗ ăn đánh, hắn khẳng định có nghĩ cũng không dám nghĩ sẽ có người cứu giúp, dù sao hắn đuổi giết Thiên hạ Yên Vũ bấy lâu, cho tới bây giờ đều là ở bên đứng nhìn thôi, chưa từng có ai ra tay tương trợ, nhất thời khả năng phản ứng có chút chậm. Tuy rằng chức nghiệp Thiên vương máu nhiều phòng cao, trang bị trên người hắn lại là một thân cực phẩm, nhưng nếu bị một đám người vây đánh, vẫn là chịu thiệt.

Đặc biệt Thiển Thiển cũng là một thân cực phẩm trang bị, lại là game thủ ngủ độc có khả năng gây thương tổn cao, độc cùng độc hiệu quả chồng chất, Thiên hạ vô địch đã mất đi một nửa máu, Bóng đêm tựa hồ đối với hắn cũng bất mãn đã lâu, lợi dụng lúc ở đồng hoang không người, ra tay ngoan độc, nên liền liều mạng dùng kỹ năng gây thương tổn cao nhất đánh tới. Thiên hạ vô địch cũng không phải cứ thế để cho bị đánh đến phát ngốc, hắn đương nhiên nhìn ra người gây thương tổn nhiều nhất cho hắn chính là Thiển Thiển, lập tức xoay người đuổi theo Thiển Thiển đánh, Thiển Thiển nhất thời vô ý, bị hắn ở gần chém cho hai cái, máu nháy mắt đã tuột đi một nửa, nhưng mà tốc độ thêm máu của Lưu Nguyệt cũng thực mau, vừa tuột xuống liền cấp đầy lại.

Lại nhìn Thiên hạ vô địch trên người mang theo một đồng độc của Thiển Thiển, còn bị Thiển Thiển kéo đi vòng vèo, Bóng đêm thì ở phía sau vây đánh. Máu đã chẳng còn là mấy, khi các nàng tính bỏ thì Yên Vũ từ phía sau xuất hiện, đánh lén chém một đòn chí tử, Thiên hạ vô địch trong nháy mắt gục xuống, hóa một đạo bạch quang chuyển sinh.

Còn lại bốn cô nàng hai mặt nhìn nhau, Thiên hạ Yên Vũ khẳng định là đang xấu hổ vô cùng a. Thiển Thiển cùng Bóng đêm tuy rằng đồng tình với cô ta, nhưng là đối với cô ta cũng không đối sắc mặt, không hận cô ta không có nghĩa là muốn cùng cô ta làm bạn bè. Lưu Nguyệt dù sao tâm địa cũng tốt, cũng hiểu được tình hình có chút lạnh, đối Thiên hạ Yên Vũ nói, “Không có việc gì, người an tâm làm nhiệm vụ đi.”

Lại không nghĩ tới, Thiên hạ Yên Vũ chẳng những không đi, còn đi đến trước mặt Lưu Nguyệt. Thiển Thiển nghĩ nếu Thiên hạ Yên Vũ vong ân phụ nghĩa, chuẩn bị đánh lén Lưu Nguyệt, nàng ta lập tức sẽ triệt Thiên hạ Yên Vũ ngay, chuẩn bị tùy thời xuất thủ. Nhưng là Thiên hạ Yên Vũ đến trước mặt Lưu Nguyệt, ngơ ngác đứng lại, Lưu Nguyệt cũng bị màn này làm ở mịt, ngay cả đánh ra vài dấu chấm hỏi cũng không có. Thiên hạ Yên Vũ mới nói “Ta trước kia không hiểu chuyện, làm rất nhiều chuyện thực có lỗi với người cùng thị huyết đường. Vậy mà các người cũng không so đo giúp ta.” Thiển Thiển cùng Bóng đêm nhìn thấy lời này, mới chậm rãi bỏ phòng bị, không khí lại thoáng hòa thuận hơn.

Lưu Nguyệt có chút xấu hổ giải thích, “Chuyện trước kia qua rồi, mọi người cũng không để trong lòng.” Thiên hạ Yên Vũ vẫn là không đi, nàng tiếp tục nói, “Ta cho các người giết đến khi nào hết giận thì thôi.” Tất cả mọi người trầm mặc, Thiển Thiển nhin không được đi ra khuyên. “Đừng như vậy, tuy rằng trước kia ta quả thật hận không thể giết chết người, nhưng là trong trò chơi này vốn là vậy mà.” Bóng đêm cũng nói “Chính bởi vì mấy ân oán tình thù này, mới gọi là giang hồ a.”

Thiên hạ Yên Vũ tựa hồ bởi vì suốt nửa tháng qua đã chịu không biết bao nhiêu vũ nhục, trong nhất thời mà cảm động không nói nên lời: “Vì sao lúc ta tham gia trò chơi này, không gặp được những bạn bè giống các người. Mọi người ngoại trừ ích lợi, cũng chỉ toàn lợi dụng quan hệ mà thôi.” Lưu Nguyệt thấy không khí có phần bi kịch hóa, đành mở miệng chuyển đề tài, “Trong trò chơi này chả qua cũng chỉ là một Thế Giới thu nhỏ, dạng người gì mà chẳng có. Ta muốn hỏi một chút, Yếu nhĩ mệnh tam thiên rốt cuộc đang làm gì?” Nhắc tới người này, Thiên hạ Yên Vũ lại trầm mặc một hồi, cả buổi mới nói “Ta cũng không biết, hắn chỉ bảo ta chờ hắn.”

Thiến Thiến nghe được câu trả lời đó, các tế bào chính nghĩa trong người liền sôi sục. “Hắn nói như vậy? Rất vô trách nhiệm, người vì hắn chống đỡ suốt 2 tuần, hắn login liền giải tán gia tộc mà chỉ giải thích như vậy?” Thiên hạ Yên Vũ trả lời, “Kỳ thật hắn giải tán gia tộc là vì không muốn ta bị Thiên hạ vô địch đuổi giết nữa.” Bóng đêm vốn là kẻ nhiều chuyện, lập tức chọt vào hỏi, “Hắn sợ người bị Thiên hạ vô địch giết, vậy sao không giúp người báo thù? Giải tán gia tộc rồi out, chẳng hay ho gì!” Thiên hạ Yên Vũ lập tức liền vì Yếu nhĩ mệnh tam thiên giải thích, “Không phải, hắn là thật sự có việc, hắn rất bận rộn.”

Nếu nói Lưu Nguyệt trước kia còn có chút hoài nghi tình cảm của Yên Vũ đối với Yếu nhĩ mệnh tam thiên, thì hiện tại, điểm hoài nghi ấy đã hoàn toàn biến mất, bao nhiêu ủy khuất dồn nén trong lòng như thế, mà vẫn liền mạng che chở cho người mình thích, nếu không phải là một người rơi vào lưới tình sâu đậm thì sao có thể làm được chuyện ngốc nghếch như vậy.

49. Chương 49: Tam Thiên Trở Lại

Suốt buổi chiều hôm đó, cả bốn cô nàng tụ lại huyên thuyên rất lâu. Buổi tối Lưu Nguyệt ngồi trong lòng Hiệp Hàm, ôm cổ y, tựa đầu trên vai y, thanh âm có chút chần chờ. “Trước kia em quả thật rất chán ghét Yên Vũ.” Hiệp Hàm đang ngồi trên ghế, một tay ôm Lưu Nguyệt, tay còn lại vẫn đang trên bàn phím giải quyết cho xong phần văn bản đang làm, nghe được Lưu Nguyệt nói như vậy, y đem văn kiện khép lại. “Ừ, mọi người cũng không thích cô ta.” Lưu Nguyệt ở trên vai y cọ cọ, do dự mà nói ra chuyện phát sinh lúc chiều, cuối cùng bổ sung một câu, “Chẳng lẽ đều là con gái, Thiến Thiến, Bóng đêm còn có em, đột nhiên đều không thể chán ghét cô ấy được.”

Hiệp Hàm biết Lưu Nguyệt vốn mềm lòng, Thiên hạ mưa bụi trước kia tính kế với Thị huyết đường nhiều trò như vậy, mà nàng hiện tại lại muốn tha thứ cho Thiên hạ Yên Vũ, bản thân thì cảm thấy có lỗi với các anh em trong Thị huyết đường, có một loại cảm giác có tội, cho rằng bản thân giống như đang phản bội mọi người. Hiệp Hàm vuốt vuốt mày nhếch khóe môi, vươn tay vỗ nhẹ lưng nàng, “Đây cũng không phải chuyện quan trọng gì. Đây cũng chỉ là một trò chơi, cho dù là sự thật, cũng không hẳn vĩnh viễn là kẻ thù.” Lưu Nguyệt mở mắt ngẩng đầu nhìn y.

Hiệp Hàm nhin không được lấy tay vuốt vuốt chóp mũi nàng. “Người xưa không phải cũng thường thích lấy ân báo oán đó sao, kỳ thật cả đời thù địch cũng có được gì đâu, không bằng biến chiến tranh thành tơ lụa a.” Lưu Nguyệt mở to hai mắt nhìn y, hồ nghi nói. “Từ khi nào anh lại trở nên khoan dung như vậy?” “Chẳng lẽ ông xã ở trong mắt em lại ác ôn thù hận như vậy sao?” Lưu Nguyệt nghe xong nhin không được cười, trong lòng cũng không còn dè dặt như ban đầu.

“Em cũng không có ý đó, chính là anh không phải có có thù tất báo sao.” Hiệp Hàm không có hảo ý cười nói, “Cũng còn chia tình huống a, nếu là có người khi dễ bà xã anh, anh đương nhiên không đành lòng.” Lưu Nguyệt lập tức đỏ mặt, nàng cười ngượng ngùng lại có chút ngọt ngào. Hiệp Hàm nhìn càng nhin không được muốn chọc nàng, “Cho dù trên đời này cái gì cũng đều thay đổi, thì vẫn có một điều trước sau như một không đổi.” Lưu Nguyệt lập tức tò mò hỏi, “Là cái gì vậy? Kim cương à?” Hiệp Hàm vừa tức giận vừa buồn cười, “Cô nhóc tham tiền nhà em muốn kim cương sao?” Lưu Nguyệt lại càng không không biết xấu hổ nói. “Không phải đâu, anh nói mau a!”

Hiệp Hàm đột nhiên rất nhẹ nhàng ôm nàng vào lòng, cặp mắt phượng đen lách mang theo chút ý cười. “Tình yêu của anh đối với em là không thay đổi.” Lưu Nguyệt nhìn ánh mắt y, nghe tiếng nói âm trầm nỉ non hứa hẹn vĩnh viễn của y. Một đôi mắt mơ màng nổi lên, Hiệp Hàm mang theo ý cười tiến tới, nhẹ nhàng hôn nàng.

Tựa hồ sau tối hôm đó, vận mệnh của Thiên hạ Yên Vũ không còn thê thảm như trước nữa. Bởi vì sau đêm Hiệp Hàm cùng Lưu Nguyệt tán gẫu, liền viết một câu trong gia tộc, “Thị huyết đường vẫn đề cao chính nghĩa cùng công đạo, gặp chuyện bất bình, mọi người không cần kiềm chế bản thân, chúng ta cái gì cũng không sợ.” Mọi người đều biết lời y nói chính là chuyện của Thiên hạ vô địch đuổi giết Thiên hạ Yên Vũ, kỳ thật Thị huyết đường phần lớn đều là phần tử nhiệt huyết, tràn ngập chính nghĩa, nhìn thấy một thằng

con trai to lớn suốt ngày đuổi giết một cô nhóc, còn đem người ta giết rớt 7,8 cặp, đã sớm kiếm chế không được. Nhưng là thân phận cô nhóc này lại quả thật có chút khó xử, trước kia chẳng những bày kế hãm hại gia tộc bọn họ, hơn nữa đối với lão đại có chút ám muội không rõ. Nên nhất thời nhẫn nhịn không có xuất thủ, không muốn gây thêm phiền hà.

Kết quả ngay đêm Hiệp Hàm xác minh lời nói. Thiên hạ vô địch phát hiện một hiện tượng rất kì dị, thời điểm hắn đuổi theo Thiên hạ mưa bụi, thường xuyên rất ‘ngoài ý muốn’ gặp được người của Thị huyết đường, sau đó còn bị người ta không phân tốt xấu bắt đầu đánh giết. Sau 3,4 lần về trời, hắn liền khẳng định, Thị huyết đường tựa hồ cùng hắn đối đầu, kiên quyết bảo hộ Thiên hạ Yên Vũ. Trong lòng hắn bất chợt có chút vận vẹo, không phục mà chạy lên kênh Thế Giớichửi mắng. Giang hồ vốn đang yên ắng, lại bắt đầu nổi trận mưa gió ngập trời, đám phần tử bác nháo yên lặng bấy lâu cũng đi ra giúp vui.

[Thế Giới] [Thiên hạ vô địch]: Thị huyết đường các người uống phải Tam lộ choáng đầu rồi a, ta đuổi giết Thiên hạ Yên Vũ liên quan gì tới các người? Sao hả? Cô Dạ Hàn Tinh muốn lập cô ta làm thiếp sao? Loại rách nát đó mà người cũng thu? Người cũng không sợ bị bệnh đường sinh dục à!

[Thế Giới] [Thiển thiển u sầu]: Người hôm nay ăn phân? Vừa mở miệng liền phun phân. Chúng ta là nhìn người không vừa mắt đấy thế nào? Một thằng con trai mà đi khi dễ một cô nhóc, người cũng không ngại dọa người? Mà mặt mũi người vốn đã mất hết rồi còn đâu!

[Thế Giới] [Vô độc bất trượng phu]: Bà xã đại nhân mắng đúng a! Loại người chuyên đi ức hiếp con gái như hắn, quả thực chính là sự sỉ nhục đối với đám con trai bọn ta.

[Thế Giới] [Bồ đào quả quả]: Phi phi phi! Người vả vào mồm cho sạch sẽ chút đi, người cho là Cô dạ Đại Thần cũng ngốc giống người sao, mắt bị trét phân, chỉ biết đuổi theo một cô gái. Không có tự trọng, có đưa tới tận cửa ta cũng không thèm!

[Thế Giới] [Thiên hạ vô địch]: Không nghĩ người của Thị huyết đường tổ chất lại cao như vậy, quãng ra 1 cặp cầu nam nữ vừa gặp người đã cắn?!

[Thế Giới] [Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Ta phát tin tức trực tiếp đề: Thiên hạ hội gây sự với Thị huyết đường, một cô gái làm nên sóng gió?

[Thế Giới] [Không nên]: Không hài lòng thì giải thích cho rõ. Vừa lên Thế Giớiliền mắng, tổ chất của người cũng không cao lắm a!

[Thế Giới] [Ta đến già đậu phộng]: Thị huyết đường người ta không quen nhìn người suốt ngày đuổi giết thiếu nữ, ra tay trợ giúp, người liền y như chó cái chạy lên Thế Giớiduổi cắn, người bản lĩnh a! Thiên hạ hội các người là ổ chó à?

[Thế Giới] [Thiên hạ vô địch]: Bất mãn ta có thể không cần nhìn, ta đuổi giết cái thứ tiện nhân kia có cái quái gì không được? Dựa vào cái gì hết lần này tới lần nọ cản trở ta! Muốn làm anh hùng cứu mỹ nhân a, ta khinh!

[Thế Giới] [Thiển thiển ưu sầu]: Trở về đem cái miệng của người rửa sạch rồi ra nói tiếp, người thích ăn phân như người quả thật không nhiều!

[Thế Giới] [Không nên]: Ta ra nói rõ, tộc huấn thứ nhất của Thị huyết đường: Gặp chuyện bất bình rút đao tương trợ, không ý mạnh hiếp yếu.

[Thế Giới] [Bóng đêm]: Nhìn thấy không? Gia tộc chúng ta chỉ làm những việc chúng ta nghĩ nên làm, sau đó mọi người căn cứ vào tộc huấn mới bắt đầu xuất thủ a. Chúng ta cũng không nhằm vào ai cả.

[Thế Giới] [Thiên hạ vô địch]: Hảo! Loại như các người, ta đây chờ xem, xem xem thứ gia tộc nhỏ bé các người còn kiêu ngạo tới bao giờ!

.....

Thiên hạ vô địch ở Thế Giớisửa vài cái, kết quả trên Thế Giớidều gào nói hắn bốn cột người khác, mắt thấy không có ai đi ra ủng hộ. Thị huyết đường đồng lòng nhất trí. Hắn ôm cục tức dùng dùng rồi Thế giới. Mà bên này, Thị huyết đường lại rất vui vẻ, hôm nay xem như vì Yên Vũ mà trút giận, mỗi ngày nhìn một

thằng đàn ông đi ăn hiếp một cô con gái, trong lòng bọn họ vốn đã ngen tới phát hỏa rồi. Thiển thiển xem như mắng rất vui vẻ, Bóng đêm cũng đạt được nguyện vọng.

Kết quả sau ngày lên Thế Giớichửi mắng, Thiên hạ vô địch không còn đuổi giết Thiên hạ Yên Vũ nữa. Thiên hạ Yên Vũ thực cảm kích Thị huyết đường, nhưng cũng không biết biểu đạt như thế nào, chỉ có thể đối bọn họ nói một tiếng cảm ơn.

Kết quả trang web chính thức đưa ra tin tức, phần thông tin mới nhất sẽ cập nhật vào cuối tuần, ngoại trừ nâng cấp level game thủ, còn mở thêm nhiều bản đồ mới, nhiệm vụ mới, Mà thứ khiến cho Thị huyết đường động tâm là, có thể chiếm lĩnh tân bản đồ thôn trấn, sau đó để game thủ tự mình khai phá. Tin tức này Lưu Nguyệt không đặc biệt quan tâm lắm, nhưng Bóng đêm liền kích thích tới phát điên, cô nàng hướng Lưu Nguyệt giải thích, nếu Thị huyết đường có thành trấn của riêng mình, sẽ là huyết mạch giao lộ, mọi người có chỗ đánh quái luyện cấp, mà các cửa hàng trong trấn này nọ còn đem về bao nhiêu lợi nhuận. Sau đó cô nàng liền vui rạo rức tiếp tục lê la trên mạng tìm tin tức.

Hiệp Hàm tựa hồ đối với phần thông tin mới này có chút hứng thú, Lưu Nguyệt cùng Thiển thiển thì rất đối nhàm chán, hai kẻ bất quá này này, đối với ý tưởng kiếm tiền không có hứng thú, đủ dùng là được rồi. Nhưng chỉ cần là chuyện thiên hạ, hai nàng tuyệt đối có hứng thú.

Kết quả hai cô nàng nhàm chán quá độ đi kiếm người đánh tài liệu, Thiên hạ Yên Vũ gần đây hay đi cùng các nàng, tạm thời xem như có ân tình đi, nên muốn làm việc gì đó trả lễ. Chỉ cần Lưu Nguyệt cùng Thiển thiển, Bóng đêm muốn đi đánh quái, làm nhiệm vụ gì đó, cô nhóc nhất định sẽ chủ động hiến thân để hỗ trợ. Tỷ như hiện tại, biết bọn Lưu Nguyệt muốn đi đánh tài liệu, lập tức đi ra, trong khoảng thời gian này ở chung này, cách nhìn của Thiển thiển đối với Yên Vũ thay đổi không ít, tuy rằng Yên Vũ là một cô bé có tâm cơ, nhưng là cũng là người có ân tất báo, làm cho Thiển thiển thay đổi cách nhìn trước xem.

Tuy rằng các nàng không biết Yên Vũ nhiều, nhưng là trực giác cho các nàng biết, trong lòng cô nhóc có rất nhiều tâm sự, không hề giống những cô bé hay nháo cùng lứa tuổi. Trước kia ở kênh Thế Giớikiêu ngạo không thôi với cô nhóc bây giờ rất khác biệt, có điểm trầm mặc, cũng không biểu hiện gì bên ngoài. Lưu Nguyệt từng rất ngạc nhiên hỏi qua, cô nhóc lại thần nhiên trả lời. “Có rất nhiều người ở trước máy tính mới biến thành con người thật của mình, ta cũng vậy.” Thiển thiển cũng hiểu được quỷ dị. Kết quả cô nhóc tiếp theo nói. “Kỳ thật ta có chút tự bé.” Lưu Nguyệt cùng Thiển thiển nhìn đến lời này, hoàn toàn hết đường nói.

Đánh quái được nữa tiếng, Yên Vũ đột nhiên bất động, Lưu Nguyệt tưởng con nhóc bị lag. Thiển thiển thấy Yên Vũ đứng giữ trung tâm quái bất động, chạy tới đem quái trước mặt cô nhóc kéo qua chỗ khác. Sau đó Yên Vũ đột nhiên lại đã trở lại, xem ra cực kỳ hưng phấn hướng các nàng nói, “Thực xin lỗi, thực xin lỗi, ta phải đi một chút. Không thể giúp các người đánh. Hắn đã trở lại!” Lời của nàng vừa nói ra, Thiển thiển lập tức sâu sắc hỏi, “Hắn nào? Yếu nhĩ mệnh tam thiên sao?”

Kết quả Yên Vũ lập tức hồi phục, “Đúng vậy, ta đi ra sân bay. Buổi tối về sẽ giúp các người đánh. Gặp sau!” Sau đó cô nhóc nhanh chóng rời mạng, lưu lại Thiển thiển cùng Lưu Nguyệt đây mình tò mò, không địa phương phát tiết. Cả hai chỉ có thể len lén tự thảo luận, Thiển thiển thần bí hỏi, “Vừa rồi đoán đại ai ngờ đúng, chẳng lẽ bọn họ thật sự quen nhau?” Lưu Nguyệt nghĩ nghĩ lời nói vừa rồi của Yên Vũ, “Ta đoán là, ra sân bay đón người, vậy là ở chung rồi.” “Khó trách cô em bị giết không có người lo tới, nguyên lai Yếu nhĩ mệnh tam thiên đi ra nước ngoài, ta còn nghĩ hắn thật sự vứt bỏ cô em rồi.” Thiển thiển nói ra câu cuối cùng.

Kết quả, đêm đó Yếu nhĩ mệnh tam thiên quả nhiên login. Tin đồn về việc hắn vứt bỏ Yên Vũ toàn bộ tan biến. Bởi vì đêm đó hắn ngay tại kênh Thế Giớituyên bố, Cuối tuần hắn sẽ cùng Yên Vũ tổ chức hôn lễ. Đối với cặp vợ chồng ăn khổ vô vàng này, chuẩn bị kết hôn lần thứ hai, quả nhiên trò chơi lý lại bắt đầu bất quái đứng lên. Vô lâm cười cười sinh là tuyệt đối sẽ không bỏ qua loại này cơ hội, lập tức mà bắt đầu kích động mọi người hạ chú, đoán lúc này đây thiên hạ vô địch có thể hay không lại đi cướp cô dâu.

50. Chương 50: Thu Một Lần 3 Người

Vừa nghe nói bọn họ muốn kết hôn, phần tử nhiều chuyện nam nữ liền nhảy ra hóng hớt, Vô lâm tiểu tiểu sinh là kẻ nhiều chuyện nhất trò chơi này, hẳn ngoại trừ ở ngoài kích động mọi người đặt cược, còn ở trên kênh Thế Giới nói mất đoạn bình luận.

[Thế Giới][Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Mọi người đối với hôn lễ lần thứ hai này, tâm còn có nhiều nghi vấn, lần này có viên mãn được không? Sẽ có lần cướp dâu thứ hai chứ? Mọi người mỗi người phát biểu ý kiến của bản thân a, chúng ta chỉ phát huy chủ nghĩa nhiều chuyện, không tranh thắng thua.

[Thế Giới][Bà xã là Tây Thi đậu hủ]: Cái này còn phải bàn luận sao, Thiên hạ vô địch hận Thiên hạ Yên Vũ như vậy, làm sao có khả năng khoan tay đứng nhìn cô ta lấy chồng, tuyệt đối sẽ cướp dâu lần 2!

[Thế Giới][Dì của tiểu long nữ]: Thiên hạ vô địch hẳn sẽ không cướp dâu. lần đầu cũng không đoạt được, loại sự tình này có cổ mấy cũng chẳng được, hy sinh mạng sống anh em, có đoạt được cô dâu cũng đâu chịu gả cho hắn. Vậy thì còn ý tứ gì nữa.

[Thế Giới][Thống nhất băng hồng trà]: Cái này cũng khó nói nha, Thiên hạ vô địch biến thái thể nào mọi người còn không lĩnh giáo? Đuổi giết Yên Vũ một tháng, loại sự tình này hẳn còn chịu được, cướp dâu chỉ là việc nhỏ!

[Thế Giới][Phá mệnh nhất điều]: Ta khẳng định có đoạt, lần trước Thiên hạ vô địch chỉ là một gia tộc, thực lực có hai mươi mấy người, liên liền mạng sống chết với người ta, hiện tại đã là Thiên hạ hội người đông thể mạnh, Yếu nhĩ mệnh tam thiên có cái gì? Gia tộc đều giải tán!

[Thế Giới][Kỳ thật ta nằm vùng]: Đương nhiên sẽ cướp a! Đây không phải chỉ là trò chơi hay sao! Ta mãnh liệt ủng hộ cướp!

[Thế Giới][Thiển thiển ưu sầu]: Vừa nhìn là biết ngay hẳn không biết nhục, kẻ không biết nhục muốn làm gì chúng ta đây cũng không cho hắn có cơ hội, nếu hắn còn để ý tới mặt mũi của bang phái, liền trốn xa chút! Kẻ làm chuyện thiếu đạo đức, sớm muộn gì cũng bị báo ứng!

[Thế Giới][Thiên hạ có tuyết]: Các người thực nhàn rồi? Ra Thế Giới viết linh tinh thế, muốn nói đạo lí với ai? Không nhiều chuyện sẽ chết sao?

[Thế Giới][Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Yêu! Vị tiểu thư này nói đúng, không nhiều chuyện, thà chết còn hơn! Đây là khẩu hiệu của những kẻ nhiều chuyện chúng ta!

[Thế Giới][Bóng đêm]: Ha ha ha ha! Nói rất đúng! Chúng ta thích! Ai nói Game thủ không được nhiều chuyện? Ai đặt quy định?

[Thế Giới][Ta đến già đậu phộng]: Vị tiểu thư kia thật quen mặt a, tựa hồ gần đây thường xuyên thấy cô ta đi theo phía sau Thiên hạ vô địch a, còn chưa vào tới cửa, liền nóng vội như vậy thay người trong lòng ra mặt sao? Danh không chính ngôn không thuận nha!

.....

Bị cả đám người trêu chọc, Thiên hạ có tuyết rầu rĩ rời Thế Giới, cũng không dám trở ra thay Thiên hạ vô địch xuất đầu.

Thiển Thiển cùng Bóng đêm đang rất đắc ý, người trong gia tộc Thiên hạ hai nàng nhìn đều không thuận mắt, đặc biệt từ lúc xảy ra chuyện của Yên Vũ, lại càng không thích bọn họ cậy thế khi dễ một cô gái. Kết quả cả hai còn chưa cao hứng xong, đột nhiên liền trợn tròn mắt, nhìn tin tức trong gia tộc thông báo: Yếu nhĩ mệnh tam thiên gia nhập Thị Huyết Đường.

Tay phải thân thánh đường như đặc biệt vui vẻ, lập tức đi ra hoan nghênh hẳn. Không độc cũng thực khách khí hoan nghênh hẳn gia nhập, Thiển thiển vốn nôn nóng, cũng bắt chước người khác ở đây, trực tiếp hỏi “Sao lại thế này? Hẳn như thế nào đến đây?” Lưu Nguyệt biết Hiệp Hàm bình thường không cùng người khác giải thích việc y lâm, nàng chạy nhanh đi ra giải thích, “Đây là ý của Hàn tinh, ám bộ giải tán, Thiên hạ vô địch cả ngày muốn tìm cách đối phó hẳn, nếu mọi người đều là bằng hữu, liền ra tay tương trợ một

chút.” Thiển thiển cũng không phải người không phân phải trái, Lưu Nguyệt giải thích thế, nàng ta cũng rõ ràng, vừa rồi kích động như vậy là vì Thị Huyết Đường vốn không tùy tiện thu người, lấp bắp kinh hãi.

Không ai nghĩ câu đầu tiên Yếu nhĩ mệnh tam thiên nói, không phải vì hấn mà nói, mà là vì Yên Vũ. “Ta biết trước kia Yên Vũ không hiểu chuyện, rất nhiều việc làm không đúng, đặc tội mọi người, ta về sau hảo hảo quản giáo nàng, mọi người có thể bỏ qua hiềm khích tiếp nhận nàng không?” Lời này vừa nói ra, gia tộc có không ít người trầm mặc, Hiệp bao dung điềm đạm nói, “Vào gia tộc chính là người một nhà, người cũng không cần khách khí thế.” Không độc tựa hồ cũng rất muốn kết giao người bạn Yếu nhĩ mệnh tam thiên này, “Dạo gần đây Yên Vũ đã rất cố gắng sửa chữa sai lầm, mọi người cũng đều thấy nàng thiện tính hối cải. Sẽ không để ý đâu.”

Tay phải thần thánh đối với Yếu nhĩ mệnh tam thiên cũng có chút cảm thông, lập tức khách khí nói, “Nếu là anh em trong nhà cưới bà xã về, mọi người đương nhiên sẽ không bài xích nàng.” Lưu Nguyệt nhìn không khí không tệ, cũng đi vào nói. “Chúng ta gần đây thường cùng Yên Vũ chơi chung, người bảo nàng yên tâm đi, mọi người sẽ không khó dễ nàng.”

Tựa hồ nhận được sự đảm bảo của mọi người, Yếu nhĩ mệnh tam thiên cũng buông tâm. Qua một hồi, gia tộc lại được thông báo: Thiên hạ Yên Vũ gia nhập Thị Huyết Đường. Thiển thiển lúc này là người đầu tiên đi ra hoan nghênh cô nhóc, Bóng đêm cùng Lưu Nguyệt cũng thiện tình hoan nghênh Yên Vũ gia nhập. Thiên hạ Yên Vũ tựa hồ cảm động, “Thực xin lỗi, trước kia ta đối mọi người như vậy, mọi người thế nhưng còn thu nhận ta! Thật sự rất xin lỗi!”

Gia tộc Thị Huyết Đường chính là có một đặc điểm, đặc biệt đồng lòng. Mặc kệ phát sinh chuyện gì, mọi người đều ưu tiên vì tập thể suy nghĩ, nếu vào Thị Huyết Đường, thì chính là người một nhà. Mọi người cũng không khách khí với cô nhóc, nhanh chóng nhào ra trêu chọc, không bao lâu, Yên Vũ đã hoàn toàn dung nhập vào đại gia đình.

Kết quả cũng không biết từ miệng của ai. Vừa rồi trên Thế Giới còn đang thảo luận xem Thiên hạ vô địch có cướp dâu hay không, kết quả lập tức đổi đề tài, thành Thị Huyết Đường VS Thiên hạ hội.

[Thế Giới][Trộm cũng có cách thức]: Tin mới ra lò a! Yếu nhĩ mệnh tam thiên gia nhập Thị Huyết Đường! Đây đúng là hi vọng cho bà con cô bác, Yếu nhĩ mệnh tam thiên hiện tại có hậu trường vững mạnh, Thiên hạ có định ở hôn lễ cùng Thị Huyết Đường đối kháng?

[Thế Giới][Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Người nói cái gì?! Thị Huyết Đường thu người? Chúng nó không phải đã sớm quyết định không thu người sao!

[Thế Giới][Ôi ôi]: Nha! Ta nhìn thấy Yếu nhĩ mệnh tam thiên, thật sự gia nhập Thị Huyết Đường, Thiên hạ Yên Vũ cũng vậy!

[Thế Giới][Đùng nổ súng là ta]: Ha ha! Hiện tại lại có trò hay nhìn! Thị Huyết Đường VS Thiên hạ hội sao? Không biết Thiên hạ vô địch có hay không chết trên tay Cô Dạ Hàn Tinh.....

[Thế Giới][Thiên chi ngân]: Cô Dạ Hàn Tinh không phải đầu óc có bệnh chứ, Thiên hạ Yên Vũ trước kia cùng Thị Huyết Đường gây bao nhiêu chuyện, cũng thu được sao?

[Thế Giới][Bồ đào quả quả]: Đầu óc người mới có bệnh ấy! Hàn tinh Đại Thần là khoan dung đại lượng! Yên Vũ kia bị Thiên hạ vô địch khi dễ cũng đủ thảm rồi, Thị Huyết Đường chỉ là gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ thôi!

.....

Lưu Nguyệt nhìn kênh Thế Giới ồn ào một trận, nháo loạn cả lên. Quay đầu lại hỏi Hiệp Hàm, “Vì sao anh lại đột ngột thêm Yếu nhĩ mệnh tam thiên vào gia tộc?” Hiệp Hàm đang cùng Vô lâm tiểu tiểu sinh chat riêng, Lưu Nguyệt tò mò ngẩn đầu qua nhìn, nhìn không được che miệng cười.

[Mật ngữ][Vô lâm tiểu tiểu sinh]: A a a! Người muốn chọc tức chết ta, người gạt ta nói không bao giờ thu người nữa, ta mới một mình lưu lạc bên ngoài, kết quả thì sao? Người một lần thu hai người?! Người chính là không muốn gặp mặt ta đúng không..... Người ta không muốn sống a!

[Mật ngữ][Cô Dạ Hàn Tinh]: Ta xem người sống một mình cũng rất thoải mái nha.

[Mật ngữ][Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Nào có a! Không có người tới dễ chịu, nội tâm của ta đều khô cạn, không tin người sờ sờ, xem! Một lỗ hồng sâu hoáy, còn không ngừng chảy máu ra ngoài đây nè!

[Mật ngữ][Cô Dạ Hàn Tinh]: Chảy lâu như vậy cũng chưa chết, vẫn đề không lớn.

[Mật ngữ][Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Người ta theo bên cạnh người lâu như vậy, không có công lao cũng có khổ lao, người chơi game cũng không đem ta theo, tìm người bằng sắt thép à? Người thu ta đi, thu ta đi!

[Mật ngữ][Cô Dạ Hàn Tinh]: Hảo! Nghiệt súc! Hiện nguyên hình đi!

Lưu Nguyệt nhìn đến đây nhin không được ôm thắt lưng cười lớn, nàng là lần đầu tiên nhìn thấy Hiệp Hàm trêu ghẹo người khác, hơn nữa còn đối thoại khôi hài như vậy. Nàng có chút hờn mát, ngồi trên đùi Hiệp Hàm, Hiệp liếc mắt nhìn khuôn mặt đang đỏ bừng vì cười của nàng. “Tên này da mặt rất dày, không nói như vậy với hần không được.” Lưu Nguyệt nhìn bộ dạng bất đắc dĩ của Hiệp Hàm, đột nhiên nghĩ tới. “A! Em biết rồi, Vô lâm tiểu tiểu sinh ra là người ngày đó chúng ta gặp ở quán café trên núi phải không?” Hiệp Hàm còn cùng người đó tán gẫu, y gật gật đầu ý bảo chính hần.

Nguyên lai Vô lâm tiểu tiểu sinh chính là anh chàng gặp ở quán cafe, nhìn hần bề ngoài nhã nhặn, thật không dám tin, tính cách hần lại tệ lậu đến vậy, hơn nữa ở trong game còn vô cùng nháo. Lưu Nguyệt nhìn Hiệp Hàm cùng hần đấu vô mồm, cảm thấy có hứng thú, hơn nữa giọng điệu nói chuyện cũng khá tùy tiện, như bạn bè thân thiết đùa giỡn. “Hai người đùa giỡn thân thiết như thế, vậy sao không cho hần vào gia tộc?” Lưu Nguyệt rất hiếu kì. Hiệp Hàm thở dài, “Quan hệ cũng không tệ, bất quá tên này rất òn!”

Sau đó, thật sự nhin không được Vô lâm tiểu tiểu sinh quấy nhiễu, Thị Huyết Đường mấy tháng không thu ai, thế nhưng trong vòng một ngày thu liền ba người. Tất cả mọi người đều giật mình khi biết Vô lâm tiểu tiểu sinh gia nhập Thị Huyết Đường.

Lưu Nguyệt nhìn dòng thông báo của hệ thống, trong lòng âm thầm nghĩ, về sau tuyệt đối sẽ không nhầm chán, những nhân vật làm mưa làm gió trong game, cơ bản đều tề tụ Thị Huyết Đường, thật sự muốn xem bọn họ đem trò chơi này ép buộc thành bộ dạng gì.

51. Chương 51: Chiến Boss

Vốn tưởng rằng Thiên hạ hội bởi vì Thị Huyết Đường thu người, sẽ tức điên một chút. Nhưng là một chút động tĩnh cũng không có, hoàn toàn không giống tác phong Thiên hạ vô địch, chẳng lẽ hần có âm mưu gì? Có chút không đúng, Lưu Nguyệt trong lòng đột nhiên nghĩ đến hôn lễ của Yếu nhĩ mệnh tam thiên cùng Yên Vũ vào cuối tuần này, cướp dâu lần hai sao? Cho dù tổng hợp sức chiến đấu Thị Huyết Đường lại là rất mạnh, nhưng Thiên hạ hội phát triển nhanh chóng như vậy, tuy rằng chưa vượt qua thời khắc huy hoàng của Chiến minh trước kia, nhưng đã có năm trăm người tham gia Thiên hạ hội, lại trở thành giang hồ đệ nhất bang phái. Nếu thật sự muốn gây chuyện, thắng thua thật đúng là đoán không được.

Lưu Nguyệt đem điều bản khoản trong lòng nói ra. Nhiều người trong gia tộc cũng phụ họa theo, Thiên hạ vô địch cũng không phải người lương thiện gì, không có chuyện im im không nói, tuyệt đối là có âm mưu. Sau đó Yếu nhĩ mệnh tam thiên nói ra một câu, “Ta cùng hần cũng có chút ân oán cần phải giải quyết, chuyện Thiên hạ vô địch cứ để ta xử lý đi.” Không độc lập tức không vui, “Tam thiên, mọi người đều là anh em, người nói như vậy không đúng! Bôi nhọ chúng ta.” Yếu nhĩ mệnh tam thiên ha ha cười. “Thù của bà xã ta, ta đương nhiên muốn đích thân đi trả.” Không độc lúc này mới hiểu được ý tứ của hần, cũng cười theo.

Yếu nhĩ mệnh tam thiên muốn tìm Thiên hạ vô địch báo thù, nhưng chỉ cần sáng suốt một chút liền thấy chuyện này là vô vọng, tuy rằng kỹ thuật PK của hần không tệ, nhưng là trang bị chênh lệch quá nhiều cũng rất dễ mất mạng, đặc biệt trò chơi này lại rất coi trọng trang bị. Nếu hần tự mình muốn đi tìm Thiên hạ vô địch báo thù, thì Thị Huyết Đường cũng vì anh em trong nhà mà giúp hần đi đánh quái kiếm trang bị.

Yếu nhĩ mệnh tam thiên tựa hồ lần đầu tiên gặp được một gia tộc như vậy, mới quen biết không tới một ngày, lại có thể toàn tâm toàn ý giúp đối phương, đây là điểm đặc sắc của Thị Huyết Đường? Một nhóm độc lập mà có thể mạnh mẽ vậy sao? Đây là lần đầu tiên chơi game đem lại cho hắn cảm giác khác biệt như thế, mà gia tộc này thật sự đáng để hắn đặt trong mắt.

Cô Dạ Hàn Tinh tựa hồ cũng có ý muốn giúp Yếu nhĩ mệnh tam thiên đánh trang bị, y triệu tập chúng nhân trong Thị Huyết Đường. Đi đỉnh Thiên trì đánh BOSS cao cấp, đây là loại BOSS mà phải cần tới một gia tộc hay cả một bang phái ra tay mới mong hạ được. Yếu nhĩ mệnh tam thiên không phải không biết về bản lĩnh của BOSS này, hắn nhìn đến toàn bộ trên dưới 30 mấy người của Thị Huyết Đường. Có điểm nhưu này, đi khiêu chiến Thiên trì BOSS, không phải muốn chết sao? Nhưng dù sao người khác là vì hắn mới quyết định đi đánh BOSS, hắn cũng không muốn phá hỏng nhiệt huyết của mọi người, đành phải liều mình bồi quân tử, mạng trong game so với tình bằng hữu anh em quả thật chẳng bằng nổi.

Kết quả làm hắn có chút kinh ngạc, Thiên hạ Yên Vũ cũng vậy. Hai người bọn họ đều là lần đầu tiên theo Thị Huyết Đường chân chính đi giết BOSS, chỉ có chân chính tham gia đánh mới biết được, cảnh giới phối hợp cùng sách lược của họ hoàn mỹ tới thế nào.

Chiêu đầu tiên của BOSS bình thường đều là sát chiêu, trực tiếp sẽ đem những kẻ tham gia đánh BOSS diệt sạch. Phần lớn bang phái đánh BOSS, đều là đem những kẻ máu trâu da dày đi đầu, mặt sau còn có không ít người có năng lực phụ trợ đánh. Thị Huyết Đường cũng thế, bất quá người đi ra kháng BOSS đầu tiên là Cô Dạ Hàn Tinh, một Võ đang đi chống BOSS? Yếu nhĩ mệnh tam thiên có chút chần chờ. Nhìn thiếu hiệp Võ đang kia, cầm trong tay thanh Thất thủy huyền quang trường kiếm, trực tiếp xông lên. Tới gần tầm nhìn BOSS, nó liền điên cuồng hét lên giờ thứ đang cầm trong tay ra, đánh tới. Sấm vang chớp giật nện một búa xuống. Phía trên đầu Cô Dạ Hàn Tinh nhẹ nhàng hiện lên con số +1 vạn, búa thứ 2 còn chưa chém xuống, Lưu Nguyệt đã đem máu cấp đầy.

Nhìn đến đây, Yếu nhĩ mệnh tam thiên có chút không nói nên lời, đây đều là những kẻ siêu cường a. Không đợi hắn chuẩn bị tốt, những người bên cạnh đã chạy tới phía sau BOSS bắt đầu công kích, hơn nữa vị trí đứng vô cùng trật tự, Tập trung ở phía sau lưng dồn sức đánh vào chân BOSS, mà phạm vi đứng cách BOSS không tới 20 yard. Hắn cùng Thiên hạ Yên Vũ hiểu được, cũng lập tức tham gia chiến đấu, đột nhiên Cô Dạ Hàn Tinh trong gia tộc đánh ra “Lui!” Vốn đang ở phía dưới chân BOSS mọi người đều lui, hắn tuy rằng không rõ, nhưng cũng chạy đi. Quả nhiên không đến 3 giây, BOSS bắt đầu giờ búa không ngừng múa may, nếu game thủ nào nằm trong phạm vi 20 yard, sẽ liên tục bị tuột máu.

Chờ BOSS dừng lại động tác, các game thủ tản ra khi này, lại lần nữa tụ tập dưới chân nó, mà Cô Dạ Hàn Tinh đột nhiên cùng Không nên thay đổi vị trí. Yếu nhĩ mệnh tam thiên đột nhiên rầu rĩ, việc này không phải là điều tối kỵ sao? Người đang kháng BOSS đột nhiên đổi vị trí, BOSS vạn nhất quay đầu lại, không phải sẽ đại loạn ư, hắn cuối cùng vẫn nhịn không được ở trong gia tộc hỏi? “Vì sao lại thay đổi người kháng quái?”

Bóng đêm là viễn trình*, cũng có phần thoải mái, có thời gian giải thích cho hắn. “Lúc múa chùy xong là vào giai đoạn 2, hiện tại không có tính điểm thù hận, ai kháng đều được, lão đại gây thương tổn cao, y công kích so với kháng BOSS tốt hơn, khi tới giai đoạn 3 y sẽ trở lại kháng tiếp.”

*Dạng như cung thủ, pháp sư gì đó... chuyên đánh xa, không đánh cận chiến như anh Cô dạ với Không nên. Lực sát thương không cao nhưng cái ko bị đồ sát cận chiến

Yếu nhĩ mệnh tam thiên có chút kinh hoàng, Thị Huyết Đường đánh BOSS tựa hồ đều đem từng chút nguồn lực tận dụng tốt nhất, có lẽ là do hoàn cảnh tạo nên, có lẽ là bọn họ đối với BOSS thật sự ràng rẽ triệt để. Bởi vì toàn bộ gia tộc không đồng, cho nên đem lượng công kích tăng tới đa, bởi vì thiếu trị liệu, cho nên khi di chuyển cũng thường chuẩn xác, tránh cho đại bộ phận trúng đòn, để cho trị liệu có thể chuyên tâm thêm máu ột người. Nhưng là, không thể phủ nhận, phương pháp như vậy thật sự rất khoa học rất hiệu quả, Yếu nhĩ mệnh tam thiên bất giác đối với Cô Dạ Hàn Tinh có phần ngưỡng mộ.

Cô Dạ Hàn Tinh lại tái gia tộc lý hô câu, “Toàn bộ tản ra!” Yếu nhĩ mệnh tam thiên không bằng hoàng như lần đầu, lập tức theo đại bộ phận tản ra, lúc này những viễn trình cũng tản theo, liền nhìn động tác BOSS nện búa thật mãnh liệt, sơn băng địa liệt hiệu quả khuyếch đại đến 25 yard. Yếu nhĩ mệnh tam thiên tính ngộ, khó trách viễn trình cũng tản ra, BOSS chấm dứt kỹ năng, Cô Dạ Hàn Tinh cùng Không nên nhanh

chóng trao đổi lại vị trí, mà người xung quanh tìm vị trí tốt đứng chờ cũng chưa vội đánh BOSS, để cho Cô Dạ Hàn Tinh đánh trước vài cái, ở trên người BOSS kiếm đủ điểm thù hận, Cô Dạ Hàn Tinh mới hô “Đánh!” Sau đó, mọi người mới bắt đầu điên cuồng đánh, không đến chốc lát, BOSS ngã xuống. Trên mặt rớt một mảnh trang bị cùng tài liệu, điều khiến Yếu nhĩ mệnh tam thiên giật mình là, mọi người vô cùng trật tự tản ra một bên, không ai có ý chạy tới tranh đoạt.

Trước kia hắn từng chơi qua game online, trong trí nhớ của hắn tựa hồ mỗi lần rớt trang bị, mọi người đều nhanh chân chạy lên tranh phần, ai nhanh tay, trang bị về tay người đó, chẳng lẽ người của Thị Huyết Đường đều không ham lợi lộc? Tựa hồ cũng những gì đã biết trước đây không giống nhau, bất quá hắn lập tức thông suốt. Nếu cùng gia tộc khác giống nhau, thì còn là Thị Huyết Đường sao, vẫn còn là gia tộc có nhiều game thủ hoàn mỹ cực kì mạnh mẽ sao.

Quả nhiên tất cả mọi người chạy ra một góc nghỉ ngơi, Cô Dạ Hàn Tinh một mình đi thu thập tàn cục, tổng cộng rơi ra sáu kiện trang bị, hai kiện cấp nghịch thiên, còn lại đều là cấp sử thi. Cô Dạ Hàn Tinh đem tên trang bị thông báo trong kênh gia tộc, bảo có ai cần thì nói. Kết quả mọi người trong gia tộc chủ động nói, trang bị bản thân đều rất tốt rồi, tặng hết cho Yếu nhĩ mệnh tam thiên cùng Thiên hạ Yên Vũ đi.

Cô Dạ Hàn Tinh đem trang bị Thúy yên có thể sử dụng được giao dịch cho Yếu nhĩ mệnh tam thiên, để hắn thay. BOSS này rơi ra đều là cực phẩm, cho dù là cấp bậc sử thi cũng tốt hơn so với tiểu BOSS bên ngoài rơi ra cấp nghịch thiên rất nhiều. Yếu nhĩ mệnh tam thiên có chút không thích ứng với việc phân chia thế này. Chần chờ trong gia tộc hỏi, “Mọi người không lấy gì sao?” Tay phải thần thánh đi ra chấm chút hắn, “Trang bị của mọi người trong gia tộc cơ bản đều là cao cấp, hiện tại người cần trang bị chính là người a.” Không độc cũng thừa cơ nói móc hắn hai câu. Yếu nhĩ mệnh tam thiên không nhiều lời nữa, đành đem trang bị thay.

Đúng như lời Tay phải thần thánh nói, Trang bị của mọi người trong Thị Huyết Đường đều là hàng cao cấp. Bởi vì người không nhiều, cho nên trang bị không phiền toái lắm, hơn nữa Cô Dạ Hàn Tinh đối với việc đánh BOSS phân bố thời gian tác chiến đều rất quen thuộc, cũng biết rõ thời điểm chúng phát sinh bạo kích, mọi người lại phối hợp ăn ý như vậy, các gia tộc cùng ban phái lớn đánh BOSS còn thấy khó khăn, nhưng đối bọn họ mà nói tựa hồ cũng chẳng là gì.

Chỉ mới vài ngày, mà đã đem trang bị toàn thân Yếu nhĩ mệnh tam thiên thay đổi toàn bộ, hắn cũng không còn khó coi như ban đầu nữa. Một thân lộ ra kim quang cực phẩm trang bị, làm cho hắn có vẻ tiêu sái không thôi. Ngay cả không nên cũng nhận không được nói, “Rốt cục cũng có phong phạm đại hiệp.” Không độc lại không thêm cấm cị, “Cái này so với Thiên hạ vô địch có thể xem là kẻ tám lạng người nửa cân, trang bị trên người hắn cũng không tiện nghi bằng người, cuối tuần hắn mà dám tới đoạt bà xã người, trực tiếp đem hắn xử!” Lời này vừa ra, toàn bộ gia tộc đều nhận không được nở nụ cười.

Nói cuối tuần, cuối tuần cũng đến. Dù ai bận hay không bận, đều cố kiếm cách tham gia đủ, lấy lần trước làm ví dụ, tất cả mọi người sớm đã vây quanh miếu Nguyệt lão, chờ xem cảnh Thiên hạ tới cướp dâu. Đến cả Thị Huyết Đường cũng nghĩ vậy, Bóng đêm cùng vài game thủ mải cuộc sống, còn cố ý ối người trong gia tộc một lượng lớn được phẩm cũng lương thực tăng cường. Nếu vạn nhất Thiên hạ vô địch thật sự mang Thiên hạ hội đến nháo, Thị Huyết Đường cũng không phải dễ bị ăn hiếp như vậy.

Ai ngờ 8 giờ đã gần tới nhưng chẳng thấy động tĩnh gì, mọi người không khỏi hoài nghi. Chẳng lẽ thiên hạ vô địch có lần trước bị giáo huấn, không đến đây quây nữa. Yếu nhĩ mệnh tam thiên cùng Thiên hạ Yên Vũ im lặng đứng trong miếu Nguyệt lão, bình tĩnh nhìn thời gian. Ngay lúc tám giờ kém năm phút, Thiên hạ vô địch mang theo thành viên Thiên hạ hội chậm rãi xuất hiện.

52. Chương 52: Tam Thiên Hạ Chiến Thư

Dân tình xung quanh nhận không được hai mắt sáng ngời, Những kẻ bát nháo cũng không yên phận, nhận không được ở trên kênh Thế Giới đã bắt đầu huyền ảo, xem ra Thiên hạ vô địch đến cuối cùng dù một

chút cũng không có ý buông tha a. Hắn mang theo nhiều người như vậy, là chuẩn bị cùng Thị Huyết Đường tụ lại quyết sống chết đây mà.

[Thế Giới][Phiêu linh]: Nhìn thấy không! Ta đã nói Thiên hạ vô địch sẽ không bỏ qua mà, như thế nào lại không xuất hiện chứ!

[Thế Giới][Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Oa! Nhân vật chính rốt cục cũng xuất hiện, mọi người thật sự đã đợi rất lâu nha, không biết hôm nay sẽ có thêm tiết mục mới gì. Vâng..... Hắn sẽ không ngốc tới mức lại đem cô dâu giết chết a.

[Thế Giới][Nhã miệt điệp]: Oa! Xuất hiện! Xuất hiện! Kẻ hông biết xấu hổ đã xuất hiện, ác ma chuyên phá hoại hôn sự của người khác đã xuất hiện!

[Thế Giới][Thiên chi ngân]: Lần này lại ra ám chiêu gì đây? Lần trước cố ý gài người, khẩy động dân tình hỗn chiến, lần này mà dùng chiêu cũ thì hết linh roài, người đổi chiêu mới cho nhân dân giải trí đi!

[Thế Giới][Thiên hạ vô địch]: Mọi người im lặng, đừng hiểu lầm. Chúng ta hôm nay tới là để tổ chức đám cưới, không phải đến cướp dâu. Bạn bè của ta, cũng có thể tiến vào uống chén rượu mừng, chúc phúc ta cùng Thiên hạ có tuyệt trăm năm hảo hợp.

[Thế Giới][Lăng ba vi bộ]: Sét đánh ngang trời! Nhanh như vậy đã có tân hoan? Hay là vì mục đích kích thích vợ cũ, nên mới thành thân cùng một ngày?

[Thế Giới][Ta đến già đậu phộng]: Thiên hạ có tuyệt? Không phải là cô em ngày trước trên Thế Giới xuất đầu lộ diện vì Thiên hạ vô địch, nhanh như vậy đã đem tình yêu chôn giấu chuyển thành gian tình, tốc độ cực nhanh nha, ta thấy hai người các người cũng tốt thật! Ha ha!

[Thế Giới][Nhất sơn nhất thủy]: Cho phụ nữ tái giá, tại sao không cho đàn ông tái hôn? Thiên hạ vô địch, bạn bè xem trọng người, đã cầm lên được thì cũng buông bỏ được, chỉ một cô gái thì có là gì, đại trượng phu chúng ta sợ gì không kiếm được vợ.

[Thế Giới][Đùng nổ súng là ta]: Sao ta lại nghe thấy mùi âm mưu ở đây nhỉ, vì cái gì lại chọn thời điểm này để làm hôn lễ? Chỉ là kích thích đơn thuần sao? Hay là sơ ý một chút, sẽ nhảy ra một mưu đồ nào đó?

.....

Trên Thế Giới thảo luận oanh oanh liệt liệt, Thiên hạ vô địch gây chấn động, làm dân tình bùng nổ không chỉ muốn đến xem trò mà còn đến xem người. Càng làm cho Thị Huyết Đường lập tức không ngừng đề phòng, cảm thấy sự tình thật sự rất kỳ quái, Yếu nhĩ mệnh tam thiên rất phong độ, nhìn Thiên hạ vô địch mang theo người tới, cũng không có mất lý trí.

Thiên hạ vô địch cố ý đi đến trước mặt hắn, cười lạnh nói, “Yêu, các người hôm nay cũng tổ chức sao, đúng là khéo.” Yếu nhĩ mệnh tam thiên cũng hòa khí, “Ha ha, bang chủ bận rộn như vậy, nào có thời gian để mất lên kênh Thế Giới.” Ngụ ý, người chính là có mắt không trông. Thiên hạ vô địch có chút khó chịu, cũng không trực tiếp phát tiết, “Quả nhiên người dựa vào ăn mặc, ngựa dựa vào yên, thay đổi quần áo xong liền ra được bộ dạng cầu huyết.” Yếu nhĩ mệnh tam thiên không có tức giận, thản nhiên như trước. “Cũng phải, so với quần áo của cầm thú có mạnh hơn một chút thật.”

Hai người người liếc ta ta nhìn người, đối chọi gay gắt, Thiên hạ vô địch nói chuyện càng ngày càng càng quấy, Yếu nhĩ mệnh tam thiên kiên trì lạnh nhạt. Không khí lúc này có chút khó xử, người của Thị Huyết Đường vốn có tính thích bao che khuyết điểm, mắt thấy Thiên hạ vô địch vừa đến liền nói chuyện quá kiêu ngạo, không khỏi có chút không vừa mắt. Không độc là người đầu tiên ra mặt, “Ta nói bang chủ đại nhân, ngài như vậy cùng người khác kết hôn cũng nên thông báo một tiếng chứ, vội vàng thế thật có chút khó coi nha, không hợp thân phận của ngài a.”

Thiển Thiển đem cái gọi là phu xướng phụ tùy ra phát huy tới đa, “Chính vậy a, ngài xem hôm nay ở đây đều là bạn bè Yếu nhĩ mệnh tam thiên đến chúc mừng, ngài âm thầm như vậy, không khỏi thiếu vắng người thân, làm cho chúng ta đoạt đi nổi bật nha.” Thiên hạ vô địch vốn đối với vợ chồng họ đã không có hảo cảm gì, giờ nghe được ý tứ trong lời họ nói, càng không thoải mái. Kết quả hắn còn chưa hé răng, Thiên hạ có tuyệt đã nhảy hòng vào, “Là ta không thích rêu rao, kết hôn thôi, không tất yếu phải khoa trương giống người khác, thật đáng chê cười.”

Thiên thiên vừa nghe lời này đương nhiên khó chịu, kết quả Yếu nhĩ mệnh tam thiên ra mặt, “Nhưng mà âm thầm như thế cũng không tốt, mọi người sẽ nghĩ có ý đồ làm kẻ thứ ba.” Thiên hạ có tuyết tức điên, còn Thiên Thiên ở bên ngoài chỉ ra mặt. Từng có thời gian mọi người đồn rằng Thiên hạ có tuyết là kẻ thứ ba theo đuổi Thiên hạ vô địch, khi đó Thiên hạ Yên Vũ còn chưa ly hôn cùng Thiên hạ vô địch, rất nhiều người nói Có tuyết là hồ ly tinh, kết quả giờ Tam thiên tùy tiện nói ra một câu, lại đâm trúng tử huyệt của cô ẻm.

Tựa hồ đối phương phát hiện ở trước mặt Thị Huyết Đường đừng mong chiếm được chút tiện nghi ngôn từ nào, nên cũng không để ý tới nữa. Tới tám giờ đúng. Trong lòng các game thủ ít nhiều vẫn còn ấp ủ chút hi vọng, đều yên lặng nhìn bốn người trong Nguyệt lão miếu, đoán xem có hay không bất chợt chuyển biến gì gây cản không, nhưng là làm bọn họ thất vọng rồi, Thiên hạ vô địch cái gì cũng không làm. Nhìn Yếu nhĩ mệnh tam thiên cùng Thiên hạ Yên Vũ kết làm vợ chồng, Thị Huyết Đường lập tức giúp bọn họ bắn pháo hoa. Ở một bên nháo loạn ồn ào, quây phá âm trời, Thiên hạ vô địch cùng Thiên hạ có tuyết cũng bận rộn lo việc kết bái vợ chồng.

Vừa thấy không có gì để coi, đám người xem lập tức tản nhanh đi, đem miếu Nguyệt lão vắng tanh trả về, cả đám Thị Huyết Đường ầm ỉ muốn giúp họ tổ chức hưởng tuần trăng mật, vô cùng náo nhiệt mà rời đi. Cuối cùng chỉ còn lại nhóm người Thiên hạ vô địch, miếu Nguyệt lão lại càng trở nên mất tự nhiên, trống trải mà yên tĩnh, hoàn toàn không có một chút gì gọi là hạnh phúc của hôn lễ.

Kết quả ngay sau ngày kết hôn, mọi người đối Thiên hạ vô địch đã hoàn toàn chết tâm, cảm thấy chẳng còn trò gì hay để coi nữa, đột nhiên toàn bộ lại bày ra kịch vui để xem. Ân, kỳ thật khơi mào sự tình là anh bạn Yếu nhĩ mệnh tam thiên. Là ông xã của Thiên hạ Yên Vũ, một cách danh chính ngôn thuận, kết quả là, hần công nhiên trên kênh Thế Giới hướng Thiên hạ vô địch hạ chiến thư.

[Thế Giới][Yếu nhĩ mệnh tam thiên]: Thiên hạ vô địch, người đuổi giết bà xã ta hơn nửa tháng, làm nàng rớt 7 cấp, mối thù này hiện tại chúng ta nên tính toán rồi. Quyết đấu hay đánh đã chiến tùy người chọn.

[Thế Giới][U Minh]: Ta khinh! Kết hôn rồi mới ra mặt vì bà xã! Nhưng đàn ông phải thế a, ta ủng hộ người!

[Thế Giới][Hoa rơi nước chảy]: Yếu nhĩ mệnh tam thiên ta ủng hộ người, Thiên hạ vô địch bại hoại, phát rồ đuổi giết một cô gái hơn nửa tháng, trong lòng hần biến thái, sớm phải bị báo ứng a!

[Thế Giới][Thiên hạ có tuyết]: Miệng người phun ra sạch sẽ chút đi, ai trong lòng biến thái, giết cũng không phải người, người lắm miệng cái gì!

[Thế Giới][Bồ đào quả quả]: Ai nha, đây không phải vợ bé mới cưới của Thiên hạ vô địch sao, người thật sự rất bé nha, chúng ta đều còn tưởng người là kẻ thứ 3 a. Đau lòng cho ông xã như vậy sao, mới nói một chút đã nổi nóng rồi.

[Thế Giới][Thiên hạ vô địch]: Yếu nhĩ mệnh tam thiên, người nghĩ ta sợ người sao, tùy tiện để ta chọn? Ta đây liền chọn một trận sống chết, thua rớt ba cấp, mất đi một kiện trang bị, thế nào? Người dám không?

[Thế Giới][Hồ đồ tửu tiên]: Người này rõ ràng là thừa cơ trục lợi, Thiên vương vốn chuyên khắc chế Thú yên, sợ chọn đã chiến sẽ bị người ta đánh lén, nên đòi lên đài PK để ôm hết ưu thế! Ta khinh!

[Thế Giới][Thiên thiên ưu sầu]: Tam thiên đừng nghe hần, đấu PK đài đối với người bất lợi! Hần là cố ý nhằm vào người a!

[Thế Giới][Yếu nhĩ mệnh tam thiên]: Cám ơn các vị nhắc nhở cùng quan tâm, nếu ta dám để hần chọn, mọi người nên tin tưởng ta. Thiên hạ vô địch, người làm Yên Vũ rớt 7 cấp, ta nhất định sẽ bắt người trả bằng hết.

[Thế Giới][Thiên hạ vô địch]: Ta sợ người sao, Tùy thời chờ người! Đêm mai tám giờ ở PK đài, người chờ chết trong tay ta đi.

.....

Bên trong Thị Huyết Đường cũng vì vậy trận quyết đấu này mà tranh luận, Tay phải thần thánh là đại sư huynh Thú yên phải, hần ra sức khuyến bảo, “Tam thiên, ta biết người muốn mau chóng báo thù, nhưng

Thiên hạ vô địch căn bản chính là cố ý nhằm vào người, lên đài PK, thực lực Thúy yên phát huy không tốt.” Không nên bình thường rất ít nói, cũng đi ra khuyên, “Ồ PK đài phạm vi hoạt động nhỏ, Thiên vương chúng ta dư sức đem người hôn mê toàn thân.” Yếu nhĩ mệnh tam thiên rất cảm kích, “Mọi người quan tâm ta rất cảm động, nếu ta đã để hấn chọn, chính là muốn cho hấn thua tâm phục khẩu phục.” Không độc còn muốn khuyên hấn, “Tam thiên, loại tiểu nhân hèn hạ đó, người cần g so đo a.”

Kết quả Cô Dạ Hàn Tinh từ nãy giờ không nói câu nào đột ngột chột một tiếng, “Đừng ai nói nữa, tin tưởng tam thiên.” Võ lâm tiểu tiểu sinh cũng cầm vào một câu, “Ván đã đóng thuyền, các người khuyên có ích lợi gì, muốn ủng hộ Tam thiên không bằng qua đây đặt cược ta này, hiện tại Thiên hạ vô địch cùng Yếu nhĩ mệnh tam thiên là 1 bởi 5 nga!” Quả nhiên, nháy mắt liền dân lên một màn mưa cược.

Lưu Nguyệt trong lòng kỳ thật cũng có lo lắng, vừa thấy Hiệp Hàm nói câu này, Nàng quay đầu đi hỏi y, “Anh nghĩ Tam thiên sẽ thắng sao?” Hiệp Hàm dùng đầu ngón tay sờ nhẹ cằm mình, “Em cho là hấn thất bại sao?” Lưu Nguyệt suy nghĩ một chút, Hấn ôm một thân trang bị cùi cũng có thể đánh thắng Không độc, giao thủ với Tay phải thần thánh cũng không bị lép vế, hiện tại trên người thay toàn cực phẩm trang bị, theo lý thuyết hấn vấn đề không lớn, nhưng Lưu Nguyệt trong lòng vẫn lo lắng. Thiên hạ vô địch cũng chẳng phải kẻ lương thiện gì, hấn sao có thể đáp ứng thoải mái thế, chắc chắn là có âm mưu gì đây.

Lưu Nguyệt một bên yên lặng tự hỏi, Hiệp Hàm vươn tay trực tiếp đem nàng ôm đặt trên đùi. Ở trước chóp mũi nàng, há mồm cắn nhẹ một chút, “Cái này liên quan đến tôn nghiêm một người đàn ông, hấn sẽ không thua.” Lưu Nguyệt thở dài nhìn y, “Em là lo lắng Thiên hạ vô địch lại dùng trò kì quái gì đó.” Hiệp Hàm không chút để ý, “Tam thiên cũng không phải kẻ hiền lành a.”

Được rồi được rồi, nhìn Hiệp Hàm tin tưởng Yếu nhĩ mệnh tam thiên như vậy. Lưu Nguyệt cũng không tiện lo nghĩ nữa.

Hiệp Hàm thấy nàng không phiền lòng về chuyện đó nữa, lập tức đổi sang đề tài khác, “Mọi người trong gia tộc tuy đều quen biết, nhưng bọn họ vẫn thương lượng muốn tụ họp một lần nữa.” Lưu Nguyệt khó hiểu ngắc đầu, “Tụ họp một lần nữa? Tốt thì tốt đó, nhưng sao đột nhiên như thế, chẳng lẽ bọn họ muốn gặp Tam thiên?”

Hiệp Hàm nở nụ cười, vuốt tóc nàng nói, “Lần này em thông minh nha, là ý Tay phải thần thánh, còn có bọn Không nên cũng muốn gặp gỡ Yếu nhĩ mệnh tam thiên. Nói thật, Anh đối với hấn cũng có chút hứng thú.” Lưu Nguyệt bất mãn chu miệng, “Sao anh lại có thể đối với đàn ông cảm thấy hứng thú!” Hiệp Hàm ý cười càng đậm. “Bà xã, anh nổi tính thú nhưng cho tới bây giờ đều là vì em a.” Lưu Nguyệt nhin không được đỏ mặt.

53. Chương 53: Tam Thiên Vs Vô Địch

Ngày cuối tuần hôm nay chính là ngày đưa ra phiên bản mới, theo lý thuyết, các game thủ trong trò chơi hấn phải rất mong chờ, nhưng là chuyện mọi người trong giang hồ đang bàn tới không phải là chuyện này. Bọn họ thảo luận chính là tiêu điểm của buổi quyết đấu tối nay. Kỳ thật ở giang hồ, hai thằng đàn ông đi tranh một chị đàn bà, tuyệt đối là một việc rất đời thường. Nhưng là nhân vật chính này quả thật đúng là tiêu điểm nha, còn được đặc biệt quan tâm gấp trăm lần cơ, kỳ thật rất nhiều người chẳng những hy vọng bọn họ đánh nhau, còn hy vọng càng đánh càng hăng, tốt nhất là hai bọn họ biến thành mồi lửa, đem Thị Huyết Đường cùng Thiên hạ hội sống mái một phen.

Tựa hồ mỗi khi tới trước giờ quyết đấu, kênh Thế Giới lại không an tĩnh nổi. Võ lâm tiểu tiểu sinh vốn chính là kẻ không an phận đầu têu đó, chỉ cần mỗi khi có náo nhiệt, tuyệt đối không thể thiếu người này.

[Thế Giới] [Võ lâm tiểu tiểu sinh]: Chú ý a! Cơ hội cuối cùng a! Muốn biết Cô Dạ Hàn Tinh là như thế nào kiếm tiền? Y chỉ cần đầu tư chút ít, sẽ có khả năng ôm một cục lời to. Thiên hạ vô địch VS Yếu nhĩ mệnh tam thiên, 1 bởi 2 a!

[Thế Giới][Xiên thịt bò]: Thị Huyết Đường kiêu ngạo lâu rồi! Đây là lúc Thiên hạ hội chúng ta xoay người, Anh em Thiên hạ hội đều là cấp lão đại trở lên không a!

[Thế Giới][Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Chú ý a! Cơ hội cuối cùng a! Muốn biết Cô Dạ Hàn Tinh là như thế nào kiếm tiền? Y chỉ cần đầu tư chút ít, sẽ có khả năng ôm một cục lời bự. Thiên hạ vô địch VS Yếu nhĩ mệnh tam thiên,1 bởi 2 a!

[Thế Giới][Thiển Thiển ưu sầu]: Chú ý rõ ràng một chút! Đừng có dính liểu bang phái gia tộc gì vào đây, hôm nay chỉ là quyết đấu cá nhân!

[Thế Giới][Thiên hạ có tuyết]: Các anh em Thiên hạ hội, chúng ta cùng đỉnh dòng Vô địch bang lên đi, chúng ta không thể thua về khí thế.

[Thế Giới][Thiển Thiển ưu sầu]: Không phải nói là quyết đấu cá nhân cùng gia tộc bang phái không quan hệ sao! Các người thét to gào nhỏ thế làm gì!

[Thế Giới][Vô độc bất trượng phu]: Bà xã đại nhân, chúng ta cùng động vật không thể liên thông được, Thị Huyết Đường cũng đỉnh ủng hộ Tam thiên đi! Chúng ta cũng không phải dễ ăn hiếp, nói đỉnh liền đỉnh, ai sợ ai a!

*Đỉnh: thường trong game có vụ type thoại trên đầu làm đối thoại á. Or đỉnh danh hiệu, Danh mỗi người...v..v.

[Thế Giới][Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Muốn phát tài sao? Đây là cơ hội cuối cùng của ngươi! Đừng trơ mắt ngồi nhìn đồng vàng to vuột mất, còn do dự cái gì?! Giống Thị Huyết Đường, anh em Thiên hạ hội. Tham gia với chúng ta đi!

.....

Lưu Nguyệt nhìn kênh Thế Giới đang tranh luận, vừa bất đắc dĩ vừa buồn cười. “Tên Vô lâm tiểu tiểu sinh này..... em bất chợt mới hiểu ra, vì cái gì lúc trước anh không chịu thu nhận hần.” Hiệp Hàm cũng tựa vào ghế, lẳng lặng nhìn những người đó tranh cãi âm ỉ. “Chơi game này cũng không thoát nổi hần, thực phiền toái!” Khi Hiệp Hàm nói lời này, biểu tình phi thường bất đắc dĩ.

Cũng may Vô lâm tiểu tiểu sinh cũng không có nhiều thời gian để lằng quằng, gần tám giờ kém, Yếu nhĩ mệnh tam thiên cùng Thiên hạ vô địch hiện ra. Phải, thực làm cho người ta khó tin là, phần đông người ủng hộ Yếu nhĩ mệnh tam thiên là nữ. Vài tên nhóc trong gia tộc cũng vì vậy mà có chút bất mãn. Loan đao oán hận nói “Tam thiên, bình thường cũng không thấy người treu đùa ai, như thế nào ủng hộ bên chúng ta đều chỉ toàn là đàn bà con gái thế!” Tam thiên không biết trả lời sao, chỉ đành lẳng im. Không độc thấy nhắc nhở này, cũng phát hiện vấn đề này, ngữ khí hơi chua chua, “Mệnh tên nhóc người thật tốt a! Nếu ta quyết đấu mà cũng có bao nhiêu đây mỹ nữ đến ủng hộ thì tốt rồi.”

“Chỉ cần không có ta, thì ngươi sẽ có nhiều mỹ nữ quan tâm đến a.” Thiển thiển đột nhiên âm ngoan khó dò phát ra một câu, không độc run lên, lập tức nín bọ bu bám vào. “Sao bà xã đại nhân nói vậy a, từ khi có ngươi, nữ nhân khác căn bản không lưu vào mắt ta nổi.” Những người khác nhìn thấy màn này, cũng không nhận được mà cười thầm.

Thiên hạ Yên Vũ vẫn đứng bên Yếu nhĩ mệnh tam thiên, không nói lời nào. Bộ dạng im lặng, làm cho Lưu Nguyệt thấy có gì đó không đúng, nàng lặng lẽ mở miệng, “Ngươi có cảm thấy Yên Vũ như thay đổi thành một con người khác?” Thiển thiển đáp lại, “Còn đợi ngươi nói, trước kia ta hận cô nhóc tận xương a, đừng mong ta tiếp nhận cô nàng! Nhưng là cô bé đột nhiên thay đổi, bộ dáng ngoan ngoãn hần, làm cho ta không thể nào hận được!” Lưu Nguyệt hí mắt nghĩ nghĩ. “Có phải bởi vì quan hệ tình cảm? Nàng yêu Yếu nhĩ mệnh tam thiên cho nên biến thành thiếu nữ đang yêu?”

Thiển thiển dứt khoát phán, “Nôn..... Hồi nàng còn theo đuổi lão đại, đầu từ thủ đoạn nào. Yếu nhĩ mệnh tam thiên với nàng có quan hệ cực kì quỷ dị, ta cảm thấy bọn họ còn có bí mật gì đó.” Lưu Nguyệt nghe nàng ta nói như vậy, cũng thấy nhất trí. Tuy rằng quan hệ cùng Yên Vũ cải biến rất nhiều, nhưng là vẫn không đoán nổi bộ dạng của Yên Vũ, cô nhóc đó trước và sau biến đổi đột ngột thế, làm cho Lưu Nguyệt cùng Thiển thiển tò mò không thôi. Xem ra, nếu lần sau tụ họp có thể gặp mặt, phải hỏi cho rõ ràng mới được.

Thời gian đến. Nhìn thấy Yếu nhĩ mệnh tam thiên bị truyền tống đến PK đài, Thiển thiên cùng Lưu Nguyệt lập tức dừng tán gẫu. Yếu nhĩ mệnh tam thiên mặc một bộ hắc y ngắn khá gọn gàng. Không như Cô Dạ Hàn Tinh xuất trần thoát tục, không uy phong lẫm lẫm như Không nên, cũng không phong lưu phóng khoáng như Không độc. Thất lưng hấn giắt những thanh đoản kiếm sắt bén, mái tóc đen dài ôm gọn sát thân người, vài sợi tóc không nghe lời phân tán trên khuôn mặt, trông bình thường nhưng bên trong lại toát nên vẻ phong lưu mà chán chường, chiếc mặt nạ đen đeo trên mặt bao trùm từ mũi trở xuống, chỉ chừa lại đôi mắt đầy hàn khí bức người lộ bên ngoài, thoạt nhìn lại hết sức lạnh khốc. Mà nhìn Thiên hạ vô địch kia một thân kim quang lờ lờ khô giáp, một tay trường thương cũng lờ lờ tỏa sáng, bình thường nhìn hấn như vậy, cảm thấy có chút uy vũ bất khuất của đại trượng phu, nhưng là hôm nay hai người đứng giữa PK đài, tổng cảm thấy Thiên hạ vô địch tựa hồ có chút rêu rao quá độ.

Thiển Thiển nhỏ giọng ở kênh gia tộc thảo luận, “Khó trách mỹ nữ đều đến bên này, Thiên hạ vô địch như vậy nhìn kiểu nào cũng giống mấy thằng giàu sổi.” Bóng đêm cũng hắc hắc cười xen mồm. “Không cần người nói, bộ dạng này của Tam thiên thật là bảnh đến ngây ngất a!” Lưu Nguyệt cũng hăng say gia nhập với các nàng, “Hiện tại lưu hành gu lãnh khốc nha!” Vài cô nàng tụ tập người 1 câu ta một tiếng, tán gẫu vui vẻ, nhưng là Thiên hạ Yên Vũ một lời cũng không chen vào, luôn ở bên ngoài PK đài ngơ ngác đứng nhìn, cũng không biết là do lo lắng hay bỏ máy chạy đi đâu nữa.

Trận quyết đấu làm cho người người chờ mong cũng đã bắt đầu, thời gian đếm lùi chấm dứt. Yếu nhĩ mệnh tam thiên lập tức tiêu thất, Thiên hạ vô địch cũng không phải đèn cạn dầu, hấn không hoảng loạn né tránh, ngược lại còn đứng ở giữa sân chờ Yếu nhĩ mệnh tam thiên đến đánh. Yếu nhĩ mệnh tam thiên đương nhiên biết không lợi dụng ẩn thân để đánh đối thủ là không có khả năng thắng lợi. Nhưng mấu chốt là, biết rõ đối phương đang đợi mình ra tay đánh lén, chờ mình để lộ vị trí mà phản kích, Tam thiên muốn tìm cách vừa có thể gây được thương tổn cao nhất cho đối phương vừa không bị tổn hại nhiều khi để lộ ra vị trí.

Trận nào nhìn càng đơn giản thì bản chất nó lại càng khó, Hiệp Hàm ngồi một bên xem trận quyết đấu một cách hứng thú. Yếu nhĩ mệnh tam thiên rốt cục vẫn xuất thủ, hấn đánh lén ra một cái liên kích, quả nhiên thương tổn cao kinh người. Thiên hạ vô địch vốn máu cao phòng hậu lại có một thân cực phẩm trang bị Thiên vương, đều bị Tam thiên một đao xóa đi một nửa máu. Lưu Nguyệt chuẩn bị trầm trồ khen ngợi, thì phát hiện bản thân Yếu nhĩ mệnh tam thiên cũng chỉ còn một nửa máu! Nàng lập tức hiểu được, “A! Thiên hạ vô địch mặc trang bị phản thương! Tam thiên nguy hiểm!”

Hiệp Hàm đương nhiên cũng thấy màn vừa rồi, y không hoảng như Lưu Nguyệt, mà chỉ dùng tay chống cằm, lẳng lặng tiếp tục theo dõi cuộc chiến. Thiên hạ vô địch vốn là chờ thời khắc này, hấn biết Thuyết yên đánh lén cùng sức bật thương tổn cao làm chính. Cho nên mới cố ý chọn hình thức đấu này, ở PK đài, phạm vi cố định, Thuyết yên ẩn thân không thể phát huy hết thực lực, cho dù bị đánh lén cũng không sợ, hấn thay toàn bộ đều là phản thương trang bị, đến lúc đó đối phương thương tổn càng cao, chết càng nhanh.

Mất thấy Yếu nhĩ mệnh tam thiên hoàn toàn trúng kế, vốn thuộc loại chức nghiệp bố ý máu mỏng phòng thấp, máu tuột một nửa như vậy chẳng khác nào tìm chết. Thiên hạ vô địch như được ủng hộ, quay người quăng một cái đóng băng công kích Yếu nhĩ mệnh tam thiên, sau đó hấn vùng trường thương, dùng sát chiêu của Thiên vương kỹ năng Cuồng trảm mà chém tới.

Những game thủ đang coi dưới đài, đáy lòng không khỏi vì Yếu nhĩ mệnh tam thiên mà bất bình. Không trả được thù cho bà xã, còn bị đem chính mình dâng lên, rốt ba cấp cũng không phải hay ho gì, dù có cố gắng, cũng phải mất mấy ngày mới cày lại đủ. Mà Thị Huyết Đường bên này, tầm mắt Lưu Nguyệt cùng Thiển thiên vẫn tập trung ở hai người trên đài, nhưng là các nàng vẫn nhanh mắt phát hiện được, thời điểm Thiên hạ vô địch điên cuồng chém giết, Thiên hạ Yên Vũ nhện không được vọt tới trước vài bước, sau đó đụng phải sự phòng hộ của PK đài, bị một bức tường ánh sáng vô hình bắn ngược trở lại. Tận đáy lòng Lưu Nguyệt âm thầm nghĩ, nguyên lai cô nhóc này thật sự lo lắng cho Yếu nhĩ mệnh tam thiên.

Ở thời điểm mọi người đều cho rằng trận quyết đấu chấm dứt, Yếu nhĩ mệnh tam thiên vẫn bình yên vô sự đứng trên đài, khiến Thiên hạ vô địch có chút không kịp phản ứng lại, Cỗ hấn vốn đánh loại bố ý chức nghiệp này, ít nhất phải khiến họ tuột tới 8000 máu, vậy mà chỉ làm tên Thuyết yên kia hạ 6000 máu, làm sao hấn có thể chống đỡ được như thế chứ! Điều đầu tiên Thiên hạ vô địch nghĩ tới là, hệ thống lỗi! Nhưng dù sao vẫn đang trong trận đấu, hấn cố gắng bình tĩnh trở lại, tiếp tục quyết đấu. Nhưng một giây chân chờ vừa rồi của hấn, đã giúp Yếu nhĩ mệnh tam thiên ly khai khỏi phạm vi công kích.

Thiên hạ vô địch nghĩ Tam thiên sẽ ẩn thân, kết quả tam thiên không có. Thiên hạ vô địch cười thầm, đây không phải cố ý muốn chết sao, hấn lập tức đuổi qua. Ở thời điểm hấn vừa đến phạm vi công kích, Yếu nhĩ mệnh tam thiên đột nhiên tiêu thất. Thiên hạ vô địch nhìn không được muốn chửi thề. Sau đó hấn lập tức dùng một cái kỹ năng Hoàn hảo thiên quan phạm vi rộng, tưởng có thể đánh được Tam thiên. Kết quả thế nhưng lại không dùng được.

Chính là trong nháy mắt, Yếu nhĩ mệnh tam thiên quỷ dị xuất hiện phía sau hấn, lại một chuỗi đánh liên hoàn. Mọi người bên ngoài xem có chút khiếp sợ, Yếu nhĩ mệnh tam thiên là muốn cùng Thiên hạ vô địch đồng quy vu tận sao, biết rõ trên người hấn có trang bị phản thương mà. Quả nhiên, cột máu hai người đồng thời rút đi một đoạn, Thiên hạ vô địch xoay người lại dùng một chiêu Cuồng trăm chém tới. Kết quả, thế nhưng lại bị phá ngang!

Mấy game thủ bên ngoài xem nhìn không được muốn học máu, như thế nào có khả năng phá được?! Cuồng trăm thời gian ra đòn chỉ có 1.5 giây, là kỹ năng nhanh nhất của chức nghiệp vật lý a, Yếu nhĩ mệnh tam thiên thật sự rất ngoan, lại có thể phá được loại kỹ năng chớp nhoáng này! Thiên hạ vô địch một chiêu bị phá hư, nhưng cũng không chần chờ, lập tức dùng công kích bình thường đánh, hấn một thân trang bị cực phẩm, dù công kích chơi chơi cũng có thể đánh rớt 2000 máu, Yếu nhĩ mệnh tam thiên lần này, tuyệt đối ngủm chắc, Thiên hạ vô địch đắc ý nghĩ.

Hệ thống lại lỗi! Thiên hạ vô địch trong lòng lại có ý tưởng như thế, bởi vì mỗi khi hấn công kích, lại không thấy xảy ra chuyện gì, bất quá lần này hấn không thất thần như lần trước, hấn tinh mắt thoáng thấy trên đầu Yếu nhĩ mệnh tam thiên hiện lên một cái “Né tránh”. Hấn còn chưa kịp có thời gian tự hỏi, Yếu nhĩ mệnh tam thiên đã muốn đem kỹ năng Huyết trăm sát môn của Thuyết yên phóng ra, một cái 9000+ hoa lệ hiện ra trên đầu Thiên hạ vô địch, hấn hóa thành một đạo bạch quang rời đi.

Đám game thủ Thị Huyết Đường ở ngoài đài hoan hô không thôi! Những kẻ đang coi bên cạnh còn chưa hiểu được, người nào người nấy không ngừng loay hoay bàn về kết quả trận đấu quỷ dị này.

54. Chương 54: Cái Giá Của Sự Thất Bại

Tựa hồ chịu không nổi một đồng người nhao nhao ồn ào, ôm một khối mờ mịt không hiểu. Trong đám đông có một người danh là ‘Chiến bại’ đi ra giải thích, “Ai không hiểu thì nghe nè, ta chỉ giải thích một lần, thật không biết các ngươi rốt cuộc có nhìn không nữa.” Bên cạnh có mấy người thường cùng hấn chơi chung, thấy hấn nguyện ý giải thích, lập tức vây quanh lại.

“Yếu nhĩ mệnh tam thiên mỗi lần công kích Thiên hạ vô địch, bản thân liền rút máu, các ngươi nhìn ra không?” Bên cạnh có vài người phụ họa nói, lúc đầu không rõ, sau đã nhìn ra. Gã Chiến bại mắt nhìn đám người này cảm thán thật hết thuốc chữa, liền tiếp tục nói “Yếu nhĩ mệnh tam thiên lần đầu tiên không bị Cuồng trăm đánh rớt máu, là vì trên người hấn toàn thân đều là trang bị né tránh, lúc ấy hấn mở “Né tránh” lại thêm toàn thân đều là trang bị phụ trợ né tránh, nên chiêu của Thiên hạ vô địch căn bản là trúng không tới hấn.” Dùng một chút rồi tiếp tục nói, “Hơn nữa Thiên hạ vô địch quá tự phụ. Hấn quá mức cầu thắng, toàn thân phản thương vật lý, ngược lại chẳng thềm sài trang bị tăng tỉ lệ đánh trúng mục tiêu, đây cũng coi như một nguyên nhân khiến hấn bại.” Xem biểu tình chung của mọi người xung quanh, hấn tiếp theo nói, “Mà hình thức công kích của hấn lại quá sách vở, Yếu nhĩ mệnh tam thiên sớm đã nhìn thấu thủ đoạn, khi kỹ năng hấn chưa phóng ra, đã bị Yếu nhĩ mệnh tam thiên phá ngang. Hấn không thua mới là lạ!” Trái qua lời giải thích của Chiến bại, những người chung quanh tựa hồ đã hiểu. Nên mới chậm rãi tản ra.

Lưu Nguyệt nhìn Yếu nhĩ mệnh tam thiên chiến thắng trở về, liền hưng phấn mừng thay cho Yên Vũ, nàng không khỏi mỉm cười, Thiên hạ Yên Vũ cho dù chuyển biến có chút khó hiểu, nhưng là tình cảm cô bé đối Yếu nhĩ mệnh tam thiên tuyệt đối là thật. Lưu Nguyệt xoay người đang muốn cùng Hiệp Hàm nói chuyện này, vừa nhìn, nàng phát hiện trong mắt Hiệp Hàm mang vẻ suy tư, lẳng lặng nhìn chằm chằm màn hình, nàng có chút tò mò. “Làm sao vậy?” Hiệp Hàm không quay đầu lại, đối nàng nói, “Anh phát hiện được một người rất thú vị.”

Lưu Nguyệt nghiêng đầu không hiểu, liền nhìn thấy Yếu nhĩ mệnh tam thiên trong gia tộc nói một câu, “Hàn tinh, cái tên Chiến bại kia.” Hiệp Hàm khóe miệng đột nhiên gọi lên ý cười, trong gia tộc trả lời, “Người cũng lưu ý đến hần?” Chỉ chốc lát sau Yếu nhĩ mệnh tam thiên đáp lời. “Ừ, nếu chúng ta đều thấy vậy, thì hần chủ ý cũng không khác nhau mấy.” Hiệp Hàm vuốt mày cười cười, liền xoay người hướng cái danh ‘Chiến bại’ đi tới.

Mọi người xung quanh đã tản đi hết, Chiến bại nhìn thấy Cô Dạ Hàn Tinh hướng bên này đi tới, tuy rằng không biết y định làm gì. Vẫn rất lễ độ tránh qua nhường đường, ai ngờ y không đi qua, ngược lại còn đứng trước mặt hần. Gửi cho hần một lời chào, “Xin chào, có thể làm quen một chút không?” Chiến bại tuy rằng đầy một bụng nghi vấn, nhưng vẫn tiếp tục lễ độ trả lời. “Xin chào, người đang hỏi ta sao?”

“Trừ người ra quanh đây hình như chẳng còn người nào khác.” Hiệp Hàm tựa hồ tâm tình tốt, còn cùng đối phương trêu chọc. Lưu Nguyệt thấy kỳ quái, nhưng vẫn lẳng lặng đứng phía sau Hiệp Hàm, mang chút tò mò quan sát họ trò chuyện, Yếu nhĩ mệnh tam thiên cũng đi tới, Yên Vũ cũng hưng phấn đi theo sau lưng hần, dù không biết hần muốn làm gì.

Hàn huyền thêm vài câu, Cô Dạ Hàn Tinh chính thức hướng Chiến bại nói, “Ta có thể mời người gia nhập Thị Huyết Đường?” Chiến bại lập tức ngắc ngứ cả người, có loại cảm giác thụ sủng nhược kinh, hần chơi game này lâu như vậy, đương nhiên biết người trước mặt mình được mọi người xưng thần, càng biết trong mắt các game thủ thì Thị Huyết Đường, là gia tộc người ta muốn được gia nhập nhất. Hần tuy rằng có chút kích động, nhưng vẫn rất lý trí hỏi, “Có thể nói cho ta biết nguyên nhân người tìm tới ta không?” Hần dù sao cũng đã ra đời tương chải nhiều năm, tất nhiên hiểu rõ ở đời không có bữa ăn nào là miễn phí cả.

Hiệp Hàm đối với phản ứng của hần tựa hồ rất vừa lòng, khó được có tâm tình chậm rãi giải thích, “Kỳ thật trước kia ta đã chú ý tới người, khả năng quan sát của người rất sâu sắc, cách giải thích cũng khá độc đáo, lý trí lại không nóng vội.” Lưu Nguyệt rất ít khi thấy Hiệp Hàm khen ai, nhìn đến Hiệp Hàm nói như vậy, nàng bắt đầu nhận không được đánh giá người gọi là Chiến bại này, một thân trang bị sử thi bình thường, cũng không có gì đặc biệt ở đây a.

Yếu nhĩ mệnh tam thiên vẫn đứng ở bên cạnh, Hiệp Hàm nói xong, hần cũng thêm một câu. “Ta cũng chú ý tới người, người chẳng những đem trận ta cùng thiên hạ vô địch ưu khuyết phân tích rõ ràng, mà còn phân tích được tâm lý bọn ta, ta cùng Hàn tinh giống nhau, nhiệt tình mời người gia nhập Thị Huyết Đường.” Chiến bại nhìn hai vị hồng nhân* trên giang hồ này, cùng ngổ ý mời mình. Cũng không có ý vờ vịt làm cao, “Ta phi thường vinh hạnh, nhưng ta còn chưa rõ mục đích các người mời ta?”

*Chỉ người có danh vọng, được người trọng vọng...

Đối phương bày bộ dạng vinh nhục bất kinh càng làm hai người họ hài lòng, Yếu nhĩ mệnh tam thiên trước thay Cô Dạ Hàn Tinh giải thích, “Người cũng biết 12 giờ đêm nay sẽ chính thức up phiên bản mới, đến lúc đó sẽ có thêm nhiều yếu tố mới, Thị Huyết Đường chủ yếu muốn hướng tới phương diện kiến lập thành trấn, mà người lại là một người có khả năng quản lý phi thường lý tưởng.” Trải qua giải thích của Yếu nhĩ mệnh tam thiên, Chiến bại bắt đầu hiểu được vì sao bọn họ muốn mời hần, hần cũng là người hiểu chuyện. “Ta nguyện ý gia nhập, các người quả thật tìm đúng người, sự thật ta cũng vậy muốn bỏ vốn vào chuyện này một lần.” Lời vừa ra, Cô Dạ Hàn Tinh cùng Yếu nhĩ mệnh tam thiên cùng nhau nở nụ cười.

Thị Huyết Đường trong vài ngày ngắn ngủi đã thêm bốn người, đúng là tin tức lớn trong giang hồ, rất nhiều người đều nghĩ trăm phương nghìn kế để tìm cách tiến vào Thị Huyết Đường. Hơn nữa sắp up phiên bản mới, ngay 12 giờ đêm đúng hôm quyết đấu, Tỷ lệ online lúc này gần như đạt đỉnh điểm. Rất nhiều bang phái và gia tộc quanh quẩn ở cửa vào của tân bản đồ, nhiều người đương nhiên phải xảy ra chuyện, đó là định luật bất biến. Quả nhiên, bởi vì tranh giành tiền thưởng đánh quái, không ít bang phái bắt đầu nảy sinh sống mái.

Thị Huyết Đường lại không đi tranh Hồn thủy*, Cô Dạ Hàn Tinh dẫn mọi người trong gia tộc, đi tới một cửa của tân bản đồ khác. Mọi người vừa thấy, không khỏi há hốc mồm. Ngay cả Không nên cũng có chút nhất gừng, “Hàn tinh, quái nơi này cấp thấp nhất cũng phải cao hơn chúng ta 5 bậc, đánh quái như vậy thăng cấp rất chậm.” Những người khác trong bụng cũng có cùng nghi vấn, nhưng Yếu nhĩ mệnh tam thiên xem ra là người duy nhất biết được tâm tư trong lòng Cô Dạ Hàn Tinh, “Cái này người không biết rồi, cửa vào bản đồ khác hiện đã đông kín người, mấy chục người tranh đoạt một con quái, có thể đánh bao lâu?

Không bằng tại đây tổ đội chậm rãi vượt cấp đánh quái.” Không nên cũng là người thông minh, lập tức cân nhắc lợi hại, cũng hiểu ra vấn đề.

*Biển bùn, ao bùn... tóm lại ý là tự nhúng chàm ấy.

Chiến bại vừa gia nhập gia tộc, trước kia hẳn tuy có nghe qua nhiều chiến tích của các vị trong này, nhưng dù sao đây cũng là lần đầu tiên ở chung, thấy mọi người trong tộc không ai có tính chảnh chè, cũng bắt đầu có chút thích thú với không khí trong tộc. Hẳn vốn đang nghĩ tại sao Thị Huyết Đường không sớm ra cửa tân bản đồ kiếm một chỗ tốt ngồi chờ đánh quái, mà lại tới bản đồ cao cấp này đứng đợi làm gì, đến khi thấy Yếu nhĩ mệnh tam thiên giải thích, không khỏi bắt đầu bội phục Cô Dạ Hàn Tinh mưu tính sâu xa, lo lắng chu đáo.

Kết quả thực rõ ràng, mười hai giờ vừa điểm, tân bản đồ mở. Thị Huyết Đường dễ dàng một mình độc chiếm cả bản đồ cao cấp, ỷ vào trang bị cấp bậc cao, bọn họ chia vài người làm thành một nhóm nhỏ, tự tìm một chỗ bắt đầu đánh quái. Có thể nguyên nhân là do đánh quái thăng cấp, chia đều kinh nghiệm nên không nhất thiết cấp thấp thì năng lực đánh quái cũng thấp, vì vậy tốc độ luyện cấp ở nơi này cũng không xem là chậm.

Mặc khác ở 2 bản đồ còn lại không khí lại rất náo nhiệt, tân bản đồ mở ra cho game thủ luyện cấp có hai cái, vốn lo ngại sợ mọi người đều đến thăng cấp, sẽ phát sinh chuyện không đủ quái, nhưng đến thời điểm chính thức lên sàn, bản đồ cùng quái vật rõ ràng vẫn không đủ.

Ở tình huống mọi người khủng bố vì lợi ích bản thân, một trận đánh giết điên cuồng lại bắt đầu. Bang phái lớn một chút bắt đầu tạo bè kéo cánh, đem mấy gia tộc bé bé diệt trừ, tranh thủ chiếm một mảnh lớn bản đồ để luyện cấp. Người rất nhiều, tốc độ đánh quái thể nhưng lại không nhanh bằng tốc độ bị giết. Khi quy mô mở rộng bản đồ càng ngày càng lớn, vài bang phái cũng bắt đầu xung đột, sau đó chiến đấu từ kiểu lớn ăn hiếp nhỏ, sang đồng đồng chém giết đồng bào.

Người cùng bang thì cũng có mạnh yếu khác nhau, rất nhiều người sức chiến đấu không bằng liền bị khi dễ. Nhưng là bọn họ thua lại không cam lòng, bản thân mình không thể thăng cấp cũng không để cho người khác thăng cấp, ở thời điểm bang phái khác đánh quái thăng cấp, đứng ở bên cạnh mà tức đỏ mắt, cũng chẳng màng tới có cùng thân phận gia tộc bang phái gì, nhất trí đối phó hết.

Kết quả là phiên bản mới mở được vài bữa, mọi người mỗi ngày đều ở tân bản đồ sống mái chết đi sống lại, Thiên hạ hội thực lực cực mạnh, vốn đoạt được phần lớn bản đồ để đánh quái, nhưng khi ngọn lửa chiến tranh từ các bang phái khác lan đến, bọn họ có thể bình yên tới khi nào. Trong lúc mọi người đều đánh đánh giết giết, thì Thị Huyết Đường lại kỳ tích thăng lên 4,5 cấp, đã chuẩn bị muốn đổi địa phương khác trên tân bản đồ, quay đầu nhìn lại khung cảnh nước sôi lửa bỏng của phần lớn game thủ khác. Mấy đại bang phái bị tổn thất cực kì thảm trọng.

Thiên hạ vô địch cũng không phải kẻ ngốc, nhìn thấy Thị Huyết Đường chưa từng một lần ở cùng bản đồ với mình, chẳng lẽ hẳn không tò mò? Đáp án vốn đã khẳng định, hẳn sớm biết Thị Huyết Đường đi bản đồ cao cấp, nếu là trước kia hẳn khẳng định sẽ mang các anh em chạy tới. Về phần vì cái gì hẳn không đi, kỳ thật rất đơn giản. Ngày up phiên bản mới khi đó cũng là ngày quyết đấu, bị rút lên 3 cấp, hẳn căn bản là không dám tới khu quái cao cấp. Làm ảnh hưởng tới cả bang phái bị tổn thất nặng nề, không ít người cấp lên không được mà còn bị rút.

Kỳ thật Thị Huyết Đường cũng có người kỳ quái về vấn đề này, Yếu nhĩ mệnh tam thiên cười hề hề. “Không ai nghĩ tới vì cái gì ta lại chọn ngay ngày up phiên bản mà quyết đấu với hẳn?” Trừ kẻ cá biệt Cô Dạ Hàn Tinh vốn đã thành tinh đứng bên cười trộm ra, mọi người còn lại trong gia tộc đều nghi hoặc khó hiểu. Tiếp theo Yếu nhĩ mệnh tam thiên đặc ý giải thích: “Trừ bỏ muốn báo thù, thì việc làm hẳn rút ba cấp, sẽ khiến hẳn không dám đến khu quái cao cấp quấy phá.” Cuối cùng Cô Dạ Hàn Tinh tổng kết nói, “Bất quá đơn giản vẫn là trả thù.”

Mọi người hiểu ra! Cùng nhau cảm thán nói: Hai người này thật sự là Quá Âm hiểm! đây không đơn giản chỉ là làm người ta tuột 3 cấp, mà cái giá phải trả còn lại liên lụy tới thực lực của toàn bộ bang phái.

55. Chương 55: Lần Tự Hội Mới Nhất

Bởi vì phiên bản mới khiến cho toàn F ác chiến ngang trời, đem trò chơi cùng diễn đàn sóng gió vài ngày. Khiến công ty trò chơi cũng thấy được tầm quan trọng. Vì thế, tuần đầu tiên phiên bản mới ra mắt, hệ thống đã đóng cửa sửa chữa một ngày, phỏng chừng muốn chuẩn gia tăng mở thêm nhiều bản đồ, tin tức này làm cho Thị Huyết Đường vô cùng hưng phấn, bởi vì bọn họ có thể lợi dụng một ngày này, tổ chức họp mặt offline.

Định xong thời gian địa điểm, mặc dù cũng có vài người bạn không thể bỏ công việc, không thể tham gia lần họp mặt này. Kỳ thật mọi người quan tâm nhất là Yếu nhĩ mệnh tam thiên có đến hay không, bất quá hẳn cũng rất sáng khoái, cùng mọi người cam đoan nhất định sẽ tới, rồi logout.

Tới ngày họp mặt, Hiệp Hàm chở Lưu Nguyệt đến khách sạn, Lưu thiên cùng Diệp hi cũng vừa tới, ba cô nàng bởi vì dạo gần đây chỉ lo chơi game, đã hơn nửa tháng chưa gặp nhau, nhất thời lại lú lú nháo nháo loạn một hồi. Thiên thiên nắm lấy Lưu Nguyệt kéo vào trong, Lưu Nguyệt quen tính quay đầu nhìn Hiệp Hàm. Hiệp Hàm ngoảnh miệng cười, ý bảo nàng có thể đi, không cần lo lắng.

Vừa vặn một màn này lại bị Diệp hi thấy được, nàng khoa trương kinh hô, “Trời ạ! Còn chưa có kết hôn, người đã bị ông xã ăn đến chết, thế thì phải làm sao a!” Diệp hi mở câu đầu, Thiên thiên cũng không chậm trễ. “Tuần trăng mật còn chưa tới, người đã bị lão đại quản như vậy, người phải dành lại quyền chủ động chứ!”

Lưu Nguyệt vẫn mờ mịt nhìn hai nàng, “Như thế nào chủ động a, như giờ cũng rất tốt mà.” Nàng cảm thấy từ khi nàng cùng Hiệp Hàm từ mối quan hệ trong sáng hóa, chính thức thăng cấp thành người yêu, Hiệp Hàm đối nàng rất tốt, lại ôn nhu săn sóc, bị y ăn gấu gao cũng không có gì không tốt a. Thiên thiên biết rõ Lưu Nguyệt tư duy đơn giản, lập tức bẻ gãy suy nghĩ của nàng: “Đừng nghĩ đơn giản như vậy, bọn đàn ông rất dễ dàng phát sinh ghét đối với mấy cô em ngây thơ.”

“Là như thế sao?” Lưu Nguyệt vốn không kinh nghiệm, một chút đã bị hù dọa. Diệp hi không có hảo ý vuốt vuốt tay nàng hỏi, “Hỏi riêng tư một chút, Hiệp Hàm đã chạm vào người bao giờ chưa?” Nhìn vẻ mặt bốn cột trên mặt Diệp hi, Lưu Nguyệt càng mờ mịt: “Chạm cái gì?” Thiên thiên trợn trắng từng nàng một cái, “Đừng nói hai người vẫn chưa vượt rào nha?”

Những lời này quá mức thẳng thắn, Lưu Nguyệt lập tức đỏ mặt, mang theo xấu hổ cùng cực lắc đầu. Diệp hi nhìn đến tình huống này, lấy tay che trán, hô một câu, “Ông trời a! Cứu cứu người đi!” Thiên thiên cũng một bộ dạng tức hộc máu nói, “Nói cách khác, các người ở cùng một chỗ, thiên thời địa lợi như vậy trong một thời gian dài, mà người cũng chưa chủ động qua? Lão đại cũng thật là, đừng nói là không gần nữ sắc nha! Hay là y có bí mật gì khó nói?”

Lưu Nguyệt xua tay nhanh tay giải thích, “Không có đâu, chúng ta chỉ tới hôn môi thôi à.” Lời này vừa ra, hai nàng bên cạnh đồng thời trợn trắng mắt, Diệp hi trực tiếp nhất, phi thường tà ác phun ra một câu, “Chẳng lẽ người không muốn bị y ăn?” Lưu Nguyệt mặt mày nóng lên, nàng lặng lẽ liếc mắt nhìn Hiệp Hàm đang cùng đám người kia trò chuyện, thấy đối phương không chú ý bên này, mới nhỏ giọng nói. “Cũng có muốn, nhưng là sự tình này ta đâu thể không biết xấu hổ mà chủ động được.” Thiên thiên trừng mắt, bày bộ dạng chỉ tiếc rên sắt không thành thép, “Nên chủ động thì phải chủ động, có cái gì ngượng ngùng, y hiện tại đã là người của người a!”

Thiên thiên còn muốn tiếp tục nói gì đó, đột nhiên ở cổng có chút xôn xao, cả 3 nàng đều rất nhiều chuyện, nên đồng loạt vọt qua. Người đi vào trước là một anh chàng cao lớn đầy anh tuấn, khí chất xuất chúng, có vẻ giỏi giang thành thực. Một thân tây trang màu xám đơn giản tôn lên dáng người cường tráng thon dài cao ngất, phía sau hẳn lấp ló một cô bé đi sau, ngũ quan trên khuôn mặt rõ ràng, tướng mạo cô bé hài hòa xinh đẹp đồng thời cũng vô cùng nghiêm nghị, làm ba cô gái mất sáng ngời, đây là Yên Vũ sao. Hình chụp trên diễn đàn các nàng đã xem qua, nhưng không ngờ người thật lại xinh đẹp hơn rất nhiều, khí chất càng thêm xuất chúng.

Nhớ ngày đó xem ảnh chụp, chỉ cảm thấy cô nhóc yêu diễm, ẩn ẩn mang theo chút cảm giác dụ dỗ, nhưng là người thật đứng trước mặt, trên người còn có khí chất lãnh ngạo, làm cho người ta cảm thấy cô nhóc không phải dễ chọc. Rõ ràng cô nhóc cũng thấy ba nàng, khoe miệng gợi lên ý cười, khoe mắt cũng cong

lên, làm cho Lưu Nguyệt cảm thấy có loại cảm giác băng tuyết tan rã. Được xưng là Yên Vũ mỹ nữ đệ nhất trò chơi, quả nhiên là mỹ nhân a.

Nàng ngần đầu cùng kia chàng trai kia thì thăm vài câu, liền nhẹ nhàng hướng bên này đi tới. Mỉm cười giới thiệu chính mình, “Ta là Yên Vũ, các người là ai vậy? Ta nhận không ra.” Thiển Thiển nhìn mỹ nhân tựa hồ tâm tình đặc biệt tốt, cười hi hi giới thiệu nói, “Ta là Thiển Thiển, đây là Lưu Nguyệt, nàng Bóng đêm.” Diệp hi lập tức tinh tế nhìn tổng thể Yên Vũ, “Trước kia xem ảnh liền biết là mỹ nữ, nhưng không nghĩ người thật lại có khí chất như vậy!” Lưu Nguyệt cũng cười nói, “Đúng vậy, ta cũng rất kinh ngạc nha, người vừa rồi là Tam thiên?” Yên Vũ cười ngọt ngào, “Đúng vậy, chúng ta vốn tính đến sớm một chút, nhưng bị tắc đường, các người đến lâu chưa?”

Thiển Thiển lại phát huy bản chất bà tám, vẻ mặt ám muội nhìn Yên Vũ nói, “Người cùng Tam thiên sự thật là người yêu à?” Mặt Yên Vũ có chút ửng đỏ, nhưng vẫn gật đầu thừa nhận. Bóng đêm luôn luôn nắm bắt được vấn đề trọng yếu, vừa mở miệng liền hỏi trọng điểm, “Tam thiên trước kia nói người còn chưa trưởng thành, là thật à?” Vừa nói vừa ở bên cạnh đánh giá Yên Vũ. Yên Vũ vừa nghe hỏi tới vấn đề này, cắn cắn môi chớp chớp mắt nói, “Vâng, ta mười bảy.” Nàng vừa nói ra, ba cô nàng còn lại cùng nhau sững sốt, liền ngay cả vấn đề gì Diệp hi cũng nhận không được lời ra hỏi hết.

Trong phòng tiệc, Thiển Thiển cùng Diệp hi hai người vẫn nhận không được đánh giá Tam thiên, tiêu sái tuần tú bề ngoài quả thật không gì để nói, nhưng là nhìn thể nào cũng thấy nhất cử nhất động của hắn dễ toát ra sự thành thực, không giống một người bình thường, hẳn là rất có địa vị a. Đến một kẻ trì độn như Lưu Nguyệt còn cảm nhận được, Tam thiên tựa hồ so với Yên Vũ lớn hơn rất nhiều, hẳn hẳn ba mươi mấy tuổi rồi a. Mà Yên Vũ mới mười bảy, như vậy hai người họ làm sao quen nhau được, Lưu Nguyệt Thiển Thiển cùng Diệp hi âm thầm trao đổi bằng ánh mắt.

Mọi người tụ họp xong, đã muốn giải tán, mạnh ai nấy đi chỉ còn lại bảy tám mạng. Hiệp Hàm nâng tay xem đồng hồ, chuẩn bị đưa Lưu Nguyệt về nhà, thì Tam thiên đột nhiên mở miệng nói, “Chúng ta lên tầng trên uống cà phê đi, ta nghĩ các người hẳn có rất nhiều chuyện muốn hỏi ta.” Hắn vừa nói như vậy, đám người vốn chuẩn bị rời đi lập tức chuyển hướng, đều mang ý cười, sau đó đi theo hắn lên lầu. Không thể không nói câu chỉ cần có người thì sẽ có nhiều chuyện, mà ngay cả đàn ông cũng trốn không được sự hấp dẫn của chủ nghĩa nhiều chuyện a.

Lưu Nguyệt cùng bọn Thiển Thiển đương nhiên cũng đuổi theo a, Lưu Nguyệt tinh tế nhìn đám người còn lưu lại, ngoại trừ Hiệp Hàm, Tôn minh, Chu dật khải, thường xuyên chơi đùa cùng nhau, thì còn có Tay phải thần thánh cũng muốn ở lại. Tam thiên ngồi xuống sau cùng, trước tiên bắt đầu nói, “Vừa rồi ở phòng tiệc ta không giới thiệu qua, thật sự thất lễ. Kỳ thật ta tên là Tần Thiên.” Hiệp Hàm nghe thế lông mày liền nhú lên, tựa hồ biết thân phận hắn, mà Tôn minh không khách khí trực tiếp hô lên, “A! Là người! Như thế nào có khả năng?!” Bên cạnh Thiển Thiển tức muốn lật bàn, khiến Tôn minh méo miệng giả vờ khóc lóc, “Bà xã đại nhân ta sai rồi!” Thiển Thiển tức giận nói, cũng không để ý mọi người chung quanh đang cổ nhin cười, “Rốt cuộc thân phận Tam thiên là gì? Vì sao các người đều bày bộ dáng sợ hãi đó.”

Đến ngay cả Chu dật khải luôn có bộ dạng yêu nghiệt băng lãnh cũng lộ ra vẻ kinh ngạc, Thiển Thiển nhận định thân phận của Tam thiên hẳn không tầm thường. Không đợi Tôn minh giải thích, Tần Thiên chính mình mở miệng, “Để ta giải thích đi, kỳ thật bản thân ta cũng không nổi danh, bất quá các người hẳn có nghe qua tập đoàn Thiên tín.” Thiển Thiển lập tức há hốc mồm bày biểu tình bất khả tư nghị. Lưu Nguyệt cũng thất thần. Cái khác không biết, nhưng đại danh tập đoàn tài chính Thiên tín thì tuyệt đối đã nghe qua, bởi vì nó chính là công ty đã chế tác và đưa trò chơi Trường kiếm giang hồ hoạt động trên thị trường. Nói như vậy Tam thiên kỳ thật chính là thành viên của công ty game?

Kết quả tin tức về sau còn bùng nổ hơn, Hiệp Hàm mặt mang nét cười ném một quả bom xuống. “Tần Thiên chính là tổng tài tập đoàn Thiên tín.” Lần này đổi sang bóng đêm nhận không được hỏi, “Trời ạ! Vậy người không phải là tổng BOSS phía sau Trường kiếm giang hồ sao?” Tôn minh còn biểu tình hoảng hốt trên mặt, thì thảo nói, “Trò chơi này đều là các người mở ra, người như thế nào lại vào đây chơi?” Tần Thiên biểu tình lập tức có chút bất đắc dĩ vừa có chút sùng nịch, “Đều là bởi vì tên nhóc kia a.” Hiệp Hàm hiểu rõ cười, không có xen mồm vào.

Bóng đêm bản chất bà tám lại nhảy ra hỏi, “Chờ một chút, ta rối cả đầu, người nói người là bởi vì Yên Vũ mới chơi game này, mà Yên Vũ trước kia còn theo đuổi lão đại, còn cùng Thiên hạ vô địch kết hôn, đây là

chuyện gì?” Nàng vừa nói, làm vài người ở đây cũng rối theo. Lưu Nguyệt cũng hồ nghi nhìn bọn họ, nàng là tận mắt nhìn thấy bài post của Yên Vũ, lúc ấy cô nhóc nói nhất định phải theo đuổi Hiệp Hàm, nhưng là xem bộ dáng nàng ấy đối với Tam thiên. Trong mắt căn bản dung không được người đàn ông khác a, này rốt cuộc là sao?

Tần Thiên vẫn dựa vào sô pha, khoe miệng mang theo ý cười thản nhiên, hần lẳng lẳng nhìn mọi người. “Ta mời mọi người lên đây, kỳ thật cũng vì chuyện này giải thích một chút, tuy rằng mọi người đều tiếp nhận ta cùng Yên Vũ, nhưng là không giải thích rõ ràng, trong lòng vẫn sẽ còn gốc rễ.” Lời hắn nói quả thật không sai, tuy rằng mọi người không nói, nhưng là Yên Vũ trước sau chuyển biến đột nhiên quá, trong lòng ai cũng có chút nghi ngờ.

Tần Thiên nâng tách café trên bàn nhẹ nhàng uống một ngụm, híp mắt sắp xếp lại suy ý. Yên Vũ bắt giắc tựa bên cạnh hắn, Tần Thiên cảm giác nàng có chút mất tự nhiên, nhẹ nhàng cầm tay nàng, sau đó ngẩng đầu lên nhìn mọi người nhếch miệng cười khế, dùng một loại ngữ khí hoài niệm nói. “Đây là một câu chuyện cũ.”

Phiên ngoại: Tần Thiên cùng Yên Vũ (1)

Yên Vũ vốn là một cô bé có chút tự bế, nàng chưa bao giờ chủ động cùng những đứa trẻ khác chơi đùa, cả ngày ngồi xổm dưới cây đại thụ dọc bùn, trên tay không bao giờ rời con gấu teddy. Trong cô nhi viện bọn nhỏ cũng không thích nàng. Hơn nữa có đứa thấy nàng thường xuyên ôm gấu teddy lắm bầm lằn bầm. Càng cảm thấy nàng không bình thường, vì thế toàn bộ đám nhóc trong viện đều cho nàng là quái vật.

Nàng bị đưa đến nơi này khi mới hai tuổi, lúc ấy Lâu gia nhà nàng được cho là giàu có, nhưng cha vì vay nặng lãi người ta không thể hoàn lại. Mà xảy ra một màn kịch tình cầu huyết, cha mẹ nàng nhảy lầu. Tuổi còn nhỏ mà nàng đã bị đưa vào cô nhi viện, toàn bộ gia sản cùng nhà cửa đều bị cầm gán nợ. Tuy rằng tuổi rất nhỏ, nhưng trong lòng nàng kỳ thật vẫn hiểu được, vẫn nhớ như in cảnh cha mẹ nàng bị người dùng vải trắng che lại, sau đó bị xe cấp cứu chở đi, trong nhà đều bị dán giấy niêm phong, ngoại trừ con gấu teddy nàng gấu gao ôm trong lòng, còn lại đều bị đem đi mất.

Nàng thực kiên cường, nàng không khóc, chính là gắt gao nhìn hướng cha mẹ bị chở đi. Thẳng đến khi nàng bị một người lạ mặt mang đi trên một chiếc xe khác, đưa đến nơi này. Ngày đầu tiên tới đây, nàng nghiêng rằng cắn chặt môi, không thém nói chuyện với ai. Các sơ cũng biết được tầm thâm kịch gia đình nàng, nên mọi người đều thực bao dung thông cảm nàng.

Nhưng là nàng đặc biệt độc lập, làm cho đám trẻ trong viện không hoan nghênh sự tồn tại của nàng. Ở những chỗ người lớn không chú ý tới, bọn họ tụ tập lại nghĩ cách trêu chọc nàng. Lần nào nàng cũng không khóc không nháo càng không đi cáo trạng, vì vậy bọn nhỏ lại càng gan khi dễ nàng hơn.

Một ngày nọ trong viện đặc biệt tổ chức một bữa tiệc long trọng, bởi vì vợ chồng Tần thị người bỏ vốn thành lập cô nhi viện này đến. Việc này đối với Yên Vũ mà nói một chút can hệ cũng không có, nhưng cô cậu nhóc đều vì chuyện này mà ăn mặc xinh đẹp lên đài trình diễn, còn nàng lại như trước núp phía sau viện, ôm chú gấu teddy ngồi dưới tàng cây, lăm bầm những lời chỉ có chính nàng cùng teddy nghe thấy. Sau lưng nàng là đại sảnh giáo đường, bên trong truyền đến tiếng đồng ca vui vẻ, khoảng cách rất gần, nhưng lại là bất đồng hai Thế Giới.

Bởi vì vợ chồng Tần thị tự mình đến, bữa sáng ngày đó của các nàng thập phần phong phú, đem cháo trắng thay bằng bánh mì bơ. Toàn thể đám nhóc đều rất quý củ ngồi trên bàn dùng cơm, cố gắng biểu đạt sự tốt đẹp nhất làm cho vợ chồng Tần thị tán thưởng. Sau khi bữa cơm trưa kết thúc, Yên Vũ mới bấu môi theo cửa hông tiến vào, lặng lẽ cầm phần bánh mì bơ của mình, thừa lúc mọi người không chú ý mà quay về hậu viện. Phía sau một cặp con người đen lầy tở mò nhìn theo.

Nàng theo thói quen đi tới dưới tàng cây, ôm teddy nhẹ nhàng tựa vào thân cổ thụ, cẩn thận lấy ổ bánh mì bơ ra. Đột nhiên nhớ tới thời điểm cha mẹ còn sống, mỗi sáng sớm cũng chuẩn bị bánh mì bơ cho nàng như vậy. Vì còn đang đắm mình trong hồi ức của bản thân, đương nhiên không chú ý đám nhóc đã dùng cơm trưa xong đang rất nhàm chán đi tới sinh sự. Một người đầu không lại, bánh mì bơ trong tay đã bị cướp đi, Yên Vũ nâng khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn lên. Nàng tuổi còn nhỏ đã hé lộ khuôn mặt tinh xảo nhỏ nhắn đáng yêu, không khó nhìn ra được sau khi lớn lên sẽ là một tuyệt sắc giai nhân. Cũng vì vậy, càng làm cho đám cô nhóc trong viện thêm chán ghét nàng.

Bọn họ nhanh chóng đem nằng vây thành vòng, tay nắm cát vàng cùng đá chơi nằng. Vừa chơi vừa mắng, “Người là quái vật, mỗi ngày toàn nói chuyện với gấu teddy, thực ghê tởm!” “Biến khỏi nơi này đi, chúng ta không muốn thấy người!” “Bánh mì bơ ngon như vậy không xứng để người ăn, quái vật!” “Dùng tảng đá này chơi chết nó!” Lời nói trẻ con nhưng cũng đã thương người, Yên Vũ bị khi dễ đã quen, nằng tuổi còn nhỏ thân thể lại gầy yếu, đối phương thì tới vài người liên hợp lại, nằng căn bản đánh không lại.

Mắt thấy bọn họ cầm bánh mì trong tay, lặng lẽ nuốt nước miếng, từ sáng tới giờ chưa ăn gì, nằng rất đói bụng. Mà dường như chúng thấy được động tác nuốt nước miếng của nằng, vài cô gái cười không hảo ý, đem bánh mì bơ quệt xuống đất, sau đó cao hứng nói, “Đề nó xuống! Đề xuống! Chúng ta dứt nó ăn đi!” “Tốt tốt!” Chung quanh một đám phụ họa, Yên Vũ tuy rằng rất đói, nhưng nằng rất tự tôn, liều mạng giãy dụa, muốn rời khỏi trời buộc của bọn họ, nhưng thân mình gầy yếu, giãy dụa thế nào cũng không được, bánh mì bơ bị đưa bên miệng, mắt thấy cả họng sắp bị nhét đầy.

Người ở bên cạnh này giờ đứng nhìn nhin không được rốt cục lên tiếng ngăn cản, “Dừng tay!” Một đứa trẻ cao gầy tuổi đi tới. Vài cô gái nhận ra hắn, là con trai độc nhất của vợ chồng Tần thị, trong đó mấy cô bé vì vẻ mặt bảnh bao của hắn, nhìn không được đỏ mặt. Hắn lại một cái liếc mắt cũng không thèm nhìn các nằng, đi tới đem Yên Vũ lôi ra khỏi đám người. “Nếu không đi ta liền nói cho các sư biết!” Một lời của hắn thốt ra, mấy cô nhóc bên cạnh lập tức bị dọa chạy đến đại sảnh.

“Không bị gì chứ?” Tần Thiên mang theo ý cười ôn hòa hỏi nằng, nằng vẫn ngậm miệng không nói lời nào, dùng ánh mắt lạnh lùng lại quật cường nhìn hắn, Tần Thiên không nề hà nhìn nằng, hắn đối với tiểu hài tử này hết cách, căn bản cũng không biết đồ dành người, nghĩ đến nằng vừa rồi vụng trộm đi vào lấy bánh mì bơ, sau lại bị người ta khi dễ, hắn là đói bụng rồi. “Ồ đây chờ ta một chút được không?” Tần Thiên tận lực dùng thanh âm nhẹ nhàng nói, Yên Vũ nhìn hắn một cái, không nói một lời xoay người ngồi dưới gốc cây, ngơ ngác nhìn teddy. Tần Thiên cười khổ một chút, hắn quả nhiên không thích hợp đồ dành trẻ con a, đi đến phòng bếp cầm bánh mì cùng sữa, hắn lại trở về hậu viện.

Nằng vẫn ngồi xồm ở đó không nhúc nhích, chính mình cùng teddy chơi, thực im lặng thực xa cách, cùng tiếng hoan hô cười đùa tràn ngập sân viện, có chút không hợp. Tần Thiên đi qua ngồi xồm bên người nằng, Yên Vũ liếc mắt nhìn hắn, vẫn là không quan tâm hắn. Tần Thiên lấy lòng xuất ra bánh mì cùng sữa cho nằng, cười nói, “Người đói bụng rồi, ăn đi.” Yên Vũ ngẩng đầu nhìn ánh mắt hắn, nửa ngày không nhúc nhích, Tần Thiên khóe miệng cười đến cứng ngắc, vẫn không đem rút về, hai người cứ như vậy giằng co. Rốt cục, Yên Vũ động thủ, nằng lấy bánh mì cùng sữa, cúi đầu chậm rãi ăn, vẫn không nói được một lời.

Tần Thiên nhìn nằng như vậy, âm thầm nghĩ, đứa nhỏ này, hắn là có chuyện trong quá khứ. Nhìn nằng nhỏ nhỏ ngồi thân ảnh thật cô đơn, hắn đột nhiên hạ một quyết định. Chạng vạng hôm đó, cuộc sống Yên Vũ đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, nằng được Tần gia thu làm dưỡng nữ, đổi tên thành Tần Yên Vũ. Thời điểm rời đi, Tần Thiên đến dưới tàng cây Yên Vũ ngồi, mang theo nụ cười ôn nhu yếu ớt đối nằng nói, “Đi cùng anh nhé, về sau sẽ không có ai ăn hiếp em nữa, ca ca nhất định sẽ bảo hộ em cả đời.” Yên Vũ nâng khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn hắn, mãi cho đến khi Tần Thiên nghĩ nằng sẽ không đồng ý, nằng đột nhiên mở miệng. “Không cho người đối ý.”

Sau đó, Tần gia đột nhiên có một cô em gái nhỏ. Vợ chồng Tần thị chỉ có một đứa con trai độc nhất, vẫn muốn có một cô con gái, nhưng vì Tần phu nhân thân thể quá mức suy yếu, không thể sinh con thêm nữa, sau khi thu dưỡng Yên Vũ, bọn họ đem sủng ái của mình không chút keo kiệt phân cho Yên Vũ. Ăn mặc tất cả đều là tốt nhất, còn có thân tình nồng hậu, Yên Vũ bắt đầu dần dần trở nên có thể nói, có thể mỉm cười. Nhưng nằng bám dính vẫn là Tần Thiên, Tần Thiên so với vợ chồng Tần thị càng thêm sủng nằng thương nằng, có lẽ trong lòng hắn vẫn hy vọng làm cho nằng hạnh phúc. Bởi vì ngày đó nằng cô đơn bóng dáng tịch mịch đó làm hắn đau đớn.

Không có bữa tiệc nào không tàn, vợ chồng Tần thị bất ngờ tạ thế, tập đoàn tài chính Tần thị bắt đầu xuất hiện nguy cơ tài vụ, đại tập đoàn tài chính trước kia một thời oai phong trên thương trường như vậy bắt đầu đi xuống, Tần Thiên bán sản nghiệp trong nhà, cầm di sản cha mẹ lưu lại, mang theo Yên Vũ mười tuổi đến một nơi ở nhỏ hơn, về sau bọn họ sống ở nơi này. Tần Thiên tâm tình rất tệ, cha mẹ qua đời hắn tất nhiên thương tâm, nhưng điều trọng yếu trước mắt là, bọn họ phải làm sao để sống. Hắn cô đơn nhìn Yên Vũ, thanh âm có chút khàn khàn, “Yên Vũ, lại để em chịu khổ rồi.” Tần Yên Vũ nhìn ánh mắt hắn, đột nhiên nở rộ một nụ cười mình mỉm, nằng đi qua gắt gao ôm thắt lưng Tần Thiên, “Ca, chỉ cần còn có anh,

em cái gì cũng không sợ.”

Tựa hồ từ ngày đó, Yên Vũ trở thành toàn bộ trụ cột của Tần Thiên, vì đem cuộc sống hạnh phúc đến cho Yên Vũ, Tần Thiên dùng tốc độ nhanh nhất để hoàn thành việc học. Đem phần di sản của cha mẹ để lại gây dựng sự nghiệp tài chính, dựa vào ánh mắt độc đáo, trực giác sâu sắc, lực ý chí siêu cường, dám ở thương giới mở đường máu, chấn hưng lại tập đoàn tài chính Tần thị. Hết thấy chỉ tốn 6 năm thời gian, các ông trùm lớn trên thương trường đều phải giong ngóng cái lên, khen ngợi hần hai chữ ‘Thiên tài’.

Ngay tại thời điểm Tần Thiên nghĩ đến hết thấy đều tốt đẹp, sự tình tựa hồ đều phát triển theo suy đoán của hần. Hần từ một nhân vật nhỏ nhoi, trở thành nhân vật mà các ông trùm đều coi trọng, đều nhận không được đem con gái, cháu gái của họ giới thiệu cho hần, hần vài năm nay bận rộn giao tranh, cũng không có thời gian cùng phụ nữ giao tiếp. Mang bản chất gian thương trong máu, tựa hồ cảm thấy quan hệ thông gia đối chính mình có lợi mà vô hại, cũng không cự tuyệt cùng các nàng giao tiếp.

Nhưng là, Tần Thiên phát hiện Yên Vũ bắt đầu thay đổi, nàng đối hần càng ngày càng lạnh nhạt, ánh mắt nhìn hần tràn ngập bi thương, Tần Thiên tưởng do quá bận rộn xã giao, không có nhiều thời gian bồi nàng mà thôi.

Rốt cục tại một lần hần qua đêm tới sáng mới về nhà, Yên Vũ không thể nhận được nữa cùng hần lật bài. “Ca! Em không cần anh cùng người con gái khác ở chung một chỗ! Anh đáp ứng em được không?” Yên Vũ biểu tình bi thương nhìn hần, Tần Thiên không biết việc bản thân xã giao bạn gái lại làm thương tổn nàng, bất giác có chút mờ mịt, lại cảm thấy có lẽ bởi vì hần từ nhỏ đến lớn ở cạnh nàng, nàng trong lòng xem hần như cha mà đối đãi. Hần ôn nhu cùng nàng giải thích, “Yên Vũ, em không thể ỷ lại vào anh như thế, ca dù thế nào cũng phải lấy vợ, em cũng sẽ lập gia đình a.” Ai biết Yên Vũ nghe thế, phản ứng càng kịch liệt, nàng gắt gao nắm ống tay áo Tần Thiên quát, “Không cho, anh không được cưới người khác, em cũng sẽ không gả cho người khác.”

Tần Thiên cảm thấy rất đau đầu, vì cái gì đứa nhỏ này bình thường rất nghe lời, này lại cố chấp như vậy. “Yên Vũ, đừng tức giận, ca không có khả năng vĩnh viễn cùng em một chỗ a.” Lời này vừa ra, tựa hồ làm mọi góc nhách trong lòng Yên Vũ đứt đoạn, nàng rốt cục liều lĩnh rống lên, “Vì cái gì không thể? Em thích anh, em yêu anh a, ca!” Tần Thiên cảm giác chính mình tựa hồ bị thiên lôi đánh phải, khó tin nhìn nàng, không đợi hần mở miệng. Yên Vũ trực tiếp nhào vào lòng hần, đẩy hần ngồi lên sofa, “Ca, em yêu anh, trên đời này em chỉ yêu một mình anh. Anh hiểu không?” Sau đó hoàn toàn không cho Tần Thiên phản ứng, trực tiếp hôn hần, ý thức Tần Thiên bị hút đi, hần ngây ngốc cứ thế bị nàng đặt dưới thân.

Hơn nửa ngày hần mới phục hồi tinh thần, đem Yên Vũ đẩy ra. Nói lý lẽ với nàng, “Yên Vũ, kia không phải yêu! Em chỉ là yêu luyến tình cảm cha anh mà thôi! Bởi vì em từ nhỏ luôn ở bên anh.” Yên Vũ khóc đến lệ hoa đái lệ, lắc đầu liều mạng giải thích, “Không phải, em cho tới bây giờ chưa từng xem anh là cha ca, em yêu anh, lần đầu tiên anh nói phải bảo vệ em, em liền nhận định là anh!” Tần Thiên cảm thấy đầu óc đau đớn muốn nứt ra, hần suy sụp ngồi bên sofa, thở dài nói, “Yên Vũ em thanh tỉnh một chút đi, đó là bởi vì em tiếp xúc quá ít với đàn ông, loại cảm tình này của em là mù quáng.” Yên Vũ vừa lấy tay lau nước mắt vừa nói. “Em sẽ không từ bỏ, em nhận định chính là anh, dù là nam nhân nào em cũng không cần.”

Tựa hồ phát giác khuyên giải thế nào cũng vô dụng, đêm đó Tần Thiên liền bay đi Anh quốc, hần may mắn cho rằng, chính mình rời đi một thời gian, Yên Vũ có thể có nhiều thời gian một chút để thanh tỉnh. Lại không biết việc hần rời đi, chính là sự tình nghiêng trời lệch đất.

Phiên ngoại: Tần Thiên cùng Yên Vũ (2)

Tần Yên Vũ từ nhỏ đã là một cô bé trưởng thành trước tuổi, có lẽ do trải qua quá nhiều chuyện, lại ở Tần gia lớn lên, tuy rằng có việc gì đều được Tần Thiên ra mặt che chở, nhưng nàng vẫn hiểu thế nào là các vấn đề xã hội. Nàng âm thầm hạ quyết tâm, chỉ cần chính mình muốn, không tiếc bất cứ giá nào cũng phải đạt được, toàn bộ ý chí sinh tồn của nàng đều quay quanh Tần Thiên. Nàng thậm chí nguyện ý cái gì buông tha được đều buông tha, cái gì từ bỏ được đều từ bỏ, chỉ cần Tần Thiên nguyện ý yêu nàng.

Tần Thiên vốn tưởng chỉ cần rời đi một thời gian, có thể làm cho Yên Vũ tỉnh táo lại, kết quả sau khi đi rồi, đầu tiên phát giác bản thân có gì đó không đúng. Từ trước đến giờ cùng ở chung với Yên Vũ, cuộc sống của hần đều chỉ có hình bóng của Yên Vũ, người không được tự nhiên thành ra là hần. Hần làm việc đến tận nửa đêm, luôn không tự chủ nghĩ đến, nếu có Yên Vũ ở đây, nàng hần sẽ pha một ly café đặt trong tay

hắn, sau đó thật sẵn sàng giúp hắn mát xa hai huyết Thái Dương. Thời điểm hắn ngồi trên bàn ăn cũng nghĩ đến, nếu có Yên Vũ ở đây, nhất định sẽ vì những gì hắn nói mà thích thú cười, còn không ngừng hưởng bát của hắn gấp đồ ăn, sau đó nhần mặt nhần mày nói, ‘Ca, anh gầy quá.’ Mà cả những lúc ngủ quên mất, khi tỉnh lại bản thân vẫn mờ mịt như cũ, trước kia mỗi ngủ quên, lúc tỉnh lại trên người đều có một tấm chăn mỏng, đó là do Yên Vũ đắp cho. Tuy đi công tác nhưng hắn vẫn không tập trung tinh thần được, bản năng luôn nghĩ đến, trước kia Yên Vũ luôn ngồi đối diện đọc sách, lẳng lặng ở cùng hắn.

Vì cái gì sau khi rời đi, hắn mới phát hiện em gái khất sâu trong lòng hắn đến thế nào. Hắn không phải chỉ xem nàng như em gái sao, nhưng vì cái gì lại không ngăn được những tưởng niệm này, chẳng lẽ hắn cũng đối với Yên Vũ có ý. Ý tưởng này dọa hắn nhảy dựng, hắn không dám đem suy nghĩ đó quay quẩn trong đầu một lần nữa. Vừa lúc công ty chủ trương nghiên cứu thí nghiệm một trò chơi online vô cùng lý tưởng, hắn liền đem toàn bộ tinh lực đặt hết vào nó. Khi trò chơi chính thức thâm nhập thị trường, được sự hưởng ứng kinh người chưa từng có, hắn cảm nhận được một loại cảm giác nhẹ nhõm, kết quả cũng có thể thả lỏng, tưởng niệm bị hắn đè ép đã lâu, lập tức bao phủ hắn.

Hắn rời đi đã nửa năm, điều đó khiến hắn nhớ nhà. Đầu óc rối loạn, cũng nghĩ không ra là lý do gì. Về nhà nhìn thấy ánh mắt kinh hãi của Yên Vũ, hắn đột nhiên mềm lòng, tâm tình trống rỗng đột nhiên an bình. Nhưng là hắn bắt buộc bản thân không chú ý tới những biến đổi này. Hắn nhẹ nhàng đẩy cái ôm của Yên Vũ ra, bày bộ mặt xa cách biểu tình lãnh đạm, ‘Anh mệt mỏi, đi nghỉ ngơi trước.’ Yên Vũ cầm cánh tay không cho hắn đi, ánh mắt như trước kiên định, con ngươi sáng ngời kia đâm vào mắt hắn, khiến hắn không dám nhìn thẳng vào nàng.

Nàng nói, “Ca, anh rời đi bất quá chỉ khiến cho em rõ ràng thêm. Em chỉ nói một câu, em sẽ không từ bỏ.” Chính câu này đã đập thẳng vào tâm Tần Thiên, hắn đột nhiên cảm thấy phi thường mệt mỏi, “Yên Vũ, ca ca lớn hơn em mười ba tuổi! Chờ em lớn lên anh đã già mất rồi. Đây chỉ là sự khao khát với người trưởng thành khác phái mà thôi.” Nói xong hắn từng bước tiêu sái lên lầu, trước khi đóng cửa lại còn nói một câu với Yên Vũ đang đứng ngơ ngẩn bên dưới, “Đi kết giao với bạn trai đi.” Sau đó dùng hết khí lực đóng mạnh cửa, tựa hồ phía sau đang có một con mãnh thú đeo bám hắn.

Đoạn thời gian sau đó, không khí cũng trở lại như trước, tựa hồ hai người trước đó chưa từng cãi cọ gì. Tần Thiên bắt đầu chậm rãi yên lòng, hắn nghĩ, cứ như vậy đi, cứ giống như trước, hắn xem Yên Vũ là em gái, che chở nàng cả đời. Kết quả không lâu sau, hắn vô tình gặp được người con trai xa lạ đưa Yên Vũ về nhà, hắn vẫn biết Yên Vũ lớn lên rất đẹp, cũng chưa từng thấy nàng cười tươi như vậy bao giờ, nàng thế nhưng lại để tên đó hôn lên má. Thâm tâm Tần Thiên đột nhiên muốn phát hỏa. Hắn oán hận nói, “Sao em có thể tùy tiện để người khác hôn lên má?” Yên Vũ vẻ mặt mờ mịt nhìn hắn, “Ca, là anh nói em kết giao bạn trai đi.” Tần Thiên không còn lời nào để nói. Suốt cả đêm hắn bày bộ mặt đen xì dọa người, Yên Vũ biểu tình lạnh lùng như trước, nhưng trong đáy mắt vẫn ẩn hiện chút ý cười cùng hi vọng mong manh, chính là Tần Thiên vội vàng nín thở không nhìn đến.

Đến ngày sinh nhật mười bảy tuổi của Yên Vũ, là đại tiểu thư của Tập đoàn tài chính Tần thị. Nên buổi tiệc sinh nhật của nàng đương nhiên long trọng đẹp đẽ vô cùng, Tần Thiên tận lực vì nàng chuẩn bị tổ chức buổi tiệc, hoa tươi tốt nhất, đầu bếp tốt nhất, rượu cũng là tốt nhất, chỉ cần Yên Vũ có thể cao hứng, tốn một chút tiền hắn cũng không bận tâm. Kết quả buổi tiệc sinh nhật rất thành công, Yên Vũ mang theo bạn trai ở trong đám người đùa giỡn, Tần Thiên ngay đến cười cũng nặn không nổi, hắn rầu rĩ ngồi một góc, nhìn bạn trai Yên Vũ thân thiết ôm eo nàng, vô tình hữu ý đều ghé bên tai ngửi trộm mùi hương trên người nàng.

Hắn nhìn không được nghiêng rằng nghiêng lợi, đây là thằng quỷ chết bầm nhà ai, vừa nhìn đã biết không có gì tốt. Ở đâu đó trong lòng liền nổi lên một trận ghen tuông vô cớ, thậm chí người nọ chỉ cần có một hành động nho nhỏ nào, cũng khiến hắn muốn bỏ nhào tới giết người ta. Điều này làm cho Tần Thiên hoảng sợ. Sau đó hắn tự nói với chính mình, tự nói anh cả như cha, hắn chiếu cố Yên Vũ lâu như vậy, khó tránh có loại cảm giác con gái bị người đàn ông khác cướp mất mà ghen tị.

Đúng, chính là như vậy, chính là như vậy mà thôi. Một lần lại một lần thôi miên bản thân, lại thủy chung không ngừng nốc rượu.

Ngày hôm sau Tần Thiên ôm một đầu đau nhức mãnh liệt thức dậy, di chứng say rượu qua đi, hắn cúi đầu rên rĩ dùng tay xoa huyết Thái Dương. Chậm rãi ngồi lên, muốn đi lấy một ly nước. Kết quả vừa kéo chăn

lên, làm hấn kinh hãi chính là trên người không có một mảnh vải, theo bản năng hấn nhìn sang bên cạnh. Một cô gái tóc dài ngọt ngào cuộn mình say ngủ. Hấn cau mày cố nhớ lại chuyện đêm qua, không có chút ấn tượng nào, khê thờ dài, với hấn mà nói, tình một đêm cũng không phải vấn đề gì to tát. Bồi thường cho đối phương nhiều một chút, nếu không phải lên báo thì tốt rồi.

Cô gái đang ngủ bên cạnh đột nhiên hừ nhẹ một tiếng, sau đó vô thức xoay người lại. Tần Thiên trợn trừng hai mắt, người trên giường là phụ nữ nào cũng được, trên đời này chỉ cần có tiền đều có thể giải quyết được, nhưng vì cái gì lại là Yên Vũ! Cô em gái giữ trong tay sợ đau ngạt trong miệng sợ tan kia của hấn, sao hấn có thể mượn rượu xâm phạm nàng được chứ, mắt thấy trên hai bờ vai nhỏ vẫn còn những dấu hồng ngân nhợt nhạt, hấn càng thêm xác định chính mình đã làm nên chuyện không thể tha thứ kia. Kinh hãi, đầu hấn muốn đau cũng đau không nổi, hấn dùng tốc độ nhanh nhất đứng dậy, sau đó như trốn chạy mà phóng vụt ra ngoài. Hấn mới rời đi xong, thiếu nữ vẫn giả bộ ngủ trên giường đột nhiên nhếch môi cười, ầm ầm có chút đắc ý.

Tần Yên Vũ thật không ngờ là, Tần Thiên kia quá nhất gan, lại có thể sợ tới mức chạy về Anh quốc. Nàng tức tới phát run, tên đàn ông ngốc, rõ ràng là thích nàng, nhìn thấy nàng ở cùng người con trai khác, ghen tị tới mức muốn giết người, lại sợ hãi không dám thừa nhận. Nàng nghiêng răng nghiêng lợi hạ quyết tâm, Tần Thiên tuyệt đối trốn không thoát, nàng đã xác định phải là hấn.

Tần Thiên có một người bạn phi thường tốt hồi đại học tên là Vương triết, theo yêu cầu của Tần Thiên, thay hấn chăm sóc Yên Vũ khi hấn ở Anh quốc, Vương triết cũng biết anh em nhà này có chút quan hệ ám muội, Vương triết vẫn xem Yên Vũ như em gái, cũng rất đau lòng vì Yên Vũ. Nhìn thấy Yên Vũ truy đuổi vất vả như vậy, cũng không tự giác mà vội vàng giúp đỡ. Vương triết biết hiện tại Tần Thiên đang tập trung toàn lực vào game ‘Trường kiếm giang hồ’ mới đưa ra thị trường này, vì thế hấn liền mang Yên Vũ vào tham gia trò chơi, hy vọng có thể tạo sự chú ý cho Tần Thiên.

Nghe nói ‘Trường kiếm giang hồ’ này có một cao thủ độc nhất vô nhị, đứng đầu cả 3 bảng xếp hạng, lại đạt được món thần khí duy nhất trong trò chơi, thực lực phi thường bất phàm, khiến cho toàn thể game thủ đều coi trọng. Đến cả tổng tài Tần Thiên cũng đối với y có cách nhìn khác, khen ngợi không thôi. Việc này là từ miệng Vương triết tới tai Yên Vũ. Nàng lập tức có chủ ý, chỉ cần nàng có quan hệ trong game với người kia, như vậy Tần Thiên nhất định sẽ để ý.

Vì thế topic cầu hôn oanh oanh liệt liệt mới xuất hiện trên diễn đàn. Vương triết cũng khuyên nàng, muốn khiến cho Tần Thiên chú ý có rất nhiều cách, vì việc gì mà phải chà đạp bản thân như thế, đặc biệt thấy những comment đầy ác ý ở dưới bài viết, Vương triết cảm thấy không đáng. Nhưng Yên Vũ lại cảm thấy đáng giá, topic kia hot như thế, ảnh của nàng lại được quản lý diễn đàn chọn làm người phát ngôn, Tần Thiên chỉ cần đi dạo một vòng chắc chắn sẽ thấy, sau đó hấn sẽ biết sự tồn tại của nàng trên game.

Kế tiếp, nàng vô cớ khơi mào chiến tranh bang phái, không ngừng quần lấy Cô Dạ Hàn Tinh, ở kênh Thế Giới kiêu ngạo ương ngạnh, hết thấy là vì gây sự chú ý của hấn, biện pháp nổi danh nhanh nhất chính là không ngừng tạo scandal, nàng nhìn thấy Cô Dạ Hàn Tinh không thể lợi dụng, lập tức dời mục tiêu qua bang phái lớn nhất game, còn cùng bang chủ Thiên hạ vô tặc phách lối kết hôn. Nhưng là, một chút cũng không dùng được, hoàn toàn không có tin tức gì của Tần Thiên. Có phải hay không do nàng làm vẫn chưa đủ, vậy thì càng phải tạo nhiều sự chú ý hơn, phải gây tới mức kinh động toàn thể nhân vật cao cấp trong trò chơi.

Nhìn Yên Vũ vì Tần Thiên càng ngày càng có những hành động điên cuồng, Vương triết có chút băn khoăn, Yên Vũ nhu thuận năm nào trở thành cố chấp như thế, tận lực ở trong game khơi mào phân tranh, hấn cảm thấy nội tâm áy náy, vì thế lặng yên rời khỏi trò chơi. Cuối cùng Yên Vũ vẫn tính thành công, Thiên hạ vô tặc cùng đám bạn bè bởi vì lợi ích công tâm*, muốn lợi dụng Plug ở trong game kiếm tiền. Nàng biết Tần Thiên ghét nhất là người ta dùng Plug hack game, cho nên chỉ cần nàng cũng tham gia, đến lúc sử lý vấn đề plug, vô luận thế nào hấn cũng phát hiện ra nàng.

*Tiền đập thẳng vào tim ấy, chứ ko phải công bằng đâu

Tần Thiên đều biết Yên Vũ đang làm gì, lúc nàng vừa vào game, Vương triết đã nói cho hấn. Hấn yên lặng nhìn nàng, nhìn nàng ép bản thân làm chuyện chính mình không thích, rõ ràng bản thân không thích cùng người xa lạ nói chuyện, lại bày trò vênh váo hung hăng khiến cho người khác cảm giận, còn nhìn thấy nàng

gả cho tên lão đại bang phái kia. Tuy rằng biết đó chỉ là game, nhưng hắn vẫn tức đến phát run, Yên Vũ sao có thể làm vợ người khác, nàng thuộc về hắn. Hắn rất cục cựa cũng không thể dấu diếm được chính mình, tâm hắn nói rõ cho hắn biết, hắn là muốn chiếm hữu Tiểu Vũ.

Nhìn nàng vì để cho hắn chú ý, thậm chí mạo hiểm sử dụng Plug. Tần Thiên không do dự nữa, hắn gọi điện thoại nói với Vương triết, “Ta đem chuyện bên này xử lý ổn thỏa sẽ về, Yên Vũ giao cho người vậy.” Vương triết nghe hiểu lòng hắn đã quyết định, “Yên Vũ là một đứa trẻ tốt, chỉ là đối với người quá chấp nhất. Đã định về vì vào game chơi với bọn ta đi.” Tần Thiên cười nói, “Có thể xem xét, bắt quá tên của người rất tầm thường.” “Vương giả vô địch, uy phong凛凛! Không biết thưởng thức!” Vương triết ở bên kia đầu dây mắng hắn.

Mọi chuyện kể tiếp, tựa hồ liền thuận theo tự nhiên. Hắn mang theo toàn thân mỗi một trở lại, đem Yên Vũ ôm vào lòng, bất mãn oán giận, “Rời khỏi em là anh tự hành hạ chính mình, trong lòng trống rỗng khó chịu muốn chết.” Yên Vũ giống như con mèo nhỏ ghé vào lòng hắn, nét mặt tươi cười như hoa, “Ai bảo đồ ngốc nhà anh cứ trốn tránh em.” “Về sau mỗi ngày anh đều quấn quýt lấy em!” Tần Thiên dỗ nói.

Sau đó trong trò chơi càng ngày càng náo nhiệt, Yên Vũ đột nhiên náo loạn đòi ly hôn, đòi phải gả ột game thủ mới tiến vào trò chơi. Thiên hạ vô địch vô mặt mũi trên dưới đều mất sạch, điên cuồng muốn trả thù. Kỳ thật toàn thể chuyện này cũng không trọng yếu, Yên Vũ tựa vào lòng Tần Thiên ôn nhu cười, vì người này, bắt nàng phản bội toàn Thế Giới cũng được. Yêu cầu của nàng cho tới bây giờ cũng không nhiều, chỉ cần có hắn là tốt rồi.

56. Chương 56: Kế Hoạch Sắc Dụ

Câu chuyện cũ của Tần Thiên dù rằng rất dài, nhưng suốt quá trình kể chẳng bị ai ngắt ngang, đến cả hai kẻ thích giúp vui là Thiển Thiển cùng Tôn minh, cũng lặng lẽ ngồi bên nghe, toàn bộ căn phòng đều vang vọng âm thanh trầm thấp của hắn.

Lưu Nguyệt ngồi bên cạnh Hiệp Hàm, nếu nói trước kia nàng bất mãn với Yên Vũ, thì giờ khi nghe chuyện này, lòng nàng chỉ còn lại mỗi cảm giác thần phục, so sánh với chính mình, cô bé thật sự là rất dũng cảm, có thể kiên định như vậy theo đuổi tình yêu. Lưu Nguyệt vô thức nhìn về phía Hiệp Hàm, y vuốt mày cười yếu ớt nhìn nàng, sau đó vươn tay, đem nàng ôm vào lòng. Lưu Nguyệt nhin không được cảm thán, so với Yên Vũ, nàng thật sự hạnh phúc hơn nhiều lắm.

Chuyện xưa kể xong, thấy mọi người đều không có động tĩnh gì. Tần Thiên khóe miệng mang ý cười, vừa nắm chặt tay Yên Vũ, lặng lẽ trấn an cô bé. Vừa nói, “Yên Vũ làm việc tùy hứng, tuy chỉ ở trên game, nhưng lại đem ọi người không ít phiền toái.” Mọi người như vừa mới bước ra từ câu chuyện dần dần thanh tĩnh lại, Thiển thiển cũng mỉm cười nói, “Trước kia thật chán ghét cô bé, cảm thấy nàng là cố tình gây sự, hiện tại biết rõ nguyên nhân, bội phục nàng còn không kịp, sao có chuyện hận gì được.” Sau đó Thiển thiển quay đầu nhìn vào mắt Tần Yên Vũ, thành thật nói với cô bé, “Tiểu vũ, người thực rất giỏi!” Diệp hi cũng nhin không được đồng ý, “Đúng vậy, một cô bé dám theo đuổi hạnh phúc của chính mình không nhiều, đặc biệt là chấp nhất như người vậy.”

Yên Vũ theo bản năng nhìn về phía Lưu Nguyệt, trong suốt quá trình nháo nhào trong game kia, người cô muốn xin lỗi nhất chính là Lưu Nguyệt. Lưu Nguyệt biết cũng hiểu ý tứ, nàng tựa vào trong lòng Hiệp Hàm cười khê, “Ta cho tới bây giờ đều không có ý trách người, hơn nữa ta thật sự hâm mộ dũng khí của người, nếu ta có một nửa dũng khí như người, bọn ta sẽ không phải kéo dài lâu như vậy.” Khi nói chuyện nàng khê liếc mắt nhìn Hiệp Hàm, Hiệp Hàm siết tay ôm chặt nàng vào lòng, bày ra bộ dạng chỉ có người trong cuộc hiểu.

Mấy anh chàng còn lại thì càng không cần phải nói đến thù oán gì, đặc biệt là sau khi biết rõ nguyên nhân nữa. Yên Vũ từ đầu buổi gặp mặt tới giờ, sắc mặt từ chau mày chuyển thành nhẹ nhõm. Tần Thiên để ý thấy, sau khi kể chuyện xong, hiện tại đã quá 11 giờ, hắn cũng biết bọn Hiệp Hàm và mấy người kia ở thành

phố L, vì thế đề nghị, “Dù sao game cũng được bảo trì đến 8 giờ tối mai, hiện tại cũng đã trễ. Đêm nay ở lại đây đi.”

Cả đám họp lại bàn bạc, cũng không ý kiến gì. Tần Thiên thập phần nhiệt tình muốn tiếp đãi cả bọn, Lưu Nguyệt thể mới biết được, nguyên lai tập đoàn tài chính Tần thị ngoại trừ kinh doanh mảng game ra, còn kinh doanh khách sạn. Lúc này người đi đặt phòng là Tần Thiên, cho nên thời điểm nhận phòng, làm Lưu Nguyệt kinh hỉ không thôi. Nàng cùng Hiệp Hàm ở cùng phòng! Hơn nữa là phòng tình nhân. Đột nhiên nàng cảm thấy Tần Thiên rất hiểu ý người khác.

Tựa hồ nhìn thấy nàng âm thầm cười trộm, Thiển thiển cùng Diệp hi canh me, kéo Lưu Nguyệt qua một bên. Bình thường đều chỉ có ba cô nàng tụ lại bàn mưu tính kế, hiện tại lại nhiều thêm một Yên Vũ. Yên Vũ cũng tốt đến ngoài dự đoán, nhào vào cùng xem mọi người bàn chuyện. Thiển thiển vừa thấy cô nhóc liền đối với nàng ta nháy mắt một cái, “Yên Vũ, dạy bảo nàng tốt vào, đêm nay liền đem lão đại xử tử tại chỗ!” Yên Vũ nghe xong, khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức đỏ bừng. “Ta không biết đâu a.” Diệp hi tiến lại chế nhạo nàng, “Tần Thiên không phải nói sinh nhật đêm đó, các người đã kia kia rồi sao.” Yên Vũ cẩn thận quay đầu lại nhìn nhìn Tần Thiên, thấy đám đàn ông bọn họ vẫn đang nói chuyện phiếm, không chú ý tới nơi này.

Nên mới hướng ba cô nàng nói, “Ngày đó hấn say không biết gì, mất hết ý thức. Ta chỉ đem hấn cởi hết, rồi tự cởi áo nằm bên cạnh, sau đó tự tạo vài dấu đỏ trên người, làm cho hấn tưởng nhầm là hôn ngân, nên hấn mới tin thôi.” Yên Vũ nói xong có chút ngượng ngùng, Thiển thiển dùng ánh mắt càng thêm sùng bái nhìn nàng. “Yên Vũ, mưu kế này rất được!” Lưu Nguyệt nghe xong uể oải nói, “Hiệp Hàm cho tới giờ cũng chưa từng say rượu, ta ngay cả cơ hội cũng không có.” Diệp hi không tốt nói, “Vậy người tự mình chủ động lăn y trên giường đi.”

Yên Vũ cũng xấu hổ nói, “Kỳ thật ta cũng muốn cùng Tần Thiên tiến thêm một bước, nhưng là hấn chê ta nhỏ, kiên trì muốn năm sau mới cùng ta qua lại.” Lời của nàng, vô tình hấp dẫn lực chú ý của ba cô nàng. Lưu Nguyệt như tìm được bạn đồng cảnh ngộ, lôi kéo tay nàng nói. “Yên Vũ, ta và người rất giống nhau, chính là Hiệp Hàm cũng không ấy với ta, nhưng rõ ràng ta đã trưởng thành rồi mà.” Thiển thiển lại cười tục, “Đó là bởi vì người không mị lực a.” Diệp hi cũng an ủi vỗ vỗ bả vai Lưu Nguyệt.

Ngược lại Yên Vũ kéo Lưu Nguyệt nói, “Đêm nay là cơ hội, các người không phải ở cùng một phòng sao. Người có thể chủ động a!” Lưu Nguyệt quyết tâm gật đầu. Sau đó Yên Vũ lại then thùng nói, “Vừa rồi ta không tốt nói muốn ở lại chơi với các người, cho nên Tần Thiên cũng đặt một phòng. Nguyệt tỷ tỷ, chúng ta cùng nhau nỗ lực nha!” Lưu Nguyệt vừa nghe lời này, lập tức hiểu ý nàng, hai cô nàng nhìn nhau cười.

Hiệp Hàm đưa Lưu Nguyệt về phòng, vừa mở cửa Lưu Nguyệt đã ngây ngẩn cả người. Oa! Rất ấm áp cùng sang trọng a, đập vào mắt nàng chính là chiếc ghế sofa tình lữ màu trắng đục, còn bài trí cũng rất đáng yêu, tầng tầng lớp lớp những bức màn lụa trắng. Lưu Nguyệt nhịn không được nhanh chóng chạy vào nhìn, phía sau rèm ngủ đính bằng những dây hạt thủy tinh dài, lộ ra chiếc giường sa hoa vô cùng thoải mái, Chiếc gối hình trái tim đầu giường làm cho Lưu Nguyệt vừa liếc mắt một cái liền yêu thích, chạy lại đem ôm vào lòng.

Hiệp Hàm bước vào sau nàng, đem cửa đóng lại, nhìn thấy Lưu Nguyệt ngồi trên giường ôm gối ôm đầy thỏa mãn, không khỏi muốn cười, “Sao? Thích đến vậy?” Lưu Nguyệt ngược lên nhìn y gật đầu. Hiệp Hàm nhịn không được lấy tay vuốt tóc nàng, sau đó sủng nịch mắng yêu, “Cô bé ngốc!” Tiếp đó là ngồi trên sofa xem tivi.

Lưu Nguyệt ngờ ngợ nhìn chằm chằm Hiệp Hàm, âm thầm nghĩ, đây chính là thiên thời địa lợi nhân hoà a, vì cái gì Hiệp Hàm nhìn nàng một cái liền rời đi coi tivi chứ, càng đừng nói tới chuyện ấy ấy nàng, chẳng lẽ nàng so với tivi còn kém hơn sao. Ý tưởng này khiến nàng bị đá kích, Hiệp Hàm thấy nàng suất thần ngồi trên ghế, nghĩ nàng mệt, “Mệt sao? Tắm rửa xong ngủ đi.”

Câu này đem Lưu Nguyệt hoàn hồn lại, nàng lập tức chạy đi tắm. Tắm xong Lưu Nguyệt cố ý làm theo phân phó của Diệp hi, mặc áo ngủ bằng tơ tằm do khách sạn cung cấp, cố ý buột rất lỏng, hơn nữa còn lộ ra một khoảng lớn da thịt trước ngực. Nàng ở trước gương so sánh, quả nhiên ẩn ẩn hiện hiện thể này rất mê người, Lưu Nguyệt tự cổ vũ bản thân. Sau ra khỏi phòng tắm, ngồi xuống bên cạnh Hiệp Hàm, chưa đợi nàng mở miệng. Hiệp Hàm ngó nàng một cái, lưu lại một câu “Đến anh đi tắm.” Rồi bước vào phòng

tắm đóng cửa lại.

Lưu Nguyệt đại bại, cho dù nàng lớn lên không có hại nước hại dân như Thiển thiển cùng Yên Vũ, nhưng tốt xấu gì cũng có chút thanh tú. Hiệp Hàm không phải nói rất thích nàng, mà cô gái mình thích vừa tắm xong, lại ần ần ướt ướt như vậy, vì cái gì y đến nhìn cũng không thèm liếc ột cái. Lưu Nguyệt lại tự nhìn bản thân, ần, ần vai cùng xương quai xanh đều nửa ần nửa lộ, bộ ngực sữa cũng lúc hiện lúc ần, không phải nói như vậy rất dụ hoặc sao. Chẳng lẽ vì ngực nàng nhỏ, Hiệp Hàm không có hứng thú. Nàng càng nghĩ càng cảm thấy khả năng này khá lớn, Hiệp Hàm ở nước ngoài nên rất biết hưởng thụ, so với tòa núi everest, thì của nàng chỉ bằng cỡ gò đất, bất quá gò đất thì so với ngực lép vẫn tốt hơn rất nhiều rồi.

Chờ Hiệp Hàm tắm rửa xong đi ra, Lưu Nguyệt đã chui vào chăn mai phục rất lâu. Lưu Nguyệt tuy đưa lưng về phía Hiệp Hàm, nhưng là nàng làm dựa theo phân phó, cố ý đem áo ngủ kéo cao, lộ ra cặp đùi thon dài, hết thấy đều chuẩn bị tốt, chỉ cần chờ Hiệp Hàm vén chăn mà thôi. Hiệp Hàm rốt cục không làm cho nàng thất vọng, bước chậm đi tới trước giường, tựa hồ đánh giá nàng một chút, sau đó động tác rất nhẹ nhấc chăn lên.

Lưu Nguyệt trong lòng không khỏi mừng thầm, tuy rằng ngực mình không bằng người khác, bất quá về phần chân cẳng thì nàng có phần hơi tự tin, vừa dài vừa thẳng như vậy, hẳn là có thể thành công a. Kết quả chăn bị xốc lên chưa đến hai giây, Hiệp Hàm liền nằm xuống. Lưu Nguyệt sửng sốt một chút, chẳng lẽ Hiệp Hàm không phát hiện? Vẫn là ánh sáng quá mờ nhìn không rõ rồi.

Nhớ tới Yên Vũ nói “Chúng ta phải giống mấy em gián đánh mấy cũng không chết, cố gắng tiến công.” Vì thế Lưu Nguyệt không ngừng cố gắng, nhào qua bám dính lấy Hiệp Hàm. Hiệp Hàm vuốt mảy nhìn nàng, thanh âm như một luồng gió lạnh thổi qua, làm cho Lưu Nguyệt cảm thấy vô cùng thoải mái. “Không phải mệt sao, như thế nào còn chưa ngủ?” Lưu Nguyệt cười hì hì rồi dịch vào thêm một chút, thẳng đến khi hoàn toàn dựa sát Hiệp Hàm, sau đó ôm khuôn mặt ửng đỏ dựa vào lòng ngực y nói, “Vâng, đây là đầu tiên ta ngủ cùng nhau.” Hiệp Hàm gợi lên ý cười, theo thói quen vươn tay đùa tóc nàng, sợi tóc mềm mại, cảm giác những sợi tóc len qua kẽ tay như tơ tằm thượng hạng.

Lưu Nguyệt cảm nhận được không khí lúc này, vì thế tiến sát thêm, nhẹ nhàng hôn khóe môi Hiệp Hàm. con người tối đen y lóe sáng, híp lại hai mắt xem Lưu Nguyệt, sau đó đoạt lấy quyền chủ động, tay trụ sau gáy Lưu Nguyệt, đem nàng dán sát vào, triền miên không ngớt. Trong chốc lát Lưu Nguyệt đã hai mắt mơ hồ, hơi thở hư nhược, đầu óc rối bời, bất quá nàng vẫn nhớ một vấn đề khá quan trọng, cho nên tựa vào lòng y thở gấp nói, “Hàm, ần..... condom.....”

Hiệp Hàm đột nhiên cười khẽ ra tiếng, ngữ khí vô cùng thân thiết cười nàng, “Nhóc sắc quỷ người, suy nghĩ cái gì a. Ngoan ngoan ngủ đi.” Sau đó dùng tay choàng qua eo, đem nàng ôm vào ngực, nhẹ nhàng nhắm mắt lại. Lưu Nguyệt như hoàn toàn tỉnh táo lại, nàng trừng mắt bất khả tư nghị nhìn chằm chằm Hiệp Hàm, Y! Y như thế nào có thể ngủ ngay lập tức như!

Thấy y bắt đầu ngủ sâu, Lưu Nguyệt thất bại dựa đầu vào ngực Hiệp Hàm, không cam lòng nhắm mắt lại. Khóe môi Hiệp Hàm bất giác gợi lên ý cười yếu ớt.

57. Chương 57: Lý Do Cự Tuyệt

Ngày hôm sau Lưu Nguyệt tỉnh lại, Hiệp Hàm đã kêu bữa sáng, còn ngồi trên ghế sofa xem báo. Lưu Nguyệt tuy rằng đã tỉnh, nhưng không muốn rời giường, nghiêng người trên giường nhìn Hàm hiệp. Dáng người hoàn mỹ, mũi thẳng tắp, đến cả góc mờ nơi khóe mắt, cũng làm tim Lưu Nguyệt không ngừng thổn thức.

Hiệp Hàm vừa lật báo, vừa nghiêng đầu nhìn nàng. Khóe miệng mang theo ý cười sủng nịch, “Cô nhóc lười, còn không chịu dậy?” Lưu Nguyệt bị nụ cười yếu ớt của y mê hoặc, nhất thời bên tai nghe không được bất kì âm thanh nào, lòng đầy mẩn nham chỉ chỉ nhìn nụ cười trên môi y. Hiệp Hàm thấy nàng nhìn chằm chằm y, không nề hà lắc đầu. Dem báo đặt qua một bên, đi đến bên giường.

Tới khi Lưu Nguyệt ý thức được, Hiệp Hàm đã ở trước mặt nàng. Lưu Nguyệt nhẹ nhàng hô “A” một tiếng, lời chưa dứt đã bị Hiệp Hàm nuốt mất, y ôn nhu lưu luyến bờ môi nàng. Lưu Nguyệt bị y hôn hai mắt mơ hồ, cả người vô lực, mở to đôi mắt đầu nước, mờ mịt nhìn hắn. (Chưa quánh răng T_T)

Hiệp Hàm ăn no, mới đưa tay xoa xoa tóc Lưu Nguyệt. Vừa lấy lại tinh thần, sự mơ hồ trong lòng Lưu Nguyệt càng hằn sâu. Nàng kéo ống tay áo Hiệp Hàm, Hiệp Hàm nhìn Lưu Nguyệt bủ môi, rất phối hợp cũng nằm bên cạnh, sau đó đem Lưu Nguyệt kéo vào ngực. Cúi đầu hôn tóc nàng.

Lưu Nguyệt càng ngày càng hoang mang, nàng cắn môi, do dự một chút, vẫn quyết định hỏi, “Hàm, anh thật sự thích em sao?” Cánh tay đang ôm nàng cứng ngắc. Hiệp Hàm cau mày lại, “Ai lại bịa đặt gì trước mặt em?” Lưu Nguyệt đột nhiên tức giận. Trở mình không thèm để mắt tới y nữa.

Hiệp Hàm có chút không hiểu, nên có chút lo lắng, y dựa sát bên tai Lưu Nguyệt nhẹ nhàng hỏi, “Bà xã, anh đã làm gì sai sao, em nói ra sẽ tốt hơn, đừng tự hờn dỗi a.” Lưu Nguyệt mỗi khi nghe Hiệp Hàm gọi nàng là bà xã, đều nhin không được mặt đỏ. Lần này nghe xong lại cảm thấy chua xót.

Nàng cúi đầu chui vào chăn, thanh âm ong ong nói. “Nếu anh thật sự thích em, tại sao không cùng em qua lại?” Hiệp Hàm cách nàng rất gần, đương nhiên nghe rõ ràng, y có chút cứng ngắc. Sau đó vươn tay sờ đầu Lưu Nguyệt, nhẹ nhàng dỗ nàng, “Bà xã, Em cũng phải cho anh cơ hội giải thích chứ.”

Lưu Nguyệt nghe y nói như vậy, đem chăn quăng ra, oán hận trừng y. Hiệp Hàm bắt đắ dĩ cười, “Kỳ thật anh không phải thánh nhân.” Lưu Nguyệt sắc mặt có chút đỏ, vậy sao lâu như vậy y không có ý gì với nàng, không phải cơ thể có bệnh gì bất tiện không nói ra được? Lưu Nguyệt dùng ánh mắt hoài nghi đánh giá Hiệp Hàm. Hiệp Hàm vừa thấy ánh mắt của nàng liền biết trong đầu nàng nghĩ cái gì.

Vươn tay gõ đầu nàng một cái. “Anh thật sự bình thường!” Vậy là sao? Lưu Nguyệt không mở miệng hỏi y, y do dự một chút, vẫn là quyết định nói ra, “Bởi vì anh đáp ứng với bác trai, ừ, một ít điều kiện.” Hiệp Hàm nói một nửa, lại dừng. Nhưng là Lưu Nguyệt nghe được có quan hệ với cha mẹ nàng, càng thêm tò mò. Càng muốn y nói rõ ràng.

“Bác trai nói anh biết tin tức của em, cho anh một năm thời gian theo đuổi em. Ừm. Nếu em không đồng ý, anh về sau không được dây dưa với em nữa, còn nếu người đồng ý rồi, anh cũng không thể cùng người xảy ra quan hệ. Ừm. Bằng không bác ấy sẽ không thừa nhận anh là con rể.....” Hiệp Hàm tựa hồ cảm thấy có chút ngượng ngùng, bỗng khựng lại không nói nữa, bất quá đến đây thì Lưu Nguyệt hiểu đủ.

Lưu Nguyệt híp mắt nghĩ, tự mình chạy về nước, nếu không có người báo cho Hiệp Hàm tin tức, y không có khả năng tìm được nàng. Nhưng là sao ba ba với y lại định ra quy ước đó. Cho người khác một năm để theo đuổi con gái mình. Lưu Nguyệt ngẫm lại liền nóng cả mặt.

Chờ tới khi Hiệp Hàm và Lưu Nguyệt ngượng ngùng đi xuống cầu thang, những người khác đã sớm có mặt ở phòng ăn. Thiển thiển là người đầu tiên phát hiện ra sự mất tự nhiên của Lưu Nguyệt, lại liền tưởng đến màn hai người rời giường. Lập tức không có hảo ý cười cười, Diệp hi thu được ánh mắt Thiển thiển, lập tức ho khan hai tiếng, kéo Lưu Nguyệt hướng toilet.

Yên Vũ ở một bên không biết phải nói gì, Thiển thiển thuận tay cũng kéo cô nhóc theo. Diệp hi vừa đi vừa lưu lại câu, “Hiện tại là thời gian đám con gái tụ tập, các anh tự tìm chuyện mà làm đi.”

Thiển thiển nhìn quanh không có người, lập tức nhin không được hỏi, “Thành công hay không?” Diệp hi cũng chạy lại cầm tay Lưu Nguyệt. “Thật sự thành công à?! Ha ha, ta biết lão đại không ăn chay mà.” Lưu Nguyệt về mặt bắt đắ dĩ rút tay về, “Đâu có dễ như các người nghĩ.” Yên vũ không nói được gì bị nắm tay kéo đi, giờ nghe ý các nàng kia nói. Lập tức tỉnh ra.

Nàng lập tức cũng cười hề hề, “Vì cái gì không thành công a? Có phải Nguyệt tỷ tỷ không chủ động?” Lưu Nguyệt nhăn mặt trương về oán giận, “Không phải, cách các người nói ta đều đã xử dụng.” Yên Vũ không tin nói, “Không có khả năng, lão đại là đàn ông con trai, khẳng định chịu không nổi.” Thiển thiển cùng Diệp hi ở một bên gật gật đầu. Lưu Nguyệt bắt đắ dĩ nói, “Không phải y có vấn đề, mà là y cùng ba ta có ước định, hắn sẽ không quan hệ với ai.” Lưu Nguyệt tuy rằng không cam tâm, nhưng nàng biết Hiệp Hàm nói được làm được, cho nên đừng trông mong gì nữa.

Thiển thiển mặc dù có chút bắt đắ dĩ, cũng tạm thời không nghĩ được biện pháp. Yên Vũ quỳ dĩ cười.

“Biện pháp đầu phải không có, y không làm người, người làm y là được thôi.” Lời này, làm cho ba cô nàng nháy mắt lộ ra tinh quang! Diệp hi sâu sắc đánh giá liếc mắt Yên Vũ một cái, sau đó nắm tay Yên Vũ hỏi, “Người thành công?” Thiển thiển cũng cẩn thận nhìn Yên Vũ một lần nữa. Hì hì cười dựa sát lại, “Thế nào? Tần Thiên rất lợi hại?”

Lưu Nguyệt thấy hai người kia dời sự chú ý bắt đầu trên ghẹo Yên Vũ, nàng cũng lết tới. Xương quai sanh, còn có sau gáy của Yên Vũ, đều có hôn ngân rõ ràng. Lưu Nguyệt lập tức cũng hiểu được, nàng thậm chí so với hai nàng kia càng kích động. Yên Vũ bị ba nàng bức đến vô pháp, đành phải rõ ràng khai báo. “Kỳ thật cũng đơn giản, cái kia, hắc ô ta ngủ, ta liền không an phận, không ngừng thổi lửa, sau đó tình thế không tệ, ta liền trực tiếp đè hắc kiên cường chủ động.”

Thiển thiển không khỏi giơ ngón cái tán thưởng cô nhóc, Diệp hi cũng tán thưởng, “Đúng vậy đúng vậy, hiện tại con gái phải biết chủ động. Người xem Tiểu Nguyệt, đều lâu như vậy, một chút tiến triển cũng chưa có.” Lưu Nguyệt thấy mấy cái đầu lại hướng mình, bất đắc dĩ le lưỡi.

Nàng lặng lẽ kéo Yên Vũ qua, nhỏ giọng hỏi. “Tần Thiên không có cự tuyệt sao?” Yên Vũ che miệng cười, “Hắc lúc đầu cũng không đồng ý, khi ta nháo hắc, hắc luyện tiếu đẩy ta ra, nhưng đến cuối cùng là ta thắng.” Mưa bụi vừa nói vừa nháy mắt với Lưu Nguyệt, ám chỉ nàng dùng biện pháp này mà làm.

Lưu Nguyệt quay đầu nhìn Thiển thiển cùng Diệp hi. Thiển thiển gật đầu nghĩ nghĩ nói, “Hiệp Hàm cùng ba người ước định là y sẽ không quan hệ với người, cũng không quy định người không thể đụng vào y nha.” Lưu Nguyệt vừa nghe lời này, mặt lại đỏ. Diệp hi ở bên xen mồm nói, “Đừng ngược, người thêm khát y lâu như vậy rồi, chúng ta cũng là đàn bà con gái bình thường thôi a.” Yên Vũ ghé bên lưng nàng, cổ vũ nàng, “Nguyệt tỷ tỷ, thành hay không đều là ý nguyện của người thôi.” Cuối cùng đồng chí Diệp hi tổng kết nói, “Đồng chí Tiểu Nguyệt, con đường cách mạng còn xa lắm, người trăm ngàn lần không thể lùi bước.”

Chờ bốn cô nàng thương lượng xong đi ra, đồ ăn Tần Thiên gọi đã muốn đem lên đủ. Yên Vũ nhu thuận ngồi bên cạnh hắc, Tần Thiên chào ba cô nàng còn lại, bảo nhanh chóng ngồi vào bàn, sau đó gấp cá vào bát mình, còn cẩn thận gỡ xương, sau đó đem phần nạc cá cho vào chén Yên Vũ. Trong phòng tuy rằng ồn ào, bất quá Lưu Nguyệt để ý thấy, Yên Vũ luôn thỉnh thoảng đổi tư thế, mà Tần Thiên vẫn vội vàng gấp thức ăn cho nàng, còn thay cô nhóc xoa xoa thắt lưng.

Lưu Nguyệt lúc đầu không hiểu, thắt lưng Yên Vũ bị làm sao vậy? Ngồi một chút cũng khó chịu, sau đó đột nhiên nghĩ đến, chuyện cô nhóc cùng Tần Thiên tối hôm qua, vì thế mặt theo bản năng đỏ lên, cũng không dám tiếp tục đánh giá cặp đôi ân ái ái ái đối diện nữa. Hiệp Hàm nhìn nàng cúi đầu có chút dăm chiêu, sau đó lại đột nhiên đỏ mặt. Sững nịch cười cười, tiếp tục gấp đồ ăn vào chén Lưu Nguyệt.

Sau khi cơm nước xong, Tần Thiên nói Yên Vũ không thoải mái, sau đó liền đưa nàng rời đi. Thiển thiển cùng Diệp hi ở phía sau lén lút cười, làm Tôn minh cùng mấy người kia không biết nói sao. Bị hỏi mãi lý do, Thiển thiển lại nổi cáu với hắc. “Đàn ông ngốc, không cần biết thì đừng hỏi làm gì.” Một câu nói cũng đủ là Tôn minh ủy khuất, càng muốn biết lại không dám hỏi.

Sau khi về nhà, Lưu Nguyệt đưa ra quyết định, nàng muốn chủ động sắc dụ! Cho dù nàng không có vài phần tư sắc, thì cũng phải làm bằng mọi giá.

Thái độ Hiệp Hàm vẫn như trước, tắm rửa xong nằm trên giường xẩm bản kế hoạch. Không lâu sau, đột nhiên có tiếng đập cửa, Hiệp Hàm lên tiếng, sau đó Lưu Nguyệt mới nơm nớp lo sợ mở cửa tiến vào. Nàng cố ý mặc bộ đồ ngủ tơ tằm ren màu đen Diệp hi đưa, ngực áo thiết kế hình chữ V, giữa hai ngực lúc ẩn lúc hiện, càng thêm mơ màng dẫn dụ. còn có lớp ren tơ tằm, lại làm cho bộ quần áo thêm phần gợi cảm mỹ hoặc.

Hiệp Hàm cau mày nhìn Lưu Nguyệt đứng bất động trước cửa, đóng bản kế hoạch lại. Y nhu nhu huyết Thái Dương hỏi, “Làm sao vậy?” Lưu Nguyệt đã hạ quyết tâm, kiên định tiêu sái đi vào, ngồi bên giường Hiệp Hàm làm nũng. “Ta ngủ không được, anh ôm em ngủ được không?” Hiệp Hàm đương nhiên thấy được một thân gợi cảm trên người nàng, mày có chút nhíu lại.

Nhưng là dù y có thể cự tuyệt ai, nhưng chỉ có duy nhất Lưu Nguyệt là không thể. Vì thế y gật gật đầu, sau đó dịch ra chừa chỗ. Trong lòng Lưu Nguyệt có chút khẩn trương. Bất quá hiện tại khởi đầu tốt, vì

thể nàng đi đến nằm xuống bên người Hiệp Hàm, nàng có thể cảm giác thân thể Hiệp Hàm có chút mất tự nhiên. Nàng nhớ lại hôm nay Yên Vũ nói, như vậy nghĩa là y đối với nàng có cảm giác.

Vì thế nàng quyết định không ngừng cố gắng, nàng tự cổ vũ mình! Cố lên a! Hôm nay nhất định làm được!

58. Chương 58: Sự Hài Hòa Trong Truyền Thuyết

Lưu Nguyệt chui đầu vào cánh tay Hiệp Hàm, nhẹ nhàng hít sâu, lại hít sâu. Nửa ngày cũng không dám làm bước kế tiếp. Trong đầu nàng đầy một mảnh mơ hồ, hiện tại, hiện tại nên làm gì đây?

Trong sách nói câu dẫn không khó, cò cò liền tạo nhiệt. Sao khi đặt trên người nàng lại khó như vậy? Nhưng nàng tuyệt không thể bỏ qua. Cần rằng bắt đầu hồi tưởng những lời trong tiểu thuyết, Thiển thiển cùng Diệp hi đã dạy.

Hiệp Hàm hí hóp mắt nhìn Lưu Nguyệt đang ngoan ngoãn nằm trong lòng mình, dùng ánh mắt yêu thương đánh giá nàng một chút, lại gọi lên ý cười cười, cô nhóc này hôm nay rất an phận nha. Sau đó cũng nhắm mắt lại, chuẩn bị đi vào giấc ngủ, nhưng là không bao lâu, Hiệp Hàm nhin không được nhú mày. Vừa khen nàng an phận, lập tức đã không an phận.

Lưu Nguyệt thật cẩn thận đem tay nhỏ bé rờ rẫm trước ngực Hiệp Hàm, lặng lẽ mở mắt ra liếc liếc Hiệp Hàm một cái. Phát hiện y nhẹ nhàng nhắm mắt, tựa hồ không nhận thấy động tác của nàng, Lưu Nguyệt lá gan lại lớn một chút, tay nhỏ lặng lẽ tiến vào trong áo ngủ.

Nháy mắt chạm vào da thịt Hiệp Hàm, Lưu Nguyệt liền nhin không được run rẩy, vẫn biết đáng người Hiệp Hàm phi thường tốt, nhưng cẩn thận chạm vào, đây là làm đầu tiên. Cảm giác vừa giống sắt thép vừa giống tơ lụa, làn da nhẵn nhụi mềm mại, nhưng là cơ thể lại rắn chắc vô cùng.

Hiệp Hàm nhắm mắt, nhưng cũng càng cảm giác được rõ ràng, nhất cử nhất động của đôi tay nhỏ đang tác loạn. Vốn định ngăn nàng lại, nhưng theo những gì y hiểu về nàng, đương nhiên biết nàng đang nghĩ cái gì. Chỉ cần giá bộ ngủ, đùa chán nàng sẽ thu tay về.

Lưu Nguyệt không biết Hiệp Hàm suy nghĩ cái gì, nhưng nàng lại bị lớp da thịt săn chắc, tấm thân cực phẩm của Hiệp Hàm mê hoặc, càng vuốt càng nghiện. Nàng lặng lẽ ngẩng đầu nhìn khuôn mặt đang ngủ của Hiệp Hàm, Hiệp Hàm nhú mày, nhưng biểu tình không có tức giận.

Cô nàng thấy Hiệp Hàm không tức giận, càng thêm yên lòng. Động tác cũng lớn mật hơn, tay nhỏ bắt đầu dọc theo đường cong thân thể Hiệp Hàm dần dần xuống phía dưới, đi tới thắt lưng cứng rắn của y. Lưu Nguyệt lơ đãng nghĩ đến Diệp hi nói, thắt lưng cùng hông đàn ông càng đặc biệt rắn chắc, càng thuộc tuyết vô cùng mạnh mẽ.

Mới nghĩ đến đây, Lưu Nguyệt mặt mày đỏ bừng, theo tình huống trước mắt, Hiệp Hàm hẳn là thuộc loại rất mạnh mẽ đi. Sau đó nàng lại muốn nghiệm chứng nhiều hơn, đem tay nhỏ sờ đến sau thắt lưng Hiệp Hàm.

Hiệp Hàm mày càng nhăn, y bắt đầu hồi hận nhất thời mềm lòng, cho nàng leo lên giường. Vốn tưởng cô nhóc này sẽ không làm quá, ai mà biết nàng càng sờ càng mạnh, hơn nữa, y cũng xem nhẹ ảnh hưởng của nàng đối với mình, cổ họng Hiệp Hàm lại nhin không được giạt giạt, y như đang bị lửa đốt toàn thân.

Lưu Nguyệt càng sờ càng đắc ý, càng làm càng nghiện. Nhưng cũng không quên chủ yếu mục đích hôm nay là gì, sờ soạn lâu như vậy Hiệp Hàm cũng chưa động tĩnh, chẳng lẽ thật sự là vì nàng đối với y không có lực hấp dẫn? Nhớ rõ trong sách nói chỉ cần nữ chủ nhẹ nhàng tiến tới nam chủ, lập tức bị lôi lên giường ăn a. Như thế nào đặt trên người nàng lại kém nhiều như vậy?

Chẳng lẽ là kích thích không đủ? Lưu Nguyệt đột nhiên lóe lên ý niệm trong đầu. Sau đó tâm niệm vừa động, lặng lẽ đứng lên. Hiệp Hàm cảm thấy đôi tay nhỏ đã rút về, trong nhất thời nhẹ nhõm, còn chưa kịp điềm tỉnh. Đã muốn hỗn loạn, trên môi đã có cảm giác mềm mại.

Nghe bên tai lan ra âm thanh hít thở, y chỉ biết cô nàng này đổi phương pháp tra tấn mình. Lưu Nguyệt nhìn Hiệp Hàm bình thản ngủ, nhìn đôi môi lạnh ửng đỏ kia, thuận theo bản năng đem môi mình ghé sát lại, chậm rãi cảm thụ cảm xúc lạnh lạnh, sau đó nhẹ nhàng vươn lưỡi, từng chút từng chút liếm láp đôi môi y.

Hiệp Hàm thật không thể không than nhẹ một tiếng, sau đó mở bừng mắt. Từ bị động thành chủ động, bàn tay to duỗi ra đem Lưu Nguyệt ôm lấy, mặt khác một tay chế trụ sau gáy nàng, đem đôi môi nàng dán sát môi mình, ở thời điểm nàng khẽ nhếch cái miệng nhỏ để thở, không chút khách khí chui vào trong vòm họng nàng, không kiêng nể câu dẫn nàng.

Ngay tại thời điểm đầu óc Lưu Nguyệt hóa thành nước, Hiệp Hàm mới buông nàng ra. Thân mình mềm nhũn của nàng trực tiếp dán trước ngực Hiệp Hàm. Hiệp Hàm vừa lòng nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ của nàng. Sau đó bàn tay to kia, đem nàng cố định ôm trong lòng, siết chặt lấy. Lưu Nguyệt một hồi lâu mới hồi phục tinh thần, sau đó mới phát hiện bản thân hết cách, hai tay bị Hiệp Hàm gắt gao cố định, rốt cuộc không thể làm gì được.

Nàng tròn mắt nhìn Hiệp Hàm, kết quả y đã muốn thần nhiên nhắm mắt. Vừa rồi khi Hiệp Hàm ôm nàng, nàng rõ ràng cảm giác được Hiệp Hàm cũng động tình, chỗ cứng chạm vào bụng nàng tuyệt không giả được, nhưng là vì cái gì y vẫn trấn định như vậy, Lưu Nguyệt phần nộ rồi. Hiệp Hàm như thế nào có thể không nhìn ra sự hiến thân của nàng.

Thế Giới của Lưu Nguyệt phát hỏa, điều này vô cùng đáng sợ. Nàng quyết định sai tuyệt chiêu. Lưu Nguyệt ở trong lòng Hiệp Hàm cọ cọ, chính là cọ mãi cùng không thoát được sự giam cầm của Hiệp Hàm. Bất đắc dĩ nàng phải mở miệng kêu Hiệp Hàm, “Hàm, buông.” Hiệp Hàm hơi hơi nhắm mày, vẫn không mở mắt, “Đừng náo loạn, ngoan ngoan ngủ.”

Lưu Nguyệt không phục tùng hẳn, “Không nháo, người ta muốn đi WC.” Hiệp Hàm rốt cục mở to mắt, hồ nghi nhìn Lưu Nguyệt liếc mắt một cái, thấy hốc mắt nàng có chút đỏ, trong lòng không khỏi nhói đau. Những gì y làm chẳng lẽ xúc phạm nàng? Y làm tất cả đều là vì tốt cho nàng, nàng còn đang đi học, loại chuyện này nhất thời không thể gấp.

Hiệp Hàm nhẹ nhàng buông nàng ra, Lưu Nguyệt bủi môi không cam lòng leo xuống giường. Hiệp Hàm nhin không được vươn giữ chặt nàng, “Ngoan, giận sao?” Lưu Nguyệt nhẹ nhàng đẩy tay y, cúi đầu hướng phía trước. Nàng vẫn nhớ rõ vừa rồi Hiệp Hàm là như thế nào cự tuyệt nàng, không tức giận mới là lạ, nàng cảm giận chạy về phòng tìm con át chủ bài.

Hiệp Hàm lấy tay chống đầu thở dài, có trời biết y nhắm nài có bao nhiêu vất vả, kết quả bảo bối còn thăm oán y, y làm hết thấy không phải vì nàng ư. Thế nhưng biến thành kẻ mang tội là sao.

Lưu Nguyệt đứng trước cửa hít sâu một cái, sau đó lại cúi đầu trèo lên giường, ngoan ngoan nằm xuống. Hiệp Hàm nhẹ nhàng sát lại đem nàng ôm lấy, ghé vào tai nàng nói, “Bà xã, thật sự giận sao?” Lưu Nguyệt không để ý tới y, Hiệp Hàm hết cách, đành phải tiếp tục dỗ, y nhẹ nhàng hôn lên tai nàng, tựa như vô lại nũng nịu nói. “Bà xã, muốn đánh thì anh cho em đánh, chính là không cho đổi.”

Lưu Nguyệt đột nhiên linh quang chợt lóe, cố ý rầu rĩ nói, “Tốt, vậy anh nhắm mắt lại cho em hôn, em liền tha thứ cho anh.” Hiệp Hàm bất đắc dĩ vuốt mũi nàng, sau đó thấp phần hợp tác nhắm mắt lại. Lưu Nguyệt cười, sau đó tiến đến bên miệng Hiệp Hàm, nhẹ nhàng cắn cắn môi y.

Hiệp Hàm chịu không nổi nàng dụ dỗ, chủ động hé miệng muốn hôn sâu. Đột nhiên Hiệp Hàm dừng động tác, mở mắt nhìn về phía Lưu Nguyệt, “Em vừa cho anh ăn gì?” Lưu Nguyệt cười y như hồ ly trộm được gà, “Bí mật! Đây chính là con át chủ bài của em.”

Hiệp Hàm cũng không hỏi lần hai, bởi vì đại khái y đoán được, yết hầu càng ngày càng khát, trong thân thể chậm rãi muốn phát hỏa, máu toàn thân như muốn phun trào. Chết tiệt, ai cho nàng thứ này chứ. Bất quá y nhìn Lưu Nguyệt đắc ý lại có điểm hưng phấn, nhận mệnh thở dài.

Sớm biết bảo bối có thể vui vẻ như vậy, y không phải nên sớm một chút phối hợp nàng ư, Hiệp Hàm cũng không tái chấp nhất. Nhìn Lưu Nguyệt hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn đầy hưng phấn, y cũng gọi lên ý cười, được rồi. Tối nay y mặc kệ để cô nàng này muốn làm gì thì làm vậy.

Lưu Nguyệt nhìn Hiệp Hàm ngoan ngoãn yếu đuối trên giường, khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy hưng phấn. Diệp hi đưa cho nàng để phòng tình huống đặc biệt, thứ này là thuốc kích dục, hơn nữa uống xong toàn thân sẽ vô lực. Lúc ấy Diệp hi lưu con át chủ bài này cho nàng, không nghĩ đến cuối cùng cũng phải lấy ra dùng.

Lưu Nguyệt cười trộm tới gần Hiệp Hàm, nhìn chăm chú ánh mắt bốc lửa của y, nàng thế nhưng bắt đầu run rẩy, thủ cũng run theo. Nàng cắn môi dưới, không làm thì làm sao biết sẽ vô dụng, con át chủ bài cũng đã suất ra rồi, sao có thể để cho y xem thường được. Lưu Nguyệt dùng ngón tay run rẩy chậm rãi cởi bỏ áo ngủ Hiệp Hàm.

Lộ ra thân thể tinh trắng của y, nhìn cơ ngực rắn chắc kia, Lưu Nguyệt lại nhịn không được ngứa ngáy, vươn tay nhỏ bé bắt đầu sờ mó. Hiệp Hàm uống được kia, toàn thân đều bị vây hãm cực độ trong trạng thái mất cảm, bị Lưu Nguyệt chạm nhẹ vào, nhịn không được hừ ra tiếng. Lưu Nguyệt giương mắt nhìn y, “Hàm, em sờ như vậy khiến anh thoải mái không?”

Hiệp Hàm thở gấp, hướng nàng gật gật đầu. Lưu Nguyệt lá gan lớn hơn nhiều, nếu Hiệp Hàm nói thoải mái, thì nàng sẽ cố gắng thêm một chút. Tay nhỏ càng chủ động ở trên thân thể Hiệp Hàm chạm ngòai thổi gió, Hiệp Hàm nhắm mắt lại, trong lòng hận không thể bóp chết chính mình. Sớm biết sẽ thành ra loại kết quả này, còn không bằng tự y chủ động, cứ bị động để nàng đùa giỡn thế này, quả thực là không thể chịu nổi a, hạ thân đều đau đến nứt ra rồi.

Lưu Nguyệt nhìn Hiệp Hàm từ từ nhắm hai mắt, bày bộ dạng thống khổ lại vui thích, nhịn không được tiếp cận càng gần, dùng môi hôn lên ngực, sau đó ác ý vươn lưỡi, ở điểm đỏ trước ngực y liếm lộng. Hiệp Hàm từ từ nhắm hai mắt thở dốc, tiếng hỗn hển kia càng làm cho Lưu Nguyệt thêm nhiệt tình. Nàng nhịn không được bắt đầu cắn cắn da thịt Hiệp Hàm, từng chút từng chút đi xuống.

Ở thắt lưng y bồi hồi một lúc, Lưu Nguyệt vẫn là nhịn không được mặt đỏ rồi tim quyết định đem quần y cởi bỏ. Cái nơi kia đã sớm dựng lên thành lều, Lưu Nguyệt hít sâu một hơi, một tay lấy giữ quần ngủ Hiệp Hàm kéo xuống, thứ nhiệt huyết kinh người kia, đột ngột xuất hiện trước mắt Lưu Nguyệt.

Lưu Nguyệt mặt mũi nóng bừng, tựa hồ xúc động bị chấn động mạnh. Xem tiểu thuyết với trực tiếp chứng kiến khác hẳn nhau. Hơn nữa đây là Hiệp Hàm a, nàng lặng lẽ ngẩn đầu, vừa lúc Hiệp Hàm không biết khi nào đã mở to đôi mắt đen láy. Sâu trong hố mắt đen kia tựa hồ là nhiệt lực vô cùng vô tận, chính là bị t nhìn trúng, khiến Lưu Nguyệt cảm thấy toàn thân nóng lạnh không ngừng.

Nhớ lại qui trình bình thường, Lưu Nguyệt then thùng nuốt nuốt nước miếng, hơi hơi mở miệng nhỏ tới gần nó. Thứ kia của Hiệp Hàm sớm đã nóng lòng phát tiết đến điên rồi, cố tình xui xẻo lại không tự chủ được, chỉ có thể mặc Lưu Nguyệt đùa bỡn. Nhìn Lưu Nguyệt mở miệng nhẹ nhàng đem thứ của y ngậm vào. Cảm giác ấm áp kia tràn tới, làm cho y nhịn không được kêu rên ra tiếng.

Nàng bị một tiếng kia tiếp thêm cổ vũ, càng thêm ra sức phun ra nuốt vào. Nhìn Hiệp Hàm thoải mái chớp mắt, nghe Hiệp Hàm cúi đầu thở dốc, thân thể y càng ngày càng nóng, nhiệt lưu phía bụng cũng không ngừng đè ép, nàng có chút khó nhịn xoay xoay thắt lưng, có chút không rõ ràng, nàng sao lại có cảm giác gì đó không đúng.

Nhất cử nhất động của nàng đương nhiên không tránh được tầm mắt nóng bỏng của Hiệp Hàm. Hiệp Hàm nhìn khuôn mặt đỏ bừng mặt tự nhiên của Lưu Nguyệt, đại khái cũng đoán được. Khẳng định vừa rồi nàng dùng miệng đưa được cho y, chính mình cũng tiếp thu không ít. Lưu Nguyệt vẫn đang liếm lộng thứ nóng hổi của Hiệp Hàm, nhưng là chính nàng càng ngày càng vô lực, thậm chí đã có chút không thể nhẫn nại.

Nàng nước mắt lưng tròng nhìn về phía Hiệp Hàm, “Hàm, ta thật khó chịu.....” Nhìn Lưu Nguyệt vẻ mặt mờ mịt, nước mắt lưng tròng, Hồ hấp của y càng thêm găm giữ, trời ạ! Nàng như vậy thật là dụ hoặc chết người. Hiệp Hàm khàn giọng nói, “Ngoan, đến đây.”

Lưu Nguyệt chạy nhanh đến bên người y, Hiệp Hàm còn nói, “Đến, mở chân ra, dựa vào đây.” Lưu Nguyệt đầu óc đã sớm nóng thành một đoàn.

Hiệp Hàm nói một lời nàng làm một động tác, chờ nàng ngồi lên Hiệp Hàm cười trên đầu y. Còn chưa biết kế tiếp sẽ thế nào, thì chỗ tối mất cảm của bản thân, đột nhiên truyền đến một xúc cảm mềm mại. Nàng

nhìn không được hừ nhẹ một tiếng, sau đó toàn thân vô lực rã rời. Hiệp Hàm thở hổn hển nói, “Bảo bối, giữ lấy tay cầm đầu giường.” Lưu Nguyệt ngoan ngoãn nghe theo.

Sau đó Hiệp Hàm bắt đầu tinh tế liếm đóa hoa mềm mại của nàng, chậm rãi nhắm nháp dịch ngọt ướt át. Đầu lưỡi Hiệp Hàm phảng phất như có điện, phàm là chỗ nó chạm qua, đều để lại từng trận tê dại, Lưu Nguyệt chỉ có thể bắt lực rên rỉ, sau đó mật dịch giống như không chịu nổi khổng chế càng chảy càng nhiều. Lưu Nguyệt mềm mại kịch liệt rên rỉ kích thích phản ứng Hiệp Hàm, làm y nghẹn đến không chịu nổi, cảm thấy nàng cũng đủ ướt. Hiệp Hàm mới bảo Lưu Nguyệt ngồi xuống phía dưới thắt lưng mình.

Lưu Nguyệt hai mắt lơ mơ, ngoan ngoãn nghe lời, nàng cũng biết Hiệp Hàm hiện tại toàn thân vô lực, cần bản không thể cử động. Dù muốn cũng chỉ có thể dựa vào chính nàng, nàng chớp chớp hai mắt mong nước, giữ lấy thứ to lớn của y, chậm rãi ngồi xuống.

Mới đi vào một chút, đã làm nàng đau đến tắt thở, nàng bắt lực nhìn về phía Hiệp Hàm. Hiệp Hàm nhìn thấy sự thống khổ trên khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng cũng không nhẫn tâm, “Bảo bối, đau thì đừng làm, anh có thể nhẫn.” Lưu Nguyệt nghe nói như thế, lại nhìn đến Hiệp Hàm đang cắn răng cố nén cảm xúc, nhắm mắt lại, hít sâu một hơi liền ngồi xuống.

Cái loại cảm giác xé toạt này, làm nàng đau đến khóc thét, Hiệp Hàm cũng bị sự siết chặt bên trong nàng làm đau nhức, cũng kiềm không được hấp một ngụm. Lưu Nguyệt không dám lộn xộn, hai tay ở thắt lưng y, vẫn duy trì tư thế đó không dám động, Hiệp Hàm càng sợ nàng đau, cũng cố nén không nhúc nhích. Lưu Nguyệt nhìn bộ dạng toàn thân nhẫn nhịn chảy đầy mồ hôi của y, đoán được y cũng rất khó chịu. Nên khi thấy không đau như trước nữa, cũng bắt đầu chống tay nhẹ động, tuy rằng vẫn đau muốn rất toạt ra, nhưng nàng thấy bộ dạng thoải mái cùng hưởng thụ của Hiệp Hàm, đột nhiên cảm thấy cái gì cũng đáng giá.

Cái loại cảm giác vừa nóng chảy vừa ướt át này, cơ hồ bức điên Hiệp Hàm rồi, y nhìn không được cúi đầu rên rỉ. Tựa hồ bản thân đã dần thích ứng được cự vật của Hiệp Hàm, cảm giác đau đớn cũng bắt đầu chậm rãi biến mất, mà dần dần mang đến là một loại thoải mái cùng tê dại khác thường.

Lưu Nguyệt nhìn biểu tình say mê của Hiệp Hàm, kiềm chế đôi chân cùng cánh tay đã tê dại, đem Hiệp Hàm trong cơ thể càng tiến sâu vào. Cái loại vui thích không biết tên này càng ngày càng nhiều, chồng chất càng lúc càng cao, Lưu Nguyệt cũng nhìn không được khẽ cau mày, mềm mại rên rỉ nhiều hơn. Hiệp Hàm từ đầu đến giờ vẫn nhẫn nhịn, rốt cục cũng đợi được tới cửa này, gầm nhẹ một tiếng, liền phun ra. Nhiệt dịch nóng bỏng trực tiếp phóng ra sâu bên trong hoa tâm của Lưu Nguyệt, làm nàng nhìn không được toàn thân run rẩy co rút, sau đó xụi lơ nằm trên người Hiệp Hàm.

Hai người đều cùng cúi đầu thở dốc, bắt đầu chậm rãi bình phục lại. Lưu Nguyệt tựa hồ dùng toàn lực, chỉ có thể vô lực nằm trên người y. Được lực trong người Hiệp Hàm dường như đã hết, y hổn hển thở vài cái, cảm thấy tay chân bắt đầu có sức, mới đem Lưu Nguyệt ôm vào lòng.

Nhẹ nhàng hôn lên khuôn mặt nàng, “Anh nên bắt em phải làm sao đây. Em chính là tự mình muốn ăn khổ a!” Lưu Nguyệt mệt mỏi vô lực, cảm giác buồn ngủ kéo đến, chỉ có thể thì thào cãi lại, “Em một chút cũng không hối hận.”

Hiệp Hàm nghe xong, không nói gì cười khẽ, nha đầu ngốc này, nhìn nàng mệt mỏi rơi vào giấc ngủ. Y khẽ hôn lên mắt nàng, “Bảo bối, anh yêu em.” Sau đó đem nàng ôm càng chặt.

59. Chương 59: Có Lần Một Sẽ Có Lần Hai

Chờ Lưu Nguyệt tỉnh lại thời điểm đã là giữa trưa ngày hôm sau. Nàng dụi dụi mắt, mi còn chưa mở, liền cảm giác có người hôn trộm lên má nàng. Nàng buồn bực ra tiếng, “Hàm?”

Hiệp Hàm nhẹ nhàng hừ một tiếng đáp lời, sau đó không khách khí hôn lên đôi môi nàng, thời điểm nàng hé miệng nói chuyện, nụ hôn càng tiến sâu vào. Lưu Nguyệt vốn vừa tỉnh, đầu óc còn hỗn loạn, lại bị Hiệp Hàm như vậy hôn, càng thêm không biết phương hướng.

Chờ khi Hiệp Hàm buông nàng ra, hai mắt nàng đã mờ mịt đầy nước, bộ dáng mê mang kia giống trẻ con, khiến hô hấp Hiệp Hàm càng thêm dồn dập. Tiến sát lại tiếp tục muốn hôn nàng, Lưu Nguyệt nhìn tới khuôn mặt tuần tú của y, theo bản năng lấy chân vùi đầu trốn.

Nếu lại bị y hôn một lần nữa, nàng có thể khẳng định chính mình tuyệt đối sẽ thở không nổi! Tuyệt đối! Hiệp Hàm nhìn hành động trẻ con của nàng, nhịn không được cúi đầu dựa vào nàng cười rộ lên, Lưu Nguyệt bị y hôn, đã hoàn toàn tỉnh táo. Tới lúc này mới hậu tri hậu giác phát hiện thân thể không khỏe, đặc biệt là nửa mình dưới ẩn ẩn đau nhức, nàng xốc một góc chân lên, lộ ra nửa đầu trũng mắt Hiệp Hàm.

Hiệp Hàm khó hiểu vuốt mày, “Làm sao vậy? Bà xã.” Lưu Nguyệt bủi môi oán hận nói, “Đau quá!” Hiệp Hàm lập tức trở nên thận trọng, dịch lại gần hôn hôn thái dương nàng. Lấy tay nhẹ nhàng xoa bụng cùng sau thắt lưng của nàng, “Như vậy có tốt hơn không?”

Lưu Nguyệt gật gật đầu, Hiệp Hàm dùng tay còn lại kéo nàng vào lòng, không hảo ý trêu ghẹo nàng, “Ai tối hôm qua nói nhất định sẽ không hối hận?” Lưu Nguyệt lập tức không vui ý cãi lại, “Em hiện tại cũng không hối hận a.” Nói xong, lại có phần phần nộ nhìn về phía Hiệp Hàm, “Chẳng lẽ anh hối hận?”

“Ừ.” Hiệp Hàm gật gật đầu. Sau đó nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức biến trắng bệch của Lưu Nguyệt, hé miệng khẽ cắn mũi nàng. “Nghĩ bậy cái gì!” Lưu Nguyệt cúi đầu chỉ trích y, “Là anh nói hối hận!” Hiệp Hàm nhịn không được nhếch môi cười khê, “Anh đương nhiên hối hận a, sớm biết em nhất định muốn làm, còn không bằng để anh chủ động, bị động để người ta xâm lược như vậy, tư vị cũng không dễ chịu gì.”

Phụt, Lưu Nguyệt cũng nhịn không được cười rộ lên, nàng biết kỹ thuật của mình thật bừa bãi, bất quá nghĩ đến Hiệp Hàm luôn luôn kiêu ngạo nằm ở trên giường mặc nàng muốn làm gì thì làm, khước miệng của nàng đã cong lên một đường. Tiếp đến lại theo bản năng nghĩ tới những gì xảy ra tối qua. Mặt Lưu Nguyệt lại đỏ bừng lợi hại.

Sợ bị Hiệp Hàm biết hình ảnh trong đầu nàng, nàng nhanh chóng đổi đề tài. “Hôm nay cũng không phải cuối tuần, sao anh không đi làm?” Hiệp Hàm tự nhiên nói, “Thân thể bà xã không khỏe, ông xã đương nhiên phải cẩn thận hầu hạ. Công ty một ngày không có anh không sập được.” Nghe y nói ái muội như vậy cũng hết cách. Lưu Nguyệt nhịn không được lại đỏ mặt.

Trải qua sự mát xa của Hiệp Hàm, thân thể cũng không đau nhức nữa, nàng giãy dụa một chút. Sau đó lại phát giác thân thể tựa hồ thực nhẹ nhàng khoan khoái, nhớ hôm qua khi ngủ toàn thân còn mồ hôi đầm đìa, nàng quay đầu nhìn về phía Hiệp Hàm, do dự mở miệng, “Anh giúp em lau người?” Hiệp Hàm cẩn thận đỡ nàng dậy, nghe nàng hỏi như vậy, theo bản năng liền “Ừ” một tiếng. Sau đó phát hiện Lưu Nguyệt có chút thẹn thùng đỏ tai.

Hắn đột nhiên ngượng tính nổi lên, càng thêm ác liệt bỏ thêm một câu, “Thẹn thùng cái gì, tối qua có gì mà anh chưa thấy đâu.” Kết quả, oanh một tiếng, Lưu Nguyệt đốt thành nguyên quả cà chua.

Lưu Nguyệt trước kia chưa từng nghĩ sẽ có lúc được Hiệp Hàm ôn nhu săn sóc như vậy, liền ngay cả nằm mơ cũng không dám nghĩ. Nhưng sự tình lại chân thật xảy ra, quả thực làm nàng cảm thấy thụ sủng nhược kinh. Cùng Hiệp Hàm phát triển trở thành tình nhân, y đối với nàng ôn nhu cùng một chút thần nhiên thần thiết.

Nhưng hôm nay Hiệp Hàm chẳng những ôm nàng đến phòng khách, thậm chí còn không thềm nhìn nụ cười trêu chọc ám muội của vương thất, kiên trì ôm nàng cùng dùng cơm. Lưu Nguyệt hoảng hồn có chút không hiểu, nàng có chút dăm chiêu đánh giá Hiệp Hàm. Hiệp Hàm thấy bộ dạng của nàng chỉ biết nàng lại đang nghĩ gì đó trong đầu, vì thế trực tiếp hỏi, “Lại nghĩ bậy cái gì?”

Nha, lại bị y phát hiện nàng đang trầm tư. Lưu Nguyệt ngượng ngùng nhăn mặt, “Em là kỳ quái vì sao anh lại đột nhiên đối tốt với em như vậy.” Hiệp Hàm cau mày nhìn nàng, “Bà xã là ở chỉ trích anh bình thường đối với em không tốt sao?” “Không phải, chính là không giống hôm nay.....” Lưu Nguyệt nghĩ nghĩ tìm từ thích hợp, “Không có khoảng cách, anh bình thường giống như có điểm bài xích em.”

Hiệp Hàm nghe xong, ánh mắt cũng ám muội, đem môi ghé thái dương nàng hôn lên. “Thực xin lỗi bảo bối, không phải bài xích, anh chỉ có chút áp lực với bản thân, em biết anh và cha em có ước định.” Lưu Nguyệt lý giải được gật gật đầu, trong lòng bởi vì y lập tức giải thích trở nên tinh không vụn lí, lập tức thấu hiểu.

Buổi tối khi vừa lên mạng, Lưu Nguyệt thấy Hiệp Hàm vội vàng chỉ huy mọi người đi đánh quái. Vụng trộm được chút nhàn rỗi, lặng lẽ cùng Thiển Thiển nói chuyện riêng. Nàng cùng Thiển Thiển ở chung tiểu đội, cũng không dám dùng đội ngũ tán gẫu, chính là sợ Hiệp Hàm nhìn đến.

[Mật ngữ][Lưu Nguyệt]: Thiển Thiển, ta đem Hiệp Hàm ăn rồi.

[Mật ngữ][Thiển Thiển ưu sầu]: Ách? Lão đại không phải đang chỉ huy sao? Sống rất tốt a.

[Mật ngữ][Lưu Nguyệt]: Thiển Thiển ngốc!!!

[Mật ngữ][Thiển Thiển ưu sầu]: A a a! Ta có chút không phản ứng kịp, người thực xuống tay? Ta nghĩ đến năng lực của người, hơn nữa lão đại định lực siêu phàm, muốn hai người tu thành chính quả có lẽ hơi lâu.

[Mật ngữ][Lưu Nguyệt]: Ít nhiều dựa vào được của Diệp Hi, nếu không có con át bài đó, ta quả thật thất thủ rồi.

[Mật ngữ][Thiển Thiển ưu sầu]: Không được không được, chuyện khủng bố như vậy, không thể không cho bọn họ biết, chúng ta rút khỏi tổ đi.

Nói xong, Thiển Thiển liền ly khai khỏi tiểu đội.

Lưu Nguyệt nghiêng đầu hướng Hiệp Hàm đang chỉ huy bên cạnh nói một tiếng, “Hàm, em rời khỏi đội một chút nha.” Hiệp Hàm đang vội, cũng không hỏi nguyên nhân, “Ừ” một tiếng tỏ vẻ đồng ý, sau đó Lưu Nguyệt cũng rút lui. Mới lui ra đã nhận lời mời đội ngũ, click đồng ý, đã thấy Bóng đêm cùng Yên Vũ cũng ở trong đó.

[Đội ngũ][Bóng đêm]: Tiểu Nguyệt, Thiển thiển bảo người có chuyện lớn muốn công bố, là cái gì a?

[Đội ngũ][Thiển Thiển ưu sầu]: Hơn nữa còn là thông báo kinh thiên động địa a!

[Đội ngũ][Lưu Nguyệt]: Ách, cái kia, chính là ta thành công rồi.

[Đội ngũ][Thiên hạ Yên Vũ]: Cái gì thành công?

[Đội ngũ][Bóng đêm]: Ta cũng không hiểu.

[Đội ngũ][Thiển Thiển ưu sầu]: Tiểu Nguyệt đem Hiệp Hàm ăn sạch rồi, ta lúc đầu cũng không đoán ra được, làm ta giật cả mình a!

[Đội ngũ][Bóng đêm]: Trời ạ! Trời ạ! Tiểu Nguyệt người rút cục cũng thông suốt! Mau nói cho ta biết, người như thế nào thành công?

[Đội ngũ][Thiên hạ Yên Vũ]: Oa! Chuyện tốt a! Chúc mừng Nguyệt tỷ tỷ, lão đại mùi vị thế nào?

[Đội ngũ][Lưu Nguyệt]: Là nhờ được người đưa, nếu không có át chủ bài trong tay, ta đã thất thủ. Bất quá y vẫn để bụng, vẫn truy vấn là ai cấp được, bất quá ta cần rằng không nói.

[Đội ngũ][Thiên hạ Yên Vũ]: A? Người dùng được với lão đại! Nguyệt tỷ tỷ, vậy không phải rất đau sao?

[Đội ngũ][Lưu Nguyệt]: Cũng có, Hàm có giúp ta chuẩn bị, bất quá quả thật đau.....

[Đội ngũ][Bóng đêm]: Mong muốn của người cuối cùng cũng được bù đắp, lần đầu tiên có chút đau, về sau thì tốt rồi. Chúng ta đều là người từng trải, không tin người có thể hỏi hỏi Yên Vũ đi.

[Đội ngũ][Thiển Thiển ưu sầu]: Người cuối cùng cũng nhanh chóng làm được a! Lão đại rút cục cũng bị kéo khỏi thân đài a, ta còn nghĩ y đã muốn thành phạt rồi!

.....

Bốn nữ hài tử meo meo ngao ngao hàn huyền nửa ngày, Lưu Nguyệt mang theo ngượng ngùng cùng vài tâm tình tư mật của mình chia sẻ ra, kết quả lại đưa đến một kết luận.

[Đội ngũ][Bóng đêm]: Tiểu Nguyệt, người phải thừa thắng xông lên nha! Không ngừng cố gắng!

[Đội ngũ][Thiển Thiểu ưu sầu]: Đúng vậy a, như người vậy cũng không an toàn đâu, dù sao cũng là dùng được.

[Đội ngũ][Thiên hạ Yên Vũ]: Nguyệt tỷ tỷ, lớn gan một chút, chúng ta ủng hộ người.

[Đội ngũ][Lưu Nguyệt]: Ta.....

Kết quả cuối cùng chính là Lưu Nguyệt phản kháng gì đều bị bác bỏ, mọi người kiên trì muốn nàng cũng cố trận doanh, tuy rằng vừa mới đem Hiệp Hàm đánh bại, nhưng mọi người đều cảm được mới là nhân tố chính, cho nên nhất trí muốn Lưu Nguyệt tiếp tục phát triển sự kiện sắc dụ, cái gọi là trước lạ sau quen, lần này hẳn là dễ như trở bàn tay mới đúng.

Lưu Nguyệt hồi tưởng lại chuyện tối qua, bất giác khiến mặt mày nóng lên không ít, hại Hiệp Hàm nghĩ nàng phát sốt. Làm cho Lưu Nguyệt càng cảm thấy xấu hổ. Đành phải cuống quýt cho có.

Lưu Nguyệt tắm xong, nằm trong chăn chờ Hiệp Hàm. Một lòng bất ổn, vừa then thùng vừa khẩn trương. Chờ thời điểm Hiệp Hàm tắm xong đi ra, tim của nàng quả thực muốn nhảy khỏi cổ họng, nàng cúi đầu trốn trong chăn, chỉ dám chừa ra đôi mắt, nhìn thân hình Hiệp Hàm thon dài rắn chắc đang dần dần tới gần, khiến nàng nhìn không được nuốt nước miếng, trời ạ! Hiệp Hàm như vậy thật sự quá mê người.

Hiệp Hàm không phát hiện sự bất ổn của nàng, chỉ nghĩ nàng xấu hổ. Sau khi lên giường, duỗi tay ra, đem thân hình mảnh khảnh của nàng kéo lại, nhẹ nhàng đặt tay trên lưng nàng, ở thái dương nàng khẽ hôn. Thanh âm dày lại trầm thấp nói, “Bảo bối ngủ ngon.”

60. Chương 60: Gặp Được Hi Hữu Tinh Anh

Hiệp Hàm vốn định hôn ngũ ngon xong liền ôm Lưu Nguyệt ngủ. Ai biết còn chưa kịp quay đầu đi, Lưu Nguyệt lại không có dấu hiệu gì nâng khuôn mặt nhỏ nhắn lên, chủ động hôn y. Hiệp Hàm có phần kinh ngạc, bất quá người yêu chủ động đưa môi, y như thế nào có khả năng thờ ơ, đẩy chiếc cằm nhỏ của Lưu Nguyệt lên, đoạt lại quyền chủ động, sâu sắc hôn tới.

Lưu Nguyệt tuy rằng bị hôn đến mờ mịt, bất quá nàng vẫn theo bản năng nhớ rõ nhiệm vụ chủ yếu hôm nay của mình. Tay nhỏ bé không thành thật đưa tới trước ngực y, lần mò cởi bỏ nút áo, khiến cho tay càng thuận tiện tiến vào. Hiệp Hàm bởi vì sự vuốt ve của nàng, ánh mắt trở nên càng thêm sâu thẳm.

Cơ hồ cả người Hiệp Hàm đều dán trên người Lưu Nguyệt, khi phát giác hạ thân y biến hóa. Lưu Nguyệt khéo miệng đắc ý cười trộm, càng thêm không kiêng nể gì bắt đầu đốt lửa. Hiệp Hàm sau khi kịch liệt hôn xong thì rời ra, cau mày sờ tay nhỏ bé của nàng lại, “An phận một chút được không? Thân thể em còn chưa hồi phục lại đâu.”

Hiệp Hàm khàn khàn cất lên thanh âm nồng đậm chứa đầy dục vọng, Lưu Nguyệt thừa thế dùng thân thể cọ xát vào y, khiến Hiệp Hàm nhìn không được thở hốc vì kinh ngạc. Hiệp Hàm cau mày lấy tay ngăn lại, đem khoảng cách hai người đẩy ra, Lưu Nguyệt không thuận theo vẫn không ngừng cọ quậy. Lại bị Hiệp Hàm chặn lại, thanh âm y mặc dù có chút mờ ám nhưng cũng rất kiên định, “Ngoan ngoan nghe lời, không cần nháo.”

“Hàm, em đã thấy ổn rồi mà.” Lưu Nguyệt chưa từ bỏ ý định khuyên y, quả thật ổn lắm lắm rồi, chính là ngẫu nhiên có chút ần ần đau thôi. Lúc trưa khi Hiệp Hàm giúp nàng bôi thuốc, nhớ tới lúc trét thuốc, mặt của nàng càng đỏ bừng lên. Hiệp Hàm có chút không tin, hồ nghi chất vấn, “Thật sự không đau?”

Lưu Nguyệt dùng sức gật đầu, sau đó thừa dịp Hiệp Hàm chưa kịp định thần, liền vùi đầu vào lòng y. Hiệp Hàm bất đắc dĩ nhìn dáng vẻ tươi cười vì đạt được ý nguyện. Lưu Nguyệt biết Hiệp Hàm còn đang do dự, liền ôm lấy thắt lưng y làm nũng. “Hàm, lần đầu tiên đau quá a, anh làm cho em quên đi có được không?” Vừa nói nàng vừa đỏ bừng hai má.

Hiệp Hàm còn đang có tâm lý đấu tranh, nghe người yêu nói những lời này, vốn còn chút khắc chế đều bị đánh vỡ. Hắn cúi đầu thở dài một tiếng, bắt đầu thuận theo khát vọng chính mình, đem Lưu Nguyệt ôm lấy, xấn lấy đôi môi nàng không ngừng mỗi lần, chỉ trong chớp mắt, Lưu Nguyệt lại bị Hiệp Hàm hôn đến mê mê mang mang, không biết trời trăng.

Sau đó chỉ mấy lượt y đã áo ngũ trên người Lưu Nguyệt lột sạch, bàn tay to lớn kia nhẹ nhàng bao trùm lấy phần tròn trịa mềm mại của nàng, làn môi mỏng không ngừng tàn sát bữa một đường thẳng tiến, tới hàng xương quai xanh tinh xảo kia, Hiệp Hàm nhịn không được nhẹ nhàng cắn cắn, lưu lại hôn ngân chỉ thuộc về y.

Lưu Nguyệt bị loại cảm giác vừa xa lạ vừa quen thuộc này làm cho thích thú đến run rẩy, hô hấp cũng bắt đầu dồn dập bồng bồng. Hiệp Hàm ngẩng đầu nhìn, cười đầy xấu xa. Lưu Nguyệt vốn đã một đầu mờ mịt, lại vì cái cười xấu xa kia, mà mềm nhũn cả ra. Bàn tay của Hiệp Hàm càng lúc càng bạo, đã muốn tiến tới hai chân nàng, nhẹ nhàng ma sát bên trong đùi non mẫn cảm, Lưu Nguyệt nhịn không được hừ ra tiếng.

Hiệp Hàm như được cổ vũ, chậm rãi nội y của nàng lột sạch. Lưu Nguyệt cắn môi, hé ra khuôn mặt đỏ bừng nhỏ nhắn. Đôi môi mỏng của Hiệp Hàm đang ở nơi bụng của nàng lưu luyến, sau đó ôn nhu an ủi, “Bảo bối, đừng xấu hổ. Hào hảo cảm thụ anh.”

Lưu Nguyệt vẫn cảm thấy then thừng không thôi, vì thế nhắm hai mắt lại. Nhưng ánh mắt không thấy, thân thể lại càng mẫn cảm y chạm vào đâu cũng đều nhận biết được. Hiệp Hàm cũng không sót ruột, chậm rãi trêu chọc càng làm nàng hứng cảm, như đã hạ quyết tâm đem đến một tối hưởng thụ hoàn mỹ cho nàng. Mà thời gian đêm nay thì còn rất dài rất dài a.

Ngày thứ hai Lưu Nguyệt trong lòng Hiệp Hàm tỉnh lại. Toàn thân đều có chút đau nhức, nhưng là so với lần trước, lại tốt hơn rất nhiều. Hiệp Hàm tựa vào đầu giường, tay cầm bản hợp đồng xem xét, thấy nàng tỉnh dậy. Lập tức đem bản hợp đồng kia đặt trên bàn, nhẹ nhàng đem nàng ôm chặt. “Thế nào? Có thấy khó chịu gì không?”

Lưu Nguyệt vẫn là không quen cái cảm giác thẳng thắn thành khẩn này, liền lấy tay nắm chặt chăn. Có chút ngượng ngùng lắc đầu, ý bảo bản thân không sao. Hiệp Hàm nhìn động tác bất giác nho nhỏ đó, cũng biết nàng suy nghĩ cái gì. “Mấy lần đều là em chủ động, sao khi tỉnh dậy thì mới xấu hổ hử?” Lưu Nguyệt bị lời này làm cho càng thêm ngượng ngùng. Mở miệng không phục phản bác, “Không không phải do anh không đúng! Cho nên, em mới..... Cái kia chủ động.” Nàng cũng chẳng không biết ngượng mà nói ra.

Hiệp Hàm vuốt máy xấu xa cười, nhưng Lưu Nguyệt đang vui đầu trong lòng y nên chẳng thấy được. “Bà xã là trách ông xã không đủ chủ động? Ông xã về sau sẽ không làm cho bà xã thất vọng.” Lời vừa ra, Lưu Nguyệt mặt lại đỏ bừng.

Lưu Nguyệt cùng Hiệp Hàm cảm tình tựa hồ tiến triển cực nhanh, trong chớp mắt đã có chuyển biến lớn. Ai cũng thấy Lưu Nguyệt có vẻ rất dựa vào Hiệp Hàm, mọi chuyện đều lấy y làm trung tâm. Nhưng đến khi này, mọi người rõ ràng phát hiện, bọn họ bộ dạng tích ngôn như kim, lão đại lãnh đạm xa cách kia, quả thực đã sớm thành thê nô a.

*Tích ngôn như kim: tiếc thương lời nói như vàng? Ý là 2 anh chị kiệm lời, ko còn sẵn sẵn đón đón nói dạ bảo vâng nữa? *fải ko ta

Đem bà xã ôm trong tay sợ ngã, ngậm trong miệng sợ tan. Đến cả Thiên thiên cùng Không độc cũng không thể không thừa nhận, năng lực tình yêu thật sự quá sức vĩ đại a! Nếu không phải bọn họ đã biết rõ mọi chuyện, thì bọn Thiên Thiên đã cho rằng lão đại nhà bị người ngoài hành tinh tẩy não mất.

Tư liệu cấp bậc mới trong Trường kiếm giang hồ lần này ngừng ở cấp 120, tuy rằng chỉ tăng có hai mươi mấy cấp, nhưng là điểm kinh nghiệm thăng cấp vô cùng lớn, đám Thị Huyết Đường cũng không dám chậm trễ cùng Cô Dạ Hàn Tinh chỉ huy chiến thuật, cả đám nhanh chóng đẩy tốc độ đạt tới mãn cấp. Lại không biết rằng, mãn cấp xong cũng không phải hết chuyện, nó hoàn toàn chỉ là mới bắt đầu mà thôi.

Lần update này cũng không phải lấy việc thăng cấp làm mục tiêu, Hệ thống thành chiến mới cập nhật mới thật sự là điểm thu hút. Là gia tộc đầu tiên có tổng thể thực lực đạt mãn cấp, Thị Huyết Đường được hệ thống thưởng ột cơ hội, gia tộc bọn họ đạt được quyền trực thẩm dò Mê chi cốc.

Phương pháp sử dụng quyền trực rất đơn giản: Chỉ cần tộc trưởng click vào, sẽ mở ra một cổng không gian truyền tống, các thành viên trong tộc click vào cổng, là có thể truyền tống tới Mê chi cốc tham gia thám hiểm. Nghe qua thì cũng bình thường thôi, nhưng ở thời điểm Hiệp Hàm lấy được quyền trực này thì trông khá hưng phấn.

Lưu Nguyệt là kẻ siêu lười, bình thường nếu có thời gian thì sẽ đi đánh quái kiếm nguyên liệu nấu ăn, cũng không rảnh mà lên web xem phần giới thiệu update. Dù sao bên cạnh nàng có một cái siêu cấp biết tuốt, có gì không biết chỉ mở miệng hỏi là được. Vì thế khi thấy Hiệp Hàm hưng phấn như vậy, loan xoăn loan xoăn đến hỏi một chút.

Hiệp Hàm tâm tình khá tốt, xoa tóc nàng giải thích, “Quyền trực này muốn có phải đánh quái tinh anh cấp 120 mới có, hơn nữa tỷ lệ rơi ra rất thấp. Chúng ta xem như giảm được khá nhiều phiền toái.” Lưu Nguyệt nghe xong cũng hiểu được hoàn hảo, nhưng vẫn không hiểu vì sao Hiệp Hàm lại hưng phấn như vậy, “Trong Mê chi cốc có cái gì khiến anh hưng phấn sao?”

“Đương nhiên là có, BOSS trong Mê chi cốc, có khả năng rơi ra kiến thành lệnh bài. Em nói xem anh có thể không kích động được sao?” Hiệp Hàm cười cười nói. Nguyên lai là như vậy a, Lưu Nguyệt xem như đã hiểu. Nếu vận khí tốt như đã nói, bọn họ có thể là người đầu tiên lấy được lệnh bài kiến thành của riêng mình. Hơn nữa trước kia Hiệp Hàm có nói qua địa điểm kiến thành có thể tùy ý lựa chọn. Người đầu tiên lấy được không phải đại biểu cho việc làm người đầu tiên lựa chọn sao.

Quả nhiên đêm đó, Thiển Thiển Đường tập hợp lại mở cuộc họp. Yếu nhĩ mệnh tam thiên đề nghị mọi người bắt đầu chuẩn bị được thủy cùng các loại trang bị công kích phòng ngự cùng vật phẩm có khả năng dùng tới. Vì thế mỗi người đều bắt đầu phân phối nhiệm vụ, thu thập thảo dược, phụ trách luyện được, xoát tài liệu, chế tác trang bị, đủ loại vụn vặt đều phân phối thỏa đáng xong, mọi người mới giải tán mạnh ai nấy đi.

Thiển thiển không thích luyện kỹ năng cuộc sống, vì thế đành giúp đỡ Lưu Nguyệt đi xoát nguyên liệu nấu ăn. Càng về sau các loại kỹ năng cuộc sống trong Trường kiếm giang hồ càng thể hiện ra giá trị to lớn của nó, rất nhiều người đều bắt đầu ham thích học tập các dạng kỹ năng cuộc sống này, cũng có rất nhiều game thủ chuyên nghiệp thiên về kỹ năng cuộc sống xuất hiện. Liên ngay cả kỹ năng nấu nướng của Lưu Nguyệt cũng có rất nhiều người bắt đầu luyện tập, nhưng là nguyên liệu nấu ăn đầu bếp cao cấp đặc biệt khó kiếm, rất nhiều người kiên trì không nổi liền từ bỏ.

Khiến cho thị trường buôn bán trong game hiện tại, thực phẩm nấu nướng cao cấp vẫn là giá trên trời. Lưu Nguyệt mặc dù dưới sự trợ giúp của gia tộc, đem kỹ năng nấu nướng luyện đến mãn cấp, nhưng tài liệu cao cấp phi thường khó tìm, muốn nấu nướng ra chút thuộc tính đặc biệt tốt, cũng có tâm mà vô lực. Nhìn mọi người đều vì ngày mai thám hiểm Mê chi cốc mà cố gắng, nàng cũng muốn thử thời vận, đi xoát xoát quái, xem có thể hay không rơi ra chút nguyên liệu nấu ăn tốt. Vì thế tha Thiển Thiển cùng Yên Vũ hướng cao cấp quái đi tới, Bóng đêm bởi vì muốn thu mua tài liệu, không cùng đến.

Ba người hướng khu vực quái cao cấp khá hoang vắng đi tới, không ngừng xoát mấy giờ liền, vậy mà toàn rơi ra tài liệu bình thường, Lưu Nguyệt có chút ủ rũ. Yên Vũ an ủi nàng, sau đó chỉ một đường mòn hướng các nàng nói, “Ta phát hiện một con đường nhỏ, xem ra có thể đi tới, chúng ta đi lên thử thời vận đi.”

Thiển thiển cùng Lưu Nguyệt nghĩ, thường càng lên cao cấp bậc quái càng cao, nên khó nói được quái phía trên sẽ rơi ra tài liệu tốt gì. Vì thế ba người lại đi tới, phía trên dĩ nhiên là một khu vực cao cao bằng phẳng. Tựa hồ chưa từng có người tới qua, tầng tầng lớp lớp quái, ba người vừa thấy không khỏi vui mừng. Đây thật đúng là trù phú a!

Yên Vũ lợi dụng Thú yện di động tốc độ cao, lập tức vút một chút liền lủi qua dẫn quái. Lưu Nguyệt thì chăm chú canh lượng máu cho cô nhóc, Thiển thiển lại ở phía sau trợ giúp Yên Vũ rải chút độc lên đám quái, chờ Yên Vũ chạy xong một vòng, đem quái dẫn lại, Thiển thiển lại nhanh chóng rải kỹ năng quần thể rải một mảng độc lớn, khiến một đồng quái dưới tầng tầng lớp lớp độc cùng với sự công kích không ngừng của Yên Vũ, lập tức đi đời.

Trên mặt đất rơi ra một đồng lớn tài liệu, ba cô nàng trong lòng sướng như mơ, nhanh chóng thu hoạch chiến lợi phẩm. Kết quả còn chưa đợi các nàng tổng kê tài sản, đột nhiên màn hình run lên. Lưu Nguyệt có chút mờ mịt, còn tưởng rằng bị chấn động, nhìn ly nước đặt trên bàn chẳng có dấu hiệu gì.

Mới tỉnh ngộ ra là do trò chơi gây ra. Phần hình ảnh trên màn hình chuyển đổi, Lưu Nguyệt nhìn thấy một con quái gấu to ùng chặm rãi đi tới phía bọn họ. Thiển Thiển ở trong đội ngũ trực tiếp chửi thề, “Ta khinh! Tử hùng quái, ta còn tưởng động đất! Bà đây tới giết mày!” Nàng đang chuẩn bị xông lên đi. Yên Vũ ngăn trở nàng, “Đừng đi, hình như là BOSS!”

Lưu Nguyệt cũng hiểu có thể là BOSS, nhưng nàng soát quái ở bản đồ này cũng không phải một hai ngày, chưa từng nhìn thấy thấy quái gấu loại này. Có chút không chắc chắn, nên quay sang kéo tay áo Hiệp Hàm, y nghiêng đầu liền thấy, có điểm ngăn cản cả người. “Bảo bối, vận khí của tụi em cũng quá tốt đi.”

Lưu Nguyệt vừa chạy vòng vòng trốn công kích quái, vừa nhanh chóng tăng máu cho Thiển Thiển cùng Yên Vũ. Sau đó còn dư thời gian hỏi Hiệp Hàm, “Rốt cuộc đây là cái gì vậy?” Hiệp Hàm nhìn cả ba cố hết sức chống đỡ, lập tức gọi gia tộc hướng các nàng chạy tới giúp, sau đó cấp Lưu Nguyệt giải thích. “Đây là hi hữu quái tinh anh a, là tùy cơ xoát được, khẳng định sẽ ra thứ tốt. Bọn em cố chống đỡ một hồi, Tụi anh nhanh đến ngay.” Lưu Nguyệt gật gật đầu tỏ vẻ đã biết, vì thế tiếp tục cùng quái gấu chơi trò trốn tìm.

Một lúc sau, bọn Hiệp Hàm còn chưa đến, Lưu Nguyệt đang muốn hỏi sao mà chậm thế. Hiệp Hàm đột nhiên ngừng nói, “Không xong! Bọn em gặp phiền toái rồi.” Lưu Nguyệt thừa lúc vừa tránh né có chút thời gian, hướng bên máy Hiệp Hàm nhìn thoáng qua, sau đó trầm mặt. Đây là chuyện gì?!

Hiệp Hàm híp mắt có chút không xác định nói, “Anh dựa theo đoạn đường mà em nói đi tới, nhưng nơi này chỉ toàn tiểu quái, căn bản chẳng thấy bóng dáng tụi em đâu. Khả năng hiện tại là cái em đang đứng ở một không gian độc lập. Ngoại nhân hẳn không vào được.”

Nhìn Cô Dạ Hàn Tinh trong game rõ ràng đang đứng ở đúng chỗ nàng đứng, nhưng là không nhìn thấy bóng dáng các nàng đâu, Lưu Nguyệt cũng đành hậm hực thừa nhận, bọn họ quả nhiên không ở cùng một không gian, hiện tại các nàng chỉ có ba người, đối mặt cũng là tinh anh hi hữu khó có được. Thực lực kém rất xa, có thể có phần thắng sao?

61. Chương 61: Boss Gấu Biển Dị

Nghe được Hiệp Hàm giải thích, Lưu Nguyệt vốn còn có chút tâm tình hưng phấn lập tức liền trở nên thê lương. Vốn nghĩ các nàng vận khí tốt như vậy, vô tình lại gặp ngay một con boss tinh anh như vậy, kết quả thì sao? Chỉ cần làm không tốt là được cho về điểm hồi sinh ngay. Nếu lúc trước, Lưu Nguyệt còn có khả năng ôm tư tưởng liều chết.

Chứ hiện tại thì các nàng không thể ngỗ ngược, không chỉ vì cấp 120 kia cần rất nhiều điểm kinh nghiệm mới đạt được, mà ngày mai lại thám hiểm Mê chi cốc, nó yêu cầu phải mãn cấp mới được vào. Nếu ba người các nàng out ở chỗ này, chỉ bằng một đêm, hoặc giả ba bốn ngày tới, cấp bậc kia tuyệt đối cũng không kéo lại kịp. Thiển thiển cùng Yên Vũ lực công kích không kém, cùng một cường đại trị liệu Lưu Nguyệt, tuy rằng vì kiến thành, Thị Huyết Đường chiêu mộ không ít người mới, nhưng là chức nghiệp Nga Mi vẫn không nhiều lắm.

Nếu bởi vì vậy, đột nhiên tổn thất ba chủ lực, ngày mai Mê chi cốc cũng là dữ nhiều lành ít rồi. Lưu Nguyệt dự đoán được, Thiển thiển cùng Yên Vũ cũng có thể nghĩ đến, vì thế ba người chẳng biết phải làm sao, chết đi ra thì hại mọi người, đành phải có sao đi vậy, tệ lắm thì chết trận, cũng đành cố hết sức vậy.

Thiển thiển tranh thủ lúc rảnh rỗi vòng ra phía sau đánh boss, vừa ở kênh đội ngũ đánh ra, “Mấy chị em ơi, cứu viện vào không được, chúng ta ra không được, đành liều mạng đi.” Lưu Nguyệt đang có ý này, Yên Vũ cũng nhanh chóng đáp “Tốt.” Nhưng Hiệp Hàm trong kênh gia tộc đột nhiên gửi tin, phân công cả ba nàng.

“Đừng xúc động, sẽ chỉ còn đường chết. Mở voice, nghe anh chỉ huy.” Thấy lời lão đại nói, Thiển thiển cùng Yên Vũ vốn muốn xung phong liều chết liền khựng lại, lại như mèo né tránh. Chờ các nàng đều mở voice, Hiệp Hàm tựa vào bên cạnh Lưu Nguyệt, rất nhanh phân tích phần thắng, âm thầm cân nhắc chiến thuật. Vừa ở mic cất giọng phân bố với người bên kia, “Chúng ta không thể kéo dài nữa, mọi người kiểm tra xem trong người còn bao nhiêu lam.”

Thiến thiển rất nhanh cất giọng đáp lời, “Lão đại, ta còn cỡ 1 tổ với 6 bình lẻ. Phỏng chừng chống đỡ không lâu nữa.” Một tổ là 20 bình, Ngũ độc nếu phải duy trì liên tục công kích, tiêu hao lam phi thường mau, nhiều đó lam mà muốn chơi tiêu hao chiến, thật là nằm mơ. Lưu Nguyệt cũng mở ba lô chính mình ra xem, nàng trong bao chỉ có 12 bình lam, còn chưa được tới một tổ. Hiệp Hàm nhìn số lam còn lại của nàng mà nhíu mày, Yên Vũ cũng trả lời, “Chỗ ta còn 1 tổ 3 bình.”

Theo lý thuyết Yên Vũ là game thủ chuyên công kích vật lý, trên người lại có lam, làm cho Thiến thiển cùng Lưu Nguyệt kinh ngạc một chút. Không đợi các nàng mở miệng hỏi, Yên Vũ đã chính mình giải thích, “Vừa rồi xoát quái, các người lấy tài liệu, ta thấy được rơi ra không ai nhặt có chút đáng tiếc, liền lượm hết.” Nguyên lai là như vậy, Yên Vũ này trong lúc hành động vô ý, thế nhưng cấp các nàng thêm một phần thắng.

Hiệp Hàm trong lòng lập tức tính toán, trấn tĩnh phân phó, “Đem 1 tổ kia cho Thiến Thiển, 3 bình cho Lưu Nguyệt.” Yên Vũ liền chạy đến một góc ít nguy hiểm gửi được tới, Lưu Nguyệt cùng Thiến thiển liền nhận giao dịch. Hiệp Hàm lập tức lại hỏi, “Tam thiên, con Boss gấu này người có tư liệu gì không?” thanh âm Tần Thiên có chút nhỏ, tựa như sương gió cất lời, bất quá coi như rõ ràng. “Cái này ta cũng không rõ, đây là do bên bộ nghiên cứu phát triển làm ra.”

Hiệp Hàm hơi hơi nhíu mày, “Yên Vũ đi sau lưng thử một chút, Lưu Nguyệt chú ý thêm huyết, xem BOSS thương tổn cao không?” Tốc độ di động của Yên Vũ là nhanh nhất trong ba người, vọt ra phía sau BOSS, thừa lúc BOSS truy sát Thiến Thiển, mà chém ột đao, trên đầu BOSS hiện lên một cái 300, kết quả, BOSS lập tức hồi đầu nhìn về phía Yên Vũ.

Yên Vũ cũng không trốn, mà là lại cho nó một đao, kết quả vẫn là giống nhau, thêm một chút 300 tổn thương nữa. Ngược lại Yên Vũ lại bị Gấu chàng chụp cho 1 chuỗi tuột mất 7000 huyết, ba người giật nảy mình, hoàn hảo đại trị liệu Lưu Nguyệt luôn luôn ở trạng thái chuẩn bị, bằng không Gấu chàng mà nện thêm một phát, Yên Vũ đương trường sẽ bay ngay về nhà.

Hiệp Hàm ở một bên nhìn. Tam thiên lúc này đột nhiên cắm vào một câu, “Con Boss này phòng ngự cao, thương tổn rất cao, hoàn hảo tốc độ có vẻ chậm.” Hiệp Hàm gật đầu, “Ừ, chú ý không lam, không cần vô vị kìm thêm tổn thương lớn cùng trị liệu, mất lam cùng hồi lam phải cân bằng chút. Bình lam phải canh khi cần thiết mới dùng.” Hiệp Hàm vừa nói xong, Thiến thiển đã muốn ở trên người Gấu chàng quăng ột cụm độc nhỏ.

Lưu Nguyệt nhìn một chút, hiểu ý cười. Thiến thiển dùng là tiểu độc tuy rằng thương tổn không phải tối cao, nhưng thời gian trúng độc có thể dài hơn nữa tiêu hao lam thấp. Đối với tình hình hiện tại đó là kỹ năng tốt nhất, Hiệp Hàm cũng thấy được, trong mắt hiện lên một chút tán dương. Quả nhiên, phần lớn BOSS đều có một đặc tính chung, vật lý phòng ngự cao, thì ma phòng sẽ thấp, vài cái tiểu độc chống chọi, liền thương tổn mất 1400+, cũng xem như tổn thương không nhỏ a, Lưu Nguyệt cùng Yên Vũ phảng phất thấy được ánh rạng đông.

*Ý là mí e boss da trâu, ăn đòn trực diện bằng dao kéo thì ko si nhê nhưng sài chuyên về ma thuật, độc được thì tiêu hao, tổn thương nhieu ý

Không đợi các nàng đắc ý một chút, Thiến thiển đã tạt một ca nước lạnh, “Có làm hay không, 3 cái tiểu độc mới được 1400, nó có 100 vạn máu, hai tổ lam như thế nào đủ.” Lưu Nguyệt có chút buồn bực hỏi, “Vậy người bình thường 3 cái tiểu độc vung ra sẽ tổn thất bao nhiêu?” Thiến thiển ngừ khí như trước có chút giận dữ, “Cho dù là BOSS mãn cấp, độc chồng chồng chất thế cũng phải 3,4 ngàn điểm thương tổn a, con gấu Boss này độc phòng cực cao.”

Gấu cũng có độc phòng sao? Lưu Nguyệt liếc Hiệp Hàm một cái, Hiệp Hàm vuốt mày thần nhiên nói, “Nghe nói mật gấu có thể giải độc.” Hân! Đây cũng coi là giải thích sao. Kết quả hiện trường liền lâm vào cục diện xấu hổ, ba người, hai cái chức nghiệp thương tổn cao thế nhưng với một con Boss thế này thiết không có biện pháp, mà còn thêm một cái trị liệu, kiểu này làm sao đánh đây?

“Tiểu Nguyệt, đi lên thử xem!” Hiệp Hàm đột nhiên nói, bên kia Thiến thiển đang bị Gấu chàng dí đuôi, gian nan vô cùng nhưng vẫn ráng phán ột câu, “Tiểu Nguyệt sao mà đánh? Nga Mi thương tổn rất thấp.” Hiệp Hàm lơ đãng vuốt mày, “Cũng không nhất định, trên người nàng không hề thiếu cực phẩm.” Lưu Nguyệt thực nghe lời tiến lại chỗ Boss Gấu, dùng Nga Mi ý thiên kiếm pháp đánh nó một chút, kết quả không ngờ lại rụng đi 4000+, khiến một đám ngây ngẩn cả người.

Quả nhiên thương tổn cao lập tức hấp dẫn cừu hận, Lưu Nguyệt chơi Nga Mi lâu như vậy, nói đến cũng tức cười, thứ nàng am hiểu nhất chẳng phải bảo mệnh sao. Được rồi, một trị liệu tốt chỉ có trước bảo trụ mệnh chính mình, mới có thể cứu vớt càng nhiều người khác. Cho nên mọi người cũng không giấu cừu hận. Mắt thấy Boss xoay người một cái liền hướng phía mình, nàng chạy nhanh phóng một cái Băng thiên tuyết, sau đó xoay người vừa chạy vừa cấp công phòng cho chính mình.

Hùng quái vừa vào là dính ngay Băng thiên tuyết của nàng, lập tức tốc độ di động càng chậm. Yên Vũ vốn ở cạnh nó chẳng khác gì ruồi bọ, vừa thấy có cơ hội, lập tức phóng ra sau đánh lén, tuy rằng thương tổn không cao, nhưng là cũng đánh rớt của nó mấy ngàn máu, độc trên mình boss do Thiển thiển rải khi này, vừa hết thời gian liền được nàng thay mới. Đến lúc này, máu trên người Boss cũng rớt không ít. Nhưng là nhìn ở góc độ 100 vạn siêu cấp máu trâu mà nói, quả thực là không đáng kể.

Nhọt Nhọt vừa bổ độc vừa chặc chặc nói, “Nha! Không nghĩ tới Nga Mi vậy mà có thể đánh! choáng thật!” Hiệp Hàm nhìn Lưu Nguyệt nhẹ nhàng cười, “Không phải nàng công kích cao, mà là BOSS này ma phòng có vẻ thấp. Nhìn góc độ công kích vật lý liền nhìn ra.” Lưu Nguyệt có chút sùng bái nhìn Hiệp Hàm liếc mắt một cái, mới như vậy hai ba hiệp, Hiệp Hàm đã đem ưu khuyết của BOSS đều phân tích ra.

Kế tiếp Hiệp Hàm liền phân phối chiến thuật đúng chỗ, vẫn là Yên Vũ kiềm chế BOSS, bởi vì tốc độ của nàng cùng né tránh đều cao nhất trong ba người, công tác chính của Thiển Thiển là không ngừng phát độc, phần Lưu Nguyệt là vát vát nhất vừa bơm máu cho Yên Vũ, còn phải tham gia đánh trận. Chưa kể sợ Yên Vũ thương tổn không đủ, kiềm chế không được cừu hận BOSS, Hiệp Hàm bảo Thiển thiển tùy thời chuẩn bị ở thời điểm BOSS cừu hận hỗn loạn nhất đến cho nó một cái kịch độc. Chỉ cần đem Boss khoá dính với 2 nàng, Lưu Nguyệt mới có nhiều thêm thời gian để vừa bơm máu vừa đánh.

An bài như thế tựa hồ hợp lý, ba người cũng không phải lần đầu tiên hợp tác, phối hợp tương đối ăn ý. Yên Vũ vẫn dựa vào tốc độ di động cao, ở sau lưng Gấu boss gây rối, giống như một con ruồi phiền toái. Muốn đánh thì đánh không tới, không muốn đánh người lại cứ dây dưa, cừu hận của Gấu boss với nàng tương đối cao, vẫn không ngừng lắc lắc thân mình truy nàng.

Thiển thiển cùng Lưu Nguyệt đều thoải mái hơn rất nhiều, vẫn tránh ở xa xa ngấm công kích, vừa xem Yên Vũ biểu diễn. Kết quả vậy mà đem được cây máu khổng giảm đến một phần ba, Lưu Nguyệt trong lòng kinh ngạc, không phải hi hữu tinh anh sao? Có thể đơn giản như vậy ư? Quả nhiên khi huyết lượng nó đến một phần ba, nó cũng không tiếp tục truy đuổi Yên Vũ nữa, mà là đình chỉ động tác.

Nó vừa dừng lại Hiệp Hàm liền rống lên, “Chạy đi!” Yên Vũ mơ hồ liền phóng ra xa, dù tốc độ mau lẹ như thế, vẫn bị dính đại chiêu do Boss gấu thả ra, nháy mắt lượng máu hạ một nửa. May là, thời điểm Hiệp Hàm hét lên, Lưu Nguyệt liền phát hiện không ổn, theo bản năng liền liền phát một cái miễn cấp Thiên hành cam lộ, quả nhiên nắm được thiên cơ.

Máu của Yên Vũ vừa tuột, đã được Lưu Nguyệt kéo đầy lại. Sau khi chạy khỏi phạm vi công kích, hồn còn chưa hết hoảng hốt, nói chuyện cũng có chút thở hổn hển, “Ài nha, làm ta sợ muốn chết, tự nhiên lại xuất ra một cái đại chiêu, hoàn hảo lão đại bảo ta chạy.” Thiển thiển cũng có chút kinh ngạc nói, “Hoàn hảo lão đại quan sát tỉ mỉ, ta cũng không nghĩ tới nó đột nhiên liền biến chiêu.” Lưu Nguyệt liếc mắt một cái Hiệp Hàm, y không đáp lời các nàng, có chút dăm chiêu nhìn Gấu boss trên màn hình, sau khi phát ra một chiêu run trời động đất, liền đứng bất động, nhìn tựa như đang tụ khí.

Thanh âm Tam thiên vang lên, chặn lời Yên Vũ. “Hàn tinh, BOSS công kích hình như tăng gấp bội.” Lời y vừa ra, Lưu Nguyệt còn chưa hiểu được, chỉ thấy Gấu boss trong màn hình đột đứng dậy, trên người như ẩn như hiện loé quỳnh quang. Hiệp Hàm đột nhiên mở miệng, “Ta nhìn thấy, ta luôn cảm thấy boss tinh anh kiểu này sao dễ đối phó thế, nguyên lai là thuộc loại hình biến dị tính tăng trưởng.”

“Cái gì là loại hình biến dị tăng trưởng?” Lưu Nguyệt đối với từ này cảm thấy hứng thú, Hiệp Hàm một bên nghiên cứu BOSS công kích, một bên thần nhiên cấp các nàng giải thích, “Chính là theo lượng máu giảm bớt, sẽ biến dị và tăng lực công kích lên.” Lưu Nguyệt nghe hiểu được, nàng nột nột nói, “Khó trách vừa rồi Yên Vũ trúng phải công kích, máu tuột hơn nữa.”

Đã biết thuộc tính biến thái của Boss, thời điểm Yên Vũ quấy rầy nó càng thêm cẩn thận, sợ chính mình không chú ý sẽ bị nó chụp một phát chết ngắt. Lưu Nguyệt cũng càng cẩn thận cẩn thận, vừa chú ý lượng máu cho Yên Vũ, còn phải đảm bảo trong quá trình tự hồi lam mà không ngừng công kích nó. Trong khi

mọi người đều dùng thái độ cẩn thận cẩn thận, đến giờ vẫn không có sai lầm gì, xoay xoay, cột máu của boss đã tuột mất hai phần ba.

Mắt thấy gần tới hai phần ba, không cần Hiệp Hàm nhắc nhở, Yên Vũ dẫn đầu chạy trốn khỏi nó. Nhưng cừu hận của Gấu boss là ở trên người nàng, nàng vừa động, Boss gấu cũng đi theo tới, thời điểm chạy Yên Vũ cũng không nghĩ tới, nàng là nhắm hướng vách núi chạy, đến khi Thiển Thiển rống lên nhắc nhở, nàng đã rơi vào tử lộ, muốn tránh cũng không thể tránh.

Mắt thấy BOSS sắp tới giai đoạn biến dị kế tiếp, mà Yên Vũ đã bị nó ép vào góc chết. Lưu Nguyệt không hề nghĩ ngợi liền hướng nó tiến tới, nhanh chóng uống hết một bình lam, liền hướng Gấu boss điên cuồng công kích. Gấu boss đang lơ đãng, mắt thấy một chưởng sắp chụp tới Yên Vũ, Lưu Nguyệt lòng nóng như lửa đốt lại không có biện pháp.

Đột nhiên, trên đầu Boss phát ra một cái 12000+, nha! Rất bạo nha ! Một chưởng kia của Gấu boss không có chụp xuống được, ngược lại xoay người liền hướng Lưu Nguyệt chạy tới, mà Lưu Nguyệt cách nó gần quá, trong lúc nhất thời không thoát khỏi phạm vi công kích. Trơ mắt nhìn BOSS cách ngày càng gần, Lưu Nguyệt trong lòng thở dài, không xong, nàng chết chắc rồi!

62. Chương 62: Boss Cuồng Bạo

BOSS cuồng bạo

Lưu Nguyệt thấy con gấu BOSS to đùng tung chưởng, chuẩn bị hạ đòn. Chó điên cũng cắn người, thỏ tức cũng sẽ phản kháng. Lưu nguyệt toàn lực đem kỹ năng nga mi thao tác đến cực hạn, tự hạ trên người một cái băng thiên tuyết, khiến tay BOSS gấu vừa chạm vào nàng liền ăn trúng kỹ năng, làm tốc độ giảm xuống một giây. Lưu nguyệt lắc mình quay ngược hướng gấu BOSS, hướng khoảng trống giữa hai chân nó chui tọt qua. Đứng hồi tại sao nàng lại nhắm cái chỗ 3 chấm ấy chui qua, nếu nàng chỉ quay lưng mà chạy tiếp thì việc bị con gấu bự kia cho thêm một chưởng là chuyện không quá khó, vậy nên nếu theo chỗ 3 chấm đó mà đào tẩu thì ngược lại con quái kia còn phải xoay ngược lại tìm kiếm nàng, di chuyển cùng tần suất công kích đã chậm sẽ càng thêm chậm theo.

Quả nhiên quyết định của nàng không sai, gấu BOSS nhìn phương hướng tránh né của nàng, ngóc ra một lúc sau đó mới xoay lại tìm kiếm. Lưu nguyệt thừa cơ hội, lại chui qua khoảng không 3 chấm tránh sang một hướng khác. Thiển Thiển cùng Lưu nguyệt hợp tác đã lâu, ăn ý mười phần, ở bên kia đã chuẩn bị hướng tới tiếp ứng. Ở lúc Lưu nguyệt xoay người né tránh như điên thì Thiển Thiển cũng bước gần lại tung ra không ít cạm bẫy kịch độc. Quả nhiên gấu BOSS trúng đòn, đành chỉ truy đuổi.

Tránh được một kiếp Yên vũ cũng ven theo vách núi chạy lại hội hợp với hai người. Yên vũ nhìn gấu BOSS tự nhiên bất động, không hề cất tiếng hỏi: “Nó không phải bị độc đến ngu rồi chứ?” Hiệp Hàm nhìn gấu bự đang đứng trơ ra đó mở miệng nói: “Phát sinh biến dị, an tâm đừng nôn nóng.” Sau đó ba nàng gắt gao nhìn chăm chăm hành động của gấu bự, đề phòng nó đột nhiên phát ra đại chiêu gì đó.

Kết quả đại chiêu chưa tới, toàn thân gấu bự bắt đầu rung lắc. Thiển Thiển nhin không được mở miệng nói: “Rung mạnh dữ, không phải trên người nó có rận chứ?” Lời vừa khỏi miệng, đã khiến Yên vũ cùng Lưu Nguyệt nhin không buồn cười. Kết quả tiếng cười còn chưa dứt khỏi miệng đã nghe tâm thanh Tam thiên bên phía Yên vũ truyền tới: “Không xong, Có chuyện!”

Lưu Nguyệt vội vàng đem lực chú ý kéo về, trong lòng cũng cảm thấy, lần này tiêu rồi! Theo bản năng nàng nhìn về phía Hiệp Hàm. Không thấy y nói gì, chỉ thấy mày càng làm Lưu nguyệt thêm trầm mặc. Thiển Thiển cũng phát hiện không đúng, thanh âm cũng không hề hừng như vừa rồi nữa: “ba chúng ta, hôm nay xem như phơi thầy nơi đây rồi.”

Gấu BOSS vốn đứng bất động nãy giờ, bỗng vùng bắp tay rung lắc, toàn thân tỏa ra huỳnh quang màu cam, hơn nữa theo sự rung lắc chậm lại của nó mà bắt đầu tách ra, tạo thành thêm một gấu bự to đùng không

khác gì con cũ. Mọi người choáng váng, một con thôi đã chịu không nổi, bây giờ trở thành 2 con, chẳng lẽ hôm nay thật sự phải phơi thây ở đây?

Hai con đại quái phân thân thành công, bắt đầu hướng các nàng bò tới, ba người thực ăn ý lập tức phân ra ba hướng mà chạy, muốn đem gấu bự dẫn đi. Nhưng gấu BOSS lại rất ăn ý toàn lực truy đuổi Lưu nguyệt, mặc kệ Yên vũ hay Thiển Thiển bên cạnh câu dẫn thế nào cũng không thêm ngó tới. Vì cái quái gì mà chúng nó đoàn kết thế?

Ngay tại lúc cùng đường, Hiệp Hàm lại giống như nhìn ra điều gì đó, âm thanh trấn định trầm thấp như trước, không chút bối rối nói: “Không cần câu dẫn, trong đó một cái là bóng, hành động đều đồng nhất.: Lời nói của y chấn tỉnh ba nàng. Thiển Thiển bởi vì từng hạ độc trên người hai con quái, nay nghe Hiệp Hàm nhắc nhở, lập tức nhận ra cũng vội vào gào lên: “Đánh chủ thể, bóng cũng rút máu cái gì môn đạo đến, hấn thanh âm như trước trấn định trầm thấp, không có chút bối rối, “Không cần dẫn, trong đó một cái là bóng dáng, hành động đều là nhất trí.” Hiệp Hàm trong lời nói đánh thức các nàng ba người. Nhọt Nhọt bởi vì ở hai hừng quái trên người đều đã đánh mất độc, nghe xong Hiệp Hàm nhắc nhở, lập tức nhận đi ra. Cũng vội vàng ở trong giọng nói rống, “Đánh chủ thể bóng dáng cũng đi theo điệu huyết. chủ thể là con kia, nhắm nó đánh!”

Nguyên lai sau khi BOSS phân thân làm hai, mỗi công kích cá thể BOSS đều giống nhau, cũng chính vì vậy, cho dù biết một trong hai con là bóng, nhưng bóng cũng như bản thể công kích đều cường hãn, hơn nữa hai khối thịt cùng lúc hành động, chỉ cần sơ ý một cái liền không trúng được mục tiêu, mà công kích bóng không thì không tạo được chút thương tổn nào, điều này khiến việc tấn công của các nàng khó càng thêm khó, chẳng những phải tránh né hai con quái mà còn không thể công kích sai đối tượng.

Hoàn hảo Thiển Thiển thông minh, sau khi nhận ra chủ thể, ở trên thân chủ thể hạ độc, còn độc trên thân bóng sau khi hết hiệu lực, cũng không tiếp tục bổ sung. Vì thế hai người còn lại có thể dựa trên biểu hiện trúng độc trên người quái mà nhận biết đâu là chủ thể đâu là bóng. Ba người không ngừng trốn công kích của quái, vừa phải tính toán thời gian phản kích. Vất vả đến không nói nên lời.

Ba người dựa vào ý chí mạnh mẽ quyết không thua chống đối gấu quái tới cùng. Rót cục thanh máu của nó cũng tuột về 10%. Bởi vì con quái biến dị này tựa hồ không có quy luật nào cả, ba người vừa đánh vừa chú ý tới tần suất động tác của nó, chỉ sợ là bỏ lỡ khoảng khắc nó biến thân thì chết.

Đột nhiên gấu BOSS đang đuổi theo Yên vũ dừng lại. Cả ba nhất thời hiểu rõ, nó muốn biến dị rồi! Yên vũ tăng tốc chạy lại tập hợp. Từ xa quan sát quá trình biến dị của nó. Hiệp Hàm luôn ở bên cạnh chuyên tâm xem quá trình kháng BOSS của các nàng, thấy quái một lần nữa biến thân, nhin không được nhắc nhở: “Hắn là lần biến dị cuối cùng, so với lần trước không so sánh được, cẩn thận.”

Ngay tại lúc ánh quỳnh quang lóe lên, hai con quái hợp lại làm một, ánh sáng cam biến thành màu đỏ đậm. Mọi người còn không biết loại biến dị quỷ quái gì sẽ xảy ra tiếp thì trên màn hình của Lưu nguyệt hiện lên dòng thông báo của hệ thống: Vua gấu biến dị tinh anh hiếm có phát động biến dị cực hạn – Tức giận ngập trời, BOSS bắt đầu cuồng bạo trong ba phút.

Lưu Nguyệt nhìn thông báo của hệ thống, nhất thời há hốc mồm. Phỏng chừng Yên vũ cùng Thiển Thiển cũng y như thế, Âm thanh Thiển Thiển có chút âm u, phi thường mệt mỏi nói: “Mẹ nó! Căn bản là không cho chúng ta đường sống a! trong ba phút đánh tuột 10% máu. Hệ thống tưởng chúng ta là thần sao?” Hiệp Hàm cũng không khỏi ần ần thái dương, vốn tưởng kéo dài chiến thuật này, có thể bào chết nó, kết quả đột nhiên nhảy ra một cái cuồng bạo này, chỉ dựa vào ba người mà muốn trong ba phút triệt đi 10 vạn thương tổn, đó là chuyện không có khả năng.

Yên vũ ngược lại không xuống tinh thần, cất tiếng cổ vũ Lưu nguyệt cùng Thiển Thiển: “Không tới giờ khắc cuối cùng, đừng từ bỏ, chúng ta đã đánh nó suốt hai tiếng đồng hồ, hiện tại buông bỏ được sao?” Quả thật từ lúc dây dưa với con quái này tới giờ đã hơn hai tiếng, căn bản cả đêm nháo nhào ở đây, cho dù chết cũng phải cố thử một lần. Âm thanh Tam thiên cũng truyền đến: “ Trước đừng từ bỏ, tuy tôi không biết phòng nghiên cứu lập trình số liệu của con BOSS này thế nào, bất quá tôi biết độ mạnh yếu của BOSS đều căn cứ vào nhân số game thủ mà điều chỉnh.”

Lời Tam thiên khiến Hiệp Hàm chú ý, “Anh nói BOSS mạnh yếu cùng nhân số có liên quan hệ?” Tam thiên càng giải thích nó rồi, “Đây là phần tư liệu mới thiết kế theo dạng nhân tính hóa, trước kia bởi vì những

nhóm có ít người đánh Boss rất khó, còn nhóm nhiều người thì giải quyết thoải mái hơn nhiều, còn phần thưởng thì y chang nhau, cho nên nhiều người đánh quái sẽ ưu thế hơn. Phòng nghiên cứu vì muốn cân bằng điều này nên thiết kế ra cái này, người càng nhiều quái càng mạnh.” Hiệp Hàm vuốt mày như hiểu được cái gì đó.

Hắn an ủi nhóm Lưu Nguyệt, “Nếu BOSS ẩn chứa quy tắc này, hẳn BOSS của các em cũng đơn giản, thời gian ba phút cuồng bạo cũng đủ để diệt nó rồi.” Lưu nguyệt còn chưa ý thức được ý tứ của y, Yên vũ đã muốn ở sau lưng Gấu biến dị bắt đầu đánh lên, sau đó cô nhóc kích động kêu to: “Mau đánh, phòng ngự của nó biến yếu đi.” Trên màn hình Yên vũ đánh lên thế nhưng đối với gấu BOSS lại tạo thành 6000+ thương tổn, Thiển Thiển cũng dừng mãi, lập tức dùng đại chiêu bắt đầu oanh tạc nó, quả nhiên, phòng độc cũng thấp. Tổn hao bởi độc đạt tới mỗi giây 4500+ thương tổn.

Lưu Nguyệt cũng thừa dịp sử dụng kỹ năng tấn công, thương tổn quả nhiên rất cao. Nhưng tốc độ di động cùng tốc độ công kích của BOSS lại nhanh hơn không ít, làm các nàng tránh né càng thêm cố sức. Lần biến dị cuối cùng mang tên tức giận ngập trời, chẳng lẽ ý là BOSS lâm vào điên cuồng, chỉ muốn hủy diệt mặc kệ phòng ngự, cho nên tần suất công kích độ tổn thương tăng lên mà phòng ngự lại giảm xuống? Lưu nguyệt suy nghĩ cẩn thận xong, ý thức được các nàng không phải hoàn toàn không có đường sống.

Nhìn Yên vũ cùng Thiển Thiển hăng hái chiến đấu. Lưu nguyệt nhin không được nhắc nhở các nàng: “Thiển Thiển, Yên vũ, BOSS hiện tại chỉ biết công kích, phòng ngự cực thấp, chúng ta chỉ có ba người, chỉ cần tránh né không để trúng chiêu của nó, là có hi vọng diệt được nó.” Thiển Thiển cũng nhìn ra nhược điểm của BOSS, có chút đắc ý nói: “Hắc Hắc, cái đồ quái long lá chết tiệt này, bà cô hôm nay không thể không xử chết người.” Nói xong, nàng càng tận lực công kích.

Ba ba không ngừng công kích, khiến máu của gấu quái càng ngày càng thấp. Khiến cả ba càng thêm hưng phấn, chẳng lẽ hi hữu tinh anh quái đầu tiên xuất hiện sẽ chết trên tay các nàng? Gần như chuẩn bị nghênh đón ánh sáng thắng lợi, cả ba chú ý ngóng theo phần đếm ngược thời gian của hệ thống, thì BOSS đột nhiên suất chương. Khiến cả ba hốt hoảng, nhưng cũng không vì thế mà mất bình tĩnh.

Bất giác, toàn bộ màn hình đều theo động tác động tác gấu BOSS bắt đầu chớp lên, kỹ năng sơn băng địa liệt phát động. Dưới chân cả ba không ngừng phóng ra đá nhọn. Thiển Thiển một bên trốn tránh một bên mắng: “Mụ nó, đây là vui quá hóa buồn đi.” Tốc độ di chuyển của Yên vũ có vẻ nhanh, trốn tránh cũng không quá sức, cô nhóc cũng bỏ chút thời gian mắng theo: “Con gấu oác này giở trò đủ âm hiểm. Ta hôm nay chết cũng muốn cùng nó đồng quy vu tận.”

Lưu Nguyệt trong lòng vạn phần không cam lòng. Gấu BOSS trước mắt chỉ còn 1% máu nhưng không ngừng nghỉ phóng ra đá nhọn, khiến cho các nàng vô cùng bị động, không ngừng trái né phải tránh, hơi chậm một chút để thêm máu cũng chẳng được. Một lần đâm trúng là 5000+ thương tổn. Cứ như vậy, các nàng chết là chuyện không thể nào tránh được! Mà thời gian cuồng bạo do hệ thống đếm ngược cũng gần hết, chỉ còn lại 12 giây. Kiểu gì cũng chết, đành phải liều mạng đi.

Ba người ý tưởng cơ hồ là giống nhau, thậm chí không có ước hảo. Chỉ thấy Lưu Nguyệt Nhọt Nhọt còn có mưa bụi toàn bộ vọt tới hùng quái trước người, lúc này căn bản không có thêm huyết thời gian, hoàn toàn là đỉnh dưới chân không ngừng bốc lên thạch thứ, liều mình tác dụng chính mình chức nghiệp lý tối cao thương tổn kỹ năng đánh vào BOSS trên người. Vì thế, ở Lưu Nguyệt trong lòng tối bi tráng một màn xuất hiện.

Đồng thời lượng máu thấp hơn số máu của ba nàng, toàn thân Thiển Thiển bắt đầu phun ra dây đặc khói độc, Yên vũ trước khi chết xuất ra tối cường sát chiêu huyết trảm, Lưu nguyệt cũng dùng Nhan mi Ý thiên kiếm pháp. Khói độc dây đặc cơ hồ che phủ toàn thể không gian, Hiệp Hàm nguyên bản vẫn trấn tĩnh biểu tình cũng trở nên rối rắm.

Khói độc tán đi, gấu quái nằm đơ ra bên cạnh còn có ba mỹ nữ say ngủ. Nguyên lai, các nàng thật sự cùng BOSS gấu đồng quy vu tận.

63. Chương 63: Lệnh Bài Kiến Thành

Vốn hần là hoan hô, hần là chúc mừng. Nhưng không khí lại im lặng như tờ, hô hấp của Lưu Nguyệt bởi vì vừa rồi khẩn trương mà dồn dập, nàng lẳng lặng nhìn toàn bộ phơi bày ở đó. Nửa ngày, mới lấy lại được tinh thần. Thanh âm Thiển Thiển cũng theo đó truyền đến, tựa hồ cũng giống nàng bị áp lực làm cho lao lực: “Trời không phụ lòng người, quả nhiên đồng quy vu tận.” Tâm thiên thanh âm cũng trầm thấp tựa hồ cũng có chút áp lực: “Mọi người làm tốt lắm, làm gì có game thủ nữ nào trong game này mạnh được như các người chứ.”

Hiệp Hàm nhìn Lưu Nguyệt nhẹ nhàng thở ra, cúi người hôn lên trán nàng một cái, “Đã qua rồi, các em làm rất tốt.” Lưu nguyệt gượng cười “Nhưng ba đứa em đều chết, Mê chi cốc ngày mai...” Hiệp Hàm ôm lấy nàng, nhẹ nhàng nói: “Không phải lỗi của các em, Mê chi cốc lúc nào đi cũng được.” Lời này không chỉ nói cho Lưu nguyệt nghe, cũng là nói cho Thiển Thiển cùng Yên vũ nghe.

Sau đó hệ thống bỗng nhiên hiển thị dòng tin tức: Hệ thống xuất hiện vua gấu biển dị tinh anh hiếm có đầu tiên bị game thủ Lưu Nguyệt, game thủ Thiển Thiển nu sần, game thủ Thiên Hạ Yên vũ thành công đánh chết.

Dòng chữ đỏ vừa hiện lên. Chợt nghe thanh âm Tam thiên nói, “Hàn tinh, người mau nhìn.” Hiệp Hàm ngẩng đầu nhìn vào máy tính của mình, vừa rồi màn hình của bọn họ đều là một mảng trống rỗng, thậm chí ngay cả tiểu quái cũng chẳng có, vì vậy y cùng tam thiên ở góc vách đá đã tọa ngồi xuống, cái gì cũng không làm. Mà giờ các nàng bên kia đánh BOSS xong, khoảng trống vốn đó giờ xuất hiện khối thi thể to đùng của quái, còn có tranh bị cùng tài liệu phân tán khắp nơi.

Lưu Nguyệt lập tức đem tam thiên cùng Hàn tinh gia nhập đội ngũ, mà các nàng đều click vào biểu tượng chuyển sinh trên màn hình, hóa thành bạch quang bay về thành trường an. Thành trường an như trước xe cộ đông đúc, đám lớn đám nhỏ bận rộn mua bán. Trái hẳn với các nàng, một thân lam lũ, tinh thần uể oải, nhìn qua đúng là không hòa hợp.

Thiển Thiển nhìn tới không khỏi buồn cười: “Ha Ha Ha, xem chúng ta thật đúng là y như ăn mày a!” Lưu nguyệt không nói gì, thật sự chật vật, đi tìm người sửa chữa trang bị, vừa chửi vừa mắng người sửa chữa là hắc thương. Hiệp Hàm đột nhiên kích động đem Lưu nguyệt ôm lấy, sau đó lớn giọng tuyên bố: “Các em thể mà lại đánh ra một cái lệnh bài kiến thành a.” Ba người nhảy mắt hóa thạch.

Lệnh bài kiến thành? Cái đó không phải đi Mê chi cốc giết quái mới rút ra sao? Lưu Nguyệt không thể tin nhìn về phía Hiệp Hàm, Hiệp Hàm lập tức chỉ vào bao trong bị của y cho nàng xem. Âm thanh Tam thiên cũng truyền đến: “Là thật, tôi cùng Hàn tinh cũng không dám tin. Thu thập đồ vật BOSS thể nhưng thu được một cái lệnh bài.” Thiển Thiển tựa hồ cũng tin không phải nằm mơ, đắc ý cười to: “Ha ha ha ha, lệnh bài kiến thành đầu tiên trong game là chúng ta đánh ra, ha ha ha. Cười chết ta!”

Lưu Nguyệt cũng nhin không được đắc ý cười rộ lên, điều này có nghĩa bọn họ là người đầu tiên được lựa chọn xây thành đi. Bên tai ầm ầm truyền đến tiếng Yên vũ hoan hô ôm chầm lấy Tam thiên cùng tiếng cười đắc ý của Thiển Thiển. Lưu nguyệt cũng nhin không được dụi đầu vào ngực Hiệp Hàm, khục khịt mũi: “Em còn tưởng ba đứa em làm liên lụy mọi người. Không ngờ ông trời lại giúp chúng ta.” Hiệp Hàm vuốt mũi nàng: “Bọn em là kiêu ngạo của gia tộc chúng ta. Em ngẫm lại đi, chỉ dựa vào ba người liền đánh ra một cái lệnh kiến thành, đây là bao nhiêu kinh thiên động địa a!”

Hệ thống đương nhiên cũng sẽ không im lặng, lệnh bài kiến thành xuất hiện là đại sự. Vì thế toàn thể game thủ đều nhìn thấy hệ thống hiển thị dòng thông báo đỏ lè: Thị huyết đường đi đầu, đánh ra lệnh bài kiến thành, khắp chốn mừng vui, để chúng ta cùng củng cố kiến toàn thành đầu tiên do game thủ làm chủ suất hiện trên giang hồ.

Thời điểm hệ thống vừa đưa thông báo, toàn bộ game thủ đều rung động, chờ ba lần thông báo xong, toàn thế giới như nổ tung ra. Ai ai cũng ngạc nhiên không hiểu làm sao trong thời gian ngắn thế mà đánh ra được lệnh bài. Cũng có vô số game thủ nhiệt huyết xin gia nhập Thị huyết đường. Bọn Lưu nguyệt lại không thêm để ý kênh thế giới có nhao nhao là náo nhiệt. sở hữu ngoạn gia bị rung động đến, chờ tam điều xuất hoàn sau, Thế Giới kênh nổ tung oa. Sở hữu mọi người ở ngạc nhiên Thị Huyết Đường thể nhưng có thể ở

như thế đoán thời gian đánh ra kiến thành lệnh bài. Cũng có vô số nhiệt huyết ngoạn gia tích cực yêu cầu gia nhập Thị Huyết Đường. Lưu Nguyệt các nàng không quản Thế Giới kênh xoát như thế nào nhiệt liệt.

Các nàng đầu tiên là vào kênh gia tộc chia sẻ niềm vui sướng này. Vô lâm tiểu tiểu sinh không biết login từ lúc nào, hệ thống gửi thông báo vừa lúc bị hấn thấy, liền ở trong kênh gia tộc nháo ầm ĩ.

[Gia tộc][Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Lão đại người lại phụ ta! Chuyện đánh lệnh bài kiến thành lớn như vậy, vậy mà cũng không mang theo ta, sao người có thể làm thương tâm trái tim rạn vỡ của ta, người như thế nào có thể cô phụ một tấm lòng son sắc của ta a!

[Gia tộc][Cô dạ hàn tinh]: Muốn điên về nhà mà điên đi.

[Gia tộc][Tay phải thần thánh]: Ha ha, đừng kích động mà, mọi người ở đây đều muốn biết chuyện gì xảy ra mà, Hàn tinh người giải thích một chút đi. Không phải ngày mai mới đi Mê chi cốc sao?

[Gia tộc][Không nên]: Ta đang đi thu thập tài liệu, tự nhiên thấy hệ thống bảo chúng ta đã đánh được lệnh bài?

[Gia tộc][Yếu nhĩ mệnh tam thiên]: Nào, mọi người đừng nóng vội. Đừng ép hỏi Hàn tinh như vậy, để ta giải thích cho.

[Gia tộc][Bóng đêm]: Được rồi được rồi, mọi người đều tĩnh một chút. Để Tam thiên giải thích coi.

[Gia tộc][Yếu nhĩ mệnh tam thiên]: Kỳ thật lệnh kiến thành này cùng ta với Hàn tinh một chút cũng không có quan hệ. Là do ba nữ hiệp trong tộc chúng ta đánh ra đó.

[Gia tộc][Bóng đêm]: Ba vị nữ hiệp? Người không phải chỉ Lưu nguyệt, Thiển Thiển cùng Yên vũ đó chứ?

[Gia tộc][Yếu nhĩ mệnh tam thiên]: Lúc ta và Hàn tinh đến, các nàng đã bị ngăn trong kết giới. Bọn ta hoàn toàn không giúp được gì, chỉ có thể ở bên cạnh xem các nàng đánh mà thôi. Dựa vào ba người liền đem vua gấu biển dị đầu tiên đánh chết, đương nhiên giá phải trả cũng không nhỏ a. Lệnh bài kiến thành này kiểm thật sự không dễ đâu.

[Gia tộc][Bóng đêm]: Vừa rồi hệ thống cũng đưa tin một lần cái gì mà tinh anh hiếm có bị đánh chết. Bọn ta lo thu thập tài liệu nên không chú ý, chẳng lẽ do bọn tiểu Nguyệt giết sao?

[Gia tộc][Chiến bại]: Có chuyện đó sao, lúc này ta cũng không để ý.

[Gia tộc][Cô dạ hàn tinh]: Đúng vậy, ba người họ cùng BOSS đồng quy vu tận. Lệnh bài này đều là công lao của cả ba người họ.

.....

Toàn gia tộc một mảng vui mừng, vì đã lấy được lệnh bài đầu tiên, cũng vì ba nữ hiệp mà thích chí, quái ưu tú hiếm có đầu tiên của hệ thống dĩ nhiên bị ba game thủ nữ đánh bại. Việc này muốn không oanh động cũng không được. Huống chi BOSS còn nhả ra một khối lệnh bài. Trong vòng nửa tiếng, đại danh của Lưu nguyệt, Thiển Thiển cùng Yên vũ liền truyền khắp lỗ tai toàn bộ game thủ.

Không ít game thủ nữ vì mộ danh, muốn kết bạn với các nàng, còn muốn gia nhập Thị Huyết Đường. Cũng không biết phong phanh từ đâu, từ khi Thị Huyết Đường cầm lệnh bài kiến thành, càng ngày càng nhiều người muốn thể hiện quyền cước với mong ước gia nhập Thị Huyết Đường. Bản thân Hiệp Hàm cũng muốn tuyển thêm người, nhằm thuận tiện cho việc quản lý thị trấn sau này.

Nhưng để gia nhập Thị Huyết Đường cũng không phải chuyện dễ. Việc thu người cụ thể đều để Không nên cùng Yếu nhĩ mệnh tam thiên đi phụ trách, hai người phân biệt chia ra tuyển chọn game thủ mới, tất nhiên cũng không phải chỉ trang bị tốt, PK pro là được, điều quan trọng phải là nhân phẩm. Lần này chủ yếu tìm là một ít nhân viên quản lý, về sau tiện cho việc xây thành, Chiến bại cũng bị Hiệp Hàm phái ra lựa thêm thêm một ít game thủ.

Ở lúc Thị huyết đường bận rộn chiêu mộ người, Thiên hạ hội bận rộn cày cấp cũng không chịu được tịch mịch chạy ra tranh nổi bật. Không biết Thiên hạ vô địch bày mưu tính kế gì đó, hay là đám gia tộc Thiên hạ không quen nhìn Thị huyết đường nổi bật. Ở Thế giới đột nhiên nhảy ra vài tên gia tộc Thiên hạ đại diện thu người.

[Thế Giới][Thiên hạ có quỷ]: Giang hồ đệ nhất bang phái ‘Thiên hạ hội’ lần thứ hai lại mở đợt chiêu mộ, tuyển nhận người có khát vọng có đam mê, muốn nổi danh trong giang hồ, phô bày quyền cước nhiệt huyết trong nam nữ anh hùng.

[Thế Giới][Thiên hạ thiên thượng]: ‘Thiên hạ hội’ xuất mã, ai cùng tranh phong! Tin tức tốt không thể bỏ qua a, vì xây dựng thành thị của chính mình, Thiên hạ hội chiêu mộ thiên hạ anh hùng hào kiệt, còn do dự gì nữa? Gia nhập chúng ta đi! Cùng chúng ta soạn nên bài ca truyền kỳ trong giang hồ, để chúng ta thiên thu muôn đời, nhất thống giang hồ!

[Thế Giới][yên lặng không nói gì]: Thiên hạ hội như thế nào đột nhiên muốn tuyển người? Đây không phải sợ Thị huyết đường đoạt mất nổi bật đó sao?

[Thế Giới][Ta đến già đầu phong]: Thiên thu muôn đời, nhất thống giang hồ? vớ hết cả mồ hôi, đây không phải là lời thoại của ma giáo sao....

[Thế Giới][Thiên hạ có quỷ]: Giang hồ đệ nhất bang phái ‘Thiên hạ hội’ lần thứ hai lại mở đợt chiêu mộ, tuyển nhận người có khát vọng có đam mê, muốn nổi danh trong giang hồ, phô bày quyền cước nhiệt huyết trong nam nữ anh hùng.

[Thế Giới][Hoa cải trắng]: Hai ông trùm đồng thời thu người, cũng không biết đãi ngộ bên nào tốt hơn a.

.....

Game thủ Thị Huyết Đường lạnh mặt nhìn Thiên hạ hội điên cuồng trên Thế giới gào thét thu người, chút việc nhỏ nhất đó chẳng đáng để bận tâm. Như cũ chậm rãi lựa chọn những nhân vật danh tiếng không tệ, nhân phẩm tốt. Dùng cách bọn họ nói thì chính là nhận người không phải ở chỗ lượng mà ở chỗ chất, chiêu mộ thành viên có năng lực không tệ, so với mười thằng dở hơi bá dơ vớ vẩn thì tốt hơn rất nhiều.

Không biết có phải do tâm lý nổi loạn hay không mà điều kiện Thị huyết đường đưa ra để nhận người càng phức tạp phiền toái, thì game thủ hưởng ứng muốn tham gia càng nhiều, nổi lên không dứt. Trái lại Thiên hạ hội chỉ cần nguyện ý thì ai cũng thu Thị Huyết Đường thu nhân điều kiện càng phức tạp càng phiền toái, đến hưởng ứng lệnh triệu tập ngoạn gia càng ngày càng nhiều, nổi lên không dứt. Trái lại thiên hạ hội, chỉ cần có ngoạn gia nguyện ý gia nhập hãy thu, hơn nữa khi gia nhập cũng nhận được rất nhiều điều kiện không tệ, tỉ như game thủ miễn cấp, cần phải làm mấy nhiệm vụ sư môn. Mà mấy nhiệm vụ đó lại khá phiền phức, phải có tổ đội khá mới qua được. Thiên hạ hội hứa hẹn, chỉ cần nguyện ý gia nhập, bang phái cao thủ trong bang sẽ hỗ trợ hoàn thành nhiệm vụ miễn cấp. Cùng với rất nhiều chính sách, như giảm giá, có ưu đãi khi mua những tài liệu, mặt hàng trong cửa hàng của bang phái.

Hiệp Hàm nhìn chính sách ưu đãi của đối phương, hơi cười một cái không nói. Lưu nguyệt đoán không ra suy nghĩ của y, bất y giải thích. Hiệp Hàm vừa xóa tóc nàng vừa cho ý kiến: “Bọn họ dùng loại ưu đãi hấp dẫn game thủ gia nhập, kỳ thật cũng xem như có thủ đoạn. Nhưng anh cho rằng lợi ích đưa tới dù thế nào cũng là lợi ích. Dùng lợi ích để duy trì một mối quan hệ dù thế nào cũng không vững chắc được.”

Lưu Nguyệt tựa hồ hiểu được ý y, con người thích chút tiện nghi nhỏ. Nhưng mối quan hệ do chút tiện nghi tạo ra thế nào cũng không lâu bền được, nếu một ngày nào đó Thiên hạ hội mất thế, thời điểm không còn tiện nghi nữa, sẽ có bao nhiêu người còn ở lại đây?

64. Chương 64: Xây Dựng Hàn Nguyệt Thành

Mấy ngày sau, bởi vì nhân số vượt qua số lượng giới hạn của gia tộc nên Thị huyết đường tăng cấp trở thành bang phái, sửa tên thành Thị huyết minh. Mà các game thủ kì cựu trước kia trong Thị huyết đường đều bị phân vào các vị trí trưởng lão của bang phái mới, độc lập phụ trách từng loại nghiệp vụ trong bang cùng đảm đương vai trò quản lý xây thành. Hết thấy nhìn qua đều ổn thỏa đầu vào đầy cả.

Sau Cô dạ hàn tinh mang đám trưởng lão trong bang đi hoàng cung Trường An tìm Hoàng Thượng. Xuất ra lệnh bài kiến thành xin được tự xây dựng thành thị của chính mình. Lưu nguyệt, Thiển Thiển cùng mấy

game thủ nữ khác cũng theo đến, bởi vì chưa từng gặp qua loại chuyện thế này nên cả đám đặc biệt kích động. Thiển Thiển vừa thấy ông hoàng đế liền nhin không được mở miệng: “Ông cụ này xanh xao vàng vọt, vừa nhìn đã biết là miệt mài quá độ.” Lưu nguyệt vừa nghe xong, thiếu điều muốn sắc nước. Bóng đêm thuộc diện chỉ sợ thiên hạ không loạn cũng vượt theo một câu: “Hậu cung này thật sự có 3000 mỹ nữ sao? Ông cụ này nhìn đã biết thuộc loại có lòng nhưng vô lực, cũng không biết nhiều mỹ nữ ấy thế sao chịu đựng được nổi cô đơn tịch mịch nhỉ?”

Mắt thấy các nàng trên chóc càng ngày càng không kiêng nể gì, Không nên ngưng ngừng chạy lại ngắt lời: “Bà xã, đừng nói linh tinh.” Cũng không biết ở phía sau màn hình máy tính kia Không nên có làm thêm gì đó không mà Bóng đêm cứ thế ngoan ngoãn im miệng. Thiển Thiển nói một mình, không có người về phụ họa đành mất hết hứng thú, nhưng cô nàng vẫn nhin không được oán giận một câu: “Sao Không đọc lại đi công tác lâu vậy, chẳng còn ai theo ta lắm lắm.”

Bên này bạn nhoi nhoi loạn xạ, thì bên kia Cô dạ hàn tinh cùng Yếu nhĩ mệnh tam thiên đã muốn hoàn thành xong thủ tục, hoàng đế liền lấy một tấm bản đồ lập thể thật lớn ra. Lưu nguyệt trợn mắt ra nhìn, toàn bộ đông tây trái phải khắp mọi ngõ ngách trong game đều có hết trên tấm bản đồ đó. Đây là lần đầu tiên nàng thấy loại bản đồ lập thể thế này, mặt trên còn có rất nhiều tên thành trấn nhỏ tí ti. Xem ra hoàng đế là muốn bọn họ ngay tại đây tự lựa chọn thành trấn mình muốn.

Hai người Cô dạ hàn tinh từ lúc bản đồ mở ra đã cẩn thận nghiên cứu nó. Lưu Nguyệt xem không hiểu, nàng cảm thấy chỉ đơn giản là xây thành, lấy đại một chỗ có phong cảnh đẹp để một chút là được, phải chọn lựa kĩ lưỡng thế làm gì? Nhưng nhìn Hiệp Hàm ở một bên cẩn thận nghiên cứu, nàng cũng không nói gì, chỉ lẳng lặng đứng đó chờ.

Sau đó cùng mấy game thủ nam trong nhóm trao đổi. Mỗi người đưa ra phát biểu cùng lý giải của bản thân. Lưu nguyệt ở bên cạnh nghe, cảm thấy cái này cũng được cái kia cũng không tệ. Quay đầu nhìn Hiệp Hàm, y thế nhưng không bày biểu tình gì. Cuối cùng Yếu nhĩ mệnh tam thiên hỏi: “Hàn tinh, nói ý của người đi.”

Hiệp Hàm lúc này mới mở lời, ngữ khí không nhanh không chậm. “Kỳ thật ta nhìn trúng chỗ này.” Y click chuột chỉ vào một khu vực có cấm lá cờ. Là một điểm nằm giao giữa ba khối bản đồ, Lưu nguyệt nhìn chỗ lá cờ y chỉ, cũng không hiểu ý đồ của y lắm, cả ba mặt đều tiếp giáp núi cao, phía trước chỉ chừa một hẻm núi nhỏ để đi lại, đường xá hẻo lánh như vậy rất khó có khả năng để phát triển thành thị trấn lớn. Đến cả người không có máu kinh doanh như nàng còn hiểu được, muốn phát triển kinh tế quan trọng phải là giao thông thuận tiện, Hiệp Hàm sao có thể không hiểu điểm này. Vì thế nàng tiếp tục im lặng chờ y nói hết.

Mấy người còn lại cũng bị sự lựa chọn độc đáo của y mà ngây người, nhưng địa vị thủ lĩnh của Cô dạ hàn tinh trong gia tộc vốn không thể phá vỡ, cho nên dù điều y lựa chọn có không tương thể nào, cũng không có bất kì ai lên tiếng phản bác, ngược lại chỉ im lặng để y tiếp tục giải thích. Duy chỉ có Yếu nhĩ mệnh tam thiên nhin không được mở lời: “Hàn tinh! Ta quả nhiên không nhìn lầm người, người không chỉ kinh doanh giỏi mà còn là một siêu thủ lĩnh.” Một câu này đi ra, càng khiến mọi người thêm tò mò.

Tựa hồ biết mọi người thật sự chờ không nổi đáp án, Cô dạ hàn tinh chậm rãi giải thích: “Đầu tiên là địa hình, ba mặt đều là núi, chỉ có đoạn hẻm nhỏ này là thông lộ duy nhất, dễ thủ khó công.” Tay phải thần thánh nhin không được đáp một câu: “Nhưng xây thành không phải ưu tiên lựa chọn nơi giao thông thuận lợi sao?” Yếu nhĩ mệnh tam thiên đứng lúc cấp mọi người giải thích: “Hàn tinh là tính về lâu dài và toàn cục. Xây thành thử thách đầu tiên không phải là phát triển kinh tế mà là có thủ được thành hay không. Mọi người không để ý tin tức trên diễn đàn sao. Sau ba ngày xây thành sẽ gặp trận khiêu chiến lần đầu tiên, là quái vật công thành.”

Thiển Thiển đối với điều này đặc biệt hứng thú: “Quái vật công thành? Nói như vậy nếu chúng ta thủ không được, cái thành này sẽ không còn?” Yếu nhĩ mệnh tam thiên khẳng định với nàng: “Chính là như vậy. Hơn nữa quái vật còn phân ra làm ba lượt tấn công. Chỗ Hàn tinh chọn là nơi thích hợp nhất để thủ thành, với chúng ta mà nói địa hình này tương đối chiếm ưu thế.” Mọi người đột nhiên hiểu được, nếu chọn một thị trấn bằng phẳng, dù thuận lợi cho phát triển kinh tế nhưng, đồng không mông quạnh toàn quái với quái đến lúc bị chúng tấn công, chỉ sợ rằng chẳng vượt nổi qua ba lần công chiến. Bất giác mọi người đều thông suốt.

Cô dạ hàn tinh thấy mọi người im lặng, vì thế bắt đầu nói điều thứ hai: “Chỗ này là giao giới, ba khối bản

đồ xung quanh đều là khu vực đánh quái cao cấp, về sau người đến thăng cấp làm nhiệm vụ cũng không ít, lập thành thị ở đây sẽ khiến game thủ không thể bỏ gần tìm xa, sẽ giúp buôn bán phát đạt.” Y vừa nói xong, cả đoàn người nhất thời hiểu được.

Lưu nguyệt theo lời y nói mà đảo mắt ngó xung quanh, khu vực đánh quái cao cấp không có bất kì thành thị tiếp tế nào, nơi gần nhất cũng phải chạy ngựa xuyên qua hai ba bản đồ mới tới được. Cho nên nếu ở giao giới này lập một thị trấn thì khẳng định đám game thủ đi đánh quái sẽ lũ lượt kéo về. Hơn nữa thành trấn sau khi thăng cấp lên quận có thể xin hệ thống mở ra một cái truyền tống trận, vậy là bớt được không ít cực khổ.

Tại thời điểm mọi người vì giải thích độc đáo của Cô dạ hàn tinh mà tán thưởng thì y lại nói tiếp: “Thứ ba là, tổng hợp hai ưu điểm này lại. Bởi vì địa thế tốt, sau này có xảy ra bang chiến chúng ta cũng có thể thoải mái thủ thành, mà xung quanh phân bố dày đặc quái cao cấp, đối phương cũng khó lòng tập trung nhân số với quy mô lớn.” Y vừa nói xong, Yếu nhĩ mệnh tam thiên không khỏi mở miệng tán thưởng: “Ta chỉ nghĩ tới hai điểm trước, không ngờ đến cả chuyện sau này người cũng tính vào luôn. Bất quá phòng dự án cũng có ý định này. Khi các bang phái thành lập thị trấn xong, sẽ thông báo phần công thành chiến.”

Mắt thấy hai người họ tới một câu, anh một câu phân tích sự việc, Lưu nguyệt càng thêm thấy ngưỡng mộ Hiệp Hàm. Nàng tiến lại gần y chớp chớp mắt nói: “Ồi trời! Sao anh có thể suy tính kỹ càng như thế, em đến một chút xiu cũng chẳng nghĩ ra.” Hiệp Hàm vốn đang trương bộ mặt bình đạm nghe nàng ca ngợi nhìn không được bật cười “Những thứ cần động não cứ giao cho anh.” Lưu nguyệt ngây ngô cười khẽ gật đầu, rồi cảm thấy có gì đó không đúng.

“Ý anh nói em ngốc đúng không, hả?” Lưu nguyệt có điểm then quá hóa giận. Hiệp Hàm bắt dắc dĩ xoa đầu nàng, cười cười an ủi: “Không có, sao anh dám nói bà xã như vậy được. Ý anh là dù có xảy ra chuyện gì đều có anh ở đây.” Nghe vậy trong lòng Lưu nguyệt khoái chí vô cùng nhưng vẫn chu miệng quay đầu về không thèm để ý tới y.

Kế tiếp, Cô dạ hàn tinh lại tiếp tục cùng mọi người trao đổi, quyết định chọn khối đất trên bản đồ đó. Tiếp theo hoàng đế thông báo với Hàn tinh, y đã là chủ thành trấn này. Y chỉ cần đến địa điểm đó gặp Thầy ký xác nhận thân phận, rồi ở kích hoạt quyền trú ngụ cho các thành viên trong bang, toàn thể thành viên Thị huyết minh sẽ có thêm một kỹ năng mới gọi là truyền tống về nơi trú ngụ. Kỹ năng này xem như cấp cho game thủ phương tiện cứu viện cấp tốc khi thành bị địch nhân xâm phạm.

Bởi vậy toàn thể mọi người đều phi thường hưng phấn kéo nhau đi xem bộ dạng thành trấn. Một đám người náo nhiệt cười ngựa, vừa không ngừng hóa kiếp cho đám quái vô tình tiến lại chịu chết trên đường, vừa thăm đoán già đoán non bộ dạng của thành trấn. Kết quả sau khi vất vả chui qua con đường nhỏ hẹp dẫn vào thung lũng. Cả đám nhìn không được thở dài, thật sự là thất vọng vô bờ vô bến.

Thiến Thiến cùng Bóng đêm đi đầu mở miệng oán trách, “Biết rằng chúng ta phải tự mình xây thành nhưng cũng không cần đào móng cắm cọc khởi nghiệp từ tình mơ thế này chứ.” “Còn dám dùng từ thành trấn để ngụ biện, đến một thôn dân cũng chẳng có là sao.” Cô dạ hàn tinh và Yếu nhĩ mệnh tam thiên xem như trấn định nhất, còn mấy gã nam nhi còn lại trong đội bộ dạng cũng thất vọng không ít. Không nên vội vàng an ủi mọi người: “Mọi người đừng ủ rũ nữa, phải tin tưởng thực lực bản thân. Chúng ta nhất định có thể xây dựng nơi đây thành một tòa thành lớn.”

Cô dạ hàn tinh cùng Yếu nhĩ mệnh tam thiên cũng thêm lời an ủi mọi người. Sau đó Lưu nguyệt liền nhìn Cô dạ hàn tinh đi tìm thầy ký, còn Tam thiên thì đi loanh quanh không định hướng nhòm ngó. Nàng nhàm chán không có việc nên chạy theo phía sau Hàn tinh xem y tìm người nhận thành trấn cùng kích hoạt quyền cư trú cho bang phái. Lúc vừa mới tiến vào, nàng cảm thấy thị trấn này cũng được. Nhưng thật sự so với bất kì địa phương hoang sơ nào khác bên ngoài thì tệ hơn rất nhiều, lẻ loi năm ba gian nhà ngói, xen kẽ vài vách rách nát nhà tranh. Phía bên ngoài được vây bởi một bức tường đất sụp xệ, đây chẳng lẽ là tường thành phòng vệ trong truyền thuyết sao? Tựa như... rất không có cảm giác an toàn.

Bên trong thành chỉ có vài NPC, trống trải cùng tĩnh lặng phi thường. Lưu nguyệt theo sau Hàn tinh, tiến vào sâu bên trong mới nhìn thấy một ông cụ ngồi trên ghế ngủ gà ngủ gật. Click chuột vào sẽ hiện thấy dòng chữ “Thầy ký”. Cuối cùng cũng tìm được. Hàn tinh cùng lão hội thoại, đợi thêm một hồi. Lưu nguyệt nhìn thấy trên người mình bao trùm một trận ánh sáng nhu hòa. Sau đó bỗng xuất hiện thêm một cái kỹ

nàng truyền tống mới tinh. Nàng click vào liền thấy “Truyền tống Hàn Nguyệt thành”.

Ách? Chẳng lẽ đây tên thành trấn? Lưu Nguyệt kỳ quái nhìn Hiệp Hàm, kéo tay áo y hỏi: “Cái Hàn Nguyệt thành này là sao?” Hiệp Hàm nhìn bộ dạng mờ mịt của nàng, khẽ cười, cũng không giải thích gì. Lưu nguyệt mơ hồ cảm thấy có cái gì không đúng nhưng thấy bộ dạng không tính nói ra của y, nàng liền mật ngữ hỏi Thiển Thiển, “Thiển Thiển, tên thành này có gì đặc biệt sao? Hỏi Hiệp Hàm anh cũng không nói.” Một hồi sau Thiển Thiển hồi âm, “Biết heo chết như thế nào không? Hàn Nguyệt = Hàn tinh + Lưu nguyệt. Đây là hôm qua mọi người thương lượng, muốn cho người bất ngờ a. Kết quả người thế nào lại không nhìn ra được vậy?” Thì ra là thế, Lưu Nguyệt lúc này mới hiểu được, ra là mọi người đã bàn bạc thống nhất đưa ra quyết định. Nhưng không ngờ mọi người lại dùng tên hai người họ làm tên thành trấn. Nàng nhất thời cảm động đến không biết phải làm gì để biểu đạt lòng biết ơn của mình.

Hiệp Hàm thấy nàng bất động sững sờ, lo lắng sờ trán nàng hỏi, “Sao vậy? Sinh bệnh?” Lưu nguyệt thuận thế dựa vào đầu vai y, “Sao anh không nói cho em biết chuyện lấy tên chúng ta đặt cho tòa thành này?” Hiệp hàm nghe xong cười nói: “Anh là muốn để tự em đoán.”

Lưu Nguyệt nhu thuận tựa vào vai Hiệp Hàm ngây ngô cười, Hàn Nguyệt thành, ha ha, đây là thành trấn của nàng và Hiệp Hàm. “Về sau đây là nhà của chúng ta, ha ha, Hàn Nguyệt thành!” Hiệp Hàm bất đắc dĩ nhìn nụ cười ngây ngô của nàng, “Bé ngốc!” Sau đó khoe miệng cũng nhin không được nhếch mép cười.

65. Chương 65: Thuần Thục Bắt Dây Xây Thành?

Hàn nguyệt thành xuất hiện, khiến cho toàn bộ bang phái trong game ghen tị đỏ cả mắt. Hiện tại bất kỳ thành viên nào của Thị huyết minh, chỉ cần xuất hiện trong thành trấn nào đó, bất luận là đi ngóc ngách nào cũng bị toàn thể game thủ khác dùng ánh mắt hình viên đạn công kích. Thiên hạ vô địch cũng không ngoại lệ. Nhìn game thủ của Thị huyết minh đi trên đường Trường an thành, trên đầu đỉnh danh hiệu Hàn Nguyệt thành. Trong lòng hẳn có chút bất bình.

Nếu không phải hẳn bởi không cẩn thận nên thua Yếu nhĩ mệnh tam thiên, một lần rút 3 cấp thì làm sao bọn họ lại bị Thị huyết minh bỏ xa một khoảng như vậy. Để cho tòa thành trấn đầu tiên kiến tạo lại được bọn chúng xây đầu tiên. Càng nghĩ hẳn càng bất bình, xem ra mối thù với Thị huyết minh càng kết càng nặng. Chưa nói, một núi không thể chứa hai hổ, trong game cũng vậy. Thị huyết minh cùng Thiên hạ hội, Cô dạ hàn tinh cùng Thiên hạ vô địch, nhất định phải có một cái bị hạ bệ. Vô lâm tiểu tiểu sinh khi nhàn rỗi đã bò lên kênh Thế giới nói một mớ chuyện kinh thiên động địa.

Hắn nói, Cô dạ hàn tinh là một gã phúc hắc công ăn không nhả xương, mà Thiên hạ vô địch lại thuộc dạng kiêu ngạo nữ vương thụ. Hai người này gặp gỡ, Thiên hạ vô địch dù trước hay sau đều là bị đè. Lời này vừa ra liền oanh tạc toàn bộ trên dưới kênh thế giới, thâm niên hủ nữ Bóng đêm lúc ấy cũng phóng ra châm lửa. Mà đám fan trung thành của Thiên hạ vô địch thì kịch liệt phải đối, nhất trí cho rằng Thiên hạ vô địch là một em thâm tàng bất lộ, bưng hấn ẩn nhẫn chờ thời thụ.

Tranh luận càng ngày càng lớn. Thị huyết minh cùng Thiên hạ hội vốn không giao lưu qua lại, hiện tại lại rục rịch, mưa giăng gió kéo. Thiên hạ vô địch lúc này liền tuyên bố một loạt nhiệm vụ, hẳn phái ra mười người trong bang làm nhiệm vụ tra xét căn cứ Thị huyết minh. Tất cả thông tin trên diễn đàn hẳn đều đọc qua, tất nhiên biết được sau ba ngày xây thành sẽ phát sinh quái vật công thành. Vì thế hẳn muốn lợi dụng cơ hội này, vui dập nhuệ khí Thị huyết minh.

Mười người đi dò xét lập tức trở về. Thiên hạ vô địch mười phần tự tin, triệu tập toàn bang họp bàn. Lại thấy mấy người phái đi trở về im lặng không nói, không khỏi có chút hồ nghi. Rốt cục, một nguyên lão trong số đó mở miệng: “Lão đại, Thị huyết minh thật âm hiểm. Bọn chúng trú trong một hẻm núi nhỏ sâu hút mù, cửa vào không chỉ có người phòng thủ mà xung quanh còn bố trí rất nhiều cạm bẫy, căn bản không vào được” Mấy người bên cạnh cũng phụ họa.

Thiên hạ vô địch nhãn mặt: “Trừ bỏ cửa vào cái gì cũng không lộ ra?” Người kia run rẩy nói tiếp, “Lão đại, thành của bọn chúng rất quỷ dị, ba mặt là núi, chỉ có một con đường duy nhất là cái hẻm núi nhỏ sâu hút kia.” Nghe xong lời này Thiên hạ vô địch ngược lại cười rộ lên, chỉ có một đường ra duy nhất? Hắn đột nhiên có một kế hoạch.

Quái vật công thành lập tức sẽ tới, game thủ Thị huyết minh cơ bản đều thay phiên login, thêm một đám game thủ mới gia nhập nhiệt huyết ngập trời, suốt đêm không ngủ hỗ trợ cải biến Hàn nguyệt thành. Đây đều là dựa trên yêu cầu của Cô dạ hàn tinh và Yếu nhĩ mệnh tam thiên mà làm, Đám người Không nên sau khi cẩn thận xem xét toàn bộ cấu trúc thành trấn ban đầu xong, thảo luận ra một bản phương án, dự định đem hệ thống phòng ngự của Hàn nguyệt thành nâng cấp trong thời gian ngắn nhất.

Muốn xin xây dựng thành trấn cao cấp có thể tới thẳng chỗ Thầy ký xin, nhưng quan trọng là phải trả tiền. May là thời điểm xây dựng nên Thị huyết minh, mọi người trong nhà đều nhiệt tình quyên góp không ít tiền bạc xem như lập bang quỹ. Cô dạ hàn tinh một lần bỏ ra mười vạn, xin Thầy ký cho xây thành Thành trấn cấp 3.

Thẳng đến lúc tiền trao rồi mà cháo vẫn không có biến đổi, phía sau vẫn là nhà tranh mái cỏ. Có khác chỉ là thêm một đồng vật liệu gỗ đá to đùng đặt tại một góc. Lưu nguyệt lấy làm khó hiểu, mấy thứ này để làm gì chứ? Chẳng lẽ là cho tài liệu, để tự bản thân xây? Thiển Thiển cùng Bóng đêm chợt hiểu được điểm mới lạ khác biệt này. Không phải chỉ bỏ tiền là được? Theo lý thuyết, sau khi hệ thống thu tiền thành trấn sẽ tự động nâng cấp, mà ông cụ này sau khi quăng cho họ một đồng xà bần lại quay đầu ngủ tiếp, một lời cũng lười nói với mọi người. Khiến toàn dân đang hiện diện tại đây có chút ngáy ngốc, Cô dạ hàn tinh trầm mặc một lúc, liền trấn định phân phó mọi người. Toàn bộ bang chúng Thị huyết minh, trừ những người tới phiên gác, còn lại đều đi khiên đá.

Nguyên lai, trò chơi này được tạo dựng quá thật, muốn thăng cấp thành trấn, phải tự mình động chân động tay đi xây. Nghe được tin này, Lưu nguyệt không biết phải vui hay buồn. Vui là có thể tự mình xây dựng tòa thành thuộc về mình, đó là cỡ nào có ý nghĩa. Buồn là, chỉ có thời gian ba ngày, ngày Quái vật công thành đã xem như gần trước mặt.

Cũng may, trò chơi này tuy rằng biến thái, nhưng còn chưa tới mức đẩy người ta vào tuyệt lộ, trong tay Cô dạ hàn tinh đang cầm một bản thiết kế xây dựng thành trấn cấp 3. Cô dạ hàn tinh đem bản đồ đặt trong phòng nghị sự, vài người nhện không được mở ra xem, vừa thấy ai cũng đều cảm thấy mờ mịt. Thành trấn cấp 3 so với cái thành cấp một này xin hơn không biết bao nhiêu lần. Nhưng đồng thời, đồng tường thành cùng kênh đào bảo vệ cũng phức tạp hơn thập phần.

Nếu so thì cái mô tường thành hiện nằm ngoài kia chỉ có thể xem như một bức tường đất sét. Công trình này thật sự là quá sức, trong lòng mọi người đều nghĩ xây cái này so với xây kim tự tháp độ khó cũng chẳng kém bao nhiêu. Cô dạ hàn tinh trong lòng bang chúng nhà mình tuy đã muốn lên cấp thần thánh nhưng dù sao y cũng chỉ là con người. Đối mặt với cái mô thiết kế kiến trúc không gian này nọ, y cũng chẳng dám mở miệng nói mình có thể từ đó mà tạo ra được thành phẩm.

Cả một trời u uất trầm lắng. Đột nhiên, Yếu nhĩ mệnh tam thiên bỗng nhiên tinh quang lóe sáng. Nhớ tới một người bạn đã lâu không onl. Vì thế cái vị game thủ già đã lâu không hiện hình này rủ rê lôi kéo một lần nữa mò lên mạng, cũng gia nhập bang phái, hắn gọi là “Vương giả quy lai”. Mà mấy vị game thủ trong Thị huyết đường cũ cũng có biết hắn. Thành ra rất nhanh toàn dân đều mau chóng trở nên thân thuộc.

Vương giả quy lai là một kiến trúc sư công trình nổi tiếng. Hắn nhìn bản vẽ xong, trầm ngâm một lúc lập tức phân phó công tác ọi người trong bang. Cô dạ hàn tinh, Không nên cùng Tam thiên cũng chủ động nhận việc, mà đám bang nhân thất chủ, phó bang chủ đều tự mình ra trận cũng hồ hởi nhanh chóng góp gó.

Vương giả quy lai không hổ danh là kiến trúc sư, tỉ mỉ từng khâu từng đoạn, phân phó chỉ đạo rất rõ ràng. Vất vả giao việc cụ thể xong, hắn nhện không được trong bang phái oán thán: “Đã lâu không lên game, nội dung cũng trở nên không bình thường a!” Có hắn mở đầu, mọi người cùng ra sức giao lưu tán gẫu, coi như kết hợp vừa làm vừa chơi.

[Bang phái][Yếu nhĩ mệnh tam thiên]: Ta cũng phát hoảng, ai nghĩ lại được một đồng tài liệu, bắt chúng ta tự mình xây thành.

[Bang phái][Thiển Thiển ưu sầu]: Trò chơi này càng làm càng chân thật, một màn xây thành thủ công thế này, có ý tứ ~ ta thích ~

[Bang phái][Thiên hạ yên vũ]: Quả nhiên so với các game bình thường khác thú vị hơn rất nhiều.

[Bang phái][Vương giả quy]: Ta đối với bản thiết kế này rất có hứng thú nha, chắc người vẽ bản thiết kế này là người chuyên nghiệp.

[Bang phái][Không nên]: Vậy có ý gì? Chẳng lẽ người không chuyên xem không hiểu?

[Bang phái][Vương giả quy]: Nói đơn giản, chính là trên bản thiết kế cái gì cũng không ghi chú, chiều cao cùng độ dày cũng không có chú thích rõ ràng, nếu là người không học qua kiến trúc cảm mớ tài liệu này xem tới xem lui. Dù xây thành hình thù gì, cũng không dùng được.

[Bang phái][Cô dạ hàn tinh]: Trò chơi này càng ngày càng có ý tứ.

[Bang phái][Yếu nhĩ mệnh tam thiên]: Xem ra tìm người tới là chính xác.

.....

Vì thế, trăm mấy người Thị huyết minh dưới sự chỉ huy của Vương giả quy lại, cực khổ bốn ba chung tay xây thành. Dưới sự cố gắng suốt ngày suốt đêm của mọi người, tường thành dần dần cũng hiện ra chút hình chút dáng. Xem ra, cứ theo đà này trước ngày quái vật công thành có thể hoàn thành xong công việc. Trong lòng mọi người cũng không còn nóng vội như trước nữa.

Mà những bang nhân được phái đi tuần tra về báo cáo, từ sau khi xây nên Hàn nguyệt thành, có rất nhiều game thủ tìm đến, một phần chỉ do tò mò nên chỉ cần dùng chút lời lẽ đằng hoàng là đuổi sẽ đi, cũng có không ít là bang phái khác vờ vịt tới dò xét, muốn xông vào hiển nhiên được nhận ngay một vé hồi thành miễn phí. Còn một bộ phận khác là đám người chết vô danh bởi vô số cạm bẫy phân bố xung quanh thung lũng. Việc này chứng tỏ, rất nhiều bang phái đều đối với Hàn nguyệt thành như hổ rình mồi.

Vì lợi ích trước mắt, Cô dạ hàn tinh cùng vài nhân vật có máu mặt trong Thị huyết minh ra mặt, cũng không uy hiếp được đám sĩ tử liều chết này. Một đám game thủ bắt đầu xông vào lấy lý do ham thích náo nhiệt muốn vào xem một chút. Bên trong không biết muốn đánh chủ ý gì. Lúc này ưu điểm địa hình của Hàn Nguyệt thành thể hiện rõ, ba mặt đều là núi. Trừ khi người bay bằng không phải chết là chuyện không thể nghĩ ngờ. Thông đạo duy nhất là con hẻm nhỏ kia, sớm đã được phân phó bày đầy cạm bẫy. Toàn bộ khe núi sâu đều là một rừng thi thể.

Hai người Thiển Thiển cùng Bóng đêm đối mặt với hẻm thây ma sâu hút, yên lặng thở dài: “Làm sao đây, làm sao đây, đã biết là tử lộ các ngươi còn một mực muốn vào. Các ngươi thật là loại người thấy chết không sợ, thiệt khiến cho chúng ta phải học tập!” Thiển Thiển ra vẻ ưu sầu nói tiếp: “Các đồng chí! Các ngươi sẽ không hi sinh vô ích, chúng ta sẽ không ngừng cố gắng, chế tạo càng nhiều huyết án, đem thiệt nhiều oan hồn xuống làm bạn với các ngươi, đêm đen dài vô tận, sẽ không để các ngươi chết không nhắm mắt.”

Lưu Nguyệt nhìn hai bộ dạng giả vờ giả vịt, làm bộ từ bi của họ, nhin cười không nổi.

Hôm nay là ngày thứ 3 Hàn nguyệt xây xong, là ngày quái vật công thành. Tường thành cũng đã hoàn thành, các loại nỏ cùng máy bắn đá đã chuẩn bị tốt, game thủ Thị huyết minh đều đứng trên thành lắng lắng chờ đại đội quái vật đến. các loại liên phát nỏ cùng đầu thạch xe đều chuẩn bị xong, thị huyết minh ngoạn gia đều ở trên tường thành lắng lắng chờ quái vật đại bộ đội đã đến. Lúc này Thiển Thiển cùng Bóng đêm đứng đó không ngừng kinh động.

66. Chương 66: Công Thành Chiến Khai Hỏa

Quái vật công thành bắt đầu vào tám giờ tối. Một đám người theo Cô dạ hàn tinh phân phó, đều mai phục tốt ai vào vị trí nấy. Quái vật công thành này được chia làm ba đợt, đợt thứ nhất là đám quái so với màn cấp thấp hơn 10 bậc, đối với lực chiến đấu trâu bò của đám người Thị huyết minh mà nói thì chỉ coi như

làm nóng máy. Đợt thứ hai cấp bậc quái bằng bọn họ, cũng không phải là uy hiếp quá lớn, nhiều lắm cũng chỉ có chút mệt người. Điều khiến cả đám bọn họ không dám coi thường chính là đợt hàng tuyển lượt thứ 3, toàn bộ quái đều là các anh mẫn cấp tụ tập lại. Đây mới là lá bài áp trận trong ba trận công kích này, cũng là đối thủ khiến Thị huyết minh đau đầu nhất. Nếu như thua, vậy chẳng còn ý nghĩa gì nữa, cố gắng trong ba ngày qua, toàn bộ bị hủy trong chốc lát.

Lưu Nguyệt đứng bên cạnh Cô dạ hàn tinh, nàng có chút khấn trương. Tuy nàng hiểu được Hiệp Hàm cùng Tam thiên đã đem cuộc chiến này suy nghĩ tính toán cặn kẽ nhiều lần, cố khắc phục không còn lỗ hổng nào nữa. Nhưng đứng trước vấn đề thắng thua trọng yếu thế này Lưu nguyệt cảm thấy có chút bất an khó chịu, đến những đứa động kinh như Thiển Thiển cùng Bóng đêm cũng hiếm hoi im lặng không nói.

Thời gian tựa hồ trôi qua thật mau mà cũng thật chậm chạp. Cả đám game thủ đứng trên tường thành như đồng thời cảm nhận được chấn động. “Bên tai truyền đến báo cáo của đội tiên phong: “Lão đại, quái tiến vào khe núi rồi.” Hiệp Hàm chưa nói gì, nhưng Yếu nhĩ mệnh tam thiên đã mở miệng nói: “Tiếp tục báo cáo tình hình, cẩn thận ẩn mình.”

Không bao lâu sau lại một nhóm tới báo cáo “Quái đang kẹt trong mỏ cạm bẫy ở khe núi, quân số đang giảm” Hiệp Hàm hình như rất vừa lòng với kết quả này, giọng Tam thiên cũng thoải mái một chút “Nhóm đầu tiên có bao nhiêu?” Nhóm bên kia im lặng tính toán một chút, nhắm sơ sơ rồi lại nói “Nhắm chừng không ít, khoảng 500 con.”

Khe núi ngoài Hàn Nguyệt Thành cũng không ngắn, ít nhất cũng được vài trăm mét, nhưng đều bị đám người Thị huyết minh cài đầy cạm bẫy, bố trí các loại cơ quan. Đứng ở cửa thành Lưu nguyệt cuối cùng cũng thấy những bóng đen ẩn hiện phía sâu trong hẻm núi, một đồng lớn quái vật nhắm Hàn Nguyệt thành mà đánh thẳng tới. Đám cạm bẫy bên ngoài đã khiến nhân số của chúng giảm bớt không ít nhưng mỏ quái còn lại vẫn không ngừng tiến lên, đập trên thi thể mà bước tới.

Lưu Nguyệt nhìn có chút nhú mày, đám quái này tính chuyên nghiệp cũng quá cao đi. Cứ đà này chẳng mấy chốc đã ngổ ngang đầy xác là xác. Đội chúng từ khe núi đi ra nhắm hướng Hàn Nguyệt thành thì số quái còn lại cũng chẳng còn được tới hai mươi mấy con. Cô Dạ Hàn Tinh quyết đoán hạ lệnh “Tiểu đội 1, bắn!” Nhóm bên cạnh được phân công phụ trách bắn liên xạ nổ không chút do dự phóng tên, quái vật còn chưa tới gần cổng thành đã ngã hết trên đất.

Trận đầu tiên giải quyết khá thoải mái. Mọi người vốn rất khấn trương giờ bắt đầu ổn định lại. Không nên nhanh chóng phân công một nhóm game thủ xuống thu thập đồ do quái phun ra, thêm một nhóm đi kiểm tra cùng chỉnh sửa lại mỏ cơ quan cạm bẫy. Bởi vì trận thứ hai cách trận thứ nhất khoảng 30 phút, mọi người có thời gian dư dả nên quyết định đem toàn bộ cạm bẫy đều xem xét sửa chữa lại một lượt.

Chờ khi bọn họ xong việc lui trở về trận thứ hai cũng nhanh chóng bắt đầu. Nhóm tiên phong ở kênh truyền thanh thông tri “Lão đại, nhóm thứ hai tới rồi, đại khái hơn một ngàn con.” Lưu Nguyệt nghe âm thanh trấn định lạnh lùng cùng thường ngày không khác bao nhiêu của Hiệp Hàm vang lên “Nhóm bắn tên chuẩn bị, nhóm cận chiến cùng ma pháp đợi lệnh.” Từ xa một mảnh đen nghịt dày đặc đang không ngừng tiến tới khe núi, từ trên thành có thể cảm nhận được sự rung động truyền tới. Điều này chứng minh tốc độ di chuyển của nhóm quái này không tồi.

Đội ngũ này so với nhóm đầu càng thêm khí thế, thấy chết không sờn một đường thẳng tiến, phía trước trùng trùng ngã xuống phía sau liên tục tiếp giẫm đạp lên thi thể mà tiến bước. Cũng không biết đã chết bao nhiêu, chỉ biết đến khi thấy chúng ra khỏi khe núi nhắm hướng tiến đến thành trấn, Lưu Nguyệt xuyên qua bóng dáng chúng liền thấy phía sâu bên trong hẻm nhỏ thi thể đầy đất, xung quanh còn ánh lên không ít kim tệ chói lóa.

“Tiểu đội 1,3,5, bắn! 2,4,6 tiếp ứng.” Lưu Nguyệt còn chưa lấy lại tinh thần bên phía Hiệp Hàm đã cất tiếng chỉ huy. Từng nhóm phóng tên mang một trời mưa tiễn đem đám quái còn chưa kịp làm trò gì gần chân thành ghim kim, đem từng đám từng đám dồn rùng. Nhưng số lượng chúng quá nhiều, phía trước vừa ngã xuống phía sau đã tràn lên, trong nhất thời cũng không thể ngăn chúng càng tiến gần tường thành hơn. Cô Dạ Hàn Tinh nhanh chóng đưa ra quyết định “Ma pháp công kích! Cận chiến chuẩn bị.”

Lại một rừng kỹ năng ma pháp hoa mỹ trong nháy mắt nở rộ trên tường thành, cảnh tượng tráng lệ này khiến hai mắt Lưu Nguyệt hoa lên, nàng nhìn từng cụm từng cụm kỹ năng tiếp cận mục tiêu đem số lượng

không lồ từng chút triệt hạ. Lưu Nguyệt ở một bên tham gia hỗ trợ, một thở phào nhẹ nhõm. Xem ra trận thứ hai này cũng không quá khó khăn.

Ai ngờ nàng còn chưa nhẹ lòng xong nhóm tiên phong đã thông báo “Lão đại, lại một nhóm nữa!” Cô Dạ Hàn Tinh nhìn không được nhíu mày “Là nhóm tinh anh sao?” Người nọ lập tức trả lời “Không phải tinh anh, vẫn là nhóm hai, hình như là quân cứu viện.” “Ừ” Y trả lời một câu ý đã biết rồi.

Không đợi y phân phó kế hoạch tác chiến, đội tình báo lại nói “Lão đại, phiền toái rồi. Có gần một trăm con phi hành quái.” Yếu nhĩ mệnh tam thiên nhìn không được cướp lời “Người có nhìn lầm không? Phi hành quái?” Giọng bên kia vang lên “Tuyệt đối không lầm, tốc độ di chuyển rất nhanh đã tiến vào khe núi rồi.” Lời hân vừa dứt Lưu Nguyệt đã thấy một đám đen đúa đông nghịt che khuất phần sáng trong hẻm núi, không ngừng hướng phía bên này di chuyển tới.

Nhìn lại phía dưới thành còn hơn chục con chưa diệt sạch, Cô Dạ Hàn Tinh quyết đoán phân phó “Tổ cận chiến ra thanh trừ sạch, tiểu đội nổ chuẩn bị nhắm bầu trời” Đám Không nên này giờ chờ đến phát chán, cuối cùng cũng được lên sàn, lệnh vừa truyền xuống liền hùng hổ lao ra, dưới thành từng trận quang đao lóe sáng. Khung cảnh cực kì hoa lệ.

Chưa kịp ngóng mắt thưởng thức, cái nhúm quái viện trợ đã nhanh chóng bay khỏi hẻm núi hiện ra trước mắt họ. Lúc này Lưu Nguyệt mới nhìn rõ quân đoàn này được tạo hình từ chim ưng. “Bắn tên!” Theo mệnh lệnh của Cô Dạ Hàn Tinh, đám quái ưng vừa bay vào phạm vi công kích liền bị bao phủ giữa một rừng cung tiễn.

Tuy rằng đã khiến chúng trở tay không kịp nhưng dù gì đám quái này cũng có ưu thế, thân ở trên không mà tốc độ di chuyển lại nhanh nên đội hình của chúng chỉ rối loạn chốc lát liền tản ra, tự động di chuyển trốn tránh. Từ lúc chúng phân tán ưu thế của tên nổ liền giảm hẳn, tốc độ tránh né của đám quái ưng này quá nhanh nên tác dụng của liên kích nổ không còn đất dụng võ.

“Hạ độc chúng!” Cô Dạ Hàn Tinh đột nhiên đổi chiến thuật, Lưu Nguyệt tuy rằng bị đám chim trên trời làm cho choáng váng đầu óc nhưng cũng kịp thời phát hiện ra một đoàn quân khác từ phía sau lao tới. Đó là một đám hải quái và rất nhiều Nagas mình người thân rắn. Đi đầu là một đám nagas tay cầm trường thương, phía sau là một đồng lớn hải quái hỗ trợ. Nhắm thẳng thành trì lao tới.

*Nagas là mình người đầu – đuôi đều là rắn, toàn thân đều là vảy, tay cầm loan đao or trường thương. đều ai coi chiến fin sẽ biết. Or lên a gugò tra sẽ ra.

Cô Dạ Hàn Tinh đương nhiên cũng thấy được, y phân phó đội tiểu đội nổ 2,4,6, tổ cận chiến, ma pháp. Toàn bộ cùng khai hỏa. Trước đem hải quái giải quyết bởi vì hải quái sử dụng là ma pháp phạm vi lớn, nếu không diệt trừ trước càng lâu sẽ càng phiền. Dưới phân phó của y toàn bộ ánh sáng kỹ năng cùng quang đao đều lóe lên bao phủ một vùng. Mà lúc này, đám nagas ở dưới chân thành cũng vùng thương ném mạnh lên công kích, lực sát thương mạnh mẽ khiến không ít game thủ vô ý nháy mắt tuột mất nửa cột máu.

Nhóm trị liệu Lưu Nguyệt nhanh chóng sử dụng kỹ năng thêm máu phạm vi rộng, tuy hao nhiều lam nhưng trong trận chiến kiểu này thì có tốn hơn chút nữa cũng chẳng hề hấn gì. Về phần dụng độc của đám game thủ ngũ độc thì khỏi nói, đám quái ưng da dày máu trâu vẫn bị bọn họ phóng cho vài phát thuốc, chỉ trong vài giây đến da cũng chẳng còn.

Đám quái dưới tường thành sau khi bị một rừng kỹ năng điên cuồng công kích, gần như tuyệt diệt. Còn lại một ít vẫn ngoan cố chống đỡ nhưng nhìn chung trận thứ hai này coi như đã toàn thắng. Giọng nói lạnh lùng trong trẻo cùng trấn định của Cô Dạ Hàn Tinh lại một lần nữa vang lên, không nhanh không chậm. “Ma pháp càn quét quái ưng, cận chiến dọn sạch phần còn lại ngoài thành.” Chẳng mấy chốc dù là chim trên trời hay rắn trườn dưới đất đều bị diệt không còn một mảnh. Mấy nhóm game thủ lại chia ra người thu dọn chiến trường, người thì phân phát được phẩm hữu dụng, người thì đi sửa chữa cạm bẫy, chờ cho trận chiến thứ ba.

Yếu nhĩ mệnh tam thiên thừa dịp xả hơi này mà hướng Cô Dạ Hàn Tinh hỏi “Hàn tinh, đám cứu viện thứ hai kia là sao nhỉ? Trên diễn đàn đầu thấy nhắc tới.” Cô Dạ Hàn Tinh cũng không rõ “Ta cũng không biết, có lẽ do tốc độ của hải quái chậm, cho nên mới bị bỏ lại ở tuốt phía sau.” Yếu nhĩ mệnh tam thiên bị quan nói “Hình như ta thấy đám quái này IQ càng ngày càng cao.”

Nghe hắn nói như vậy, Cô Dạ Hàn Tinh cau mày trầm mặt “Trận thứ ba này coi bộ dữ nhiều lành ít” Trải qua nhắc nhở của Yếu nhĩ mệnh tam thiên, Cô Dạ Hàn Tinh bắt đầu hồi tưởng lại trận đánh vừa rồi, cảm thấy đám quái đầu tiên chính là loại không nảo mà đám thứ hai tựa hồ thông minh hơn hẳn, đã thế còn chia ra làm ba quân Thủy – bộ – không. Bộ binh tiên phong, không quân đánh lên, cùng thủy quân dùng ma thuật áp trận.

Nếu IQ quái vật càng ngày càng cao, thì trận thứ ba kia sẽ như thế nào? Cô Dạ Hàn Tinh bắt đầu cảm thấy thú vị Trong lòng y ẩn ẩn mong chờ trận thứ ba này mau tới.

67. Chương 67: Đột Công Kích Cuối Cùng

Trận thứ hai cuối cùng cũng trôi qua, vài phân đội lại được phân công nhanh chóng chạy đi càn quét chiến trường. Phần cạm bẫy dày đặt trong khe núi vì bị cả đại quân nhun nhúc quái chà đạp mà hư hỏng toàn bộ không thể sửa chữa được nữa, mở cơ quan còn lại hầu như cũng bị phá hư chẳng lưu lại gì. Khi phân đội phụ trách sửa chữa báo cáo lại tình trạng, khiến Cô Dạ Hàn Tinh nhin không được nhịu mày.

Tuy đám cạm bẫy đó tác dụng đem lại không lớn nhưng ít nhiều cũng làm giảm một chút tốc độ hành quân của đám quái, hơn nữa còn có thể tổn thất một chút sức chiến đấu của đối phương, có còn hơn không mà. Bây giờ trận thứ ba chưa tới mà hàng họ thì đã không thể dùng tiếp, quả thật khiến toàn dân rơi vào thế bị động. Yếu nhĩ mệnh tam thiên cũng biết tình hình bất lợi, hắn mở lời đề nghị “Xây lại toàn bộ không kịp rồi, không bằng tận lực sửa chữa được nhiều thì sửa?”

Cô Dạ Hàn Tinh không quá đồng ý với ý kiến này, khe núi sâu như vậy mà thời gian chỉ còn ba mươi phút. Một lần nữa sửa chữa xây dựng lại cơ quan cạm bẫy là chuyện không tưởng, lúc trước họ phải tốn nửa ngày trời mới đem hẻm nhỏ đó lấp đầy.

Thời gian càng trở nên khẩn cấp thì y so với người khác càng tỏ ra trấn định.

Toàn bộ bang chúng đều im lặng chờ y ra lệnh. Đại khái chừng một phút sau, âm thanh lạnh nhạt của y vang lên “Nhóm cận chiến nghe lệnh đem tài liệu xây thành còn thừa lại toàn bộ chất hết trong hẻm núi, đem cỏ tranh phủ lên trên. Tốc độ phải nhanh.” Mệnh lệnh vừa ra Không nên liền kêu vài nhóm nhanh chóng thi hành.

Yếu nhĩ mệnh tam thiên ngậy người một lúc sau đó hạ giọng nói, bên trong còn ẩn ẩn ý cười “Cũng chỉ có người, ta sao lại không nghĩ ra chiều này nhỉ?” Thì ra lúc trước do vội vội xây thành, còn rất nhiều nguyên liệu nào gỗ nào trúc nào gạch vụn tã lả chất đầy thành đồng vẫn chưa bị vứt bỏ.

Vì thế Cô Dạ Hàn Tinh mới nghĩ lợi dụng đồng phế vật này gia công thêm. Tuy rằng chẳng có chút lực sát thương gì nhưng ở thời điểm nguy cấp, không tài liệu không thời gian, thì lợi dụng đồng tạp nham đó làm giáo trúc chống gỗ dù không tổn hại được kẻ địch, nhưng kéo dài chút thời gian hành quân của lũ quái cũng rất hiệu quả.

Tài liệu gỗ trúc linh tinh đã qua sơ chế này ở thời điểm quan trọng cũng có thể đem lại tác dụng không nhỏ, mọi người biết thời gian không còn nhiều nên cố gắng tận dụng từng giây từng phút. Đợi tới khi đội tiếp ứng cuối cùng đem lớp rơm rạ phủ lên che chắn xong, mọi người lập tức lui về Hàn Nguyệt thành. Toàn bộ im lặng chờ đợi tin tức của nhóm tiên phong.

Bất chợt một giọng nói kinh hoàng truyền đến “Lão đại! Cái này... không thể tin được?!” Cô Dạ Hàn Tinh tựa hồ sớm đã đoán được không chút bất ngờ nói “Đừng kích động, thấy cái gì thì báo cáo đi.” Yếu nhĩ mệnh tam thiên cũng hứng thú hỏi “Sao vậy? Gặp quỷ?”

Bên kia hít một hơi sâu thận trọng nói “Lão đại. Nhóm thứ ba này là quân đội.” Yếu nhĩ mệnh tam thiên nghe không rõ hỏi lại “Cái gì quân đội? Nhóm thứ hai không phải cũng thế sao?” “Lần này mới thật sự là quân đội! Ngay đến máy bắn đá, thang công thành đều đem tới.” Tình huống này tựa hồ còn hơn những gì

Cô Dạ Hàn Tinh đã tính toán từ trước, y nhện không được nhúu mày nhưng sau đó vẫn bình tĩnh nói “Bảo cáo tình hình cụ thể, cùng nhân số.”

*Thang công thành này là loại có to vững trãi như máy bắn đá, có chân trụ không phải loại thang leo 2 que tre như nhà mình nhé, như vậy khi áp sát tường thành mới vững không sợ bị lật đổ.vì sao phải giải thích cụ thể coi tiếp sẽ biết.

“Xe bắn đá 12, thang công thành 20, cung tiễn thủ khoảng 200, kỵ binh thì tầm 100, còn lại đều là bộ binh đại khái cỡ 1000 quân.” Trong giọng nói của hắn có chút run rẩy khó tin được, tựa như không nghĩ tới quái vật công thành sẽ xuất hiện một đại quân quân đội thế này. Cô Dạ Hàn Tinh biết hiện quân tâm bị rối loạn, không khỏi mở miệng giải thích một câu “Mọi người đừng hoảng, nếu là công thành thì tình huống thế này cũng không kỳ quái. Dù sao cũng chỉ là quân đội NPC mà thôi chẳng lẽ chúng ta còn đánh không lại một cái máy?”

Ngữ khí của y như cũ không nhanh không chậm làm ọi người nghĩ y đã tính toán từ trước, vì vậy tim vừa treo cần cổ lần nữa lui trở về lồng ngực an an ổn ổn bình thường trở lại. Mọi người im lặng hướng về khe núi đón chờ nhóm bộ đội công thành trong truyền thuyết xuất hiện. Đội quân này so với hai đội đầu siêu cường hơn, IQ cũng cao cấp hơn rất nhiều.

Bọn chúng ở trước khe núi xếp thành từng hàng, khác hẳn hai nhóm đầu trực tiếp đi vào bên trong. Nhóm tiên phong rất chuyên nghiệp không ngừng cấp báo tin tức. Bên trong đội quân này dường như có một tên giống như chỉ huy, cưỡi ngựa cùng nhóm kỵ binh đổi vị trí lùi về phía sau. Đem nhóm tiên phong đang ẩn núp trốn mắt há hốc mồm.

“Lão đại! Bọn chúng điều chỉnh đội hình, bộ binh đi trước kỵ binh đi sau.” Người kia vội vàng nói chỉ sợ bản thân bỏ sót điều gì đó. Cô Dạ Hàn Tinh gật đầu hiểu ý “Không vội, bọn chúng định công phá cơ quan cấm bấy.” Lưu Nguyệt ở bên nghe xong khóe miệng thiếu điều muốn rút gân, đám NPC này cũng quá có nhân tính đi. Vốn nên trực tiếp xông vào thành cùng mọi người đánh một trận sinh tử, vậy là xong rồi chẳng phải sao.

Quả nhiên như lời Cô Dạ Hàn Tinh nói nhóm bộ binh này bắt đầu chậm rãi tiến vào. Giữa đồng trống ngang đầy rơm rạ che phủ, chúng từng bước từng bước đem cấm bấy phá hủy, từng chút từng chút tiến vào tựa hồ không hề sốt ruột, không hề bận tâm tới thời gian. Chẳng lẽ là đang so kiên nhẫn? Bên này mọi người chờ đợi đến phát lo, vất vả bố trí cấm bấy cứ thế bị bọn chúng hủy hết. Kia không phải gọi là tự tìm bất mãn sao, mà càng bức mình hơn là vốn định dùng bấy để kéo dài tốc độ cùng tiêu hao sức chiến đấu của chúng ai ngờ một chút tác dụng cũng hoàn toàn không có.

Ở giữa một đám game thủ đang càng ngày càng mất kiên nhẫn, Cô Dạ Hàn Tinh như trước vẫn trấn định khiến Lưu Nguyệt có một loại cảm giác như thể mọi chuyện y đều nắm giữ trong lòng bàn tay. Y không nóng vội chỉ bình thần yêu cầu nhóm tiên phong chú ý chặt chẽ vị trí đám quái. Thời gian từng chút trôi qua, đối phương như trước không vội chậm rãi phá bấy, chậm rãi kéo xe thang công thành từng chút tiến tới. Ngay cả đám kỵ binh cũng thông thả dắt ngựa lững lờ theo sát phía sau.

Mãi cho đến khi tiên phương truyền báo cáo đến, nói toàn bộ đội quân đã hoàn toàn tiến vào khe núi. Khóe miệng Cô Dạ Hàn Tinh bắt giác gợn cười, nụ cười này làm cho Lưu Nguyệt không khỏi rét run, nụ cười này quá âm hiểm trực giác báo cho nàng y khẳng định đã chuẩn bị mai phục gì đó tốt lắm rồi.

Quả nhiên, giọng trong trẻo lạnh lùng của y vang lên “Không độc, Tay phải, tiểu đội các người bắt đầu công kích đi, Loan đao tiếp ứng.” Ngay cả Lưu Nguyệt luôn ngồi cạnh Cô Dạ Hàn Tinh cũng không ngờ tới, ở đâu ra mà vừa khéo vậy? Không độc cùng Tay phải không phải vừa rồi vẫn đang ở dưới chân thành sao, Loan đao từ khi nào lại chạy tới khe núi đó? Nhưng nàng cũng không có thời gian để lo cũng chẳng có sức mà lo.

Từ trên thành nhìn xuống đã có thể thấy được ít nhiều bóng hình đội quân đang tiến tới, mà sau khi Cô Dạ Hàn Tinh hạ lệnh, ở hai bên sườn núi bắn ra một rừng mưa tiễn nhắm khe sâu hướng tới. Đội quân đang chậm rãi đi tới phía trước đột nhiên bị công kích nhất thời trở tay không kịp, trong nhất thời hỗn loạn, đặc biệt là nhóm bộ binh dưới tình cảnh không có gì che chắn bị động thập phần, nhóm kỵ binh cũng theo đó bối rối không ít.

Tên chỉ huy cười hắc hắc kia dường như cũng không ngờ sẽ bị mai phục định lui về phía sau đang điều động đám lính quay đầu. Lúc này Loan đao đem theo tiểu đội đánh tới, lại một trận mưa tên oanh tạc, một lòng đem nhóm quái biến thành con nhím mới hả dạ. Lúc này bất giác tên chủ huy vung đao, tình huống bất chợt biến động, toàn bộ bộ binh kỵ binh như phát điên hướng về phía tường thành vọt tới.

Lưu Nguyệt nhin không được thở dài! Thế này mới đúng chứ, chúng mày là NPC a! Con người quá rất không làm cho người ta thích ứng, không đầu không đuôi lao về đây mới đúng với thiết kế trò chơi a. Lúc này đám bày đơn giản liền tạo ra công dụng, quái bộ binh tốc độ chậm hẳn mà nhóm kỵ binh muốn xông lên trước cũng không khả quan hơn. Vừa phải tránh mưa tên mà còn phải tránh né mớ hầm hố cạm bẫy khiến tốc độ của chúng chậm lại, chẳng mấy chốc đoàn kỵ binh uy vũ tiêu sái hơn phân nửa đều bị tên rơi hố lạc chẳng thể làm được gì.

Nhưng cũng có một ít kỵ binh lọt lưới chạy tới chân thành, nhưng ngay lập tức bị tên găm đầy người sức chiến đấu giảm hẳn. Trên tường thành tổ ma pháp lại không ngừng quăng xuống vài cái ma trận quần thể, những quái kỵ binh còn gượng được cũng đành phải bỏ mình. Mất thấy quân đoàn kỵ binh cứ thế bị diệt mọi người phần khích vô cùng, khí thế lại lần nữa dâng trào. Không riêng gì Lưu Nguyệt toàn bộ bang chúng càng thêm tôn sùng Cô Dạ Hàn Tinh, xem y như thần thánh. Dường như cái gì y cũng biết đem từng cử động của địch nhân nắm trong tay. Xem ra, đám quái trận thứ 3 trong truyền thuyết gì đó hiện tại cũng không quá đáng sợ nữa.

Mất thấy quái bộ binh của đối phương đã tới chân thành, tiểu đội liên kích nổ trong nhà đã chuẩn bị sẵn liền bắt đầu khai hỏa công kích. Lưu Nguyệt trông thấy một rừng mưa tên bao phủ bầu trời, đem đám bộ binh phía trước từng đám từng đám dồn ngã. Quan chỉ huy của đám quái bộ dạng bối rối, thế cục dường như đang nghiêng về phía bọn họ. Bỗng chợt quái bộ binh dùng thuẫn che chắn bảo hộ, cung thủ của chúng cũng bắt đầu hướng bên này công kích. Tên của chúng tựa hồ quấy hỏa được, vừa bay tới gần tường thành liền bốc cháy.

Trên tường thành Hàn nguyệt chẳng mấy chốc liền cháy một mảng lớn, rất nhiều game thủ bị trúng lửa chỉ còn nửa cột máu. Nhóm trị liệu của Lưu Nguyệt cũng rối tinh rối mù, không ngừng phóng ra mấy cái trị liệu quần thể. Cô Dạ Hàn Tinh không gấp, phản phó tổ cận chiến ẩn nấp gần đó nãy giờ lao ra gia nhập chiến trường. Đối phương tựa hồ không đoán ra bên này vẫn còn mai phục, khiến tần suất bắn của cung thủ bị quấy rối.

Chỉ huy đám quái cũng không phải ngồi không, bộ dạng như đang tính cách triệt hạ thành trì. Trường kiếm hần vung lên, đại quân phía sau tựa như thấy chết không sờn hung hổ, liều mạng đẩy thang công thành lao về phía tường thành, tốp này rơi liền có tốp khác thế chỗ tiến tới. Chẳng mấy chốc đã có hơn mười cái thang dựng bên tường thành. Tổ ma pháp vội vàng không ngừng dùng ma trận công kích lũ binh lính lúc nào cũng có thể bò trên tường thành.

Đối phương công kích liên tục khiến mọi người không kịp trở tay. Mấy chiếc xe bắn đá lại được đẩy tiến lên. Sau đó một màn mưa đá không ngừng phóng tới lao thẳng vào tường thành, khiến không ít game thủ không kịp né tránh ngum ngay tại chỗ. Đến Yếu nhĩ mệnh tam thiên thấy màn này cũng nhin không được lâu bầu “Quá âm hiểm! Hoàn hảo chúng ta không ăn xén ăn bớt nguyên liệu xây thành, bằng không chẳng phải một phát là đi đời nhà ma hết rồi!” Vương giả vô địch không bức xúc như hần nhưng cũng nhin không được nói thầm “Khó trách bắt chúng ta tự xây!”

Chiến cuộc trở nên càng căng thẳng, xe bắn đá của đối phương uy lực lớn gây nên không ít thương vong. Đột nhiên đội tiên phong truyền tin đến “Lão đại! Không tốt rồi!” Xem thái độ thất thố của hần Thiên Thiên nhin không được xen vào “Có gì thì nói thẳng đi, bọn ta bên này đang bận điên lên đây nè.”

“Thiên hạ vô địch mang theo Thiên hạ hội giết đến!” Hần hít sâu một ngụm rồi mới cất thành tiếng. Lời hần vừa ra liền đem tinh thần toàn bộ game thủ Thị huyết mình kéo xuống. Thiên hạ vô địch đầu phải loại tốt lành mà góp lửa đem đông, cái đồng người ngựa đang tới đó vừa nhìn đã biết, là địch không phải bạn.

68. Chương 68: Thần Thoại Bất Bại

Ngay tại lúc mọi người rối loạn không biết phải làm sao thì thanh âm trong trẻo lạnh lùng của Cô Dạ Hàn Tinh vang lên, như có ma lực khiến mọi người an tĩnh lại “Đừng hoảng. Tổ cận chiến áp chế, tổ ma pháp tiếp viện, tổ trị liệu hỗ trợ. Quấy rầy tấn công chúng.” Mọi người nghe theo y phân phó nhanh chóng tập trung lại đem đội quân quái vật đàn áp xuống.

Quả nhiên, có sự tham gia của ma pháp dưới chiến trường, lực công kích bằng hỏa tiễn của đối phương giảm mạnh. Tổ tiền thủ ẩn sau hốc bắn tên trên thành cũng không bị thương tổn mấy. Yếu nhĩ mệnh tam thiên dẫn đội ám bộ phi thường lưu loát triệt hạ mấy chiếc xe bắn đá, khiến cường độ công kích của chúng cũng giảm hẳn.

Mà Không nên, vung trường thương, rất có tác phong của đại tướng gia mang theo một tổ cận chiến vọt tới đội ngũ kẻ địch, đem tiền tuyến của đối phương đảo loạn một hồi, phía sau lại không ngừng bắn ra mấy đợt ma trận quần thể. Chỉ trong chốc lát tình thế liền bị Thị huyết minh khống chế. Lúc này mọi người không ai không bội phục sự trấn định cùng quyết đoán của Cô Dạ Hàn Tinh, y dường như là kẻ duy nhất không bị cảm xúc ảnh hưởng, là người lý trí nhất trên đời.

“Bọn họ đến đâu rồi?” Cô Dạ Hàn Tinh hỏi, tiểu đội tiên phong lập tức báo cáo “Bọn họ tập hợp xong, khoảng 300 người, đang chuẩn bị vào khe núi.” Không độc, Tay phải, hai người đem tiểu đội chuẩn bị, tiểu đội Loan đao trước ẩn nấp chờ họ tiến vào đã.” Tuy không biết Cô Dạ Hàn Tinh muốn làm gì nhưng mọi người đều nhất nhất chấp hành mệnh lệnh y đưa ra.

Nhìn đại quân tập kết thứ ba vốn quy mô hùng hậu bị áp chế, Cô Dạ Hàn Tinh có chút thở phào. Bên trận tuyến quái vật, vì cung thủ bị quấy rối cùng bộ binh mất đi ưu thế mà hỗn loạn thành nùi, tên chỉ huy đứng giữa đại quân tựa hồ bối rối không ngừng vung kiếm.

“Đội cận chiến tiếp tục chèn ép buộc chúng lui vào khe núi. Tổ ma pháp toàn lực công kích.” Y một bên đánh giá tình thế một bên quan sát xung quanh. Rất nhiều game thủ die trong trận chiến không ngừng truyền tổng trở về, lại không chút nao núng lập tức nhảy vào đại đội quái tiếp tục cuộc chiến.

“Lão đại, Thiên hạ hội tiến vào khe núi rồi.” Phía trước lại truyền tin đến. Cô Dạ Hàn Tinh hí mắt tà tà cười, “Loan đao theo đuôi, mai phục.” Tuy không biết Cô Dạ Hàn Tinh kêu bọn họ mai phục để làm cái gì nhưng Lưu Nguyệt nhìn nụ cười tà ác trên mặt y, đột nhiên khẳng định y đã sớm chuẩn bị bằng không làm sao cười gian được thế, tựa hồ sớm đã đào hố chỉ chờ Thiên hạ hội cứ vậy nhảy vào.

Cô Dạ Hàn Tinh điều một tổ cận chiến khác cùng Không nên gây áp lực sát bén chèn ép, hơn nữa phía sau là từng đợt ma trận triền miên không dứt khiến đại đội quái ngăn cản không nổi. Đám quái tuyển đợt ba này IQ rất cao, hành vi nhân tính hóa, nên khi thấy đại đội chống đỡ không nổi bất giác muốn rút lui trở về. Chỉ chốc lát sau chúng đã rút về khe núi sâu.

Lập tức Cô Dạ Hàn Tinh cất tiếng “Phóng hỏa cho ta!” Bọn Lưu Nguyệt còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra thì ló vào khe núi đột nhiên bốc cháy hừng hực, lửa lan cực nhanh. Thật không biết Hàn tinh đã phân phó Loan đao cái gì.

Không đợi nàng suy xét kỹ càng, liền nhìn thấy đại đội của Thiên hạ vô địch cũng đã tiến sâu trong hẻm núi. “Bắn!” Lệnh vừa ban ra, tiểu đội mai phục ở hai bên sườn núi đồng loạt rút cung phóng tên, đem biển tên bao trùm hốc sâu hun hút. Loại công kích kiểu này đến quái đợt ba da dày máu trâu còn chịu không nổi huống chi mà mở game thủ máu ít da mỏng, nên chỉ trong chốc lát đại đội do Thiên hạ vô địch đem tới đã thiếu mất một phần ba.

Thiên hạ vô địch vẫn cho rằng trận thủ thành đại chiến của Thị huyết minh đang vào lúc gay cấn, nào ngờ được Cô Dạ Hàn Tinh với cái liên minh không bao nhiêu người này lại cho vài tiểu đội mai phục hai bên vách núi. Đây là nói, y có tự tin rằng chỉ dựa vào số ít còn lại cũng đủ bảo vệ thành.

Khi bọn hắn tiến vào bên trong khe sâu ló vào đột nhiên dấy lên một trận lửa cháy kịch liệt, lúc này hẳn ý thức được bị mai phục nhưng đối mặt với ngọn lửa hừng hực kia hẳn không còn lựa chọn nào khác là đi tiếp. Vọt vào sâu bên trong hẻm núi lại đụng ngay đại đội quái vật đang lui binh. Thiên hạ vô địch cảm thấy

may mắn đến rồi vọng tưởng muốn phối hợp với đám quân công thành này đem thành trì bên Thị huyết mình cày nát.

Đáng tiếc hẳn còn chưa kịp cao hứng, đã bị hai làn mưa tên từ hai bên sườn núi dọa sợ, như thế nào ở đây cũng có mai phục. Cô Dạ Hàn Tinh đoán trước được hẳn sẽ bắt ngờ đánh tới? Mắt thấy người của Thiên hạ hội chết thảm, Thiên hạ vô địch quyết định bằng mọi giá phải đem anh em còn lại đột phá vòng vây.

Cô Dạ Hàn Tinh thản nhiên lên tiếng, “Toàn thể lui. Đốt!” Tổ cận chiến lập tức xoay người ly khai làm cho không chỉ Thiên hạ vô địch ngẩn ra, mà đám quái vật cũng không khỏi choáng váng không hiểu vì sao bọn họ đột nhiên rút quân. Thiên hạ vô địch lúc này mới phát hiện toàn bộ khe núi đều chất toàn gỗ tre rơm rạ. Lúc này hẳn mới hiểu ra hét toán lên bảo đám anh em nhanh chạy về phía trước.

Game thủ Thiên hạ hội thấy hẳn gào lên lập tức hướng Nguyệt hàn thành chạy ra. Nhưng đã không còn kịp, ngay khi tổ đội Thị Huyết Đường rời đi đã lập tức châm lửa, hai tiểu đội ở hai sườn núi cũng châm lửa vào đồng rơm rạ. Cỏ tranh bốc cháy khói đen mù trời ngăn cản cước bộ của đám người Thiên hạ hội. Cạm bẫy trong khe núi đều là gỗ tre phủ đầy rơm rạ, là một loại vật liệu thiên nhiên dễ dàng bắt lửa.

Nên khi đám ám tiễn trốn hai bên sườn núi nhận được lệnh rút lui của Cô Dạ Hàn Tinh liền mở lò châm lửa. Đem đồng tài liệu dễ cháy kia thiêu đốt hừng hực cháy đỏ cả một màn hình. Đến cả Tay phải thần thánh là người thêm sát cũng không khỏi sợ hãi cảm thán một câu, này đúng là địa ngục nhân gian! Trong biển lửa rất nhiều bóng người giãy dụa rên rỉ rồi từ từ ngã xuống. Thật sự là thảm thiết vô cùng.

Thiến Thiển nhìn màn hình đỏ ngầu trước mặt nhin không được mở miệng nói “Tìm kiếm cả đời trong biển lửa là đây!” Lưu Nguyệt nghe lời này nhin không được bật cười, xong lại cảm thấy không được hay lắm. Một màn rực rỡ trước mặt đến quân đoàn quái cũng không sống nổi nói chi là mấy trăm người của Thiên hạ vô địch. Không biết lúc này đây hẳn đang nghĩ gì nữa.

Rõ ràng là đoán chắc thời gian, muốn lợi dụng giờ khắc Thị huyết mình yếu ớt nhất mang nhân mã bắt ngờ đánh tới, lại trúng mưu kế của Cô Dạ Hàn Tinh, một người cũng chưa giết mà toàn quân đã bị thiêu chết. Lưu Nguyệt cảm thấy nếu gặp phải tình huống như vậy nàng cũng gượng không nổi. Chuyện này hẳn sẽ để lại trong lòng Thiên hạ vô địch một vết thương lớn từ giờ về sau đừng mong thắng lưng trở lại được nữa.

Vì thế, Lưu Nguyệt đối với biển lửa đang nhỏ dần phát biểu cảm khái “Xuất sư vị tiếp thân tiên tử, trường sử anh hùng lệ mãn khâm.” Nàng vừa nói xong, Thiến Thiển ở bên cạnh cười rộ lên “Cái này là đáng tội! Ai bảo trong lòng có quỷ, nếu hẳn không vô sỉ thừa cơ đánh lén chúng ta thì đâu có chết thảm như vậy. Bất quá lão đại liệu sự như thần khiến người ta bội phục muốn chết.”

*Chưa ra trận thân đã chết, lịch sử anh hùng nước mắt chảy thành hàng.

Cô Dạ Hàn Tinh không có đáp lời, chỉ tùy ý nhếch mép cười cười, sau đó dẫn đầu xoay người hướng Hàn nguyệt thành đi đến. Nhìn Hàn nguyệt thành bị ba đợt quái vật công kích trong lòng y không khỏi thổn thức, trò chơi này dù thiết kế có nhân tính hóa thế nào, trông giống thật thế nào nhưng kỳ thật nó vẫn chỉ là trò chơi. Nhưng vừa rồi trong khoảng thời gian thủ thành, y nhin không được đã đắm chìm vào đó, cái cảm giác “Người còn thành còn, thành mất người vong” tràn ngập trong thân thể y, loại tâm tình này hẳn cũng giống như những chiến sĩ thủ thành thời khi lập quốc xa xưa.

Hệ thống đột nhiên hiện lên dòng chữ đỏ to tướng “Chúng mừng Thị huyết minh thủ thành thành công. Hàn Nguyệt thành chính thức tấn chức lên thành trấn trở thành chủ thành đầu tiên được kiến tạo. Game thủ Cô Dạ Hàn Tinh có thể đến hoàng cung Trường an nhận phần thưởng hạng nhất.”

Hệ thống phát ba lần đoạn tin bằng chữ đỏ xong toàn bộ trò chơi lại bắt đầu sôi trào. Kì thật có rất nhiều game thủ hứng thú với tin tức công thành vẫn im lặng chờ đợi, họ muốn biết Thị Huyết Đường trong truyền thuyết có hay không lại tiếp tục vươn lên hay cứ như thế biến mất trong dòng lịch sử. Nhưng là hôm nay xem ra, Cô Dạ Hàn Tinh cùng Thị Huyết Đường lại đem truyền thuyết bất bại của họ một lần nữa kéo dài.

69. Chương 69: “bát Quái” Phát Sinh Tranh cãi

So với Thị huyết minh từng bừng náo nhiệt thì tình cảnh hiện tại Thiên hạ hội đúng là gây ông đập lưng ông, khí thế rời rạc. Chuyện bọn họ đánh lên Thị huyết minh bị đưa ra ánh sáng, chơi xấu không đắc thủ mà còn chưa giết được người đã bị người giết, toàn quân bị diệt thảm bại ra về. Sự tình này trong nhất thời trở thành trò cười cho toàn bộ trò chơi.

Vô lâm tiểu tiểu sinh được xem như bà tám hàng đầu trong game, chuyện vốn kinh thiên khiếp địa, quỷ khóc thần sầu, tân cổ chưa từng có, bi thảm cực kì, lại được dịp trả thù. Thông tin hả khiến người ta hả lòng hả dạ như vậy nếu không cho hẳn truyền ra, chẳng khác nào bắt hẳn ăn độc được, khiến hẳn ăn không ngon ngồi không tốt, đến ngủ cũng ngủ không được sao.

Vì thế, căn cứ vào đủ loại nguyên nhân trên, bị kịch Thiên hạ hội rốt cục cũng phô bày ra nhân thế!

[Thế Giới] [Vô độc bất trượng phu]: Nhiệt liệt chúc mừng Thị huyết minh chúng ta thủ thành thành công! Trước sau như một, bách chiến bách thắng!

[Thế Giới] [Thanh mai lục trà]: Chúc mừng chúc mừng a! Ta đại biểu gia tộc trà xanh, hướng Thị huyết minh chân thành chúc phúc, hy vọng Hàn nguyệt thành của các vị càng ngày càng lớn, càng ngày càng phần hoa! Sau này chúng ta có ghé ủng hộ nhớ ưu đãi là được.... (*Trà xanh mơ, or trà xanh trái mơ, cây mơ trà xanh.)

[Thế Giới] [Bóng đêm]: Hàn nguyệt thành chính thức thăng cấp lên thành trấn, mời chào chủ thương các nhà tham gia liên minh, ai có hứng thú mật ngữ ta!

[Thế Giới] [Một mảnh tình thâm]: Tình nghĩa minh chúng ta chân thành chúc phúc các vị, hy vọng Thị huyết minh càng ngày càng cường đại!

[Thế Giới] [Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Tin tức mới nhất! Tin tức độc quyền có một không hai đây! Tuyệt đối chấn thiên động đất, mưu đồ muốn phá hoại trị an, âm mưu xấu xa dơ bẩn nhất trong game từ trước tới giờ đây!

[Thế Giới] [Kẹo mạch nha]: What? Chuyện gì a? Lần này lại có tin tức gì nữa vậy?

[Thế Giới] [Thiên chi ngân]: Tiểu huynh, người mỗi lần xuất hiện đều chấn động muôn phần a! Lần này lại có chuyện gì hả?

[Thế Giới] [Đứng nổ súng là ta]: Đừng có nhử! Nhanh nói đi! Đều chờ nghe bên dưới đây, đàn ông chút đừng có liêu quá a!

[Thế Giới] [Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Mọi người đừng vội, để tiểu sinh chậm rãi nói! Trước khi cung cấp thông tin cũng phải để tiểu sinh đây sắp xếp từ ngữ đã chứ...

.....

Lưu Nguyệt cùng Cô Dạ Hàn Tinh sau khi chấm dứt công thành liền đến thành Trường an do sau khi hệ thống thông báo tin tức nói Cô Dạ Hàn Tinh có thể tới hoàng cung lãnh thưởng. Y vốn tính trước tiên cùng anh em trong liên minh dọn dẹp chiến trường, đem mọi chuyện tổng kết một chút.

Nhưng lại chịu không được thỉnh cầu của Lưu Nguyệt đang bị con quỷ tò mò đeo bám, mà bản thân y cũng muốn rút cuộc hệ thống sẽ tặng gì cho họ. May là anh em trong Thị huyết minh đều rất nghĩa khí, cũng rất hào hiệp, nói y chỉ huy một rồi cảm thông y tốn nhiều chất xám, nên tự động ôm hết mọi việc nhường không gian thời gian riêng tư cho y, để y mang Lưu Nguyệt đi hưởng thụ lãng mạn.

Hai người vừa đến thành Trường An xong, liền phát hiện kênh Thế Giới ảm ỉ huyền ảo, có người đại diện một nhà chúc mừng, có người đơn lẻ nói chúc phúc, còn ít lời chào mời thương nhân. Sáng chói nhất là phần tin tức bát quái của Vô lâm tiểu tiểu sinh. Lưu Nguyệt vốn không hay nhiều chuyện nhưng từ hồi chơi trò chơi này, vô tình lại thích xem mấy chuyện giang hồ linh tinh, cùng vài tư mật khó nói thế này. Mà đương nhiên đại bộ phận game thủ có ai mà không có chút tâm lý tò mò như vậy, bởi thế tin vừa ra toàn dân đều sôi trào châm ngòi đốt lửa.

Cô Dạ Hàn Tinh ở bên cạnh thấy Lưu Nguyệt mắt không rời nổi màn hình, liền biết cô nàng bị thị phi hấp dẫn rồi. Tuy y không quá hứng thú lắm nhưng nhìn bộ dạng hưng phát của nàng, y không khỏi dừng lại, đến bên cạnh ngồi (*Đả tọa) chờ nàng xem đủ rồi mới cùng đi lãnh thưởng.

Lưu Nguyệt nhìn thấy Vô lâm tiểu tiểu sinh ở kênh Thế Giới truyền bá tin tức trong lòng cũng đoán được hẳn đang tính nói tới chuyện gì.

[Thế Giới][Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Ta nói, hôm nay quái vật công thành, ba đợt quái công chiến đợt sau so với đợt trước càng dữ dội, càng tiến công càng thêm mãnh liệt, ngay tại thời điểm chúng ta đang cùng đợt đại quân thứ ba của lũ quái vật chiến đấu gay cấn! Ngay tại thời khắc đứng trước sinh tử tồn vong, lại xuất hiện một màn vô sỉ cực độ!

[Thế Giới][Ngày sau hãy nói]: Thời khắc mấu chốt sao lại dừng lại! Làm đàn ông tới kỳ mà nheo! Nhanh nhanh tiếp tục a!

[Thế Giới][Ta đến già đậu phộng]: Đúng vậy đúng vậy, ngay đến đậu phộng ta cũng thấy không được nha, đồ lười người mau kể tiếp đi!

[Thế Giới][Bồ đào quả quả]: Tiểu đại ca, người đừng lần nào cũng như vậy khiến mọi người mất hết khẩu vị, hại chết người a.....+_+

[Thế Giới][Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Điều không phải tại tiểu sinh cố ý nhử hàng, tiểu sinh là đang cân nhắc xem miêu tả sao cho rõ ràng một chút.

[Thế Giới][Thiên chi ngân]: Ai nha, cân nhắc cái gì chứ, cũng không phải thi viết văn cho cao đẳng văn chương, nhanh đi!

[Thế Giới][Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Ngay thời điểm cả đám anh em Thị huyết mình chúng ta quyết định cùng đại đội quái vật sống mái sinh tử. Đột nhiên bên ngoài Hàn nguyệt thành xuất hiện một nhóm thế lực mới, bọn họ tập hợp khoảng 300 người. Thừa dịp chúng ta đều thương vong thảm hại, dự định chơi trò bộ ngựa bắt ve chim sẻ đứng sau! Muốn biết cụ thể như thế nào, thỉnh chờ xem nội dung ở tập sau! Thỉnh chờ thỉnh chờ....

[Thế Giới][Bồ đào quả quả]: Đừng có trêu người như vậy chứ! Còn nói không phải muốn phá hư khẩu vị người ta, mỗi lần đến vấn đề mấu chốt lại ông ẹo!

[Thế Giới][Vãn huyết chiến như xưa]: Tiểu ca người rất không phúc hậu, loại thời khắc này, người sao có thể dừng! Đàn ông không thể nói dừng là dừng được đâu, nhanh lại khiến anh đứng lên nào! Phù dung tỷ, hãy cẩn thận thân mình!

.....

Lưu Nguyệt vừa xem vừa cười, Vô lâm tiểu tiểu sinh này nàng nhìn hẳn hồ nháo cũng quen rồi. Người này chính là chỉ sợ thiên hạ không loạn, lần nào mà không đem mọi chuyện làm cho rối tinh lên, thì hẳn sẽ không vui. Nhìn Thế Giới bị hắn làm cho tức hộc máu Lưu Nguyệt nhìn không được cười trộm, mị lực của buôn dưa lê thật sự là vô cùng vô tận!

Mọi người vẫn không từ bỏ tại Thế Giới thúc giục cuối cùng cũng thỉnh được Tiểu đại gia bước ra. Bất quá chỉ thấy hắn im im trở bộ dạng giận mà không dám nói, mà có nói cũng là do thiên hạ ép buộc, một lúc sau mới chậm rãi mở lời.

[Thế Giới][Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Các người tội gì bức ta, ta chính là không muốn nói quá rõ ràng, tính giữ chút mặt mũi cho người ta. Lần này người ta cũng không làm gì quá dọa người, một góc áo nhà chúng ta người ta còn chưa đụng vào được, bên chúng ta một người cũng không tổn thất mà người ta thì toàn quân bị diệt! Đến cửa Hàn nguyệt thành còn chưa kịp ngó, chắc! Mặt mũi từ trong ra ngoài đều mất sạch.

[Thế Giới][Thống nhất băng hồng trà]: Thiệt hay giả? Là người bang phái nào mà thiếu đạo đức như vậy! Thiệt là quá dọa người a! Coi như Tiểu ca giúp bọn chúng giữ mặt mũi chứ nếu công bố ra, còn có thể nào loạn trên giang hồ sao.....

[Thế Giới][Bồ đào quả quả]: Sự thật lại chứng minh, Hàn tinh Đại Thần là không gì không làm được! Toàn bộ những ai muốn đả động vị trí Đại Thần, muốn mưu toan phá hoại Đại Thần là không sáng suốt,

đây là các người tự tìm đường chết a! Tiêu diệt, tiêu diệt!

[Thế Giới][Đóa hoa phiêu linh]: Quả quả! Đủ, toàn thể chúng ta đều biết người là fan cuồng của Đại Thần.....

[Thế Giới][Phá quân tinh]: Tuy rằng không liên quan đến ta, bắt quá loại hành vi ti bỉ này, thật là không có đạo nghĩa. Bất kể là do bang phái nào làm thì cũng nghe rõ dùm, sau này nín mông lại mà làm người! Các người đem mặt mũi dân giang hồ chúng ta phá hết sạch!

[Thế Giới][Thiên hạ có quỷ]: Tao X! Mẹ nó, các người không để người ta yên à, ầm ầm ỉ ỉ cả đêm, yên tĩnh một chút được không bộ tưởng mình là cứu thế chủ à? Các người muốn dọa ai hả? Làm như bản thân cao thượng lắm không bằng?

.....

Lúc ấy toàn bộ kênh Thế Giới lặng im trong ba mươi giây, sau đó giống như hồng thủy vỡ òa ra, náo nhiệt hẳn lên!

[Thế Giới][Thiên chi ngân]: Ha ha ha! Đây là ngu xuẩn tự đi ra thừa nhận! Tuy rằng âm hiểm thiệt nhưng do hôm nay nhân hòa địa lợi, tiên cơ bị người ta chiếm hết, đến góc áo người ta cũng chạm không được liền out cả đoàn. Giờ còn ở đây ra mặt nói chuyện!

[Thế Giới][Tao là ông nội mày]: Đại gia ta off ra diễn đàn dạo chơi, lại bị người ép bỏ trở vào game, giờ xem được tin này cũng mất hết cả hồn a. Hiện tại xem như chân tướng rõ ràng!

*Nhớ có nick này rồi mà ko nhớ lúc trước ghi là gì thôi thì ai nhớ nhắc tó.

[Thế Giới][Bồ đào quả quả]: Hồi nãy còn đoán già đoán non không biết có phải các người hay không, kết quả lại tự nhảy ra xác nhận. Thật đúng là có dũng khí!

[Thế Giới][Thiên hạ đệ nhất]: Thiên hạ hội chúng ta dám làm dám nhận, chúng ta làm thì thế nào? Đừng tô vẽ bản thân như thần thánh thế. Nói cho Thị huyết mình các người biết, đừng hòng làm khó chúng ta, chúng ta đây cũng không dễ chọc. Thị huyết mình đừng có lắm nha lắm nhảm, thêm mắm thêm muối bôi đen chúng ta!

[Thế Giới][Vô độc bất trượng phu]: Anh bạn già kia, mắt người nhìn thấy chỗ nào chúng ta bôi đen các người? Đừng có trộn mắt nói láo a.

[Thế Giới][Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Mọi người đều có thể làm chứng a, ta từ đầu tới đuôi chưa từng nhắc một từ nào liên quan tới các người, là một nhà các người nhảy ra tự nhận. Đừng có đổ lên đầu Thị huyết mình chúng ta.

[Thế Giới][Thiên hạ có quỷ]: Thị huyết mình đều nghe rõ cho ta, hôm nay ông đây ngã trên tay các người, món thù này chúng ta khắc cốt, đừng ở đó kiêu ngạo, sớm muộn gì các người cũng phải nợ máu trả bằng máu!

[Thế Giới][Bóng đêm]: Rốt cuộc là ai kiêu ngạo a! Nợ máu trả bằng máu? Mợ! Bọn ta còn sợ mấy người? Giải phóng ngựa tới đây xử!

[Thế Giới][Cô Dạ Hàn Tinh]: Đừng nháo. Chút chuyện nhỏ này, đáng sao?

.....

Rốt cục, kênh Thế Giới càng nháo càng kịch liệt khiến Cô Dạ Hàn Tinh không hay quan tâm tới thị phi cũng nhin không được ra mặt nói một câu. Từ một tin tức cón con mà phát triển loạn lớn thành hai bang phái sống mái tranh chấp, lại ở một câu nói ngắn ngủn của y mà hạ nhiệt. Thế Giới phút trước còn huyền náo, phút này liền an tĩnh kinh người. Lưu Nguyệt cũng không thể không phục uy tín của y trong game. Chẳng lẽ đây chính là thực lực của Đại Thần?

Cô Dạ Hàn Tinh nhìn Lưu Nguyệt hướng về mình, trong đôi mắt long lanh mọng nước là sự ái mộ sùng bái. Y đột nhiên nhin không được gợn cười, cô nhóc này biểu tình cũng quá đáng yêu đi. Nhìn đôi mắt ướt át kia y hứng trí vuốt tóc nàng “Đừng xem nữa, nhanh đến hoàng cung lãnh thưởng.” Lưu Nguyệt giống như bé chó nhỏ nhu thuận gật đầu.

70. Chương 70: Thiên Hạ Hội Quạt Khởi

Trái với vẻ kích động lúc trước, hiện tại tâm tình Lưu Nguyệt coi như đã bình tĩnh lại. Lần đầu tới hoàng cung chỉ nghĩ tới việc xây thành giờ dư dả thời gian nàng mới có dịp đánh giá quan cảnh hoàng cung. Một màu hoàng kim trải dài trước mặt, Lưu Nguyệt không ngừng click chuột di chuyển tầm nhìn nhưng dù là xem trái xem phải xem trên xem dưới gì cũng đều là một màu vàng kim lóe mắt. Hoa lệ dị phần.

Cuối cùng nàng ngồi trước màn hình tán thưởng nói “Thật là quá xa xỉ!” Kèm theo một cái thở dài cùng đôi mắt babidog ướt át đầy mơ ước. Hiệp Hàm bị bộ dạng của nàng chọc cười nhin không được trêu “Sao lúc trước anh không phát hiện ra em tham tiền tới vậy nhỉ?”

Lưu Nguyệt quay đầu, dùng lời lẽ đầy đạo nghĩa biện hộ “Tham tiền có gì không tốt, trên đời này chỉ có tiền là tốt nhất.” Hiệp Hàm đột nhiên nheo nheo mắt không hảo ý hỏi “So với anh còn tốt hơn?”

Ách..... Vấn đề này thật sự có chút khó với Lưu Nguyệt, nàng cúi đầu thâm tư vẫn tựa như đang so sánh xem ai lợi hại hơn. Tâm trạng Hiệp Hàm đang tốt bỗng trở nên trầm xuống, xem bộ dạng khó lòng chọn lựa của nàng khiến y nhin không được nổi cáu, tiền có thể quan trọng hơn y sao? Trong đầu cô nàng này rốt cuộc nghĩ cái gì hả?

“Anh vẫn là tốt hơn.” Lưu Nguyệt đột nhiên đứng đắn nhìn về Hiệp Hàm đưa ra kết luận, khiến y vừa nghe xong liền ôm một bụng khoái trá, đắc ý vuốt mày nhìn về phía Lưu Nguyệt bày bộ mặt xem như người còn biết điều “Anh chính là cái thẻ ATM a, có anh còn sợ không có tiền sao?” Lưu Nguyệt kiêu ngạo chốt thêm một câu cuối. Hiệp Hàm tức đến nghiến răng không thèm nói tiếp nữa, càng nói nhiều càng bị nàng làm cho tức chết.

Tựa hồ cũng nhận ra Hiệp Hàm tức giận, Lưu Nguyệt sợ hãi kéo kéo ống tay áo Hiệp Hàm nhỏ giọng nói, “Nếu anh không có tiền, em vẫn ở bên cạnh anh mà.” Vốn định mặc kệ nàng nhưng lời nói kia lại thành công làm đôi môi y nhếch cười.

Chẳng biết hệ thống quy định kiểu gì mà đi lĩnh thưởng nhất định phải tới gặp hoàng thượng, hai người đợi ở đại điện một hồi ông cụ kia mới cùng một đám kẻ hầu người hạ lần xán từ sau đại điện bước ra. Một bộ dạng cao cao tại thượng duy ngã độc tôn khiến Lưu Nguyệt nhin không được oán niệm “Cao ngạo thái quá! Xoắn cái gì mà xoắn, chỉ là game mà cũng đòi chánh chệ!” Hiệp Hàm không động thân chỉ liếc mắt một cái.

Lưu Nguyệt bởi vì vừa rồi khiến y mất hứng trong lòng có chút không yên, vừa thấy y liếc mắt nhìn liền im miệng ngoan ngoãn không dám nói gì nữa.

Tận lực bồi hoàng đế bệ hạ lải nhải lắm bẩm tuyên bố một đồng việc, cụ thể nói cái gì, Lưu Nguyệt căn bản không để ý, nàng chỉ lo nhìn trộm Hiệp Hàm. Cũng đừng nhỏ mọn vậy chứ, chỉ tùy tiện nói một chút, cũng là nói đùa thôi mà. Sao y có thể tin rằng nàng sẽ vì y không có tiền mà không cần y chứ.

Hiệp Hàm ngồi trước máy tính không chút biểu tình nhưng khóe mắt lại không ngừng lia về phía cô nàng đang lén lút nhóm ngó y. Cuối cùng nhin không được bộ dạng kiên dè cẩn thận trộm nhìn của nàng, mới trực tiếp quay đầu lại hỏi “Em có gì muốn nói sao?”

“Anh còn giận sao?” Lưu Nguyệt sợ hãi hỏi, trong lòng bất an. Hiệp Hàm đột nhiên nổi hứng muốn chọc ghẹo nàng, mang theo nụ cười gian tà nói “Không muốn anh tức giận? Vậy tối nay ngoan ngoãn bồi thường cho anh.” Lời vừa nói ra, khuôn mặt Lưu Nguyệt liền đỏ bừng đủ sánh ngang với một trái cà chua.

Trong khi hai người đang ở ngoài đời liếc mắt đưa tình thì bên trong trò chơi ông cụ hoàng đế đã muốn tuyên bố xong bản tuyên ngôn rầm rỗi của mình. Thứ ban cho Hiệp Hàm cũng được đưa ra. Lưu Nguyệt lập tức bày vẻ hứng thú dời đi ánh mắt. Nàng không dám nhìn Hiệp Hàm, dấu hiệu ám muội trong ánh mắt kia nàng nhìn ra được, càng nghĩ nhiều càng khiến đầu óc muốn nổ đom đóm.

“Ồ!” Lúc quay đầu nhìn xem thứ ông cụ hoàng đế cho, Lưu Nguyệt nhin không được ơ lên một tiếng khó hiểu. Hệ thống thông báo phần thưởng ban cho chủ thành Cô Dạ Hàn Tinh, nàng đã nghĩ chắc sẽ nhận được một bộ trang bị cực phẩm gì đó. Trước giờ trang bị trên người Hàn tinh đều là trang bị tối cực phẩm

nhưng đều do mở tư liệu phiên mà có, rời rạc bất đồng. Tuy đều rơi ra từ trên người quái cao cấp, tuy rằng quảng y ra xem thế nào thì y cũng thuộc hàng tuyển đứng hàng nhất nhì, nhưng nếu toàn thân đều là cực phẩm hi hữu thì phong thái biết là bao nhiêu. Vì vậy trong đầu Lưu Nguyệt không khỏi hy vọng hoàng đế tặng cho y một bộ trang bị cực phẩm.

*Tư liệu phiên: chắc là dạng như mỗi dịp gì đó sẽ ra sự kiện, anh hẳn sự kiện thì được một loại trang bị cực phẩm. Đoạn này nói rồi rầm quá. ko biết có hiểu lắm ko. Nhưng tóm lại ý tỷ ấy là mún anh có toàn thân đều là siu cực phẩm như cây vũ khí của anh, chứ đồ cực phẩm thường ko đáng.

Nhưng là không có, giải thưởng gì cũng không có, không trang bị, không vũ khí, thậm chí tiền tài cũng không luôn. Lưu Nguyệt đột nhiên cảm thấy thất vọng, nhưng Cô Dạ Hàn Tinh lại như bắt được vàng bày bộ dạng phi thường tốt, khéo miệng còn nhin không được cười nhẹ khiến Lưu Nguyệt khó hiểu, cảm lòng không được hỏi y “Anh thấy tốt sao? Em cảm thấy thưởng trang bị mới tốt a!”

“Bé ngốc! Đừng xem thường ba tháng miễn thuế này. Nếu Hàn Nguyệt thành kinh doanh tốt, mỗi tháng có thể kiếm được trăm vạn, thậm chí là trăm ngàn vạn. Lợi nhuận trong đó tuyệt đối không thấp, ba tháng miễn thuế này chẳng phải là một khoảng tiền lớn so.” Khi nói tới vấn đề kinh doanh, Hiệp Hàm luôn có thể nói ra rất nhiều điều lợi hại. Lưu Nguyệt đối với điều này không hiểu bất quá nghe y giải thích, đại khái có thể biết được một điều. Nhận được chỗ lợi này so với cho đồ cho tiền vẫn là tốt hơn.

Cô Dạ Hàn Tinh lập tức đem nội dung phần thưởng công bố trong bang phái. Bóng đêm là người kích động nhất, cô nàng một lòng hướng về con đường kinh thương, việc có thể đem lại nhiều lợi nhuận thế này ai mà không hứng thú. Mà vài nguyên lão mẫn kinh doanh cũng nhin không được động tâm, đến Yếu nhĩ mệnh tam thiên cũng chung tay tính toán, dự định xem dùng món tiền lời thu được vào việc gì. Hẳn còn đùa sẽ dùng khoảng tiền này mua sữa cho bébi trong tương lai của mình, khiến mọi người trong bang bật cười vui vẻ.

Phía bên này Thị Huyết Đường bắt đầu oanh oanh liệt liệt chiêu mộ thương nhân, bắt tay xây dựng cải biến Hàn nguyệt thành. Thị bên kia Thiên hạ hội đánh lên bắt thành, tổn thương thảm trọng, mặt mũi tạm thời bị mất sạch. Vì thế Thiên hạ vô địch đột nhiên tuyên bố trong vòng nửa tháng nhất định phải tạo được một thành trì của riêng bọn hắn.

Vì thế, thành viên Thiên hạ hội đều tích cực cố gắng, không ngừng liều mạng thăng cấp, đánh trang bị. Từ lần bị giết hồi thành, khiến toàn bộ bọn hắn đều bị tuột một cấp, giờ phải bổ sung lại thực lực. Dưới sự châm chọc khiêu khích của các bang phái khác Thiên hạ hội lại dị thường đoàn kết, hiện tại bọn hắn đứng nghĩa là vạn người như một, kiên quyết vượt qua Thị huyết minh. Có không ít mồm truyền thông trong game thâm tiết lộ thông tin các hoạt động của Thiên hạ hội, nào là đã kéo lại được cấp bậc cũ, rồi còn bổ xung thêm lực lượng, nâng cao trang bị của các thành viên trong bang. Nhìn chung Thiên hạ hội hiện tại, đã muốn cường đại tới hơn bao giờ hết.

Cô Dạ Hàn Tinh dẫn dắt Thị huyết minh tiếp tục xây dựng Hàn Nguyệt thành, đối với dã tâm cùng những biến đổi của bên kia hoàn toàn không để ý tới. Võ lâm tiểu tiểu sinh đại diện bang truyền thông đưa lên từng âm thầm đem vấn đề này phỏng vấn Cô Dạ Hàn Tinh, y chỉ nói một câu “Đối thủ quá yếu, chơi game sẽ hết vui.” Kết quả là, quần chúng từ đó liền phán đoán chẳng lẽ Cô Dạ Hàn Tinh để Thiên hạ hội tích trữ thực lực, chờ người ta đủ cường lại quyết chiến một hồi?

Không đợi mọi người đoán già đoán non. Thiên hạ vô địch cũng không bắt Cô Dạ Hàn Tinh chờ lâu lắm, Thiên hạ hội liều mạng đánh một vòng Quái tinh anh, rốt cuộc cũng rơi ra một Mê chi cốc trực quyền, từ đó nhắm hướng lệnh bài kiến thành mà tiến. Thiên hạ có quý cùng vài người từng ở kênh Thế Giới gào rú rằng cuối cùng cũng có ngày nở mày nở mặt!

*Mê chi cốc trực quyền: một loại lệnh bài có thể truyền tống tới Mê chi cốc.

Ở trên kênh Thế Giới nói loạn một hồi trời nghiêng đất ngã, chỉ tiếc không có một mống Thị huyết minh nào nhảy ra tiếp lời. Sau cùng mất hứng không gì để làm đành rời đi trả chỗ.

Mấy ngày kế tiếp, đám người Thiên hạ hội bày thái độ khác thường, im lặng hẳn ra. Dân tình phỏng đoán, bọn hắn đang đi đánh lệnh bài kiến thành, quá trình không được thuận lợi nên ngậm miệng không dám

khoe khoang. Nhưng là mọi người đều đoán sai, ngay tại thời điểm nhiệt tình của mọi người vừa hạ nhiệt thì Hệ thống đột nhiên thông báo. Thiên hạ hội đánh được lệnh bài kiến thành, khắp chốn vui mừng.

Mọi người hoảng hốt, Thiên hạ hội im hơi lặng tiếng làm việc kiêu này thiết khiến người ta phải rửa mắt ra nhìn. Chẳng lẽ Thiên hạ hội đổi tính? Đánh ra lệnh bài kiến thành, cũng không nhảy ra khoe trên kênh Thế Giới. Nếu không phải hệ thống chủ động thông báo, mọi người chỉ sợ một chút cũng chẳng hay.

Võ lâm tiểu tiểu sinh luôn nắm được nhiều tin tức bác quái, Thiên hạ hội vừa kiếm được lệnh bài kiến thành chưa lâu hẳn đã biết được chỗ người ta sẽ chọn để xây thành. Thật không thể không bội phục đường dây truyền tin tức của hắn, còn có tinh thần cống hiến hết mình vì thị phi kia.

[Bang phái][Võ lâm tiểu tiểu sinh]: Hàn tinh, Thiên hạ vô địch định chọn địa phương nằm trên 3 chỗ rẽ làm nơi kiến thành, người thấy sao?

[Bang phái][yếu mạng người ba ngàn]: Ba chỗ rẽ? Chính là chỗ lần trước Tay phải với Không nên xem trọng?

[Bang phái][Không nên]: Ừm. Cách ba tòa chủ thành không xa, giao thông tiện lợi, thích hợp kinh thương, bất quá địa thế bất lợi.

[Bang phái][Tay phải thần thánh]: Chỗ đó lúc trước ta thấy không tệ, bất quá xảy ra lần quái vật công thành. Nói thật ta không xem trọng nó lắm.

[Bang phái][Võ lâm tiểu tiểu sinh]: Tin mới nhận được, Thiên hạ vô địch đã chọn ba chỗ rẽ đó rồi. Ngày mai bắt đầu xây thành.

[Bang phái][Yếu nhĩ mệnh tam thiên]: Hẳn tự tin hơi bị quá rồi, nơi đó địa hình bằng phẳng, đến lúc đó ba đợt quái đến công kích, phòng thủ rất chật vật, mặt trận công kích cũng quá rộng.

[Bang phái][Cô Dạ Hàn Tinh]: Chúng ta cứ yên lặng chờ xem.

[Bang phái][Yếu nhĩ mệnh tam thiên]: Nói đúng, có lẽ Thiên hạ vô địch sẽ cho chúng ta một sự kinh hỉ bất ngờ.

71. Chương 71: Thiên Hạ Thành Chi Chiến

Vài ngày kế tiếp, Thiên hạ hội không ngừng bí bí ẩn ẩn ngày đêm bận rộn. Người khác có lẽ không rõ, chứ game thủ Thị huyết mình bởi vì từng xây thành rồi nên khá tận tường, Thiên hạ hội đang ra sức xây thành. Chỉ có ba ngày, nếu không đem tường thành, thành lâu xây tốt trước khi quái đuổi tới thì công thành còn chưa bắt đầu, thắng bại đã rõ.

Cô Dạ Hàn Tinh đối với việc bên kia xây thành thế nào một chút hứng thú cũng không có, còn phân phó bang chúng đừng nhảy vào giúp vui. Nhớ ngày đó bọn họ xây thành vì phòng ngừa lúc lâm trận có địch nhân chui vào nên ngay từ khi vừa bắt tay xây dựng đã phong tỏa cửa vào. Hoàn toàn bóp chết ý tưởng muốn trà trộn ẩn nấp chờ thời, Thiên hạ hội cũng không có khả năng không nghĩ tới điều đó.

Quả nhiên, kênh Thế Giới mấy ngày nay thường xuyên có người nhảy ra chửi bới, nói chỉ đi ngang chỗ Thiên hạ hội trú đóng liền bị người PK, còn bảo gì đó là tà giết lắm một trăm chứ không muốn bỏ lỡ một. So với lần Thị huyết mình đóng cửa cấm người còn muốn bá đạo hơn. Vì vậy mà khiến không ít người cảm phẫn.

Võ lâm tiểu tiểu sinh không hổ là bà tám đứng đầu giang hồ, người ngoài vẫn tò mò không biết Thiên hạ hội tiến độ ra sao thì hắn đã đi đầu trong việc nắm giữ tin tức tư liệu, mà đăng cấp nhiều chuyện này của hắn khiến Thiển Thiển cùng Lưu Nguyệt bội phục không thôi.

[Bang phái][Võ lâm tiểu tiểu sinh]: Tin tức mới nhất: tường thành của Thiên hạ hội đã xây xong, cam bẫy bên ngoài cùng cơ quan đại khái cũng xong, bọn hắn đối với quái vật công thành tối nay khá tự tin. Kỳ

quái chính là tường thành bọn họ giống y như chúng ta, nghe nói thiết kế cùng quy cách gì đó đều giống. Đừng nói bên trong chúng ta có nội gián bán tin cho bọn hắn nha?

[Bang phái][Thiển Thiển ưu sầu]: Đừng đoán mò! Bản thiết kế này nằm trong máy Vương giả quy lai, bán thể nào được? Trùng hợp thôi.

[Bang phái][Yếu nhĩ mệnh tam thiên]: Nói không chừng đối phương cũng có người biết kiến trúc, nhân phẩm của Vương giả ta đảm bảo tuyệt đối. Hắn không có khả năng đem bản thiết kế bán cho Thiên hạ hội.

[Bang phái][Vương giả quy lai]: Chậm đã! Ta đột nhiên nhớ tới chuyện một việc!

[Bang phái][Thiên hạ Yên Vũ]: Rốt cuộc là chuyện gì? Ta bị các người làm cho hồ đồ luôn.

[Bang phái][Vương giả quy lai]: Hai ngày trước, tường lửa máy tính của ta thông báo có người đột nhập, tư liệu quan trọng thì không sao chỉ bị mất phần thiết kế xây tường thành. Ta nghĩ thành đã tạo xong, mất thì ắt đi cũng không để ý. Hiện tại người nói xem ra là có kẻ giả trò.

[Bang phái][Thiển Thiển ưu sầu]:..... Không phải chứ! Thiên hạ vô địch ngu ngốc kia còn làm hacker nữa à?

[Bang phái][Vô lâm tiểu tiểu sinh]: Ta còn nghe nói lần kiến thành này Thiên hạ vô địch đã nhờ cao nhân hỗ trợ.

Mọi người xúm lại cùng nhau nghị luận, nhưng là nói thì nói thôi kiếm đâu ra chứng cứ chứng minh bản vẽ kia bị Thiên hạ vô địch trộm mất. Nhân số người ta có sáu bảy trăm người, gần gấp đôi Thị huyết minh. Ai cũng không dám mở miệng khẳng định trong đám đó không có một người ràng về kiến trúc, cho nên chỉ có thể ngoài miệng trách mắng, chứ chẳng thể làm gì.

Về phần vì sao loại tin tức thể này Vô lâm tiểu tiểu sinh cũng biết thì hẳn rất hào phóng bật mí. Đại khái trong bang phái nào cũng sẽ có vài người, đều là thành viên thông tấn xã đưa lên giống hắn, ai có tin hay thì bán cho hắn.

Theo Vô lâm tiểu tiểu sinh giải thích, hẳn chính là đại lý tin tức. Người khác bán tin cho hắn, hắn đem tin chất lọc sửa chữa, rồi lại đem tin bán cho những người hứng thú với chúng. Lưu Nguyệt cùng Thiển Thiển sùng bái hắn vô đối, người như hắn mà sống ở cổ đại, nhất định có thể trở thành thủ lĩnh tình báo. Ý nghĩ của cái tên này, chỉ dùng trong game thì đúng là dùng dao mổ trâu giết gà a.

Đêm đó, tới thời điểm quái vật công thành, Yếu nhĩ mệnh tam thiên mang theo vài Thú yên thông minh, chuẩn bị đi ra tiền tuyến tường thuật trực tiếp tin tức về ọi người. Chơi game tất nhiên là vì tìm vui, nghe Tam thiên mở lời đề nghị dân tình liền ủng hộ. Nhưng hắn không dám mang theo nhiều người, vạn nhất bị lộ đầu chỉ đơn giản là bị quái giết. Ai biết Thiên hạ vô địch có mượn chuyện này khơi mào mâu thuẫn hai bang phái, đòi quyết đấu gì đó hay không.

Yếu nhĩ mệnh tam thiên chọn bốn người thân thủ nhanh nhẹn, nhanh chóng cùng Tay phải mỗi người dắt theo hai người, chia làm hai tiểu đội trốn ở ven đường chuẩn bị tùy thời quan sát tình hình Thiên hạ hội thủ thành. Được rồi, Trở xuống là phần trực tuyến của bạn Tam thiên:

Nơi Thiên hạ hội lựa chọn xây thành được Thị huyết minh gọi là “Ba chỗ rẽ” Địa thế lòng chảo, bởi vì vừa lúc giao với ba con đường dẫn thẳng đến thủ thành nên đây xem như địa phương trọng tâm. Nếu lần này có thể thủ được thành, sự phát triển sau này của Thiên hạ hội có thể nói là không gì sánh được.

Thiên hạ hội lần này coi như chuẩn bị sung túc, tổn hao vô số tài liệu. Ngoại trừ ba con lộ, những khu vực khác đều bị bao trùm bởi rào cản cùng cạm bẫy. Bọn họ là muốn đem đám quái từ bốn phương tám hướng chia thành ba phần, vì thế mới phân chia đại lượng game thủ trú đóng ở ba mặt thành thông với ba chỗ rẽ.

Vì địa thế lòng chảo, Yếu nhĩ mệnh tam thiên mang theo hai đội viên tìm một chỗ có địa hình cao trù đóng. Ở xa xa đứng có thể xem toàn cảnh chiến trường không sót một mảnh, mà Tay phải thần thánh lại mang hai người khác di chuyển đến mặt tiền khác của chiến trường.

Đúng tám giờ, đại quân quái vật xuất trận bụi gió đầy trời, hướng Thiên hạ thành điên cuồng lao tới. Ngay cả Yếu nhĩ mệnh tam thiên nhìn thấy cũng có chút sợ, đám quái này so với đám bên Hàn nguyệt thành còn muốn hơn xa, nguyên lai số lượng quái công thành được quyết định dựa trên số game thủ thủ thành nhiều

hay ít. Game thủ thủ thành càng nhiều, quái vật công thành càng nhiều, chỉ không biết là số lượng tăng thì chất lượng có giảm hay không mà thôi.

Rất nhanh, Yếu nhĩ mệnh tam thiên phát hiện ra lo lắng của hần dư thừa rồi, đám quái này gào thét liên tục nhắm hướng Thiên hạ thành, đập lên cạm bẫy mà tiến, đám này ngã xuống đám khác liền đập trên thi thể đồng đội mà đi. Một chút cũng không kém lần công chiếm Hàn nguyệt thành.

Tuy rằng khi chúng vọt tới cửa thành đã tổn thất một phần ba quân số nhưng vẫn trước sau như một ôm bộ dạng không sợ chết lao tới. Cung thủ của Thiên hạ thành thấy chúng vào tầm bắn liền điên cuồng phóng tên, quả nhiên rất nhanh đã có hơn một nửa ngã xuống, nửa còn lại cũng trọng thương nặng tốc độ cũng giảm bớt không ít. Nhưng vẫn có không ít cá lọt lưới vọt tới chân thành bắt đầu chém giết. Một số game thủ cận chiến mai phục sẵn nhanh chóng chạy ra sát phạt.

Tầm nhìn chỗ Yếu nhĩ mệnh tam thiên hoàn mỹ vô đối, tình hình chiến đấu nằm trên ba ngõ rẽ hần đều thấy rõ. Hần không nhìn đám tàn binh mà bắt đầu nghiên cứu cạm bẫy, sau đó tiếc nuối nói “Chất lượng cạm bẫy không tốt a.” Bên trong cạm bẫy đều là thi thể quái vật, một rừng cạm bẫy như bị hoét sâu một mảng. Nhìn từ xa quả thực chính là một con đường toàn máu và thịt.

Mất thấy đám quái ở cả ba cửa thành đã bị tiêu diệt, toàn bộ Thiên hạ hội phấn khích vô cùng, tựa hồ cảm thấy công thành chiến cũng không khủng bố như bọn họ tưởng tượng. Trong nhất thời ai ai cũng tự tin mười phần, đến đám ma pháp vẫn núp phía sau cũng hiên ngang tiến lên đứng đầy trên tường thành. Tổ cận chiến bị phái ra ngoài thu thập tài liệu cùng kim tệ.

Có thể bởi vì diện tích ba ngõ rẽ khá lớn, diện tích thu thập nhiều nên chưa đợi bọn họ dọn dẹp xong. Trận thứ hai đã muốn bắt đầu, vẫn như cũ hải-lục-không quân ba đội, bộ binh thì khoan thai chậm rãi tiến tới, ở trên không thì đội quái ứng sớm đã gào thét phóng lại gần. Đám game thủ Thiên hạ hội tựa hồ không dự đoán kịp bắt đầu có chút bối rối, tổ ma pháp đứng ở trên thành hoảng sợ lui xuống dưới thành, hòng tránh khỏi công kích. Vì liên quan tới địa thế, Bộ quái ứng bay gần tới tường thành, chao lượn qua lại không ngừng dò xét. Trong nhất thời tên bay đạn lạt bay đầy trời, có game thủ ma pháp hệ không né kịp liền bị quái ứng gấp bay lên trời rồi thả xuống chết tại chỗ. Hoàn cảnh bắt đầu rối loạn cả lên.

Đám quái ứng theo ba nhánh bay tới nhưng bởi vì địa phương hình chảo, bốn phía không có vật cản trở nên quái ứng như cá gặp nước, không ngừng ở không trung lao xuống công kích game thủ, khiến đám người Thiên hạ hội không ngừng xoắn ốc mà chạy. Mà đám cung thủ vừa né tránh vừa bắn, hiệu suất cũng chẳng được bao nhiêu, đem trận hình đã loạn càng thêm loạn.

Yếu nhĩ mệnh tam thiên nhịn không được nhú mày, xem tình trạng hiện tại, cục diện không tốt bao nhiêu. Cứ thế quân không xong có khi giữ không nổi thành. Mất thấy bộ binh cũng đã tới gần, mà đám cạm bẫy vừa rồi bị đám quái đầu chà đạp giờ cũng không còn được bao nhiêu công dụng, mà khi này Thiên hạ hội sai người dọn chiến trường cũng không gọi ra một nhóm đi sửa chữa cạm bẫy.

Cả một rừng cạm bẫy phần lớn chỉ có hình, hoàn toàn dùng không được. Bất quá trải qua hỗn loạn vừa rồi, Thiên hạ thành rốt cục cũng có chút chuyển biến, nhóm ma pháp không chạy trốn chết nữa mà bắt đầu tổ chức công kích, nhưng vì lý do địa hình, quái ứng vì tứ phía trống trải mà tránh né cực kỳ thoải mái, đem hai bên giằng co kịch liệt. Nhưng tối thiểu, hiện tại nhân số của Thiên hạ thành đã không tổn thất vớ vẩn nữa.

Mà lúc này đám cung thủ bắn loạn xạ cũng bắt đầu ngừng động tác, nhắm tới đám bộ binh đang tiến gần lại. Chỉ chờ chúng tiến vào phạm vi công kích, liền đồng loạt ra tên. Một rừng tên bay đầy trời nhìn cảnh tượng này hoành tráng vô cùng, Yếu nhĩ mệnh tam thiên lúc trước thủ thành cũng xem qua rồi nhưng so với mở này thì còn kém xa lắm, đại khái là vì địa thế, Hàn nguyệt thành chỉ có một lối vào, toàn dân chỉ cần nhắm một hướng mà đánh tới là được. Còn Thiên hạ thành bị quái vật công kích bốn phương tám hướng, tuy rằng đã bị chia nhỏ làm ba phần nhưng vẫn có không ít quái vật tách bầy, tiến dần về phía bọn hần.

Nhìn bọn hần bốn phương tám hướng hạ tiễn, khiến Yếu nhĩ mệnh tam thiên nhớ tới một từ “Trăm hoa đua nở”. Đến khi đám bộ binh tiến tới chân thành, những game thủ vẫn chờ sẵn lập tức lao lên đón đầu tiến hành hỗn chiến. Yếu nhĩ mệnh tam thiên nhìn cảnh này không khỏi nhú mày, trên trời quái ứng chậm chạp chưa diệt, công kích hỏa ma pháp hỗn loạn, mà bên dưới vừa có cận chiến vừa có cung thủ, so với bên trên càng thoải mái nhưng tình hình xem cũng không khả quan mấy.

Bởi vì trận công thành chiến này là phải tranh từng phút từng giây, nếu bộ binh bên dưới diệt trễ thì khi đám hải quái kéo tới, Thiên hạ hội sẽ càng thêm bấp bênh. Trong đầu hần vừa nghĩ thì xa xa đã thấy một đại quân đang kéo tới, chờ chúng tới gần liền nhận ra đó là một đội Nagas. Chúng dùng chiếc đuôi rắn chắc khỏe uốn lượn trên mặt đất trườn về phía tường thành. Vậy là tốt rồi, hải-lục-không chân chính đều hội tụ đông đủ.

Lúc trước Thị huyết minh đối mặt với bộ ba này cũng ăn không ít mệt, ngay cả Cô Dạ Hàn Tinh chỉ huy xuất sắc như vậy cũng không tránh khỏi chút ít thương vong. Nhìn cả đám người bối rối trên Thiên hạ thành, chỉ một đám không quân quái đã khiến họ bó tay vô lực, thì khi cả ba hải-lục-không hợp nhất lại thì làm sao giầy dụa được đây?

Yếu nhĩ mệnh tam thiên lẳng lẳng nhìn, đối với sự chỉ huy cùng quản lý của Thiên hạ thành có chút thất vọng. Hai game thủ đi chung với hần nhện không được đã muốn trong đội ngũ lén lút thảo luận.

[Đội ngũ][Người là điên nhi ta là gốc]: Thiên hạ vô địch không phải vẫn tự ỉnh siêu phàm sao, mới đánh lượt thứ hai đã ra cái bộ dạng này, đợi trận thứ ba tới không phải sẽ trực tiếp cuốn gói hồi Trường An sao.

[Đội ngũ][Trúng độc cà phê]: Cũng không thể trách hần, địa hình Thiên hạ này thành không chiếm tiện nghi, thủ thành so với chúng ta khó hơn rất nhiều.

[Đội ngũ][Người là điên nhi ta là gốc]: Đây là một trong số nguyên nhân, nếu đổi thành lão đại của chúng ta, tuyệt đối sẽ không bị đập cho bị động như vậy. Người xem họ rối loạn rồi rạc như vậy, nhiều người thì làm được cái chết gì.

[Đội ngũ][Trúng độc cà phê]: Lão đại là người thế nào, chơi nhiều game như vậy, ta chỉ phục mỗi y thôi.

[Đội ngũ][Trúng độc cà phê]: Tam ca, người xem, nếu đổi thành chúng ta đến thủ thành, phần thắng có mấy phần?

[Đội ngũ][Yếu nhĩ mệnh tam thiên]: Cái này khó mà nói, bắt quá trên 50% đi. Thương vong chỉ sợ không ít, cho dù bảo vệ được, tổn thất cũng rất lớn, cái này xem như không có lời.

Mất thấy đại quân hải quái đã tới chân thành, cùng đám bộ binh còn lại hội tụ, đám người Thiên hạ thành không biết có phải bị teo hết não không mà lại đi mở cửa thành, đem một đám cận chiến từ trong thành chạy ra gia nhập chiến trường. Mất thấy hải yêu bộ đội đã muốn tới thành lâu hạ, cùng lúc trước bộ binh bộ đội tụ tập. Thiên hạ thành nhân không biết có phải hay không đầu óc rút gân. Thế nhưng mở cửa thành, một đồng cận chiến tổ ngoạn gia lập tức giết đi ra, gia nhập chiến trường. Chỉ nghĩ thì đơn giản, thì chuyện cũng không có cái gì khó.

Nhưng là kế tiếp liền đến phiên bọn họ khóc ròng, đám hải quái vốn thuộc hệ ma pháp, trước lấy đám bộ binh làm lá chắn cung tiễn không tới chúng được, mà đám ma pháp trên thành vẫn bị quái ứng quân thân không chăm phía dưới được chỉ có thể để đám cận chiến chủ động nghênh địch.

Lại không biết, dụng nhằm thuốc nổ, các tiểu đội Thiên hạ hội chiến đấu phối hợp trận hình không tệ, trước có máu trâu đi đầu sau có công kích khủng hỗ trợ, cuối cùng còn cái Thủy yền ẩn thân theo kèm. Nhưng còn không đợi bọn họ tới gần đám hải quái đã gào thét phô thiên cái địa, phóng từng trận bang sương ma pháp làm giảm tốc độ cùng định thân, khiến cho tổ cận chiến bị động không ít.

Bọn họ không chỉ không tấn công thành công mà ngược lại còn bị chế trụ, tiện nghi có đám bộ binh tha hồ múa vuốt, game thủ Thiên hạ hội hóa trắng bay đi đầu thai không ít. Tình hình nhìn qua xem như ổn định, ít nhất hai bên giằng co qua lại, nhưng người thông minh nhìn vào đều hiểu được, Thiên hạ hội sớm muộn cũng rơi xuống thế hạ phong, bọn họ thậm chí còn mất đi năng lực công kích, phá vỡ sức công phá ma pháp của hải quái.

Yếu nhĩ mệnh tam thiên còn tốt cũng không nói nhiều chỉ tận chức trách đứng xem, tường thuật lại cuộc chiến, hai tên đi cùng thì sớm đã kêu gào, vừa xem vừa chửi, cảm xúc phần kích mười phần. So với hồi bản thân tự thủ thành, cũng không thấy bọn họ kích động như vậy.

“Ngu muốn chết! Mấy con chim này bay tới bay lui, ma pháp có thể bắn sao! Cho ngũ độc hạ vài phát là được chứ gì! Thiên hạ vô địch là cái đầu heo a!” Bạn điên nhi sớm đã quên mình là người xem diễn, bộ dạng hần không thể tự thân hỗ trợ. Bạn Cà phê thì lý trí hơn một chút “Đem một nửa ma pháp đi xuống

hỗ trợ áp chết hải quái phía dưới, đám cận chiến gần chết hết trơn rồi!” “Cùng đám bộ binh tử chiến cái chết gì! Lo đi đánh lên đám hải quái kia, mấy con gấu quái đó giao cung thủ là được, mẹ nó! Mày cho là mày làm bằng sắt à, vậy mà còn dám nhào tới!”

Hai tên này người một câu ta một câu hoàn toàn đem chính mình thành người chỉ huy trận chiến. Yếu nhĩ mệnh tam thiên nhìn hai tên đang rống đến cao hứng, chen một câu đi vào “Không có chỉ huy tốt, thì đội ngũ cường đại tới đâu cũng không được.” Nghe nói như thế, Cà phê tiếp lời, “Ta có mấy đứa bạn, kỹ thuật không cần bàn cãi, lúc ấy ta bảo họ cùng ta vào Thị huyết minh, họ lại nói phúc lợi của Thiên hạ hội cao. Xem đi, chọn sai lão đại, có chín mạng cũng không đủ chết.”

Cũng may Thiên hạ hội cái khác không có chữ nhân số thì đặc biệt nhiều. Nhìn đám người không ngừng chuyển sinh rồi chạy về thành tiếp tục đánh quái. Đến Yếu nhĩ mệnh tam thiên cũng nhận không được cảm thán “Tuy Thiên hạ vô địch không đủ tư cách làm lão đại, nhưng game thủ Thiên hạ thành thì đều là nhân thủ không tệ.” Nhìn đám game thủ không ngừng dùng chính mình làm tường thịt, không ngừng xông lên ngăn trở sự tiến bước của quái vật. Yếu nhĩ mệnh tam thiên quả thật có chút xúc động.

Cả ba cửa thành của Thiên hạ thành đều đông nghịt, một mảnh đầy game thủ cùng quái. không ngừng xuất hiện bạch quang nhằm thông báo toàn dân lại có không ít game thủ hy sinh. Mỗi khi có một đám game thủ ngã xuống, phía sau liền có một nhóm mới bổ xung. Cứ như vậy sống sống chết chết, cuối cùng cũng đem đám bộ binh phía trước diệt sạch, mà đám hải quái khi mất đi tường thịt thì hiển nhiên liền trở nên yếu ớt vô cùng.

Thiên hạ hội này giờ vẫn bị đè ép, giờ như nhặt được vàng. Quả nhiên điều này như tiếng trống đem tinh thần mọi người câu về, một lần nữa khiến bọn họ bùng bùng nhiệt huyết. Bên dưới là đám game thủ chém giết đỏ cả mắt, trên thành cung thủ cũng bắn không ít vũ tiễn. Đám hải quái rốt cuộc cũng không chống đỡ nổi, cứ như thế liền bị diệt sạch. Đợi khi cục diện bên dưới đã hoàn toàn khống chế, toàn bộ cung thủ liền dời mục tiêu công kích đám quái ứng trên trời.

Thật không ngờ, bọn hắc cũng vượt được lượt thứ hai chỉ là cái giá phải trả quá thảm thiết. Yếu nhĩ mệnh tam thiên nhận không được nhieu này, dù Thiên hạ thành thủ được trận này nhưng tổn hại quá nhiều, nếu hắc tính không sai lượt thứ ba sẽ lập tức đến, bọn hắc ngay cả thời gian thở cũng chẳng có chứ đừng nói tới sửa chữa cạm bẫy, dọn dẹp chiến trường. Tới lúc đó, Thiên hạ thành sẽ lâm vào bị động không thể làm gì.

Quả nhiên như hắc dự liệu, lượt thứ hai vừa chấm dứt, game thủ Thiên hạ hội thậm chí còn chưa kịp thở, dọn dẹp được một chút chiến trường thì lượt thứ ba đã tới. Vẫn là tiêu chuẩn trận hình công thành, kỵ binh đi đầu, bộ binh áp giữa, xe bắn đá cùng thang công thành đi sau. Game thủ Thiên hạ hội phỏng chừng cũng lần đầu tiên nhìn đến trận hình này, thiếu điều há hốc mồm. Lúc mới đầu vừa thấy cảnh tượng này, Thị huyết minh cũng sợ muốn chết, duy chỉ có một người từ đầu đến cuối vẫn bình tĩnh, là cái tên quái thai Cô Dạ Hàn Tinh.

Thiên hạ vô địch từ đầu đã không quá coi trọng mấy thứ cạm bẫy, từ lượt thứ nhất lợi dụng xong cũng không cho người tu bổ. Mà Cô Dạ Hàn Tinh lại nghĩ phải làm mọi cách lợi dụng điều kiện sẵn có mà sử dụng, tận lực đầu tư ít sức để đạt được nhiều lợi. Đây có lẽ là bản năng thương nhân của y. Mà cùng một vấn đề, khuyết điểm của Thiên hạ vô địch lại hiển lộ, tài liệu có mà nhiều lần như vậy cũng không dùng.

Yếu nhĩ mệnh tam thiên vừa lấy lại tinh thần thì lượt thứ ba đã bắt đầu. Bất đồng với trận công thành Hàn nguyệt thành, trước khi tiến vào núi quái sẽ chinh lại bố cục, lúc này bởi vì không có chướng ngại vật nên kỵ binh cứ thế tiến thẳng. Khi còn cách Thiên hạ thành chừng một phần ba lộ trình, quan chỉ huy quái liền rút đao chỉ huy kỵ binh trực tiếp tiến lên.

Quả thực khiến Thiên hạ thành trở tay không kịp, cung tiễn thủ vẫn không ngừng bắn phá cố tìm yếu điểm, nhưng tốc độ kỵ binh quá mau phòng ngự lại cao, mớ vũ tiễn không đem lại cho chúng bao nhiêu thương tổn, toàn bộ không khác gãi ngứa. Chỉ trong nháy mắt, chúng đã chạy đến chân thành. Trên thành nhóm ma pháp không ngừng công kích, đội cận chiến cũng vọt ra tiếp trận.

Tựa hồ muốn dùng phương thức tường thịt để diệt kỵ binh, nhưng nhóm quái lượt thứ ba này rõ ràng rất trí tuệ, cũng không cùng bọn họ liều mạng, ngược lại cưỡi ngựa không ngừng va chạm đem tổ cận chiến đánh cho thất tinh bát nháo. Kỵ binh vốn là tác chiến trên lưng ngựa, không thể tiếp cận, căn bản là không

làm được gì, đội cận chiến còn chưa làm được gì đã không ngừng đưa đi đầu thai. Mà nhóm phía sau cũng không bắt giặc cũng từ từ tiến tới.

Đội bộ binh khi gần tới phạm vi công kích của cung tiễn liền đưa tấm chắn lên, che chở bốn phía không cho vũ tiễn loạt ỏ, một chút cũng không ngừng, nhắm thẳng thành trì giết tới. Gã quái tướng quân thường rút đao hạ lệnh, làm cho bộ binh không ngừng di chuyển thay đổi trận hình.

Thiên hạ hội lại bị rơi vào bị động, dưới thành toàn là kỵ binh, phía sau còn có đại quân cầm kiên chắn đang tiến tới. Trong nhất thời chẳng ai đưa ra được chủ ý gì, chỉ tận hết khả năng công kích quái vật, khung cảnh loạn hết cả lên, một chút ý thức tổ chức cũng không có. Yếu nhĩ mệnh tam thiên nhãn mặt, vừa mới bắt đầu đã thế, hấn dám cực tới khi xe bắn đá tiến đến cũng là lúc Thiên hạ thành phòng thủ sẽ nát đến chẳng còn gì.

Những suy nghĩ của hấn cứ thế mà thành sự thật, đám bộ binh vừa tới chân thành đem nhân số nhân đôi. Có thêm đại lượng bộ binh trợ giúp, kỵ binh càng như cá gặp nước, mà xe bắn đá, thang leo cũng chuẩn bị sắp xếp gia nhập cuộc chiến. Quan chỉ huy hô hào gì đó, sau đó Yếu nhĩ mệnh tam thiên liền thấy xe bắn đá bị đẩy tới, chuẩn xác dừng lại gần chân thành rồi không ngừng công kích thành lâu, khiến tổ ma pháp trên tường thành bị đánh đến trở tay không kịp.

Một lượt lại một lượt, liên tiếp không ngừng bị cự thạch nện trên tường thành, tổ pháp hệ bắt đầu hoang mang rối loạn, né né tránh tránh, sợ ý chút liền bị đá rớt trúng đầu vong mạng. Mà trên thiếu ma pháp trên lâu công kích, đám bộ binh và kỵ binh cũng giảm bớt áp lực, hoàn toàn hóa thành tử thần, một đao một mạng, không ngừng tiêu diệt game thủ Thiên hạ hội.

Mất thấy thời cơ đã tới, trận tuyến đối phương hoàn toàn rối loạn. Thang công thành được đưa tới, tổ ma pháp trên thành chạy trốn chết căn bản không rảnh đám binh lính đang leo lên tường. Cận chiến thì muốn lại gần hủy xe bắn đá nhưng lại kẹt đám kỵ binh cùng vô số bộ binh, vì thế đi chưa được đã muốn hi sinh.

Yếu nhĩ mệnh tam thiên nhìn toàn bộ tường thành Thiên hạ thành, cũng không dưới hai mươi cái thang công thành. Thở dài một tiếng “Thiên hạ thành thất thủ.” Đại lượng bộ binh theo thang lên thành, đem đám cung thủ ẩn trên thành lâu giết chết, lại bắt đầu hướng tổ ma pháp diệt. Đại thế Thiên hạ thành đã mất.

Sau đó, ba mặt cửa thành Thiên hạ thành đồng loạt mở ra, quan chỉ huy cưỡi ngựa, mang theo đại quân tiến vào thành. Cơ hồ chỉ một lát, liền nhìn thấy cờ bên trong Thiên hạ thành bị người chặt bỏ. Sau đó mọi người nhìn thấy:

Hệ thống thông cáo: Thiên hạ thành của Thiên hạ hội đã bị đại quân quái vật đánh hạ, Thiên hạ thành thất thủ! Toàn bộ game thủ Thiên hạ hội đều bị trách phạt, rớt xuống một cấp.

Trong lúc nhất thời, có người vui cũng có người sầu.

72. Chương 72: Hội Trưởng Tân Nhiệm

Việc Thiên hạ hội thủ thành thất bại, lập tức biến thành đối tượng trên ghẹo của các đại bang phái, nhóm đội bà tám. Kênh Thế Giới có đồng tình, có người thấy hả hê, cũng có người khuyên giải an ủi. Đột nhiên trở nên náo nhiệt vô cùng, mà bất ngờ là, Thiên hạ hội thế nhưng không có lấy một người đi ra phát biểu điều gì. Chẳng lẽ một trận thua này liền tiêu diệt hết sạch khí thế của bọn họ?

Có rất nhiều người lên nghị luận, lần này không chỉ tổn thất rất nhiều tiền bạc nhân lực, mà còn bị hệ thống phạt. Toàn bang đều bị giáng cấp, chỉ sợ muốn vùng dậy cũng rất khó khăn. Thiên hạ hội lúc trước nhiều người, cấp cao sàng sàng bằng nhau, tổng thực lực tương đối trâu bò, tuy Thị huyết minh vẫn có danh tiếng nhưng Thiên hạ hội cũng chẳng kém gì. Bất quá trải qua chuyện này, mọi người đối với tương lai Thiên hạ hội không quá xem trọng.

Cũng có chút tin tức vĩa hề nói bởi vì Thiên hạ hội thủ thành thất bại nên Thiên hạ vô địch tự nhận lỗi từ chức. Hiện tại Thiên hạ hội đổi một lão đại mới, nghe nói là một acc mới luyện lên, trước kia chưa từng gặp qua người này. Nghe nói do Thiên hạ vô địch cố ý mời tới, để bù cho khuyết điểm bản thân, tựa hồ có ý một lần nữa thiết lập lại thành trấn. Nhưng vì không có người nào trong Thiên hạ hội đứng ra nói rõ, nên tin bên lề này vẫn ở diện đang chờ được chứng thực.

Thiên hạ hội tuy rằng không có ra mặt nói rõ, nhưng người sáng suốt nhìn vào liền biết. Năm xưa Thiên hạ hội tung hoành trên giang hồ, kiêu ngạo không ai bì kịp, hoàn toàn không đem bang phái gia tộc khác để vào trong mắt, hơn nữa thích gây thị phi, hung hăng càng quá. Hiện tại đột nhiên yên lặng bất động, không ra mặt cùng người tranh chấp, cũng không tiếp tục quấy phá ức hiếp acc nhỏ. Chẳng lẽ thật đổi tính?

Một tháng sau, mọi người bắt đầu quên dần sự kiện Thiên hạ hội thủ thành thất bại, trong giang hồ mỗi ngày đều có tin tức mới, thị phi mới, mọi người bắt đầu tập trung chú ý tới những vấn đề hay ho hơn nhiều. Sau khi Hàn nguyệt thành trở thành thành trấn đầu tiên do người chơi lập trong giang hồ, quy mô không ngừng được khuếch trương, được xưng là tiểu Trường an. Nó nằm ngay giao giới của những khu vực đánh quái luyện cấp hạng xịn, mọi người đều thích vào đây để mua sắm đồ đạc.

Mà tình hình buôn bán ở Hàn nguyệt thành phát triển cực kỳ nhanh chóng, nào là các loại hình cửa hàng, quầy sạp bày hàng đầy đường, nhìn hoa cả mắt. Hơn nữa so sánh với việc trở về mua đồ ở Trường an, thì mua đồ ở đây giá cả càng rẻ, đồ đạc cũng đầy đủ phong phú vô cùng. Điểm này đã hấp dẫn không ít game thủ, hiện tại đã có rất nhiều người có ý di cư đến đây.

Đây là điểm đặc sắc của các thành trấn do game thủ tạo dựng, các game thủ có thể mua nhà lưu lại trong thành. Chẳng những có thể tùy ý truyền tống về nơi mình ở, còn có thể hồi phục khí huyết nhanh chóng, mà điểm tốt nhất ở đây là khi mua bán đồ trong thành đều được hưởng thuế má thấp hơn so với thành trì khác. Hiển nhiên, cho dù không có những điểm tiện lợi này thì mọi người cũng sẽ muốn định cư ở đây thôi. Sống trong thành trấn thế này game thủ nào mà không hứng thú chứ.

Một hôm, Cô Dạ Hàn Tinh cùng vài trưởng lão tụ tập lại cùng thương lượng về việc phát triển cùng quản lý Hàn nguyệt thành. Chính sự xong xuôi lại bắt đầu chuyển sang buôn dưa, Võ lâm tiểu tiểu sinh là tình báo đệ nhất giang hồ, không gì không biết, hẳn thấy mọi người đều có mặt đông đủ, liền đem chuyện chấn động gần đây ra khai báo.

Liền đúng như những gì tin đồn vẫn nói, Thiên hạ hội quả nhiên đổi bang chủ. Thiên hạ vô địch hiện tại là phó bang chủ, bang chủ hiện tại là người mới, tư liệu lúc trước của hắn không ai biết, hắn gọi là Thiên hạ du nhiên. Cái tên này nghe nhàn hạ, rất có ý thơ. Võ lâm tiểu tiểu sinh vụn trộm cười nói, tên thì thế nhưng người thì rất mạnh mẽ, nói năng thận trọng, thưởng phạt phân minh. Dưới sự dẫn dắt của hắn, Thiên hạ hội chẳng những cấp bậc thăng tiến, mà còn bắt đầu chuẩn bị tiến hành tìm khối lệnh bài kiến thành thứ hai.

Mọi người đều đối với tân thủ lĩnh này nổi lên hứng thú, không nghĩ tới Thiên hạ vô địch thế mà có thể mượn được một nhân tài như vậy. Để xem, Thiên hạ hội có thể quét khởi trong tay hắn hay không. Nhưng điều khiến mọi người hiếu kỳ là Thiên hạ vô địch tính tình như thế, tuyệt đối sẽ không có khả năng cam tâm tình nguyện làm lính cho người khác. Vậy người này là ai? Sao có thể dễ dàng ôm được vị trí bang chủ?

Võ lâm tiểu tiểu sinh bày ra khúc mắc, thấy mọi người bộ dạng đoán không ra. Hắn mới đắc ý tuyên bố đáp án, nguyên lai Thiên hạ du nhiên là anh trai của Thiên hạ vô địch. Mọi người bày bộ dạng không tin được, Thiên hạ vô địch thích đao to búa lớn, hung hăng càng quá. Mà Thiên hạ du nhiên lại hoàn toàn trái ngược, làm việc cẩn thận, không thích náo nhiệt, làm người xem như khiêm tốn. Đây chỉ sợ là nguyên nhân vì sao Thiên hạ hội gần đây im lặng khác thường như vậy.

Cô Dạ Hàn Tinh cùng Yếu nhĩ mệnh tam thiên không lo lắng giống những người khác, bọn họ im lặng nhìn mọi người thảo luận, không xen mồm vào. Thẳng đến khi Lưu Nguyệt hỏi ý, y mới mở lời: “Như vậy tốt mà, có cạnh tranh mới có đột phá.” Yếu nhĩ mệnh tam thiên cũng đồng tình nói “Ta cũng chờ mong động tác kế tiếp của Thiên hạ hội, có đối thủ mới tán gẫu cũng tốt mà.”

Võ lâm tiểu tiểu sinh đột nhiên nhớ tới cái gì đó, nhìn mọi người muốn nói lại thôi. Thiển Thiển nhin không

được cau mày mắng hấn “Đại nam nhân có gì thì nói, ấp úng cái gì, người làm chuyện gì có lỗi à?” Vô lâm tiểu tiểu sinh sớm đã quen với cách nói điên cuồng của nàng, có chút không xác định mở miệng “Ta còn có chuyện không biết nên nói không.” Lưu Nguyệt nghe hấn nói như vậy lập tức hưng phấn, Vô lâm tiểu tiểu sinh là trùm bà tám. Hấn khó xử như vậy, sự việc khẳng định rất trầm trọng “Có gì không thể nói, mọi người cũng không phải người ngoài.”

Vô lâm tiểu tiểu sinh nghĩ nghĩ, vẫn mở miệng “Thiên hạ có tuyết các người đều biết?” Thiển Thiển nhin không được xen mồm “Vô nghĩa, trên giang hồ có ai không biết, là bang chủ phu nhân của Thiên hạ hội, bà xã của Thiên hạ vô địch.” Lưu Nguyệt hiểu kỳ hỏi “Sao vậy? Liên quan đến Thiên hạ có tuyết sao?”

“Có nguồn tin báo cho ta, Thiên hạ có tuyết mấy tháng gần đây tựa hồ cùng một Thúy yên tên là Âm chiến qua lại, thường xuyên như hình với bóng, rất nhiều lần bắt gặp bọn họ, cho nên chúng ta đoán không biết có phải Thiên hạ vô địch cùng Thiên hạ có tuyết chia tay rồi hay không?” Vô lâm tiểu tiểu sinh chậm rãi đem tin tức công bố, mấy anh nam trong nhà đường như đối với loại chuyện tình yêu nam nữ này không quá để ý, nhưng Thiển Thiển cùng Bóng đêm lập tức hăng hái.

Đến cả Yên Vũ cũng nhin không được hỏi, “Người nói Thiên hạ có tuyết vụng trộm?” Xem ra nàng đối với việc có một cô nàng nữa ruồng bỏ Thiên hạ vô địch cảm thấy khoái chí. Cái loại tư tưởng này, xem như hai người bọn họ giống nhau đi. Thiển Thiển hỏi muốn khẳng định lại, “Tin tức của người chuẩn xác không? Vạn nhất chỉ cùng làm nhiệm vụ, thì đâu phải vụng trộm.”

Bóng đêm cũng cân nhắc một chút rồi nói “Trong game nam nữ làm nhiệm vụ ở cùng một chỗ cũng bình thường, có lẽ là trùng hợp thôi.” Lưu Nguyệt đối với ý nghĩ của Bóng đêm cũng đồng ý. Không thể bởi vì người kia cùng người quen làm nhiệm vụ mà hoài nghi cô ta ngoại tình, như nàng đây chẳng phải mỗi ngày đều cùng người khác làm nhiệm vụ, đánh bản sao.

Vô lâm tiểu tiểu sinh sớm đã biết các nàng sẽ nghĩ như vậy “Cái đó sao ta không biết chứ? Địa phương ám muội, hai người cùng cưới chung một con thú cưới, đêm khuya không out mà ở bên hồ nói chuyện, người kia còn ở khắp nơi thu thập sủng vật, chọc cô kia vui vẻ. Ta không cho rằng thằng đàn ông nào đối với bạn bè bình thường lại tốn nhiều công sức như vậy.” Quả nhiên có ám muội! Đám Bóng đêm liếc mắt nhìn nhau, trực giác của phụ nữ, các nàng đồng loạt cảm thấy, vụ này hấp dẫn a.

Không biết có phải bởi vì ngày đó Vô lâm tiểu tiểu sinh kể chuyện, không cẩn thận lộ ra tiếng gió, hay là do ở bờ sông có không ít người qua lại mà Thiên hạ có tuyết cùng Âm chiến tình cảm đã sâu tới mức không kiềm chế nổi nên lộ ra. Dù sao chuyện vụng trộm của Thiên hạ có tuyết, tại một tuần sau liền ồn ào huyền náo cả lên. Cùng khi xưa Thiên hạ Yên Vũ quang minh chính đại ly hôn, trình độ nghiêm trọng còn muốn vượt trội.

Thiên hạ có tuyết không có dũng khí cùng quyết đoán như Yên Vũ năm xưa, trực tiếp chạy ra kênh Thế Giới đòi ly hôn. Bất quá chuyện nàng vụng trộm với thằng khác cũng không kém mấy, đích xác có khuynh hướng thả làm ngọc nát. Mà bên Thiên hạ hội dường như không định công khai giải quyết việc này, hấn là âm thầm giải quyết nội bộ. Sau đó Âm chiến cảm thấy như vậy không công bằng, liền lên kênh Thế Giới hy vọng mọi người phân xử cho hấn, lấy lại công đạo

[Thế Giới][Âm chiến]: Thiên hạ vô địch, đừng trốn trong nhà. Có giỏi công khai nói rõ, Có tuyết thích là ta. Người dựa vào cái gì không cho chúng ta ở cùng một chỗ. Người cho là người đá ta ra khỏi bang là xong sao? Mẹ nó người không phải đàn ông, còn không dám nhận thua! Là đàn ông thì ra đây nói chuyện!

[Thế Giới][Thiên hạ có tuyết]: Âm chiến, đừng làm ầm ỹ nữa. Có việc từ từ nói, người trước đừng kích động.

[Thế Giới][Đi đồ xăng]: Ai nha! Sô pha sô pha! Ta là quần chúng không rõ chân tướng vậy xem!

[Thế Giới][Nụ hoa rực rỡ]: Yêu, lời vừa nói này là sao, Thiên hạ vô địch lại bị cấm sừng? Đàn ông gì mà kém như vậy, cưới người đầu thì bị bỏ rơi, tới người thứ hai cũng giữ không nổi. Chính mình tự kiểm điểm kiểm điểm đi.

[Thế Giới][Thiên hạ vô địch]: Lão tử là nhin chứ không phải sợ người. Một đấu một hay hội đồng cho người tùy chọn!

[Thế Giới][Âm chiến]: Trừ bỏ dùng vũ lực giải quyết người còn biết làm gì khác? Cái đầu người dùng để làm gì hả? Có tuyệt thích là ta, người lưu được nàng bên cạnh nhưng tâm nàng có giữ được không? Nàng là Nga mi làm nhiệm vụ rất khó khăn, khi nàng cần người hỗ trợ, người bạn tâm tới nàng sao? Khi nàng cùng người nói chuyện người dụng tâm để ý tới nàng sao? Người xem nàng là bà xã sao?

[Thế Giới][Bồ đào quả quả]: Ta không thể không nói một câu công bằng, Thiên hạ vô địch người như vậy thì quá đáng rồi, bà xã chỉ để nuông chiều, không phải để trang trí. Người ta thay lòng đổi dạ là đúng rồi, làm phụ nữ ta đồng tình kinh bỉ hành vi của người.

[Thế Giới][Âm chiến]: Người làm nhiệm vụ với Có tuyệt hằng ngày là ta, mỗi ngày cùng nàng nói chuyện cũng là ta, mỗi ngày chọc nàng vui vẻ cũng là ta, mỗi ngày thu thập sủng vật cho nàng cũng là ta, ngày ngày login cùng nàng tới lúc nàng logout đều là ta. Trừ bỏ danh nghĩa ông xã ra, người làm được những gì?

[Thế Giới][Hiên Viên kiếm]: Người anh em, đại trượng phu lo gì không tìm được vợ, bà xã người đã muốn cùng người khác vụn trộm, người tội gì phải dây dưa không buông, thành toàn cho người ta cũng là một nam nhân có đạo đức a!

[Thế Giới][Hoa phiêu diêu]: Ngay cả ta cũng bị làm cho cảm động, Âm chiến ca ca lâu trên, chị em chúng ta ủng hộ người! Đàn ông tốt như vậy đã chết hết rồi, có tuyệt mọi người thiết hạnh phúc!

[Thế Giới][Thiên hạ vô địch]: Đừng nói những thứ dư thừa với ta, ta chỉ muốn hỏi có tuyệt một câu, người cùng hấn rớt cuộc là xảy ra chuyện gì?

[Thế Giới][Thiển Thiển ưu sầu]: Ai nha, đại ca, người sáng suốt đều nhìn ra, người truy vấn như thế, bị thương sẽ là chính người nha.

[Thế Giới][Vô độc bất trượng phu]: Đúng vậy, Đại lão gia, cho chút phong độ đi!

Hai vợ chồng nhà Thiển Thiển cùng Không độc, vừa thấy náo nhiệt liền nhịn không được nhào ra, bề ngoài thì khuyên can Thiên hạ vô địch, ngấm ngầm bên trong thì nhịn không được nhìn hấn bị chê cười, Quả nhiên độc chồng độc vợ, tuyệt phối trời sinh.

Kênh Thế Giới vẫn không thiếu người chế giễu, cũng có người khuyên can, cũng có người châm lửa thổi gió. Đợi ba phút sau, vẫn không thấy Thiên hạ có tuyệt đi ra trả lời. Đến khi mọi người nghĩ nàng sẽ không ra giải thích thì nàng ta đột nhiên ở kênh Thế Giới hỏi lại một câu.

[Thế Giới][Thiên hạ có tuyệt]: Vô địch, ta thật sự có thích người, ta cũng nghĩ ta có thể kiên trì được. Nhưng mà gặp hấn ta phát hiện mình cũng chỉ là một cô gái bình thường. Ta cũng hi vọng có người chiếu cố ta. Thực xin lỗi, ta thích hấn.

[Thế Giới][Thiển Thiển ưu sầu]: Các cô gái đều là những đóa hoa, phải có người tỉ mỉ chăm sóc mới có thể xinh đẹp. Ai cũng có quyền lợi theo đuổi hạnh phúc của bản thân, các chị em chúng ta đều có thể lý giải được điều người nghĩ.

[Thế Giới][Bồ đào quả quả]: Sinh ra trên đời không ai vô duyên vô cớ nợ ai cái gì cả, người không cần vì người khác ủy khuất chính mình, đàn ông tốt không nhiều. Cố gắng nắm thật chắc, Âm chiến ca, ta ủng hộ các người!

[Thế Giới][Thiên hạ vô địch]: Đều do ta có mắt không trông, lại đi tin tưởng người! Bất quá người yên tâm, các người cũng không tốt được đâu, từ hôm nay trở đi ta sẽ đuổi giết các người, phạm là thành viên Thiên hạ hội, về sau nhìn thấy đôi cầu nam nữ này, gặp một lần giết một lần!

[Thế Giới][Thiên hạ du nhiên]: Ta đại biểu bang chủ Thiên hạ hội thanh minh, lời phát ngôn tùy tiện của Thiên hạ vô địch cùng bản hội không liên hệ, cũng không được chấp hành. Về việc này, bang phái chúng ta sẽ giải quyết nội bộ, tận lực tiến hành công bằng công chính.

Trước mắt ai nấy đều sáng ngời, cái người phi thường khiêm tốn trong truyền thuyết bang chủ đương nhiên Thiên hạ hội xuất hiện. Hơn nữa bộ dạng của hấn rõ ràng là nhằm cản trở Thiên hạ vô địch. Đây hoàn toàn là một đẳng cấp khác biệt a!

73. Chương 73: Hung Nô Xâm Nhập

Không thể không nói Thiên hạ du nhiên vừa xuất hiện liền khơi màu bản năng bà tám của mọi người, bang chủ tân nhiệm thần bí trước giờ chưa từng xuất hiện, giờ lại lộ mặt chỉ để dọn bãi chiến trường do Thiên hạ vô địch bày ra. Tuy chỉ xuất hiện được vài giây rồi lại biến mất tăm.

Cuối cùng dậy lên lòng tò mò khiến một đám game thủ tự lập ra một nhóm đội, mục tiêu là tìm kiếm tin tức về Thiên hạ du nhiên. Lưu Nguyệt đối với vấn đề này khá hứng thú nên lôi kéo Thiển Thiển cùng gia nhập biệt đội bà tám này. Người ta nói không nên xem thường sức mạnh của quần chúng, một đám người tụ tập lại moi móc tìm tòi ai ngờ lại tìm ra không ít tin tức. Thì ra Thiên hạ du nhiên là anh ruột của Thiên hạ vô địch, anh ta lớn hơn hẳn sáu tuổi, hơn nữa còn làm ở quân đội, nghe đâu cả nhà bọn họ đều là quân nhân.

Lưu Nguyệt mơ màng nghĩ đến Thiên hạ vô địch, một nhà đều là lính sao lại dưng ra một thằng đầu gấu như thế, lời nói hành sự, còn có bộ dạng kiêu ngạo kia, nghĩ thế nào cũng không nghĩ tới bối cảnh của hắn, lại là một nhà quân nhân chính quy như thế. Đặc biệt khi có Thiên hạ du nhiên làm nền kê bên, càng khiến có sự nong cạ ấu trĩ của Thiên hạ vô địch càng nổi bật.

Hiệp Hàm tựa hồ có chút hứng thú với Thiên hạ du nhiên, thấy Lưu Nguyệt cùng Thiển Thiển tham gia biệt đội bà tám kia chỉ cười trừ, nhưng không nói lời can ngăn gì. Cho nên khiến Lưu Nguyệt tự cho thông minh suy đoán rằng Hiệp Hàm chính ngại ra mặt, chứ bản thân y cũng tò mò về người ta lắm. Chẳng qua, sau này Hiệp Hàm từng nói một bình luận về vấn đề này, rằng đầu du đủ của Lưu Nguyệt cuối cùng cũng mở mang được một chút, bắt đầu thông minh hơn một ít, đây là gần mực thì đen sao?

Chính là mọi người đều mong đợi biểu hiện của Thiên hạ du nhiên, muốn xem Thiên hạ hội ở trong tay anh ta có thể biến đổi thành bộ dạng gì. Kết quả anh ta quả nhiên không phụ sự mong đợi của mọi người, nhanh như sấm chót đã đem Thiên hạ hội mẽ đầu sứt trán trở lại trạng thái hùng mạnh, mà còn thành công tìm được lệnh bài kiến thành một lần nữa.

Để cho người ta khó hiểu là, anh ta lại chọn địa điểm cũ để làm nơi xây thành. Trải qua sự thất bại trước, bọn họ vốn phải hiểu nơi đó địa hình có bao nhiêu cù mía, thật khiến lòng người nghi hoặc khó hiểu không thôi. Cô Dạ Hàn Tinh thần nhiên cười nói, “Anh ta chính là muốn ở nơi đã từng thất bại một lần nữa gây dựng lại.” Lúc này mọi người mới bừng tỉnh đại ngộ.

Ngày hôm Thiên hạ hội thủ thành, Yếu nhĩ mệnh tam thiên như cũ cũng mang người đi rình coi. Thời điểm trở về không khỏi thập phần tán thưởng Thiên hạ du nhiên dụng binh có bao nhiêu xuất sắc, quyết đoán vô cùng. Anh ta đánh vỡ hình thức thủ thành từ trước tới nay, không thụ động chờ đại quân quai vật tiến đánh, mà từ bị động chuyển thành chủ động. Địa thế của bọn họ không như Hàn nguyệt thành dễ thủ khó công, bởi vậy chủ động ra mặt trước chẳng những bù được hoàn cảnh địa hình mà còn khiến cho đại quân quai vật không kịp trở tay.

Yếu nhĩ mệnh tam thiên truyền tin chuyên nghiệp vô cùng, miêu tả sống động tình cảnh Thiên hạ du nhiên trái phải bao vây, trước sau giáp công, còn có bộ đội phục kích, các thủ đoạn công kích nhiều vô số kể, từng lời từng chữ nói ra không tiếng nào là không đối với anh ta tán dương cùng thưởng thức. Lưu Nguyệt cẩn thận phát hiện, khi nghe Tam thiên kể lại sự việc trên mặt Hiệp Hàm lộ ra sự tán thưởng, mà khoe miệng y lại ỉn ỉn ý cười.

Quả nhiên, tình hình chiến đấu nghiêng hẳn về một phía, sự trở lại mạnh mẽ siêu quần của Thiên hạ hội đã dễ dàng diệt được ba trận công thành của đội quân quai vật, Thiên hạ thành chính thức được sinh ra. Một khắc này, lịch sử trong trò chơi lại được thay đổi, Hàn nguyệt thành không còn đứng đầu ngọn gió nữa. Thiên hạ thành cùng Hàn nguyệt thành một nam một bắc, mỗi nơi chiếm một nửa bầu trời.

Làm cho Cô Dạ Hàn Tinh và Yếu nhĩ mệnh tam thiên ngạc nhiên không chỉ có thế. Sau khi Thiên hạ thành thành lập xong, đưa ra chế độ thi hành đầu tư chính là chỉ cần đem tiền bỏ vào đổi lấy ngân phiếu định mức, ở cuối mỗi tháng các cửa hàng kiếm được tiền, hai bên sẽ đem phần trăm lợi nhuận đã thỏa thuận phân chia.

*Một dạng đặt cọc tiền, xin 1 chân, kinh doanh xong mỗi cú tháng chia phần trăm lợi nhuận theo tỉ lệ do 2 bên thỏa thuận.

Cô Dạ Hàn Tinh cùng Yếu nhĩ mệnh tam thiên đều là thương nhân, đối với thủ đoạn này cực kì tác thành, nhất trí cho rằng Thiên hạ du nhiên chẳng những là chỉ huy giỏi mà ở mặt buôn bán cũng không kém. Có đối thủ mạnh, càng kích thích tâm tính hiếu chiến của bọn đàn ông. Hàn nguyệt thành cùng Thiên hạ thành bắt đầu cạnh tranh không ngừng. Đương nhiên, sự phát triển cũng vì thế mà tăng mạnh, càng ngày càng tốt.

Công ty trò chơi đương nhiên sẽ không mãi bằng lòng với hiện trạng như vậy, vì để đẩy mạnh nhiệt tình của game thủ, đủ loại hoạt động hay ho cũng ùn ùn kéo tới. Sau khi phần lớn các công hội có tầm cỡ đều đã xây nên thành trấn của riêng mình thì công ty trò chơi lập tức mở ra Tân bản đồ, lịch sử trò chơi lại tiến sang một trang mới. Hung nô đại chiến bắt đầu mở ra.

Phía bắc Trung Nguyên liền xuất hiện một thảo nguyên rộng lớn, bản đồ hung nô to đùng cứ thế có mặt trong game. Tình tiết câu chuyện kiểu như Hung nô thường kéo binh xuống phía nam quấy rầy cư dân Trung nguyên, mà nhiệm vụ của game thủ chính là đoàn kết lại, chống sự xâm nhập của Hung nô.

Lúc Lưu Nguyệt đọc được tin này, không khỏi ngẩn ngơ một hồi. Sau đó mới cau mày kéo ống tay áo Hiệp Hàm, “Hung nô xâm nhập thì liên quan gì tới mình?” Hiệp Hàm buồn cười điểm trán nàng, khiến nàng gục đầu thích chí, “Tuy cách chúng ta hơi xa nhưng trò chơi đã đưa ra yêu cầu như vậy, nếu chúng ta khoanh tay đứng nhìn, để chúng một đường nam hạ, Hàn nguyệt thành cũng khó lòng thoát khỏi tai vạ.”

Lưu Nguyệt mất hứng bĩu môi oán giận, “Công ty trò chơi này cũng thật là dư hơi, cái nội dung kịch tình gì không biết a.” “Anh còn tưởng em sẽ thích chứ.” Hiệp Hàm một bên thản nhiên đáp “Nào có vui vẻ gì, Hung nô chẳng phải đều là NPC sao?” Lưu Nguyệt tính tình thẳng thắn đơn giản, trước giờ không suy nghĩ nhiều liền nói.

Hiệp Hàm buông sách trong tay xuống, “Bà xã à, em quên không nghĩ tới phía chúng ta sao? Đến lúc đó các thành trấn liên thủ, chính là quốc chiến đó.”

Nghe y nói tới đây, hai mắt Lưu Nguyệt sáng rõ, tựa hồ nghĩ tới chuyện thú vị gì đó, cũng có thể đang liên tưởng đến khung cảnh đồ sộ, lập tức vui vẻ lên diễn đàn tìm Thiển Thiển thảo luận.

Hiệp Hàm nhìn bóng dáng của nàng không khỏi mỉm cười, thầm nghĩ bộ dạng không khác gì trẻ con, vĩnh viễn không trưởng thành nổi mà.

Quả nhiên kịch bản mới này gây xôn xao không nhỏ, vốn các đại bang phái đang dốc lòng xây dựng thành trấn, bề ngoài tuy rằng hòa thuận nhưng bên trong vẫn có không ít những đấu đá ngầm cạnh tranh. Khi hệ thống đưa ra yêu cầu như vậy, khiến không ít người do dự không quyết. Nếu kết minh thì có chút mất mặt, còn nếu không kết minh đội Hung nô kéo xuống chém giết, tự bản thân cũng khó lòng chống đỡ.

Mà điều khiến ọi người kinh ngạc chính là, hai bang phái ra mặt kết minh đầu tiên không ngờ lại chính là hai nhà cạnh tranh lợi hại nhất trong giang hồ, Thị huyết minh cùng Thiên hạ hội.

Chuyện này kỳ thật chính Thị huyết minh cũng bất ngờ, cả Cô Dạ Hàn Tinh cũng không nghĩ tới được. Khi sự kiện mới này xuất hiện, y cũng muốn tính tới việc kết minh nhưng còn chưa kịp cùng người trong liên minh bàn bạc đưa ra quyết định thì đã thu được thông báo mời kết minh của Thiên hạ hội. Mà người đưa ra lời mời này chính là Thiên hạ du nhiên.

Cô Dạ Hàn Tinh cũng khá hứng thú với một người tài năng như anh ta, Yếu nhĩ mệnh tam thiên cũng muốn gặp người này, vì thế mọi người bàn bạc một chút, lập tức trả lời anh ta, hy vọng anh ta có thể đến Hàn nguyệt thành làm khách. Mọi người cùng thương lượng, đưa ra một hiệp nghị kết minh cụ thể. Thiên hạ du nhiên không hổ thẹn với tác phong sấm rền gió cuộn của mình. Liền quyết định buổi chiều gặp mặt.

Thành viên trung tâm của Thị huyết minh đều có mặt đầy đủ ở phòng nghị sự, lẳng lặng chờ Thiên hạ du nhiên xuất hiện. Mỗi người mỗi suy đoán về ra đủ thứ tình huống, nào là ý kiến bất đồng dẫn phát xung đột này nọ, rồi cả phương phát ứng phó linh tinh. Nhưng là bọn họ ngàn tưởng vạn tưởng đều không nghĩ được sự tình lại như thế này.

Cho nên thời điểm Thiên hạ du nhiên xuất hiện, mọi người đều như hóa đá, sau đó không ai hẹn ai đều nhìn về phía Cô Dạ Hàn Tinh, như đang nói, đại nhân ngài chẳng lẽ sớm đã biết sẽ như vậy sao? Nguyên nhân là do khi bọn họ dự định tăng cường bố trí, gia tăng thủ vệ này kia thì Cô Dạ Hàn Tinh bình thản nói một câu “Không cần làm điều thừa.”

Giống như lời y nói, Thiên hạ du nhiên quả nhiên đến đúng giờ, mà còn là đến một mình. Mọi người đều biết, một khi tiến vào thành trấn của bang phái khác, nếu xảy ra tranh chấp chém giết, khi chuyển sinh sẽ hồi truyền tổng trận của chính bang phái đó. Bộ Thiên hạ du nhiên không sợ Thị huyết minh lật lọng đem anh ta giết chết, lại phái người rình ở truyền tổng trận chặn giết? Nếu thật sự phát sinh tình huống đó, anh ta chỉ có thể bị giết đến logout mới thôi.

Chuyện như vậy, trước kia cũng không phải không có tiền lệ. Rất nhiều đại bang phái ở thời điểm lập thành, mọi người ai cũng muốn rình mò tìm hiểu thật hư bên trong nhà đối phương, phái ra không ít gián điệp lén lút vào thành trấn của các bang phái đối thủ, vì thế phát sinh không ít sự kiện đổ máu. Cũng có không ít game thủ bị phương thức này hành hạ cho đến chết.

74. Chương 74: Thương Lượng Kết Minh

Cả đám Thị huyết minh, nhìn Thiên hạ du nhiên tiêu sái như không người tiến vào, sau đó không chút câu nệ bước thẳng đến chỗ bên cạnh Cô Dạ Hàn Tinh ngồi xuống. Chẳng khác nào đang ở chính nhà mình ung dung nhàn nhã.

“Ngô, giống phòng nghị sự của bọn ta y chang.” Anh ta ngồi xuống, câu đầu tiên chính là thế.

Thị huyết minh một nhà tiếp tục trầm mặc, chẳng lẽ đây chính là nguyên nhân khiến anh ta tự nhiên như vậy? Ở trong nhà người ta tìm được cảm giác như nhà mình?

Cô Dạ Hàn Tinh dù sao cũng là người đứng đầu một bang, cũng không thất lễ giống bọn họ, khách khí trả lời anh ta, “Xem ra gu thẩm mỹ của mọi người có chút giống nhau.”

Những lời này tuy rằng nghe bình thản, nhưng bên trong cũng có không ít ám chỉ.

Ai biết, Thiên hạ du nhiên chẳng những không cảm kích ngược lại còn nói “Cũng không phải do nguyên nhân này, mà do em trai ta cho người đánh cắp bản thiết kế của các ngươi. Thăng nhóc này không hiểu chuyện, mong mọi người thông cảm.”

Mọi người lại trầm mặc. Hiện tại quan hệ của hai bên không tính là thuận hòa, nói năng khó nghe như thế, là địch không phải bạn a. Người này lại dám thoải mái thừa thận chuyện ăn cắp bản vẽ, là thật không sợ bị trả thù? Hay là cho rằng Thị huyết minh dễ bị người ức hiếp? Có mấy người thiếu kiên nhẫn đã nhìn không được muốn sinh sự.

Cô Dạ Hàn Tinh ngược lại nói tiếp, “Quả nhiên dám làm dám chịu, chỉ bằng sự thành khẩn thẳng thắn này, trên dưới Thị huyết minh cũng không tính toán chi li chuyện này nữa.”

Mấy tên vốn định nổi lửa nghe boss nhà mình nói thế đành nhịn lại, ôm một bụng lửa không chỗ phát tác một ngụm nuốt xuống. Không khỏi hướng Thiên hạ du nhiên trợn trừng mắt căm tức nhìn.

“Ta là người thẳng thắn, nói không được mấy lời hoa mỹ vẽ vời, có lẽ lời gì, các vị đừng để trong lòng.”

“Đương nhiên sẽ không, nếu Thị huyết minh đãi khách có chỗ nào không chu toàn, cũng thỉnh thứ lỗi.” Cô Dạ Hàn Tinh như trước bình thản nói, dễ dàng đem thế chủ động cấp trở về.

“Vậy ta vào thẳng vấn đề luôn, mọi người trước xem bản đồ chiến trường này.” Thiên hạ du nhiên đi đến trung tâm phòng nghị sự mở ra bản đồ mô hình, đây là phần bản đồ mới hệ thống phân phát, để ọi người chơi càng hiểu rõ và chuẩn bị tốt hơn cho cuộc chiến Hung nô.

Thiên hạ du nhiên tiện tay cầm hai lá cờ ở hai địa điểm. Sau đó bắt đầu tự thuật, Một ít người Thị huyết mình vì chuyện vừa rồi trong lòng có thành kiến với anh ta, nhưng khi nghe anh ta phân tích bản đồ cùng tình huống chiến đấu thì không khỏi không thừa nhận, người này đúng là vì chiến tranh mà sinh ra.

“Bản đồ này mấy ngày nay các vị hẳn xem cũng không ít, đầu tiên là đây, biên cảnh nằm ở chỗ này, nếu chúng ta khai chiến ở đây nhất định sẽ gặp không ít khó khăn, Hung nô thiện về kỵ xạ, nếu chiến đấu ở mặt trận trống trải bằng phẳng, thì chúng ta không chiếm được ưu thế gì.” Anh ta chỉ một trong hai nơi được cầm cờ trên bản đồ.

Cô Dạ Hàn Tinh tựa hồ rất tán thành cái nhìn của anh ta, “Vây theo ý người, chúng ta nên lùi về đóng ở đây?”

Thiên hạ du nhiên có chút ngạc nhiên nhìn về phía Cô Dạ Hàn Tinh, sau đó to giọng nói, “Đúng, lùi về phía sau trăm dặm, nơi này địa thế trắc trở, dễ thủ khó công, đám Đột quyết am hiểu là tác chiến trên bình nguyên, chỉ cần triệt tiêu điểm ưu thế ấy, bọn chúng sẽ không thể gây được bao nhiêu sóng gió.”

Anh ta đột nhiên dừng lại một chút, nhìn đám người đang hứng thú mười phần, lại tiếp tục nói, “Bất quá kế hoạch này của ta, thực lực của Lục đại thành trấn chênh lệch cũng không bao nhiêu, để bốn thành trấn khác trấn giữ ở đây, cộng theo địa thế hiểm trở, cũng đủ để bảo vệ nơi này.”

Nghe đến đây, mọi người cũng hiểu được, mục đích Thiên hạ du nhiên đến đây, thì ra là anh ta chỉ muốn cùng Thị Huyết Đường kết minh, trong kế hoạch hoàn toàn không có sự tồn tại của bốn thành trấn còn lại.

“Chúng ta cùng các người, thì trấn giữ ở nơi này, địa hình tuy rằng không quá ưu thế, bất quá chung quanh nhiều rừng rậm, là địa điểm tuyệt hảo để binh lính ẩn nấp, cũng có thể ngăn cản được sự tiến công của kỵ binh, nói chung cũng không xem là bị thiệt.” Thiên hạ du nhiên càng nói càng hưng phấn, hoàn toàn hòa nhập vào trận chiến chưa kịp bắt đầu này.

Thiến Thiến từ đầu tới giờ vẫn chăm chú lắng nghe, đến đoạn này cũng nhin không được khó chịu, lạnh lùng mở miệng hỏi anh ta, “Người nói chỗ kia địa hình hiểm yếu mà lại để bốn thành trấn cùng đóng quân ở đó, mà nơi này chỉ là rừng rậm không hơn không kém, lại chỉ có hai nhà ra mặt mai phục. Cho dù Thị huyết mình cùng Thiên hạ hội được xem là đại bang phái hạng nhất hạng nhì, nhưng về nhân số thì còn kém xa lắm.”

Thiên hạ du nhiên tựa hồ cũng đoán được sẽ có người hỏi như thế, lập tức đáp lời, “Hành quân đánh giặc, binh quý ở tinh chứ không ở nhiều. Đây cũng là lý do ta chọn các người để kết minh. Đến lúc khai chiến, ta sẽ toàn quyền cầm quyền chỉ huy.”

Lời anh ta vừa nói ra, mọi người trong Thị huyết mình liền trầm mặc, là bị hù dọa đến trầm mặc. Toàn quyền chỉ huy! Trước không nói tới chuyện Cô Dạ Hàn Tinh ở vai trò chỉ huy cũng thuộc hàng top, quyền không cầm trong tay mà lại dâng cho người khác sao, nghĩ cũng đừng nghĩ tới đi. Cho dù là kết minh thì sao chứ, người một nhà còn có thể hai lòng, ai biết được Thiên hạ du nhiên có nổi lên âm mưu gì, kéo gần ngàn người Thị huyết mình không công chịu chết, hậu quả này ai có thể gánh vát nổi chứ.

Thiên hạ du nhiên tựa hồ cũng biết đề nghị này có chút đường đột, nhìn xung quanh im lặng cũng không thúc giục, chỉ yên lặng chờ đợi.

Cô Dạ Hàn Tinh vẫn là người đầu tiên đưa ra phản ứng, “Ta đã biết, chỉ có điều kiện này sao?”

Mọi người còn không kịp khuyên y đừng dễ dàng đáp ứng, Thiên hạ du nhiên đã lập tức trả lời, “Ta chỉ có một điều kiện này, những cái khác các người tự mình xem xét bàn luận. Nếu ổn thỏa hết, thì cùng đến gặp lão hoàng đế xin kết minh.”

“Điều người yêu cầu cũng không xem là quá đáng, về phần khác, chúng ta thương lượng một chút, sau đó viết ra khế ước. Ngày mai người xem qua nếu không phản đối gì, chúng ta có thể kết minh.” Cô Dạ Hàn Tinh tự nhiên phóng khoáng cất lời, tựa hồ đối với việc Thiên hạ du nhiên cướp đi quyền chỉ huy của y cũng không phải là vấn đề gì to lớn.

Thiên hạ du nhiên thấy cuộc đàm phán dễ dàng như vậy, cũng có chút giật mình, bất quá lập tức liền tươi cười hớn hở nói, “Vẫn nghe người ta nói Cô Dạ Hàn Tinh Pro thế này thế nọ, ta còn tưởng mọi người nhầm chán đồn thổi. Nghe đồn không bằng gặp mặt, người quả nhiên là người làm việc lớn.”

Đội Thiên hạ du nhiên đi rồi, một đám người Thị huyết minh lập tức tụ lại, trong lòng không rõ vì sao Cô Dạ Hàn Tinh lại dễ dàng đem quyền chỉ huy giao cho người ta, luận về thực lực chỉ huy, lão đại nhà bọn họ chỉ sợ còn muốn tốt hơn gã Thiên hạ du nhiên kia nhiều.

Cô Dạ Hàn Tinh mỉm cười, cũng không nói thêm gì. Nhưng Yếu nhĩ mệnh tam thiên lại mở lời thay y giải thích, cách làm việc của hai người bọn họ trước giờ là vậy, ở thời điểm đối ngoại Tam thiên rất ít xen vào phát biểu, toàn bộ đều giao cho Cô Dạ Hàn Tinh xử lý. Cho dù Hàn tinh có làm nên sự tình nào khiến cho người ta khó tưởng đến đâu, hấn vẫn không nói hai lời, đây là tín nhiệm hoàn toàn.

Ngược lại, ở bên trong bang, nếu Cô Dạ Hàn Tinh làm ra chuyện gì khiến cả nhà đoán không nổi, nhưng lại lười cùng người giải thích thì lúc này Yếu nhĩ mệnh tam thiên mới chủ động ra mặt, đem ý tưởng của y cùng động cơ giải thích rõ ràng, làm ọi người hiểu được dụng tâm lương khổ của y.

Theo lý thuyết, hai người cường đại như vậy, đều sần sần khó phân cao thấp, ở trong một bang phái làm sao có thể chung sống hòa thuận được. Sớm đã xảy ra màn tranh quyền đoạt lợi mới đúng, nhưng là hai người bọn họ chẳng những ở chung rất hòa bình, còn thường thức cùng thấu hiểu nhau, hai người thường một trước một sau, một tối một sáng, đem Thị huyết minh càng trở nên cường đại hơn.

Quả nhiên, Yếu nhĩ mệnh tam thiên ra mặt giải thích, Cô Dạ Hàn Tinh cười yếu ớt rút về phía sau. Lặng lặng nhìn Tam thiên trả lời những vấn đề của mọi người.”

“Đừng vội, Hàn tinh đáp ứng anh ta, cũng là có suy tính. Mọi người nghe Thiên hạ du nhiên kia giải thích, hấn cũng thấy được anh ta quả thật là một người biết dụng binh tác chiến, phân tích đưa ra cũng đúng chỗ hợp tình. Tuy rằng hai thành trấn kết minh, nhân số không bằng bốn thành còn lại, nhưng mang binh tác chiến, lính tối ngược lại còn khiến tình thế thêm bất lợi. Khi giao chiến điều quan trọng nhất là phải nghe theo lời của chỉ huy, nếu đem theo một đám quân rời rạc không ra gì chỉ sợ cũng không phát huy được tác dụng lớn gì, điều Thiên hạ du nhiên lo lắng cũng không sai.” Yếu nhĩ mệnh tam thiên nhìn chung quanh đang yên lặng lắng nghe phân tích của hấn, cũng chậm rãi cười cười nói tiếp.

“Còn về việc chúng ta từ bỏ quyền chỉ huy, cũng không có gì trở ngại cả. Một chỉ huy tốt tuyệt đối sẽ luyện tiết không để thủ hạ của mình bị tổn thương. Cho nên mọi người không cần lo anh ta có ý xấu. Mọi người thử nghĩ xem, nếu quyền chỉ huy quan trọng như vậy tại sao Cô Dạ Hàn Tinh lại không tự mình chỉ huy chứ? Điều này ta cũng nghĩ qua rồi, đám người Thiên hạ hội kia vừa kiêu ngạo vừa ương ngạnh, tất cả đám bên đó đều đã bị Thiên hạ du nhiên thu phục rồi, giờ ngoài anh ta ra thì còn chịu nghe người thứ hai ra lệnh chỉ huy hay sao? Lúc ra trận gặp phải tình huống này thì phải làm thế nào, chẳng bằng hai tay giao quyền cho người ta cho rồi.”

Yếu nhĩ mệnh tam thiên vừa dứt lời, Thiển Thiển đã không phục hỏi lại, “Vậy chứ hấn không lo người bên Thị huyết minh chúng ta tới lúc đó cũng không nghe lời chỉ huy của hấn sao?”

“Ha ha, đây là anh ta tín nhiệm chúng ta, Thị huyết minh nổi tiếng rộng rãi, đồng tâm nhất trí từ xưa tới giờ. Huống hồ trận chiến này là vì ngăn cản sự xâm nhập của Hung nô, cho nên nội bộ xung đột cũng không đem lại lợi ích gì. Anh ta hấn cảm thấy chúng ta cũng sẽ vì lợi ích của bản thân mà quyết định cùng bọn họ kết minh, mà thật sự thì đúng là như vậy thật.”

Mọi người cuối cùng nhận định chuyện kết minh này xem như xong, bất quá Thiển Thiển lại quái tính mở lời, “Tam thiên người đứng là phát ngôn viên của lão đại a, người cũng đâu phải con giun trong bụng y vì cái gì y nghĩ cái gì người cũng biết hết vậy hả?”

Mọi người nghe xong, cũng cảm thấy đúng là như vậy lập tức cười rộ lên. Yếu nhĩ mệnh tam thiên có chút xấu hổ, hấn cũng không thể mở lời mà nói ra câu là tại tính tình của Hàn tinh, dù mọi người có chột thủng cổ họng y cũng đừng mong y phun ra được một lời, bởi vậy hấn mới ra mặt nói dùm mà thôi.

Đang lúc, hấn còn không biết phải nói sao cho tốt thì Cô Dạ Hàn Tinh lại thản nhiên cắt lời, “Tri kỷ.”

Yếu nhĩ mệnh tam thiên nhìn hai chữ này, trong lòng nhin không được khê động, trên mặt lại giấu không được hiện lên nụ cười yếu ớt. Hai chữ này dường như nói lên tất cả, cũng đồng thời giống như không nói gì cả.

75. Chương 75: Nghi Hoạch Của Tam Thiên

Kế tiếp liên đơn giản hơn, mọi người nếu đạt thành ý kiến, quyết định cùng Thiên hạ thành kết minh, bắt đầu bàn về chi tiết kết minh, ẩn theo tính tình Thiên hạ du nhiên anh ta sẽ chẳng để tâm tới mấy chuyện thế này. Vì thế đám nguyên lão của Thị huyết minh đành bao trọn, cuối cùng khế ước kết minh cũng được ra lò.

Thiên hạ du nhiên cùng đám trưởng lão bên anh ta xem qua một lượt, đối với hiệu suất cùng sự kỹ lưỡng của Thị huyết minh không ngừng tán thưởng. Tất cả cũng là nhờ đám người Bóng đêm, một nhà gian thương làm sao có thể chịu thiệt được, chẳng những đem mọi khả năng có thể xuất hiện đều liệt kê ra, thậm chí vấn đề luyện binh trước trận chiến này họ cũng kê ra hết, cẩn thận mười phần.

Thiên hạ du nhiên tính tình quyết đoán, làm việc cũng lưu loát. Cảm thấy không có gì cần thay đổi nữa, lập tức ký tên lên khế ước, sau đó song phương cầm theo khế ước đến hoàng cung Trường An, ở trước mặt lão hoàng đế công chứng, chính thức kết minh.

Hệ thống chính thức tuyên bố Thiên hạ hội cùng Thị huyết minh kết minh. Khiến bốn đại trấn thành còn lại kinh ngạc không đóng nổi mồm. Có mấy nhà cùng Thị huyết minh giao tình không tệ, nhịn không được liền nháo nhào đi hỏi thăm. Không nên trước giờ luôn làm công việc đối ngoại với bên ngoài, dù sao xuất thân cũng là luật sư, nói chuyện so với ai cũng có phần chu đáo hơn không ít.

Không nên cũng dựa theo phân phó của Cô đêm hàn tinh, đem chuyện đại chiến Hung Nô ra phân tích lợi hại, còn phân tích rõ ưu thế địa hình này họ cho những người phụ trách thành trấn khác mà hẳn có giao tình biết, hy vọng bọn họ tự mình bàn bạc, tiến hành kết minh với nhau. Kỳ thật bọn họ cũng cảm thấy đề nghị của Không nên không tệ, cửa khẩu khó thủ nhất đã được Thị huyết minh và Thiên hạ hội bao trọn, phần bốn trấn bọn họ xem như nhàn nhã hơn rất nhiều.

Kế tiếp liên quá đơn giản, bốn thành trấn kết minh cùng bọn họ không quan hệ, mà bản thân họ cũng bố trí vài tiểu đội, theo thứ tự giao cho Thiên hạ du nhiên huấn luyện. Kỳ thật nói huấn luyện cũng chỉ là chạy ra biên cảnh tiêu diệt một ít tiểu đội Hung nô nam hạ cướp tiền cướp lương mà thôi. Mỗi ngày đều có vài nhóm như thế, đánh nhau vài lần mọi người cũng quen dần phương pháp công kích bằng chiến mã của Hung nô.

Mọi chuyện xem ra đều rất hoàn mỹ, chuẩn bị đều đầy đủ cả chỉ chờ ngày Hung nô tổng tiến công mà thôi. Đương nhiên, chính là có một sự kiện chút ngoài ý muốn đó là, Thiển Thiển mang thai..

Thiển Thiển cùng Không độc vẫn dây dưa qua lại, vất vả lắm cuối cùng cũng nắm tay nhau bước vào nhà tù hôn nhân. Mọi người đều nghĩ hai người họ cuối cùng cũng yên ổn rồi, kết quả đột nhiên nghe được tin Thiển Thiển mang thai. Sau đó mỗi ngày cô nàng không ngừng kêu gào muốn bỏ đứa nhỏ, nói làm ảnh hưởng tới việc nàng chơi game. Thiếu chút nữa chộc Không độc tức tới hộc máu.

Bất quá mọi người đều quen với tính tình của nàng, biết rõ cô nàng chỉ nói cho sướng miệng chứ trong lòng có bao nhiêu vui mừng. Sau đó lại xảy ra tình huống Không độc cuồng cuồng canh chừng, phòng bị vạn phần nghiêm ngặt mỗi ngày nhiều nhất chỉ cho nàng ta chạm vào máy tính một giờ, đã vậy còn phải mặc áo phòng khức xạ. Điều này khiến một người không náo nhiệt không vui như nàng có bao nhiêu là phiền muộn. Mà dựa theo thói mình không vui thì đổ ứu nào được vui của nàng, Lưu Nguyệt, Bóng đêm còn có Yên Vũ liền bị kéo đến phụng bồi.

Một đám phụ nữ chúm chụm lại, tám tám một hồi liền không cẩn thận nói tới vấn đề trẻ em không được nghe. Nhắc đến phương diện này Bóng đêm đặc biệt hưng phấn, mặt này hớn hở nói đến nửa ngày rồi bắt giác khựng lại, hướng Yên Vũ hỏi, “Yên Vũ, ngươi đủ 18 rồi đúng không?”

Yên Vũ đang nghe say sưa, đột nhiên bị hỏi như vậy ngây người một lúc, theo phản xạ trả lời, “Đủ rồi.” Sau đó chỉ thấy Bóng đêm thở phào một ngụm, đứng đắn nói, “Vậy thì tốt rồi, ta cũng không bị xem là làm vậy bản trẻ vị thành niên.”

Thiểm Thiểm cùng Lưu Nguyệt liếc mắt nhìn nhau, đồng thời quăng ra một tia xem thường cho cô nàng. Người nói nửa ngày trời tới lúc này mới hỏi, muốn vậy bản cũng đã sớm vậy từ lâu lắm rồi.

Thời tiết có vẻ nóng, mọi người đều ngồi trong phòng khách có điều hòa, trên tay lại cầm một ly nước ép dưa hấu giải nhiệt. Bóng đêm cầm ly lên hớp một ngụm lớn, bật ra một nụ cười không đứng đắn rồi lại tiếp tục nhiều chuyện, “Ta hỏi nha các người một tuần hẳn cũng làm vài lần đi?”

Thiểm Thiểm vừa nghe lời lẽ không đứng đắn kia liền đưa bộ dạng bà bầu ra, “Đang mang thai, CÁM.” Bóng đêm bĩu môi, bắt đắc dĩ nhìn chằm chằm Lưu Nguyệt. Lưu Nguyệt da mặt mỏng bị nàng nhìn, mặt chẳng khác gì bị đun nóng lập tức đỏ bừng lên, “A, không nhiều lắm.”

Bóng đêm làm sao chịu buông tha nàng, hắc hắc cười tới gần nàng, quyết tâm bức cung. Lưu Nguyệt không có biện pháp, đành phải thành thật cung khai, “2, 3 lần đi.” Bóng đêm nghe xong nhin không được nhìn mặt, “Lão đại không bận rộn gì, các người cũng đang trong giai đoạn cuồng nhiệt, như thế nào lại lãnh đạm như vậy.”

Lưu Nguyệt sợ nàng càng nói càng không ngăn được lập tức bào chữa, “Không phải, ta bận làm Luận văn tốt nghiệp.” Bóng đêm đột nhiên nhớ tới Lưu Nguyệt còn hai tháng nữa là tốt nghiệp, liền lý giải được vấn đề.

Sau đó, tiếp theo nhìn qua. Ánh mắt mọi người nhất trí đều dời về phía Yên Vũ, đem cô nhóc có chút giật mình, hoảng hồn đón chào cái nhìn nhiệt tình của ba người, chủ động khai báo, “Trừ bỏ mấy ngày kia, hoặc quá bận rộn, cũng không sai biệt lắm...” Nhìn ánh mắt càng lúc càng sáng của Bóng đêm, thanh âm của Yên Vũ càng ngày càng nhỏ.

Ngay đến Thiểm Thiểm đang lười nhác bên cạnh nghe đến cũng không khỏi tán thưởng, “Nhìn không ra Tam thiên mạnh như vậy a!” Bóng đêm cùng Lưu Nguyệt ở bên cạnh gật đầu nói, “Đúng a đúng a! Chân nhân bất lộ tướng!” vẻ mặt Yên Vũ cũng càng ngày càng quẫn.

“Không phải đâu, không giống như các người nghĩ, cơ bản đều là ta chủ động.” Yên Vũ nhìn kia bộ dạng càng ngày càng tà ác của ba người, nhin không được biện minh cho người yêu một chút, kết quả càng lộ ra nhiều tin tức.

Bóng đêm cùng Thiểm Thiểm là loại người nào, lập tức bắt được lỗ hổng của cô nhóc. Hai người thần sắc càng thêm kinh hỉ, Bóng đêm giả bộ ôn nhu cười, nhẹ nhàng mở miệng, nhìn không khác gì sói đội lớp bà ngoại trong Quàng khăn đỏ, “Yên Vũ, mau, nói cho chị nghe, người chủ động như thế nào.”

Yên Vũ thật chịu không nổi bộ dạng ôn tồn kia của nàng, nhin không được quăng ột cái nhìn xem thường, trực tiếp giơ tay đầu hàng. “Ta nói là được, người đừng có nhìn ta cười như thế, ta nổi hết da gà rồi nè.” Nói xong còn nhin không được vuốt vuốt cánh tay chính mình.

Lưu Nguyệt cùng Thiểm Thiểm vừa nghe lời này, lập tức cười to. Bóng đêm cũng không giận, bĩu môi thì thào nói, “Ta cười ôn nhu như vậy.....”

Yên Vũ nhìn lướt qua ba người, thấy vẻ mong chờ lóe lên trong mắt họ, biết trốn không thoát, vì thế có chút ngượng ngùng nói, “Hắn cho rằng tuổi ta còn nhỏ, nên muốn chờ hắn chủ động, căn bản là đừng có mơ.”

Bóng đêm hiểu được gật gật đầu, mọi người quen biết cũng được hơn một năm, tính tình Tần Thiên mọi người cũng biết. Bình thường có bao nhiêu lý trí, làm việc quả quyết, nhưng chỉ cần là chuyện liên quan tới Yên Vũ, đầu óc hắn liền choáng váng, hoàn toàn không giữ được bình tĩnh.

Thiểm Thiểm nhin không được chen vào một câu, “Hắn chính là ghen chết, cũng không nỡ chạm vào người đi.” Dựa theo sự cưng chiều của Tần Thiên dành cho Yên Vũ, loại tình huống này cũng rất có khả năng xảy ra.

Yên Vũ bĩu môi gật đầu thừa nhận. Rầu rĩ nói, “Cho nên a, ta cũng chỉ có thể dựa vào chính mình chủ động thôi.”

Lưu Nguyệt vô cùng hiếu kỳ, nhin không được hỏi, “Người bình thường chủ động như thế nào?” Nàng cũng muốn học, sau đó trở về thực tập với người kia. Hiệp Hàm cùng Tần Thiên tính cách y chang nhau, khẳng định cũng ghen không dám ăn a.

“Rất đơn giản a, mỗi lần tắm rửa xong, ta liền đi ngồi trên đùi hần, cọ cọ vào người hần nói ‘Thiên, ta muốn’. Sau đó cứ như vậy thôi.” Yên Vũ nói xong không khỏi cảm thấy ngượng ngùng, khuôn mặt nhỏ nhắn sáng sủa liền nhuộm một màu đỏ ửng.

Bóng đêm nghe đến câu ‘Thiên, ta muốn’, nhịn không được liền đem nước dưa hấu trong miệng phun ra.

Thiến Thiến lập tức gào to, “Người đem nước dưa hấu phun đầy ra nhà kia!” Lưu Nguyệt nhanh chân chạy đi lấy khăn giấy lau nước dưa hấu đổ trên bàn.

Bóng đêm bình thường trở lại, hướng Yên Vũ giơ ngón tay cái, “Lợi hại! Khó trách Tần Thiên cứ như vậy bị người tóm trong tay.” Lưu Nguyệt lau bàn xong, cũng nhịn không được khen thêm một câu, “Yên Vũ người mới là chân nhân bất lộ tướng a.”

“Câu kia của người, ngay cả ta nghe xong cũng nhịn không được run rẩy toàn thân, huống chi Tam thiên lại là một gã đàn ông bình thường.” Thiến Thiến vừa nói vừa tưởng tượng ra giọng điệu làm nũng của Yên Vũ. Oa! đều nhịn không được run rẩy, huống chi ba ngàn vẫn là cái bình thường nam nhân.” Thật sự là nam nữ đều ăn, hoàn toàn không thể chống cự a!

Một đám phụ nữ tám đến thẳng thiên, trên trời dưới đất cái gì cũng có thể lấy ra nói. Mặt khác bên kia, mấy tên đàn ông lại thỉnh thoảng hắc xì, hồ nghi bản thân có phải bị cảm? Nhưng là hiện tại là mùa hè mà.

Đến tối, khi lên game, Bóng đêm lặng lẽ đưa cho Yếu nhĩ mệnh tam thiên một hộp đựng Đại hoàn đan. Đây chính là thứ thuốc chữa thương chỉ có Dược sư cấp cao nhất mới có thể chế ra được. Khiến Yếu nhĩ mệnh tam thiên có chút mặt danh kỳ diệu, tuy nói cùng Bóng đêm quan hệ cũng không tệ, nhưng là vô duyên vô cớ đột nhiên tặng thuốc là ý tứ gì?

Bóng đêm đương nhiên biết hần khó hiểu, còn nghĩa khí hướng Yếu nhĩ mệnh tam thiên nói, “Tam thiên, phải bảo trọng thân thể nha!” Lưu Nguyệt ở bên cạnh cười đến lộn cả ruột. Mà hoài nghi của Tam thiên càng không vì thế mà giải tỏa, ngược lại càng thêm khúc mắc.

Hần khó hiểu hỏi Yên Vũ ngồi ở bên cạnh, “Tiểu vũ, Bóng đêm tự nhiên tặng thuốc cho anh làm gì nhỉ?” Yên Vũ ngọt ngào vang một tiếng, sau đó dựa vào người hần nhìn vào màn hình trước mặt.

Khi đọc được câu, “Tam thiên, phải bảo trọng thân thể nha.” Sắc mặt Yên Vũ lập tức khó coi hần, vừa buồn vừa thẹn, cũng không quan tâm Tam thiên, liền tự mình chạy về phòng.

Yếu nhĩ mệnh tam thiên nhìn hộp thuốc, lại nhìn câu kia. Càng nhìn càng cảm thấy trong đó khẳng định có hàm ý gì đó.

76. Chương 76: Liên Hoàn Kế Hoàn Mỹ

Đại chiến Hung Nô chính thức khởi động, ngày này cuối cùng cũng tới. Thị huyết minh cùng đám người Thiên hạ hội, mỗi ngày đều ngóng trông một ngày này. Từ một tháng trước ngày nào bọn họ cũng đều theo Thiên hạ du nhiên tập huấn, phối hợp với phương thức tác chiến, đặt không ít tâm tư vào tập luyện. Hiện tại cũng có thể nghiệm chứng một chút thành quả của bọn họ rồi.

Dựa theo lệ thường, đúng 8 giờ tối, bắt luận là Thị huyết minh hay là game thủ Thiên hạ hội, đều bị Thiên hạ du nhiên chia ra phân thành vài đoàn đội bất đồng. Kỳ thật mọi người cũng hiểu được tâm ý của anh ta, hần anh ta vẫn lo nếu dựa theo hình thức chiến đấu lúc trước nếu nổi lên xung đột gì, không giải quyết tốt có khi còn dẫn đến hai bang phái nội đấu. Vậy thì kết minh còn có ý nghĩa gì nữa.

Cô Dạ Hàn Tinh đối với hành động của anh ta cũng rất tán đồng, đem hai nhóm người tán ra rồi lại phân chia một lần nữa, như vậy cả hai phe sẽ không như trước ôm tâm lý bài xích lẫn nhau. Hơn nữa suốt một tháng luyện tập, ân oán giữa Thị huyết minh cùng Thiên hạ hội chẳng những bị hóa giải mà game thủ hai nhà thậm chí còn có người trở thành bạn tốt.

Thiên hạ du nhiên sớm đã đưa ra chỉ thị. Trận đầu, anh ta không định cùng đối phương cứng chọi cứng. Hiện tại, anh ta đối với thực lực Hung nô còn chưa rõ ràng, tuy lúc huấn luyện từng đánh qua nhưng đó chỉ là chút ít binh lực lẻ nhỏ. Anh ta dù sao cũng xuất thân quân nhân, yêu cầu đối với bản thân hay đối với thủ hạ đều nghiêm khắc vô cùng, càng hiểu rõ sĩ khí đối với chiến đấu có bao nhiêu trọng yếu. Cho nên, trận đầu, chỉ có thể thắng không thể bại.

Thiên hạ du nhiên cùng vài người bên Cô Dạ Hàn Tinh ở ngọn núi nhỏ bên rừng lặng lẽ chờ. Thảo nguyên mệnh mông dài tận chân trời, chẳng mấy chốc liền hiện ra luồng bụi gió đen ngòm, hơn nữa tốc độ hướng tới đây càng lúc càng nhanh. Vạn mã lao tới cát như nổi bão, đem trời đất đều trộn thành một mảnh.

Đám người bọn họ vẫn bất động, kiên nhẫn chờ đối phương tới gần. Một màn này nhìn vào quỹ dị vô thường, một bên là thiên quân vạn mã, giống nhau muốn đem tất cả đều ăn tươi nuốt sống, một bên thì tịch mịch đứng trên đỉnh núi, bốn người bốn ngựa, yên lặng trông ra xa ngóng nhìn. Giống như bọn họ đã đứng đó từ ngàn năm, đối mặt với sự ồ ạt của địch nhân vẫn thong dong bình tĩnh không chút thay đổi.

Mắt thấy song phương lập tức sẽ giáp mặt, bốn người chẳng mấy chốc sẽ bị nhấn chìm bên trong đại quân của giặc. Đột nhiên xảy ra đột biến, đám khoái kỵ Hung nô đang xông lên phía trước, từng người từng người bổ nhào xuống hố sâu, phía sau không kịp giảm tốc cũng chung số phận chen chút một chỗ, một đám rồi một đám nổi đuôi. Còn chưa chính thức giáp mặt, đối phương đã tổn thất không ít binh lực.

“Thật quá hoành tráng!” Yếu nhĩ mệnh tam thiên đứng bên cạnh Cô Dạ Hàn Tinh thản nhiên nói, Cô Dạ Hàn Tinh nhìn hấn một cái không phát biểu ý kiến. Thiên hạ vô địch xoay sang liếc hai người họ, “Hừ” một tiếng khinh thường. Thiên hạ du nhiên đối với hành vi không lễ phép kia có chút bất mãn, cau mày nhìn hấn một cái, Thiên hạ vô địch lập tức cúi đầu giả vô tội.

Sau khi màn ám toán xuất hiện, càng đem không khí xung quanh trở nên căng thẳng. Đại quân Hung nô không chỉ không mất sĩ khí, ngược lại càng bùng cháy sự phẫn nộ vô cùng cuồng dại. Chẳng phải có câu chọc chó điên cũng sẽ nhảy tường, chọc thỏ giận cũng sẽ cắn người sao, càng hướng chỉ đám lính này không phải thỏ chó mà là sài lang a. Hiện tại bọn chúng hừng hực khí thế thấy chết không sợ, chẳng những không giảm tốc mà ngược lại còn tăng nhanh tốc độ muốn nhảy qua hố sâu.

Hiển nhiên đám Thiên hạ du nhiên sớm đã tính đến chuyện này, tất cả hố sâu đều được đào vô cùng rộng, không ít kỵ binh không phóng qua được mà rơi xuống hố, bị trúc chông đâm chết. Ngẫu nhiên có vài tên may mắn qua được nhưng vì hố quá rộng khiến đám ngựa xoay sở khó khăn, bộ vó bị tổn thương khiến tốc độ cũng giảm hẳn đi.

Bốn người thấy tình huống cũng không sai biệt lắm, lập tức vung roi chạy vào trong rừng. Việc bọn họ rời đi khiến đám Hung nô phẫn nộ vô cùng, đã không biết có bao nhiêu lính bị mất mạng bên trong hố sâu, cứ thế nhồi nhét đem hố sâu chẳng mấy chốc lấp đầy. Đám quân còn lại cũng không đoái hoài gì đến tính mạng đồng bạn, nhanh như chớp liền giẫm trên thi thể của đồng bào mình mà qua, nhắm thẳng hướng mà tiến.

Khi tới gần rừng rậm, sâu bên trong đột nhiên tuôn ra một rừng mưa tên, khiến đám Hung nô tránh không kịp, lại có hơn phân nửa chết thảm ở bờ rừng. Bọn chúng tựa hồ cũng hiểu cứ ở bên ngoài thế này càng dễ dàng bại lộ thân hình, chạy vào trong rừng mới mong tránh được tên bay đạn lạc. Cứ thế toàn bộ đại quân đều nhắm thẳng rừng rậm mà lao tới.

Không biết ai ở trong rừng nhóm lửa, vừa mới tiến vào không xa đám Hung nô đã bị khói đen nồng đậm khiến ất hết phương hướng. Đại quân thiết kỵ Hung nô tựa hồ không đoán được tình huống này, cũng có không ít gã cứ nhắm mắt xông bừa trong đám sương mù dày đặc. Đến khi chủ lực của chúng đều bị đánh cho tan tác, muốn hỗ trợ cho nhau một chút cũng không thể.

Một số game thủ sớm đã lẫn trốn xung quanh lặng lẽ mò ra, đem dây thừng được lá cây tinh tế giấu dưới đất kéo lên, cột thật chặt trên thân cây. Chờ bọn họ chuẩn bị xong, nhóm kỵ binh chờ sẵn này giờ liền giơ roi giục ngựa, ở quanh khu rừng chạy loạn lên, tạo nên tiếng vó ngựa dày đặc làm đội Hung nô bị nhốt trong rừng vừa sợ vừa hoảng.

Khói đặc che khuất tầm mắt chúng, khiến mắt không thấy gì, bên tai lại truyền đến tiếng vó ngựa, làm cho đám Hung nô bị vây trong rừng đều lo lắng không thôi.

Bọn họ bắt đầu không phân biệt được phương hướng, một lòng chỉ muốn thoát khỏi cánh rừng chết tiệt này nhưng đi chưa được mấy bước đã bị thứ gì đó kéo ngã, những con ngựa bị lộn nhào hí vang thảm thiết, làm những con ngựa khác cũng theo đó hoảng loạn, đội hình cứ thế đã rối lại thêm rối, càng ngày lại càng có thêm nhiều con ngựa bị kéo ngã.

Cơ hồ chỉ khoảng mười phút, đội quân Hung nô trong rừng đã muốn toàn quân tan rã. Lại thêm bị nhóm cung thủ giương tên bắt đầu nhắm bên trong rừng bắn giết, đem đám Hung nô vô phương phòng bị, không chút sức đề kháng hành hạ cho đến chết. Trận đầu, hai đội liên minh toàn thắng, một chút tổn thất đều không có.

Chấm dứt chiến đấu khi bắt tay vào dọn dẹp chiến trường, Bóng đêm bộ dạng cổ quái kéo Lưu Nguyệt còn có Yên Vũ ra một góc lén lút nói thầm, “Ta vẫn nghĩ Thiên hạ du nhiên là một tên quân nhân cứng nhắc cổ hủ, không nghĩ tới lại nhìn lầm người, hần thế mà lại có thể nghĩ ra được chiêu này, ta còn nghĩ trên đời này chỉ có mỗi Cô Dạ Hàn Tinh mới có thể tính toán ra loại biện pháp này thôi.”

Yên Vũ có chút mờ mịt nói, “Ta cũng có chút buồn bực, theo Thiên hạ du nhiên huấn luyện vài lần, hần không giống loại người thích dùng kế a. Hơn nữa.... chủ ý hoàn mỹ không chút sơ hở thế này không có khả năng do hần nghĩ ra được.” Trong lòng Yên Vũ nghi hoặc so với Bóng đêm không ít hơn. Trong mắt các nàng Thiên hạ du nhiên hoàn toàn là một gã thô nhân, là hình tượng quân nhân điển hình, người như vậy sao có thể nghĩ được loại liên hoàn kế hoàn mỹ như vậy chứ?

Lưu Nguyệt cũng có chút mờ mịt, đành tùy tiện phát biểu một câu, “Hần đã cùng những người khác bàn bạc qua đi?” Ba người lặng lẽ trốn một góc nói chuyện vừa lúc bị Tam thiên phát hiện. Xem nội dung tán gẫu của họ, hần nhin không được bật cười. Ba cô nàng này bình thường nhìn tùy tiện không nghĩ tới tâm tư lại thận trọng như vậy.

Vì thế Yếu nhĩ mệnh tam thiên chen vào một câu: “Được rồi, các em không cần đoán đầu, liên hoàn kế này đúng là do người mà các em đang nghĩ đưa ra đó.” Hần vừa nói sau, ba người đồng loạt giật mình, Bóng đêm không rõ hỏi, “Thiên hạ du nhiên không phải nói hần sẽ toàn quyền chỉ huy ư, sao lại như vậy?”

Yếu nhĩ mệnh tam thiên nhin không được nhếch mép cười, “Anh ta vẫn là chỉ huy, Hàn tinh là quân sự. Lại nói, cách này vừa không lãng phí người nào mà còn đoạt được thắng lợi, ai là cự tuyệt được chứ?” Sau đó ba người tỉnh ngộ. Yên Vũ cuối cùng chốt một câu, “Quả nhiên, liên hoàn kế hoàn mỹ như vậy chỉ có lão đại mới nghĩ ra được a!”

Nàng vừa nói xong, liền bị Yếu nhĩ mệnh tam thiên ăn phải dấm chua lời đi. Để lại Bóng đêm cùng Lưu Nguyệt hai người liếc mắt nhìn nhau, trong lòng hiểu không cần phải nói gian tà cười ầm cả lên.

Ngày kế tiếp, cơ hồ tạo thành quy luật, tựa hồ mỗi tám giờ tối. Mọi người chỉ cần không có chuyện trọng yếu gì, đều sẽ login tập trung trước tám giờ, sau đó chỉnh đội hình cùng nhau đối mặt với đám Hung nô hung mãnh như lang như sói kia. Bọn chúng quả thật không biết mệt mỏi thấy chết không sờn một mực cứ lao tới, mặc kệ là trận đầu hay là những trận sau, vẫn cứ hùng hổ nhào nhào một bước cũng không lùi.

Lúc mới bắt đầu, mọi người còn có chút hưng phấn, dù sao đại chiến quy mô như vậy so với PK, đánh quái bình thường có ý tứ hơn nhiều. Nhưng về sau cứ mãi như thế mọi người bắt đầu thấy chán. Cũng có người vẫn ôm hi vọng trong đầu, rằng Hung nô đã chết rất nhiều cổ thêm một chút, chiến tranh sẽ kết thúc thôi.

Nhưng hơn nửa tháng trôi qua, đối phương chẳng những không có kiệt lực, mà còn có khuynh hướng hung hãn hơn, bày bộ dạng quyết đột phá phòng tuyến, có chết không sờn. Điều này làm cho đám liên quân vẫn kiên trì phòng thủ chán nản không thôi. Tuy rằng mỗi lần chiến đấu, dưới sự chỉ huy quyết đoán của Thiên hạ du nhiên, dù có thương vong nhưng vẫn duy trì chiến thắng. Cho dù có xảy ra chút sai lầm, cũng có Cô Dạ Hàn Tinh nhìn ra, lập tức thế cục lại được khống chế.

Nhưng người cùng NPC dù sao cũng bất đồng, bọn họ không thể cứ vĩnh viễn đánh giết thế mãi, ai cũng bắt đầu mệt mỏi xuống tinh thần. Mọi người đã không còn nhiệt tình muốn thử sức như trước nữa, ngược lại còn có chút lực bất từ tâm. Nói thẳng ra là, hiện tại mọi người còn cầm cự được là nhờ vào nghị lực.

Thiên hạ du nhiên tuy rằng tinh thông đánh trận, nhưng vẫn rất coi trọng sĩ khí, thấy mọi người càng ngày càng không có tinh thần, anh ta không khỏi lo lắng. Vì thế, anh ta lặng lẽ gọi Cô Dạ Hàn Tinh. Ở trước mặt y, người đã sáng tạo ra vô số huyền thoại trong bộ game này, lúc đầu anh ta cũng không cho là đúng

nhưng trong suốt quá trình chiến đấu cùng anh ta càng hiểu được, cảm thấy rất thương thức cùng kính trọng y.

Cô Dạ Hàn Tinh nghe Thiên hạ du nhiên gọi y, vì thế đứng trên sườn núi không đi quay đầu bình thần ngó người đang tiến tới. Thiên hạ du nhiên nhìn y, đột nhiên trong lòng chợt động. Người này vẫn cứ bình thản thông dong như vậy, tựa hồ không có việc gì có thể khiến tâm tư y xao động.

Bao nhiêu lần chiến cuộc bất ổn, ở thời điểm ai cũng thất kinh, y luôn bình thản đứng ở trước mặt, dùng giọng nói lạnh lẽo bình thản phân phó biện pháp ứng biến, cuối cùng chuyển bại thành thắng. Làm ọi người không kìm được vui mừng, ở lúc mọi người ăn mừng, y lại bình thản lui về phía sau, an tĩnh nhìn mọi người náo nhiệt.

Có đôi khi Thiên hạ du nhiên cảm thấy y giống thượng đế trong trò chơi này, bất cứ phát sinh gì trong game y đều có thể dễ dàng nắm trong lòng bàn tay. Tuy cách làm việc của y đều rất nguyên tắc nhưng mọi người ai cũng hiểu được, kỳ thật y rất khiêm tốn, không thích rêu rao. Không phải có câu nói là vàng thì ở đâu cũng sáng sao? Cô Dạ Hàn Tinh dù có khiêm tốn, vẫn khiến cho người chú ý, chỉ cần y xuất hiện ở đâu là ở đó sẽ có người bị y hấp dẫn.

Thiên hạ du nhiên hoàn hồn lại, không khỏi phiền惱 hướng Cô Dạ Hàn Tinh xin giúp đỡ, “Hàn tinh, ngày nào cũng đánh như vậy, cũng không biết tới lúc nào mới xong. Người có chủ ý gì không?” Cô Dạ Hàn Tinh chậm rãi đảo mắt, nhìn về phí thảo nguyên xa xa, bình thản nói, “Tiếp tục kiên trì vài ngày, sắp có biện pháp.”

Tuy không biết y có biện pháp gì, nhưng Thiên hạ du nhiên tin tưởng thực lực của Cô Dạ Hàn Tinh, người này sẽ không khiến cho người khác phải thất vọng. Chỉ cần y nói sắp có biện pháp, vậy trong lòng y nhất định đã có chủ ý, chính là thời cơ chưa tới mà thôi. Thiên hạ du nhiên thấy y cam đoan như thế, lập tức không khỏi vui mừng.

Anh ta muốn mau chóng đem tin tức này thông báo, động viên tinh thần mọi người một chút. Chẳng mấy chốc, Cô Dạ Hàn Tinh đã trở thành linh hồn của khối liên minh này, một lời y nói còn hơn trăm ngàn câu cam đoan của người khác. Thậm chí đến thành viên của Thiên hạ hội, cũng trở thành fan cuồng của y, thề sống chết cũng trung thành với y.

Quả nhiên, có lời nói của Cô Dạ Hàn Tinh. Sĩ khí mọi người tăng mạnh, chỉ nghĩ tới việc cuộc chiến kéo dài cả tháng này cuối cùng cũng chấm dứt, trong lòng ai cũng nhin không được mong chờ. Càng khiến cho bọn họ tò mò là, không biết Cô Dạ Hàn Tinh tốt cùng là dùng biện pháp gì để khiến đám Hung nô như lang như sói kia bị đập ột trận đến không thể đứng dậy nổi? Tuy suốt một tháng nay, đủ loại thứ chuyện, vừa kinh ngạc vừa cổ quái đều xảy ra, bọn họ sớm đã quen với những ý tưởng bất chợt của Cô Dạ Hàn Tinh.

Nhưng muốn hoàn toàn chấm dứt trận chiến này, đây là chuyện dễ dàng sao. Tuy mọi người đều có chút khó hiểu, nhưng ai cũng không có hoài nghi lời y nói. Có một số người chính là như vậy, lời họ nói ra so với thánh chỉ còn có giá trị hơn, chẳng khác nào chân lý từ xưa tới nay cả. Y nói có thể chấm dứt, mọi người sẽ không tưởng tượng được nhưng vẫn kiên trì tin tưởng, không chút nghi ngờ.

77. Chương 77: Đại Kết Cục

Quả nhiên, vài ngày sau, Cô Dạ Hàn Tinh bắt đầu hành động. Thiên hạ du nhiên hoàn toàn phối hợp với y, trong liên minh cần tới người nào đều tùy y sử dụng. Tựa hồ quên mất, lúc trước ký kết minh, chính anh ta đã kiên định đưa ra yêu cầu để mình toàn quyền lãnh đạo.

Cô Dạ Hàn Tinh làm việc không hay giải thích, cho nên mọi người cũng không dám mở miệng hỏi, chỉ cần tin tưởng y là tốt rồi. Vì thế khi thấy quân liên minh bị kéo ra thảo nguyên khai hoang, mọi người đều nghĩ y muốn tạo cạm bẫy, nhưng cạm bẫy không phải tùy cơ ứng biến đan xen nhau, làm cho người ta khó lòng phòng bị sao? Vì sao thứ bọn họ đang làm chẳng thấy có chút liên quan gì, hơn nữa hố đào ra vừa không sâu lại không quá rộng. Nhìn thế nào cũng không giống cạm bẫy mà giống con sông nhỏ hơn.

Trong lúc mọi người còn đang hoài nghi, Cô Dạ Hàn Tinh tiếp tục ra chỉ thị khiến mọi người nghe mà choáng hết cả người. Y để bọn họ bắt đầu cắt cỏ dọc theo con sông nhỏ, đem tất cả cỏ dại chung quanh đều nhổ sạch. Cuối cùng Cô Dạ Hàn Tinh yêu cầu bọn họ gánh nước đổ vào đó. Quả nhiên là muốn tạo thành một con sông sao?

Lại như những ngày trước đó, gót sắt của Hung nô lại vang lên, mang theo khí thế cao ngút vọt tới. Một màn này lúc đầu xem thì còn hoành tráng, nhưng ngày nào cũng bị tra tấn thì đã trở nên quá tầm thường. Nhưng, hôm nay lại không giống vậy. Bởi vì sau một tháng bị hành hạ, cuối cùng cũng có thể kết thúc.

Thời điểm đại quân tới gần tầm bắn, Thiên hạ du nhiên hét lớn một tiếng. Xạ thủ của liên minh đồng loạt đem hàng vạn mũi tên phóng ra, đầy trời vũ tiễn thấm đẫm lửa đỏ. Nguyên lai, hôm nay Cô Dạ Hàn Tinh cố ý để các xạ thủ đổi sang dùng hỏa tiễn. Tuy mọi người không biết y có mục đích gì, nhưng ai cũng không dám làm trái.

Một rừng tên lửa vừa rơi xuống thảo nguyên lập tức lan ra. Giống như ác ma phóng thích khỏi địa ngục, không chút kiên dè mở to miệng đem đám binh lính Hung nô cắn nuốt. Nhưng điều khiến mọi người phấn khích là ngày hôm nay lại có gió tây bắc thổi tới, gió lớn càng đem lửa lan xa hơn, cơ hồ chỉ chớp lát phía trước đã chìm ngập trong biển lửa. Vô số binh lính Hung nô không ngừng giãy dụa ngã xuống, từng người từng người không ai tránh được. Lửa lan ra thật nhanh, dường như muốn đem tất cả thiêu rụi.

Thế lửa quá lớn không tài nào khống chế, chỉ cần là nơi có cỏ mọc đều nhanh chóng bốc cháy. Thậm chí đám liên minh nhìn tới biển lửa muốn lan tới trước mặt thì hoảng hốt không thôi, không ít người đã giữ không được bình tĩnh. Thế nhưng lại nhìn thấy tình cảnh ngọn lửa điên cuồng nhào đến thật gần, rồi cách bọn họ chừng nửa dặm liền dừng lại không tiến tới nữa.

Chỉ cần có chút trí tuệ đều nhìn ra được nguyên nhân do đâu. Thì ra cái hố bọn họ nghĩ là con sông, lại là kênh phòng cháy a. Khó trách Cô Dạ Hàn Tinh yêu cầu mọi người đào rộng một chút, còn đem cỏ dại xung quanh nhổ sạch, chất đồng ở hai bên bờ kênh, sau đó còn kêu người lấy nước thấm cho ướt mớ cỏ tranh đó.

Lúc ấy còn không rõ thứ đó dùng để làm gì, nhưng giờ nhìn tới, bọn họ không thể không bị sự tính toán siêu việt của Cô Dạ Hàn Tinh thuyết phục. Kỳ thật cái này chưa là gì, để người ta phục đó là cả hướng gió mà y cũng tính ra được.

Cô Dạ Hàn Tinh thần nhiên giải thích, từ trận đầu khai chiến y đã chú ý hướng gió, phát hiện trong game có một quy luật, trong 15 ngày sẽ là gió thổi từ hướng đông nam sang, ba ngày tiếp theo gió lại đổi sang hướng tây bắc. Cứ như thế tuần hoàn.

Y ẩn theo quy luật này, lặng lẽ quan sát một tháng, cuối cùng đem kế hoạch định vào hôm nay. Gió lớn mang theo đại hỏa, triển miên không ngừng, đem mọi thứ điên cuồng cắn nuốt. Thiên hạ du nhiên nhìn không được thở dài nhẹ nhõm, anh ta là quân nhân đương nhiên hiểu được thảo nguyên có ý nghĩa thế nào đối với quân du mục, lúc này đội quân Hung nô coi như trắng tay. Trong thời gian ngắn, không, chỉ sợ mười năm tới cũng khó mà tạo dựng lại được.

Nhưng điều khiến anh ta không ngờ tới là, Cô Dạ Hàn Tinh cũng là con người như ai, nhưng sao y có thể chú ý tới chi tiết nhỏ nhặt như thế cơ chứ, lại có thể trấn định phân tích ra lợi hại, sau đó một đòn công kích khiến đối phương bị trúng một kích chí mạng. Anh ta mỗi ngày đều mang người cùng đám thảo nguyên kia sống chết, nhưng cũng không có tìm được phương pháp diệt địch nhanh gọn mà hữu hiệu như thế này. Bất giác, cái nhìn của Thiên hạ du nhiên đối với Cô Dạ Hàn Tinh lại tăng thêm một bậc, người kia quả nhiên không khác gì thần a.

Khi mọi người còn đang đắm chìm trong không khí vui sướng hưng phấn, thì hệ thống đột nhiên thông báo, toàn dân lập tức dừng lại, chăm chú dõi theo dòng chữ đỏ hiển thị trên màn hình.

Hệ thống thông báo: Các game thủ đã khiến đại quân Hung nô bị tổn thất thảm trọng, đối phương muốn gửi thư xin hàng. Các game thủ đã hoàn thành nhiệm vụ Thế Giới, hệ thống giang hồ thăng cấp, tiến vào thời đại Quốc chiến.

Hệ thống gửi ba lần tin rồi biến mất, lúc này mọi người mới trong trạng thái mờ mịt tỉnh lại. Thời đại quốc chiến? Đó là cái gì? Đột phá nhiệm vụ Thế Giới chẳng lẽ chỉ cần khiến Hung nô đại bại? Nếu nói như vậy,

công lao này hết thấy đều là của Cô Dạ Hàn Tinh rồi, ánh mắt mọi người như hẹn trước cùng hướng về phía y.

Kết quả người kia như trước bình tĩnh đứng đó, tựa hồ hết thấy đều không liên quan tới y. Chỉ có một ngami vẫn đứng bên cạnh y liên tục loay hoay, ríu rít không ngừng, mà y chỉ lẳng lặng lắng nghe sau đó như đang giải thích gì đó cho nàng. Mọi người im lặng mỉm cười, may mà y còn có một mặt này giống con người, bằng không mọi người thật sự cho rằng y là thần giáng thế.

Thời đại quốc chiến đã đến. Từ internet, truyền hình, cho tới khắp các ngõ đường đâu cũng dán đầy poster quảng cáo về game Trường kiếm giang hồ. Trò chơi này càng ngày càng mới mẻ độc đáo, thiết kế lại đẹp, hấp dẫn vô số game thủ. Kỳ thật tất cả cũng nhờ vào hiệu quả tuyên truyền, các đánh giá bỏ phiếu trên các trang game, những tấm poster cũng rất được yêu thích, đặc biệt là tấm Đại chiến Hung nô. Dường như cảnh biển lửa ngập trời làm nền, lấy triền núi nơi liên minh trấn giữ làm mốc. Đương nhiên! Để ọi người không thể không động tâm chính là hình ảnh một người nam nhân đứng trên sườn núi trông về phía xa xôi. Trên người y hiển lộ sự trong trẻo, bình thản nhưng lạnh lùng đến thoát tục. Tuy chỉ là bóng dáng cũng đủ để lòng người kích động hưng phấn.

Như vậy so với hình ảnh rõ ràng cụ thể còn hấp dẫn người xem hơn vạn lần, dĩ nhiên hình này là do Không độc chụp rồi up lên diễn đàn, khiến bao game thủ xoi xao không nhỏ. Đến công ty trò chơi cũng nhìn trúng bức hình, vì thế tìm Không độc mua lại, đem làm porter mới cho đợt truyền truyền này.

Vì thế, trong nhất thời, tấm ảnh này hiện diện khắp các hang cùng ngõ hẻm trong cả nước, mà đâu đâu trên internet cũng thấy nó xuất hiện. Chẳng thể biết những người chưa biết về game này là do game mà sôi sục hay bởi vì bức ảnh mà sôi sục. Nhưng có một điều chắc chắn, hiện tại ai ai cũng biết về nó, mở miệng ra là bàn luận. Cơ bản không rời được đề tài về Trường kiếm giang hồ. Nó thật sự đã trở nên rất nổi tiếng trong Thế Giới game online.

Nói tới, từ ngày đánh bại đại quân Hung Nô, cao tăng của Thiên hạ hội cùng Thị huyết minh đều ngồi lại nói chuyện. Trong suốt khoảng thời gian dài mọi người đã dựa vào nhau, kề vai chiến đấu. Sớm đã bồi dưỡng nên tình cảm anh em, mọi người đều quyến luyến không rời, không hy vọng liên minh chấm dứt.

Thậm chí phần đông game thủ Thiên hạ hội đã tự mình trải nghiệm sự yêu mị của Cô Dạ Hàn Tinh, thề sống thề chết quyết đi theo y. Thiên hạ du nhiên cùng mấy trưởng lão thấy như vậy không ổn, với lại bản thân bọn họ cũng kính trọng Cô Dạ Hàn Tinh. Vì thế, mọi người tập hợp lại bàn bạc đưa ra quyết định.

Thiên hạ hội cùng Thị huyết minh muốn hợp lại thành một nhà, tại thời đại quốc chiến này cùng nhau phát triển. Về phần minh chủ đương nhiên là Cô Dạ Hàn Tinh làm, tả thần thì để Yếu nhĩ mệnh tam thiên, hữu tướng thì có Không nên, còn Thiên hạ du nhiên tự nhiên tình nguyện cầm quân đánh giặc. Nên sẽ làm đại tướng quân.

Đối với việc thăng cấp sang thời đại Quốc chiến, công ty trò chơi bắt đầu khẩn trương chuẩn bị.

Mà bên này, Lưu Nguyệt đã chính thức tốt nghiệp. Ở buổi lễ tốt nghiệp, Hiệp Hàm mở kính xe đậu ngay trước cổng trường chờ nàng, nhìn nàng vui vẻ tiêu sái bước ra khỏi cổng, cùng vài người bạn thân chào tạm biệt, rồi mới chậm rãi chạy về phía y. Hiệp Hàm đột nhiên cảm thấy hạnh phúc như đang chạy về phía mình.

Y xuống xe, mở rộng hai tay, đem Lưu Nguyệt đang chạy tới ôm lấy. Sau đó không chút để ý tới sự then thùng của nàng, giữ chặt nàng trong ngực, rồi lấy chiếc nhẫn đã chuẩn bị sẵn từ trong túi ra, trực tiếp đeo vào ngón áp út của Lưu Nguyệt. Lưu Nguyệt bị dọa sợ đến ngất người, giơ tay trước mặt nhìn thật lâu mới dám vươn tay còn lại chạm vào chiếc nhẫn, trong lòng không khỏi sợ hãi những gì đang diễn ra chỉ là mơ.

Hiệp Hàm bị bộ dạng đó của nàng chọc cười, nhẹ nhàng nhếch môi. Nhịn không được đưa tay vuốt loạn tóc nàng, đến khi Lưu Nguyệt nhịn không được trợn trừng mắt mới đem tay bỏ xuống. Lưu Nguyệt có chút bất mãn nói, “Nào có ai cầu hôn như vậy, anh không có hoa cũng chẳng thêm quỳ. Mà cũng không hỏi em có muốn hay không.....”

Lưu Nguyệt còn chưa hết căn nhắc, Hiệp Hàm đã hơi hơi cau mày. Biết cô nhóc này thế nào cũng sẽ được một tác sẽ đòi một thước mà, y mở cửa xe, thản nhiên vứt cho nàng một câu, “Không muốn gả thì trả nhẫn cho anh.”

Lưu Nguyệt lập tức theo bản năng gắt gao bảo vệ chiếc nhẫn trên tay, nghiêng răng nghiêng lợi trả lời, “Còn lâu mới trả, nhẫn đã trên tay em, ai muốn trả cho anh chứ.” Sau đó như sợ Hiệp Hàm đổi ý, liền chui thẳng vào xe sợ y sẽ bỏ nàng lại. Bất giác lại bỏ qua cảnh tượng Hiệp Hàm nhìn hành động của nàng mà nhin không được mỉm cười.

Không lâu sau, Hiệp Hàm cùng Lưu Nguyệt ở Gia châu cử hành hôn lễ. Hình chụp đám cưới bị người ta đưa lên mạng, sau đó vòng vào một hồi có người nhận thức hai người, cuối cùng phát hiện ra người đàn ông này chẳng phải là người trên poster tuyên truyền kia sao.

Sau đó sau đó nữa, chuyện xưa của bọn họ lại bị lôi ra, nào là hai người làm sao yêu thương thắm thiết trong game, tựa vai sát cánh. Tình yêu của họ, những huy hoàng mà họ tạo ra, trong nhất thời đã khiến internet hư ảo trở nên ấm áp không ít.

Thời đại quốc chiến mở ra, chúng ta đều tin tưởng truyền thuyết về bọn họ sẽ còn tiếp tục. Cũng đem phần tình cảm này kéo dài đến mãi mãi.

The End

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/luu-nguyet-han-tinh>